

T.13647

செ. 55704
2002

கடவுள் துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மு த ற் ப ர க ம்.

இ த ல்,

பலவிதவான்களாற்பாடப்பட்ட

மு ல மு ர்,

ம க ர வி த் வ ர ன்.

கா - இராமசாமிநாயுடவர்களால்

செய்யப்பட்ட உரையும்,

அடங்கிய நூல்கள்.

இதன்விலை

நா 1 1/2.

PRINTED AT THE
SREE PADMANABA VILASAM PRESS
MADRAS

1902.

Registered Copyright.

அறிக்கை

இம்முதற்பாகத்தி லடங்கிய பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் பெயரும் பாடல்களின் தொகையும் வருமாறு :—

	செய்யுட்டொகை	பக்கம்.
1 காளமேகப்புலவர்	... ௧௪௪ ...	௧
2 ஔவையார்	... ௪0 ...	௧௧
3 ஔவையார், உப்பைமுதலிய எழுவர்	... ௧௬ ...	௧௨௮
4 திருவள்ளுவர்	... ௬௬ ...	௧௩௪
5 கம்பர்	... ௪௬ ...	௧௩௪
6 ஏகம்பவாணன் மனைவிமுதலியோர்	... ௪ ...	௧௬௪
7 ஒட்டக்கூத்தப்புலவரும் புகழேந்திப்புலவரும்...	... ௩0 ...	௧௬௪
8 பொய்யாமொழிப்புலவர்	... ௬ ...	௧௮௩
9 அந்தகக்கவிவீரராகமுதலியார்	... ௧௬ ...	௧௮௮
10 சிவப்பிரகாசரும், அவர்சகோதரரும்	... ௧௬ ...	௧௬௪
11 சத்திமுத்தப்புலவர்	... ௨ ...	௨௦௬
12 வரதுங்கபாண்டியரும், அவர்மனைவியும்	... ௨ ...	௨௦௮
13 திருவள்ளுவர், ஔவையார், இடைக்காடர்	... ௪ ...	௨௧0
14 மதுரைச்சங்கத்தார் முதலியோர்	... ௪ ...	௨0௨
15 இரட்டையர்	... ௧௨ ...	௨௧௮
16 சொக்கநாதப்புலவர்	... ௪0 ...	௨௨௩
17 பொற்களந்தைபடிக்காசுத்தம்பிரான்	... ௨௧ ...	௨௪௧
18 சவ்வாதுப்புலவர்	... ௩ ...	௨௬0
19 நமச்சிவாயப்புலவர் ௨௩ ...	௨௩௨
20 சுப்ரமணியப்புலவர்	... ௧ ...	௨௬௩
21 நையாண்டிப்புலவர்	... ௪ ...	௨௬௬
22 இராமச்சந்திர கவிராயர்.	... ௨௪ ...	௨௬௬
23 மதுரைகவிராயர்	... ௧௩ ...	௨௮௧
24 ஒப்பிலாமணிப்புலவர்	... ௨௪ ...	௨௬௪
25 காளிமுத்துப்புலவர்	... ௪ ...	௩௦௮
26 பாண்டியன்மீதுபாடியது	... ௧௩ ...	௩௧௧
27 கடிகைமுத்துப்புலவர்	... ௧௧௧ ...	௩௧௪
28 நாகூர் முத்துப்புலவர்	... ௩0 ...	௩௬௮
29 பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர்	... ௬௩ ...	௩௬௩

கடவுள் துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்.

ஸ்ரீ அக்ஷாண்டநாயகியார் வரப்பாடுதாயாகிய

காளமேகப்புவர்

அவ்வவ்மயங்களிற்பாடியவை.

காப்பு.

ஏறாணக்காவிலுறையென்னுணைக்கன்றளித்த
போராணக்கன்றுதனைப்போற்றினால் - வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும்புத்திரவற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந்தான்.

சூ - ஷ. ஏ - அழகுபொருந்திய, ஆணைக்காவில் உறை - திருவாணைக்கா
வில் வசிக்கின்ற, ஆணைக்கு அன்று அளித்த - யானைக்கு அந்நாளில் முத்தி
செய்திருளின, போர் - போர்த்தொழிலில்வல்ல, என் ஆணைக்கன்றுதனை -
என்யானையாகிய சிவபெருமானது புதல்வனாகிய விநாயகக்கடவுளை, போற்றி
னால் - முக்கரணங்களாலும் வழிபட்டால், வாராத - உண்டாதற்கரிய, புத்திவ
ரும் - நல்லறிவுண்டாகும், பத்திவரும் - (அவ்வறிவின்பயனாகிய) ஈசுவரபக்தி
யுண்டாகும், புத்திர உற்பத்திவரும் - நன்மக்கட்பேறுண்டாகும், சத்திவரும் -
(வினைத்த கருமங்களை முடிக்கவல்ல) பேராற்றலுண்டாகும், சித்திவரும் - (எல்
லாக்காரிய) சித்தியுமுண்டாகும், ஏ - று.

தான் - அசை. யானைக்கு முத்திகொடுத்தது திருவாணைக்காவில். இதனை
அத்தலபுராணத்தில் தீர்வாயக்காணலாம். சிவபெருமானை யானையென்றதற்
கும் விநாயகமூர்த்தி யானைமுகத்தோடு அவதரித்ததற்கும் உதாரணம் அடியில்
வருவது. “அரம்பையர் வாழ்த்த மமளியிற் றுயில்கொண், றெம்பயில் கதிரோ
லுதயஞ் செய்தபின், விண்ணோர்க்கெல்லாம் விடைகொடுத்தருளிப், பண்ணேர்
மொழியிடப்பாவையை நோக்கி, ஓதநீர் வேலிகுமுஞ்சையம் பதிபுகப், போதுக

வென்று போகிய வந்தான், இளமதியணிசடை யெந்தை தன்னருளால், வளமுடன் வழியின் மரச்சாரலிலோர், களிறும் பிடியும் கலந்ததுகாணு, ஒளிர்மதிச் சடையோ னுமைமுகநோக்கி, ஒவ்வழியன்றி மற்றோர்திசை தன்னைப், பாராதேவா பனிமொழியாயென, வாரார்முலையான் மற்றுமுண்டோவென, மெல்லியலுமையவன் விரும்பினன்பார்த்தே, அல்லிசேர்குழலா ளரன்முகம்பாரா, இவ்வகையாக வேண்டிமிங்கென, அவ்வகையரனு மதற்குடம்பட்டு, மதகரியுரித்தோன் மதகளிறாகவும், மதர்வழியுமைபிடி வடிவமாகவும், கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க, நீடியவானோர் நெடுசிலைபோற்றத், தங்குவெண்ணீறுந் தரும முந்தழைப்பத், கிங்கன்மும்மழையெங்கணும்பெருக, முண்டகமலர்போன் முழுதுஞ் சிவந்த, தண்டையுஞ் சதங்கையு மலம்புதாளிணையும், குண்டவண்டியுந் தண்டரளமாலையும், மண்டொளிதழைத்த புண்டரதுதலும், முடிவுகண்டறியா முப்புரிநூலும், சுடர்விடுங்கனகத் தோளொருநான்கும், சோதிவண்டரளத் தொடைபுனைகழுத்தும், பூதலம் புரக்கும் பொற்கரிமுகமும், தவளக்கிம்புரி தருமருப்பிரண்டும், பவசுத்தொளிவாய் பைந்துவரிதமும், இமையாமுக்கணுமிருதழைசெவியும், அமையாசிலவுமி முவிர்சடைமுடியும், அந்திவண்ணமு மங்குசபாசமும், உந்திச்சுழிமே லுதரபந்தநமுடன், ஐங்கரக்கரிமுகன் வந்தவதரித்தலும், பொங்கரவணிந்தோன் புதல்வனைநோக்கி, வானோர் மண்ணோர் வந்து வழிபட, ஆனோர் வல்வினை யாசறவதறித், தண்டிள வோனயன் சதமகன் முத் லோர்க், கின்றுமுதலிறையா யிருத்தியென்றருளித், தெய்வநாயகியாந் திருந் திழையுமையுடன், மைவளர்சோலை மாநகரம்புகுந், தமையாக் கூட்டத் தநேகந் காலம், இமையாமுக்கண்ணிறையிருத்தருளினன்” இது அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்தது. போர் ஆன் ஐ கன்று எனப்பிரித்து போரில்வல்ல இடபத்துக் குத்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வன் என்றுரைப்பினுமையும். இவ்வாறன்றி, ஆனைக்கன்றளித்த ஆனைக்கன்றுதனை, என்பதற்கு ஆனைக்கன்றாகிய சிவபெருமான் ஈன்ற ஆனைக்கன்றாகிய விநாயகக்கடவுளே” என்றுரைப்பினுமாம். விநாயகக்கடவுளின் அவதாரத்தைப்பற்றி இன்னும் வேறுவகையாகிய கதைகளுமுண்டு.

செய்யுள்காரதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அரமியஞ்சே	334
அக்குவடம்புனை		அரவங்கரந்ததோ	301
அங்கம்வளர்க்க	213	அரனவனிடத்திலே	198
அங்காவித்தாரா	368	அராவுக்கேகனை	388
அச்சங்கபாணி	355	அரிசிராவணத்தா	380
அச்சதனளிப்பனில	200	அரிருகாகருணையனே	287
அஞ்சங்கஞ்சனங்	376	"	281
அஞ்சம்பிளூ	295	"	285
அஞ்சவென்ற	208	அரியதுகேட்கின்	122
அடகெடுவம்	211	அருந்தினுண்டமெலா	87
அடல்கொண்டெழுவுப்ப	276	அரும்பாக்கி	419
அடிசிற்கினியானே	131	அரும்பாலகாமுனம்	410
அடிதங்கச்சி	362	அரைத்தசந்தனம்பொ	331
அடிநந்தி	25	அரையின்முடியி	36
அடிபட்டி	226	அலங்கலணிமா	112
அடித்துவருந்தொண்டஹுக்	202	அலையாந்கவடுபடா	251
அட்டாவதானமும்	230	அல்லிமலர்ப்பண்ணை	206
அண்டத்தமரர்	109	அல்லைமலைமரு	389
அதிமதுர	580	அவிசெட்டிவாங்கு	252
அத்தன்கண்ணுக்கு	371	அமுகிசக்கேவி	366
அத்திக்குதையன்	356	அநீன்றதாயென்று	101
அத்திதனையூர்	359	அற்றதலைபோக	101
அத்திமுதலெறு	128	அனங்கலக்கணம்	328
அத்திரம்பேலாவலய	283	அனங்கனம்பனர்	383
அத்தங்கரும்பள்ளி	113	அன்றையிலும்	149
அத்தநான்வந்திலை	297	அன்னவயல்கும்	75
அத்தராசல	377	அன்னையிற்றி	129
அத்திக்கார்வந்து	236	அ	
அத்திராமனமு	316	அகத்திலே	395
அத்திவெடிமுல்ல	290	ஆசகவியால்	221
அப்பனிரந்துண்ணி	17	ஆடல்புரிந்தா	35
அப்பாருமரகோட்	37	ஆடாரோபின்னை	19
அப்பிலேதாயத்தி	307	ஆடிக்குடத்தடையும்	18
அப்பூருஞ்செஞ்சடை	11	ஆடுக்கடைமணி	171
அப்பமாமுனி	392	ஆடுக்கியாகரே	54
அம்பலவாவின்னொரு	239	ஆடெரிபடர்த	297
அம்பிகையரன்ற	199	ஆடுக்கிசைந்தவர்	78
அம்பேந்துகையான	55	ஆணிவரையுறலா	23
அயிலம்பொற்	285	ஆண்டதனாலெனை	205
அரகத்ததை	382	ஆயனுக்குக்கண்மூன்று	70
அரகரகிருச்சிற்றம்பல	34	ஆயன்பதியில்	110
அரகராசல	385	ஆய்முத்துப்பந்தலில்	398
அரசன்களங்க	147	ஆரசந்திரணத்து	343

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆரணனே	285	இருப்போமென்றாலு	286
ஆராயும்தமிழா	285	இருமிருமென்றுசொன்	133
ஆராதலைவண	83	இருளையிருள்விழுங்கி	156
ஆரிச்சந்தையம்	138	இலகுபுகழாறை	165
ஆர்க்குக்குளிரும்	354	இலக்கணக்கவிஞர்	111
ஆர்த்தசபை	312	இலக்காரமணியாள்	342
ஆலங்கிடக்கு	117	இல்லெனுஞ்சொல்லறியாத	189
ஆலங்குடியானை	235	இழையொன்றிரண்டு	174
ஆலெங்கேயங்கே	61	இனியதுகேட்கின்	121
ஆலைப்பலாவாக்க	117	இன்றொக்கவேண்டி	399
ஆலீனமழைபொழிய	125	இன்னக்கலிங்கத்	171
ஆழியானாழி	279	இன்னக்கலைமகள்	196
ஆழியானபள்ளி	146		
ஆழிவாய்ச்சுத்தம்	136	ஈதலறந்திவினைவிட்	124
ஆளுக்கேயுழைநெங்கள்	301	ஈயாதபுல்லரிருந்	243
ஆறும்பதினாறுமா	327		
ஆறுபெருக்கற்றடி	19	உங்களிலேயானொருவன்	186
ஆறாலையே	229	உடுத்ததுவு	26
ஆனைகுதிரைச்சுரு	58	உத்திரத்துக்கோர்நா	60
ஆனையுரித்து	74	உபையராசியை	375
	397	உமையாளுகியுமொ	144
		உம்பரைவாழ்	234
இக்கோடிவளைப்ப	340	உருகியுடல்நுகி	155
இடுவோர்சிறி	300	உரைக்கத்தத்துவத்து	352
இட்டங்கட்டிய	391	உரையேனுன்பேரை	404
இட்டடிநோவ	151	உலங்கொண்ட	292
இட்டமுடனென்	128	உலைக்குரியபண்ட	139
இத்தரமேசத்துணர்வார்	124	உள்ளக்கவலையெலாம்	408
இந்தக்காவனம்	371	உள்ளங்கால்வெள்	71
இந்தவிடைகிற	239	உள்ளவழக்கிருக்க	117
இந்திரச்செல்வன்	358	உனக்கின்றியான்	411
இந்திரன்கலையா	228	உன்னக்காவடி	353
இந்துமுடிக்குஞ்சடை	97	உன்னையிருமென்னுயிரு	240
இந்தோதிவகததல்	34		
இந்நாளிதுவிலையும்	157	உஹரைச்சுடுமோ	418
	149		
இப்பளப்	342	எங்கண்மடத்துக்	86
இம்பர்வானெல்ல	188	எடுத்தசனனங்க	393
இம்மென்னுமுன்னே	10	எடுத்துவரிமுறத்தி	336
இரவலனையுனக்கில்லாத	278	எட்டெழுத்தைக்கருத்தி	181
இரவலாளரேபெருந்திரு	184	எட்டேகாலட்ண	105
இருதனங்களி	384	எட்டொருமா	45
இருந்தவளைப்போன	145	எண்ணுயிரத்தாண்டு	119
இருந்தாரைகேள்வ	82	எண்ணீர்மைநா	314
இருந்துமுகந்தி	103	எந்தஆரென்றீ	132
இருபந்தந்தமே	371	எப்படியெப்படி	408

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எல்லப்பனம்மை	224	கடகரிக்குமதனா	369
எவ்வுயிருக்காக்க	130	கடந்நாங்கும்வேழ	315
எழுத்தாணிதுபெண்	86	கடல்கிழங்குத்தெற்கு	134
எனக்குடந்தையான	328	கடம்பவனச்சொக்க	73
என்கவிகை	141	கடம்பற்கொ	89
என்றுபெறுவே	177	கடியுண்டெடு	214
என்னவாவிதுரா	386	கடுக்கைமுடியானே	89
என்னிலங்குச்சல	384	கட்டியடிக்கையா	22
என்னுடையபேரும்	322	கணிகண்ணன்போ	216
என்னைக்கொடு	48	கண்டக்காற்கிடும்	68
ஏ		கண்டாயோபார்	161
ஏகாம்பரரிடப்பேர்	366	கண்டரோகாணம்	156
ஏசியிடலினிடா	113	கண்டரோபெண்	52
ஏதிலேவறியவர்க்	271	கண்ணபுரங்கோயிற்	70
ஏமிராவோரியென்பார்	67	கண்ணனிடுங்கறி	69
ஏய்ந்ததனங்க	62	கண்ணுழையாக்காட்	129
ஏராட்டும்பூந்தொங்கன்	116	கத்துகடல்குழ்	44
ஏரானைக்காவி	1	கந்தமலர்ப்பிரமன்	115
ஏவைக்குங்கடன்	112	கந்தரப்பயருஞ்	377
ஏழானையடித்தபுலி	65	கம்பத்தானைகடை	76
ஏழேழுசங்கத்	259	கம்பத்தகடகனி	84
ஏறுகட்டியகொட்டி	97	கம்மானங்கி	71
பாட்டு.	பக்கம்.	கயக்காவிராறுங்	281
ஐ		கயல்வாய்த்தகண்ணி	206
ஐம்பொருளுநா	210	கரஞ்சொன்னகண்	409
ஐயுளின்சென்னிமிசை	197	கரண்டகண்டத்	169
ஐயுரென்றுரைத்	131	கராமடியச்சக்கரந்	317
ஐ		கரிக்காய்பொரி	40
ஒட்டாகவொட்டியும்	116	கரியதனையே	40
ஒருகொம்பிருசெவி	107	கரியாய்ப்பரியா	113
ஒருபாதிமால்கொள	109	கரியொன்றுபொன்	82
ஒருவர்க்கிடமாயுக	238	கருக்கோட்டை	319
ஒருவாணுதல்	316	கருங்காலிக்கட்டை	120
ஒன்றிரண்டுமன்று	15	கருங்குளவிகுரை	118
ஓ		கருணையாலிந்த	108
ஓகாமாவீதோ	25	கருத்தவாவிலை	350
ஓங்கியராமாமிதி	329	கருத்தலைசெந்தலை	96
ஓடுஞ்சுழிசுத்த	21	கருப்பைக்குள்	128
ஓடியிருக்கு	20	சுரைக்குவடக்கரு	158
ஓதராவுண்டுமி	347	கலக்கைவாளியை	314
ஓரானைவனத்தே	275	கலக்கடமானத்	322
ஓர்த்தட்டிலேபொன்னு	242	கலங்கற்	62
ஔ		கலவளைக்குண்டிலன்	356
கஞ்சமுக்கையுந்	57	கலையான்முலை	166
கஞ்சரஞ்சப்பெடை	385	கலைவாணிகியு	167
கஞ்சிருடியானே	307	கல்லங்காடுதனி	152

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கல்லடிக்குமுனி	249	குடக்குணகடலென்பர்	162
கல்லாதவொருவனை	278	குடக்கோடுவானெ	203
கல்லாலயமம்	283	குட்டுதற்கோயின்	250
கல்லேத்தான்மண்	280	குண்டைக்கொருத்த	413
கல்லியுடையர்	127	குதியானனை	398
கவளவளைக்கு	358	குமிண்டியும்பண்	150
கல்விகரைகண்ட	364	குரங்கனலின்வீழ்ந்	42
கவியாகுமாதினைப்	415	குரங்கிக்காய்தினைத்தெ	344
கவுரிகமலா	201	குருவடியைவணங்கும்	332
குழியந்தியகடலுப்பென்று	9	குழற்காலரவிந்த	303
கள்ளிகேண்டுள்ளேவி	281	குறுமுனிவன்முத்தமிழும்	210
கற்றதுகைமண்	111	குறையுளாரெங்கி	162
கற்றனைமின்னுவதென	327	குன்றுக்குழியும்	220
கனகனங்கம்பிள	369		
கனகனந்தன	370		
கனகனவரைபொர்	320	கூடல்புனைவாயில்	67
கன்றுதொட்டு	318	கூட்காள்விழி	48
கன்னபரமலே	74	கூடரம்பொறுத்த	313
கன்னன்வெங்கடே	363	கூரியவாளா	102
கன்னியுன்றன்	332	கூவராயன்றியாகந்	222
		கூழைப்பலாத்த	108
கா		கூற்றுவிளைவின்ம	97
காக்கைக்காகாகூளை	87	கூன்கலைசிலாவின்சுளரி	364
காகினியிற்பிள்ளை	121	கே	
காணங்கண்கூட	103	கெஞ்சுமாசங்கமும்	341
காணமல்வேண்டெல்லா	101	கோ	
காதமிருபத்து	119	கொக்குப்பறக்கும்	293
காப்பிட்டபிள்ளை	231	கொக்குசேர்வாழ்	212
காம்புவனப்புந்க	315	கொங்குவவுந்தென்றில்லை	53
காமத்துசிவந்தது	243	கொங்கைகும்பகோண	361
காரென்றுபேர்	66	கொடிக்கத்தத்தும்மலை	346
கார்படைத்த	293	கொடியதுகேட்கின்	120
காலப்புயனிசர்	158	கொட்டமிடுமருவலர்	324
காலனைபுகழாமனை	46	கொட்டைப்பாக்கு	39
காலாற்படியளக்கு	72	கொம்பிலையேதினி	22
காலையரவிந்தந்	419	கொற்றகயான்மாதன்	138
காலையிலும்வேலை	66	கொன்றைமலர்	70
காலையிலொன்றாவ	114	கோ	
காவலனைந்கள்	61	கோக்கண்டுமன்னர்	178
காவொன்றுங்கை	260	கோரத்துக்கொப்பா	169
காளத்திகண்டத்தே	240	கோவெடுத்துக்கோச	268
காளைமுகிற்குல	312	கோளரவேந்துலகிலிந்த	193
காலொந்தேனெந்தேன்	99	கோளரிருக்குழர்	75
கான்றெண்டனிட்டு	400		
கி		க	
கிட்டாதுபெண்குடிமார்	262	சங்கதாதரளங்கால்	875
கிலையாளன்சேதுபதி	250	சங்ககிதியென்ன	864

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சங்கராக்குமாறுதலை	31	சுரத்தனிலினேந்த	101
சங்கராவையகமும்	348	சுருக்கவிழ்ந்த	42
சங்குப்பெதங்கள்	213	சுரும்பேய்ங்கும்	313
சங்குதீர்த்தம்	37	சுற்றுங்கருங்குவ	116
சுடங்கலாமகட்கி	331	செ	
சுடம்பழுக்கும்	316	செகத்தாயெனவந்த	102
சுட்டியிலேபாதி	51	செகமதினமிக்க	103
சுண்டப்பைந்	129	செங்கைவரிசிலை	267
சுண்டாளி	104	செட்டிமக்கள்வாசல்	150
சுதுரநங்கர்	67	செந்தமிழ்ச்செல்வ	268
சுத்தம்பயிலும்	172	செந்திற்சுமாரன்	299
சுத்தாதியைந்தையும்	80	செப்பத்திலுன்னை	108
சுத்திக்குப்பணி	390	செம்பாந்கரத்தன்	115
சுந்தனத்தைவிடுக்கு	348	செய்யாதசெய்த	76
சுந்தானமேவீர்கு	329	செய்யுட்கிடைமறி	33
சுந்திரனுக்குடலானம்	230	செருத்தாக்குமதப்புலி	336
சம்புதைக்குந்கரு	354	செருப்புக்குயீரர்களை	28
சுரந்தராதரந்	387	செல்லப்பனகச்சி	252
சுரராஜசம்புவை	311	செல்லாரும்பொழி	226
சுருக்கனாயமுதுகனி	338	செல்லுக்குமல்லுக்கும்	357
சுலமேதோசங்கந்தா	274	செல்லன்புதல்வன்	178
சுற்றேபருத்த	154	செற்றலனாவென்ற	37
சு		சென்றலந்தார்சே	361
சுதியிலேதொண்ணூற்	132	சென்னிமுகமாறு	27
சுரங்கபாணியா	76	சே	
சு		சேருப்புகாந்தமுத்த	250
சித்திரமாமண்ட	290	சேமங்குருகையோ	211
சித்திரமங்கைப்பழக்கம்	160	சேய்கொண்டாரும்	203
சிந்தாமணிசங்கு	236	சேய்மொழியோதாய்	211
சிரப்பாண்மணி	110	சேரலர்கோன்	108
சிரம்பார்த்தான்	137	சேராதவேடன்	115
சிரித்துப்புரமெரித்	60	சேரநாடொல்லாம்	295
சிறுமையின்மதி	288	சேற்றுக்கமலவயல்	111
சிறுவனலோபயறு	14	சேனேதழையாக்கி	161
சின்னஞ்சிறுபிள்ளை	247	சோ	
சீ		சொலங்குக்காகொண்ட	387
சீதமாரம்பன்கண்	380	சொல்லாமலேபெரிய	111
சீதாவிந்தபுயன்	307	சொல்லுக்கினிய	233
சீமானாமகள்	304	சொல்லுமல்லும்	191
சீரங்கத்தாரும்	59	சொன்னசந்தக்கவி	179
சீராடையற்ற	194	சொன்னமன்னமாடை	282
சீரிலங்குமாடகூட	274	சோ	
சீர்கறுத்தமுகில்	223	சோகாமாவவாதா	39
சு		சோதிச்சவரிவிழி	232
சுண்ணாம்புதிட்ட	411	சோமன்புறப்படத்	92
சுத்தபாற்கடலினடு	16	சோனையுங்காத்து	195

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஞா		திடவாரண	285
ஞாலக்தெவ	257	திமிரமரூதபுலாதி	285
ஞானசபைகனகசபை	37	திருக்கரங்கம்வருக்க	282
ஞானவானென்று	131	திருண்டிமையோர்	80
த		திருகலகுவாய்ப்பற்றது	337
தங்களுக்குலகிபமென	365	திருக்கரங்கம்வருக்க	323
தங்கடனமிருக்க	360	திருக்குடந்தையா	38
தடக்கடக்கயலோ	352	திருந்தலரிகலையடக்	335
தடக்கடலிற்பள்ளி	41	திருந்தாடரவணி	71
தடக்கயத்தலரெல்லா	313	திருந்துதமிழிலக்கண	204
தடக்கும்பகிம்புரி	260	திருநெடுமால்	170
தடங்கொண்டகல்லில்லின்	361	திருமாலையம்புதொட்ட	320
தடத்தத்தனிச்சிறுநாண்	357	திருமால்வாகனநாவா	92
தடிக்கல்லிலேமுலை	389	திருவிருக்குமணிமாற்ப	331
தண்டமிழ்தேருத்த	361	தினாக்கலைக்குத்தை	366
தண்டங்கூர்	61	தினககொடுக்கும்	244
தண்டாமலீவது	117	தினேவினேத்தார்	146
தண்ணமுதபாவத்த	160	தித்தானுந்தண்ணிலே	63
தண்ணிருங்காவிரி	165	து	
தந்தப்பாதுகடர்	171	துங்கவமைமாற்பா	289
தந்துகந்துகந்	173	துங்காதராதலமெ	231
தந்தைபிறந்திறவா	57	துடித்துத்தடித்துத்	88
தமிட்டராணுவம்பெருக்	321	துடியார்கரத்தும	109
தரகலாதனங்கண்	372	துணையானநாரி	396
தரும்பலிக்குமருவலலா	330	துதிவாணிவீரம்	87
தரைகண்டமட்டம்	245	துப்பனாயுமரத்ததின்	225
தனையவிழ்நாண்முலை	147	துயிலையிலேயிடர்	233
தற்கோலிப்பூசற்பா	183	துனையத்தந்திசுலை	345
தனதுமெய்க்கு	391	துளைபொமாமர	231
தனதனாகநடத்தி	368	தே	
தனம்பொன்	294	தேந்தனம்பேசுந்	339
தன்னுடன்கூடப்பிறந்த	182	தெருமுட்டப்பாளை	42
தா		தெள்ளருதமிழுக்கரு	361
தாண்டிபரிதாண்டு	363	தென்னவன்றென்ன	171
தாண்டித்திரியும்	195	தென்னவாமினவா	164
தாண்டியொருத்தி	53	தென்னெருக்குஞ்சோலை	81
தாதிதாதோ	57	தே	
தாயோடறுசுவை	125	தேங்குபுகழாங்கூர்	218
தாலமுற்றம்வாழ்	365	தேடரிதாய்மாமுஞ்	282
தானவாரணமாமுலை	345	தே	283
தி		தேட்டாளன்	244
திகிரிவட்டக்குடை	180	தேட்டேதுமில்லை	407
திக்குளெட்டுக்கயந்	181	தேருளைப்புரவி	145
திங்கட்டுடையுடை	109	தேரையார்செவ்	123
திங்கணுதொர்தி	543	தேன்பொழிந்தவாயான்	188
திடக்குவடக்கடக்	41		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தொ		தொ	
தொடுக்கவந்திரம்	380	தொடுவனிலோகோல்	115
ந		தொற்றுப்பந்தாயிரம்	112
நகத்துவாரயிலாங்கண்	349	நெ	
நக்கையாணநம்	239	நெருப்புக்கறுக்க	235
நக்கையொருத்தி	238	நெல்லிச்சொன்னு	308
நச்சரவம்பூண்டதில்லை	13	நெற்படிவிலோகமுனி	160
நஞ்சிருக்குத்தோலுரிக்கு	28	நே	
நஞ்சுக்குடிகொண்ட	63	நேசனைக்காணு	123
நமக்கின்றொருவர	397	நேசித்துவந்த	213
நம்பரக்கரை	371	நேற்றிராவத்தொ	32
நம்பனடியவர்க்கு	102	நேற்றிராவத்திலவ	351
நல்லதொருபுதுமை	50	நை	
நல்லம்புலியணித்தோன்	306	நையம்படியேநாங்கொற்ற	182
நல்லாளையிடமுருவு	227	ப	
நற்றமிழ்வாணர்க்கு	363	பகருக்காண்டேமட	11
நற்றோரணவீதி	118	பகருமேன்மேலிய	192
நா		பங்கப்பமுனத்துழு	175
நாட்டிற்சிற்றத்திரு	218	பங்கயமுமேரிக	263
நாட்டுக்குளாட்டுக்கு	53	படங்குமாதங்க	378
நாணியென்பதை	201	படுபருந்துக்கு	117
நாணென்றானஞ்சி	220	படைத்தாமவேற்கண்	259
நாராயணனை	67	பணியாற்றத்தோலை	193
நாயாநாராய்	207	பண்காணுந்தமிழ்ப்புல	227
நானையினியுன்னை	173	பண்டனைப்பண்	231
நி		பண்ணப்பம்பரமன்	353
நிட்டையிலே	203	பண்டோதரிய	102
நிட்டேரமாக	112	பண்புளருக்கோர்	67
நிணம்போதத்தள்ளி	112	பதினீரசம்புவென்று	222
நிருதராகவனந்	351	பத்தாவுக்கேற்ற	101
நிலமாதுதிலகனை	322	பத்துக்கொண்டன	168
நிலமேழனந்த	111	பரத்துவசத்துரு	321
நிலவாய்விளங்குத	19	பரப்போதஞ்சல	118
நிலதந்தார்	167	பருதியாகமகமாக	353
நிலலுசில்லென்று	133	பருதியான்வாரா	392
நிழலருமைவெய்யிலிலே	123	பருப்பதங்ககொள்வ	256
நிறையவுளதோ	202	பழியும்புகழு	180
நின்றபடியளக்கு	393	பழுத்தான்மரத்	308
நீ		பறவாததும்யி	81
நீகாவிதுரானெ	367	பணிப்பகையோன்	156
நீச்சாற்	91	பா	
நீரிலுளதா	24	பாகப்பாவருமை	319
நீரெலாஞ்சேற்று	150	பாங்குபெறுந்திரு	73
நீரோபிறவா	36	பாங்குயாபளிக்குமே	253
நீளத்திரிந்துமுன்றாய்	291	பாடல்பெறானே	114
நீருவாய்நெற்றி	30	பாடுந்தமிழ்க்குச்	101
		பாட்டானதைவண்டு	304

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
பாணர்க்குச்சொல்	27	பெருமானுல்லபெரு	43
பாணன்மதுரைப்	140	பெற்றளொருபின்	241
பாணியிலேபுள்ளிமான்	394	பே	
பாண்டியனைப்	140	பேயல்லவோவொரு	401
பாண்டியன்மலை	195	பேரரசுத்தேவிமார்	136
பாண்டியன்ரூரா	302	போ	
பாரவிளரீர்சுமக்க	237	பொதியிலகத்தியனும்	185
பாரளக்குந்நூது	72	பொய்யருக்குப்பொய்	166
பாரளச்சொல்லாரா	263	பொருக்கலக்கமுற்ற	323
பாரிபறித்தபறி	106	பொருட்க்கயம்	414
பாருறிய	79	பொருவிசயஞ்செலு	326
பாரைச்சுமந்தபட	137	பொருகோட்டுவாரி	258
பாலையிலாள்பின்னங்கால்	251	பொருந்தமரங்கச்ச	337
பாளையமனம்	85	பொருப்புக்குஞ்சரி	381
பாணுகிரண்மபார்	251	பொருவதற்குச்சிலை	338
பின்னோவயுள்ளி		பொருவாசிக்கொரு	325
பலிக்குங்குறங்க	221	பொல்லாதமூர்க்கரு	246
		பொன்போலுங்கள்ளி	187
	388	பொன்போலுங்கூடற்	404
		பொன்மாரிபெய்யுமார்	109
புகார்மன்னன்பொன்	107	பொன்னஞ்சடையறுகு	62
புடவிதடநடுடை	326	பொன்னனைவானரங்க	94
புத்தியின்பெரு	359	பொன்னைக்கார்பணியு	413
புரகைவடமலையார்	232	பொன்னாழ்மருமத்தன்	309
புரத்தனைமலை	315	பொன்னிலங்கை	333
புராதனமான	221	பொன்னெபொருந்த	407
புலவடரயி	384	பொன்னேமலைய	103
புலங்குக்கடும்	270	போ	
புவிக்காற்புதியினசு	325	போசுக்கியோர்	418
புள்ளருக்குத்தாரமார்	176	போத்தைமேவும்	310
		போதாசிவருநாதா	233
		போதன்னரியிமை	285
பூங்கமலன்னைலை	296	போந்தவதாரனுக்கு	125
பூசுத்தந்திமுலை	347	போமெனவுரைத்தீர்	133
பூசுத்தந்தந்தன்	381	போலசிற்றமாவார்க்கு	68
பூணத்திலத்துப்பயல்	141	போற்றினும்போற்றுவார்	148
பூத்குங்கியுண்டவ	362	ம	
பூத்க்கியாறுகால்	47	மங்கையொருபங்கர்	136
பூமாதிருந்தென்	261	மஞ்சலக்கணம்	390
பூரிக்குஞ்சர	349	மஞ்சமஞ்சங்கை	262
பூவலாரமுதலான	376	மட்டாருந்தென்களந்தை	417
பூவிலயனும்	130	மட்டாரகுழலங்க	405
பூவேந்தர்முன்போற்	186	மட்டுப்படா	157
பே		மண்ணென்றமண்டல	399
பெரியதுகேட்கில்	121	மண்டலத்தினனும்	66
பெரியவிடமேசே	18	மதமுறுசிறு	283

பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மதிமலிபுரிசை	213	மி	
மதியாதார்முற்ற	115	மின்னமருங்கொடி	330
மதுரமொழிநல்	99	மு	
மதுமேவுகுவளை	291	முக்கட்பராபனா	105
மயக்கணையான்	159	முக்கண்ணென்று	32
மய்வடிவக்குழலியர்தம்	155	முக்காலுக்கேகாமுன்	16
மருகிருக்கும்	91	முடிக்குமருப்புக்கி	356
மற்றதாகிலுமனா	219	முட்டத்துப்பன்றி	302
மற்கொண்டதிண்	152	முத்திருக்குந்	16
மற்றொப்பிலாக்கொடை	316	முச்செறியும்	108
மன்னவனுரீயோ	119	முத்தவியையோன்	184
மன்னன்வெங்கடேசு	360	முந்நான்கிலொன்று	38
மன்னீரிளேபிறக்கும்	20	முலையுக்குடலுமுளைப்	302
மன்னுதிருவண்ண	38	முற்களாயப்பனா	217
மா		முற்றதாகஞ்சியினு	55
மாகத்தத்தும்புநீழ்	261	முனசனங்கை	378
மாகமழைக்கரன்	309	முன்னன்னன்னனை	217
மாக்கைக்கிரங்குக்கு	81	முன்னமொருசுமிழ்ப	205
மாங்காட்டுவேளா	219	முன்னாட்டுசுவமுனி	166
மாங்குயிலால்	168	முன்னாளிருவர்க்கு	190
மாசுந்றிடுகிருமேனியில்	270	முன்னாளைகூப்பிட	396
மாழில்லான்	122	முன்னேகடி	19
மாடுதின்பான்	66	முன்னேயிரண்டு	237
மாடேறுதாரும்	235	மு	
மாட்டுக்கோன்	52	முகங்கிலையொளிச்	272
மாதங்கக்கோடி	321	முகச்சுவிடுமுன்னடே	9
மாதமந்திரணம்	372	முகர்முன்னேபாட	218
மாதரணிமென்முலை	191	முகப்பான்பமுவு	15
மாதர்க்கிதங்கவி	303	முகவாகோவையு	126
மாதவாவின்	383	முகவேந்தருமற்று	246
மாதாபிதாவு	223	முகவொன்பதென்பது	294
மாதாம்படியுண்டு	399	மெ	
மாதானேவேந்தர்க்கு	355	மெச்சுபுகழ்வேங்கட	13
மாந்தையிலொழு	298	மெய்க்கேயணியும்	395
மாப்பைந்தார்க்கல்ல	165	மெய்யன்வெங்கடேசு	362
மாமனுக்குமக	386	மெய்யாரப்புலிகாண	254
மாயனாப்போற்றும்	44	மெய்யிலையொரு	225
மாயன்றுயின்றது	26	மெலக்கணக்கா	333
மாவாரிமுத்தம்	192	மே	
மாலமணிமுடி	329	மேலாடையின்றி	267
மாறுஞ்செனன	283	மேவிலுடனேவிடி	240
மாவுறங்கின	163	மேழிபிடிக்குங்கை	151
மானமேண்ணை	88	மேற்குப்பவளமலை	135
மானவனுன்த	178	மேற்பார்க்கமைந்த	125
மானிக்குமோ	172	மை	
மான்பிடித்திர்	255	மைக்கார்குழற	406

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மைப்பீபாதகமும்	261	வாய்த்தவயீரபுர	185
மையுருங்கண்ணற்	301	வாரணங்கொட்டும்	15
மோ		வாரிக்களத்தடிக்கும்	17
மோட்டெருமை	144	வாரிட்டெவிம்மி	265
மோனைமுத்தமிழ்	178	வாலெங்கேநீண்டெ	8
யா		வாழ்த்ததிருநாளை	65
யாக்கையெழும்	249	வாழ்சிலேசேர்	306
யாவருக்குற்றஞ்சனை	29	வானமுனதா	119
வ		வான்டணிக்சால்	394
வஞ்சகத்திவயான்று	273	வான்குருவியின்	100
வஞ்சகப்பாண்டிதலை	280	வி	
வடக்குத்தொழி	126	விகடத்தந்தி	353
வடவைக்கலை	190	விக்காவக்காவி	183
வடிகொண்டமஞ்ச	193	விடங்காட்டி	305
வட்டமழிபெருத்	161	விண்ணக்குமாமதி	411
வணக்கம்வருஞ்சிலொட்டம்	249	விண்ணீரும்வற்றி	77
வண்ணங்கரியனென்	30	விண்ணுக்கடங்காமல்	15
வண்டியழிச்சித்தித்த	127	விண்ணுக்குமண்ணு	248
வண்டாங்கிசைபடியில்	310	விண்பட்டொருங்கு	179
வண்டியிட்டகூத்தழ	106	விதுவையம்பதியோ	264
வண்டிபிண்டியுதொ	229	வியத்தச்சிசாசரஞ	257
வண்டிநைசோலை	258	விரகரூவர்	100
வந்தனந்த	192	விரவலராய்வாழ்வானா	89
வந்துவாரவை	379	விரித்தான்கை	106
வம்பிநைக்குங்கடம்	272	விருத்தப்பாகலித்	339
வருகரிச்சிசோழம்	112	வில்லம்புகொல்லம்பு	160
வருக்கைகறுங்க	216	வில்லாலடிக்க	90
வருதுகட்டுமுட்டே	373	வில்லைவளையாதே	299
வறைத்தூற்று	335	விழுத்ததுளியத்தரத்தே	187
வல்லரியாபுற்றிட	33	விளாப்பதுமை	77
வழக்குடைபானிற்ப	118	விறகுசுறிக்கக்கறி	277
வழிமேல் விழிவைத்து	242	விற்கம்பத்	266
வளவனைநேராக	318	வீ	
வள்ளலெனும்பெரிய	50	வீமனுக்குமைந்தனார்	277
வள்ளிகொண்டான்	268	வீமனெனவலியிருந்த	85
வனக்குத்தளவஞ்சி	311	வீரஞ்சொரிகின்ற	194
வா		வீரமுண்டோமதன்	155
வாசக்காந்தன்	379	வீரவெண்டயப்பிரதாப	284
வாசமலர்மடந்தை	162	வீறுதரமேவலலா	340
வாட்டானைத்தென்ன	143	வே	
வாணன்புகழ்க்கெல்லை	143	வெங்கண்சிவந்து	156
வாணன்பெயரெழுதா	140	வெங்காயஞ்சுக்கானால்	237
வாணியன்பாடிட	79	வெஞ்சத்தமரந்து	359
வாதக்காலந்தமக்கு	59	வெண்ணெய்க்கட்டி	271
வாதக்கோளுளையென்றான்	116	வெண்ணெய்திருடியுண்ட	64
வாதமணரேறியது	35	வெண்பூவிரகாவில்	181

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வெம்புங்காலை	295	வே	
வெய்தாய்நறுவிதாய்	106	வேண்டியபோதின்ப	166
வெள்ளத்தடங்கா	175	வேம்பாகிலுமினிய	165
வெள்ளாறதுவடக்கா	135	வேயின்றமுத்தர்	219
வெள்ளைக்கலையு	8	வேல்கொடுத்தாய்	245
வெள்ளையானேறு	51	வேழமுடைத்து	127
வெறிக்குங்குமக்கொங்	313	வை	
வெறும்புற்கையுமரி	208	வையைத்துறைவன்	107
வெற்றிபுனைதா	144		
வென்றிவளவன்	180		

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்.

முதற்பாகம்.

காளமேகப்புலவர் சரித்திரம்.

திருக்குடந்தைபிற் பிறந்துவளர்ந்த வடமனாகிப் பிராமணனொருவன் ஸ்ரீரங்கத்திற் பெருமான்கோயிற் சுயம்பாகியாகிப் பரிசாரகம்செய்துகொண்டிருக்கையில், திருவணைக்காவிலுள்ள சம்புகேசுவரர் கோயில்தாசு ஒழுங்கிற் போக வணக்கிப்பெண்ணும் பெயருடையவன் அதிக அழகுந் ஆடல்பாடல்களின் திறமுடையவனாயிருந்ததனால், இவன் அவனுடைய போகவல்லாற்சிக்கித் தனக்கவன் இணங்கும்பொருட்டிப் பெருமான் பரிசாரகமுதலானவனொருந் அவனுக்குக்கொண்டுபோய்க் கொடுத்து அவனோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்தான். அப்படியிருக்குமளவில், மார்கழிமாதத்திற் சம்புகேசுவரர் சந்திரியில், மேற்படிதாசுக்குத் திருவெம்பாவைபாடும் முறைவந்தபொழுது, “உங்குகளிற் பிள்ளை” என்னும் பாடலைப் பாடுகையில், அதில் “எங்கு கொங்கை சின்னன்பரல்லார்தோள் சேரற்க” என்ற தொடரை அவன் வாயினுற்சொல்லித் தலைகுனிந்து கொண்டதைப்பார்த்து அவனுடனே கூடவிருந்த மற்றத்தாசுகளெல்லாம் புன்சிரிப்புச்சிரித்துத் தங்களுக்குள்ளே இவன் சிவன்கோயில் தாசியாயிருந்தும் பெருமான்கோயில் சுயம்பாகியுடனே சம்பந்தப்படுகிறானே, இதென்ன! “படிக்கிறது திருவாசகம் இடிக்கிறது சிவன்கோயில்” என்பதாக வாயினுற்பேசுகிறதொன்று நடக்கிறதொன்றாயிருக்கிறதேயென்று அவனைப் பரிசாசம்பண்ணினார்கள். அது அவனுக்கு மார்பில்லைத்து முதுகில் உருவினதுபோல வருத்தத்தை விளைத்ததனால், அன்றிரவு அவ்வைவண்ணவன் வரும் தருணத்தில் தெருக்கதவைச் சார்ந்தி உள்ளே வரவேண்டாமென்று தவிக்க, அவன் வாசலுக்கு வெளியே சின்றபடி என்ன நிமித்தத்தால் இன்றைக்கு என்னைத் தடைசெய்கிறாயென, மோகனங்கிரீ விஷ்ணு அடியான் நான் சிவன்

டியாளாகையால் உன் சம்பந்தம் எனக்குத்தகாதென, அவன் “அந்தா மனையன்னமே நினையானகன்றாறுவனே” என்றபடி உன்னையான் ஒருபொழுதாயினும் விட்டுப்பிரிந்துசகிப்பேனே! சகிக்கமாட்டேனாதலால் உன் தலைவாசலிலேயே நான்கொண்டு என் பிராணனை விட்டு விடுகிறேனென்றான். இவன் இதேதுபழிவந்துசம்பவிக்கிறதாயிருக்கிறதேயென்று நினைத்து, நல்லது, நான் வேண்டுமென்று உனக்கு ஆவசிகமாயிருந்தால் நீ தீட்சைபண்ணிக்கொண்டு சைவனானால் உன்னிஷ்டப்படி நடக்கிறேனென்று சொல்ல, அவன் காப்பப்பேய்கொண்டவனாகையால் “பெண்கள் பால்வைத்தநேயம் பிழைப்பேரோ சிறியோர்பெற்றால்” என்றவிதமாய் அவளுறவைக் கைவிட்டாட்டாமல், நீசொன்னவண்ணம் சைவசமயத்தை அனுசரிக்கிறேனென்று ஸ்ரீரங்கத்தைவிட்டுச் சம்புகேசுரத்திற்குவந்து, சிவதீட்சைபண்ணிக்கொண்டு, அகிலாண்டவல்லி கோயிற்பரிசாரகனாக, தனக்கு அவ்விடத்தில் வருடப்படி கனில் அவளுக்குக் கொடுத்து மீர்த்ததைத் தன் சேவனத்திற்கு வைத்து அனுபவித்துக்கொண்டுவந்தான்.

அந்நாளிற் சம்புகேசுரத்தில் ஒரு சிவப்பிராமணன், தனக்கு வித்தையிற் பூரணபாண்டித்தியம் உண்டாகவேண்டுமென்று நியமத்துடனே திரிபுளாசக்கரம் ஸ்தாபித்து, அதில் அத்தேவதைக்குரிய மந்திரபீஜாட்சரத்தைப் பிரணவநமக சகிதமாய் வலாந்து உருச்செபித்து நெடுநாளாக உபாசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஓரிராத்திரி நடுச்சாமத்தில், அகிலாண்டநாயகி அழகான ஒரு சிறுபெண்போல் வடிவெறித்து, வெள்ளைவஸ்திரம் உடுத்து, வார் நிறையத் தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டு, உபாசகன் கண்ணுக்கெதிரே சென்று, உன்வாயைத்திறவென்று அந்தத் தாம்பூலத்தை அவன்வாயிலே உமிழப்போமளவில், அவன் நிர்ப்பாக்கியனாகையால் அவனை மகாதேவியென்றறியாமல், ஆரடி எச்சிற்றம்பலத்தை என்வாயிலே துப்பவருகிறும், உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்ததோ, அப்புறம் எட்டநில்லடியென்று கடிந்துரைத்தான். அம்மட்டில் அவனைவிட்டுத் திரும்பிவருகையில், மோகனாங்கி அன்றிராத்திரி கோயிற் குடவரிசைக்கு வந்திருந்ததறிந்து, பரிசாரகன் அவளுடனே நீ விட்டுக்குப் போம்பொழுது என்னைவந்து அழை, நாமிருவரும் கூடிப் போவோமென்று அங்கொரு மண்டபத்திற் படுத்திருக்க, மோகனாங்கி குடவரிசையானபின்பு பரிசாரகனைத் தேடிக்காணாமல் தான்மாத்திரம் விட்டுக்குப்போய்விட்டான். ஸ்தானிகர் முதலானவர்களும் கோயிற் குச்சுப்போட்டுக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் இருப்பிட

த்திற்குப் போனார்கள். பரிசாரகன் விழித்துக்கொண்டு மோகனாங்கி
பைக் காணாமையாலும், கோயிற்கதவு பூட்டப்பட்டிருந்ததனால் தான்
வெளிப்படக் கூடாமைபாலும், இருந்தஸ்தானத்தில்தானே நித்திரா
பிடியாமல் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவனை மேற்சொல்லிய
தேனியார்த்து வாய்மையத் திருக்கச்சொல்லித் தன்வாயிலிருந்த பாக்குத்
தப்பலத்தை உமிழ்ந்து இதைத் தின்றுவிடென்ன, அவன் மோகனா
ங்கியென்று நினைத்து, அவனிஷ்டப்படி நடவாமற்போனால் அவனாக்
குக் கோபமுரும. பிறகு தன்முகத்தைப் பார்க்கமாட்டானென்பதனா
லும், தான் பூர்வஜன்மத்திற்செய்த புண்ணியத்தாலும் தடுக்காமல்
உட்கொண்டான். அர்ஜுன அவனுக்கு அன்றுமுதற் காளமேகமான
து அரோகமாய் மஹாபாழிவதுபோலத் தமிழில் ஆசமுதலாகச்
சொல்லப்பெற்ற எல்லா நகர்களினும் அசுவதாட்டியாய்ப் பாடும்சக்தி
உண்டாகவுந், அந்நாற்கனிகளிலும், ஆராயினும் ஒருவர் எந்தச்சொல்
லாவது, பெருளாவது, அடிபாவது, தொடபாவது எடுத்துக்கொ
டுத்து, இன்ன அங்காடத்தில் இப்படி தொடங்கி இப்படிமுடிக்கவே
ண்டுமென்ற மாதிரித்திசில், மயங்கி இடர்ப்பாடாமல் அப்படியே விரா
ந்துபாடுகின்ற ஆசகவித்திரம் விசேஷாராதச் சித்திக்கவும், அக்கார
ணத்தால் காளமேகர்களியென்று பெயர் லோகபிரசித்தமாகவாய்க்
கவுந் அனுக்கிரகமது மறைந்துபோனான்.

அவன் போன அடிபிலேதானே அவனுக்குக் கடல் மடைதிறந்
தாற்போலக் கவிபாடக்கூடாதுமென வாக்குண்டாயிற்று. அத
னால் அவன் இப்பொழுது கமக்ருப் பிரசன்னமானவன் அகிலாண்ட
வல்லிதானென்று உணர்ந்து, அந்த மாகாதேவியை ஸ்தெனத்தியாப்ப
ண்ணி, முதல் முதல் திருவானைக்கா உலாவென ஒரு பிரபந்தம்பாடின
பின்பு, அச்சோழநாடு, பாண்டிநாடு, சேரநாடு முதலான பலநாடுகளு
க்குட்போய், அங்கங்குள்ள பிரதானமாகிய தெய்வஸ்தலங்களைத் தரி
சித்து, அந்தந்த மூர்த்திகளமேல் ஸ்துதியாகவும், நிர்தாஸ்துதியாக
வுந், மற்றும் அனேகவிதமாகவும் பற்பல பாடல்கள்பாடி வரும்பொ
ழுது, சதை, கல், மரம், உலோகமுதலானவைகள் சிற்பனால் உருப்ப
டுத்தப்பட்டபின் அவ்வவற்றிற்குரிய இயற்பெயர் மாறி வெவ்வேறு
சிறப்புப்பெயர் உண்டானாற்போல, அகிலாண்டேச்சுரி வரப்பிரசாதத்
தால் முன்புள்ள பரிசாரகனென்னும் பெயர்மாறி, யாவரும் காளமே
கப்புலவர் காளமேகப்புலவரென்று சொல்லும்படி மேன்மைபெரிய
பெயர் எத்திசையிலும் வழங்கத்தலைப்பட்டது,

இந்தப்படி காளமேகப்புலவர் நவநவமாகக் கருத்தமைத்துக் கவி பாடி ஸ்தலதரிசனம் செய்துவருகையில், திருமலையான் பட்டணத்தி ல் கல்லியில் மிகச் சிறந்தவர்களைன்று அவ்வரசன் வியந்துகொடுத்த தண்டிகைபரிசுபெற்ற புலவர்கள் அறுபத்துநால்வரும், அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய அதிமதுரகவியென்பவனும் தமிழில் தங்களுக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லையென்று அகங்கரித்து, உலகத்திலுள்ள மற்றப் புலவர்களுையெல்லாம் மதியாமற் பவ்வாறாக நிந்தித்து அவமானப்படுத்தி வருகிறார்களென்றும், அதற்குத் திருமலையானும் உடன்பட்டிருக்கிறானென்றும் செய்திகேட்டு, வித்வான்களாயிருப்பவர்கள் ஆராயினுமென்ன, அப்படிப்பட்டவர்களை அவமதிக்கலாமா? அவர்களை இகழ்ந்ததாநம்மை இகழ்ந்ததல்லவா, பூர்வம் ஒட்டக்கூடத்தனென்பவன், கற்றதுகையளவு கல்லாதவகையென்றெண்ணுநால், தானேவித்தெயில் அதிகவல்லவனென்று மமகதகொண்டுநெஞ்சிக்கமின்றிப் புலவர்களைச் சிரச்சேதம்பண்ணிவந்தான். அதுகண்டு அக்காலத்திற்புகழேந்திப்புலவரானவர் அவனுக்குத்தக்கபடி கர்வபிராயச்சித்தம் செய்வித்து அனேகரைக் கொலைக்குத் தப்பிவித்து எஞ்சித்துப் புண்ணியந்தேடிக்கொண்டார், அந்தப்படி இந்தக்காலத்தில் திருமலையான் சமஸ்தானத்திலிருக்கும் வித்வான்கள் நான் நானென்று இறுமாப்புற்று “நக்கு கிறநாய் செக்கென்றுர் சிவலிங்கமென்றும் அறியாததுபோல்” நல்லாப் பொல்லாரென்று அறியாமலும் “அடுக்குகற அருமை உடைக்கிற நாய்க்குத் தெரியாததுபோல்” பாடிய அருமை தெரியாமலுந் பிரசண்ட கவிகளையெல்லாம் பழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, இவர்களுடைய அகந்தையை நாம் போய் அவசியம் அழிக்கவேண்டுமென்ற பிடிதிக்கிளையுடனே ஒருநாள் அவ்விடத்திற்குப்போக யத்தினப்படுகிறசமயத்தில், அவ்வாறோகனுங்கியென்னும் தாசிகண்டு, திருமலையான் பட்டணத்துத் துறைமுகத்தில் விசேஷபாய் முத்துக்குளிக் கிறதாகவுப், அம்முத்து மற்றத்துறைகளில் குளிக்கப்படுகிற முத்துகளிலும் மிகச்சிறந்ததாகவுப், திருமலையானே அந்தவியாபாரம் செய்வதாகவும் சொல்லுகிறார்கள், ஆகையால் அங்கேபோய்த் திருப்பிவரும்பொழுது மறவாமல் எனக்கு மார்பிலணியும் கச்சுக்கு முத்து வாங்கிவரவேண்டுமென்றான். அதனேகட்டு, நல்லது, அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொல்லி அவ்விடத்திற் செவவுபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு அப்பட்டணத்துக் கடைவீதியில் வந்தார்.

இவருக்கெதிரே மேற்சொல்லிய அதிமதுரகவியென்பவன் தனக்குப் பின்னும் முன்னும் இருபக்கங்களிலும் அறுபத்துநாலு தண்டிகைப்புலவர்களும் வரிசை வரிசையாக நெருங்கிச் சூழ்ந்துவர, அவர்கள் நடுவில் நீலமலையொன்று உரல்போலப் பருத்தகால்களும், பனை

போல நீண்ட துதிக்கையும், ஆலவட்டம்போலப் பரந்த செவிகளும், பிறைபோல வளைந்த கொம்புகளும், மலைச்சிகரம்போல உன்னதமாகிய மஸ்தகமும், சாமரம்போல அசைகின்ற வாலும் முனைத்து எழுந்து நடப்பதுபோல நடக்கின்ற மதயானைமேல் நவரத்னமயமாகிய தவிசிட்டு ஏறி, துஜம் சத்திரம் சாமரமுதலிய விருதுகள் பிடிக்க, கட்டியம் கூற அதிக ஆடர்பரத்துடனே ராஜசமுக்கத்தை நாடிவருவது கண்டு, தாம் அப்பால் விலகிப்போகாமல் அப்புலவர்கள் ஏறிவரும். தண்டிகைக்கணைகளின் மத்தியில் வந்து நிற்க, அதுகண்டு கட்டியக்காரன் தண்டிகைக்கணைக்குட்பட்டவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயினும், அவர்கள் தங்கள் வாயினால் அதிமதுரகவியென்பவனுக்குரிய விருதைச் சொல்வது நெடுநாளையவழக்கமாயிருப்பதால் அவ்வழக்கப்படி, இவர் மார்பிலே தன்கையிலிருந்த மான்தோற்பட்டையால் தட்டி அதிமதுரகவிராய சிங்கம் பராக்கென்று சொல்லென்றான். இவர் இழவுக்கு வந்தவர்களையெல்லாம் தாலியறுக்கச்சொன்னால் அறுப்பார்களா. அதுபோலத் தெருவிலே போகிறவர்கள் வருகிறவர்களையெல்லாம் இவன் பெருமையைச் சொல்லச்சொன்றை சொல்வார்களா, ஆயினும் இவன் பெற்ற பெருமைதானென்ன? அடைப்பாக்கட்டுக்குப் பட்டுக்குச்சுக் கட்டியதுபோல அதிமதுரகவிராயசிங்கமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு விருதுகூறிவருகிறானே, இவன் பாடும் பாட்டென்ன அத்தனை மதுரமானதா? தன்னைச் சிங்கமென்று சொல்வதைப்பற்றிக் கொஞ்சமாவது இவனுக்கு மனங்கசுசுக்கல்லையே. இவன் எத்தனை வித்வான்களைச் செபித்தான். இதெல்லாம் வீண்புகழ்ச்சிதானே. இப்படிப்பட்டவன் வெட்கித் தலையிறக்கங்கொள்ளும்படி இவனைப் பரிகசிப்பதே யுத்தமென்று நினைத்துக் கட்டியங்கூறுவோனே நோக்கி, அதிமதுரம் அதிமதுரமென்று பலகமெல்லாம் அறியும்படிப் பறைசாற்றினதுபோலப் பலமுறையும் எடுத்தாச்சொல்லி இவனை மதுரம்தோன்றஸ்துதிசெய்கின்றையே, இவனிடத்திலுள்ள புதுமை என்ன. இப்படிச் சொல்வதைப்பார்க்கிலும், காட்டிலுண்டாகிய சரக்கு, காரமில்லாத சரக்கு, தனியே பிரயோகிக்காமல் வேறுசரக்குகளுடனே கூட்டிப் பிரயோகிக்கப்படும் சரக்காகிய மலைக்குன்றிமணிவேரை உலகத்தார் தொன்றுதொட்டு அதிமதுரமென்றுவழங்குவது சகசமாதலால், நீ அதைக்குறித்துச் சொல்லென்னும் கருத்தை அமைத்து “அதிமதுரமென்றே யகிலமறியத் - துதி மதுரமாயெடுத்துச் சொல்லும்— புதுமையென்ன - காட்டுச்சரக்குலகிற்கார மில்லாச் சரக்குக்-கட்டுச் சரக்கத்தைக் கூறு” என்றொருபாடலைச்சொல்லி ஏளனம்பண்ணினார்.

அது அதிமதுரகவியென்பவனைத் தூக்கிப்போட்டாற்போலிருந்ததனால், அவன் ஆர்சரியப்பட்டு, சிறிதாவது பாயில்லாமல் இவ்வளவு தைரியத்தானே பகிரங்கமாக நம்மைப் பரிகசிக்கின்றானே - இவனொன்று அறியும்படி, தான் ராஜசமூகத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்த மாத்திரத்திற் சேர்வைகாரனொருவனை அனுப்பி, இன்னவிடத்தில் ஒரு பிராமணனிருக்கிறன், அவனுடையபெயரென்ன, அவன் எங்கிருப்பவனென்று விசாரித்துவாவெனச் சொன்னான், சேர்வைகாரன் நேரிலே வந்து விசாரித்தபொழுது, காளமேகப்புலவர் என் பேர் ஊர் முதலானவைகளை வாய்ச்சொல்லாகச் சொன்னான் நான் சொன்னபடி நீ போய்ச் சொல்வது பிரயாசம். விவரமாய் ஏட்டில் என் கைப்பட எழுதிக் கொடுக்கிறேனென்பதாகச் சொல்லி “தூததந்து நாழிகையி லாறு நாழிகைதனிற் சொற்சந்தமால் சொல்லத் - துகனிலாவந்தாதி யேழு நாழிகைதனிற் றொருகப்பட விரித்துநாக்கப் - பாதஞ்செய் மடல்கோவை பத்துநாழிகைதனிற் பாணியொருநாண்முதுதமே - பாரகாவியமெலா மோரி நதினத்திலே பகரக்கொடிக்கட்டினேன் - சிதஞ்செயுந் திங்கண் மரபினுனீடுபுகழ் செய்யகி நுமல்கராயன்முன் - சிறுமாறாகவே தாறுபாறுகள் சொல் திருட்டுக்கனிப்புலவனாக் - காதங்குறுத்துச் செருப்பிட்டடித்துக் கதுப்பிற் படைத்துவெற்றிச் - கல்லணையினோடு கொடிய கடிவாவிட்டேறு கவிகாணோசகானே” எனத் தாம் ஆசகவி பாடும் திறத்தைச் சிறப்பித்தும், தமது பெயரை வெளிப்படையாகச்செப்பியும், திருமல்கராயன் சபஸ்தானத்து வித்துவான்கள் செய்யும் அக்கிரமத்தைச் குறிப்பித்து அவர்களை இகழ்ந்தும் ஒரு சீட்டுக்கவி எழுதி அதைச் சுருட்டிச் சொந்திக்கார்போய், இதைத் கொண்டுபோய்க் கொடுவென்று கொடுத்தவாயினார்.

அதிமதுரகவிராயன் முதலானவர்கள் அந்த வாங்கிவாசித்து, இதை எழுதினவன் காளமேகபென்பவனது, பார்ப்புக்குப் பல்லிலும், தேளுக்கு வாலிலும் ஏகதேசமாக விஷமிருக்குமென்பார்கள். இவனுக்கு உடல் முழுதும் விஷமயமாயிருக்கிறது ஆதலால் இவன் பொல்லாததுஷ்டனென்றும், அகங்காரமே கால் கை முதலிய உறுப்புகளாய் உருவெடுத்துவந்தவனென்றும், கண்டவர்கள்மேலெல்லாம் வம்பும் தும்புமாக வரசபாடுகிறவனென்றும் இவனுடைய சமாசாரம் முன்னமே நமக்குக் கேள்விதானே. அப்படியிருக்க இப்பொழுது நம்மையும் அவர்களைப்போல இலேசாக நினைத்துக்கொண்டு கொஞ்சமாவது மதிப்பில்லாமல் வாய்க்குவந்தபடி யெல்லாம் துஷித்துச் சீட்டுக்கவி எழுதினான் பார்த்தையா! இப்படிப்பட்டவனைச் சும்மா விடப்

போமா. கொட்டினால் தேள் கொட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சியல்ல வா. ஆதலால் இவனைச் சிலிரக்கச்சிலிரக்க வலித்து மானபங்கப்படுத்தித் தக்க சிட்சைசெய்வித்தாலொழிய இவன் அடங்கமாட்டானென்று தங்கள் அரசனுடனும் ஆலோசித்து, நாலுபெயர் சேவகர்களை விடுத்து அந்தக் காளமேகமென்பவன் எங்கேயாவது ஓடி யொளித்துப்போகப்போகிறான். இந்த நொடிக்குள்ளே கைப்பிடியாகப் பிடித்துவந்து ஒப்பிக்கவேண்டுமென்ன, அந்நால்வரும் போய்ப் பெரும் புலிகள்போல் அவரைச் சுற்றிக்கொண்டு நீ சும்பா வருகிறையா, உன்னைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோக வேண்டுமாவென்றார்கள். புலவர், நீங்களார், என்னை எங்கே அழைக்கிறீர்களென்ன, அவர்கள் நான்கள் திருமலைராயன் சேவகர்கள். அவரிடத்திற்குத்தான் உன்னை அழைக்கிறோமென்ன, இவர் அங்கு ஏதுக்காக வரச்சொல்லுகிறீர்களென்ன, சேவகர், நீ எங்கள் ராஜசமஸ்தானத்து வித்வான்களைத் தூஷித்தையே - அதற்காகத்தானென்ன, இவர் பிள்ளையொன்றும் செய்யவில்லையே - இதற்குத்தானு பிடிக்கிறதும் கட்டுகிறதும், என்னைத்தொடவேண்டாம் தூர நல்லுங்கள், நானே வருகிறேனென்று, கடையிற் எலுமிச்சம்பழப்பொன்று வாங்கிக் கையில் வைத்துக்கொண்டு ராஜசமஸ்தானத்தேரோக்கி வருகிறார்.

இதற்குள் அவ்விடத்தில் அந்நிமிசமாகவி யென்பவன் அறுபத்து நாலு தண்டுகைக்காரராயும் பார்த்துக் காளமேகமென்பவன் இவ்விடத்திற்கு வந்தால் அவன் அரசன் நகிற் கிட்டிச் செல்லாதபடி நீங்க ளெல்லாரும் நெருங்கி உட்கார்ந்து உங்களுடையனத்தைவிட டெழுநதிராமலிருங்களென்று திட்டம்செய்து, பின்பு ராஜாவை நோக்கி, அந்த வம்பனைத் தாங்கள் வாவென்றழையாமலும், அவனுக்கு ஆசனம் கொடாமலும், சம்மானம் செய்யாமலும் மிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி எச்சரிக்கையாயிருந்தான். அப்படியிருக்கையிற் புலவர் பெருமான் வந்துபார்த்து, நாம் உட்பிரவேசிக்கக் கூடாமல் இங்கே ஏதோமித்து ருபேதம் நடந்திருக்கிறதென்று கிரகித்துக்கொண்டு, தாம் உட்செல்லாமல் ஆஸ்தானவாசலண்டையி லிருந்தபடியே இதற்கேற்ற உபாயமொன்று செய்யவேண்டுமென்று, ஒரு சுலோகம் சொல்லி, அரசனை ஆசீர்வதித்து, அந்த எலுமிச்சம்பழத்தை அவனுக்கெதிரே நீட்டினார். பிராமணர்கள் ஆசீர்வசனம்பண்ணி அட்சதையாவது புஷ்பமாவது மற்றேதாவது கொடுக்கவந்தால் வாங்காம லிருப்பது விதியல்லவே. அதுபற்றி அவன் தன் கையை நீட்டினான். நீட்டிய கையில் இந்த

எலுமிச்சம்பழம்போய்ச் சேரவேண்டுமே அதனால் யாவரும் விலகி வழிவிட்டார்கள், காளமேகப்புலவர் தாராளமாக அச்சபைநடுவே சென்று அதை வேந்தன்கையிற்கொடுக்க, அவன் வேண்டாமென்று சொல்லாமல் வாங்கிக்கொண்டதன்றி, அவருக்கு ஆசனம் கொடுக்கவும், உட்காருமென்று சொல்லவுமில்லை. அது தெரிந்து ஜர்புகேசுரத்தின் திசையை நோக்கி மானசிகமாக டுரீ அகிலாண்டவல்லி விமானத்தைத் தரிசித்து, சாரதையைத் தியானித்து “வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு-வெள்ளைக்கமலத்து வீற்றிருப்பான்—வெள்ளை-அரியாசனத்தி னரசசுமோடென்னைச் - சரியாசனத்து வைத்ததாய்” என்பதை உள்ளிட்ட முப்பது வெண்பாளிற் சமஸ்திமாஸ்யென ஒரு பிரபந்தர் பாடினார், பாடினமாத்திரத்தில் வாணிகடாட்சத்தால் திருமலைராயனிருந்த ஆரணம் ஒரு பறத்தில் வளர்ந்து இடங்கொடுக்க, அதில் அவர் அவனுடன் சமான்ஸகந்தமாக வீற்றிருந்தார்.

இவ்விதமாக ராஜசுங்கரானம் வளர்ந்து இடங்கொடுக்க, இவர் அதன்பேரேலே உட்கார்ந்ததருணத்தில், அவர்களைல்லாம் இதென்ன மந்திரமோ, மாயமோ, அல்லது கண்கட்டுவித்ததையோவென்று பிரமிப்புடனே பார்க்கையில், புலவர்பெருமான் அந்தப்புலவர்களை நோக்கி, என்னைவாத்தகன்வாங்காமல் ஊடுருவப்பார்க்கிறீர்களோ, நீங்களார், தெரியச்சொல்வேண்டுமென்று கேட்க, அவர்கள் நாங்கள் இந்தச்சமஸ்தானத்திலிருக்கும் கவிராஜர்களென்று உத்தரஞ்சொல்ல, இவர்களிராஜரென்பதற்குக் குரசுக்கரசுமேன இடக்கரசுப் பொருள்கொண்டு, குலுக்கென்று நகைத்து, அவர்களை எல்லங்கனம் பண்ணும்படி, ஓ! ஓ! புனியரசர்களாற் புகழப்படும் புலவர்களை! நீங்களாரென்று உங்களைக்கேட்டால் கவிராஜர்களென்கிறீர்களே - கவிராஜர்களாயிருந்தால், உங்கள் ஜாதிசுவாவப்படி வாலிருக்கவேண்டுமே, அதெங்கே! வாலில்லாமையால் நீங்கள் வாலில்லாத குரங்குகளென்றல்லவோ சொல்லப்படுவீர்கள், அப்படித்தானென்று ஒப்புக்கொண்டாலும், நீண்டு வளர்ந்து வலிபெற்ற நகமிருக்கவேண்டுமே, அதெங்கே? அல்லாமலும் நாலுகாலிருக்கவேண்டுமே, அவை எங்கே? காலாகக் கையைப் பாவித்துக் கொள்ளலாமென்றாலும், பீசைசார்ந்தகண்ணிருக்கவேண்டுமே, அதெங்கே? சொல்லுங்களென்னும் கருத்தினை உள்ளமைத்து “வாலெங்கே நீண்டெழுந்த வல்லுகிரெங்கே நாலு - காலெங்கே யூன்வடிந்த கண்ணெங்கே - சாலப் - புலிராயர்போற்றும் புலவீர்காணீங்கள் - கவிராயரென்றிருந்தக்கால்” என்றொரு வெண்பாப் பாடினார். இதில்

குரங்குகளென்று இழித்துரைத்தாலும், அவர்களைப்போலத் தாமும் புலவராகையால் அந்தச் சூனாதி யபிமானம் போகாமற் புலிராய்போற்றும் புலவீரர்களென்று சிறப்பித்தார்.

அதையவர்கள் அவ்விதமாக நினையாமல், இவன் எட்டிக் குடுமியைப்பிடித்து இறங்கிக் காலையிடிக்கிறவன்போல, இந்தப் பாட்டிலே நம்மையெல்லாம் குரங்குகளென்று பிரத்தியட்சத்திலேயே நிந்தித்து, அதனோடுகூடக் கொஞ்சம் முகஸ்துதியாகப் புலிராய்போற்றும் புலவீரர்களென்றன். முன்பு சிட்டுக்களியிலும் தூஷித்திருக்கிறான். இவனுடைய நெஞ்சுத்துணிவுதான் என்னவென்று சிந்தித்துப் பிறகு அவரை ரோக்கி, இந்தச் சமஸ்தானத்தில் வெகுகாலமாகப் பெயர்பெற்றிருக்கின்ற எங்களை இன்று வந்து முனித்த நீ ஆரென்று கேட்கிறாயே, நியர் சொல்லென்று கேட்டார்கள். இவர் நாம் காளமேகமென அழியீர்கவாவென்ன, அவர்கள் நீ காளமேகமா; நல்லது, காளமேகமென்பது கறுத்தகோகமாதலாற் பொழியவேண்டுமெயென்ன, இவர் பொழியத்தான்வந்ததென்ன, அவர்கள் எப்படிப் பொழியவந்ததென்ன, பவவர் சிரோமணி, கழியினிடத்திற்செல்லும் கடல்நீரானது உப்புமயமாபிராயத்தென்று அந்த ஒழித்து, சாஸ்திரமாகிய கடலில் அந்த சாரமாகிய நீரை முகந்து, அநுனியாறு வழிந்தோடுகின்ற தமிழ் பிறந்தபொதியமையிற் காலூன்றி, கடுமையாகிய களிகளைப் பாடுகின்ற புலவர்கள் மனதின்கண்ணே பயஞ்செனிக்க இடித்து, அவர்கள் காதுகள் செவிபோடக் குறியி, கண்டச மின்னி, கவியாகிய மழைபொழிப்புடி காளமேகமானது புறப்பட்டதென்னும் கருத்தை அமைத்து “கழிபுந்திய கடலுப்பென்று நன்னூற் கடலின்மொண்டு - வழியும்பொதிய வறையினிற்கால்வவத்து வன்கவிதை - மொழியும்புலவர் மனத்தேபிடித்து முழங்கி மின்னிப்-பொழியும்படிக்குக் கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே” என்றொருபாடல் பாடக்கேட்டு, அதிமதுரகளியென்பவன் அதிக மாச்சரியங்கொண்டு, அவரை முன்னிட்டு, வெள்ளைக்கவி பாடித்திரிகின்ற காளமேகமே! மூச்சுவிடுவதற்கு முன்னே முர்தாறு, அல்லது நானாறு பாடல் பாடப்போகாதா? மூச்சுவிட்டாச்சுதென்றால் ஐர்தாறு பாடல்வறையிலும் ஆகாதா? இதற்கித்தனைபேச்சென்ன, சுமமா ஆடம்பரமாக உன்னுடைய கள்ளக்கவிக்கடையைப் பரப்பவேண்டாம். அந்தமட்டிலே அதைக் கட்டென்னும் கருத்துத்தென்றி” “மூச்சுவிடுமுன்னமே முர்தாறுநானாறும்- ஆச்சுதென்றால் நானாறு மாகாதோ—பேச்சென்ன - வெள்ளைக்கவிகாளமேகமே யுன்

னுடைய-கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு.” (ஆபிற்றென்பது - எதுகை நோக்கி ஆச்சென மருடவாக அமைக்கப்பட்டது, வெள்ளைக்கவி-வெண்பா) என்றொரு பாடலைச்சொல்லி அவன் தன்பெருமையை வெளியிட்டுக் கவிசிரேஷ்டராகிய இவரை இழிவுசெய்தபொழுது, இவர் நீ மூச்சுவிடுகிறதற்கு முன்னே முந்தாறு நானாறு பாடல்வரையிலும், ஆச்சென்றால் ஐந்தாறுபாடல் வரையிலும் பாடுகிறதாகச் சொன்னேயே, இதோராச்சரியமா, நான் சொல்வதைக்கேள். வாயைத் திறவாததற்குமுன் எழுதாறு எண்ணாறு பாட்டளவிலும், ஒருமுறை வாயைத்திறந்து மூடினால் ஆபிரம்பாட்டளவிலும் ஆகாதா, பாடுகிறதற்கு ஒரு நிமித்தமுநிலாதகாலத்திற் சும்மாவிருந்தாலிருப்பேன். ஆவசிக முண்டாய்ப் பாட ஏற்பட்டேனானால், யானேத்துதிகைபோலப் பெரிய தாணாகளாக வருஷிக்கும் போகம் நானென்று நினைப்பிள்ளாயென்னும் கருத்தையமைத்து, “இம்மென்னுமுன்னே யெழுதாறுமென்னாறும-அம்மென்றாலிரம்பாட் டாகாதா—சும்மா-இருந்தாலிருப்பேனெழுந்தேனே யாயிற்-பெருந்தாணமேகப் பிள்ளாய்.” (இம்மெனல் - வாய்திறவாமையையும், அம்மெனல்-வாய்திறந்து முடுகையையும் உணர்த்திய குறிப்புச்சொற்கள்) என்பதாக ஒரு கவிபாடித் தமது வல்லமையைக் குறிப்பித்தார்.

அதை அதிமதுரகவி கேட்டு, தூக்கிற்றுத்தடா பிணக்காடாய் வெட்டுகிறேனென்பவளைப்போல் வெரு சாமர்த்தியமாகப் பேசுகிறனே, இவன் சொல்வது மெய்ப்பாயிருக்குமா, அதேது. ஆராத்நாள் செத்தாலும் பொழுதுவிடிந்தால் தெரியுமென்பதுபோல, இன்னும் சற்றுநேரத்திற்குள்ளே பொய் மெய்யெல்லாம் பட்டப்பகலாய்த் தெரிய வருகிறதென்று நினைத்துக் காளமேகப்புலவரை நோக்கி, கூரம்பாயினும் வீரம்பேசே லென்பதை அறியாமல், நீ இவ்வளவு வீரம்பேசுகிறாயே - அரிகண்டப்பாடு, பார்ப்போமென்றான். இவர் அரிகண்டமாவது என்னவென, அவன்கழுத்திற் கத்திக்கட்டிக்கொண்டு எதிரி கொடுக்கும்சமிகைக்கு இணங்கப்பாடுவதுதான். அப்படிப்பாடுமிடத்தில் ஏதாவதுதவறினால் அந்தக் கத்தியினாலேயே வெட்டுண்ணவேண்டியவருமென்ன, அதற்கு இவர் கைகொட்டிச் சிரித்து, இதுதானா அரிகண்டமென்பது. இத்தனை சுலபமானதை ஒரு விஷயமாகத்தேடிச் சொல்லவந்தாயே, இதிலென்ன அருமையிருக்கிறது. இது நிற்க. யமகண்டம் பாடுகிறதல்லவோ மகா பிரயாசம். அதைக்குறித்துப் பேசுவதற்குக் கௌரவ மென்றுசொல்ல, அவன் யமகண்டமென்றும் ஒன்றிவந்ததா, அது எப்படிப்பட்டதென்ன, இவர் பூமிநிற் பதினாறு நினைப்பது

ஹை அகலம், பதிஹை ஆழமாகச் சதுரத்திற்குச் சதுரம் ஒரு பெரிய குழிவெட்டி, அதன்நான்குமுலையிலும் பதிஹைஇரும்புக் கம்பங்கள்நாட்டி, கம்பத்தின் மேல் நாலுபக்கத்திலும் இருப்பினால் நாலுசட்டமும், நடுவேயொரு சட்டமும்போட்டு, நடுச்சட்டத்தில் உறிகட்டி, குழிக்குள் பருத்த புளியங் கட்டைகளை நெருங்க அடுக்கி, கட்டைக்குள் நெருப்புமுட்டி, அது கனன்றெழுந்து சுவாலித்து எரிந்துகொண்டிருக்க, அந்நெருப்பில் ஒரு ஆளுயரமான இருப்புக் கொப்பரைவைத்து, கொப்பரைநிறைய எண்ணெய்விட்டு, அதில் அரக்கு மெழுகு குங்கிலியம் கந்தகம் சாம்பிராணிகளை நிரப்பி, அவை நன்றாய்க்காய்ந்து உருகிக் கொதித்துக்கொண்டிருக்க, நான்கு யானைகளைப் பாகர்கள் மதமேற்றிக் கொண்டுவந்து கம்பத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக மலைகளைப்போல நிறுத்திவைத்திருக்க, பின்புறத்தில் வளையநவைத்து வளையத்திற் சங்கிலிகோத்து நயத்த எழுவினாற் கூர்மையாகச் சமைத்துப் பளபளவென்று மின்னுப்படி சர்ணைபிடித்த எட்டுக்கத்திகளைக் கழுத்தில் நாலும், அரையில் நாலுபாகக் கட்டிக்கொண்டு, கத்திகளின்புறத்திலுள்ள சங்கிலிகளை மேற்படி யானைகளின்துதிக்கையிற் கொடுத்து வைத்து, தான் கொப்பரைக்கு நேராகத் தொங்குகின்ற உறிநடுவில் ஏறியிருந்து, எவரெவர் என்ன என்ன சரிசெய்கொடுத்தாலும் அவைகளை அகாரொடியிலேதானே தடைபினறிக்குறித்த கருத்தின்படி இசைத்துப் பாடவேண்டியது, அவ்வாறு பாடும்பொழுது எவ்வளவாவது வழுவுமானாற் சரிசெய் கொடுத்தவர்கள் யானைமேலிருக்கும் பாகர்களுக்குக் கண்சைகைகாட்ட, அவர்கள் யானைகளை மஸ்தகத்தில் அங்குசத்தாற் குத்தி அதட்ட, அவைகள் தமது தும்பிக்கையிற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சங்கிலிகளை விசையாபிழுக்க, இழுத்தவுடனே புலவன் கழுத்தும் அரையும் கத்திகளாற் கண்டிக்கப்பட்டு, தலையொரு துண்டமும் அரைமுதற் காலளவும் ஒரு துண்டமுமாகி அவ்வெண்ணெய்க் கொப்பரையில் விழுந்து மாண்டுபோகிறது. இப்படிப்பட்டது தான் யமகண்டமென்றார்.

காளமேகப்புலவர் இவ்வண்ணம் சொல்லக்கேட்ட மாத்நிரத்தில் அதிமதுரகவி மனம்திடுக்குற்று, அடா அப்பா! யமகண்டமென்பது இப்படிப்பட்ட கோரமானதா, இது உள்ளபடி யமகண்டத்திற்கு ஒப்பாயிருப்பதலேதான் இதற்கு இப்பெயர் கொடுக்கப் பட்டதாகக் கண்டிப்பின்றது. இவ்வாறு செய்ய ஆராலேயாகும்? அசாத்தியம் அசாத்தியமென்று தனக்குள்ளே எண்ணி அதிசயித்து, பின்பு புலவர் பெருமானைப்பார்த்து, நீசொன்ன யமகண்டம் தகுதியானதுதான்.

ஆயினும் சும்பாவாயினாலே டர்பமாகச் சொல்வதனால் என்னபிரயோசனம். “மாடு திருப்பினவனல்லவோ அர்ச்சுனன்” அதுபோல, சொன்னபடி செய்வதல்லவோ கௌரவர். ஆகையால் நீசெய்தார்ப்போமென்றான். இவர் சபாச ஆடலிட்டுநாடகம் பார்க்கிறதேபோல என்னைச் செய்யச்சொல்லிப் பார்க்கிறதென்ன, நீ முதல் முதல் இந்தவிஷயத்தை எடுத்துப் பேசினதனாலும், வெகுநாளாக யாவருமறியா நடுத்தெருவிலே அதிமதர கவிராயசிங்கம் பராக்கென்று விருது கூறிக்கொண்டு வருகிறபடியினாலும் செய்யவேண்டிய கடவா உன்னுடையதே, அப்படியிருக்கக் குடிக்குட்டியைக் கையத் தோய்க்கிறதேபோல ஏன் மேலேசார்த்தி என்னைத்தூண்டிவிட்டு நீ தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதுசரியோ, இது விருதுகூறிவந்து செடியில் நுழைகிறதேபோல வாகுமல்லவோ வென்றார்.

அத் தருணத்தில் அதிமதர கவிபுயம் அறுபத்து நாலு தண்டுகைப் புலவரும் திருபுல ராயன் முன்னிப்பில் ஒருங்கு சேரக் கூடி, இவன் எதிரிகளை பதியாத துன்பார்க்கனா யிருக்கிறபடியினாலே தந்திரமாக இவனையே அந்த யமகண்டத்தில் பாட்டி இவனுடைய கொடுப்பை அடக்கவேண்டுமென்று தங்களுக்குள் ஆலோசித்துக்கொண்டு, அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசகமில்லை. நீயே உன்னை அதிக சமர்த்தனென்று பெருமைப் படுத்தியும் எங்களை யிழித்தும் சிட்டுக் கவிபாடி யனுப்பினதனாலும், நாங்கள் சஞ்ஞாக அடிகண்டம் பாடச் சொன்னால், கிணற்றுக்குத் தப்பித் தீயிலே பாய்ந்ததுபோல, அதை விலக்கி உன்வாயினாலேயே யமகண்டம் பாடுகிறதைக் குறித்துப் பேசினதனாலும் நீதான் அந்தப்படிச் செய்யவேண்டு மென்றார்கள்.

அவர்கள் அப்படிச் சொல்லக்கேட்ட புலவர் சிகாமணி யானவர், கல்வித்திறமும் கவி சாதாரியமு மில்லாத இவர்களை யமகண்டம் பாடச் சொல்லுகிறது, வீரமில்லாத பேடியைப் போருக் கைழக்கிறதேபோலல்லாமல் வேறல்ல. அதனால் அதை நானே செய்துகாட்டி இவர்கள் இறுமாப்பை அடக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, நீங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம், தலைசிறாகக் கரணம்போட்டாலும் இது உங்களால் ஆகத்தக்கதல்ல. நானே செய்கிறேன் பாருங்களென்று உடன்பட்டார், அவர் உடன்பட்ட மாத் திரத்தில் அவர்கள் இனித் தாமதிக்க லாகாதென்று யமகண்டத்தைக் குறித்து அவர் சொன்னபடி ஏவலாளர்களைக்கொண்டு ராஜாவின் சபாமண்டபத்திற்கு மேலிலே குழிவெட்டித் தழல்முட்டி எண்ணெய்க் கொப்பரைவைத்துக் குழித்

குநாற்றிசையிலும் இருப்புக் கம்பர் நாட்டிக் கப்பத்தின்மேற் சட்டம் போட்டு நடுச்சட்டத்திற் கொப்பரைக்கு மேலே உறிகட்டிப் பாகர் களால் யானைகளை மதமேற்றிக்கொண்டுவந்து கம்பத்திற் கொவ்வொன்றாக நிறுத்துப்படி செய்தார்கள். புலவர் பெருமான் கழுத்திற்கும் அநாக்கும் சுத்தி கட்டிக்கொண்டு, கத்திகளின் பின்னுள்ள வளையங்கனிற் கொத்திருக்கும் சங்கிலிகளை யானைகளின் கையிற் கொடுத்து விட்டுத், தாம் உறியின்மேலேறி முகமலர்ச்சியுடனே மண்டலித் திருந்து, திருமலை மாயனைய அமைதி பெற்றுக்கொண்டு, அதிமதுரகவி முதலானவர்களை நோக்கி, இனி நங்கள் காலதாமசம் செய்யாமல் உங்க ளிஷ்டப்படிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சமிகைகளைத் தடையின் மித் தாராளமாகக் கொடுக்கலா மென்ன, அவர்கள் இவருடைய தைரியத்தையும் முகவிகாசத்தையும் உறியேறிப் பயமின்றிக் கம்பீரமாக வீற்றிருப்பதைபுங்கண்டு, அர்மம்மா! இவனுடைய தைரியந்தான் எப்படிப்பட்டதென்று ஆச்சரியப்பட்டு, நானிதை முற்ற முடியப் பார்க்க வேண்டுமென்று மாவரும் சமீபத்தில் வந்திருந்து, அவரவர் வெவ்வேறே ஆராய்ந்து தேடி யெடுத்தத் தங்க ளிஷ்டப்படிச் செல்லாம் நானாவிதமான சமிகைகள் கொடுக்க, அவைக ளெல்லாவற்றையும் அகிலாண்டநாயகி அனுக்கிரகத்தாற் பொருள் செய்யாமலும், எவ்வளவேனுர் இடப்பட்டாமலும் அநாயாசமாக அவர்கள் கொண்ட கருத்துக் கிணங்குப்படி சித்திர விசித்திரமாய் நல்ல நயந்தோன்ற அதற்குத் தக்க அலங்காரங்களும் அமைத்து கிரகவாகப் பாடினார்.

அத்திரகவி, திருமலைநாரம் பந்தினையும் ஒரு வேண்பாவிலடக்கிப் பாடவேண்டுமென, புலவர் பெருமான் இதற்கு ஒரு வேண்பாவும் வேண்டுமோ, நான் பாதிவேண்பாவிய் பாடுவேனென்று பாடியது.

1. மெச்சுகழ்வேங்கடவாவெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்மமெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிகங்காவாமாராமாராமாரா
மாகோபாலாவாவாய்.

இ - ள். மெச்சு - (தேவர்முனிவர்முதலியயாவரும்) மெச்சுகின்ற, புகழ் - கீர்த்தியையுடைய, வேங்கடவா - திருவேங்கடமுடையானே, என் இச்சையில் - என் விருப்பப்படி, வெண்பாவின் பாதியில் - பாதிவேண்பாவில், உன் சென்மம் எடுக்க - உன் திருவவதாரம் பத்தையுமெடுத்துக் கூறுதற்கு, வா - க்ருபை செய்ய எழுந்தருள்வாய், மச்சா - மச்சாவதாரத்தைச் செய்தவனே, கூர்மா-கூர்

மாவதாரத்தைச்செய்தவனே, கோலா - வராஹாவதாரத்தைச்செய்தவனே, சிங்கா - நரசிங்கனே, வாமா - வாமநனே, ராமா - பரசுராமா, ராமா - தசரதராமா, ராமா - பலராமா, கோபாலா - க்ருஷ்ணா, மா ஆவாய் - இனிக்கற்கி அவதாரஞ் செய்யப் போகிறவனே, எ - று.

மச்சம் - மீன். கூர்மம் - ஆமை. கோலம் - பன்றி. வாமநம் - குறள். மா - குதிரை. இந்த அவதாரம் இனிச்செய்யப்போகிற தாதலால் ஆவாய் என எதிர் காலத்தார் கூறினார்.

அறுபத்துநான்கு தண்டுகைப்புலவர்களில் ஒருவர், இராசிகளின் பெயரும், முறையும், தோகையும் அடைமொழியில்லாமல் ஒரு வேண்பாவி லமைத்துப் பாடவேண்டுமென, முதலில் பகருங்கால் என்றும், இறுதியில் பன்னிரண்டும் வசையறுமிராசிவளம் என்றும், சேர்த்துப் பாடியது.

2. பகருங்கான்மேடமிடபம்மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம்விரர் - சிகந்த
நுசுமகரங்கும்பமீனம்பன்னிரண்டும்
வசையறுமிராசிவளம்.

இ - ள். வெளிப்படை.

ஒருவர், மும்மூர்த்திகளின் பெயர், அவர்கள் தீன்னுங்கறி, உண்ணு முனவு, ஏந்தும் ஆயுதம், பூணும் பூஷணம், ஏறும்வாகநம், வசிக்கும்இடம் இவைகளை ஒருவேண்பாவிடலக்கிப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

3. சிறுவனளைபயறுசெந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டுமணிநூல் - பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம்பேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றமுழ்பூவேகறி.

இ - ள். வேதன் அரன்மாலுக்கு - பிரமன் சிவன் விஷ்ணு என்னும் மூவ ருக்கும், கறி - கறிகளாவன, பயறு சிறுவன் அளே - பயறு பிள்ளை வெண் ணெய் இம்மூன்றுமே, (உணவு) உணவுக ளாவன, செந்நெல் கடுகு - செந் நெல் விஷம் பூமி இம்மூன்றுமே, (ஆயுதம்) - ஆயுதங்களாவன, தண்டு மறி திகிரி - தண்டம் மான் சக்கரம் இம்மூன்றுமே, (பூஷணம்) - பூஷணங்களா வன, நூல் பொறி அரவம் மணி - உபவீதம் புள்ளிகளையுடைய பாம்பு கௌஸ் து பரதநம் இம்மூன்றுமே, (வாகநம்) - வாகனங்களாவன, அன்னம் வெற்றேறு புள் - அன்னம் வெள்ளிய இடபம் கருடன் இம்மூன்றுமே, (இடம்) இடங் களாவன, பூ கல் தாழ் அம் - தாமணாமலர் கைலைமலை ஆழந்த பாற் கடல் இம் மூன்றுமே, எ - று.

ஒருவர் ஈயேற மலைகுலங்கப் பாடுகவேனப் பாடியது.

4. வாரணங்கெட்டுமகமேருவுங்கடலும்
தாரணியுமெல்லாஞ்சலித்தனவால் - நாரணனைப்
பண்வாயிடைச்சிபருமத்தினுலடித்த
புண்வாயிலீமொய்த்தபோது.

இ - ள். நாரணனை - (திருவாய்ப்பாடியில்கண்ணனாயுவதரித்திருந்த) ஸ்ரீ
மந்தாராயணனை, பண்வாய் இடைச்சி - இசைபோலுஞ் சொல்லையுடைய யசோ
தைப்பிராட்டி, பருமத்தினுல் அடித்த - பருத்தமத்தினுலடித்ததனாலுண்டாகிய,
புண்வாயில் - புண்ணினிடத்து, ஈமொய்த்தபோது - ஈக்கள்மொய்க்க அருவரு
த்தசைந்தபோது, வாரணங்கள் எட்டும்-திக்குயானைகள் எட்டும், மகமேருவும்,
மகாமேருமலையும், கடலும் - ஏழ்நடலும், தாரணியும்-உலகங்களும் ஆகிய, எல்
லாம் - எல்லாப்பொருள்களும், சலித்தன - அசைந்தன, எ - று.

ஆல் - அசை. எல்லாவுலகங்களும் அவற்றிலுள்ள திக்கு யானைகள் முத
லியவும் இறைவனது திருவயிற்றில்வைத்துக்காக்கப்படும் பொருள்களாதலால்
அவனசைந்தபோது அவையும் அசைந்தனவென்க.

ஒருவர் துடந்திலே கங்கையடங்கும் எனப் பாடுகவேனப் பாடியது.

5. விண்ணுக்கடங்காமல்வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல்வந்தாலும் - பெண்ணை
இடத்திலேவைத்தவிறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கையடங்கும்.

இ - ள். கங்கை - கங்காநதியானது, விண்ணுக்கு அடங்காமல் - ஆகாய
த்திலடங்காமலும், வெற்புக்கு அடங்காமல்-மலைகளிலடங்காமலும், மண்ணுக்கு
அடங்காமல் - பூமியிலடங்காமலும், வந்தாலும்-பெருகிவரினும், பெண்ணை-உமா
தேவியை, இடத்திலேவைத்த-இடப்பாகத்திலிருத்தின, இறைவர்-பரமசிவனது,
சடாமகுடத்திலே அடங்கும் - சடையாகிய கிரீடத்தில் அடங்கும், எ - று.

ஒருவர் அடைசொல்லல்லாமல் ஒன்றுமுதல் பதினெட்டுவளையில்
ஒருவேண்பாவிலடக்கிப் பாடுகவேனப் பாடியது.

6. ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான்கைந்தாறுஎழுட்டி
ஒன்பதுபத்துப்பதினென்று - பன்னி
ரண்டுபதினமூன்றுபதினென்பதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ்பதினெட்டு.

இ - ள். வேளிப்படை.

ஓரவரீ கடலின் நடுவில் செந்தான் எழுந்ததாகக் கற்பித்துப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

7. சுத்தபாற்கடலினடுவினிற்றானி
தோன்றியவதிசயமதுகேள்
மத்தகக்கரியபுரித்தவன்மீது
மதன்பொருதழிந்திடுமாற்றர்
வித்தகக்கமலைசெயுறக்கேட்டாள்
விழுந்துநொந்தயார்தாழ்தோங்கிக்
கைத்தவமலரான்மார்புறப்புலத்தா
ளெழுந்ததுகலையின்செந்தூள்.

இ - ள். சுத்தம் - பரிசுத்தமாகிய, பால்கடலின் நடுவினில் - திருப்பாற்கடலினிடையே, தானிதோன்றிய - செந்தான் எழுந்த, அதிசயமதுகேள் - அதிசயத்தைக் கேட்பாய், மத்தகம் கரிய - உரித்தவன்மீது - மல்தகத்தையுடைய யானையையுரித்தவனாகிய சிவபெருமான்மீது, மதன்பொருது - மன்மதன் போர்புரிந்து, அழிந்திகம் மாற்றம் - தூற்த் செய்தியை, வித்தகம் கமலை - அறிவினையுடைய திருமகள், செவி உறக்கப்பன் - காதிற்பொருத்தக்கேட்டி. விழுந்து - கீழேவிழுந்து, நொந்து - மனம் நொந்து, அயர்ந்து அழுது - சோர்ந்தழுது, ஒங்கி - உயர்த்துங்கி, கைத்தலம் மலரல் - தாமதமலர் போன்றகைகளால், மார்பு உறப்புலத்தூள் - மார்பில் பந்தப்பி அறைந்து கொண்டான், (அதனால்) கலையின்செந்தூள் - (ஓர்சமர்பில் புரப்பாடிருந்த) கலவைச்சந்தந்தின் செந்தூளானது, எழுந்தது - மேலெழுந்துபறந்தது. வி - அ.

புத்திரசோகம். கொடிசாதலால் இவன்பேரறிவைமடையாளமிருந்தும் தீவ்வாறு சோகித்தான் என்றாயிற்று.

ஓரவரீ ஆமணக்குக்கும் - யானைக்கும் கிலேடை பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

8. முத்திருக்குங்கொப்பசைக்குழித்தண்டேர்திவரும்
கொத்திருக்குநேரார்குலையக்கும் - எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலத்திருமலையான்வரையில்
ஆமணக்குரால்யானையார்.

இ - ள். எத்திசைக்கும்-எந்தத்திசையிலும், தேம்மணக்குஞ்சோலம்-மணம் வீசுகின்ற சோலையுழந்த, திருமலையான்வரையில் - திருமலையானது மலையின்கண், ஆமணக்கும் - ஆமணக்கஞ்செடியும், மால்யானை ஆம்-மதமயக்கங்கொண்ட யானையாகிக்கும்.

மீல்-பெரிய எனினுமாம். அடியில்வருமாறு சிலேடைப் பொருள்கொள்க.

ஆமணக்கு.

முத்து இருக்கும் - முத்தென்றுவழங்கும் விதையையுடையதாயிருக்கும், கொம்பு அசைக்கும் - கிளையசையாகிற்கும், மூரித்தண்டு எந்திவரும் - நெரி சிலையுடைய குழலுள்ள சண்டினால் தாங்கப்பட்டிவளரும், கொத்து இருக்கும் - காய்க்கொத்துகளை யுடைத்தாயிருக்கும், நேர் ஆர் குலை சாய்க்கும் - நேர்மையுள்ள குலைகளைச்சாய்க்கும்.

யானை.

முத்து இருக்கும் கொம்பு அசைக்கும்-முத்துள்ள தன்கொம்புகளை அசைக்கும், மூரித்தண்டு எந்திவரும் - வலியையாகிய இருப்புலக்கையைத் துதிக்கையிலேந்திவரும், கொத்து இருக்கும் - மத்தகத்தில் பாகன் அங்குசத்தால் கொத்துங் கொத்துக்களோடு கூடியிருக்கும், நேரர்குலை சாய்க்கும் - பகைவர் கூட்டங்களைமுறிய அடிக்கும். எ - று.

யானைக்கொம்பில் முத்துண்டாவது மரபாழலால் முத்திருக்குங் கொம்பு என்றார்.

ஓரயர் வைக்கோலுத்தீர்-யானைக்கும் சிலேடையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

9. வாரிக்களத்தடிக்கும்வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிச்சிறந்துபொலிவாதர் - சிறுற்ற
செக்கோல்போனித்திரும்லேராயன்வரையில்
வைக்கோல்மால்யானையாம்.

10 - 11. சீர் உற்ற - சிறப்புரிசுந்த, செம்மைக்கோலம்மேனி - செம்மையாகிய அழகிய திருமேனியையுடைய, திருமலேராயன்வரையில் - திருமலேராயனது மலையின்கண், வைக்கோலும் மால்யானை ஆம்-வைக்கோலும் மால்யானையை நிகர்க்கும்.

செங்கோலம் - செக்கோலம் என வலித்தல்பெற்றது.

வைக்கோல்.

வாரிக்களத்து அடிக்கும் - (உழவர்களால்) வாரியெடுத்து நெற்றளத்தில் அடிக்கப்படும், பின்புவந்து கோட்டைபுகும் - பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டு வந்து கோட்டையாகக் கட்டிச் சேர்க்கப்படும், போரிச்சிறந்து பொலிவு ஆகும்-போர்களாகி மேம்பட்டுப் பொலிவையுடையும்.

யானை.

களததுவாரி அடிக்கும் - போர்க்களத்தில் (பகைவரை) வாரிகிலத்திலறையும், பின்பு வந்து கோட்டைபுகும் - (பகைவரைமுடித்த) பிறகு வந்து கோட்டையிலுபிரவேசிக்கும், போரிலிசிறந்து பொலிவு ஆகும் - போரில் (வெற்றி) மிகுந்து விளங்கும், எ - று.

ஓரவர் பாம்புக்கும் - எள்ளுக்கும் சிலேடையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

10. ஆடிக்குடத்தடையுமாடும்போதேயினாயும்
மூடித்திறக்கின்முகங்காட்டும் - ஓடிமண்டை
பற்றிப்பரபரெனுப்பாரிற் பிண்ணாக்குமுண்டாம்.
உற்றிடுபாம்பெள்ளெனவேயோது.

பாம்பு.

இ - ள். ஆடிக்குடத்து அடையும்-படமெடுத்தாடிக் குடத்திற்சேரும், ஆடும்போதே இனாயும் - ஆடும்போதே இரைச்சலிடும், மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும் - பெட்டிமுதலியவற்றிலிட்டு மூடித்திறந்தால் தலையுநீட்டிக் காட்டும், ஓடிமண்டைபற்றின் பரபரெனும் - (ஓடித்தவடனே அதன்விஷமானது) ஏறி மண்டையிற்பற்றினால் பரபரென்று தினவுண்டாகும், பாரிற் பிள் நாக்கும் உண்டாம் - உலகில் அதற்குப்பிளவாகிய நாக்குமுண்டாயிருக்கும்.

என்.

ஆடிக்குடத்து அடையும்-செக்கிலிட்டாட்டப்பட்டு அதின்சாரமாகிய எண்ணெய்குடத்திற்சேரும், ஆடும்போதே இரையும் - செக்காடும்போதே சத்திக்கும், மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும் - குடத்திற் பெய்துமூடி (துரையடங்கின பிறகு) திறந்துபார்த்தால் பார்த்தவர்களுடைய முச்சாயையைத் தனக்குள்ளே காட்டும், ஓடிமண்டைபற்றின் பரபரெனும் - (அது உச்சியில் வார்க்கப் படுமானால்) பரவியோடி மண்டையிற்பற்றின் பரபரென்று ஊரவெடுக்கும், பிண்ணாக்கும் உண்டாம் - (அதனிடத்து) பிண்ணாக்கு முண்டாகும் (ஆதலால்) உற்றிடு பாம்பு - (உவமையாற்) பொருந்துகின்ற பாம்பை, என் எனவே ஓது-என் னென்றேகூறு, எ-று.

ஒற்றுமைபற்றி எள்ளையும் எண்ணெயையும் அபேதமாகக்கூறினர்.

ஓரவர் பாம்புக்கும் - எலும்புச்சம்பழத்துக்கும் சிலேடையாகப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

11. பெரியவிடமேசேரும்பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமூப்புமேலாடும் - எரிகுணமாம்

தேம்பொழியுஞ்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம்பழம்.

இ - ள். தேம்பொழியும் சோலை - தேனைச் சொரிகின்ற சோலைகுழந்த,
திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது வெற்பின்கண், பாம்பும் எலுமிச்
சம்பழம் - பாம்பும் எலுமிச்சம்பழத்துக்கு சிகராகும்.

பாம்பு.

பெரிய விடமே சேரும் - மிகுந்த நஞ்சைப் பொருந்தியிருக்கும், பித்தர்
முடி ஏறும் - சிவபெருமானது திருமுடிமீதேறப்பெறும், அரி உண்ணும்-காற்
றையுட்கொள்ளும், உப்பும் - (அதனால்) உடம்பு ஊதும், மேல் ஆடும்-மேலெ
ழுந்தாடும், எரி குணம் ஆம் - கோபித்துச் சீறுங்குணமுளதாகும்.

எலுமிச்சம்பழம்.

பெரிய இடமேசேரும் - ராஜசமுதமுதவிய பெரிய இடங்களிற்சேரும்,
பித்தர்முடி ஏறும் - பித்தர்தலைமீது (பித்தசார்தியின்பொருட்டு) சாறுபிழிந்
தேற்றப்படும், அரியுண்ணும் - ஊறுகாயின்பொருட்டு அரிகருவியால் அரியப்
படும், மேல் உப்பு ஆடும் - அதின்பிறகு உப்பிட்டுக் குலுக்கப்படும், எரிகுணம்
ஆம் - (அதின்காறு இரணத்திற்பட்டால்) எரியுந் குணமுடையதாகும், ஏ-று.

ஓரவர் மலைக்கும் - சந்திரனுக்கும் சிலையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

12. நிலவாய்விளங்குதலானீள்வான்படிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற்சென்று - தலைமேல்
உதித்துவரலாலுயர்மாமலையை
மதிக்குநீகராகவழுத்து.

இ - ள். உயர்மாமலையை-உயர்ந்த பெரியமலையை, மதிக்கு நீகர் ஆகவழு
த்து-சந்திரனுக்கு உவமையாகக்கூறு.

மலை.

நிலவாய் விளங்குதலால்-பூமியினிடத்து விளங்குதலால், சிலபோது நீள்
வான்படிந்து உலாவுதலால் - சிலகாலம் பெரியமேகங்கள் தன்னிடத்துவந்து
படிந்துலாவுப்பெறுதலால், தலைமேல்சென்று உதித்து வரலால் - சிகரங்கள்
ஆகாயத்திற்செல்ல வளர்ந்துவருதலால்,

சந்திரன்.

நிலவு ஆய் விளங்குதலால் நிலாவினையுடைத்தாய்ப் பிரகாசித்தலால், சில
போது நீள்வான்படிந்து உலாவுதலால் - சிலநாள் நீண்ட ஆகாயத்திற்படிந்து

சஞ்சரித்தலால், சென்று உது அலைமேல் உதித்துவரலால் - அஸ்தாரித்துப் போய் மறுநாள் இந்தக் கடல்முகட்டில் உதயமாகிவருதலால், எ-று.

ஓநுவர் தேங்காய்க்கும் - நாய்க்கும் சிலையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

13. ஒடுமிருக்குமதனுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்

நாடுங்குலைதனக்குநாணது-சேடியே

திங்காயதில்லாத்திருமலைராயன்வரையில்

தேங்காயுநாபுரிணைசெப்பு.

இ - ள். சேடியே - சோழி, திக்கு ஆயது இல்லா - சிமையில்லா. திருமலை ராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், தேங்காயம் நாயம் இணைசெப்பு - தேங்காயையும் நாயையும் ஒப்பாகக்கூறு.

தேங்காய்.

ஒடும் இருக்கும் - (நாயேயன்றி) ஒடும் சன்னிடத்திருக்கப்பெறும், அசன் உள்வாய் வெளுத்து இருக்கும் - அதின் உட்புறம் வெளுத்திருக்கும், நாடுங்குலைதனக்கு நாணது - (யாவரும்) விரும்புபதற்குரிய பெருங்குலை வீடுதலால் வளையாது.

நாய்.

ஒடும் - (சிலநேரம்) ஒடித்திரியும், இருக்கும் - (சிலநேரம்) இருந்த இடத்திற்குநேயிருக்கும், அசன்வாய் உள்வெளுத்து இருக்கும் - அதின்வாயின்உள்ளிடம் வெளுத்திருக்கும், நாயும் - (புதியர்வரக்காணின்) உற்றுப்பார்க்கும், குலைதனக்கு நாணது - (பார்த்தபிறகு) குரைக்குச் சொழிலில் சற்றும பின்னிடாது, எ-று.

ஓநுவர் மீனுக்கும் - பேனுக்கும் சிலையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

14. மன்னீரிளேபிறக்குமற்றலையிலேமேயும்

பின்னீச்சிற்குத்தும்பெருமையால் - சொன்னேன்கேள்

தேனுத்துசோலைத்திருமலைராயன்வரையில்

மீனும்பேனுஞ்சரியாமே.

இ - ள். தேன் உந்துசோலை - தேன்பாய்கின்ற சோலைகூழந்த, திருமலை ராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், மீனும்பேனும் சரி ஆம் - மீனும்பேனும் ஒன்றற்கொன்று சிகராகும், சொன்னேன்கேள் - சொன்னேன் நீ கேட்பாயாக.

ம் ன.

மன் நீரிலேபிறக்கும் - பெருமையுள்ள நீரினிடத்தில் உற்பத்தியாகும், அலையிலேமேயும் - அந்த நீரிலானில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும், (அப்படி மேயுமிடத்தில் ஏதாயினும் அரவங்கண்டால்) பின் நீச்சின்குத்தும் - பின்நீச்சினால் குத்தியோடும்.

பேன்.

மன் ஈரிலேபிறக்கும் - மிகுதியாக ஈரினிடத்துண்டாகும், மல்தலையிலே மேயும் - வலிமையாகிய தலையோட்டியமீது மேயும், பின் ஈச்சின்குத்தும் - பிறகுபெண்களால் ஈச்சென்றவாயின் ஒலிக்குறிப்போடு குத்தி நாசம்பண்ணப்படும், பெருமையால் - இச்சப்பெருமையினால், எ-று.

ஓநவர் ஆட்டத்தினாலும் - காவிரியாற்றினாலும் சிலையாகப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

15. ஓடும் சுழிசுத்தமுண்டாகுந்துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த்தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான் திருமலையான்வரையில்
ஆடுபரிசாகவிரியாமே.

இ - ன். காவிரியாற்றினாலும் - தேசமெல்லாமறியும் படித்தேடினபெருப்புநடை படைவவனாகிய, திருமலையான் வரையில் - திருமலையானது வரையத்தில், ஆடுபரி - ஆட்டக்குதிரை, காவிரியாறு ஆம் - காவிரியாற்றிற்கு சீகராகும், எ-று.

ஆட்டக்குதிரை.

ஓடும் - வேகமாயோடும், சுத்தம் சுழிஉண்டாகும் - சுத்தமான சுழிகளையுடைத்தாயிருக்கும், துன்னலரைசாடும் - படைவரைமுறிய அடிக்கும், பரிவாய்தலைசாய்க்கும் - (காண்பவருக்கு) விருப்பமுண்டாகத் தலைவளைத்து நடக்கும்.

காவிரியாறு.

ஓடும் - (நீர்பெருகி) ஓடும், சுழி (உண்டாகும்) நீர்ச்சுழிகளை யுடைத்தாயிருக்கும், சுத்தம் உண்டாகும் - (தன்னிடத்தில் மூழ்கினவர்களுக்குப்) பரிசுத்தத்தையுண்டாக்குந் தன்மையையுடைத்தாயிருக்கும், துன் அலரை சாடும்-நெருங்கிய மலர்களை யலைத்தெறியும், பரிவாய்த்த அலைசாய்க்கும் - குதிரையருவாய்ந்த அலைகளை மடங்கிவீசும், (ஆதலால்,) எ-று.

வாய்த்தலையென்பதில் வாய்த்த என்னும்பெயரெச்சத்தகரம் தொகுத்தது.

ஒருவர் கீரைப்பாத்தீக்கும் - ஏறுததிரைக்கும் சிலேடையாகப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

16. கட்டியடிக்கையாற்கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்றமேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால்வண்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே.

இ - ள். வன் கீரைப்பாத்தியுடன் - வளமாகிய கீரைப்பாத்தியோடு, ஏறு
அப்பரி ஆகும் - ஏறு தற்குரிய அந்தக் குதிரையானது சமமாகும்

கீரைப்பாத்தி.

கட்டி அடிக்கையால் - ஸ்லத்தைக்கொத்தி மண் கட்டிகளை அடித்துடை
க்கையால், கால் மாறிப்பாய்கையால்-ஒரு வாய்க்காலிலிருந்து மற்றொரு வாய்க்கா
லில் நீர் மாறிப்பாய்தலால், வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால் - சதுரஞ் சது
ரமாக வெட்டித் தடுக்கப்படுகின்ற மேன்மையால், முட்டப்போய் மாறத் திரு
ம்புகையால் - கடை மடையில் முட்டும்படி நேரேசென்று (அங்கிருந்து) மாறி
விடத்திரும்புதலால்.

ஏறுகுதிரை.

கட்டி அடிக்கையால் - கட்டிக் கொட்படிக்கப்படுதலால், கால் மாறிப்பா
ய்கையால் - கால்மாறிமாறி யெழுந்து பாய்ந்து செல்லுதலால், வெட்டிமறிக்கி
ன்ற மேன்மையால் - (கண்மேலேறிய வீரன்பகைவரை) வெட்டித் திரும்பு
கின்ற மேன்மை யுடைத்தாதலால், முட்டப்போய் மாறத்திரும்புகையால்-போ
கவேண்டிய இடமுழுதும்போய் மீளத் திரும்பிவருதலால், ஏ-று.

கொட்படித்தல்-குதிரையைத் திருப்பும்பொழுது அது உடனே திரும்பப்
பழகுதற்குக்கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சாட்டைகொண்டு சுற்றிச் சுற்றியடித்தல்.

ஒருவர் ஜட்டுக்கும் - குதிரைக்கும் சிலேடையாகப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

17. கொம்பிலையேதினிதின்னுங்கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவினின்னடையதாதலால் - உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையுநேராம்.

இ - ள். உம்பர்களும் தேடும்-தேவர்களும் தேடிவருதற்குரிய, நல்சோலை -
அழகாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த, திருமலைராயன் வரையில் - திருமலைராயனது

வெற்புத்தில், ஆடும் குதிரையும் நேர்ஆம் - ஆடும் குதிரையும் ஒன்றுக்கொன்றுசமாநமாகும்.

ஆடு.

கொம்பு இலையேதீனிதின்னும்-துணிக்கொம்பிலுள்ள இலைகளையே இரை யாகத்தின்னும், கொண்டதன்மேல் வெட்டுதலால் - (இடையனிடத்தில் பண ங்கொடுத்து) வாங்கிக்கொண்டபிறகு வெட்டப்படுதலால், அம்புவியில் நல் நடையது ஆதலால்-உலகத்தில் (இடையர்களுக்கு) நல்லசெல்வமாதலால்.

உலகியல்கள் யாவும் முட்டின்றி நடத்தற்குக் கருவியாதலால் செல்வம் நடையெனப்பட்டது.

குதிரை.

கொம்பு இல்லை - (இதற்குக்) கொம்பு இல்லை, தீனிதின்னும், தீனியைத் தின்னும், அதன் மேல்கொண்டு வெட்டுதலால் - (போர்வீரன்) அதனையூர்த்து சென்று (பகைவரை) வெட்டுதலால், அம்புவியில் நல்நடையது ஆதலால், பூமியில் அழகாகிய நடைகளையுடைய தாதலால், எ - று.

ஒருவர் துப்பாக்கிக்கும் - ஒலைச்சுருளுக்கும் சிலேடையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

18. ஆணிவரைஉறலாலானகுறிப்பேதரலால்

தோணக்கருமருந்தைத்தோய்த்திடலால் - நீணிலத்தில்

செப்பார்க்குதவாத்திருமலையாயன்வரையில்

துப்பாக்கியோலைச்சுருள்.

இ - ள். நீள் நிலத்தில் - பெரியவுலகத்தில், செப்பார்க்கு உதவா - தன் னைப்புக்குத் பகைவர்களுக்கு உபகரியாத, திருமலையாயன் வரையில்-திருமலையாயனது மலையின்கண், துப்பாக்கி ஒலைச்சுருள் - துப்பாக்கியும் ஒலைச்சுருளும் ஒன்றற்கொன்றிணையாகும்.

துப்பாக்கி.

ஆணிவரை உறலால் - இருப்புச் சலாகையைத் தன்னிடத்திற் கொண்டிருத்தலால், ஆனகுறிப்பேதரலால் - சுடுவோன்குறித்ததாகிய லக்யத்தையே இலக்காக்குதலால், தோணக்கருமருந்தை தோய்த்திடலால் - மிகுதியாகக்கரிய மருந்தைப் பொருந்துதலால்.

ஒலைச்சுருள்.

ஆணிவரை உறலால் - எழுத்தாணியைக்கொண் டெழுதப்படுதலை யுடைத் தாதலால், ஆனகுறிப்பேதரலால் - தன்னிடத் தெழுதப்பட்டதாகிய குறிப்பை

ப்பிறர்க்குத் தெரிவித்தலால், தோணகருமருந்து தோய்த்திடலால் - சன்னிடத்தெழுதப்பட்ட எழுத்து படிப்போர்க்கு நன்றாகத் தோன்றும்படிமைக் காப்புச்செய்யப் பெறுதலால், எ - று.

ஓநவர் வானவில்லுக்கும் - விஷ்ணுவிற்கும் - வெற்றிலைக்கும்

சிலேடையாகப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

19. நீரினா தானிறம்பச் சையாற்றிருவால்

பாரிற்பகைதீர்க்கும்பான்மையால் - சாரும்மால்

பல்வினையாற்றாதுதலாற்பாரீர்பெருவான

வில்விண்டுநர்வெற்றில்.

இ - ள். பெருவானவில் - பெரிய வானவில்லும், விண்டி - விஷ்ணுவும், வெற்றிலை - வெற்றிலையும், நேர் - ஒன்றுக்கொன்று நிகர்த்திருப்பன், (இதனை) பாரீர் - (உலகத்தாரே) பாருங்கள்.

வானவில்.

நீரில் உளதால் - நீர்க்கொண்ட மேகத்திலுண்டாதலால், நிறம்பச்சையால் - பச்சைநிற முண்மையால், திருவால் - அழகாயிருப்பதால், பாரில் பகைதீர்க்கும் பான்மையால் - பூமிக்குலிரோதமாகிய கோடைப்பகையை நீக்குத்தன்மையால், சாரும் மனுபல் வினையைமாற்றாதலால் - (உலகத்தில்) பொருந்திய மனிதர்களுடைய பலதுன்பங்களையும் நீக்குதலால்.

விஷ்ணு

நீரில் உளதால் - பிரளயவெள்ளத்திலும் அழியாதிருத்தலால், நிறம்பச்சையால் - பச்சை நிறமுடைமையால், திருவால் - திருமகளை யுடைமையால், பாரில் பகைதீர்க்கும் பான்மையால் - உலகத்தில் (தேவர் முனிவருக்குப்) பகைவராகிய அரக்கரை யழிக்குத்தன்மையால், சாரும் மனுபல்வினையை மாற்றாதலால் - தன்னை யடைந்த பிரஹ்மகளுடைய பூலபாவங்களையு மொழித்தலால்.

வெற்றிலை.

நீரில் உளதால் - நீர்க்கால்களில் இருப்பதனால், நிறம்பச்சையால் - பச்சை நிறத்தால், திருவால் - மங்களகரமாதலால், பாரில்பகை தீர்க்கும்பான்மையால் - உலகத்தில் (ஒருவரோடொருவர்க்குள்ள) பகைத்தன்மையை யொழித்துச் சமாதாநப்படுத்துந் தன்மையால், சாரும் மனுபல்வினையை மாற்றாதலால் - உலகிற் பொருந்திய மக்கட்கொருதியின் தந்தரோகத்தை நீக்குதலால், எ - று.

ஒரவர் பூசணிக்காய்க்கும் - பரமசிவனுக்கும் சிலேடையாகப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

20. அடிநந்திசேர்தலாலாகும்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற்கொண்டு - வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டுவளைத்தழும்புபெற்றதனால்
பூசணிக்காய்சினெனப்போற்று.

இ - ள். பூசணிக்காய் - பூசணிக்காயையும், ஈசன் எனப்போற்று - பரம
சிவனெனமதித்து வணங்கு.

பூசணிக்காய்.

அடிநந்திசேர்தலால் - அடியில்நாம்பு பொருந்துதலால், ஆகும்வெளுத்து
கொடியும் ஒருபக்கத்திற்கொண்டுவடிவுடைய மாசுண்ணத்தைப் பூண்டுவளைத்
தழும்புபெற்றதனால் - உடல்வெளுத்து ஒருபக்கத்தில் கொடியையுங்கொண்டு
அழகையுடைய வெண்குண்ணத்தை மேற்புறத்தணிந்து வளைவாகிய தழும்புக
ளைப் பெற்றிருத்தலால்.

பரமசிவன்.

அடிநந்திசேர்தலால் - தன்கீழேஇடபம் சேர்ந்திருத்தலால், ஆகும் வெளு
த்து கொடியும் ஒருபக்கத்திற்கொண்டு வடிவுடைய மாசுணத்தைப்பூண்டு வளை
த்தழும்புபெற்றதனால் - திருநீறுபூசுதலால் திருமேனியெவளுத்து ஒருபாகத்
தில் பூங்கொடிபோல் வானாகிய உமாநேவியை வைத்துக்கொண்டு அழகையு
டைய சுரப்பாபரணத்தைப்பூண்டு காமாக்கியம்மையாது வளைத்தழும்பையும்
பெற்றிருத்தலால், 61 - று.

ஒரவர் ஒரு வேண்பாவில் ஐந்துந் வரப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

21. ஓ கா மா வீ தோ நேரொக்க ம ம ம ம ம
நாகார்குடந்தைநகர்க்கிறைவர் - வாகாய்
எடுப்பர்நடமிடுவரேறுவரன்பர்க்குக்
கொடுப்பரணிவர்குழை.

இ - ள். நாகு ஆர் குடந்தை நகர்க்கு இறைவர் - இளமரச்சோலைகள் நிறை
ந்ததிருக்குடந்தை நகரத்துக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமானைவர், ஓகாமாவீ
தோ - ஓகாமாவீதோ என்னுமிவ்வைந்தெழுத்துக்களும், மமமமம-மமமமம என்
னுமிவ்வைந் தெழுத்துக்களையும், நேர் ஒக்க - முறையே பொருந்தலால், (உண்
டாகிய ஓகொடு மாடுவீடு தோடு என்னும் ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய) ஒடு - ஒட்டை,

வாகு ஆய் - அழகாக, எடுப்பர் - கைக்கொள்வர், (ஒன்றாகிய) காடு - சுடுகாட்டில், நடம்புரிவர் - நடநம்பண்ணுவர், (ஒன்றாகிய) மாடு - இடப்பத்தின்மேல், ஏறுவர் - ஊர்வர், (ஒன்றாகிய) வீடு முத்தியை, அன்பர்க்குகொடுப்பர் - சம்மதியார்க்குத் தந்தருளுவர், (ஒன்றாகிய) தோடு - காதணியை (குழையை), அணிவர் - காதில் தரிப்பார், எ - று.

நாகு ஆர் என்பதற்கு வயல்களில் சுங்குகள் நிறைந்த எண்ணுமாம், குடந்தைநகர் - கும்பகோணம்.

ஓரவர் பச்சைவடம் பாடுசேலேசோமன் என்று பாடவேண்டுமென்ப பாடியது.

22. மாயன் துயின்றதுவுடாமலரான் சொல்லதாவும்
ஏயகுருந்திற்கொண்டேறியதூர் - தூயை
இடப்பாகன் சென்னியின்மேலேறியதுப்பர் ஸை
வடப்பாடுசேலேசோமன்.

இ - ள். மாயன் துயின்றதுவும் - திருமால் மஹாப்பிரளயத்தில் திருக்கண்வளர்ந்ததும், மாமலரான் சொல்லதாவும் - பெருமையுள்ள தாமரைமலரையாசுநமாக வடையவளாகிய திருமகளது சொல்லும், கொண்டு ஏயகுருந்தில் ஏறியதும் - கண்ணன் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்தில் ஏறியதும், தூயை இடப்பாகன் சென்னியின்மேல் ஏறியதும் - பரிசுத்தையாகிய உமாசேலியை யிடப்பாகத்திலிருந்திக் கொண்டவனாகிய பரமசிவனது திருமுடியின் ரீதேறியதும், பச்சை வடம் பாடுசேலேசோமன் - (முறைபய) பச்சைநீர் முள்ள ஆவிலையும் சர்க்கரைப்பாகும் சேலையும் சந்திரனும்ஆம், எ - று.

சேலை - கோபிகைகளை நாணச் செய்யக்கவர்த்தபுடவை.

ஓரவர் பொன்னுவரையிலே காய்ப்புவென்று பாடவேண்டுமென்ப பாடியது.

23. உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவுமும்பர்கோன்றன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக்கியயப் - படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவுமன்பினிரந்ததுவும்
பொன்னுவரையிலேகாய்ப்பு.

இ - ள். (திருமாலானவர்) உடுத்ததுவும் - ஆடையாயுடுத்ததும், மேய்த்ததுவும் - (க்ருஷ்ணவதாரத்தில்) மேய்த்ததும், உம்பர்கோந்தன்னால் எடுத்ததுவும் - தேவர்கோனாகிய இந்திரன் பெய்வித்த கல்மழையைத்தடுக்கும் பொருட்டுக் குடையாயெடுத்துத் தாங்கியதும், பள்ளிக்கு இடையயடுத்ததுவும் - (மஹாப்பிரளயத்தில் தன்) சயந்ததுக் கிசையக்கொண்டு படுத்ததும், அந்நாள் எறிந்ததுவும் - அக்காலத்தில் (கன்றைக்குணிலாகக் கொண்டு) எறிந்ததும், அன்பின் இரந்ததுவும் - விருப்பத்தினால் மஹாபலியினிடத்தில் யாசித்ததும், எப்பான் ஆ

யனா இலை காய் பூ - (முறையே) பொன்னும், பசுக்களும் - (கோவத்தந)
செரியும், ஆலிலையும், விளங்காயும், சிலமும், ஆம், எ-று.

ஒருவர் விநாயகர்க்கும் - முநகர்க்கும் - பரமசிவனுக்கும் சிலேடையாகப்

பாடவேண்டுமென்ப பாடியது.

24. சென்னிமுகமாறுளதாற்சேர்கரமுன்னுலுகையால்
இன்னிலத்திற்கோடொன்றிருக்கையால் - மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலாணுங்கணபதியுஞ்செகவேளும்
எண்ணரணநேராவோ.

விநாயகர்.

இ - ள். சென்னிமுகம்மாறு உளதால் - தலையும் முகமும் மாறாயிருத்த
லால், சேர்கரம் முன்னாலுக்கையால் - பொருத்திய துதிக்கையானது முற்புறத்
தில் தொங்குதலால், இச்சிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால் - இவ்வுலகத்
தில் ஒற்றைக்கொம்பு உண்டாயிருத்தலால், மன்னுகுளக் கண் உறுதலால் - சிலை
பெற்ற வெல்லத்தினுற் செய்தவருவத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தலால்.

முருகர்.

சென்னிமுகம் ஆறு உளதால் - முடியும் முகமும் ஆறுண்டாதலால், சேர்
கரம் முன்னாலுக்கையால் - சேர்ந்த ஒளியுள்ள பன்னிரண்டுகை ஞாண்டாத
லால், இச்சிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால் - இவ்வுலகத்தில் திருச்செங்
கோடுவென்றுத் தலமொன்றுண்டா யிருத்தலால், மன்னுகுளக்கண் உறுதலால் -
சிலைபெற்ற சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்தலால்.

பரமசிவன்.

சென்னிமுகம் ஆறு உளதால் - சிரசில் கங்காநதி யிருத்தலால், முன்சேர்
கரம் காலுக்கையால் - முற்பக்கத்திற் சேர்ந்த ஒளியுள்ள நான்கு கைகளுண்டா
தலால், இச்சிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால் - இவ்வுலகத்தில் (கைலாச)
மலையொன் றுண்டாயிருத்தலால், மன்னுகுளக்கண் உறுதலால் - சிலைபெற்ற
நெற்றிக்கண்ணையுடைத் தாயிருத்தலால்.

இன்னிலம் இன்பதில் பொருளுக்கிணங்க நகரனகரக்களையேற்ற பெற்றி
கொள்க.

ஒருவர் தை மாசி பங்குனிமாதம் என்று பாடவேண்டுமென்ப பாடியது.

25. பாணர்க்குச்சொல்லுவதும்பைம்புனைமூவதும்
தாணுவுரித்ததுவுஞ்சக்கரத்தோன் - ஊணதுவும்

எம்மானையேத்துவதுமீசனிடத்துஞ்சிரத்தம்
தைம்மாசிபங்குனிமாதம்.

இ - ள். பாணர்க்குச் சொல்லுவதும் - ஸையற்காரருக்குச் செய்யென்று சொல்லுவதும், தை - தையென்னுஞ்சொல்லே, பைபுணலை மூடுவதும் - பசிய நீணாமூடுவதும், மாசு - பாசிக்கொத்துகளே, தாணு உரித்ததுவும் - சிவபெருமான் உரித்ததுவும் - இபம் - யானையையே, சக்கரத்தோன் ஊணதூவும் - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு உணவாவதும், கு - பூமியே, எம்மானை எத்துவதும் - சிவபெருமானைத் தூதிப்பதும், உன்னி - மனத்தில் நினைத்தே, ஈசன் இடத்தும் - சிவபெருமானது இடப்பாத்திலிருப்பதும், மாது - உமாதேவியே. (ஈசன்) சிரத்தும்-சிவபெருமானது திருமுடியிலிருப்பதும். அம் - கீரே, எ-று,

ஒருவர் செருப்பு என்று எடுத்து விளக்குமாறு என்று முடிக்கவேண்டுமென
அவ்வாறே பாடி முடித்தது.

26. செருப்புக் குவீரர்களைச்சென்றுமுகும்வேவன்
பொருப்புக்குநாயகனைப்புல்ல - மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத்தாமரைமேலவீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே.

இ - ள். செருப்புக்குச்சென்று - போர்க்களத்திற் புருந்துபோய், வீரர்களை உழக்கும் - வீரர்களைச் சிதறக்கலக்குகின்ற, வேலோன் - வேலாயுதத்தையுடையவனாகி, பொருப்புக்குநாயகனைப்புல்ல - குறிஞ்சிவிலத் தலைவனுமாகிய முருகவேளை நான்தழுவதற்கு, மருப்புக்கு - வாசனைபொருந்தி, தண்டேன்பொழிந்தகுளிர்ச்சியாகிய தேனைச்சொரிந்த, திருத்தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும் - அழகிய தாமரைமலர்மீது வீற்றிருக்கின்ற, வண்டே-வண்டுகளே, ஆறுவிளக்கும்-எனக்கு (அவனிருக்கு மிடத்துச்செல்லும்,) வழியை விளங்கக்காட்டுங்கள், எ - று.

ஆறுவிளக்கும் - என்பதற்கு தழுவதற்குரியவழி - (உபாயம்) விளங்கப்பண்ணும், எனினும், ஒழுங்காகச் சென்று என்மையிலே அவனுக்கு விளங்கக்கூறும், எனினும், ஆறுகால்களால் விரைவாயோடி விளக்கும் எனினும் அமையும். இது வண்டிவிடுதென்று கொள்ளலாம்.

ஒருவர் பாம்புக்கும் - வாழைப்பழத்துக்கும் சிலேடையாகப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

27. நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்குநாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டான்மீளாது - விஞ்சுமலர்த்
தேம்பாயுஞ்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில
பாம்பாகும்வாழைப்பழம்.

இ - ள். விஞ்சும் மலர் தேம் பாயும் சோலை - மிகுதியாகிய பூந்தேன் பெருகிப்பாய்கின்ற சோலைகளுக்கும்த், திருமலை ராயனைவரையில் - திருமலையானது வெற்பின்கண், பாம்பு வாழைப்பழம் ஆகும் - பாம்பானது வாழைப்பழத்தை நிகர்க்கும்.

பாம்பு.

நஞ்சு இருக்கும் - விஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கும், தோல் உரிக்கும் - (பருவமறிந்து) சட்டையைக் கழற்றும், நாதர் முடிமேல் இருக்கும் - இறைவரது திருமுடிமிருக்கும், வெவ்வினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது - கொடிய கோபத்தில் கடித்த அதன்பல்லானது பதிர்தால் விஷமிறங்காது.

மீளாது என்பதற்கு இறந்தவயிர் திரும்பாது என்றலுமொன்று

வாழைப்பழம்.

நஞ்சு இருக்கும் - ஸந்திருக்கும், தோல் உரிக்கும் - தோலுரிக்கப்படும், நாதர் முடிமேல் இருக்கும் - இறைவரது திருமுடிமீது அபிஷேக திரவியமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும், வெவ்வினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது - பதார்த்தமாகக் காலத்தில் பல் பட்டால் திரும்பாது, எ - று.

ஒநவர் கண்ணுடிக்கும் - அரசனுக்கும் சிலையாகப்

பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

28. யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்தியாவருக்கும்வவவராய்

பாவணையாய்தீதகலப்பார்த்தலால் - மேலும்

எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கியேற்றரசத்தால்

சதிருறலாலாடியரசாம்.

இ - ள். ஆடி அரசு ஆம்-கண்ணாடியானது அரசனுக்குச் சமானமாகும்.

கண்ணாடி,

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவணையாய்தீது அகல பார்த்தலால் - எல்லார்க்கும் களிப்பையுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவரைப்போலப் பிரதிபலித்து முகத்திலுள்ளகளங்கம் நீங்கத்திருத்தமாகப் பார்க்கப்படுதலால், மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்றரசத்தால் - வந்து எதிர்ப்பட்டவனுடைய சாயையைத் தனக்குள்ளேயடக்கத் தகுதியாகியபாத ரசம்பூசப்பட்டிருத்தலால், சதிர் உறலால் - அழகைப்பெற்றிருத்தலால்.

அரசன்.

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவணையாய் தீது அகலபார்த்தலால் - (தன் செங்கோலின்கீழ்வாழ்வார்) எல்லார்க்கும் சந்தோ

வத்தை யுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவர் தகுதிக்கேற்கத் தன்னைப் பாவித்து தன் நாட்டிலுள்ள தீமைகள் நீங்க நோக்குதலால், மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்ற ரசத்தால் - தன்மேல் போருக்குவருகின்ற பகைவனை உபாயத்தால் தன்வசப்படுத்தித் தகுதியாகிய நயத்தைக் கொண்டிருத்தலால், சதிர் உறலால்-பெருமை யடைந்திருத்தலால், எ - று.

ஒருவர் சிவபெருமானைத்தறித்து, நிறுவாய், நெருப்பவாய், கூறவாய், கொளுந்துவாய், நட்டமாவாய், நஞ்சாவாய், என்றுஒருவெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

29. நிறுவாய்நெற்றி நெருப்பாவாய்நங்கநிரு
கூறவாய்மேனிகொளுந்துவாய் - மாறாத
நட்டமாவாய்சோறுநஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்க்காப்பாயினி.

இ - ள். நெற்றி நிற ஆவாய் - நெற்றியில் திருநீறுடையையாவாய், அங்கம் நெருப்பு ஆவாய் - திருமேனி நெருப்பு மயமாவாய், மேனி இரு கூறுஆவாய் - திருமேனி இருகூறாயிருப்பாய், கொளுந்துவாய், எரிந்து கொண்டிருப்பாய், மாறாத நட்டம் ஆவாய் - இடையறாத நடரத்தை யுடையையாவாய், நஞ்சு சோறு ஆவாய் - விஷத்தை உணவாகக் கொள்வோனாவாய், இனி - இனியாயினும், நாயேனை - நாயினேனை, இட்டமாய்க்காப்பாய் - அன்போடு காத்தருள்வாய், எ - று.

வெளிக் கிவ்வாறிருப்பினும் உள்ளிருக்கும் கருணையால் என்னைக் காக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

ஒருவர் யசோதைப்பிராட்டிகண்ணை மத்திலடித்ததைப்பற்றியிரங்கிக் கூறியதாகப் பாடுகவேனப் பாடியது.

30. வண்ணங்கரியனென்றுப் வாய்வேதநாறியென்றும்
கண்ணனிவனென்றுங்கருதாமல் - மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலேயவந்தானையாய்ச்சி
அடிப்பதுமத்தாலேயழ.

இ - ள். மண்ணை - பூமியை, அடிப்பதுமத்தாலே அளந்தானை - திருவடித் தாமரையினால் அளந்தருளினவனை, இவன்-இவன், வண்ணம்கரியன் என்றும்-சிறத்திறைக்கரியானாகிய திருமால்என்றும், வாய்வேதம்நாறி என்றும் - திருவாயில் எல்லாவேதங்களும் பரிமளிக்கப் பெற்றவனென்றும், கண்ணன் என்றும்-எல்லாரினும் பெருமையுடையானென்றும், கருதாமல் - சினையாமல், ஆய்ச்சி-யசோதைப் பிராட்டியானவள், (கண்ணன்) அழ-அழும்படி, மத்தாலே அடிப்பது-மத்தைக்கொண்டோ அடிப்பது (இது) என்ன அறியாமை, எ-று.

பூஜித்து உஜ்ஜீவிக்கலாகாதோ என்பது கருத்து. கண்ணன் - எல்லாருக்குக் கண்ணுயிருப்பவன், அன்றிக் கண்ணிலிருப்பவன்.

ஒநவர் போவாள்வநவாள் புதுவாள்புறப்படுவாள் ஆவாள் இவாள்
அவரளாம் என்று பாடுகவேனப் பாடியது.

31. செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள் - மற்றையவாள்
போவாள் வருவாள் புதுவாள் புறப்படுவாள்
ஆவாளிவாளவாளாம்.

இ - ள். செற்றலரைவென்ற - பகைவரைவென்ற, திருமலைராயன் கரத்தில் - திருமலைராயன்கையிலுள்ள, வெற்றிபுரியும்வாளே - வெற்றியைக்கொடுக்கிறவாளே, வீரவாள் - வீரவாளாகும் - மற்றையவாள் - மற்றையவாட்கள், போவாள் வருவாள் புதுவாள் புறப்படுவாள் ஆவாள் இவாள் அவாள்—, ஆம் - ஆகும், எ - று.

திருமலைராயன்கையிலுள்ள வீரவாளேவாளாகும், மற்றையர்கையிலுள்ள வாட்களெல்லாம் போவாள் வருவாள் முதலியவாகப் பரிகசித்தற் குரியனவேயா மென்பது கருத்து.

ஒநவர் சிவன், நாகன், விநாயகன், தீநமால், சிவனடியார், இவர்களுக்கும்
கனித்தனியே ஆறுதலையுண்டென்று சொன்னயம்
வைத்துப் பாடுகவேனப் பாடியது.

32. சங்கரற்குமாறு தலைசண்முகற்குமாறு தலை
ஐங்கரற்குமாறு தலையானதே - சங்கைப்
பிடித்தே தோர்க்குமாறு தலைபித்தாநின்பாதம்
படித்தே தோர்க்குமாறு தலைபார்.

இ - ள். சங்கரற்கும் ஆறுதலை - சிவபெருமானுக்கும் கங்கநதி சிரசில் உண்டு, சண்முகற்கும் ஆறுதலை - முருகக்கடவுளுக்கும் ஆறுசிரங்கள் உண்டு, ஐங்கரற்கு மாறுதலை - ஐந்துகைகளையுடையவராகிய விநாயகருக்கு மாறுபட்ட யாலு தலையுண்டு, சங்கைப்பிடித்தோர்க்கும் ஆறுதலை - சங்கத்தைக் கையிற் பற்றியிருப்பவராகிய திருமாலுக்கும் பிரளயவெள்ளம் உறைவிடமாகும், பித்தா-பித்தனே (பரமசிவனே), நின்பாதம்படித்தோர்க்கும் ஆறு தலை - உன் திருவடியைத் துதித்தோர்க்கும் மனோதுக்கங்கள் தணிதலுண்டு, பார் - நோக்கு, எ-று.

திருமால் பிரளயவெள்ளத்தில் ஆலிலேமேவ் பள்ளிகொள்பவராதலால் சங்கைப்பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை என்றார். ஆறு - நதி, அது இங்கு பிரளயவெள்ளத்துக்காயிற்று. தலை - இடம்.

நீருக்காந்தி நாதர்மீது பாடியது.

33. முக்கண்ணென்றனைமுன்னோர்மொழிந்திடுவர்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே - மிக்க
உமையாள்கண்ணென்றநாமற்றானோடன்கண்ணென்
றமையுமிதனென்றறி.

இ - ள். முக்கண்ணன் என்றுமூன்று கண்களை யுடையனென்று, அரணை-
சிவபெருமானே, முன்னோர் மொழிந்திடுவர் - முன்னோர் சொல்லுவர், அக்கு
அண்ணற்கு உள்ளது அரைக்கண்ணே - அக்குமாலையையணிந்த பெரியோனு
க்கு உள்ளது அரைக்கண்ணையாம், (எப்படியெனின்) மிக்க உமையாள்கண்
ஒன்றரை - மேலாகிய உமையவளுடையகண் ஒன்றையாம், மற்று - பின்னும்,
ஊன்வேடன் கண் ஒன்று - ஊன் வடிகின்ற வேடனது கண் ஒன்றும், இதனால்
அமையும் என்று அறி - இந்த விருத்தாந்தத்தால் இந்தக்கட்சி அமைவுபெறும்
என்றுணர்வாயாக, எ - று.

அர்த்தநாரீச்சுரனாகுங்கால் ஒன்றரைக்கண் உமாதேவிக்குரியதாதலாலும்,
ஒருகண் கண்ணப்பநாயனார் அப்பினதாதலாலும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாம்பரநாதரைக் கனவிட்கண்டு அசதியாடிய ஒரு

பெண்ணின் கூற்றகப்பாடியது. (அசதி - பரிகாசம்.)

34. நேற்றிராவந்தொருவனித்திராபிறக்கப்பிடித்தான்
வேற்றாரானென்றுவிடாயென்றேன் - ஆற்றியே
கஞ்சிசுடியென்றான்களித்தின்றுபோனென்றேன்
வஞ்சியேசென்றான்மறைந்து.

இ - ள். வஞ்சியே - பூங்கொடியோன்ற தோழிகளே, ஒருவன் நேற்று
இராவந்து - ஒருவன் நேற்றிரவில்வந்து, (என்) ஈத்தினையில் கைபிடித்தான் -
ஈத்தினையிற் கையைப்பிடித்தான், வேறு ஊரான் என்று - (அவன்) அயலூரா
னென்று ஈனைத்து, விடாய் என்றேன் - (என்கையை) விடாய் என்றேன்,
(விடாய் என்றதை அவன் எனக்கு விடாயுண்டாயிருப்பதாக ஈனைத்து) ஆற்றி
கஞ்சிசுடி என்றான்-வெப்பம் தணித்துக் கஞ்சிசுடியென்றான், (அதனால் இவன்
கச்சித்திருப்பதியையுடைய ஏகாம்பரநாதன் என்றதெளிந்து) இன்று களித்து
போ ஒன்றேன் - இன்று என்னைக்கலந்து சுசித்திருந்து நாளையோவென்றேன்,
மறைந்துசென்றான் - (உடனே) மறைந்துபோனான், எ - று.

கஞ்சிசுடி, களித்தின்று, என்பவற்றிற்கு முறையே கஞ்சியைக்குடிப்பாய்
என்றும், களியைத்தின்று என்றும் வேறு மொருபொருள் தோன்றுமாறுகாண்க.

ஓரவர் முகுந்தனுக்கும் - முறத்துக்கும் சிலேடையாய்ப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

35. வல்லரியாயுற்றிடலான்மாதர்கையிற்பற்றிடலால்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத்தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலாலன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகும்முறம்.

இ - ள். அன்று - (த்ரிவிக்கிரமனா) அக்காலத்தில், உலகு அளந்த -
உலகத்தைத்தனது திருவடியாலளந்த, முகுந்தனும் - திருமாலும், முறம்ஆகும்-
முறத்துக்கு நிகராவன்.

மு கு ந் த ன்.

வல் அரி ஆய் உற்றிடலால் - வலிய நரசிங்கமாய்த் தோன்றுதலால், மாதர்
கையின் பற்றுதலால் - ஆய்ச்சியர் கையாற் பற்றப்படுதலால், சொல் அரிய மா
புடைக்க தோன்றுதலால் - (வலியின் கிலைமை யிவ்வளவென்று) சொல்லுதற்
கரிய (சுவலயாடீடம் என்னும்) யானையை அழிக்கக் கண்ணனாய் அவதரித்த
லால், வல்லோர் அகந்தனிலே வாழ்தலால் - (தன்னேகினைய) வல்லாரது மன
த்தின்கண்ணே உறைதலால்.

மாதர்கையிற்பற்றினது - உரலிற்றித்தல். குரவைக்கூத்தாடுதல் முதலிய
வற்றிற்கு. குரவைக்கூத்து - நைக்கோத்தாடல்.

மு ற ம்.

வல் அரி ஆய் உற்றிடலால் - விரைவில் அரிசியைக் கல்முதலியவையில்
லாமல் ஆராயுந்தொழிலைப் பொருத்துதலால், மாதர்கையில் பற்றுதலால் - பெ
ண்கள் கையிலேந்துதலால், சொல் அரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால் - (அள
ய) சொல்லுதற்கரிய மாவைப் புடைத்தெடுத்தற்குக் கருவியா யுண்டாயிருத்த
லால், வல்லோர் அகந்தனிலே வாழ்தலால்-இவ்வாழ்க்கையில் வல்லோரது வீடு
களிலிருத்தலால், எ - று.

ஓரவர் ஆட்டுக்கும் - கதவுக்கும் சிலேடையாய்ப்
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

36. செய்யுட்குடைமறிக்குஞ்சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்றாடர்க்குமே - துய்யநிலை
தேடும்புகழ்சேர்திருமலையாயன்வரையில்
ஆடுங்கதவுநிகராம்.

இ - ள். புகழ்சேர் - கீர்த்திபொருந்திய, திருமலை ராயன்வரையில் - திரு
மலையானது மலையகத்தில், ஆடும் கதவும் நிகர்ஆம் - ஆடும் கதவும் ஒன்றற்
கொன்று சமமானாகும்.

ஆடு.

செய் உள்கிடைமறிக்கும் - வயலில் (எருவின்பொருட்டு) கிடைமறிக்கப் படும், சேர் பலகையிட்டு முட்டும் - பொருந்திய பலகைகளைக் கொம்பிறற்குத் திழுட்டும், ஐயம் அறமேல்தான் அடர்க்கும் - சந்தேகமற மிகுதியாகிய ஊக்கத் தோடு போர்புரியும், துய்யவிலைதேடும் - பரிசுத்தமான இருக்கையைத்தேடும்.

க த வ.

செய் உள் இடைமறிக்கும் - வீட்டுக்கிடையே யிடப்பட்டு வருவாரைத் தடுக்கும், சேர் பலகையிட்டு முட்டும் - ஒன்றற் கொன்று பொருத்தமான பலகைகளைக்கொண்டு மூட்டிச் செய்யப்படும், ஐயம் அறமேல் தான் அடர்க்கும் - (யாரேனும் துழைவார் என்கிற) சந்தேகம் நீங்கத்தான் மூடப்பட்டிருப்பதன் றித் தன்மீது தாளிடப்பட்டிருக்கும், துய்யவிலைதேடும் - அழகாகிய வாசற்காலை விரும்பும், எ - று.

செய் உள் - செய்யப்பட்ட உள்ளிடம் (அதாவது வீடு) .மூட்டும் என்பது, முட்டும்எனக் குறுக்கலாயிற்று.

ஓரவரீ சிதம்பரதேவ என்றது ஓர வேண்பாவில் நான்குதரம் வரப் பாடுகவேனப் பாடியது.

37. அரகரதிருச்சிற்றம்பலவாணவர்
தரரூபமகேசசிதம் - பரதே
வசிதம்பரதேவசிதம்பரதே
வசிதம்பரதேவனே.

இ - ள். அரஅர - ஹரஹர, திருச்சிற்றம்பலவாண - திருச்சிற்றம்பலத் தில் வாழ்வோனே, அந்தரரூப - ஆநாய வருவத்தை யுடையவனே, மகேச - மஹேச்சுரனே, சிதம்பரதேவ - சிதாங்காயத்திலுள்ள தேவனே, சிதம்பர தேவ சிதம்பரதேவ சிதம்பரதேவனே, எ - று.

அரன் - சங்கரிப்பவன். திருச்சிற்றம்பலம் - அழகிய சிற்சபை, இதுசித்தம் பலத்தின் மருஉ. வாழ்நா என்பதுவாணன மருஉவாயிற்று. மகேசன் பெருஞ்செல்வத்தை யுடையவன்.

ஓரவரீ-ஓர அழகாகிய பெண்ணைப்பார்த்து வியந்து
ராமாராமா, கோவிந்தா, வேங்கடவா, நாராயண
என்று ஓரவிடன் பாடியதாகப் பாடுக
வேனப் பாடியது.

38. இந்தோதிலகநுதல்ராமராமா வனசக்
கொந்தோகளபமுலேகோவிந்தா - சந்தமுறும்

வேலோலிணைவிழிகள் வேங்கடவாநல்லவயி
முலோகாணாராயண.

இ - ள். ராமராமா—, (இந்தமாதுக்கு) திலகம் நுதல் இந்தோ - பொட்
டணிந்த நெற்றி அஷ்டமீசந்திரனோ, கோவிந்தா—, கன்பமுலை வனசம் கொ
ந்தோ-கலவைச்சந்தநமணிந்த தனங்கள் தாமரையரும்புகளோ, வேங்கடவா—,
இணை விழிகள் சந்தம் உறும்வேலோ - இருவிழிகளும் அழகுமிருந்த வேங்க
ளோ, நாராயண - , நல்லவயி ஆலோ - அழகிய வயிறு ஆலிலையோ, எ-று.

காண் - அசை. இந்து-சந்திரன், இங்குநெற்றிக் குவமை யாயினமையால்
அஷ்டமீ சந்திரன்னபப் பொருள் கூறப்பட்டது.

ஒரவீ கின்னரிவாசித்தங் கினியெனப் பாடுகெனப் பாடியது.

3). ஆடல்புரிந்தான் என்றுமநாளிலேமூவர்
பாடலுக்கத்தான் என்றுமபான்பயிநால் - கூடலிலே
நன்னரிவாசித் தநடையிறறினான் என்றும்
கின்னரிவாசித்தங்கினரி.

இ - ள். கினி - கினியானது, ஆடல் புரிந்தான் என்றும் - திருவிளையா
டல்களோச் செய்தவனெயன்றும், அந்நாளிலே மூவர்பாடல் உகந்தான் என்
றும் - அக்காலத்தில் மூவர்பாடலை புத்தருளி னவனெயன்றும், பான்மையி
னால்கூடலிலே நன்னரிவாசிக்கு நடைபயிற்றினான் என்றும் - (அன்பர்க் கெளரிய
னாகுங்) குணத்தினால் திருவாலவாயில் நல்லநரிகளாகிய குதிரைகளுக்கு நடை
கற்பித்தவனெ யன்றும் (புகழ்த்துபாடி), கின்னரி வாசிக்கும் - கின்னரியை
வாசித்துக் கொண்டிருக்கும், எ - று.

ஆடல் - மதுரையிற்செய்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள். மூவ
ர்பாடல் - அப்பர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர் என்னும் மூவரும் பாடிய தேவா
ரம். கூடல் - மதுரைநகர். நன்னரிவாசிக்கு நடைபயிற்றினது திருவிளையாடற்
புராணம் நரிபரியாக்கிய படலத்தினால்அறிக. கின்னரி - ஓர்வகைவீணை.

கச்சிக்காவலன் என்பவரொருவர் செங்கழுநீர் கீழங்கென்று
பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

4). வாதமணரேறியதுமாயன்றுபின்றதுவும்
ஆதிதெத்தாட்கொண்டவவ்வுருவும் - சீதரனார்
தாங்கொண்டளந்ததுவுந்தண்கச்சிக்காவலா
கேள்செங்கழுநீர்க்கிழங்கு.

இ - ள். தண்கச்சிக்காவலாகேள் - சாந்தகுணத்தையுடைய கச்சிக்காவல
னே நீ கேட்பாயாக, வாது அமணர் ஏறியதும் - (திருஞானசம்பந்த சுவாமிக
ளோடு) வாதுசெய்த சமணர்கள் தோற்றுஏறியதும், மாயன்றுபின்றதுவும்-திரு

இ - ள். வெளிப்படை.

ஒருவர் தும்புகோணத்தின் சின்னங்களை ஒரு வெண்
பாவி லமைத்துப் பாடுகெனப் பாடியது.

46. திருக்குடந்தையாதிரும்பேசர்செந்தா
மறைக்குளங்கங்கைமகங்கா - விரிக்கலாயின்
ஒரங்கிழக்கோட்டங்காரோணமங்கைநாயகியார்
சாரங்கபாலிதவம்

இ - ள். வெளிப்படை.

ஒருவர் திருவண்ணாமலையில், உண்ணாமலையம்மையார் கோயில் ஸ்தூபிக
னாகியசம்பந்தாண்டான் என்பவன் அம்பட்டளிட்டுத் தில் தன்சிலைமுக்க முண்டி
தமாகச் செள்ளம் பண்ணிக்கொள்ளும் சமயத்தில் இவர் அவ்விடம்போனார்
அப்பொழுது அவன் இவரைக்கண்டு மரியாதைசெய்யாமல், வித்தியா கர்வத்தி
னால், இந்தஸ்தலத்தின் பெயரும், என்பெயரும், நான் செள்ளம்செய்து கொள்
வதும்ஒருவெண்பாவில்அமைத்து, மன்னென்றுஎடுத்து, மலுக்கு என்று முடிக்க
வேண்டுமென்றுசொல்ல, இவர் அவனை ஒரு பொருளாகமதியாமல், இவனைப்ப
ரிஹசிப்பதே தகுதியென்றுகீனைத்து, அவன் கேட்ட கேள்வியின்படியேயன்றி
அவன் செள்ளம்பண்ணுவித்துக் கொள்வதற்குக் காரணமும் கற்பித்து வினாவி
டையாகப் பாடின விருத்தாந்தத்தை ஒரு வெண்பாவி லமைத்துப் பாடுகென
ப் பாடியது.

47. மன்னுதிருவண்ணாமலைச் சம்பந்தாண்டாற்குப்
பன்னுதலைச்சவரம்பண்ணுவதேன் - மின்னின்
இளைத்தவிடைமாதரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு.

இ - ள். மன்னு திருவண்ணாமலை - கீலைபெற்ற திருவண்ணாமலையிலுள்ள,
சம்பந்தாண்டாற்கு - சம்பந்தாண்டான் என்பவனுக்கு, பன்னு தலைச்சவரம் பண்
னுவது ஏன் - சொல்லப்பட்ட தலைச்சவரம் பண்ணுவது யாதுக்கு.

(இது வினா.)

மின்னின் இளைத்த இடை-மின்னற்கொடியினும் மெலிந்த (துட்பமாகிய)
இடையையுடைய, மாதர்-பெண்கள், இவன்குடுமிபற்றி - இவன் குடுமியைப்
பிடித்து, வளைத்து இழுத்துக்குட்டாமலுக்கு - வளைத்திழுத்துக் குட்டாதிருத்
தற்பொருட்டு, எ - று.

(இது விடை)

குடுமி பற்றிவளைத் திழுத்துக் குட்டுதல் ஊடற்காலத்தில்.

ஓநவர் சோ கா மா ஏ வா தா என்று பாடுகவேனப் பாடியது.

48. சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லின்மனைக்கூட்டியுமை
பாகார்ந்ததில்லைப்பரமேசர் - வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார்தறித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்களைபடைத்தாரூர்க்கு

இ - ள். உமை பாகு ஆர்ந்ததில்லைப் பரமேசர் - உமாதேவியை இடப்பா
கத்திற் பொருந்தியிருக்கிற தில்லைப் பரமசிவனுனைவர், சோகாமா ஏவாதாசொல்
லில் - சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, என்னுஞ் சொற்களினின்றுதியில், மன்னைக்கூ
ட்டி - மன் என்பதனைச் சேர்த்து, (இந்தச் சொற்பொருள்களைமுறையே) வாகு
ஆய்த்தரித்தார் - அழகாகத்தரித்தார், எரித்தார் - தகித்தார், தறித்தார் - கொன்
றார், உதைத்தார் - காலாலுதைத்தார், உரித்தார் - தேர்லுரித்தார், ஊர்க்குக்களை
படைத்தார் - முப்புரங்களை யழித்தற் பொருட்டு அம்பாகக்கொண்டார், எ-று

சோமன்,	நாமன்,	மாமன்,	ஏமன்,	வாமன்,	தாமன்,
சந்திரன்,	மன்மதன்,	தக்கன்,	பமன்,	வாமநன்	திருமால்,

ஓநவர் கொட்டைப்பாக்கு என்று தொடங்கிக் களிப்பாக்கு என்றுமுடிக்க
வேண்டுமென அவ்வாறேபாடியது.

49. கொட்டைப்பாக்கும்மொருகண்கூடையைப்பாக்கும்மடியில்
பிட்டைப்பாக்குற்பாகம்பெண்பாக்கும் - முட்டநெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனுபாதிமறைந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப்பாக்கு.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, கொட்டைப்பாக்கும் - மண்வெட்டியை நோக்
குவோனும், ஒருகண் கூடையைப்பாக்கும் - ஒருகண்ணினால் கூடையைநோ
க்குவோனும், மடியில் பிட்டைப்பாக்கும் - தன் மடியிலுள்ள பிட்டினைநோக்கு
வோனும், பாகம் பெண்பாக்கும் - தன் இடப்பாகத்திலுள்ள உமாதேவியை
நோக்குவோனும், முட்ட - முழுதும், ஆரணனும் நாரணனும் ஆதிமறையும்
தேடும் - பிரமனாலும் விஷ்ணுவினாலும் பழமையாகிய வேதங்களாலும் தேடப்
படுவோனுமாகிய, காரணனை - சர்வகாரணனாகிய பரமசிவனை, கண்டு-தரிசித்து,
களிப்பு ஆக்கு - மகிழ்தலைச்செய், எ - று.

களிப்பாக்கு - களிக்க என வினையெச்சமாகி, பாக்கும் என்னும் வினை
முற்றுக்க னோடியைப்பினும் பொருந்தும். களிக்க என்றது மதுரையில் வையை
யாற்றங்கரையில் செம்மனச் செல்வியிட்ட பிட்டின்பொருட்டு மண்சுமக்கவந்த
காலத்தில் அங்கிருந்தார்களிக்க என்றபடி. பாக்கும் - பார்க்கும் என்பதன்
மரூஉ.

ஒருவர் கரிஎன்று தொடங்கி உம்என்று முடிக்கவேண்டுமென
அவ்வாறே பாடி முடித்தது.

50. கரியதனையேயுரித்தகையாவனையேந்
தரியயற்குமெட்டாதவையா - பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடியமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சையிங்கேயுமி.

இ - ள். கரியதனையே உரித்தகையா - யானையை யுரித்தகையனே, வளை
என்று அரி அயற்கும் எட்டாத ஐயா-சந்தத்தை யேந்தின திருமாலுக்கும் பி ரமனு
க்கும் எட்டாத ஐயனே, அண்டர் எல்லாம் - சேவர் எல்லாரும், பரிவாகக்கூடி-
யிருப்பமாகக்கூடி, அமுதம் கடைந்த பொழுது - திருப்பாற்கடலில் அமுதத்
தின் பொருட்டுக்கடைந்த காலத்தில், உண்ட நஞ்சை-உண்டவிஷத்தை, இங்
கே உமி - இவ்விடத்தில் உமிழ்ந்துவிடு, ௭ - று.

ஐயா என்பதற்கு அழகனே யென்றும், தெய்வத்தன்மை யுள்ளவனேயெ
ன்றும் உரைக்கலாம், ஐ-அமுது.

ஒருவர் இவர் அத்தைமகள் சமைத்தகறிவகைகளில் உப்பு அதிகரித்
திருந்ததைத் துறித்துப் பாடியதாய்ப் பாடுகவேன்ப் பாடியது.

51. கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீத்தாள்
பரிக்காயைப் பச்சடியாப்பண்ணாள் - உருக்கமுள்ளா
அப்பைக்காய்நெய்துவட்டலாக்கினாள் தமர்கள்
உப்புக்காண்சேயுமி.

இ - ள். அத்தைமகள் - அத்தைமகளானவள், கரிக்காய் பொரித்தாள் -
கரிக்காயைப் பொரித்தாள், கன்னிக் காயைத்தீத்தாள் - கன்னிக்காயை வறுத்
தாள், பரிக்காயை பச்சடியாப் பண்ணாள் - பரிக்காயைப் பச்சடியாகச் செய்
தாள், உருக்கம் உள்ள அப்பைக்காய் நெய்துவட்டல் ஆக்கினாள் - (எனக்கு)
பிரீதியான அப்பைக்காயை நெய்துவட்டல் ஆக்கினாள், (ஆயினும்) உப்பு-உப்பு
மிகுதியாயிற்று, (ஆதலால்) சே உமி - சே உமிழ்ந்துவிடு, ௭ - று.

கரி - யானை, இதற்குப் பரியாயம் அத்தி ஆதலால் கரிக்காய் என்றது அத்
திக்காயை.

கன்னி - தெய்வப்பெண், இவளுக்குப்பரியாயம் அரம்பை - அரம்பை-வா
ழை ஆதலால், கன்னிக்காய் என்றது வாழைக்காயை.

பரி - குதிரை, இதற்குப்பரியாயம் மா ஆதலால், பரிக்காய் என்றது மாக்
காயை.

பை - படம், இதுபடத்தை யுடைய பாம்புக்காயினமையால் சினையாகு பெயர். பாம்பில் கத்தரி என்பது ஓர் வகைப்பாம்பு ஆதலால் அப்பைக்காய் என்றது அந்தக் கத்தரிக்காயை.

ஓரவர் சித்துப்பூத்தென்று ஓர் வெண்பாவி லமைத்துப்

பாடுகவெனப் பாடியது.

பு. அப்பூநஞ்செஞ்சடைமேலர்புலியைப்பார்த்துப்பார்த்து
தெப்போதுஞ்சித்துப்பூத்தென்னோ - முப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும்வாயங்காவாநிற்கும்
ஆலங்காட்டான்பூணார.

இ - ள். ஆலங்காட்டான்-திருவாலங்காட்டில் வாழ்வனாகிய பரமசிவன், பூண் - (ஆபரணமாகத் தரித்த, அரா - பாம்பானது, அப்புணரும் - கங்கை தங்கி, செஞ்சடையெம் - செஞ்சடைபிதுள்ள, அம்புலியை-சந்திரனை, பாந்து பார்த்து - கொங்கி கொங்கி, எப்போதும் - எப்பொழுதும், சித்துப் பூத்து என்ன - சித்துப்பூத்தென்ற, முப்போதும்-மூக்காலத்திலும், அங்குவால் ஆட்டாநிற்கும் - அவ்விடத்துத் தன்வாலையையாசைசிறக்கும், வாய் அங்காவாநிற்கும்-வாயைச் சிறவாநிற்கும், எ - று.

ஓரவர் என்னையிடுக்கடி, பாயைச்சுருட்டடி, ஏகடியம்பலத்தே என்று

பாடுகவெனப் பாடியது.

பு. தடக்கடலிற் பள்ளிகொள்வோபிதனைநற்சங்கரனார்
அடல் புலிக்குட்டிக்குவரித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கம்வந்துற்றதுகைகாடுழாநளினத்தியென்னை
இடுக்கடிபாயைச் சுருட்டடியேகடியம்பலத்தே.

இ - ள். தடக்கடலில்-விசாலமாகிய இந்தக்கடலில், பள்ளிகொள்வோம்-(இதற்கு வரையில்) உறங்கா சின்னோம், (இப்போது) இதனை-இந்தக்கடலை, நல்சங்கரனார் - நன்னையுள்ள சிவபெருமானாவர், அடல் புலிக்குட்டிக்கு-வலியுள்ள புலிக்குட்டிக்கு, அளித்தனராம் - கொடுத்தனராம், அதுகேட்டு - அந்தச் செய்தியையென்கேட்டு, நெஞ்சில் நடுக்கம் வந்து உற்றது - மனத்தில் நடுக்கம் வந்தடைந்தது, கைகால் எழா - கைகால்கள் எழாவாயின, (ஆதலால்) நளிநத்தி - மலாஸநையாகிய திருமகளே, என்னை இடுக்கடி - என்னைக்கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொள்ளடி, பாயைச் சுருட்டடி - பாம்பினையைச் சுருட்டிக்கொள்ளடி, அம்பலத்து ஏகடி - அம்பலத்திற் செல்லடி, எ - று.

புலி-கொளதமர், புலிக்குட்டி - உபமநயர்.

ஒருவர் பன்றிக்குமார்பிலே கொம்புமுனைத்தது என்று
பாடுகவேனப் பாடியது.

54. தெருமுட்டப்பாளையிதறவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வானைதாவும் - திருமுட்டத்
தூரிலேகண்டேனொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொம்பானவாறு.

இ - ள். தெருமுட்ட - தெருக்கள் முழுதும், பாளைசிதற - பாளைகள் சிதறும்படி, வளர் - வளர்ந்த, பூகத்தருமுட்ட - நழுக்கமரங்கள்தோறும், செவ்வானைதாவும் - செவ்வானைமீன்கள் குதிக்கின்ற, திருமுட்டத்தூரிலே - திருமுட்டத்தூரில், ஒரு புதுமைகண்டேன் - ஒரு அற்புதத்தைக்கண்டேன், (என்னை யெனின்) பன்றிக்கு மாரிலேகொம்பு ஆனஆறு - பன்றிக்குமார்பில் கொம்புண்டாயிருக்கும் விதமேயாம், எ - று.

பன்றி - பூவராஹஸ்வாமி யென்னுந் திருமால். கொம்பு - அவரது திருமார்பிலுள்ள பூங்கொம்புபோல் பவளாகிய திருமகள்.

ஒருவர் தூங்கின்று தொடங்கி இடமென்றுமுடிக்க வேண்டுமென
அவ்வாறேபாடியது.

55. குரங்கனல்லீவீழ்ந்துவெறிகொண்டுதேள் கொட்டக்
கரஞ்செறியப்பாம்பலவனகல்வ - ளிரைந்துபேய்
பற்றவேகள்ளுண்பெச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபார்சேட்டைக்கிடம்.

இ - ள். குரங்கு - ஒரு குரங்கானது, அனலில் வீழ்ந்து - நெருப்பில்விழுந்து, வெறிகொண்டு - பித்துப்பிடித்து, தேள்கொட்ட - தேள் கொட்டவும், பாம்பு உறம் செறிய - பாம்புகையிற் சுற்றிக்கொள்ளவும், அலவன்கல்வ - நண்டு கல்விக் கொள்ளவும், விரைந்துபேய்பற்ற - விரைவாகப் பேய்ப்பிடிக்கவும், கள் உண்டு - கள்ளைக்குடித்து, பச்சைமிளகைக்கடித்தால் - பச்சைமிளகையும் கடிக்குமாயின், சேட்டைக்கு இடம் எத்தனைபார் - (அதனது) சேஷ்டைக்கு இடமான எத்தனை நீயேபார், எ - று.

தும்பகோணத்தில் ஒருசமாராதனையில் காளமேகம் உண்ணும்போது,
இவருக்கெதிரிலுந் துண்ணும் ஒரு சோழியப்பிராமணன் தும்பி அவழிந்து
இலையில்விழுந்தது அவன் அதையெடுத்து உதறினான், எச்சிற் கோறு
காளமேகம் இலையில்விழுந்தது அதைக்குறித்துக் கோபித்துப் பாடியது.

56. சுருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச்சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்த்தவாயாபுலையா - திருக்குடந்தைக்

கோட்டானேநாயேகுரங்கேபுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப்போய்.

இ - ள். சுருக்கு அலிழ்ந்த - முடிச்சலிழ்ந்த, முன்குடுமிசோழியா - முன் குடுமியையுடைய சோழியனே, சோற்றுப்பொருக்கு உலர்ந்தவாயா - சோற்றுப் பருக்கை யுலர்ந்தொட்டியிருக்கிற வாயையுடையவனே, புலையா-நீசனே, திருக்குடந்தைக்கோட்டானே - திருக்குடந்தையிலுள்ள கோட்டானே, நாயே - சுருக்கமே, குரங்கே - வாகரமே, ஒருத்தி - ஒருமாத, வேலை அற்றுப்போய்-வேலையற்றவளாகி, உன்னை போட்டாளே - உன்னையும் ஒருபின்னையாக ஈன்றானே (என்னபாவம்) எ - று.

போட்டான் என்றது பன்றி நாய்முதலியவை குட்டி போடுதல்போல உன் னையும் போட்டான் என்றழித்துக் கூறியவாறு, கோட்டான் - ஓர்பறவை.

காஞ்சீபுரம்வாநாஜர் உருடொர்சுவத்தைச்சேவித்துநீதாஸ்
துதியாகப் பாடியது.

57. பெருமானுநல்லபெருமாள் அவர்தம்
திருநாளுநல்லதிருநாள் - பெருமாள்
இருந்திடத்திற் சும்மாவிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதைப்பார்.

இ - ள். பெருமானும் நல்லபெருமாள் - பெருமானும் நல்ல பெருமானே, அவர்தம் திருநாளும் நல்லதிருநாள், அவரது திருநாளும் நல்லதிருநாளே (ஆயி லும்) பெருமாள் - பெருமானானவா, இருக்க இடத்தில் சும்மா இராமையி னால் - நாமிருந்த இடத்திற்கானே சும்மா இராமையால், ஐயோ - அந்தோ, (அவரை) பருந்து எடுத்துப் போகிறதைப்பார் - பருந்தெடுத்துக்கொண்டு போ வதைப்பார், எ - று.

பருந்து - ஓர்பறவை. அது பெருமானை எடுத்துப்போகிறது என்றமையால் பருடனே யுணர்த்திற்று.

தில்லைச்சபாநாயகர் உச்சுவத்தைத்தரிசித்து நீந்தாஸ்
துதியாகப் பாடியது.

58. நச்சரவம்பூண்டதில்லைநாதரேதேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப்பறப்பட்டும் - உச்சிதமாம்
காளமேன்குஞ்சரமேன்கார்க்கடல்போற்றான்முழங்கும்
மேளமேன் ராஜாங்கமேன்.

இ - ள். நச்ச அரவம் பூண்ட - விஷத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாய் ணிந்த, தில்லை நாதரே - தில்லைநாயகரே, தேவரீர் பிச்சையெடுத்து உண்ணப் புறப்பட்டும் - தேவரீர் பிச்சையெற்றுண்ண வெளிப்பட்டும், (உமக்கு) உச்சிதம் ஆம்காளம் ஏன்-மேன்மையாகிய திருச்சிந்நம் யாதுக்கு, குஞ்சரம் ஏன் - யானை

யாதுக்கு, காரகடல் போலே முழங்கும் மேளம் ஏன் - காரகாலத்திற் கடல் முழக்கம்போல முழங்குகின்ற மேளமயாதுக்கு, ராஜாங்கம் ஏன்-(மற்றுமுள்ள) ராஜசிங்கங்கள் யாதுக்கு, எ - று.

நாகபட்டணம் காத்தான் வருணதுலாத்தீதன் சத்திரத்தில் காள்
மேகப்புவர் சாப்பிட்டபோது பாடியநீதையும், காத்தான் வேண்டி
கோளுக்கிரங்கி அதையே துதிப்பாகவும் பாடியது.

கத்துகடல்சூழ்நாகைக்காத்தான்றன்சத்திரத்தின்
அத்தமிச்சும்போதிலிசுவரும் - குத்தி
உலையிலிடவூரடங்குமோரகப்பையன்னர்
இலையிலிடவெள்ளியெழும்.

இ - ள். கத்து கடல்கும் - முழங்குகின்ற கடல்கும்த். நாகை - திருநாகையிலுள்ள, காத்தான் சன்சத்திரத்தில் - காத்தான் சத்திரத்தில், அத்தமிச்சும்போதில் அரிசுவரும் - குரியன் அஸ்தமிக்குஞ் சமயத்தில் அரிசிவருகின்றது, குத்தி உலையில் இட ஊர் அடங்கும் - குத்தி உலையிற் போடுங்காலத்தில் ஊர் அரவமடங்கிப்போம். ஓர் அகப்பை அன்னம் இலையில் இடவெள்ளி பழம்-ஒரு அகப்பை அன்னத்தை இலையிற் பரிமாறும்போது சுக்ரோத்ய முண்டாகும், எ - று.

நாகை - நாகபட்டணம்.

மதுரைமீனாக்ஷியம்மை அன்னவாகநத்திலேறிவருவதைச்

சேவித்து நித்தாஸ்ததியாகப் பாடியது.

6(). மாயனாப்போற்றப துராபுரிச்சொக்க

நாயனாபித்தேறினான்றே - நேயமாய்

கன்னன்மொழியங்கயற்கட்காரிகையாளையையோ

அன்னமிறங்காமலிருந்தாள்.

இ - ள். மாயனாப்போற்றம் - திருமாலானவர் வணங்குகின்ற, மதுராபுரி சொக்கநாயனர் பித்தேறினாள் என்றே - மதுராபுரிச் சொக்கநாதக்கடவுள் பித்தேறப் பெற்றாரென்று கிச்சயித்தே, நேயம் ஆம் - (அவரிடத்து) அன்புள்ள, கன்னன்மொழி - கருப்பஞ்சாறுபோலும் இனிய மொழியையுடைய, அங்கயற் கண்காரிகையாள் - அங்கயற் கண்ணம்மையானவள், ஐயையோ - அந்தோ அந்தோ, அன்னம் இறங்காமல் இருந்தாள்-உணவிறங்காமல் இருக்கின்றாள், எ-று.

(அன்னவாகநம்) அன்னம்-சோறு ஓர்பறவை.

காளமேகப் பாடிக்கொண்டிருப்பது அங்கயற்கட்காரிகை மீனாக்ஷியம்மை.

காஞ்சீடும் வரதராஜரது யானைவாகந உரிசவத்தைச்

சிறப்பித்துப் பாடியது.

61. எட்டொருமாவெண்காணியீதேபிருந்தகலை
பட்டொருமாவான்பாவிற்பாய்ந்ததே - சிட்டர்தொழும்
தேவாதேவன்தி நுவத்தியுள்வரதன்
மாவேறிவிதிவரக்கண்டு.

இ - ள். சிட்டர் தொழும் - பேரறிவினையுடையோர் வணங்குகின்ற, தேவாதேவன் - தேவர்களுள் முதன்மையாகிய தேவனும், திருவத்தியுள்வரதன் - ஸ்ரீஹஸ்திகிரியை உண்டாக்கவுடையனுமாகிய வரதராஜன், மா ஏறி - குதிரைமீதேறி, விதிவரக்கண்டு - திருவிதியெழுந்தருளக்கண்டு, (மையல்மிடுத்து உடம்புமெலிதலால்) எட்டு ஒருமா எண்காணியீதே இருந்தகலை - அரையிலிருந்த ஆடையானது, பட்டு - அவிழ்ந்து, ஒருமாவால் மாவில்பாய்ந்தது - காலில் விழுந்தது, எ - று.

கலைப்பட்டு-பட்டாடை மெயினுமாம். எட்டு ஒருமாவும் எட்டுக்காணியும் சேர்ந்தால் பத்துமா ஆகும், இது அரையெனப்படும். அரை - இடை. ஒருமாவும் நால்மாவும்சேர்ந்தால் ஐந்துமா ஆகும், இது கால் எனப்படும். கால் - பாதம் அரையிற்கட்டியிருந்த ஆடை எழுவிக் காலில்விழுந்தது என்பதுகருத்து. இது பவனிகண்டமுங்கல் என்னுந் துறை.

காஞ்சீடும் விநாயகர் உரிசவத்தைத் தாசித்து நிந்தாஸ்துதியாகச்

சிறப்பித்துப் பாடியது.

62. மூப்பான்மழுவர்முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையுற்பறிபோச்சோ - மாய்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்துவாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்றதென்.

இ - ள். மாயார் - பெரிய பூமியின்கண், வலிமிகுத்த - வலிமைமிகுத்த, மும்மதத்துவாரணத்தை - மும்மதத்தையுடைய யானையை, ஐயோ - அந்தோ, எலி இழுத்துப்போகின்றது - எலியானது இழுத்துக்கொண்டு போகாசின்றது, என் - (இதற்குக்காரணம்) யாது, மூப்பான்மழுவும் - பெரியோனாகிய பரமசிவனது மழுவாயுதமும், முராரிதிருச்சக்கரமும் - திருமாலினது சக்கராயுதமும், பார்ப்பான்கதையும் - வேதியனாகிய பிரமனது தண்டாயுதமும், பறிபோச்சோ - களவுபோயினவோ, (அறியோம்) எ - று.

முராரி - முராசுரினக் கொன்றவன். பறிபோகா திருந்தால் எலியிழுத்துப் போகாதென்பது கருத்து. மதத்துவாரணம் - விநாயகமூர்த்தி. எலி - மூஷம். (பெருச்சாளி.)

கச்சித்திருப்பதியில் ஏகாம்பரநாதரைத் தரிசித்து கிரமாலங்காரமாக
முக்கால் முதல் கீழரைவரையுமுள்ள எண்கள் வரும்படி
பாடியசிலேடை வெண்பா.

63. முக்காலுக்கேகாமுன்முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண்டஞ்சாமுன் - விக்கி
இருமாமுன்மகாணிக்கேகாமுன்கச்சி
ஒருமானின்கீழரையின்றேது.

இ - ள். (என்வாக்கே) முக்காலுக்கு ஏகாமுன் - மூன்று நால்களைக்கொண்டு நடவாமுன்னமே, முன் நரையில் வீழாமுன் - இனிவரக் நடவதாகிய நரையுளதாவதன்முன்னமே, கால் அக்காலரைக்கண்டு அஞ்சாமுன் - உயிரானது அந்தக்கால தூதரைக்கண்டு அஞ்சாமுன்னமே. விக்கி இருமாமுன் - விக்கலெழுந்து இருமாததற்கு முன்னமே, மகாணிக்கு ஏகாமுன் - பெரிய இடமாகிய மயாநத்திற்குச் செல்லாததற்கு முன்னமே. கச்சி - திருக்கச்சியிலுள்ள, ஒருமாவின்கீழரை - ஒருமாமரத்தின் கீழே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதரை - இன்று ஒது - (இளமைப்பருவமுள்ள) இப்பொழுதே, அதிசெய், எ - று.

இயற்கையாயுள்ள இரண்டுசால்களோடு ஊன்று கோலையுஞ்சேர்த்து முக்கால் என்றார். கால் - காற்று. அது உயிருக்காயிற்று. முடிமன்ன ரெல்லாரும் போய் அடங்குமிடமாதலால் மயாகும் மகாணிவெனப்பட்டது. காணி - இடம்.

நிருச்செங்காட்டில் உத்தரபதீகரரைத் தரிசித்து நிந்தால்
துதியாகப் பாடியது.

64. காலணையுங்காமணையுங்காட்டுசிவத்தொண்டர்தரு
பாலணையுங்கொன்றபழிபோமோ - சீலமுடன்
நாட்டிலேவீற்றிருந்தநாதரேநீர்திருந்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக்கால்.

இ - ள். சீலமுடன் - ஒழுக்கத்துடன், நாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரே - (முன்பு) நாட்டில்வீற்றிருந்த இறைவரே, நீர் திருச்செங்காட்டிலே வீற்றிருந்தக்கால்-நீர் (இப்போது இந்தச்) திருச்செங்காட்டில் வீற்றிருந்தால், காலணையும் காமணையும் - (முன்பு) யமணையும் மன்மதனையும், காட்டு - உம்மால் சுட்டப்பட்ட, சிறுத்தொண்டர் தருபாலணையும் - சிறுத்தொண்ட நாயனர்பெற்ற சிறுவனையும், கொன்ற - கொலைசெய் ததனனுண்டாகிய, பழிபோமோ - பழியானது (உம்மைவிட்டு) நீங்குமோ, எ - று.

சிறுத்தொண்டர் தருபாலன் சீரானன்.

பூனக்கியாறுகால் முதலியவாகச் சொற்
சாதியமாகப் பாடியது.

65. பூனக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குகால்பதினேழானதே - மாணேகேள்
முண்டகத்தின்மீதுமுழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லைக்காண்.

(இ - ள்.) பூனைக்கு இயாறுகால் - பூனைக்கு ஆறுகால்களும், புள் இனத்
துக்கு ஒன்பதுகால் - பறவைக்கட்டத்துக்கு ஒன்பதுகால்களும், ஆனைக்குப்ப
தினேழ்கால் - மாணேக்குப் பதினேழ்கால்களும், ஆனது - ஆனதை, மாணே
கேள் - பெண்ணே கேட்பாயா, முண்டகத்தின்மீது - தாமரைமலரின்மீது,
முழுநீலம்பூத்தது உண்டு - முழுநீல வர்வன் பூத்ததுண்டு, கண்டது உண்டு -
பார்த்ததுண்டு, கேட்டது இல்லை - கேட்டதில்லை, எ - று.

பூனக்கியாறுகால் என்பதைப் பூனக்கி ஆறுகால் எனப்பிரித்து, வண்டு
க்கு ஆறுகால்களுள்வென்றும், ஒன்பது கால்கொண்டது இரண்டேகால் ஆத
லால், புள்ளினத்துக்குப் பால்களிரண்டு. பெயன்றும், பதினேழு கால்கொண்
டது காலேகால் ஆதலால், மாணேக்கால்கள் காண்டேயென்றும் பொருளுரைத்
துக்கொள்ள. முண்டகம் - மாதுமும், முழுநீலம் - கண்.

ஒர்தலத்திலீ உருவ காலத்திலீ மிகவும் ஆடம்பரமாகப்
பவனி வருகிற முருக்கடவுளைத் தர்சித்து நீந்தால்
சூதியாகப் பாடியது.

66. அப்பனிமந்துண்ணியாத்தாண்மலேலீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி - சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிறனுமுருகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமையிவை.

இ - ள். அப்பன் இரந்து உண்ணி - தந்தையாகிய பரமசிவன் இரந்துண்
டுவாழ்பவன், ஆத்தான் மலேலீலி - நாயாகிய உமாதேவி மலையிற்பிறந்த நீலி
ஒப்பு அரியமாமன் உறிதிருடி - உவமையில்லாத அம்மானாகிய திருமால்உறியில்
வெண்ணெய்திருடுவோன், சப்பைக்கால் அண்ணன் பெருவயிறன் - சப்பைக்
கால்நோயுடைய தமையனாகிய விநாயகமூர்த்தி பெருவயிற்றை யுடையோன்,
(இது லோகப்பிரசித்தமாயிருக்க) ஆறுமுருகத்தானுக்கு - ஆறுமுருகநோயுடைய
முருகக்கடவுளுக்கு, இங்கு இவை - இவ்விடத்து நடப்பதாகிய இவை எண்ணு
ம்பெருமை - மதித்தற்குரிய ஆடம்பரங்கள், எ - று.

இரந்துண்ணி - பிஷாடநன், நீலி - நீல நிறமுள்ளவன், உறிதிருடி - கிரு
ஷ்ணன்.

மதுரையில் கூத்தாள் எனினுந் தாசியையும், அவள்தமக்கையையும்,
தாயையும், பாட்டியையும், சிறப்பித்துப்பாடியது.

67 கூத்தாள்விழிகண்டுநகர்வேலாநகூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண்முழுநீலம்-மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளாவிரந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண்டம்பு.

இ - ள். கூத்தாள் விழிகள் நெடுகூர்வேல் ஆம்-கூத்தாளனடைய கண்கள்
நெடுமையாகிய கூர்வேல்களாம், கூத்தாள் தன் மூத்தாள்விழிகள் முழுநீலம் -
கூத்தாளுக்கு மூத்தாளாகிய இவள்கண்கள் முழுநீலமலர்களாம், மூத்தாள் தன்
ஆத்தாள்விழிகள் அரவிந்தம் - மூத்தாளுக்கு ஆத்தாளாகிய இவள்கண்கள் தாய்
ரைமலர்களாம், ஆத்தாள் தன் ஆத்தாள்விழிகள் இரண்டு அம்பு-ஆத்தாளுக்கு
ஆத்தாளுடையகண்கள் இரண்டம்புகளாம், எ - று.

ஓர் குழந்தை காளமேகனைக்கண்டு பயந்த அபகுகொண்டு போய்த் தன்
தாயினிடத்தில்தொல்ல அவள் உன்னைக்கொடுப்பேனே என்று ஏக
தலால், சினங்கொண்டு அக்குழந்தை இறக்குப்படி வசையாக
வும், அவள்கணவன் வேண்டுகொடுக்கிரங்கி அக்குழந்தை
பிழைக்கும்படி வசைமீசியாகவும் பாடியது.

68 என்னைக்கொடுத்தாவிரக்கமுனக்குண்டாமோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே-துன்னுமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரியாகயேநீயந்த
கோட்டானைத்தானேகொடு.

இ - ள். வன்னக் கமலமுகவல்லியே - அழகாகிய தாமரை மலர்போன்ற
முகத்தையுடையபெண்ணே, துன்னும் மதங்காட்டு ஆனைக்கோட்டு முலைக்கா
ரிகையே - மிகுந்த மதத்தையுடைய காட்டானைக் கொம்புபோன்ற தனக்களை
யுடையமாதே, என்னைக்கொடுத்தால் உனக்கு இரக்கம்உண்டாமோ - என்னை
க்கொடுத்தால் உனக்கு இரக்கம் உண்டாகுமோ, நீயந்த கோட்டானைத்தா
னேகொடு - நீபெற்ற கோட்டானைத்தானே கொடுத்துவிடு, எ - று.

கோட்டான் - கூகை, இது குழந்தையின் விகாரவருவத்தைக் குறித்தது.
கொடுன்பது வசையில் இழந்துவிடு எனவும், வசைமீட்சியில் எழுப்பிக்கொடு
எனவும் பொருள்படும்.

ஒருநிலைச் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தனாகிய விகடராமன் என்னும் பிராமணன், ஒருமேலந்த குதிரைமீதேறிச் செல்லும்போது அது நடவாதுகண்டு, தனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த வேலைக்காரர் இருவர் பின்னேயிருந்துதள்ளாவும் மூன்றுபேர் முன்னே நின்று கடிவாளத்தைப்பற்றி யிழுக்கவும் உத்தரவு செய்தான். அப்படியே அவர்கள் செய்து கொண்டிப்போகக் கண்டு பாடியது.

முன்னேகடிவாளமுன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டுபேர்தள்ள - எந்நேரம்
வேதம்போம் வரயான்னிகடராமன்குதிரை
மாதர்போங்காதவழி.

இ - ள். எந்நேரம் வேதம்போம்வரயான்-எப்போதும் வேதம் பயிலுகின்ற வாயையுடையவனாகிய, விகடராமன் குதிரை - விகடராமையனது குதிரையானது, மூன்றுபேர் முன்னே கடிவாளம் தொட்டு இழுக்க - மூன்றுபேர் முற்புறத்தில்இன்று கடிவாளத்தைத் தொட்டுவலிநீர், இரண்டுபேர் பின்னேயிருந்து தள்ள - இரண்டுபேர் பிற்புறத்தில் இன்றுதள்ள, மாதம் காதவழிபோம் - மாதமொன்றுக்குக் காதவழியெல்லும், எ - று.

ஆழரில் வேங்கடமுதலியாருடைய குதிரைகளைப் புகழ்ந்து பாடியது.

70. ஆறுமபதினாறுமாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறுமபரிமாவேயேற்றமா - வேறுமா
வெந்தமாமுமாவெறுமாகளிகளிற
வந்தமாமுமாவெறுமாகளிகளிற

இ - ள். ஆழரில் வேங்கட்டன் ஏறும் - ஆழரில் வாழ்கின்ற வேங்கட்டன் ஏறுகின்ற, ஆறுமபதினாறுமாமூரில்வேங்கட்டன் ஏற்றமா - இருபத்திரண்டு பரிமாவே பெருமையுள்ளமாவாகும், வேறுமா-அதற்கு வேறாகிய மாவெல்லாம், வெந்தமாமுமாவும், சுமாமு-சுமாவும், வெறுமா - வெறுமாவும், களிகளிற வந்தமாமுமாவும், சந்தமாமு - சந்தமாமாவேயாம், எ - று.

ஏற்றமா என்பதில் மா குதிரை. வெந்தமாமுதலியன இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

திருவாநூர் தியாகராயப்பெருமானது திருநடந்தைத்தரிசித்து
நீந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

71. ஆடாரோபின்னையவரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்விதியிலேநின்றதான் - தோடாரும்

மெய்க்கேபரிமளங்கள்விசந்திரபாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக்கால்.

இ - ள். தோடி ஆரும்மெய்க்கு பரிமளங்கள்விசம்-பூவிதழ்களினேட்டின் பரிமளம் திருமேனியில் கமழப்பெற்ற, தியாகேசர் - தியாகேசரானவர், கைக்குபணம் இருந்தக்கால் - சமையற் பணமிருந்தால், பின்னை அவர் - பிறகு அவர், நீடி ஆரூர்வீதியிலேகின்ற - திருவாரூரில் நீண்டதெருவில்கின்ற, அன்பர் எல்லாம்பார்த்திருக்க - அன்பர் எல்லாரும் பார்த்திருக்க, ஆடாரோ - கூடச் சாடாரோ, எ - று.

பணம் - கையிற் கங்கணமாகத்தரித்த பாம்பின்படம். நாசு என்பதும் ஒரு பொருள். இதில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கமிருத்தலால் இவர்க்கு இறுமாப்பையுண்டாக்கிக் கூத்தாடச் செய்ததென்பது கருத்து.

மாயூரத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசித்து நீந்தால்
துதியாகப் பாடியது.

72. வள்ளலெனும்பெரியமாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையுமேயிருக்கத் - தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதினமண்டையிலேகொனிநுக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தினர்.

இ - ள். வள்ளல் எனும் - வள்ளலென்று சொல்லப்பட்ட, பெரியமாயூரநாதருக்கு - பெரியமாயூரத்திறைவருக்கு, வெள்ளிமலை பொன்மலையும் இருக்க - வெள்ளிமலையாகிய கைலாயமும் பொன்மலையாகியமேருவும் தமது சுவாதிநத்திலிருக்கவும், தெள் உமையாள் - தெளிந்த அறிவினையுடைய உமாதேவியானவள், தினம் - நாள்சோறும், அஞ்சல் அஞ்சல் என்று அண்டையிலே இருக்க - அஞ்சாதே அஞ்சாதேயென்று அருகிலிருக்கவும், (இவர்) நஞ்சுதனை ஏன்அருந்தினர் - விஷத்தை என்ன காரணம்பற்றிஉண்டார், எ - று.

இது வினாவா யிருப்பினும் இதில்விடையு மடங்கி யிருக்கின்றது, யாதெனின், அஞ்சி முறையிட்ட தேவர்களைப் பாதுகாப்பது காரணமாக உண்டா ரென்பது.

மதுரையில் மீனாக்ஷியம்மையைத் தரிசித்து நீந்தால்
துதியாகப் பாடியது.

73. நல்லதொருபுதுமைநாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவாசொல்லவா - தொல்லை
மதுரைவிக்கினேச்சுரனைமாதூமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி.

இ - ன். நாட்டில் - இவ்வுலகத்தில், நான் நல்லதொரு புதுமைகண்டேன் - நான் நன்மையாகிய ஒரு அற்புதத்தைக்கண்டேன், அதனை சொல்லவா சொல்லவா சொல்லவா - அதைச் சொல்லட்டுமா சொல்லட்டுமா சொல்லட்டுமா, (என்னெனின்) மாது உமையான் - உமாசேவியானவள், தொல்லை மதுரை - பழமையாகியமதுரையில், குதிரைவிற்க வந்தவனைக்கூடி-குதிரைவிற்க வந்தவனைப்புணர்ந்து, விக்கினைச் சுரணப்பெற்றான் - விநாயக மூர்த்தியைப் பெற்றான், எ - று.

குதிரைவிற்கவந்தவன் - சொக்கநாதன், குதிரைவிற்க வந்தவன் என்றது மாணிக்க வாசகர்க்காக நிரியாக்கிய கதையைக்குறிக்கும்.

கூரவிந்தம்பெண்ணோந்தியின் இடைச்சிறுமையும்ழலைப்பெருமையும்
(நோக்கியாங்கப் பாடியது.

74. வெள்ளையானே றும்சிறுமலரடிபணியுப்
பிள்ளையானவாழும்பெருந்தெருவில் - வள்ளை
இலைக்கறிவிப்பாண்மருங்குலிறுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையேமுன்.

இ - ன். வெள்ளை ஆன் ஏறும் - வெள்ளிய இடபத்தின்மே லேறுகின்ற, விமலர் அடிபணியும் - சிர்மலராகிற சிவபெருமானது திருவடியை வணங்குகின்ற, பிள்ளையானவாழும் பெருந்தெருவில் - பிள்ளையான் என்பவன் வாழ்கின்ற பெரியவீதியில், வள்ளை இலைக்கறிவிப்பாள் மருங்குல்-வள்ளைக் கீரையை விற்பவளது இடையானது, இற்றுவிடும் என்று - ஒடிந்துபோமென்று, முன் - முன்போய், முலைக்கு அறிவிப்பார் இல்லையே - தனங்களுக்கு உணர்த்துவோரில்லையோ, எ - று.

பிள்ளையான் - ஒரு சீமான்.

திருவண்ணாமலையில் சோணைசேல காரைத்தரிச்சிலையில் பாடியது.

75. சட்டியிலேபாதிநத்தச்சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதியிட்டிருக்கத் - திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணைசரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஒடிவந்ததெவ்வாறுவார.

இ - ன். சட்டியிலேபாதி - (கறிசமைத்த) சட்டியிற்பாதி கறியும், அந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி - அதனைமொண்ட அகப்பையிற்பாதி கறியும், இட்டகலத்தில்பாதி - படைத்த இலைக்கலத்தில் பாதிக்கறியுமாக, இட்டுஇருக்க - வைத்திருக்க, திட்டமுடன் ஆடிவந்த சோணைசர் - வேதியவேடமாக நடநஞ் செய்து வந்த சோணகிரிநாதர், அன்று அழைத்தபோது - அக்காலத்தில் அழைத்தபோது, பிள்ளை - (சிறுத்தொண்டனது) பிள்ளை, ஒடிவந்தது எவ்வாறு - (புறத்தேயிருந்து) ஒடிவந்தது எப்படி, உரை - நீ சொல்லாய், எ - று.

பின்னையென்றது சீராமனை. சோணம்-சிவப்பு, அசலம் - மலை, சோணசலம் - சிவப்புமலை-நெருப்புமலையாதலால், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அருணசலம் என்பதும் இப்பொருளையுடையதே. அருணம் - சிவப்பு.

மதுரையில் சோக்கநாதரைத் தரிசித்து நிந்தாஸ் துதியாகப் பாடியது.

76. கண்டிரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டிர் தமைச்சுமந்த பித்தனார் - எண்டிசைக்கும்
மிக்கான தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினாராம்.

இ - ள். பெண்காள் கண்டிரோ-பெண்களே நீங்கள் கண்டிர்களோ, கடம்பவனத்து ஈசனார் - கடம்பவனத்தீசர், பெண்டிர் தமைச்சுமந்த பித்தனார் - பெண்களைச்சுமந்த பித்தர், (இவர்) எண்டிசைக்கும் மிக்கான தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார் (ஆம்) - அஷ்டபதிக்குகளிலும் மேலாகிய தங்கையின்மேலே நெருப்பையிட்டாராம், அக்காளையறினார் ஆம்-அக்காள்மீதேறினாராம், எ-று.

தங்கைக்கு மேலே நெருப்பையிட்டார், அக்காளையேறினார் என்பன விடம். தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார், அக்காளையேறினார் என்பவற்றிற்கு முறையே தமதுகையில் மழுவேந்தினார் என்றும், அந்தக் காளையின்மீது ஏறினார் என்றும் வேறு மொருபொருள் தோன்றுமாறு காண்க.

தில்லையில் சிவகாம வல்லியைத் தரிசித்துப் பாடிய நிந்தாஸ்துதி.

77. மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரை விட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப் பெண்டாயினான் - கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொருகோட்டானையும் பெற்றான்
கட்டுமணிச்சிற்றிடைச்சிகாண்.

இ - ள். கட்டுமணி சிற்றிடைச்சி - மணிமேகலையைக்கட்டிய சிற்றிடை யையுடையவளாகிய, மாட்டுக்கோன்றங்கை - மாட்டு இடையன் தங்கையான வள், மதுரைவிட்டு - வடமதுரையைவிட்டு, தில்லைநகர் - தில்லைநகரிலுள்ள, ஆட்டுக்கோனுக்குப் பெண்டு ஆயினான் - ஆட்டிடையனுக்கு மனைவி யாயினான், (அன்றியும்) குட்டிமறிக்க - ஆட்டுக்குட்டிகளை மறித்துக்கொண்டு வரும்பொருட்டு, ஒரு கோட்டானையும் பெற்றான்-ஒரு சிறுவனையும் பெற்றான், கேட்டிலையோ - (என்செவியே இதனை நீ) கேட்டாயில்லையோ, எ - று.

மாட்டுக்கோன் தங்கை - க்ருஷ்ணனுக்குத் தங்கையாகிய உமாதேவி. ஆட்டுக்கோன் - நடநஞ்செய்வதில் முதல்வனாகிய நடேசன். குட்டிமறிக்க - கண்டோரெல்லாரும் தலையில்நேராகக் குட்டிக்கொண்டு, பிறகு கையைமறித்துக் கொள்ள. ஒரு கோட்டு ஆனை - ஒற்றைக்கொம்புள்ள யானைமுகக்கடவுள். கோட்டான்-சிறுவன்.

தில்லை நடுசுரைத் தரிசித்துப் பாடிய நீந்தாஸ்துதி.

78. நாட்டுக்குளாட்டுக்குநாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகாலானாலும் - நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச்சிவனேயிவ்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசொல்லாயப்புவி.

இ - ன். நாட்டம்உள்ள - யாவரும் நாடுந்தன்மையுள்ள, சீர்மேவு-சிறப்புப் பொருந்திய, தில்லைச்சிவனே-தில்லைச்சிவபிரானே, நாட்டுக்குள்-உலகிலுள்ள, ஆட்டுக்கு - ஆட்டுக்கு, நாலுகால் - நாலுகால்களுண்டு, ஐ ஆம்வின் ஆட்டுக்கு-அழகாகிய உன் ஆட்டுக்கு மாத்திரம், இரண்டுகால் - இரண்டு கால்களையுள்ளான், ஆனாலும் - ஆயினும், அப்புலி - (இந்த ஆட்டின்மீது நெடுங்காவமாக விருப்பம்வைத்திருந்த) அந்தப் புலியானது, இ ஆட்டை விட்டுப்போமோ - இந்த ஆட்டைவிட்டுப்போகுமோ, சொல்லாய்-சொல்லாய், எ - று.

ஐயா என்பதனை ஐயின்மையென விளியாக்கினுமமையும், சின் ஆட்டுக்கு - உனது நடந்ததுக்கு. இவ்வாட்டை-இந்த உடத்தை. புலி-வியாக்கிரபாதர்.

தில்லையில் பரமசிவனது பிஷாடந உரிசவத்தைத் தரிசித்துப்
பாடிய நீந்தாஸ்துதி.

79. தாண்டியொருத்திதலையின்மேலொறோ
பூண்டசெருப்பொருவன்போடானே - மீண்டொருந்
வையானேவின்முறிமாராட்டானேதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையானால்.

இ - ன். தென்புலியூர் ஐயா - சென்புலியூரையனே, நீ ஏழையானால் - நீ இப்படி ஏழையாயிருந்தால், ஒருத்திதாண்டி தலையின்மேல் ஏறானோ - பெண் நெருத்தி குதித்துத் தலைமேல்ஏறானோ, ஒருவன்பூண்ட செருப்பால் போடானே - ஒருவன்தான்தரித்த செருப்பினால் அடியானு, மீண்டு ஒருவன்வையானே - மறுபடி ஒருவன் ஏசானு; (ஒருவன்) வில்முறிய மாட்டானே-ஒருவன் தன்னைவில்லானது முறியும்படி புடைக்கானு, எ - று.

தலையின்மேல் ஏறினவன் - கங்கை. செருப்பால் போட்டவன் - கண்ணப்பன். வைதவன்-சந்தரமூர்த்திநாயனார். வில்முறியமாட்டினவன் - அருச்சுநன், ஏழை - அன்பர்க் கெளரியவன்.

தில்லை நடுசுரைத் தரிசித்து நீந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

80. கொங்குலவுந்தென்றில்லைக்கோவிர்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலர்காத்திருக்கச் - செங்கையிலே
ஒடுமெத்தவம்பலவாவோங்குதில்லையுட்புகுந்தே
ஆடுமெத்ததெந்தவுபாயம்.

இ - ள். செங்கையிலே ஓடு எடுத்த அம்பலவா - திருக்கையில் பலிபாத்தி ரமேந்திய அம்பலவாண, கொங்கு உலவும் தென்னில்லை கோவிந்தக்கோன் இருக்க-மலர்மணம்வீசுகின்ற தென்னில்லைக் கோவிந்தனாகிய இடையர்தலைவன் இருக்கவும், கங்குலப்பகல் அண்டர் பலர்காத்திருக்க - இராப்பகல்களாக பல இடையர்கள் காத்திருக்கவும், ஒங்குதில்லை யுள்புகுந்து - உயர்ந்த தில்லைவனத் திவ்வுழைந்து, ஆடுஎடுத்தது - நீ ஆட்டைக்களவுசெய்தது, எந்த உபாயம்-எந் தவபாயத்தினால், எ - று.

தில்லைக் கோவிந்தக்கோன் - தில்லைக் கோவிந்த ராஜப்பெருமான். அண்டர் - தேவர். ஆடு எடுத்தது - நடநஞ்செய்யத் திருவடியைத் தூக்கினது, தில்லை - ஓர்மரம்.

திருவொற்றியூர் தியாகராயரைத் தாசித்து நீந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

81. ஆடுந்தியாகரோயாட்டேன்றானுபக்து
விடுஞ்சமுசாரமேலிட்டுக் - கூடிச்
செருக்கிவினையாடச்சிறுவரி ரண்டாச்சே
இருக்குமுரொற்றியாச்சே.

இ - ள். ஆடுந்தியாகரே - நடநஞ்செய்கிற தியாகேசரே, உமக்குவீடும் சமுசாரம்மேலிட்டு - உமக்குவீடும் சமுசாரமும் அதிகரித்து, கூடிசெருக்கிவினையாட - சேர்ந்து செருக்கிவினையாடுதற்கு, இம்மண்சிறுவர் ஆச்சே-இரண்டி சிறுவராச்சே, இருக்கும் ஊர் ஒற்றி ஆச்சே - நீர் இருக்கு மூரும் ஒற்றியாச்சே, (இப்படியிருக்க) ஆட்டம் ஏன் - (உமக்கு) நடநம் யாதுக்கு, எ - று.

சமுசார மதிகரித்து ஊரையும் ஒற்றிவைத்திருக்கும் ஏழையாகிய வுமக்கு இந்த ஆட்டம்யாதுக்கு என்பது கருத்து.

மாய் பிஞ்சுகளை நோக்கிப் பாடியது.

82. திங்கணுதலார்திருமனம்போலேகீறிப்
பொங்குகடலுப்பைப்புகட்டியே - எங்களிட
ஆச்சாளுக்குகாயாகாமலாருக்காக்
காய்ச்சாய்வடுகமாங்காய்.

இ - ள். வடுகமாங்காய் - மாவடுவே, திங்கள்துதலார் - அஷ்டமீசந்திரன் போன்ற நெற்றியையுடைய மாதரது, திருமனம்போலே கீறி - அழகிய மனம் போலப் பிளவுபட்டு, பொங்குகடல் உப்பைப்புகட்டி - பொங்குகின்ற கடலிலுண்டாகிய உப்பையூட்டப்பெற்று, எங்களிட ஆச்சாளுக்கு - எம்முடையஆச்சாளுக்கு, ஊறுகாய் ஆகாமல் - ஊறுகாய்க் குதவாமல், ஆருக்கா காய்ச்சாய் - வேறு யார்பொருட்டுக் காய்த்தனை, எ - று.

மாதர்மனம் வஞ்சகமுள்ளது என்றற்கு திங்கணுதலார் திருமனம் போலே கீறி என்றார். ஆச்சான் - ஆத்தான் என்பதின் திரிபு.

தேன்றற்காற்று விசாமலிருக்கும்போது பாடியது.

83. அம்பேந்துகையானவன்பதியிலம்மாவைக்
கொம்பேந்திதந்தைபணிகொண்டதோ - அன்பா
அரிந்தமகவையமுதுக்கழைபென்
றிருந்தவன்றன்செங்காட்டிலே.

இ - ன். அன்பா - அன்பாக, அரிந்த - அறுத்துச்சமைத்த, மகவை - சிறுவனை, அமுதுக்கு அழையென்று - (என்றோடிருந்து) உண்ணுதற்கு அழைப்பாயென்று (சிறுத்தொண்டனுக்குச்சொல்லி) இருந்தவன் தன்செங்காட்டிலே - (அச்சிறுவன்வருமளவும் உண்ணாமல்) இருந்தபெருமானது திருச்செங்காட்டில், அம்பு ஏந்துகையான் - கடலை (ஆசுமநம்செய்ய) ஏந்திய கையை யுடையவனாகிய, அவன்பதியில்-அந்த அகத்தியனது இடமாகிய பொதியமலையிற் பிறந்த, ஐம்மாவை-ஐந்துமாவை, கொம்புஏந்தி தந்தைபணி கொண்டதோ-கொம்பேந்தியின் தந்தையாகிய சிவபெருமானது பாம்பு உட்கொண்டிவிட்டதோ, எ - று.

அம்பு-நீர். அது இங்குக்கடலுக்காயிற்று. ஐம்மா-கால், (சாற்று) அது இவ்விடத்தில் சென்றற் காற்றைக்குறித்தது. கொம்பேந்தி-விநாயகர்.

ஆலைப்பதிப்பெற்றான் என்னும் வணிகன்மேல் பாடியது.

84. முற்றதகாஞ்சியினுமுல்லையினும்பாலையினும்
கற்றன்பின்சென்றகருணைமால் - பெற்றன்றன்
ஆலைப்பதித்தாரளகத்திடைக்கயனார்
வேலைப்பதித்தார்விழி.

இ - ன். முற்றத காஞ்சியினும் - அழிவுபெற்றத கச்சிநகரத்தினும், முல்லையினும் - முல்லைவிலத்திலும், பாலையினும் - பாலைவிலத்திலும், கற்றன்பின் சென்ற - (முறையே) சென்றாப்புலவர் கன்றையுடைய பசுக்கள் விசுவமித்திரன் இவர்களின் பின்னேநடந்த, கருணைமால்-கருணையுள்ள திருமாலின் அமிசமாகிய, பெற்றன்றன் - பெற்றான் என்பவனது, ஆலைப்பதி - ஆலைப்பதியிலுள்ள, தார் அளகத்திடைக்கு - பூமாலையையணிந்த கூந்தலையுடையாளுக்கு, அயனார் - பிரபலார், வேலை - வேலாயுதத்தை, விழிபதித்தார் - கண்களாக்கி (முகத்திற்) பதித்துவைத்தார், எ - று.

பலசரக்குக் கடைவைத்துக்கொண்டு சேவனஞ்செய்யும் ஆலைப் பதிப்பெற்றான் என்னும் ஓர் ஏழைவணிகன் ஓர்நாள் காளமேகப் புலவரைநோக்கித் தன்மீது பாட்டுப்பாடும்படி பணிவாய்க்கேட்ட, அப்புலவர் மன்னர் முதலியோரைப்பாடும் யாம் உன்னையும் ஒரு பொருளாகவைத்துப் பாடுவமோ என்று சொல்லிப்போயினர். அவர் அவ்வாறு சொல்லியும் அவ்வேழைவணிகன் எவ்வகையாலாயினும் இப்புலவரால் பாட்டுப் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பமுடையவனாய், அவ்வாலைப்பதியில் அவர் அபிமானித்திருந்த சமலாக்ஷியென்னும் தாசியைக்கண்டு தன் எண்ணத்தை முற்றாவிக்க வேண்டுமென்று கெஞ்சினன். அத்தாசியுடன்

மன்றாட்டுக்கிரங்கி அவ்வாறே முற்றுவிப்பதாக வாக்களித்து, காளமேகப்புலவர் இரவில் நேரஞ்சென்று வரும் ஓர் தினத்தை அறிந்து அன்றிரவில் அவ்வணிகளைக் கடைமூடாதிருக்கக் கற்பித்துத் தான்சேகம் அசௌக்கியம் உள்ளவன் போல் பாசாங்குசெய்து முக்காடிட்டுப் படுத்துக்கொண்டிருந்தனன். காளமேகப்புலவரவந்து முக்காடிட்டுப் படுத்திருக்கும் தாசியைக்கிட்டி, வாட்டமுற்றிருக்கக் காரணம் என்னென்று வினவப்போகையில், அவன் நாள் முழுதும் உமது கருத்துக்கிசைந்த இடம்சென்று உல்லாசமாய்க் காலங்கழித்துத் திரியும் உமக்கு இப்பேதைத் தாசியின் சுகதுக்கங்கள் ஏதுக்குப்போம் போம்என்று கடிந்து கூற, புலவர் பெருமான் தாசியைநோக்கி, நீ வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு செய்யக்காத்திருக்கும் என்னை இவ்வாறுகூறுதல் சகுதியின்றென்று அவன்பிணக்குத் தீரும்பொருட்டு இதமானமொழிகள் பலகூறினர். அப்போது அத்தாசி பொறுக்கமுடியாத எனலையீர்ந்து சுகமடைகிறதற்கு இன்னின்ன மருந்துகள் வாங்கித்தருகவெனச் சிலமருந்தின் வகைகூற, இவற்றை இதோ நானே போய்க் கொண்டுவருவேனென்று கடைக்குச் சென்றபோது நெடுநேரமாய்விட்டபடியால் கடைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. இவ்வணிகள் ஒருவனும் கடைவைத்திருந்தனன், அவனைக்கண்டு சமக்குவேண்டிய மருந்துகேட்க, அவன் நான் கடைகட்டப்போகின்றேன், இப்போது எடுத்துக் கொடுக்கமாட்டேன், மன்னரைப்பாடும் நீர் அம்மன்னரையே தேடிப்போம் என்றனன். அப்போது புலவர் அவ்வணிகன்மேல் இச்செய்யுளையும், வருஞ்செய்யுளையும்பாடி மருந்து வாங்கிக் கொண்டுபோய்த் தாசி கமலாகுக்குக் கொடுத்தனர் என்பது கரண பரம்பறையான கதை.

திருமால் காஞ்சியில் செந்நாப்புலவர் பின்சென்ற செய்திவருமாறு: செந்நாப்புலவருடைய சீஷராகிய கணிகண்ணரைச் காஞ்சி மண்டலத்தரசன் சம்மீது பாட்டுப்பாடாமையாகிய காரணம்பற்றிச் சமது ராச்சியம் விட்டிப்போகச் சொல்ல, அவர் அதை சமராசராகிய செந்நாப்புலவருக்கு அறிவித்துவேற்றுத்தேயம் சொல்ல இருக்கையில், செந்நாப்புலவர் பெருமான் சங்கீதியில் இதுனை விண்ணப்பஞ்செய்து நீரும் வாருமென்றழைக்க, இவ்விருவருடன் பெருமானும் தமது சேஷசயனத்தைச் சுருட்டிங்கொண்டு சென்றனர் என்பது. இதற்குச் செய்யுள்:—

“கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணரீயிருத்தல்வேண்டா - துணிவொன்றிச்
செந்நாப்புலவனிடோசெல்கின்றேனீயுின்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்.”

“மன்னனைப்பாடாமற்போகின்றேனீயும்
வாவரியேவென்றழைத்தபுலவன்பின்னே
பன்னகப்பாம்பிணைசுருட்டிக்கொண்டேயேகிப்
படுத்துக்கொள்ளென்றமட்டிற்படுத்துக்கொண்டாய்
சொன்னவண்ணம்செய்தபெருமானாமென்று
சுரத்துதிக்கக்கச்சியினி லிருக்கின்றாயாஸ்.”

முல்லையில் கன்றுகளையுடைய பசுவின் பின்சென்றது கிருஷ்ணவதாரத்தில். பாலையில் விசுவாமித்திரன் பின்சென்றது இராமாவதாரத்தில் தாடகை சம்மாரத்தின் பொருட்டு.

இதுவும் அவ்வணிகன்மேற்பாடியது. இது பாலனைப்பழித்தல்
என்னுந்துறை.

85. கஞ்சமுக்கையுங்கனிற்றணையின்கொம்பும்
அஞ்சமுலைநாலுமுல்பானதுவும் - மிஞ்சபுகழ்
பெற்றான் தன்மாலையிறர்க்களித்ததுங்குதலை
கற்றன்பிறந்தபின்புகாண்.

இ - ள். கஞ்சமுக்கையும் - தாமரையரும்பும், கனிற்று ஆணையின் கொம்பும் - களிற்றாலையின் தந்தமும், அஞ்சமுலை - (கண்டு) அஞ்சம்படியான தனங்கள், நாலுமுலை ஆனதுவும் - தொக்குகின்ற தனங்களானதுவும், மிஞ்சபுகழ் - மிகுந்தபுகழையுடைய, பெற்றான் - பெற்றான் என்பவன், தன்மலை பிறர்க்கு அளித்ததும் - தன்மாலையைப் பிறருக்குக் கொடுத்ததும், குதலைகற்றான் பிறந்தபின்புகாண் - பழலைச்சொல்லைக் கற்றவனாகிய இந்தப்பாலன் பிறந்தபின்பே, ஏ-று.

அஞ்ச முலைநாலுமுலையானதுவும் எனச் சொன்னயங் காண்க.

புரீரங்கத்து வைஷ்ணவ பிராமணிகள் விநாயகருக்கு நாமமிட்டு
இவர் விஷ்ணுவே பாமென்று நாமம்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்
பாரும் என்று இதழிந்து சொன்னதரிதப் பாடியது.

86. தந்தையிறந்திறவாத்தன்மையினுற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திறக்குவண்மையினால் - முந்தொருநான்
வீணர்க்குவேளையெரித்தான்மகன்மாமன்
காணர்க்குவந்திருந்தான்காண்.

இ - ள். தந்தை - (தன்) தகப்பனைபரமசிவன், பிறந்து இறவாதன்மையினால் - ஜித்தமுமிக்காத தன்மையினாலும், தன்மாமன் - தன்மாமனாகிய திருமால், வந்துபிறந்து இறக்கும்வண்மையினால் - (உலகில்) வந்துபிறந்திறக்கின்ற வளப்பத்தாலும், முந்து ஒருநான் - பூர்வம்ஒருகாலத்தில், வீண் - வீணே, இக்குவேளை எரித்தான் - கருப்புயில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்தவனாகிய சிவபெருமானுக்கு, மகன் - (மூத்த) பிள்ளையாகிய விநாயகன், மாமன்காணிக்கு வந்து இருந்தான் - மாமனுடைய காணியின்பொருட்டுவந்து (இவ்விடத்தில்) தங்கியிருக்கிறான், ஏ - று.

தூ து.

87. தாதிதாதோதிதாதத்தாதோதாதா
தாதிதாதொத்தித்தாததே - தாதொத்த

துத்தித்தாதேதுதித்துத்தேத்தொத்தீது
தித்தித்ததோதித்திதி.

இ - ள். தாதி - தோழியினுடைய, தாதோ - தாதோ, தீது - குற்றமுள்ளது, தத்தை-கிளி, தாது ஒதாது-தாதுசொல்லாது, தாதி - தாதியே, தாது-உன்னாதானது, ஒத்து - (என்மனதுடன்) பொருந்தி, இதம் - நன்மையான, தாததே - தாதாகும், (ஆதலால்) தாதுஒத்த - பொன்னை நிகர்த்த, துத்தி - தேமல், தத்தாதே-படராதவண்ணம், துதித்து - (அவரை) தோத்திரித்து, ஒத்து- (அவருடன்) ஒத்து, தேத்து - (அவர்மனைதத்) தேற்று, இது - இந்தச்செய்தி, தித்தித்தது-(என்மனதுக்கு) இனித்தது, ஒதி - (இதை அவருடன்) சொல்லி, திதி - (என்னைக்) காப்பாற்று, எ - று.

தாதியும் கிளியும் என்னுதுக் கிசைவாயிராமையால், தாதியே நீ தலைவரிடம் சென்று அவர் மனம் இரங்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

வேறிவிலக்கல்.

88. முந்நான்கிலொன்றுடையான்முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்போன்போதினான் - முந்நான்கில்
ஒன்றிரிந்தாலாகுபோஒழுமடமயிலே
அன்றணைந்தான்வாராவிட்டால்.

இ - ள். ஒழுமடமயிலே-ஒ இளமைபொருந்திய மயிற்சாயலுள்ள பெண்ணே, அன்றுஅண்ணந்தான் வாராவிட்டால் - அன்றுகலந்து பிரிந்ததலைவன்வராதிருந்தால், முந்நான்கில் ஒன்று உடையான் - பன்னிரண்டில் ஒன்றையுடையவன், முந்நான்கில்ஒன்றுஎடுத்து - பன்னிரண்டில் ஒன்றையெடுத்து, முந்நான்கில் ஒன்றின்மேல்மோதினான் - பன்னிரண்டில் ஒன்றின்மீதுமோதினான், (இதற்கு) முந்நான்கில் ஒன்றுஅரிந்தால் ஆகுமோ-பன்னிரண்டில் ஒன்றினை அறுத்தால் பரிஹாரமாகுமோ, எ - று.

முந்நான்கு என்னும் நான்கனுள் முதலாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகியமீனம், இரண்டாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய சுருசு, மூன்றாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகியகன்னி, நான்காவது இராசி பன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய மேவதம். மேவதம் - ஆடு. மன்மதன் வில்லைவளைத்து மலர்க்கணையெய்யக்காமவெறிகொண்ட இக்கன்னிக்கு ஆட்டைக் கொலைசெய்து அவ்வெறியை நீக்க சினைத்தலால் பயனின்றென்பது கருத்து.

சிவபெருமான் திருவாநிலப் பரவையாரிடம் சுந்தரருக்காகத்
தாதுசென்றதைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

89. ஆனாலையேயயனுந்திருமாலும்
காராடிமுடிமுன்காண்பதற்கு - மேனான்

இரவுதிருவாசுரிலெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற்படி.

இ - ள். அயனும் திருமாலும் - பிரமனும் விஷ்ணுவும், கான் ஆர் - வாசனைபொருந்திய, அடிமுடி - அடிமுடிகளை, முன்காண்பதற்கு - முற்காலத்தில் காண்பதற்கு, மேல்கான் இரவு-முன்னொளிரவில், திருவாசுர்-திருவாசுரின் கண், எந்தைபிரான்சென்ற - எமது நந்தையாகிய சிவபெருமான் நடந்துபோன, பரவை திருவாயிற்படி-பரவையென்பவரவீட்டுத் திருவாசற்படியாக, ஆனார் இல்லையே - ஆனார் எளில்லையே.

சிவபெருமான் அடியார் கெளரியுடும், மற்றையார்க்கு அரியாயு மிருக்கின்றனர் என்பது நுத்து.

வைத்தீச்சுரைத் தச்சித்து அவர்மீதுபாடிய நீந்தாஸ்துதி.

11. வாதக்காலாந்தரக் குமைத்துனர்க்குரீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறுப்புத்திரனுக் - கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்கவகையறியார்வேளூரார்
எந்தவினைதீர்ப்பாரிவர்.

இ - ள். தமக்கு வாதக்கால் ஆம் - (சிவபெருமானாகிய) தமக்கு வாதக்காலம், குமைத்துனர்க்கு ரீரிழிவுஆம்-மைத்துனராகிய திருமாலுக்கு ரீரிழிவுண்டு, புத்திரனுக்கு போதபெருவயிறு ஆம் - புதல்வனாகிய விநாயகருக்கு மிகவும்பெருவயிறுண்டு, ஒதக்கேள்-சொல்லக்கேள், வந்தவினைதீர்க்க வகையறியார் - (தமக்கு) வந்தனோய்களை நீக்கி கொள்ளவகையறியார், வேளூரார் இவர் - (இப்படியிருக்கிற) புள்ளிருக்கு வேளூரராகிய இவ்வயித்தீச்சுரர், எந்தவினைதீர்ப்பார் - (தம்மிடத்தில் வந்தடைந்தோர்க்கு) எந்தவினைகளை ஒழிப்பார்.

வாதக்கால் கொண்டவர்கள் சிரம பரிகாரத்தின்பொருட்டு காலத்துக்கு வராதலால் நடனம் பண்ணும்பொருட்டு ஒருகாலத்துக்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு வாதக்காலென்றும், ரீரிழிவுநோய் கொண்டவர் குளிர்ச்சியை விரும்புவாராகையால் ரீரில்படுத்திருக்கும் திருமாலுக்கு ரீரிழிவு என்றும் கற்பித்தார்.

புரீரங்கத்து வைஷ்ணவரும் திருவானைக்காக் குருக்களும் சமயத்
துவேஷித்தால் சண்டைசெய்ய, அவர்களைச் சமாதாநப்
படுத்தப் பாடியது.

12. சிரங்கத்தாருந்திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப்பொருவதேன் - ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்னவிவரந்தெரியாதோ
ஆண்டாநுந்தாதனுமானால்.

இ - ள். சேரங்கத்தாரும் - ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள வைணவரும், திருவானைக் காவாரும் - திருவானைக் காவிலுள்ளசைவரும், அங்கம் ஆகபோர் பொருவது ஏன் - (உரிய) ஆதாரங்களோடு சண்டைசெய்தற்குக் காரணம்யாது, (இவர்கள் தெய்வங்கள்) ஆண்டானும் தாதனும்ஆனால் - சேஷியும் சேஷபூதனும் ஆயின், ஓரங்கள் வேண்டாம்-பக்பாதச் சொற்கள் வேண்டாம், இதென்ன-இதுஎன்ன ஆச்சரியம், விவரம்தெரியாதோ - விவரந்தெரியமாட்டாதா, எ - று.

அங்கம் - ஆறுசாஸ்திரங்களுனினுமாம், சேஷி-பரமாத்மா, சேஷபூதன்-சீவாத்மா, ஆண்டான் தாதன் என்கிற சொற்களினாலேயே சிவபெருமானிதனை வனென்றும், திருமால் அடிமை என்றும் விளங்குகின்றபடியால் பரத்துவ நிர்ணயத்துக்குச் சாஸ்திரஆசாரங்கள் தேடவேண்டியதில்லை என்பது கருத்து.

கன்னபுரம் சுவர்நாராயணப்பெருமாள் திருநகூத்திரத்தைக்
குறித்துப் பாடியது.

92. உத்திரத்துக்கோர்நாளுரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரேசிறந்தநாள் - எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக்கன்னபுரம்வாழ்சுவரி
நாராயணன் பிறந்தநாள்.

இ - ள். எத்திசையும் - எந்தத்திக்குலும், கார்ஆரும் - மேகமண்டலத்தை யளாவிய, பூஞ்சோலை - பூஞ்சோலைகள்கூழ்ந்த, கன்னபுரம்வாழ்-கன்னபுரத்தி ல்வசிக்கின்ற, சுவரிநாராயணன் பிறந்தநாள் - சுவரிநாராயணன் ஜம்மித்தநாள், உத்திரத்துக்கு ஓர்நாள் - உத்திரத்துக்குஅடுத்த ஒருவதுநாள், உரோகணிக்கு பத்தாம்நாள் - உரோகணிக்குப் பத்தாவதுநாள், சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள் - சித்திரைக்குநேராய் மேலானநாள், எ - று.

நாள் - நகூத்திரம், உத்திரத்துக்கு அடுத்ததும், உரோகணிக்குப் பத்தாவதும், சித்திரைக்கு முற்பட்டதுமாகிய நட்சத்திரம் அஸ்தம் என்றறிக. சுவரி நாராயணன் பிறந்தநாள் அஸ்தம் என்பது கருத்து.

சிவபெருமான நஞ்சுணியெனப் பாடியது.

93. சிரித்துப்புரமெரித்தான்சிற்துரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாயவுமித்தான் - வருத்தமுடன்
வாடுமடியாருடனேவானவருந்தானவரும்
ஒடுபயந்தீர்த்தநஞ்சுணி.

இ - ள். வருத்தமுடன் - துன்பத்தோடு, வாடும் அடியாருடனே - வாட்ட மடைந்த அடியவர்களுடன், வானவரும் தானவரும் - தேவரும் அசுரரும், ஒடுபயம் - ஓடிதற்கேதுவாகிய பயத்தை, தீர்த்த - நீக்கின, நஞ்சுஉண்ணி - விஷத் தையுண்டோனாகிய சிவபெருமான், சிரித்துபுரம் எரித்தான்-நகைத்து முப்புர

ங்களை நீராக்கினான், சிந்துரத்தைப்பற்றி - யானையைப்பிடித்து, உரித்து-அதி
ன்தோலையுரித்து, உதிரம்பாய - ரத்தம்பெருகும்படி, உடுத்தான் - போர்த்துக்
கொண்டான், எ - று.

சிந்துரம் என்றது கயமுகாசுரனை.

திருவாலங்குடியில் நகன்னுழர்த்தியைத் தரிசிக்கும்போது பாடியது.

94. ஆலங்குடியானையாலமுண்டானை

ஆலங்குடியானென்றாச்சொன்னார் - ஆலங்

குடியானையாபிற்குவலயத்தோரெல்லாம்

படியாரோன்றிதிவே.

இ - ள். ஆலஅம் குடியானை - எல்லால் மரசிமுலை அழகிய உறைவிடமாக
க்கொண்டவனை, ஆலாலம்உண்டானை - ஆலாலவிஷத்தை யுட்கொண்டவனை,
ஆலங்குடியான் என்று ஆர்சொன்னார் - விஷத்தைக்குடிக்க மாட்டானென்று
பார்க்கொன்றார், ஆலங்குடியானை ஆயின் - (அரசு) விஷத்தை அவன் குடியானா
யின், குவலயத்தோர் எல்லாம்-மண்டலத்திலுள்ளார் எல்லாம், மண்மீதிவே
படியாரோ - மண்ணின்மீது மாண்டுவிழ மாட்டார்களா, எ - று.

ஆல் அங்குடியான் என்றது சங்காதி யார்க்கு அருள்செய்யும்பொருட்டுக் கல்
லாலினிமுலி எல்லமுச்சூரிய நகன்னுழர்த்தியை. ஆலாலமுண்டது-திருப்பாற்
படலைக் கடைந்தகாலத்தில் அதிலுண்டாகிய நஞ்சைக்கண்டு அஞ்சியோடிய
தேவர் முதலியோர்பயர் கிர்த்தற்பொருட்டு, ஆலங்குடியான் என்பது திருவால
ங்குடியிலுள்ளான் என்றும்பொருள் பதிசல்காண்க.

கங்கைகொண்ட சோளேசுரத்துச் சிவபெருமானத்தரிசித்து

அவரைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

95. காவலினெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோளேசன்

மாவலிகங்கைமணிவாரி - அவனென்

றப்புளங்கைதோய்க்கவதில்வாரியமுத்தைக்

கொப்புளமென்று துங்குரங்கு.

இ - ள். காவலன் - அடைந்தாரைக் காக்குந்தொழில்வல்லவன், எங்கள்
கனவைப்பு ஆம் சோளேசன் - எங்களுக்குப்பெரிய விக்ஷேபமாகிய கங்கைகொ
ண்ட சோளேச்சுரத்தான். (அவனது) மாவலிகங்கை மணி - மிகுத்த வலியுடன்
பிரவகிக்கும் கங்கையின் மாணிக்கங்களை, குரங்குவாரி - (சில) குரங்குகள் அ
ள்ளி, ஆ அனல்என்று - ஆ நெருப்பென்று, அப்புள் - நீரினுள்ளே, அங்கை
தோய்க்க - அங்கையைத்தோய்க்க, குரங்கு - சிலகுரங்குகள், அதில் வாரிய
முத்தை - அதில் அள்ளியமுத்துக்களை, கொப்புளம்என்றுஊதும் - கொப்புள
மென்று வாயினால் ஊதும், எ - று.

சோழநாட்டிலுள்ள இத்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானென்று திருநாமமாகையால், அத்திருப்பதியிலுள்ள ஆறு “மாவலிகங்கை” எனப்பட்டது. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தான் என்பது சிவபெருமான் திருநாமம் என்பதற்குச் செய்யுள்:—

அன்னமாய்விசும்புபறந்தயன்றேட வங்கனேபெரியநீசிரிய
வென்னையாள்விருப்பியென்மனம்புகுந்த வெளிமையென்றுநான்றறவேன்
முன்னமாலறியாவொருவனமிருவர் முக்கணநாற்பெருந்தடந்தோட்
கன்னலேதேனையமுதமேகங்கை கொண்டசோளேச்சரத்தானே.

தில்லைழவாயிரவரில் சிலர், நடேசர் கையிலேந்தியமான் அவர்
நிழுகத்துக்கு நோகத் தன்முகத்தையும், முன்னங்கால்
களையும் மேலேதூக்கி நிற்பதற்குக் காரணம் கப்
பித்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

116. பொன்னஞ்சுடையறுகம்புல்லுக்கும் பூம்புனற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுறத்தாவே - அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றுலவுந்தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று.

இ - ள். அன்னங்கள் - அன்னப்பறவைகள், செய்கமலத்து-வயல்களிலுள்ள தாமரைமலர்களினரீது, உற்றுஉலவும் - பொருத்தியுலாவுகின்ற, தில்லை-திருத்தில்லையிலெழுந்தருளிய, நடராஜன் - நடராஜனது, கைக்கமலத்து-கையாகிய தாமரைமலரிலிருக்கிற, மான்கன்று - மான்கன்றானது, பொன் அம்சடை - பொன்போலும் அழகிய சடையிலணிந்திருக்கிற, அறுகம்புல்லுக்கும், அறுகம்புல்லின் பொருட்டும், பூபுனற்கும்-அழகிய நீர்ப்பொருட்டும், தன்னெஞ்சு உவகை உறதாவும் - தன்மனத்தில் களிப்புமிடும்படி தாவாநிற்கும், ஏ-று.

அறுகம்புல் - அன்பர்சாத்தினது. புனல்-கங்கைநீர்.

இஞ்சி தடியிலிருக்கும் தாசியாகிய கலைச்சியென்பவள் இவரை
மதியாதிருந்ததால் கோபங்கொண்டு அவளீந்து
பாடிய வகை.

97. ஏய்ந்ததனங்களிரண்டுமிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கைமாத்திரமே - தேய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிடிக்குமுதேவியாள் கமலைக்
குக்கலச்சிக்குங்கலைச்சிக்கு.

இ - ள். தேய்ந்தகுழல் முக்கலச் சிக்கும்பிடிக்கும் மூதேவியாள்-குறுகின கூந்தலில் முக்கலச்சிக்குபிடித்த மூதேவியும், கமலை குக்கல் இச்சிக்கும் கலைச்சிக்கு - கமலை நகரிலுள்ள நாய் விரும்புகின்ற கலைச்சியென்னும் பெயருள்ள.

வளுமாகிய இவளுக்கு, எய்ந்த தனங்கள் இரண்டும் - பொருந்திய தனங்களிரண்டும், இருபாகற்காய் - இரண்டு பாகற்காய்களை நிகர்ப்பன, வாய்ந்த இடை - பொருந்திய இடையானது, செக்கு உலக்கைமாத் திரமே - செக்குலக்கையின் அளவுள்ளதேயாம், எ - று.

மூக்கலச்சிக்கு - மிகுந்த சிக்கு.

ஹை கலைச்சியிந்தாயார் வேண்டுகோளுக் கிரங்கிப்பாடிய புகழ்ச்சி.

௧௨. நஞ்சு குடி கொண்ட கணைநாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சி குடிதன்னிலுள்வந்தெய்வானே - விஞ்சு
மூலச்சிகரத்தாலமுத்திமுத்தமிட்டுச்சந்தரே
கலைச்சிகரத்தாலணைத்தக்கால்.

இ - ன். கலைச்சி - கலைச்சியென்பவள், விஞ்சும் - (நானுக்குநான்) விருத்தியடைகின்ற, மூலச்சிகரத்தால் அமுத்தி - தன்மூல முகட்டாலமுத்தி, முத்தமிட்டு - முத்தங்கொடுத்து, சந்தரே - சிறிதுபொழுது, கரத்தால் அணைத்தக்கால் - கையால் அணைத்துக் கொள்ளுவனானால், மதன்-மன்மதனைவன், நஞ்சு குடி கொண்ட - விஷமானது குடி கொண்டிருக்கிற, கணைநாலும் தெரிந்து-நான்குபாணங்களையும் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, இஞ்சி குடி தன்னிலுள்வந்து - இஞ்சி குடியென்னும் இவ்வூரிலுள்வந்து, எய்வானே - என்மீது பிரயோகிப்பானே, எ - று.

கணைநாலும் என்றது தாமரைமலர், மாமலர், அசோகமலர், மூல்லேமலர் என்பவற்றை. கீலமலர் கொல்லுமியல்புள்ள தாதலால் அதனையொழித்து இந்நான்கையே கூறினார். தாமரைமலர் முதலியவைகட்கு முறையே கீளைப்பூட்டுதலும், பசிலேபோர்த்தலும், உணவையொழித்தலும், கிடக்கச்செய்தலும் குணங்களாம்.

வைத்தீசரன்கோயிலில் கலாமி தரிசநம் செய்யும்போது
பாடிய நித்தாஸ்துதி.

௧௩. தீத்தானுன்கண்ணிலே தீத்தானுன்கையிலே
தீத்தானுமுன்புன்சிரிப்பிலே - தீத்தானுன்
மெய்யெலாம் புள்ளிருக்குவோராவண்ணியிந்தத்
தையலாளைப்படிச்சேர்ந்தாள்.

இ - ன். புள்ளிருக்குவோராவ - புள்ளிருக்குவோரரி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே, உன்கண்ணிலே தீ - உன் கண்ணிலிருப்பது (மன்மதனை யெரித்த) நெருப்பு, உன்கையிலே தீ-உன்கையிலிருப்பது (தாருகாவனத் திருடிகள் உண்ணிக்கொல்ல ஏவின) நெருப்பு, உன்புன்சிரிப்பிலே தீ-உன்புன்சிரிப்பிலிருப்பது (முப்புரத்தையெரித்த) நெருப்பு, (அன்றியும்) உன் மெய்யெல்லாம் தீ - உன் திருமேனிமுழுதும் நெருப்புருவமாயிருக்கின்றது, (இப்படியி

ருக்க) உன்னை - சின்னை, இந்தத்தையலான் - இந்தத் தையற்சீரையுடுத்தவன், எப்படிசேர்ந்தான் - (சீரையும் தானும்வேவாமல்) எவ்வாறு கூடினான், (இவருக்கு அக்ஷிதம்பநவித்தை தெரியுமோ), எ - று.

தையலான்-தையலையகியம்மை. இது இத்தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிராட்டியார் திருநாமம்.

திருக்கநவை நல்லூரில் களாமரத்தின்கீழே யெழுந்தருளியிருக்கும் பால்வண்ணநாதரைத் தரிசித்து அவர்மீது பாடிய மொழிமாற்றம்.

100. வெண்ணெய்திருடியுண்டவேணியரனாரிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்தகளிலேது - பெண்ணைத்
தலையிற்சுபந்தான்மால்சர்ப்பத்திலேறி
அலைபிறறுயின்றானன்.

இ - ள். வெண்ணெய் திருடியுண்ட கண்ணன் இருந்த - திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்யைச் திருடிப்புகித்திருந்தனனாரிருந்த, (அவன்மீது களவைவையாமல்) வேணிஅரனாரில் களவைவைத்தது ஏது - சடாபாரத்தையுண்டாயிசிவபெருமான்மீது களவைவைத்ததற்கும் காரணமாய்து. அரன்பெண்ணைத் தலையில்குந்தான் - சிவபெருமான் (கங்கையென்னும்) பெண்ணைச் சிரசிற்றாங்கினான், மால்சர்ப்பத்தில் ஏறி அலையில்லுயின்றான் - திருமால் ஆதிசேஷன்மீதேறித் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தான், எ - று.

களவு - திருட்டுத்தனம், களாமரம். இவற்றை முறையே டாலுக்கும் அரனுக்குக்கொள்க.

தண்டங்கூரிலுள்ளவர்கள் பண்டநிறைதூயவற்றைக்கண்டு
அவர்களீது வசையாகப் பாடியது.

101. தண்டங்கூர்மாசனங்காள்நற்சுணர்நீரென்றிருந்தேன்
பண்டங்குறையலிற்பாஸிகான் - பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணவிட்டோர்தெருக்கள்தெருக்கடொறும்
ஆடிமுதலானிவ நாக்கும்.

இ - ள். தண்டங்கூர் - தண்டங்கூரிலுள்ள, மாசன்காள்-மிகுதியாகிய ஜநங்களே, நீர் சற்குணர் என்று இருந்தேன்-நீங்கள் நற்குண முள்ளவர்களென்று இருந்தேன், பண்டங்குறையலிற்பாஸிகான்-பண்டத்தைக்குறைய சிறுத்துவிற்பாஸிகளே, ஆடிமுதல் ஆனிவரைக்கும் - ஆடிமாசமுதல் ஆனிமாசம் வரைக்கும், தெருக்கள் தெருக்கள்தொறும் - எல்லாத்தெருக்களிலும், பெண்டுகளை - உங்கள் மனைவியரை, தேடி உண்ணவிட்டோர் - சம்பாதித்து உண்ணும் படிவிட்டார்கள், எ - று.

இப்படிப் பாடினவுடன், தெருக்கள்தொறும் பண்டம் விற்றுக்கொண்டிருந்த பெண்கள் ஒருவருடையாலும் அந்தத் தெருக்களிறுருவே இங்குமங்குமாய் அலைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பர்.

கம்பரைப் பரிசீர்த்துப் பாடியது.

102. நாராயணனை நாராயணனென்றே கம்பன்
ஒராமற் சொன்னவறுதியால் - நேராக
வாரொன்றால்வர் என்பேன் வாரொன்றால்வர் என்பேன்
நாரொன்றால்நர் என்பேன் நான்.

இ - ள். கம்பன் - கம்பனானவன், ஒராமல் - ஆராயாமல், நாராயணனை நாராயணன் என்று சொன்ன உறுதியால் - நாராயணனை நாராயணனென்று சொன்ன உறுதியைக்கொண்டு, நான் - நானும், நேராக-செவ்வையாக, வார் என்றால்வர் என்பேன் - வாரென்றால்வர் என்பேன், வார் என்றால்வர் என்பேன் - வாரொன்றால்வர் என்பேன், நார் என்றால்நர் என்பேன் - நாரென்றால்நர் என்பேன், எ - று.

கம்பர் குறுக்கல் விகாரம் என்னும் இலக்கணம்பற்றி நாராயணனை நாராயணன் என்று பாடிய செய்யுள் வருமாறு:-

ஆதியரியோந் நாராயணர் திருந்ததையறிந்தனுதினம்பரவுவோர்
சீதியனுபோகநெறிகின்ற நெடுநாள் தினிற்றுச் செகதண்டமுழுதுக்
நாதிபர்களாயரசெய்துளகினைத்ததுகிடைத்தருள்பொறுத்துமுடிவில்
சோதிவடிவாயழிவில்முத்திபெறுவாரெனவுரைத்தகருதித்தொகைகளே.

நாகபட்டணம் தேவடியாளொருத்தி பாடிக்கொண்டிருப்பதைக்
கேட்டுத் தன்செவிக் கினமையாயிராமையால்
அவளைப் பரிசீர்த்துப் பாடியது.

103. வாழ்த்ததிருநாகைவாகானதேவடியான்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப்பாடினான் - நேற்றுக்
கழுதைகெட்டவண்ணைக் கண்டேன் கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார்.

இ - ள். வாழ்த்த திருநாகைவாகு ஆன தேவடியான் - யாவராலும் வாழ்த்துதல்பெற்ற திருநாகையிலிருக்கும் அழகாகிய தேவடியான், பாழ்த்தகுரல் எடுத்துப்பாடினான், தன்பாழான குரலையெடுத்துப் பாடினான், (அக்குரலைக் கேட்டவுடன்) நேற்று கழுதைகெட்ட வண்ணை - நேற்றுத் தன்கழுதையையிழந்த வண்ணை, கண்டேன் கண்டேன் என்று - (நேற்றுக் காணும்போது என்கழுதையை) கண்டேன் கண்டேனென்று, பழுதையெடுத்து ஓடிவந்தான் - (கட்டிதற்கு) கயிற்றையெடுத்தோடிவந்தான், பார் - பார், எ - று.

அவள் குரலுக்கும் கழுதையின் குரலுக்கும் பேதமில்லையென்பது கருத்து

திருத்துருத்தியில் சுவாமியைத் தரிசித்தபொழுது பாடியது.

104. காலையிலும்வேலைகடையக்கயிறுகும்

மாலையிலும்பூமுடித்துவாழுமே - சோலைசெறி

செய்யிலாரம்பயிலுஞ்செந்துருத்திமாநகர்வாழ்

பொய்யிலாரொய்யிலிடும்பூண்.

இ - ள். சோலைசெறி - சோலைகள்நெருங்கிய, செய்யில் ஆரம்பயிலும் - வயல்களில் முத்துக்கள் மிகுந்திருக்கிற, செந்துருத்தி மாநகர்வாழ் - செவ்விய திருத்துருத்தியென்னும் பெரிய நகரத்தில் உறைகின்ற, பொய்யிலார் - அழிவில்லாதவராகிய சிவபெருமானாவர், மொய்யில் இடும்பூண் - திருமேனியிலணிந்த ஆபரணமானது, நால் அயிலார் - சுற்றைப்புசிக்கும், வேலைகடைய கயிறு கும் - திருப்பாற்கடலைக் கடைசுற்றுகுக் கடையயிறுகும், மால் அயிலும் - திருமால் சர்வசம்ஹாரகாலத்தில் உண்ணுகின்ற, பூ-பூமியை, முடித்து வாழும் - சிவரகிலேச் சிவாமும், எ - று.

பூண் சர்ப்பமாதலால் இவ்வாறு கூறினார். காலையிலும் மாலையிலும் பூமுடித்துவாழும் எனச் சொன்னயங்கூண்ட.

வைத்தீச்சுரன்கோயிலில் சுவாமியைத்தரித்து அவ்வுடந்தீது

மருந்தாகக் கொடுக்கப்படுகிற மண்ணைக்குறித்துப்

பாடியது.

105. மண்டலத்தினுளும்வயித்தியராய்த்தாமி நந்து

கண்டவினை தீர்க்கின்றார் கண்டாரோ - தொண்டர்

விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும்வேலுநரெந்நாதர்

மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்தமண்.

இ - ள். மண்டலத்தில் - உலகத்தில், நாளும் - நாள்தோறும், தாம்வயித்தியராய் இருந்து - தாம் வயித்தியராயிருந்துவகாண்டு, கண்டவினை தீர்க்கின்றார் - உயிர்களுக்கு உண்டாகிய வினைகளையெல்லாம் போக்குகின்றார், கண்டாரோ - (உலகத்தீர்க்களே) பார்த்தீர்களோ, தொண்டர்விருந்தை - அன்பரிடும்விருந்தை, பார்த்து உண்டருளும்-பார்த்துத் திருவமுது செய்தருளுகிற, வேலுநர் எம்நாதர் - புள்ளிருக்குவே நூரி லெழுந்நூளியிருக்கிற எம்மிறைவரது, மருந்தைப்பார்த்தால் - மருந்தைநோக்கினால், சுத்தமண்-வெறுமண்ணையாம், எ - று.

வைத்தீச்சுரன்கோயில் சுவாமிதரிசனம் செய்யப்போவோர் தமக்குள்ளதே கப்பிணி நீங்கும்பொருட்டு அத்தலத்துமண்ணை மருந்தாகஉட்கொள்ளும் சாம்பி ரதாயம் இன்றும்உள்ளது. இதனை அடியில்வரும் செய்யுளாலுமுணர்க:-

விரிந்தபுகழ் புள்ளிருக்கு வேலுநர்வைத்தியனார்

பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல-பண்டிதர்காணம்மாளை

பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலை கைக்கடலி வாங்காரோவம்மாளை.
வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மாலை.

பாண்டிநாட்டுச் சிவஸ்தலங்கள்.

106. கூடல்புனைவாயில்துற்றலமாப்பனார்
எடகெந்வேலியிராமேசம் - ஆடாளை
தென்பரங்குந் தஞ்சையில்தென்றிரப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூவனம்.

கூடல்-மதுரை. மற்றவை வெளிப்படை.

ஜீவனேநோக்கி, நல்லோருக்குத் தவி முதலியவற்றைச்
செய்யென்று பாடியது.

107. பண்புள்ளருக்கோற்பறவைபாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்காணற்காலி - திண்புவியை
ஆள்வார்துரையழகியசொக்கர்க்கரவர்
நீள்வாகன நன்னிலம்.

இ - ள். பண்பு உடருக்கு ஓர்பறவை-தற்குண முடையார்க்கு ஒருபறவை,
பாவத்திற்கு ஓர் இலக்கம்-பாவத்துக்கு ஒரு எண், நண்பு இலரைக் கண்டாக்
கால் நாத்காலி சுட்புருண மில்லாதவரைக் கண்டால் நாத்காலி, திண்புவியை
யாள்வார் - வலியமைந்த சிலவுலகத்தை யாள்பவராகிய, மதுரை அழகிய சொ
க்கர்க்கு - மதுரையி லெழுந்தருளியிருக்கும் அழகாகிய சொக்கநாதசுவாமிக்கு,
அரவம் நீள்வாகனம் கல்லிலம் - பாம்பு, பெரியவாகனம், கல்லிலம், எ - று.

ஓர்பறவை - ஈ. ஓர் இலக்கம்-அஞ்சு. நாத்காலி - நான்குநாட்களை யுடையதாகிய விலங்கு, அரவம் வாகனம் சிலம் - பணி, விடை, செய். இவற்றை மு
றையே பண்புள்ள முதலியோர்க்குப் பின்னே சேர்த்து, பண்புள்ளருக்குக்கொடு,
பாவத்துக்குப்பயப்படு, நண்பிலரைக்கண்டக்கால் விலங்கு, (விலகு) சொக்கநா
தர்க்கு பணிவிடைசெய், எனவுரைக்க. விடை-இடபம். கண்டக்கால் நாத்காலி
என்பதை, காணிலிருநாத்காலி எனப்பாடமோதி, காணில் பரிகரி (நீக்கு)
எனவுரைத்தலுமுண்டு. பரி - குதிரை, கரி-யானை, இருநாத்காலி - இரண்டு
நாத்காற் பிராணிகள்.

அழகர்தமது பாஞ்சசநீயத்தை முழக்காவிடின் பாண்டவரைவநம்
தோற்பர் என்று பாடியது.

108. சதுரங்கர்சங்கத்தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலோயாயின் - முதலை

வருங்குளத்தின்முண்டக்கைவைப்பரன்றேயன்று
பொருங்களத்தினூற்றுவர்முன்போய்.

இ - ள். சதுர் - சதுரப்பாட்டையுடைய, அரங்கர் - திருவரங்கர், சங்கத்து அழகர் - சங்கத்துக்குத் தலைவராயிருந்த அழகர், (அவர்) செங்கைசங்கை - செவந்த தமதுகையிலுள்ள பாஞ்சசந்யம் என்னும் சங்கை, அதரம்மிசை - தமது திருவதரத்தினமீது, வைத்திலரே ஆயின் - வைத்து முழக்கிலராயின், அன்று - அக்காலத்தில், முதல் ஐவரும் - முதன்மைபெற்ற ஐவரும், பொரும்களத்தில் - யுத்தகளத்தில், நூற்றுவர் முன்போய் - (துரியோ தநாதியராகிய) நூறுபேருக்கெதிரே சென்று, குளத்தில் - (தம்) நெற்றியில் (தலையில்), முண்டகம் கைவைப்பர் அன்றே - தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கையைவைத்துக் கொண்டழுவாரல்லவா, எ - று.

சங்கை அதரமிசைவைத்ததாவது, பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனுக்குச் சாரதியாயிருந்து பாண்டவர்க்கு வெற்றியுண்டாகவும் துரியோதநாதியர் மணங்கலக்கவும் தமது பாஞ்சசந்யமென்னும் சங்கைவாயில்வைத்துத் துதியது.

கொண்டத்தூர் தண்டைக்காலம்மை சமைத்த பூசணிக்காய்க்
கறியைவியந்து பாடியது.

10). கண்டக்காற்கிட்டுங்கயிலாயங்கைக்கொண்டு
கொண்டக்கால்போட்சங்கொடுக்குமே - கொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மைசமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டர்க்காய்சருக்குமாம்.

இ - ள். கொண்டத்தூர் - கொண்டத்தூரில் வாழ்கின்ற, தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்த-தண்டைக்காலம்மையென்பவன் பாஞ்செய்துவைத்த, பூசணிக்காய்-பூசணிக்காய்கறியை, கண்டக்கால் - கண்டால், கயிலாயம் கிட்டும் - கைலாசவின்பங்கிடைக்கும், கைக்கொண்டு - கையிலெடுத்து, உட்கொண்டக்கால் - உண்டால், மோகூங்கொடுக்கும் - முத்தியின்பத்தைத்தரும், (மேலும்) அண்டர்க்கு ஆம்-தேவர்களுக் குரியதாகும், ஈசருக்கும் ஆம்-சிவபெருமானுக்கும் உரியதாகும், எ - று.

வேறிவிலக்கல்.

110. போலநிறமாவார்க்குப்பூணரமாவாறை
ஏலவதைசெய்தாலியல்பாமோ - சாலப்
பழிக்கஞ்சந்தென்மதுரைப்பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலேவந்து.

இ - ள். இருநான்கு விழிக்கஞ்சன்போல-எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமன்போலவும், சோமன்போல - சந்திரன்போலவும், அலைவேந்துபோல - கடற்கர.

சனாகிய வருணன்போலவும், நிறம் ஆவார்க்கு - (முறையே) செம்மை வெண்மை கருமை என்னும் நிறவேற்றுமையுடைய இப்பெண்ணரசியார்பொருட்டு, பூணரம் ஆவாரை-ஆட்டை, ஏலவதைசெய்தால்-பொருந்தக் கொலைசெய்தால், இயல்புஆமோ - (அது) நல்லியற்கையாகுமோ, (ஆகாதுஅன்றியும்) தென்மதுரைப்பாவை - தென்மதுரையிலுள்ள பாவைபோலும் உருவுடைய எமதுபெண்ணும், சாலபழிக்கு அஞ்சும் - மிகவும் பழிக்குஅஞ்சுவாள்.

ஆட்டுமாமிசத்தைச் சிறுகஅரித்து உலர்த்துவோர் கயிற்றில்கோத்து ஆரம்போலத் தோரணங்கட்டுசலால் ஆட்டைப் பூணரமென்றார். நிறமாவாரை எனப்பாடமோதி, செம்மை வெண்மை கருமை நிறங்களையுடைய ஆடுகளையெனப்பொருள் கூறுவாருமுள்.

மருதீசர்மீது காமதகந்தைக்குறித்துப் பாடியது.

111. கண்ணனிடங்கறியுங்காட்டுசிறுத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியுப்பற்றாதோ - தண்ணோடு
மாட்டியையுஞ்சோலைமருதீசரேபன்றிக்
குட்டியையென்தீத்தீர்குறித்து.

இ - ள். கண்ணன் இடங்கறியும் - கண்ணனிட்டகறியும், காட்டு - குறிக்கப்பட்ட, சிறுத்தொண்டர் சிறுத்தொண்டகாயனார், அன்பின் - அன்போடு, பண்ணு - சமைத்துவைத்த, சிறுவன் கறியும் - சிறுவனாகிய சீராளன் கறியும், பற்றாதோ - போதாதோ, தண் - குளிர்ச்சியாகிய, ஒடும் - பெருகியோடுகின்ற, மாட்டு இயையும் - தேன்பொருந்திய, சோலை-சோலைகுழந்த, மருதீசரே-திருவிடைமருதர்சீரே, பன்றிக்குட்டியை - பன்றியின் குட்டியை, குறித்து - நினைத்து, ஏன்தீத்தீர் - ஏன் தீய்ச்செய்தீர்.

வராகவுருக்கொண்டதனால் பன்றியென்றது திருமாலே. குட்டியென்றது அவர் புதல்வனாகிய மன்மதனை. கண்ணன்-கண்ணப்பன்.

கடைமொழிமாற்று.

112. மாடுதின்பான்பார்ப்பான்மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான்கொல்லனே - தேடி
இரும்படிப்பான்றான்செக்கா.எண்ணெய்விற்பான்வண்ணன்
பரும்புடைவைதப்பும்பறை.

இ - ள். பறைமாடுதின்பான் - பறையன்மாடுதின்பான், பாப்பான்மறை ஒதுவான் - பாப்பான் வேதமோதுவான், குயவன் கூடிமிக மண்பிசைவான் - குசவன்சேர்ந்து மிகுதியாக மண்ணைப்பிசைவான், கொல்லன்தேடி இரும்பு அடிப்பான்—, செக்கான் எண்ணெய்விற்பான்—, வண்ணன் பரும்புடைவை தப்பும் - வண்ணன் பெரியசீலையைத்தப்புவான், எ - று.

இதுவுமது.

113. ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலேமான்மழுவாம் - நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழிதான்மாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தாற்காகுமண்.

இ - ள். ஆதிசிவனுக்கு கண் மூன்று ஆம்—, மாயனுக்கு இருக்கண்ஆம்—
சங்கரற்கு செங்கையிலே மான் மழு ஆம் —, மாலுக்கு (செங்கையிலே) சங்கு
ஆழிஆம் - திருமாலுக்குச்செவந்த கையில் சங்கசங்கரங்களாம், மங்கை இடத்
தரற்கு ஆலம் ஆம்-உமாதேவியையிடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரானுக்கு(உணவு)
விடமாம், ஆயனுக்கு மண்ஆம் - திருமாலுக்கு (உணவு) மண்ணாகும், எ - று.

இதுவுமது.

114. கொன்றைமலர்தரித்தான்கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலுதினான்சடையோன் - பொன்றிகழும்
அக்கணிர்தான்மாயனரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ்சிவன்.

இ - ள். சிக்கலிலேவாழும் சிவன்கொன்றை மலர்தரித்தான்—, கோபா
லன்—, கோல்எடுத்து நின்று குழல் ஊதினான்-மாட்டாங்கோலைக் கைக்கொ
ண்டுநின்று வேய்க்குழலுதினான், நீன்சடையோன்-கீண்டசடையை யுடைய
சிவபெருமான், பொன்றிகழும் அக்குணிர்தான் - அழகுவிளங்குகின்ற அக்கு
மாலையை யணிந்தான், மாயன் அரவு அணையில் கண்வளர்ந்தான் - திருமால்
சர்ப்பசயந்தில் நீத்திரைசெய்தான், எ - று.

சிக்கல் - ஒருசிவஸ்தலம்.

நீருச்செங்காட்டிலிருக்கும் சிவபெருமானை நீந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

115. கண்ணபுரங்கோயிற்கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணையுண்டமாயனார் - எண்ணும்
சிரக்கப்பரையேந்திச்செங்காட்டிலீசர்
இரக்கப்புறப்பட்டாரென்று.

இ - ள். செங்காட்டில் ஈசர் - திருச்செங்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்குஞ்
சிவபெருமானாவார், எண்ணும் - யாவரும் மதித்தற்குரிய, சிரம்கப்பரை ஏந்தி,
தலையோடாகிய பாத்திரத்தையேந்தி, இரக்க புறப்பட்டார் என்று - இரக்கவெ
ளிப்பட்டாரென்று, கண்ணபுரம்கோயில்-கண்ணபுரக்கோயிலின், கதவுஅடை
த்து-கதவைமூடி, தாழ்போட்டார்-தாழிட்டார், வெண்ணெய் உண்டமாயனார்-
வெண்ணையுண்ட திருமாலானவர், மண்ணையுண்டார்-மண்ணையுண்டனர், எ-று.

கண்ணபுரக்கோயில் இவர்போனபொழுது மூடப்பட்டிருந்ததனாலும் திருமால்பூமியை உலகமுடிவுந்காலத்தில் உண்டருளுவதைலாலும் இவ்வாறு கற்பித்துக்கூறினார். திருமால் மண்ணையுண்பதற்குக் காரணம் தன் மைத்துனனாகிய சிவபெருமான் கப்பரையேந்திப் பிச்சைக்குப் புறப்பட்டது.

திருவாரூர்தீயாகராயர் திருநடந்தைக்குறித்து நீந்தாஸ்துகியாகப்

பாடியது.

T. 13647

116. திருந்தாடரவணியுந்தென்கமலையீசர்
இருந்தாடாதென்செய்திடுவார் - பொருந்த
ஒருகாலேயல்லவேயொண்டொடிக்காவன்
றிருகாலுஞ்சந்துபோனால்.

இ - ன். திருந்து - திருத்தமாகிய, ஆடு அரவுஅணியும் - படமெடுத்தாடுமியல்புள்ள பாம்பைத்தரித்த, தென்கமலையீசர் - தென்கமலை நகரிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானாவார், பொருந்த ஒருகாலே அல்லவே - பொருந்த ஒருதரமேயல்லவே, ஒள்தொடிக்கு ஆ - ஒட்டமாகிய வளையலை யணிந்தவளாகிய பரவையின்பொருட்டி, அன்று - அந்நான், இருநாலும் சந்துபோனால் - இரண்டுசரமும் சூதுபோனால், இருந்து ஆடாது என்செய்திடுவார் - இருந்து ஆடாமல் என்செய்வார், எ - று.

சந்துபோதல் - உண்டை விலகலுமாலும். திருநடந்தைத் சூதுபோய் உண்டைவில்கி பதனாலுண்டாகிய கோழி பொறுக்காமல் ஆடினதாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டது. இருநாலும் என்பது இரண்டு கால்களாலும் என்றும் பொருள்படும்.

ஆழர்முதலியார் என்கிற பிரபுவைப் புகழ்ந்து பாடியது.

117. உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்புதோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்திரிந்துவிட்டோமே - உள்ளபடி
ஆழர்முதலியமரர்கோணிக்கிருக்கப்
போமூரறியாமற்போய்.

இ - ன். உள்ளபடி - உண்மையாக, ஆழர்முதலி - ஆழர் முதலியாரென்கிற, அமரர்கோன் இங்கு இருக்க - தேவேந்திரன் இவ்விடத்திருக்க, போம் ஊர் அறியாமல் போய் - போகவேண்டிய ஊர் இன்னதென் றறியாமற்சென்று, உள்ளங்கால் வெள் ளலும்புதோன்ற - உள்ளங்காலிலுள்ள வெள்ளெலும்பு வெளிகாணும்படி, ஒருகோடி. வெள்ளங்கால் திரிந்துவிட்டோம் - வெருகாலம் திந்துவிட்டோம், எ - று.

ஆறுசாதிவரப்பாடுமெனச் சிலவேண்டிப் பாடியது.

118. கம்மாளனங்கிக்கணக்கனெனவேதுதித்தார்
செம்மான்சதுரைத்திருவரசை - அம்மாள்கள்

வாணியனும்பொன்னேரிவாழும்வெள்ளாளனுமே
சேணியனுமன்றேதெரிந்து.

இ - ள். அம்மாகேள் - அம்மாகேட்பாயாக, வாணியனும் - சரசுவதியை (மனைவியாக) உடையவனாகிய பிரமனும், பொன் ஏரி - இலக்குமியாகிய அழகியை மனைவியாகவுடையவனும், வாழும் - வாழ்கின்ற, வெள் ஆளனும் - வெண்மையாகிய பாற்கடலை யுடையவனாகிய திருமாலும், சேணியனும் - சுவர்க்கலோகத்தை யுடையவனாகிய இந்திரனும், தெரிந்து - அறிந்து, செம்மான் சதுரை திருஅரசை - செவந்த மானேத்தாங்கிய சதுரகிரிக்கு வேந்தனாகிய சிவபெருமானை, கம்மாள் - கபாலத்தையுடையவன், அங்கிக் கண்ணக்கன் - நெருப்புக் கண்ணையுடையவன், எனதுதித்தார் - என்று தோத்திரம் பண்ணினார்கள். ஏ -று.

செம்மான் - சக்கிலியன்.

திருவாநீதி தியாகராயநுத்தி திருமால் வரகநமானுரெனப் பாடியது.

111. பாரளக்குந்தாதுசெல்லும்பையரளின்மேனடிக்குர்
சீரகலிசாபத்தைத்தீர்க்குமே - ஹரருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந்தையலாய்காரநீல
கண்டத்தாருரான்கழல்.

இ - ள். தையலாய் - பெண்ணே, காரநீலகண்டத்தார் - மிகக்கரிய நண்டத்தையுடைய சிவபெருமானாவார், ஹர் - ஏறிநடாத்திய, ஆன் - (திருமாலாகிய) இடபத்தின், கழல் - அடி, பார் அளக்கும் - பூமியையளக்கும், தாதுசெல்லும் - தாதுபோகும், பையரளின்மேல் நடக்கும் - படத்தையுடைய (காளிக் சன் என்னும்) பாம்பின்மீது நடநம்பண்ணும், சீர் அகலிசாபத்தை தீர்க்கும் - சிறப்பையுடைய அகலியையின் சாபத்தை நீக்கும், ஹர் அருகில் - ஹரருகிலுள்ள, சண்டம் - வேகமாக வோடுமியல்புள்ள, சகடு - வண்டிலை, உதைக்கும் - உதைக்கும், ஏ -று.

பாரளந்தது திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில். தாதுசென்றதும், அரவின்மேல் நடத்ததும், சகடுதைத்ததும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில், அகலிகை சாபந்தீர்த்ததூராவதாரத்தில், நீலகண்டத்து ஆருரான்கழல் எனப்பிரித்து, நீலகண்டத்தையுடைய திருவாருரானது வாகநமாகிய திருமால் என்று பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும். கழல் - திருவடி, அது இங்கு சிவபெருமானுடைய திருவடி நிலையாகிய திருமாலுக் காயிற்று.

திருவீழ்சி சிவபெருமானுத்தி திருமால் விடையானுரெனப் பாடியது.

120. காலாற்படியளக்குங்கண்ணிடர்துழிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ்சிங்கமாம் - பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுமிலுமைவர்க்குத்தாதாகும்
விழியப்பேரழும்விடை,

இ - ன். வீழியப்பர் ஏறும்விடை - வீழியப்பர் ஏறிநடத்துகிற (திருமாலாகிய) இடபம், காலால் படி அளக்கும் - அடியினால் பூமியையளக்கும், கண் இடந்துபூசிக்கும் - கண்ணைத் தோண்டி (மலராகக்கொண்டு) அர்ச்சிக்கும், சேல் ஆம் - மச்சாவதாரமெடுக்கும், நமடம் ஆம் - கூர்மாவதார மெடுக்கும், சிங்கம் ஆம் - நரசிங்காவதாரமெடுக்கும், பால் ஆழியாகும் அப்பிலேதுயிலும் - பாற்கடலாகிய நீரிலே ஆங்கும், ஐவர்க்கு ஆதாரமும் - பஞ்சபாண்டவர்க்குத் தூதாகிச்செல்லும், எ - று.

கண்ணிடந்து பூசித்தாவது - திருமால் நான்தோறும் கியமமாய் ஆயிரந்தாமரை மலர்களைக்கொண்டருச்சித்து வருங்காலத்தில், இவரது பத்தியைச் சொதிக்கக் கருதின சிவபெருமான் ஒருமலரை மறைக்க, இவர் அக்குறையை சிறப்பத் தம்கண்ணைத் தோண்டி அருச்சித்தது. திருமால் படியளந்தது மாவலியின் வலியடங்க, மச்சாவதார மெடுத்தது சோமுகா சுரனைக் கொல்லுதற்கு, நமடமாகியது திருப்பாற்கடல் கடைகையில் மத்தாகிய மந்தரமலையைத் தாங்க. நரசிங்கமாகியது இரணிய கசிபனைக்கொன்று பிரகலாதனைக் காத்தற்பொருட்டு. நமடம் - ஆமை.

மதுரைச் சொக்கநாதரைப் புகழிந்து பாடியது.

121. கடம்பவனச்சொக்கநாடுக்குக்கண்ணன்றான்வேறே
இடம்பெரியகண்ணொன்றையிர்தான் - உடம்பதனிற
சொம்பாதி யானான் சுமக்கவெருதானான்
அம்பானன்றேவியுமானான்.

இ - ன். கடம்பவனச் சொக்கநாடுக்கு - மதுரைச்சொக்கநாதருக்கு, கண்ணந்தான் வேறே - திருமால்தான் வேறாவனே (ஆகான், ஏனெனின்), இடம்பெரியகண் ஒன்றை சுந்தான் - பெரியதாகிய இடங்கண்ணொன்றைத் தந்தான், உடம்பதனில் சொம்பாதி யானான் - உடம்பில் சரிப்பாதி யானான், சுமக்கவெருது ஆனான் - சுமக்க இடபமானான், அம்பு ஆனான்-பாணமானான், தேவியுமானான்-மனைவியுமானான், (ஆதலால்), எ - று.

பாதி யானது - இறுதிக்காவத்தில் திருமேனியின் ஒர்பக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தது. சுமக்க வருதானதும் அம்பானதும் திரிபுர சங்கரகாலத்தில், தேவியானது மோஹிசியவதாரத்தில்.

திருக்கன்னபுரத்திலிருக்கும் திருமலை நிந்தால்துதியாகப் பாடியது.

122. கன்னபுரமாலேகடவுளிலுரீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிகமொன்றுகேள் - முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தாமுயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத்தொலையாதே.

இ - ள். கன்னபுரமாலே - திருக்கன்னபுரத்தி லெழுந்தருளிய திருமா லே, கடவுளிலும் - சிவபெருமானிலும், நீ அதிகம் - நீ உயர்ந்தவன், உன்னி லும் யான் அதிகம் - உன்னிலும் நான் உயர்ந்தவன், ஒன்றுகேள் - (நான் சொ ல்லுவதாகிய) ஒரு செய்தியைக்கேளாய், உயர்சிவனுக்கு ஒன்றும் இல்லை-உயர் ந்த சிவபெருமானுக்கு ஒருபிறப்புமில்லை, முன்னமே-முன்னே, உன் பிறப் போபத்து ஆம் - உன் பிறப்போபத்தாகும், என்பிறப்பு எண்ணத்தொலையாது- என்பிறப்பு அளவிடமுடியாது (ஆதலால்), எ - று.

ஒன்றுமில்லாதவனினும் பத்துள்ளவன் அதிகன், அவனினும் மிகப்பலவு ள்ளவன் அதிகன், ஆதலால் இவ்வாறுகூறினார். இதில் சிவனுக்கு ஒன்றுமில்லை யென் றிகழ்ந்ததுபோலக் கூறினும் பிறவியற்றவரெனப் புகழ்ந்த தாயிற்றெனக் கொள்க.

அமராவதி துருக்களிட்ட விருந்துண்டு அவனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

123. ஆனைகுதிரைதாநுடன்தனைக்கொன்றகறி
சேனைமன்னரைக்காய்துன்றியவரை - பூநெயுடன்
கூட்டியமுதிட்டான்ருருக்களமரபதியான்
வீட்டிலுண்டெவந்தேன்விருந்து.

இ - ள். குருக்கள் அமராபதியான்-அமராபதிகுருக்கள் என்பவன், ஆனை கறி - ஆனைக்கறியும், குதிரைகறி - குதிரைக்கறியும், தரும் அன்னைதனைக் கொன்றகறி - பெற்றதாயைக்கொன்ற கறியும், சேனைமன் - கூட்டமாகப்பொ ருந்திய, நரைக்காய் - வெணமையாய்க் காய்க்கிற, துன் - நெருக்கிய, தீ - மதுரமாகிய, அவரை (கறி) - அவரைக்காய்க்கறியும், பூநெய்யுடன்கூட்டி-பொ லிவைத்தருகிற நெய்யுடன்கலந்து, அமுதுஇட்டான் - அமுது படைத்தான், வீட்டில் - (அவனது) வீட்டில், விருந்து உண்டெவந்தேன் - விருந்துண்டெவந் தேன், எ - று.

விருந்துண்டு உவந்தேன் எனப்பிரித்து, விருந்துண்டு களித்தேன் எனி னும் பொருந்தும். ஆனைக்கு அத்தியென்னும் பெயருண்டாதலால் ஆனைக்கறி என்றது அத்திக்காய்க்கறியை என்றும், குதிரைக்குமா என்னும் பெயருண்டா தலால் குதிரைக்கறின்றது மாங்காய்க்கறியை என்றும், குலசாயத்தவுடனே தனக்குத் தாயாயிருந்த மரத்தை யழித்தலால் அன்னைதனைக்கொன்ற கறி என் றது வாழைக்காய்க்கறியை என்றும் கொள்க. பூநெய் - தேன் என்பாருமுளர், அது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாது.

திருவாநிலில் ஒருகாலவிசேஷத்திற் கோயிலுக்குப் போனபொழுது
துருக்களமார் தியாகருக்கு வச்சிரப்பதக்கம் சமர்ப்பித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள், அதனால் சுவாமிதிசறம் செய்வதற்குச்
சற்றுநேரம் நாமநமானதைப்பற்றிக் கோவங்கொண்டு,

அந்த வச்சிரப்பதக்கம் அரவும் அக்தருக்கள் பிரார்த்
தனைபின்படி மறுபடியும் பொருந்திப்போகவும்
பாடிய வசையும் வசைமீட்சியும்.

124. அன்னவயல்குழந்திருக்குமாருரானெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிரமிருக்குமே - முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ்சோழன்மகனைக்கொன்றும்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந்தான்.

இ-ள். முன்னம் - முன்னே, ஒருதொண்டன் மகனைக்கொன்றும் - ஒப்
பற்ற சிறுத்தொண்டனது புதல்வனாகிய சீராளனைக்கொன்றும், சோழன் மக
னைக்கொன்றும் - மஹாதேவனது சோழனது புதல்வனாகிய வீதிவிடங்கனைக்
கொன்றும், சண்டன் மகனைக்கொன்றும் - சூரியன் மகனாகிய யமனைக்கொன்
றும், அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் வாழ்கின்ற, வயல்குழந்து இருக்கும் - வய
ல்கள் குழந்திருக்கின்ற, ஆருரான் நெஞ்சத்தில் - திருவாரூரை யுடையவனா
கிய சிவபெருமானது மனத்தில், இன்னம்வயிரம் இருக்குமே - இன்னம் வயிர
மிருக்குமே, ஏ - று.

இருக்குமே என்பதில் ஏதாரத்தை எதிர்மறையாக்கிவசைக்கும், அசையா
க்கி வசைமீட்சிக்கும் கொள்க.

திருமலராயனும் அநிமநூரகவியும் அறுபத்துநாலு தண்டுகைப்புலவர்
களும்-கேட்டவினாக்களுக்குக் காளமேகப்புலவர் யமகண்டத்திலிருந்து
தக்க விடை கூறியதைக் குறித்து மகிழ்ந்து சம்மாநியாமல், பொற்
மையால் அவரை உபேக்ஷித்திருந்ததைப் பற்றி அவர்
சினங்கொண்டு திருமலராயன் பட்டணத்தில்
மண்மாரிபெய்யப் பாடியவை.

125. கோளரிருக்குமுர்கோள்கரவுகற்றஊர்
காளிகளாய்நின்றுகதறுமுர் - நாளை
விண்மாரியற்றுவெளுத்துமிக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்தவான்.

இ-ள். கோளர் இருக்கும் ஊர்-கோள்சொல்வோர் வாழும் ஊர், கோள்
கரவு கற்ற ஊர் - கோளையும் வஞ்சகத்தையும் கற்றிருக்கிற ஊர், காளிகள் ஆய்
நின்று கதறும் ஊர் - இளைஞராய் நின்று கதறுகின்ற ஊர், (இது ஆதலால் இ
தில்) இந்தவான் - இந்தமேகம், நாளை - நாளைக்கே, விண்மாரி அற்று-ஆகா
யத்தினின்றும் மழைபொழிதலையொழிந்து, வெளுத்து - வெளுப்படைந்து,
மிக்ககறுத்து - மிகவுங் கறுத்து, மண்மாரிபெய்க - மண்மழையைப் பொழியுந்
கடவது, ஏ-று.

126. செய்யாதசெய்ததிருமலைராயன்வரையில்
அய்யாவரனேயநொடியில் - வெய்பதழல்
கண்மாரியான்மதனைக்கட்டழித்தாற்போற்றியோர்
மண்மாரியாழியவாட்டு.

இ - ள். செய்யாத-செய்யவொண்ணாத தீச்செயல்களை, செய்த, பண்ணின, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயன்மலையில், அய்யா - என் தந்தையே, அரனே - பரமசிவனே, அநொடியில் - அநொடிப்பொழுதில், வெய்யதழல் - கண்மாரியால் - வெப்பமாகிய நெற்றிக்கண் நெருப்புமழையால், மதனைக்கட்டழித்தாற்போல - மண்மதனைவலிநெட எரித்தாற்போல, தீயோர்-இந்நகரத்திலுள்ள தீயோரை, மண்மாரியால் - மண்மாரி பெய்தலால், அழிய - அழிந்துபோக, வாட்டு-வருத்தாய், எ - று.

வறம்புனங்கண்டு தலைவனரங்கல்.

127. கம்பத்தானைக்கடையிற்கட்டினுன்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்காலானதே - வம்புசெறி
பூவைகாள் கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காள் அன்றில்காள்
பாவையாளாண்டபதி.

இ - ள். வம்புசெறி - புதுமைமிருந்த, பூவைகாள் - நாகணவாய்ப்பறவைகளே, கிள்ளைகாள் - கிளிகளே, பூகுயில்காள் - அழகாகிய குயில்களே, அன்றில்காள் - அன்றில்களே, பாவையாள் - பாவையோலு முருவமுள்ள தலைவி, ஆண்ட - ஆண்டு கொண்டிருந்த, பதி - இடமானது, கம்பத்தானை-பத்துத்தலைகளையுடைய ராவணனை, கடையில்கட்டினுன் - தன்வாயிலிற் கட்டிவைத்தவனாகியவாலி, கால்சாய - வேரோடற்றுவீழ, அம்பைத்தாவித்தான் - அம்பையேவினவனாகிய பூரீராமனது, கால்ஆனது - திருவடியாயிற்று, எ - று.

அம்பைத்தாவித்தான் கால் - அரிதான். இது அரித்ததான் எனவிரியும். தாவித்தான் தாபித்தான் என்பதன்திரிபு, அன்றித் தாவுவித்தான் எனினும் பொருந்தும். வறம்புனங்கண்டு, தலைவனிரங்கலாவது - தலைமகள் காத்திருந்த நினைத்தாள்கள் அரியப்பட்டும், தலைமகள் இறச்செறிக்கப்பட்டும் இருந்ததைக் கண்ட தலைமகன்வருந்தி, அங்குள்ள பூவைமுதலியவற்றோடு கூறியிரங்கியது. இறச்செறித்தல் - வீட்டிற்சேர்த்தல்.

ஒரு கலியாணத்தில் சேஷையிட்டபோது அந்தந்தம்பதிகளைச் சிவனும்
விஷ்ணுவும் காக்கவேன்று ஆசீர்வதித்தது - சிலேடை.

128. சாரங்கபாணிபரஞ்சக்கரத்தர்கஞ்சனைமுன்
ஒரங்கங்கொய்தவுகிர்வாளர் - பாரெங்கும்
ஏத்திமையாகரினியாயிவரும்மைக்
காத்திவெரெப்போதுங்காண்.

சிவன்.

இ - ள். சாரங்கபாணியர் - மாணத்தாங்கிய கையையுடையவரும், அஞ்ச அக்கரத்தர் - பஞ்சாக்ஷரத்தையுடையவரும், கஞ்சனை - பிரமனை, முன் - முற்காலத்தில், ஓர் அங்கம்கொய்த - ஒப்பற்ற அவயவமாகிய தலைமைக்கிள்ளிய, உகிர்வாளர் - நகமாகிய வாளையுடையவரும், பார் எங்கும் - உலகமெங்கும், ஏத்திடு - துதிக்கின்ற, உமை ஆகர் - உமாதேவியைத் திருமேனியி லுடையவரும் ஆகிய, இவர் - இந்தச் சிவபெருமானாவர்.

விஷ்ணு.

சாரங்கபாணியர் - சாரங்கமென்னும் வில்லைக் கையிலேந்தினவரும், அம்சக்கரத்தர் - அழகாகிய சக்கரத்தையுடையவரும், கஞ்சனை - கம்ஸனை, முன் - முன்னாளில், ஓர் அங்கம்கொய்த - ஒப்பற்ற உடலைநாசப்படுத்திய, உகிர்வாளர் - நகமாகிய வாளையுடையவரும், பார் எங்கும் - உலகமெங்கும், ஏத்திடு - துதிக்கின்ற, மை ஆகர் - கரிய திருமேனியையுடையவரும் ஆகிய, இவர் - இந்த விஷ்ணுவானவர்.

உம்மை - உங்களை, எப்போதும் - எந்தாலத்திலும், இனிதாய் காத்திடுவர் - இனிதாக ரக்ஷித்தருளுவர் எ - று.

திருப்பனந்தாள் பட்டர்மேல் பாடியது.

129. விண்ணீரும்வற்றிப்புவிநீரும்வற்றிவிரும்புமழைத்
தண்ணீரும்வற்றிப்புலவோர் தவிக்கின்றகாலத்திலே
விண்ணீரும்வற்றிப்புவிநீரும்வற்றிவிரும்புமழைத்
தண்ணீரும்வற்றிப்புலவோர் தவிக்கின்றகாலத்திலே

இ - ள். விண்ணீரும்வற்றி - விண்ணுலகத்திலுள்ள நீரும்சுவறி, புவிநீரும்வற்றி - மண்ணுலகத்திலுள்ள நீரும்சுவறி, விரும்பும் மழைத்தண்ணீரும்வற்றி - (யாவரும்) விரும்புகின்ற மேகத்திலுள்ள குளிர்ச்சியாகிய நீரும்வற்றி, புலவோர் தவிக்கின்றகாலத்தில் - வித்துவான்கள் தவிக்கின்றகாலத்தில், உண்ணீர் உண்ணீர் என்று - உண்ணுங்கள் உண்ணுங்கள் என்று, உபசாரம்சொல்லி - உபசார வார்த்தைகளைச்சொல்லி, உபசரித்து - உபசாரஞ்செய்து, தண்ணீரும் சோறும்நருவான் - தண்ணீரையும் சோற்றையும் உதவுவான், (அவன் யாவனெனின்) திருப்பனந்தாள் - திருப்பனந்தாள் என்னும் ஊரிலிருக்கிற, பட்டன் - பட்டன் என்பவன், எ - று.

மதுரை மீனாக்கியம்மையைத் தரிசித்துப் பாடியது - சிலேடை.

130. விள்ளப்புதுலமயொன்றுண்டாலவாபினின்மேவுதென்னன்
பிள்ளைக்கொருகுலேமன்றேருரும்பைபிடித்ததிலே
கொள்ளிக்கணன்றிபடியாலோர்குரும்பைகுறைந்தமிர்தம்
உள்ளிறிப்பொதிந்தவிரண்டிநாநீர்கச்சுறைந்ததுவே.

இ - ள். விள்ள - நான் எடுத்துச்சொல்வதற்கு, புதுமை ஒன்று உண்டு - புதுமையாகிய செய்தி ஒன்றுளது, (அது யாதெனின்) ஆலவாயினில் மேவு - திருவால் வாயில்பொருந்திய, தென்னன் பிள்ளைக்கு - தென்னம் பிள்ளையில், ஒருகுலை - ஒருகுலையுண்டு, (அதில்) மூன்றே குரும்பை பிடித்ததில் - மூன்று குரும்பைகளேபிடித்ததில், ஓர்குரும்பை - ஒருகுரும்பையானது, கொள்ளிக்கண்ணன் - கொள்ளிக்கண்ணனது, திட்டியால் - பார்வையால், குறைந்து - குறைவுபட்டு, உள்ளில் - உள்ளிடத்தில், அமிர்தம்பொதிந்த - நீர்நிறைந்த, இரண்டு இளநீர்-இரண்டிளநீர்கள், கச்சுஉறைந்தன - கைத்துத்தோய்ந்தன, எ-று, இதைத் தென்னம்பிள்ளைக்கும்.

ஆலவாயினில் மேவு - திருவால்வாயினில் பொருந்தியிருக்கிற, தென்னன் பிள்ளைக்கு-பாண்டியன்மகளுக்கு, ஒருகுலை மூன்றே குரும்பைபிடித்து-ஒருமார் பில் மூன்று குரும்பைபோன்ற தனங்களுண்டாகி, அதில்-அதில், ஓர்குரும்பை-ஒருகுரும்பையானது, கொள்ளிக்கண்ணன் திட்டியால்குறைந்து - நெருப்புக் கண்ணாகிய சொக்கநாதனது பார்வையால் கருகி, அமிர்தம் உள்ளில்பொதிந்த - அமுதமானது உள்ளிடத்திற் பொருந்திய, இரண்டு இளநீர் - இரண்டிளநீர்களை விகர்த்ததனங்கள், கச்சு உறைந்தன-கச்சின் கண்ணேதங்கின, எ - று, இதை மீநாகடியம்மைக்கும் கொள்.

தில்லைக்கோவிந்தராஜர் கால்மாட்டிலிருந்து சபாநாதர் நடந்த

செய்வதைப் பாடுமென்று வைணவர் அவமதித்துச்

சொன்னபோது பாடியது.

131. ஆட்டுக்கிசைந்தவரம்பலவாணரவர்க்கெஃ

நீட்டிற்றுமால்வடபாலினிற்காலெனநீநினையேல்

சூட்டுற்றமுப்புஞ்செற்றவர் தம்மைச்சுமந்தலுத்த

மாட்டுக்கென்னோவிடங்கானீட்டல்சொல்லவழக்கில்லையே.

இ - ள். ஆட்டுக்கு இசைந்தவர் - நடநஞ்செய்தற் கிசைந்தவராகிய, அம்பலவாணர் அவர்க்கு ஏதிரே - அம்பலவாணராகிய அவர்க்கெதிரில், மால்-திருமாலானவன், வடபாலினில் - வடபாரிசத்தில், கால்நீட்டிற்று எனநீ நினையேல் - கால்நீட்டினதாக நீ நனைக்கவேண்டாம், சூடு - (நெற்றிக்கண்ணினது) நெருப்பினால், உற்றமுப்புரம் - பொருந்திய திரிபுரங்கனையும், செற்றவர் தம்மை - அழித்தவரை, சுமந்துஅலுத்த - சுமந்தினைத்த, மாட்டுக்கு - இடபத்துக்கு, கால்நீட்ட இடம்என்-கால்நீட்ட இடம்யாதுக்கு, சொல்ல வழக்கு இல்லை - (இதனைச்) சொல்வது வழக்கன்று, எ - று.

இடபமாய்த்தாங்கின திருமாலுக்குக் கால்நீட்டல் சொல்வது பொருந்தாதென்பது கருத்து.

திருவொற்றியூர் தியாகராயரைத் தரிசித்து நீந்தால்
துதியாகப் பாடியது.

132. பாருரையப்பலிக்குமுன் தீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோருருமில்லையிருக்கவென்றனுமுள்ளுருமொற்றி
பேருரையத்தியாகரென்றேபெரும்பேரும்பெற்றீர்
ஆருரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமப்பலத்தே.

இ - ள். பார் ஊர் அறிய - உலகத்திலுள்ள ஊர்களெல்லாம் அறியும்படி, பவிக்கு உழன்றீர் - பிணக்கியின்பொருட்டு உழன்றீர், பற்றி பார்க்குமிடத்து - உற்று நோக்குமிடத்தில், இருக்கின்றாலும் - இருத்தற்காயினும், ஓர் ஊரும் இல்லை - ஒரு ஊராயினுமில்லை, உள் ஊரும் ஒற்றி-உள்ள ஊரும் ஒற்றி, பேர்-உமதுபெயரை, ஊர் அறிய - ஊரெல்லா மறியும்படி, தியாகர் என்று பெரும் பேரும்பெற்றீர் - தியாகர் என்று பெரிய பேரையும்படைத்தீர், ஆருரிலே இருப்பீர் - இனி யாவருடைய ஊரிலே யிருக்கப்போகிறீர், இனி அம்பலத்தே போய்விடும் - இனி அம்பலத்துக்குப் போய்விடும், ஏ - று.

ஆருர்-திருவாரூர் என்று மொருபொருள். அம்பலம்-பொது இடம், பொன்னம்பலம்.

ஒருநிலை சிவபெருமான் புறப்பாடடைக்கண்டு நீந்தால் துதியாகப்
பாடியது. இதில் ஒன்பது சாதிவந்தமைகாண்க.

133. வாணியன்பாடிடவண்ணன் சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுன்றொழத்திங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்கருமான்றுகிறனைக்கொண்டணிந்த
வேணியனானவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே.

இ - ள். வாணியன்பாடிட-சரசுவதியையுடையவளுகிய பிரமன் பாடவும், வண்ணன் சுமக்க - வளமாகிய இடபம் (நந்தி) சுமக்கவும், வடுகன் செட்டி சேணியன்போற்ற - வைரவனும் முருகனும் இந்திரனும்தொழவும், கடல் பள்ளி முன்தொழ - திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொள்வோளுகிய திருமால்முன்னின்று வணங்கவும், தீகரும்பை கோணியன்வாழ்த்த - மதுரமாகிய கரும்பை வில்வாக வளைத்தவளுகிய மனமதன் துதிக்கவும், கருமான் துதில்தனைக்கொண்டு அணிந்த வேணியனானவன் தட்டான் - யானையின்தோலை யுரித்துத்தரித்த சடாபாரத்தையுடையவளுகிய சிவபெருமான்என்கிற (மூக்கரணங்களுக்கும்) எட்டாதவன், புறப்பட்ட வேடிக்கை ஏ - புறப்பட்ட வேடிக்கைஎன்ன வியப்பு, ஏ-று.

திருவரங்கரை மணியாகச் சிலேடித்துப் பாடியது.

134. பாக்குபெறுந்திருவைநூற்றிரட்டிப்பணவியைபில்
தாங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடங்கா துலகமுனைத்துமபெறும்
ஒங்குமரங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே.

இ - ள். ஓங்கும் - உயர்ந்த, அரங்கம் - திருவரங்கமாகிய, திருப்பெட்ட கத்துள் - அழகாகிய பெட்டியிலிருக்கின்ற, ஒருமணி - ஒப்பற்ற ரத்நமானது, பாங்குபெறும் - அழகுபெற்றிருக்கும், திரு ஐந்தூற்று இரட்டிபண விடையில் னாங்கும் - அழகாகிய ஆயிரம் பணவெடையென்னும் கிறைபெற்றிருக்கும், அதில் ஒருமா ஏற்றம் உண்டு-அதில் ஒருமா அதிகமுண்டு, சுரர் முனிவர் அவர் செப்பிற்கு அடங்காது - தேவர் முனிவராகிய அவர்களுடைய செப்பினுள்ளடங்காது, உலகம் அனைத்தும்பெறும் - உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் (விலைதிக் கப்) பெறும், எ-று.

திருவரங்கனைக் குறிக்கும்போது, ஒருமணி-ஒப்பற்ற நீலமணியை கிகர்த்த ரங்கநாதன், அழகைக்கொண்டிருக்கிற (ஆதிசேடனது) அழகியஆயிரம் பண மகுடங்களினிடையே பள்ளிகொள்வான், அப்படி பள்ளிகொள்வதிலும் ஒப் பற்ற திருமகளும் (திருமார்பில்) ஏறியிருத்தல் உண்டு, தேவர் முனிவர் என் னும் அவர்களுடைய சொல்லுக்கு அடங்கான். எல்லாவலகங்களையும் படைத்த நுருவன்னென்ப பொருள்கொள்க.

தில்லைக்கோவிந்தராஜர்கோயிலிருந்தும் நம்பியார் விஷ்ணுவே
பரம் என்றதற்குப் பாடியது.

135. சத்தாதிபந்தையுந்தாங்காததெய்வந்தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுங்கண்களிரு
பத்தானவன்மைந்தன்பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோதெய்வமாகப்பிதற்றுவதே.

இ - ள். சத்தாதிஐந்தையும் தாங்காததெய்வம் - சத்தாதிவிஷயங்களைந்தி னையும் கொண்டிராத தெய்வமும், தனிமறையும் கத்தா எனும் தெய்வம் - ஒப்ப ற்ற வேதங்களும் கடவுளையென்று துதிக்கின்ற தெய்வமும்ஆகிய சிவபெருமா னை, அம்பலத்தேகண்டும் - பொன்னம்பலத்திற் கண்டிருந்தும், கண்கள் இரு பது ஆனவன்மைந்தன் - இருபதுகண்களையுடையவனாகிய ராவணன் புதல்வ னாகிய இந்திரசித்து, பொய்த்தேவியைக் கொல்லப்பார்த்து அழுத - பொய்த் தேவியாகிய (மாயாசீதையைக்) கொல்லநோக்கியழுத, பித்தானவன் தனையோ- பித்தனாகிய திருமாலையோ, தெய்வமாக பிதற்றுவது - (நீங்கள்) தெய்வமாகக் கொண்டு பிதற்றுதல் செய்வது, எ - று.

திருவரங்கர் சந்நிதிக்கு முருகர்வர அவரது மயில் வாகனத்தைக்கண்டு
அந்திருவரங்கரது அணையாகிய பாம்பு அஞ்சியதாகப் பாடியது.

136. திரண்டிமையோர்தொழுந்தென்னரங்கேசர்முன்செங்கககளா
றிரண்டிடையோனுமெதிர்சென்றதாலெதிர்ந்தார்தமைக்கண்
டருண்டெழுமைவர்க்குத்தேருர்பவன்கொளணவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே.

இ - ள். இமையோர் திரண்டதொழும் - தேவர்கள் கூடிவணங்குகின்ற, தென் அரங்கேசர் முன் - தென்னரங்க நாதனுக்கெதிரில், ஆறிரண்டு செங்கைகள் உடையோனும் - பன்னிரண்டு திருக்கைகளை யுடையவனாகிய முருகனும், எதிர்சென்றதால் - 'எதினோபோனதனால் (இவனது மயிலைக்கண்டு), எதிர்த்தார்தமைக்கண்டு - எதிர்த்தவர்களாகிய துரியோதனாகியனா நோக்கி, அருண்டு எழும் ஐவர்க்கு - அஞ்சியெழுந்த பஞ்சவர் பொருட்டு, தேர் ஊர்ந்தவன் கொள் அணை - (அருச்சுநனுக்கு) தேர்செலுத்தினவனாகிய திருமாற்கொண்ட அணையாகிய பாம்பு, வெருண்டு புரண்டு - அஞ்சிப்புரண்டு, ஒரு புற்றைக்கடந்து-ஒருபுற்றைத்தாண்டி, ஒருபுற்றில் புருத்தது-ஒருபுற்றில் துழைந்தது, எ-று.

கச்சியில் காமாசுரியம்மையைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

137. மாக்கைக்கிரங்குருகும்வளர்ச்சுரவாகப்புள்ளும்
தாக்கச்சரபங்குழைந்ததெவ்வாறுசுகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித்திருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின்கீழேயிருக்குங்கருங்குயிலே.

இ - ள். சுகதலத்தை ஆக்கி-உலகங்களைப்படைத்து, பெருக்கி-வளர்த்து, திரு அறச் சாலையில்-அழகாகிய தருமசாலையில், அன்னம் இட்டு காக்கைக்கு - அமுதுபடைத்துக் காத்தற்பொருட்டு, ஒரு கொக்கின் கீழே இருக்கும் - ஒரு மாமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கருகியிலே-கருங்குயில்போன்றவனே, மாகைக்கு இரங்கும் குருகும் - மாந்தளிர்போன்ற உன்கையில் அணியப்பட்ட டொலிக்கின்ற வளையலும், வளர் சூரவாகப் புள்ளும் - வளராசின்ற சூரவாகப் பறவையை வளர்த்த தனங்களும், தாக்க - படுதலால், சரபம்-சரபரூபியாகிய சிவபெருமான், குழைந்தது எவ்வாறு-குழைத்துபோயின தெப்படி, எ-று.

ஒருபெண்ணாகிய உனக்குச் சிவபெருமான் எப்படிச் குழைந்தார் என்றும் குயிலாகிய உனக்குச்சரபம் எப்படிக்குழைந்தது என்றும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்க. காமாசுரியம்மை கம்பாநதியில் மணல் இலிங்கஞ்செய்து பூசித் திருக்கும்போது வெள்ளம் வரக்கண்டு இலிங்கத்தைத் தழுவித் கொண்டதனால் முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் பட்டுச் சிவலிங்கமழிந்தது என்பது கதை. "திருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுக் காக்கைக்கு" என்றது முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் ஈராழிரெல்லைக்கொண்டு செய்வதைச் குறித்தது. குருகு, சூரவாகம், சரபம், காக்கை, கொக்கு, குயில், எனப் பறவைப்பெயர்கள் சொன்னவந்தோரை வந்தன. சிவபெருமான் சரபரூபங்கொண்டது இரணிய சம்மாதஞ்செய்த நரசிங்கத்தைச் செய்ததற்பொருட்டு.

திருவாரூர்தீயாகராயணத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

138. தென்னொக்குஞ்சோலைக்கமலைப்பிரான்செஞ்சடாடவிதான்
என்னொக்குமென்னிலெரியொக்குமந்தவெரிவிவிட்ட

பொன்னெக்குங்கொன்றைகரியொக்கும்வண்நெற்பொற்பணிசெய்
மின்னெக்குங்கங்கைகிழக்கொல்லென்குமவ்வென்றிறையே.

இ - ள். தென் ஓக்கும் சோலை - அழகுபொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த, கமலைபிரான-கமலாலயத்துக் கிறைவனாகிய தியாகராயப் பெருமானது, செம் சடா அடவி - செவந்த சடைக்காடானது, என் எங்கும் என்னில் - எதனை நிகர்க்குமென்றால், எரி ஓக்கும்-நெருப்பை நிகர்க்கும், கொன்றை-(அந்தச்சடையிலணிந்த) கொன்றை மலர்கள், அந்த எரியில் இட்ட - அந்தநெருப்பின்மேல் வைத்த, பொன் ஓக்கும்-பொன்னை நிகர்க்கும், வண்டு - (அந்த மலர்களின்மீது மொய்க்கின்ற) வண்டிகள், கரி ஓக்கும் - கரியை நிகர்க்கும், கங்கை - அங்குள்ள கங்கையானவள், நல்பொன் பணிசெய் மின்ஓக்கும் - நல்ல பொன்னுபரணங்களைச் செய்கின்ற (ஒரு) மாதை நிகர்ப்பள், அடிவளப்பிறை - அந்த வெள்ளிய பிறையானது, கிழக்கொல்லன் ஓக்கும்-கிழக்கம்மானனை நிகர்க்கும், எ-று.

பிறை வீளந்திருத்தலால் கிழக்கொல்லனுக்குவமையாயிற்று.

ஓநூல் சிவபெருமானது இடபவாகந சேவையைநீதிசீத்துப் பாடியது.

139. கரியொன்றுபொன்மிகும்பையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன்னுலாத்தினிலேறிருண்டபஞ்ச
சொரிகின்றநாகமின்சோற்றினிலேறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக்கலைலேறிவந்ததுநங்கனத்தே.

இ - ள். கரி ஒன்று - ஒருயானை (கணபதி), பொன் மிகும்பை ஏற - பெருச்சாளியின் மீதேறிவரவும், கற்றவர் சூழ்ந்துதொழ - (கற்கவேண்டிய வீட்டு தூல்களைக்) கற்றவர்கூழ்ந்து வணங்கும்படி, எரி ஒன்று செல்வன் - நெருப்புப் பொறியிற்றேன்றிய முருகக்கடவுள், துலாத்தினில் ஏற - (துலாஸ்நாந கட்டமாகிய மாலூரத்தின்மீது (மயிலின்மீது) ஏறிவரவும், இருண்ட பஞ்ச சொரிகின்ற நாகமின் - கறுத்தமேகங்கள் (மழையைப்) பொழித்தற்கிடமாகிய (இமய) மலையிற்பிறந்த மின்கொடிபோல் பவளாகிய உமாபேதி, சோற்றினில் ஏறி தொடர்ந்துவர - அன்னவாகந்ததிலேறித் தொடர்ந்துவரவும், நரி ஒன்று - சம்பு ஒன்று (பரமசிவன் ஒருவன்), சொந்தக்கனல் ஏறி - நம்தயில் ஏறி (நந்தியின் மீதேறி, நம்கனத்தேவந்தது - நம்மிடத்தே வந்தனன், எ-று.

நந்தி என்பதில் திருமுகங்கள். சாளி - பொன்னிட்டு வைக்கும்பை. பொன்மிகும்பை என்றதனால் பெருச்சாளியெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. துலாஸ்நாம் - ஐப்பசிமாசம் காவேரிநதியில் மூழ்குதல்.

சிவபரமாகவும் விஷ்ணுபரமாகவும் சிலேடித்துப் பாடியது.

இது சந்திரோபாலம்பநம் என்னுந்நுறை.

140. இருந்தாரைகேள்வனையோங்குமராவையெழுபுனலைத்
திருந்தாவர்நியைமுன்முடித்தோன்செய்யவேலைப்பண்டு!

தருந்தாநதநாயகன் சுந்தரன் தூதன் சமரிலன்று
பொருந்தார் புரத்திட்டதீப்போன் மதியம் புறப்பட்டதே.

சிவபரம்.

இ - ள். இருதாரைகேள்வனை - பெரிய நகரத்திற்களுக்கு நாயகனாகிய சுந்திரனையும், ஒங்கும் அராவை - உயர்ந்தபாம்புகளையும், எழுபுனலை (ஆகாயத் தினின்றும் பெருகி) எழுந்த சுங்கையையும், திருந்து ஆரை - திருத்தமாகிய ஆத்திமாலையையும், வன்னியை-வன்னியிலையையும், முன்முடித்தோன் - முன்னாளில் முடித்தவனும், செய்யவேளைப் பணிதரும்தாழை - முருகக்கடவுளை முன்னின்ற தந்தையும், நாயகன் - (எல்லார்க்கும்) இறைவனும், சுந்தரன் தூதன் - சுந்தரற்குத் தூதுசென்றவனும் ஆகிய சிவபெருமான், அன்று-அந்நாளில் சிகழ்ந்த, சமரில் - போரில், பொருந்தார் புரத்து - பகைவருடைய முப்புரத்தில், இட்டதீபோல் - மூட்டிவிட்ட நெருப்பைப்போல, மதியம் புறப்பட்டது - சுந்திரன் புறப்பட்டது, ஏ - று.

விஷ்ணு பரமபாகும்போது - தாரைகேள்வன் - வாலியெனவும், திருந்தார் - பகைவர் எனவும், வன்னி - ஓரரங்கன் எனவும், வேள் - மன்மதன் எனவும், சுந்தரன் தூதன் - அழகனாகிய ஸ்ரீராமனுக்குத் தூதனாகிய அதுமான் எனவும் புரம் - இலங்காபுரம் எனவும் கொள்க.

ஆய்நூலிந்த சோமியென்றுத் தாசியின் அழகைக்கண்டு

வியந்து பாடியது.

141. ஆராயமுத்தரிதாற்றாரிற்சோமியழகுகண்டு
நாராயணனெடுமாலாகினைந்தநான்முகனும்
ஓராயிரமடலூர்த்தான் வின்மாரணுவழிந்தான்
பேரானவானவர்கோலுங்கண்ணுயிரம்பெற்றனனை.

இ - ள். ஆராயும் - (தமிழ்நாட்டாராலே) ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ் - முத்தமிழ் வழங்குமிடமாகிய, ஆற்றாரில்-ஆற்றாரிலுள்ள, சோமி அழகுகண்டு - சோமியின் அழகைப்பார்த்து, நாராயணன் - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவானவன், நெடுமால் ஆகினான் - பெரிய காமமயக்கமுடையானான், அந்த நான்முகனும்-அந்தப்பிரமனும், ஓர் ஆயிரம்மடல் ஊர்த்தான் - ஒப்பற்ற ஆயிரம்மடன் மாக்களை யேறினான், வில்மாரன் உருவழிந்தான் - (அரும்பு) வில்லையுடைய மன்மதன் உருவமிழந்தான், பேர் ஆனவானவர் கோலும் - பெருமை யுடையவனாகிய தேவேந்திரனும், கண் ஆயிரம் பெற்றனன்-ஆயிரம் கண்களைப்படைத்தான், ஏ - று.

ஆயிரம் மடல் - தாமரைமலரென்றும் வேறொரு பொருள்கொள்க. மடலூர்தலாவது - தலைமகன்தான் விரும்பிய நாயகியைப் பெறாவிடில் அவளைப்பெறும்பொருட்டுப் பிணமடலாற் செய்யப்பட்ட குதிரைமீதேறித் தெருக்களிற் செல்லுதல்.

திருவலஞ்சுழியில் விநாயகரைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

142. பறவாததும்பிகருகாதவெங்கரிபண்புரண்டே
இறுகாததந்தியுருகாதபாதங்கமிந்துதல்
நிறவாதசிந்துரம்பூசாக்களபநெடுஞ்சுனையில்
பிறவாதவாட்பல்வலஞ்சுழிக்கேவரப்பெற்றனனே

இ - ள். பறவாததும்பி - பறக்காதவண்டும், கருகாதவெம் கரி-கறுக்காத வெப்பமாகிய கரியும், பண்புரண்டு இறுகாததந்தி - பண்கள் புரளப்பெற்று இறுகாததந்தியும், உருகாதமாதங்கம் - உருகாத அழகியதங்கமும், இந்துதல் நிறவாதசிந்துரம் - அஷ்டமீசந்திரன்போன்ற (மாசரது) நெற்றியிலணியப்பட்டு ஒளியெய்யாத சிந்துரமும், பூசாக்களபம் - பூசாதகலவைச்சந்தரமும், நெடுசுனையில்பிறவாத ஆம்பல் - நீண்டசுனைகளில் உண்டாகாத அல்லியும், வலஞ்சுழிக்கே வரப்பெற்றனன் - திருவலஞ்சுழியில் கிடைக்கப்பெற்றேன், எ-று.

தும்பி, கரி, சந்தி, மாசங்கம், சிந்துரம், சளபம், ஆம்பல் இவையாவும் யானைக்குப் பரியாயப்பெயர்கள்.

திருத்திலையிலிருக்கும் கற்பகவிநாயகரைத் தரிசித்து
நீநூல் துதியாகப் பாடியது.

143. கம்பமதகடகளிற்றான் திலைவாமும்
கணபதிதன் பெருவயிற்றைக்கண்டுவாடி
உம்பரெலாம் விழித்திருந்தாரயிலேவற்செங்கை
உடையவறுமுகவனுங்கண்ணீரானுண்
பர்புகடர்க்கண்ணனுமோநஞ்சுண்டான்மால்
பயமடைந்தானாயமுடல்பாதினானுள்
அம்புவினையப்படைத்திடுவதவாமதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காபல்கின்றனனே.

இ - ள். கம்பமதகடம் களிற்றான் - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்படுகிற மதம்பாங்கின்ற சுவடுள்ள யானை முகத்தை யுடையவனாகி, திலைவாமும் - திலையில் வாழ்கின்ற, கணபதியின் பெருவயிற்றைக்கண்டு - விநாயகக்கடவுளது பெருவயிற்றைநோக்கி, உம்பர் எல்லாம் - தேவரெல்லாரும், வாடி-வாட்டயடைந்து, விழித்து இருந்தார் - (உறங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அயிலவேல் - கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தை, செகைஉடைய - செவந்தகையின் கண்ணையுடையான, அறுமுகவனும் - ஆறுமுகங்களையுடையவனாகிய முருகக்கடவுளும், கண்ணீர் ஆறுஆனான் - கண்ணீர் ஆறுகப்பெருக அழுதான், பம்புகடர்க்கண்ணனும் - பரவிய நெருப்புக்கண்ணனாகிய சிவபெருமானும், நஞ்சுஉண்டான் - (இறக்கக்கருதி) விஷத்தையுண்டான், மால்பயம் அடைந்தான் - திருமால் அச்சத்தையடைந்தான், உமையும் - உமாதேவியும், உடல்பாதி ஆனான் - பாதியுடம்பாய் மெலிந்தான், அயனும் - பிரமனும், அம்புவியைப் படைத்திடு

வது - உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பது, அவமதே என்று - வீணையென்று, அன்
னம் இறங்காமல் - சோறு மிறங்கப் பெருமல், அலைகின்றான் - திரிகின்
றான். ஏ -று.

விழித்திருந்தார், கண்ணீராறானான், பயமடைந்தான், உடல பாதியா
றான், அன்னமிறங்காமலலைகின்றான் என்பவற்றிற்கு முறையே இமையாதிருந்
தார், கண்கள் பன்னிரண்டை யுடையானான், பாற்கடலையடைந்தான், சிவ
பெருமான் திருமேனியிற் பாகம்பெற்றான், அன்னவாகநத்தினின்று மிறங்கா
மல் திரிகிறான் என வேறுமொருபொருள் தோன்றுதல்காண்க.

கயிற்றிறிவுள்ள பெருமான்த் தூக்கும்படி இவரைவருத்திச்

சுமத்தியபோது பாடியது.

144. பாளை மணங்கமழுகின்றகயிற்றற்றுப்பெருமானே பழிகாராகேள்
வேளையென்றலில்வேளைபதினாழிகைக்குமேலாயிற்றென்
தோளைமுறித்ததுமன்றி நம்பியானையுங்கூடச் சுமக்கச்செய்தாய்
நாளையினியார் சுமப்பாரெந்நாளுமுன்கோயி சைந்தானே.

இ - ள். பாளை மணங்கமழுகின்ற - தெங்கு கழுகு என்பவற்றின் பாளை
கள் மணம்வீசுகின்ற, கயிற்றற்றுப் பெருமானே - கயிற்றற்றிலுள்ள பெருமா
ளே, பழிகாரா - பழிகாரனே, கேள் - கேட்பாயாக, வேளையென்றால் - கா
லமோவென்றால், இவ்வேளை - இந்தக்காலம், பதினாழிகைக்குமேல் ஆயி
ற்று - பதினாழிகைப் பொழுதுக்கு மேற்பட்டது, எந்தோளை முறித்த
தும் அன்றி - எந்தோன்களை முறித்ததும்ல்லாமல், நம்பியானையுங்கூட சுமக்
கச்செய்தாய் - நம்பியானையும் சுமக்கும்படிபண்ணினாய், இனி நாளையார்சுமப்
பார்-இனி நாளையத்தினம் யார் உன்னைச்சுமப்பவர், எந்நாளும் உன்கோயில்
நாசம்தான்-எக்காலமும் உன்கோயில் நாசத்தையேயடைந்திருக்கும், ஏ-று.

திருமலராயன் கீர்த்தியைக்குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

145. வீமனெனவலிமிருந்ததிருமலராயன் சீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச்சத்தியலோகப் புகுநதான்சங்கபாணி
பூமிதொட்டுவானமட்டும்வளர்ந்துந்நன்றான்சிவன்கயிலைப்பொருப்பி
லேறிச், சோமனையுந்தலைக்கணிந்துவடவரைத்தண்டாலாழமுஞ்சோதி
த்தானே.

இ - ள். வீமன் எனவலிமிருந்த - வீமன்போல வலிமிருந்த, திருமலராய
ன் - திருமலராயனது, சீர்த்தி வெள்ளம்பொங்க - கீர்த்தியாகிய பிரவாகம்
பொங்கியெழுவே, தாமரையின் அயனொடி-தாமரை மலரிலிருக்கிற பிரமனோடி,
சத்தியலோகம்புகுந்தான் - சத்தியலோகத்தில் நுழைந்தான், சங்கபாணி-சங்
கத்தைக் கையிலுடையவனாகிய திருமால், பூமிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்து
நின்றான் - பூமிதொடங்கி ஆகாயமளவும் உயர்ந்துநின்றான், சிவன் - சிவபெரு

மான், கயிலைப்பொருப்பில் ஏறி - கைலாயமலேமேலேறி, சோமனையும் தலைக்கு அணிந்து - அரையாடையையும் தலையிற்றறித்து, வடவரைத்தண்டால் - வடமேருமலையாகிய மூங்கிற்றண்டினால், ஆழம்சோதித்தான் - ஆழத்தைச் சோதினசெய்தான், எ - று.

சோமன் - சந்திரன்.

நீருத்துருத்தி யென்னும் தலத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கச் சென்றபோது அவ்விடத்திலுள்ள குருக்களிடம், புங்கங்கொம் பங்கிங்கொன்பது, புளியங்கொம் பங்கிங்கொன்பது, வெட்டிநறுக்கிய வெள்வேலங்கொம் பங்கிங்கொன்பது என்னுமிவற்றை ஒரு வேண்பாவி லடக்கிப் பாடவேண்டுமென்ன, எங் கள் மடத்துக் கெடிகரும்பு கொள்வது என்பதை முதலில்சேர்த்து வேண்பாவாய் அமைத்துக் காட்டியது. எடிகரும்பு - விறகு.

146. எங்கண்மடத்துக்கெடிகரும்பு வெட்டித் தற்குப் புங்கங்கொம்பங்கிங்கொன்பது புளி - யங்கொம்பங்கிங்கொன்பது வெட்டிநறுக்கியவெள்ளே லங்கொம்பங்கிங்கொன்பது.

இ - ள். வெளிப்படை.

எழுத்தாணியென்றெடுத்து குறிக்கத்தியென்று முடிக்கவேண்டுமெனச் சிலர்கோடிக அவ்வாறே பாடியது.

147. எழுத்தாணிதுபெண்ணிதனைமுனிகாதில் வழுத்தாரணக்குகளைவாதுக் - கழுத்ததுவும் மாரண்கைவின்மான்முன்காத்ததுவுன்றாகுந் தீரமுள்ளகூரிக்கத்தி.

இ - ள். இது ஆண் எழுத்து - இது ஆணெழுத்தாம், இது பெண்எழுத்து - இது பெண்ணெழுத்தாம் (என்று), இதனை - இந்தவிவரத்தை, முனிகாதில் - அகத்தியமுனிவரது செவியில், வழுத்து - உபதேசித்தருளிய, ஆரணம் குகளை - வேதப் பிரதிபாத்தியான முருக்கடவுளை, வாதுக்கு அழைத்ததுவும் - போருக்கழைத்ததுவும், நன்று ஆகும் தீரம் உள்ளகூர் - சிறப்பாகிய தீரகுணமுள்ளகூரன், மாரண்கை வில் இக்கு - மன்மதனது கை வில்லாயிருப்பதுவும் கரும்பாகும், மால்முன்காத்ததுவும் அத்தி - திருமால் முற்காலத்தில் காத்ததுவும் யானையாகும், எ - று.

கூரிக்கத்தி என்பதனைகூர் இக்கு அத்தி எனப்பிரித்துக்கொள்க. அத்தி என்றது கஜேந்திரனை. ஆணெழுத்து - குற்றெழுத்து, பெண்ணெழுத்து-நெட்டெழுத்து. இவற்றை யுணர்த்தினான் என்றதனால் இலக்கணவரம்பை ஆகிய ந்தமாகக் கற்பித்தானென்றதாயிற்று.

பதினாறுபேறு இவையென்பது.

148. துதிவாணிவீரம் விசயஞ்சந்தானந்துணிவுதனம்
அதிதானியஞ்சவுபாக்கியம்போகமறிவழகு
புதிதாம்பெருமையறங்குலநோயின்மைபூண்வயது
பதினாறுபேறுந்தருவாட்டமதுரைப்பராபரணே.

இ - ள். துதி - புகழ், வாணி - எல்வி, வீரம் - வீரத்தன்மை, விசயம் - வெற்றி, சந்தானம் - பிள்ளைகள், துணிவு - துணிச்சல், தனம்-பொன், அதிதானியம் - மிகுதியாகிய தானியம், சவுபாக்கியம் - சிறந்த பாக்கியம், போகம் - (மாத்ரத்த) அருபவர், அறிவு - தானம், அழகு - செளந்தரியம், புதிது ஆம்பெருமை - நாச்சமாகிய பெருமை, அறம் - தருமம், குலம் - உயர்குலம், நோயின்மை - ஆறோக்கியம், புண் - ஆபரணம், வயது - ஆயுள் என்னும், பதினாறுபேறும் தருவாய் - பதினாறுபேற்றையும் தந்தருளவாய், மதுரை பராபரணே - மதுரையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பராபரணே.

புரீரங்கத்துவைணவர், திருமால் உலகத்தையுண்டருளினபோது
சிவன் எங்கேயிருந்தார் என்றதற்கு விடையாகச்சொல்லியது.

149. அருந்தினாண்டெல்லான்புறமாலீசன்
இருந்தபடியேதென்றியம்பின் - பொருந்திர்
பருங்கவளம்புகொளப்பாகனதன்மீதே
இருந்தபடியீரணிருந்தான்.

இ - ள். அன்று - அக்கடை எல்லத்தில், மால் - திருமாலானவன், அண்டம் எல்லாம் - அருந்தினான் - உலகங்களைவெல்லாம் உண்டான், (அப்பொழுது) ஈசன் இருந்தபடி ஏது-சிவனிருந்த விதம் யாது, என்று இயம்பின் - என்றுகேட்பின், யானை - யானையானது, பருங்கவளம்கொள்ள - பெரியகவளத்தை யுட்கொள்ள, பாகன் - (அதைச்செய்யுத்தும்) பாகன், அதன்மீதே பொருந்தி இருந்தபடி - அதின் மீதிறுனே பொருந்தி யிருந்தாற்போல, ஈசன் இருந்தான் - சிவபெருமானிருந்தான், ஏ - று.

யானை கவளம்கொள்ளும்போது பாகன் அதின் பிடர்மீது இருந்தாற்போல, திருமால் உலகத்தை யுண்ணும்போது சிவபெருமான் அவன்மீது தங்கியிருந்தான் என்பது கருத்து.

ககரவருக்கத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

150. காகக்கைக்காகாகுக்கைக்காகாகாகுக்கை
கோக்குக்காகுக்கைக்குக்கொக்கொக்க - கைக்கைக்குக்
காகக்கைக்குக்கைக்கைக்காகாகு.

இ - ள். கூகை காக்கைக்கு ஆகா - கூகை (பகற்காலத்தில்) காக்கைக்கு எதிரிற்றல்கூடாது, காக்கை கூகைக்கு ஆகா - காக்கை (இராக்காலத்தில்) கூகைக்கு எதிரிற்றல்கூடாது, காக்குறுக்கு - கற்பக நருச்சோலைக் கிறைவளை கிய இந்திரனுக்கும், கைக்கைக்கு ஆகா - (காலமல்லாக் காலத்தில்) பகைவரை கொல்லுதற்கிசையாது, (ஆதலால்) கோக்கு - அரசனுக்கு, கூ - பூமியை, காக்கைக்கு - ரக்ஷிக்கவும், கைக்கைக்கு - பகைவரைக்களையவும், கொக்கு ஒக்க - காலம்வாய்க்குமளவும் கொக்கைநிகர்த்து அடங்கியிருக்கக்கடவன், என்று.

மெல்லினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவேனச் சிலரீகேடிகப் பாடியது.

151. துடித்துத்தடித்துத்துப்பெடுத்தகோடல்
தொடுத்ததொடைகடுக்கபொன்போற்-பொடித்துத்
தொடைபடைத்ததோடுடித்ததோகைகூத்தாடக்
கடிபடைத்துக்காட்டிற்றுக்காடு.

இ - ள். தடித்து துடித்து - மின்னல் மின்னினதனால், கோடல் துடிப்பு எடுத்த - காந்தள் துடிப்புக்களையேந்தின (அரும்பின), கடுக்கை-கொன்றைகள், பொன்போல்பொடித்து தொடைதொடுத்த - பொன்போலரும்பி மாலையாகத் தூக்கப்பட்டன, தொடிபடைத்த தோள் துடித்த - வளையலையணிந்த தோள்கள் துடியாநின்றன, (ஆதலால்) காடு - காடானது, தோகைகூத்து ஆட - மயில்க ள்நடமாட, கடிபடைத்து காட்டிற்று - மணப்பந்தலின் தன்மையைப்பெற்றுக் காட்டிற்று, எ - று.

காந்தள் துடிப்பெடுத்ததை மணப்பந்தலிலுள்ள தீபத்திற்கும், கொன்றை பொன்போ லரும்பித்தொடை தொடுத்ததைப் பந்தலின் நாற்புறத்தும் தொ ள்குகின்ற பூமாலுக்கும், மயில் நடனமாடுதலை பந்தலில்கணிகை மாதர் நடனம் பண்ணுதற்கும், தோள் துடித்தலை மூங்கிலின் அசைதலுக்கும் உவமையாகக் கொள்க.

மெல்லினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவேனச் சிலரீகேடிகப் பாடியது.

துறை - தாயிரங்கல்.

152. மானமேநண்ணுமனமென்மனமென்னும்
மானமான்மன்னுநனிநாணு-மீனமா
மானுமினன்மின்னிமுன்முன்னேநண்ணினும்
மாணுமணிமேனிமான்.

இ - ள். ஈனம் ஆம் - இழிவாகிய, ஆன - நீங்காத, மின்னல்மின்னி-மின் னலானது மின்னி, முன்முன்னே நண்ணினும் - எதிரெதிரேவரினும், மாணு- ஒப்பாகாத, மணி - அழகாகிய, மேனி - வடிவையுடைய, மான் - (என்) பெண் மன், என்மனம் - என்னெஞ்சமானது, மானமே நண்ணுமனம் என்னும் -

மானஞ்சிறிதும் பொருந்தாத நெஞ்சமாயிருக்கிற தென்பான், நனிநாணும்-மிகவும் வெள்ளுவான், (ஆதலால்), மானம் மான்மன்னா-பெரிய யானைகளையுடைய அரசனே, (இவனைக் காக்கவேண்டும்) எ - று.

இடையினத்தில் ஓடுபாடல் பாடுகவேனகீ சிலர்கேட்கப் பாடியது.

153. விரவலவாய்வாழ்வாரை வெல்லலொழிவாய்
இரவுவாவேலையொலியே-வரவொழிவாய்
ஆயர்வாயேயரிசையாருயிரையிராவோ
ஆயர்வாய்வேயோவழல்.

இ - ள். இரவு உலவாவேலை ஒலியே - இரங்காலத்திலும் அடங்காதகடலோசையே, விரவலர் ஆய்வாழ்வாரை வெல்லல் ஒழியாய்-தனியாய் வாழ்வோரை வருத்துதலை நீங்குவாய், வரவு ஒழியாய் - உன் வருகையைத் தவிரவாய், அரிவை - (இந்தப்) பெண்ணினது, ஆர் உயிரை - அரியவயிரை, ஆயர்வாயே ஈராவோ - தாய்மார் களுடைய (பழிநூற்றுக்கிற) வாய்களே பிளக்காவோ, ஆயர்வாய் வேயோ - இடையர் வாயில்வைத்துத் துகின்ற வேய்க்குழலோ, அழல் - நெருப்புப்போலச் சுடாசின்றது, எ - று.

கடலோசையே, தாய்மார் பழிநூற்றலும், வேய்க்குழலோசையும் இவளுயிரை வருத்தலமையாதோ, நீயும் வருத்த வேண்டுமோ என்பது கருத்து.

சுவபெருமான் நஞ்சுண்டதைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

154. கடுக்கைமுடியானேகாலமுடித்தாற்போல்
கடுக்கைமுடியானாயிற்காணார் - கடுக்கை
உரவடிமீதுற்றாணுமும்பர்களுற்றும்
உரவடிமீதுற்றாணுமும்.

இ - ள். கடுக்கை முடியான் - கொன்றை மாலையையணிந்த பரமசிவன், முன் - முற்காலத்தில், காலமுடித்தாற்போல்-யமனைக்கொன்றதுபோல, கடுநஞ்சை, கை-தன்மையில், முடியான் ஆயின் - அடக்காணாயின், கடுக்கை - வேகத்தையும் துதிக்கையையுமுடைய, உரவடிமீது - ற்றானும் - (வெள்ளை) யானைமீதேறின இற்திரனும், உம்பர்களும் - சேவர்களும், மற்றும் - மேலும், அடிதன்காலானது, உரலீது உற்றானும்-உரலின்மீது பொருந்தப்பெற்றவனையிருஷ்ணனும் (திருமாலும்), ஊர்காணார் - (தந்தம்) உலகத்தின்காணாதவர், எ - று.

காலனை என்பது கால் என ஈறுதொகுத்துச் சின்றது.

கடைமொழிமாற்று.

155. கடம்பற்கெண்டோளாயற்குக்கண்பதிவந்தம்மூலாய்
கடம்பற்கேதாலவாய்கையைந்தே - கடம்பற்கை

பாணமுகற்காயிரங்கண்ணாகண்டலற்கிலம்பா
பாணமுகற்காரிரண்டுகை.

இ - ள். ஆரிரண்டுகை கடம்பற்கு-கடப்பமாலையைத்தரித்த முருகக்கடவுளுக்கு பன்னிரண்டு கைகளுண்டு, எண்ணோள் அயற்கு - பிரமனுக்கு எட்டுத் தோள்களுண்டு, கடம்பற்கு கண்பதினைந்தாம் - கடப்பமாலையைத்தரித்த சிவனுக்குப் பதினைந்துகண்களுண்டு, கடம் - மதத்தையும், பல்கோடு - பல்லாகிய கொம்பையும், ஆணமுகற்கு - யாண முகத்தையுமுடைய விநாயகர்க்கு, நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயும், கைஐந்து-ஐந்துகைகளும் உண்டு, ஆகண்டலற்கு ஆயிரம்கண் - இந்திரனுக்கு ஆயிரம்கண்களுண்டு, ஆன் - இடபவாகனத்தையுடைய, ஐமுகற்கு - ஐந்துமுகங்களையுடைய சிவனுக்கு, இலம்பாடு - தரித்திரமுண்டு, எ - று.

சிவனுக்கு முகமைந்தாதலால் முகமொன்றுக்கு மூன்றுகண் விழுக்காடு ஐந்துமுகங்களுக்கும் பதினைந்து கண்களாயின. இலம்பாடு என்றது பலியேற்றலைக்குறித்தது. ஆல்-அகை.

நடேசர்மீதுபாடியநீந்தாஸ்துதி.

156. வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண் டெர்நுவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பாலடிக்கவிச் காசினியில்
அல்லார் பொழிற்றிலை யாம்பலவாணற்கொ ரன்னிபிதா
இல்லாத தாழ்வல்ல வோலிங்ஙனையெளி தானதுவே.

இ - ள். இக்காசினியில் - இந்தப்பூமியில், அல் ஆர்பொழிந்திலை அம்பலவாணற்கு - இருண்டசோலைகுழந்த சிதம்பரத்தின் கண் உள்ள பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவனாகிய நடேசப் பெருமானுக்கு, ஓர் அன்னிபிதா இல்லாத தாழ்வு அல்லவோ - ஓந்தாயும் தகப்பனும் இல்லாத குறைவினால் அல்லவா, ஒருவன்வெகுண்டு - ஒருவன்கோபித்து, வில்லால்அடிக்க - வில்லால் அடிக்கவும், செருப்பாலுதைக்க - செருப்பாலுதைக்கவும், கல்லால்எறியு - கல்லால்வீசவும், பிரம்பால்அடிக்க - பிரம்பாலடிக்கவும், இங்ஙனே எளிதானது - இவ்வாறு எளிதாய் முடிந்தது, எ - று.

வில்லால் அடித்தவன் - அர்ச்சுனன், இவன் பாசு பதாஸ்திரம்பெறச் சிவபெருமானேநோக்கித் தவஞ்செய்கையில் துரியோதனனுடைய ஏவுதலால் அத்தவத்தைஅழிக்கப் பன்றியின் உருவங்கொண்டுவந்த மூகாசுரனைக்கொண்டு அர்ச்சுனைக்காக்கச் சிவபெருமான் வேடரூபந்தரித்து, அப்பன்றியைத் துரத்திக் கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனோடு வீனியாட்டாகப் போர்புரிகையில், அர்ச்சுனன் சிவபெருமான்விட்ட கணையால் தன்வில்லின் நாணற்றபோது வெகுண்டு சிவபெருமானை வில்லால் அடித்தனன். செருப்பாலுதைத்தவர்-கண்ணப்பநாயனார் கல்லாலெறிந்தவர் சாக்ஷியநாயனார். பிரம்பாலடித்தவன் பாண்டியன்.

முருகவேள் துறத்தியை மணந்தானென்று சிவன் முதலானோர் வருந்தி நதி
சுண்டல் முதலானவற்றைச் செய்தார்களெனக் கற்பித்துப் பாடியது.

157. முருகிருக்கும் வேளூரின் வயித்திமகன் குறமகளை

மணந்தானென்றே

உருகியரனஞ்சுண்டா னுமையவளுந் தவம்புரிந்தா

நாயர்மான்மேனி

கருகிமிகாண்டின்றுன் கமலன்முக நாலாளுன்

கடவுளோர்கள்

இருவிழியு மிமையாம லிரவுபக லுறங்காம

லிருக்கின்றோ.

இ - ள். முருகிருக்கும் - மகரவாழைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற, வேளூரின்-
வேளூரிலிருக்கிற, வயித்திமகன் - வயித்திமகனானவன், குறமகளை மணந்தான்
என்று - குறப்பெண்ணை மணஞ்செய்து கொண்டானென்று, அரன்உருகி நஞ்
சுண்டான் - சிவபெருமான் மனங்கரைந்து விஷத்தைப் பருகினான், உமைய
வளும் தவம்புரிந்தான் - உமாதேவியும் தவத்தைச்செய்தாள் - உயர்மால் - உயர்
ந்த திருமானானவன், மேனிமிகக்கருகி - உருவம்மிகக்கறுத்து, மண்தின்ருன்-
மண்ணையுண்டான், கமலன் - பிரமன், முகநால்ஆளுன் - முகமிறங்குதலை
யுடையவனானான், கடவுளோர்கள் - தேவர்கள், இருவிழியும் இமையாமல் இர
வுபகல் உறங்காமல் இருக்கின்றார் - இருநண்ணும் இமைக்காமலும் இராப்பகல்
கள் உறங்காமலும் இருக்கின்றார்கள், எ - று.

அரன் முதலியோர் நஞ்சுண்டல்முதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக்கார
ணம் வேறாயிருக்க முருகன் குறப்பெண்ணை மணந்தமை காரணமாகக் கற்பித்
துரைத்தனர். வயித்திமகன் - வயித்திச்சுரன் மகனாகிய முருகக்கடவுள், நாலு
தல் - தொங்குதல்.

பூரீங்கத்தில் ஒருத்திவிட்டில் சாப்பிட்ட சாப்பாட்டை நீந்தித்துப் பாடியது.

158. நீச்சரற் பெருத்திடு காவேரியாற்றை நிலைநிறுத்திச்

சாய்ச்சாளிலைக்கறிச் சாற்றையெல்லாமது தானு மன்றிக்

காய்ச்சாப்புளியு நற்கல்லுடன் சோறுங் கலந்துவைத்த

ஆய்ச்சாளை யான்மறவேன் மறந்தான்மன மாற்றிடுமே.

இ - ள். நீச்சால்பெருகிடு - நீச்சலிலையால் பெருகியோடுகிற, காவேரியாற்
றை நிலைநிறுத்தி - காவேரிநதியைத்தடுத்து, இலைக்கறி சாற்றையெல்லாம் சா
ய்ச்சாள் - கிரைச்சாற்றையெல்லாம் சாய்த்தாள், அதுதானும்அன்றி - அதுவும
ன்றி, காய்ச்சாப்புளியும் - பச்சைப்புளியையும், கல்லுடன்சோறும் - கல்லோடு
கூடிய சோற்றையும், கலந்துவைத்த - கலந்துபடைத்த, ஆச்சாளை யான்மற

வேன் - ஆச்சானை நான்மறக்கமாட்டேன், மறந்தால் - மறந்தேனாயின், மனம் ஆற்றிடுமே - என்மனம் பொறுக்குமோ, எ - று.

ஆற்றிடுமே என்பதில் ஏகாரம்வினா.

ஒருவேசையானவள் கதைசொல்லச் சொன்னபோது பாடியது.

159. சோமன் புறப்படத் தென்றலும்வீசத் தாயிலொழிய
யாமங்க டோறுங் குயில்வந்துகூனி டந்நேரத்திலே
நாமும்பிழைத்து மனிதர்முன் பேசிட நாமு முண்டாய்க்
காமக்கலகந் தெளிந்தபின் னானும் கதை சொல்வேனே.

இ - ள். சோமன்புறப்பட - சந்திரன் உதிக்க, தென்றலும்வீச - தென்றற்காற்றும் வீச, தாயில்ஒழிய-வித்திரைநீங்க, யாமங்கள்தோறும் குயில்வந்துகூவிடு - சாமங்கள்தோறும் குயில்வந்து கூவுகின்ற, அந்நேரத்தில் - அந்தவேளையில், நாமும்பிழைத்து - யாமும் (இறவாது) பிழைத்து, மனிதர்முன் பேசிட நாமும்உண்டாய் - மனிதருக்கெதிரில் பேசும்படி நாமும்உண்டாயிருந்து, காமக்கலகம் தெளிந்தபின் - காமப்போர்தெளிந்த பிறகு, நானும் கதைசொல்வன்-நானும் கதைசொல்வேன், எ - று.

சோமன் புறப்பாடு முதலியவற்றிற்குத் தப்பிப் பிழைத்திருந்தால் கதை சொல்வேன் என்பதாம்.

ஒரு ஊரார்மேல் கோவங்கொண்டு, அந்தஊரிலுள்ள ஏரியடைந்து

ஓட்டைஏரியாதும்படி பாடியது.

160. கலங்கற் துறையதனிற் காராளர் போதத்
தெலுங்கப் பாரணன் தெண்டிக்கச் - சலம்பெருகி
நட்டாறு கொண்டுகரை நன்றா யுடைந்து
கட்டா தொழிதல் கடன்.

இ - ள். கலங்கல் துறை யதனில் காராளர்போத - கலங்கல்போருந்து றையில் வேளாளரை (நீரோட்டத்தோடு அடித்துக்கொண்டு) செல்லவும், தெலுங்கப் பாரணன்தெண்டிக்க - தெலுங்கப் பாரணன் தண்டிக்கவும், சலம்பெருகி - நீர்பெருகி, நட்டாறுகொண்டு - நட்டாற்றைத் தன்னுட்கொண்டு கரைநன்றாயுடைந்து--கரைமுழுதும் உடைய, நீர்கட்டாது ஒழிதல் - நீர்கட்டப்படாதொழிதலே, கடன்-முறைமையாகும், எ - று.

நடுவேழுத்தலங்காரம்.

161. திருமால்வாகனநாவா யிராகியொன்று

சின்னதெவிட்டார்மாதலன்கோ கிலமிவ்வேழின்

உருவாமேழமுத்தநடு வெனக்குச்செய்தான்
உடனாபதின்குந் தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினான் தலையிலேற்றான்
ஒருமதலைதனக்களித்தா னுண்டான் பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தா னுகந்தானிந்தப்
புறம்பொழிற்றில்லைபுளாடும் பரமன்றானே.

இ - ள். இந்தபைம்பொழில் தில்லையுள் ஆடும்பரமன் - பசியசோலைகூழ்
ந்த இந்தத் தில்லையில் நடரும்பண்ணுகிற மேலோனாகிய சிவபெருமான், திரு
மால்வாகடம் - கருடன் (நாகாரி), நாவாய் - செப்பம் (கலம்), இராசிஒன்று -
கன்னி, கிளை - (கவடி), செவிட்டார் - ஆரார், மாதுலன் - மாமன், கோகிலம்-
பல்லி, இடமழின் - இவ்வேழு சொற்களிலுள்ள, உருஆம் எழ்எழுத்துநடு-வரி
வடிவாகிய நடுவெழுத்திஃசையும், எனக்குச்செய்தான், உடனாபதின்குந்
தானேகொண்டான் - கூடதுருந்த பதினான்கையும் தானேகொண்டு, (முறை
யே) ஒருபாகத்து இருத்தினான் - ஒருபங்கில் வைத்துக்கொண்டான், தலையில்
எற்றான் - சிரத்திலேற்றுக்கொண்டான், ஒருமதலைதனக்கு அளித்தான் - ஒரு
புதல்வனுக்குத் தந்தான், உண்டான்..., பூண்டான்..., பரிவாய் - அன்போடு,
ஒன்கரத்து அமைத்தான் - அழகாகியகையில் அமைத்துக்கொண்டான், உகந்
தான் - விரும்பினான், எ - று.

ஒருபாகத்திருத்தினான் கையிலேற்றான் எனச்சிலர்பாட மோதுவர், இப்
பாடத்தில் கம்என்பதற்கு கபாலம்என்ப பொருள் கூறலாம்-ஆயினும் கரத்தமை
த்தான் எனமேல்வருகையால் தலையிலேற்றான் என்பதே சிறப்புடைத்து. * நடு
விலுள்ள ஏழெழுத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டு, நாலன்வராமல் செய்தான்
என்றும், நடுவெழுத்தொழியின்ற முதலெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும்
முறையேசேர்த்து பெண்ணைப்பாகத்தி லிருத்தினான், கீரைத்தலையிலேற்றான்,
கனியைப் புதல்வனுக்குத்தந்தான், விஷத்தையுண்டான், ஆத்திமாலையைப்
பூண்டான், மாணிக்கையிலமைத்தான், பலியைவிரும்பினான் என்றும்கூறுக.

* நா	கா	ரி	கனிகொடுத்தசெய்தி - சிவபெருமான் கையிலிரு
க	ல	ம்	ந்த மாங்கனியை விநாயகர் சுப்பிரமணியர் இருவரும்
க	ன்	னி	விரும்பிக்கேட்க, சிவபெருமான் அவ்விருவரையும்நோ
க	வ	டு	க்கி, உம்மிருவரிலயார் உலகமுழுதும் வலம்வந்து முன்
ஆ	ரா	ர்	னே என்னிடம் சேருகிறீர்களோ அவர்களுக்கு கொடு
மா	ம	ன்	ப்பேனென்றுசொல்ல, சுப்பிரமணியர் மயிலின்மீதேறி
ப	ல்	லி	உலகத்தை வலம்வருமுன்னே, விநாயகர் எழுந்து சிவ

பெருமானை வலம்வந்து, உலகமெல்லாம் உன் வடிவமாதலால் உன்னை வலம்வந்
தது, உலகத்தை வலம்வந்ததாயிற்று என்றுசொல்ல, இந்த யுகத்திக்கு மெச்சிக்
கனியைத் தந்தருளினார் என்பது.

நீர்நிறைப்பொருள்கோன்.

162. கூற்றுவனைவினம்தனை யரக்கர்கோவைக்
கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத்தோள்க
எறிவெறிப்பவிமையப்பெண் வெருவவேவக்
காற்றொழிலானயனத்தால் விரலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியார்கரதலத்தாற் கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுதைத்தெரித்து நெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னை யுடையகோவே.

இ - ன். ஏற்று-எதிர்த்து, கூற்றுவனை-யமனையும், வில்மதனை-கருப்புவில்
லையுடைய மன்மதனையும், அரக்கர்கோவை - அரக்கருக்கரசனாகிய ராவணனை
யும், கூன்சிலவை - வளைவாகிய பிறைச்சந்திரனையும், குஞ்சரத்தை - யானை
யையும், இஞ்சிமூன்றை - மும்புகில்களையும், உலகுஇன்பு உற - உலகம் இன்
பமடையவும், உருவம்மாள் - உருவமழியவும், தோள்கள் இற - புயங்கள்முறிய
வும், எறிப்ப-விளங்கவும், இமையப்பெண்வெருவ - உமாதேவியஞ்சவும், வேவ-
வெந்துநீராகவும், கால்தொழிலால் - காலின்தொழிலாலும், நயநத்தால் - கண்
னினாலும், விரலால்-கால்விரலினாலும், கற்றைகதிர் முடியால் - திரட்சியாகிய
ஒளியுள்ள சடாமகுடத்தாலும், கரதலத்தால்-கைத்தலத்தாலும், கணையால்-அம்
பினாலும்,பின்னும்ஊற்று அழிய-மேலும் சுரப்பற்றொழியும்படி,உதைத்து-உதை
த்தும், எரித்து - எரித்தும், நெரித்து - நெரித்தும், சூடி - குடியும், உரித்து-
உரித்தும்,எரித்தான் - எரித்தவனும்ஆகிய, அவன் - அவனே, என்னை உடைய
கோ - என்னை யடிமையாகவுடைய இறைவன், எ - று.

கூற்றுவனை உலகின்புற காற்றொழிலால் உதைத்து என்றும், வினம்தனை
உருவமாள் நயநத்தால் எரித்து என்றும், அரக்கர்கோவை தோள்களிற விரலா
ல்நெரித்து என்றும், கூனிலவை எறிப்ப கற்றைக் கதிர்முடியால்சூடி என்றும்,
குஞ்சரத்தை இமையப்பெண்வெருவ கரதலத்தால்உரித்து என்றும், இஞ்சிமூ
ன்றைவேவ கணையால் எரித்தான்என்றும் இமையத்துப் பொருளுரைத்துக் கொ
ள்க. குஞ்சரம்என்றது கயாசுரனை. இஞ்சிமூன்று என்றது திரிபுரங்களை.

நீர்நிறைப்பொருள்கோன்.

163. பொன்னனைவா ளரக்கனைநூற் றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக் கணைகடலைப் பொன்னனின்
நன்மகற்காய்ச் சுரர்க்காயை வருக்காய்க்காதல்
நப்பினைக்காய்ச் சானகிக்காய் நடவைக்காக
மன்னுகிரால் வடிக்கணையால் வளையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள் வலியால்வா னரங்களாலும்

முன்னுடற்கீ றிச்சரங்கொண் டமரில்வீழ்த்தி
முதலொடுங்கொண் டிறுத்தடைத்த மோகூரானே.

இ - ள். பொன்னனை - இரணியனையும், வாள் அரக்கனை-வாட்படையை யுடைய அரக்கனாகிய ராவணனையும், தூற்றுவரை - தூரியோதனன் முதலிய தூற்றுவரையும் - காவை, பாரிசாதமரச் சோலையையும், பொருசிலையை-போர் புரிதற்குரியவில்லையும், கணைகடலை - ஒலிக்கின்றகடலையும், பொன்னன் ஈன்ற நல் மகற்காய் - இரணியன்பெற்ற சற்புத்திரனாகிய பிரகலாதனன் பொருட்டாகவும், ஐவருக்காய் - பஞ்சவர் பொருட்டாகவும், காதல் நப்பினைக்காய் - அன்புள்ள நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காகவும், சாநகிக்காய் - சிதாபிராட்டியின் பொருட்டாகவும், நடவைக்காக - வழியுண்டாகும் பொருட்டாகவும், மன்னுகிரால் - நிலைபெற்றநகரத்தாலும், வடிக்கணையால் - வடித்தலமைந்த அம்பினாலும், வீளையால் - சங்கத்தொனியினாலும், புள்ளால் - பறவையாலும், வயங்குதோள் வலியால் - விளங்குகின்ற புஜபலத்தினாலும், வானநகர்களாலும், முன் - முற்காலத்தில், உரம்கீறி - மாந்பைப் பிளந்தும், சிரங்கொண்டு - தலையை யறுத்தும், அமரில்வீழ்த்தி - யுத்தகளத்தில் விழுத்தியும், முதலொடுங்கொண்டு - வேரோடுபெயர்த்தெடுத்தும், இறுத்து - ஒடித்தும், அடைத்த - திருவணை கட்டித்தடுத்த-மோகூரானே, திருமோகூரிலெழுந்தருளிய இறைவனே, எ - று.

பொன்னுக்கு இரணியம்என்று பெயராதலால் பொன்னன் என்றது இரணியனுக்காயிற்று

பொன்னனை நன்மகற்காய் மன்னுகிரால் உரம்கீறிஎன்றும், வானரக்களை சுரர்க்காய்வடிக்கணையால் சிரங்கொண்டு என்றும், தூற்றுவரை ஐவருக்காய் வீளையால் அமரில்வீழ்த்தி என்றும், காவை காதன்பினைக்காய் புள்ளால் முதலொடுங்கொண்டு என்றும், பொருசிலையை சானகிக்காய் வயங்கு தோள்வலியால் இறுத்து என்றும், கணைகடலை நடவைக்காக வானநகர்களாலும் அடைத்தஎன்றும், இயைத்துப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

வீரசென்னன் என்றும் வருகப்பிராமணன் வீட்டில்

உண்டகூழைகீழ்த்துப்பாடியது.

164. ஏழானையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசென்னனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளீப்புலியோடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாகிக்காடெல்லாம்பரதவிக்கவடுகரடுப்படியில்வந்து [னே.
கூழாகிவயினிற்றினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தா

இ - ள். ஏழாஜனை அடித்தபுலிதனை - ஏழாட்களைக்கொன்ற புலியை, வீரசென்னன் அடித்தான்என்று - வீரசென்னன் கொன்றானென்று (அஞ்சி), சிறுபுலிகள் - சிறியபுலிகள், காட்டில்வாழாமல் - காட்டில் தங்காமல், ஈப்புலியோடு எலிப் புலியாய்வடிவங்கொண்டு - ஈப்புலிகளோடு எலிப்புலியின் வடிவங்கொண்டு, காடுஎல்லாம் பாழாக்கி - காடுமுழுதும் பாழ்பட்டு - பரதவிக்க-வரு

ந்த, வடுகர் அடுப்பு அடியில்வந்து கூழ்ஆகி-வடுகருடைய அடுப்பினடியில்வந்து கூழினுருவமாகி, வயிற்றினில் போம்பொழுதும்—, குணம்போகாமல் - பழைய குணம்நீங்காமல், குமுறும் - முழங்கும், எ - று.

ஏழாட்களைக்கொன்ற புலியை வீரசென்னன் கொன்றானென்னுஞ் செய் தியைச் காட்டில்வாழ்கின்ற மற்றைப்புலிகள் கேட்டு ஆஞ்சி எப்புலியார் எலிப்பு லியுமாய் வடிவங்கொண்டு ஊரில்வந்து வீடுகளில் சஞ்சரிப்பதுமன்றி இன்றுகூ முருவெடுத்து வடுகருடைய அடுப்படியினின்றும் என் வயிற்றிற்புகுந்தது, ஆன ல்அப்படி புகும்பொழுதும் தமது பழையகுணமாகிய குமுறலை யொழிந்திலது என்பதாம்.

இடைச்சிமிததியாய்த் தண்ணீர்கலந்தமோரைக்
கொடுத்தபோதுபாடியது.

105. காரொன்றுபேர்ப்படைத்தாய்க்கனத்து றும்போது
நீரொன்றுபேர்ப்படைத்தாய்நெடுத்தாயில்வந்ததற்பின்
வாரொன்றுமென்முல்லபாராய்ச்சியிற் கைவந்ததற்பின்
மோரொன்றுபேர்ப்படைத்தாய்மும் பேரும்பெற்றயே.

இ - ள். ககனத்து உறும்போது - ஆகாயத்திலிருக்கும்போது, கார் என்று பேர்படைத்தாய்-மேகமென்று பேர்ப்படைத்தாய், நெடுத்தரையில் வந்ததற்பின்-பெரியபூமிக்கு வந்தபிறகு, நீர் என்று பேர்ப்படைத்தாய் - நீரென்று பேர்ப்படைத்தாய், வார்ஒன்றும் - கச்சப்பொருந்திய, மெல்முல்லையர் - மெல்லியதனங்களை யுடையவராகிய, ஆய்ச்சியிற் கைவந்ததற்பின்-இடைச்சிமித கையில் வந்தபிறகு, மோர் என்று பேர்ப்படைத்தாய் - மோரென்று பேர்ப்படைத்தாய் (ஆதலால்), மும் பேரும் பெற்றாய் - மூன்றுபேர்களும்படைத்தாய், எ - று.

செட்டிகள் இவரைக்கண்டு தம்முள் பப்பாஷையாய்ப்
பேசிக்கொண்டதைக்கூறித்துப்பாடியது.

106. கருந்தலைசெந்தலைதங்கான்றிரிக்கால்கடையிற்சுற்றி
வருந்திக்குடவற்குஞ்சாட்டிக்குங்கொத்திட்டொய்வதல்லால்
கரந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும்வந்தார்பிழைப்பதரிதென்போ.

இ - ள். கரந்தைசன் - குருக்கள், ஆண்டில் ஒருக்கால் வருவது கண்டிருந்தும் - வருஷத்திலொருதரம் வரப்பார்த்திருந்தும், (அவ்வாறு செய்யாமல் அடிக்கடிவருகிறார் என்று கினைத்து) கருந்தலை - கால், செந்தலை-அரைக்கால், தங்கான் - அரை, திரிக்கால்-முக்கால், (இந்தத்தொகைகளைப்பெற), கடையி ல்சுற்றிவருந்தி - கடைகளில் சுற்றிவருந்தி, குடவற்கும் - தேவடி யாளுக்கும், தாட்டிக்கும் - வைப்பாட்டிக்கும், கொத்து இட்டு மாய்வது அல்லால் - சோறி ட்டுமடிவதேயல்லாமல், அரும்புக்கும் - அரிசியின்பொருட்டும், கொத்துக்கும்-சோற்றின்பொருட்டும், வந்தார் - வந்துவிட்டார், பிழைப்பது - இனிநாம்பிழைப்பது, அரிதுஎன்பர் - அருமையாகுமென்று சொல்லுவர், எ - று.

நீம்மியென்னும் தெலுங்கத் தேவடியாளம்ரியாதையிற்றிப்
பேசினதைக் குறித்துப் பாடியது.

167. ஏமிராவோரியென்பாளெந்துண்டிவஸ்திவென்பாள்
தாமிராச்சொன்னவெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழஞ்சோலைபொருகொண்டைத்திம்மிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுநமன்கையிற்பாடுதானே.

இ - ள். ஏமிராவோரியென்பாள் - அடே என்னடா என்பாள், எந்துண்டி வஸ்திவி என்பாள் - எங்கிருந்துவந்தாய் என்பாள், தாம் இராசொன்னவெல்லாம்-அவள் இராத்திரி சொன்ன சொற்களெல்லாம், தலைகடை தெரிந்ததில்லை-முதல்இறுதிகள் அறியப்பட்டதில்லை, போம் இராகூழும் சோலைபொரு - மிகுந்த இரூளையும் நெருங்கியசோலையையுவிசுத்த, கொண்டை-கொண்டையையுடைய, திம்மிகையில் - திம்மி என்பவன்கையில், நாம் இராபட்டபாடு - யாம் ராத்திரிபட்டதுன்பம், நமன்கையில் பாடுதானே - யமன்கையில் அகப்பட்டுஅடைந்ததுன்பமேயாம், எ - று.

தன்னெளனம்செய்தபாடத் தெரியாத கிழந்தாசியை
நீத்தித்துப்பாடியது.

168. இந்துமுடிக்குஞ்சடைபாளாரிநுக்குந்தொண்டைவளநாட்டில்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனக்குக்
கெந்தபொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாய்நரைத்துமுகந்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்வீரூப்பேனெடுப்பேனுன்னைக் கொடுப்பேனே.

இ - ள். இந்துமுடிக்கும் சடையாளர் - சத்திரனையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானாவர், இருக்கும் - வாழ்கின்ற, தொண்டைவளநாட்டில்—, சிந்துபடிக்க - சிந்துபடிக்கவும், கவிபடிக்க - கவிபடிக்கவும், தெரியா - அறியாத, மடவாய் - பெண்ணே, உன்தனக்கு - உனக்கு, கெந்தபொடிஎன் - கெந்தப்பொடியாதுக்கு, பூமுடிஎன் - பூமுடித்தல் யாதுக்கு, கிழம்ஆய்நரைத்து முகம் திரைந்தும் - கிழப்பருவம்வந்து மயிர்நரைத்து முகம் தோல் திரைந்தும், இந்த முறுக்கு ஏன்—, வீரூப்புஎன்—, எடுப்பேன் உன்னைக் கொடுப்பேன்—, எ - று.

169. ஏறுகட்டிய கொட்டிலரங்கமே யீரிரண்டுமு கன்வாயி லாயமே,
மாறுகண்ணப்பன் வாய்மடைப்பள்ளியே வாய்த்தவோடை திரு
மால்வதனமே, வீறுசேர்சிறுத்தொண்டனில்லாநுந்திவேட்டநற்
கறி காய்க்கின்றதோட்டமே, நாறுபூம்பொழில்சூழ்தில்லைப்பல
நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே.

இ - ள். நாரிபாகற்கு - உமாநீதவியை இடது பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு, அரங்கம் - திருவரங்கமானது, ஏறுகட்டிய கொட்டில் - இடபத்தைக் கட்டிவைத்த தோழமாகும், ஈரிரண்டுமுகன்வாய் - நான்கு முகங்களையுடைய வளகிய பிரமனது வாயானது, இலாயம் - குதிரைப்பந்தியாகும், மாறுகண்ணப்பன்வாய் - ஊனமாயிருந்த கண்ணுக்குப் பிரதியாகத் தன்கண்ணத்தோண்டி அப்பினவளகிய கண்ணப்பநாயுரரது வாயானது, மடைப்பள்ளி - மடைப்பள்ளியாகும், திருமால்வதனம் - திருமாலின்முகமானது, வாய்த்த ஒடை-மாட்சிமைப்பட்ட குளமாகும், வீறுசேர் சிறுத்தொண்டன் இல்லாள் உந்தி-மேன்மை பொருந்திய சிறுத்தொண்ட நாயுரரது மனைவியின் வயிரானது, வேட்ட நல்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டம் - விரும்பிய நல்லகறிகள் காய்க்கின்ற கொல்லையாகும், நாறுபூபொழில்குழி தில்லையம்பலம் - மணக்கின்ற பூஞ்சோலைகள் குழந்த தில்லைப் பொன்னம்பலமானது, நாடகசாலை - நடனசபையாகும், எ-று.

திரிபுரசங்காரகாலத்தில் திருமால் இடமாயிருந்தாராதலாலும் அவருக்கு இடமாயிருப்பது திருவரங்கமாகலாலும் “ஏறுகட்டிய கொட்டிலரங்கமே” என்றும், வேதங்கள் பிரமனதுவாயில் தங்குசலாலும் அவைசிவ பெருமானுக்குக் குதிரைகளாதலாலும் “ஈரிரண்டு முகன்வாயிலாயமே” என்றும், கறியைமென்று பதமாக்கிக்கொடுத்தது கண்ணப்பன் வாயாதலால் “கண்ணப்பன்வாய் மடைப்பள்ளியே” என்றும், திருமால் நாடோறும் ஆயிரம் தாமரைமலர்களால் அருச்சித்துவந்து ஒரு நாள் ஒருமலர்குறைதலும் அதற்குப் பிரதியாகத் தன்முத்திலுள்ள கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சித்ததனால் “ஒடைதிருமால் வதநமே, என்றும், சிறுத்தொண்டன் மனைவியின் வயிரானது கறியாகச்சமைத்துப் படைத்தற்குரிய புதல்வனைப்பெற்ற வயிராதலால் “சிறுத்தொண்டனில்லா ஓந்திவேட்ட நற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே” என்றும் கூறினார்.

முற்றிற்று.

சேரமான் பெருமானாய்வுரை பொன்வண்ணத்தந்தா தியையும் ஆதியுலாவையும் பாடித் திருக்கையாய்தில் சிவபெருமான் சந்திரியில் அரங்கேற்றப் போகும்தோது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு, விநாயகரைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஓளவையாரையும் தம்முடன் வரும்படி யழைத்தனர். ஓளவையார் விநாயகபூசையைச் சீர்கிரத்தில் முடித்துப்போக வினைத்தார். அந்தவினைப்பை விநாயகக்கடவுளறிந்து, அவர்களுக்கு முன் உன்னைக் கையாய்தில் சேர்க்கிறேன், அவசரப்படாமல் பூசைசெய்யென்று கட்டளையிட, ஓளவையாரும், அந்தப்படியே விரையாமல்பூசித்து, சீதக்களப்" என்னும் அகவலைப்பாடித் துதித்தனர். உடனே விநாயகர் விசுவரூபங்கொண்டு ஓளவையாரைத் தம் துதிக்கையாலேந்தித் கையாய்தில்விடுத்தனர். தமக்குமுன் ஓளவையார் வந்திருப்பதைக்கண்டு சேரமான் பெருமானாய்வுரை வினாவின்போது பாடியது.

1. மதுரமொழிநல்லுமையாள் புதல்வன்மலர்ப்பதத்தை
முதிரவினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி
அதிரவருகின்ற யானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழங்குபுங்காதங்குலமன்னனே.

இ - ள். குலமன்னனே - சிறப்பையுடையவேந்தனே, மதுரமொழி-இன் சொல்லையுடைய, நல் உமையாள் புதல்வன் - நன்மையைத் தருகின்ற உமாதேவிக்குப் புத்திரனாகிய விநாயகக்கடவுளின், மலர்பதத்தை - தாமரை மலர் போலத் திருவடிபைய, முதிர வினையவல்லார்க்கு - மிகுதியாக வினையவல்லவர்க்கு, அரிதோ - (இப்படி முந்திவந்திருப்பது) அரிதாகுமோ, முகில்போல்முழங்கி - மேகம்போல கர்ஜித்து, அதிரவருகின்ற-(புகிஅதிரும்படி) நடந்து வருகின்ற, யானையும் - யானையும், தேரும் - இரதமும், அதன்பின்சென்ற குதிரையும் - அதன்பின்போன குதிரையும், காதம் - (நடப்பது) காததூரமே, கிழவியும் காதம் - கிழவியாகிய நானும் (நடந்தது) காததூரமே, எ - று.

சோழன் ஓளவையைநோக்கி நீயெங்கிருந்து வந்தாயென்று கேட்கப் பாடியது.

2. காலொந்தே நொந்தேன் கடுகி வழிநடந்தேன்
யான் வந்த தூரமெளிதன்று—கூனல்
கருந்தேனும் கண்ணந்த காவிரிசூழ் நாடா
இருந்தேனும் கெங்கே யிடம்.

இ - ள். கால் நொந்தேன் நொந்தேன் - கால் வருந்தினேன் வருந்தினேன், கடுகி வழிநடந்தேன் - விரைந்து வழிநடந்தேன், யான்வந்த தூரம் எளிது அன்று - நான் வந்ததூரம் எளிதல்ல, கூனல் - சங்கானது, கருந்தே

னுக்கு அண்ணந்த-பெரியதேனிற்பொருட்டு நிமிர்ந்த, காவிரிசூழ் நாடா-காவி
ரியாறுசூழ்ந்த நாட்டையுடைய சோழனே, இருந்தேனுக்கு-இப்படியிருந்த என
க்கு, இடம் எங்கே - இடம் எவ்விடத்தே, எ-று.

நான் இருப்பது இன்னவிடம் என்றில்லை என்பது கருத்து.

சோழன் ஒளவையென்றறியாமல் கம்பரீபாட்டை

வியந்தபோது பாடியது.

3. விரகரிருவர்புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள்வேண்டும் - அனாயதனில்
பஞ்சேனுர்பட்டேனும்வேண்டிரவர்களிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனானு.

இ - ன். விரகர் இருவர் - விவேகியர் இருவர், புகழ்ந்திடவேண்டும்-(உட
னிருந்து) புகழவேண்டும், விரல்விறைய மோதிரங்கள் வேண்டும்-விரல்கள் விர
ம்ப மோதிரங்கள் அணிந்திருக்கவேண்டும், அனாயதனில்-இடையில், பஞ்சே
னும் பட்டேனும் வேண்டும் - நூலாடையாயினும் பட்டாடையாயினும் (அவ
ங்காரமாக அணிந்திருக்க) வேண்டும், (ஆப்படியொருவ ரிருப்பாராயின்) அவர்
கவிதை - அவர் பாடியபாடல், நஞ்சேனும் வேம்பேனும் - விஷமாயிருப்பினும்
வேம்பாயிருப்பினும், நன்கு-அழகிதே, எ-று.

சோழன் கம்பரீபோலப் பாரகாவியம் பாடுவோர் ஒருவர்

மில்லை என்றுசொன்னபோது பாடியவை.

4. வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ்செய்யரிதால்-யாம்பெரி தும்
வல்லோமெயென்றுவலிமைசொல்வேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன்றெளிது.

இ - ன். வான் குருவியின்கூடு - சிறந்த குருவிக்கூடும், வல் அரக்கு-வன்
மையாகிய அரக்கும், தொல்கறையான் - பழமையாகிய சிதிலும், தேன்-தேனும்,
சிலம்பி - சிலம்பிப்பூச்சியின்கூடும், யாவார்க்கும்செய் அரிது - எவார்க்கும் செய்
வது அருமையாகும், (ஆதலால்) யாம்பெரி தும்வல்லோம் என்று-நாம்மிகவும் வ
ல்லோமென்று, வலிமை சொல்லவேண்டாம் - உன்மை பேசவேண்டாம், எல்
லார்க்கும் ஒவ்வொன்று எளிது - யாவார்க்கும் ஒவ்வொரு காரியஞ்செய்தல் எளி
தாகும், எ-று.

5. சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ்செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்லிமனப்பழக்கம்-ரித்தம்
நடையுநடைப்பழக்கநட்புந்தயையும்
கொடையும்பிறவிக்குணம்.

இ - ள். சித்திரமும் கைப்பழக்கம் - சித்திர மெழுதுவதும் கைப்பழக்கமாகும், செந்தமிழும் நாபழக்கம் - செந்தமிழ்த் தேர்ச்சியும் நாவினது பழக்கமாகும், வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம் - வைத்ததோர் கல்வி மனப்பழக்கத்தினாலுண்டாகும், சித்தம் - நான் தோறும், நடையும் - நடத்தலும், நடைப்பழக்கம் - நடத்தற்பழக்கமாகும், நட்பும் - நட்புக்குணமும், தயையும் - கருணையும், கொடையும்-சகையும், பிறவிக்குணம் - பிறவிக் குணங்களாம், எ-று.

வலியோரைக்கண்டால் மெலியேரீ அந்நவரீ எனப் பாடியது.

6. காணாமல்வேண்டுதெல்லாங்கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வரய்திறக்கக்கூடாதே-நாணாமல்
பேச்சுப்பேச்சென்னும்பொருள்பூனைவந்தக்கால்
சிச்சுச் சிச்சென்றுங்கிளி.

இ - ள். காணாமல் - பாராமல், வேண்டா எல்லாம் கத்தலாம் - வேண்டியவைகளையெல்லாம் கத்தலாகும், கற்றோர்முன் - கற்றவர்களுக்கெதிரில், கோணாமல் வாய்திறக்கக்கூடாது-காணாமல் வாய்திறக்க வொண்ணாது, கிளி - கிளிப்பிள்ளையானது, நாணாமல் - வெட்கப்படாமல், பேச்சுபேச்சு என்னும் - பல பேச்சுகள் பேசும், பொருள்பூனை வந்தக்கால் - பெரியபூனைவந்து எதிர்ப்பட்டால், சிச்சு சிச்சு என்னும் - சிச்சு சிச்சு என்று (அச்சத்தால்) கூவும், எ-று.

மனிதர்களுக்கு இவை அழகாம் எனப்பாடியது.

7. சுரத்தனிலிளைத்ததோடுககுகித்த
விரத்தனிலிளைத்தமேனி-நிரதம்
கொடுத்திளைத்ததாதாகொடுஞ்சமரிப்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல்லபிராமம்.

இ - ள். சுரத்தனில் இளைத்ததோடு - கல்லியினால் மெலிந்த மாதினது, சுகிர்தவிரத்தனில் இளைத்தமேனி - புன்யவிரதங்களால் மெலிந்த மேனியும், நிரதம் - எப்பொழுதும், கொடுத்து இளைத்ததாதா - கொடுத்து மெலிந்த கொடையாளியினது, கொடுசமரிப்பட்ட - கொடுமையாகிய யுத்தத்தில் பட்ட (வீரத்தன்மையைக்குறித் தெழுதப்பட்ட), வடுதுளைத்தகல் - வடுவாகத் தொளைக்கப்பட்ட கன்னிற்றலும், அபிராமம் - அழகாகும், எ-று.

பெண்களுக்கு இம்மைப்பயனாகிய நன்மக்கட்பேறு கருதிச்செய்யும்புமும் மறுப்பையனுக்குத் துவவதாகிய விரதாதிசுளை யனுஷ்டித்தலும் அழகாகும், புருடருக்கு இம்மைப்பயனாகிய புகழ் கருதிச்செய்யும் தானமும், மறுமைப் பயனாகிய வீரசொர்க்கங்கருதிப் போரிற்பின்னிடைது நின்று போர்செய்து தமது வீரமுதலியவற்றை யெழுதின கல்லில் சிற்றலும் அழகாகும் என்பது கருத்து. கொடையாளியினது கல்வெண் இயைக்க.

சற்பாத்திரத்தில் செலவழியாத செல்வம் வீணில்
அழியும் எனப்பாடியது.

8. நம்பனடியவர்க்குநல்காத் திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம்பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்களுக்காங்கோவுக்காஞ்சாவுக்காம்
கள்ளர்க்காந்திக்காகுங்காண்.

இ - ள். நம்பன் அடியவர்க்கு - சிவனடியார்க்கு, நல்கா திரவியங்கள்-கொடாத திரவியங்கள், பம்புக்கு ஆம் - குனியத்துக்குதவும், பேய்க்கு ஆம் - வீண்காரியங்களுக் குதவும், கொள்ளைக்கு ஆம்- (திருடர்) கொள்ளையிடுதற் குதவும், கள்ளுக்கு ஆம்-கள்ளுண்டற்குதவும், கோவுக்கு ஆம் - அரசனுக்குதவும், சாவுக்கு ஆம் - இழவுக்குதவும், கள்ளர்க்காம்-கள்ளருக்குதவும், திக்குஆகும் - நெருப்பில் அகப்பட்டு அழியும். எ-று.

ஒருதறவனுக்கு இரண்டுபேர் மனைவிமார் இருந்தனர். அவர்களுள் இளையவளமீது அவனுக்கு அதிகவிரும்பம், அவன்ஒருநாள் ஒருநகிதப் போம்போது மனைவியனாநோக்கி நான் அன்பாக வளர்க்கிற இந்தப் பலாவை நீங்க எந்நவநம் பத்திரமாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்க னென்று சொல்லிப்போயினன், இளையவள் அந்த மரத்தை வெட்டிவிட்டு முத்தவள்மேல் பழிசுமத்தினாள். குற்றமற்றவளாகிய முத்தவள்கணவன் என்னசெய்வானோ என்று துக்கித்துக்கொண்டிருந்தான். அவளை ஒளவை நோக்கி வினாவிச் சங்கதி தெரிந்து கொண்டு பலாமரம் தழைக்கப் பாடியது.

9. கூரிய வாளாற் குறைத்திட்ட கூன்பலா
ஒரிதழாய்க் கன்றா யுயர்மரமாய்ச்-சீரியதோர்
வண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயாய்த் தின்பழமாய்ப்
பண்டுபோ னிற்கப் பலா.

இ - ள். கூரியவாளால்-கூர்மையாகிய வாளினால், குறைத்திட்ட - வெட்டிவிட்ட, கூன்பலா - வளைவாகிய பலாமரமானது, ஓர் இதழ் ஆய் - ஒரிதழாகி, கன்றாய் - கன்றாகி, உயர்மரம் ஆய் - உயர்ந்தமரமாகி, சீரியது ஓர் வண்டுபோல்கொட்டை ஆய்-சிறந்ததாகிய ஒருவண்டி னுருவம்போலக் கொட்டையை யுடையதாகி, வண்காய் ஆய் - வளமாகிய காய்களையுடையதாகி, தின்பழம் ஆய் - உண்ணும் சனிகளையுடையதாகி, பார்-உலகில், பண்டுபோல் சிற்க - முன்னிருந்ததுபோலவே நிலைபெற்றிருக்க, எ-று,

ஒளவையின் கையிலிருந்த முட்டையைச் சோழன்பார்த்து
அது என்னென்று கேட்டபோதுபாடியது.

10. கூழைப் பலாத்தழைக்கப் பாடக் குறமகளும்
மூழக் குழக்குத் தினைத்தாள் - சோழகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
ஒப்பிக்கு மென்ற னுளம்.

இ - ள். கூழைப்பலா தழைக்கப்பாட-சிறிபட்ட பலாமரம் தழைக்கும்படி
நான்பாட, குறமகளும் - குறப்பெண்ணும், மூழக்குழக்கு - மூவுழக்குழக்கு என்
னும் அளவுள்ள, தினைத்தாள் - தினையரிசியைக் கொடுத்தாள், சோழகேள்-
சோழனே கேட்பாயாக, உப்புக்கும்பாடி - உப்பின்பொருட்டும்பாடி, புளிக்கும்-
புளியின்பொருட்டும், ஒருகவிதை - ஒருபாடலை. என்றன் உள்ளம் ஒப்பிக்கும்-
என்மனமானது ஒப்பியாகிற்கும், என்று.

ஒப்பிக்கும் - பாடும் என்றபடி.

ஒருவன் ஒளவைக்கு அழதுபடைக்க வேண்டுமென்று மனைவியோடு
சொல்ல, அவள்செய்த கார்யங்களைப்பற்றிப் பாடியது.

11. இருந்து முகந்திருத்தி யீரொடுபேன் வாங்கி
விருந்துவந்த தென்று விளம்ப வருந்திமிக
ஆடினான் பாடின னாடிப் பழமுறத்தால்
சாடின னோடோடத் தான்.

இ - ள். இருந்து - அருகிலிருந்து, முகந்திருத்தி - முகத்தைத் துடைத்
து, ஈரொடுபேன்வாங்கி - ஈருடனே பேனையும் உருவியெடுத்து, விருந்து வந்
தது என்று விளம்ப-விருந்துவந்ததென்று (கணவன்) சொல்ல, (மனைவியான
வன்)மிகவருந்தி-மிகவருத்தப்பட்டு, ஆடினான்—, பாடினான்—, ஆடி—, ஒடோட-
(அவன்)ஒடவோட, பழமுறத்தால் சாடினான்-பழமுறத்தைக்கொண்டு (அவனை)
அடித்தான், என்று.

“இருந்தங் கிதம்பேசி யீருரீஇப் பேன்பார்த்து, விருந்துவந்ததன் பன்வி
ளம்ப” என்றும் பாடமுண்டு.

ஒருத்தி, தன்கணவன் வேண்டிக்கோடலால் வெறுப்போடு
ஒளவைக்கு அன்னமிட அவளது அன்பின்மை
யைக் குறித்துப் பாடியது.

12. காணக்கண் கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மாணைக்க வாய்திறக்க மாட்டாதே - வீணுக்கென்
என்பெல்லாம் பற்றி யெரிகின்ற தையையோ
அன்பில்லா ளிட்ட வழது.

இ - ள். ஐமையோ—, அன்பு இல்லாள் இட்ட அமுது - அன்பில்லாத வள் படைத்த அன்னத்தை, காண - பார்க்க, கண்கூசுதே - கண் கூசாகின்ற தே, கை எடுக்கநாணுதே-கையானது எடுத்தற்கு நாணுகின்றதே, மாண் ஒக்க வாய்திறக்கமாட்டாதே - மாட்சிமைபொருந்த வாயானது அங்காத்தல் செய்யாதே, வீணுக்கு - வீணை, என்-எனது, என்பு எல்லாம் - எலும்புகளெல்லாம், பற்றி எரிகின்றது - பற்றி எரியாகின்றது, எ - று.

ஓர் அவிவேகிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த சந்தனமுள்ள ஓர் பெண்ணைக்கண்டிரங்கப் பிரமணந்தீர்த்துப் பாடியது.

13. அற்றதலைபோகவறததலநான்கிணையும்
பற்றித்திருகிப்பறியேனே - வற்றும்
பிரமணையாணக்கித்தமணைவகுத்திட்ட
பிரமணையான்காணப்பெறின்.

இ - ள். வற்றும்-மரம் அனையவனுக்கு - உலர்ந்த மரத்தையொத்தவனுக்கு, இந்தமணை வகுத்திட்ட - இச்சப்பெண்ணை யுண்டாக்கிவைத்த, பிரமணை-பிரம தேவனை, யான்காணப்பெறின்-நான் காணப்பெற்றால், அற்றதலைபோக - (முன்பே) அறுபட்ட தலையொன்றும் ஒழிய, அறுத்தலை நான்கிணையும் - அறுபடாத நான்கு தலைகளையும், பற்றி திருகிப்பறியேனே - பிடித்துத் திருகிப் பிடுங்கேனே, எ - று.

நந்தன நந்தியைக்கைகளில்லாத மணையாளோடுகூடி வாழ்தலும் இல்லாழ்க்கையைத் துறப்பதே நந்தனைப் பாடியது.

14. பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானால்
எத்தாலுங் கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனும்
ஏறுமாறாக இருப்பாளே யாராயின்
கூறாமற் சந்தியாசங்கொள்.

இ - ள். பத்தாவுக்கு ஏற்ற - கணவனுக்குத்தக்க, பதிவிரதை உண்டானால் - கற்புடைய மனைவியுண்டாயிருந்தால், எத்தாலும்-எவ்வழியாலும், கூடி இருக்கல் ஆம் - சேர்ந்திருக்கலாம், சற்றேனும் - சிறிதாயினும், ஏறுமாறாக இருப்பாளேயாமாயின் - ஏறுமாறாக இருந்தாளேயாயின், கூறாமல் - ஒருவரோடும்சொல்லாமல், சந்தியாசங்கொள் - துறவைக் கைக்கொள்வாய், எ - று.

15. சண்டாளி சூர்ப்பநகை தாடகையைப் போல்வடிவு
கொண்டாளைப் பெண்டென்று கொண்டாயே - தொண்டர்
செருப்படிதான் செல்லாவுன் செல்வமென்ன செல்வம்
நெருப்பிலே வீழ்ந்திடுதே னோர்.

இ - ள். சண்டாளி - இழிந்த செய்கையுடையவளை, சூர்ப்பநகைதாடகையைப்போல் வடிவுகொண்டாளி - சூர்ப்பநகையும் தாடகையும்கூட உருவமுடையவளை, பெண்டென்று கொண்டாயே - மனைவியாகப்பெற்றாயே, தொண்டர்செருப்பு அடிதான்செல்லா உன்செல்வம் என்னசெல்வம் - அடியாருடைய செருப்பின் அடிக்கும் ஈடாகாத உன்னுடையசெல்வமும் ஒருசெல்வமோ, (இதனினும்) நெருப்பிலே வீழ்ந்திடுதல்நேர் - நெருப்பிலே விழுந்து இறத்தலேதகுதியுடையதாம், எ - று.

சிலம்பியென்னும் தாசிஐந்தாறு பொன்கோடுக்கக் கம்பர்பாடிய அரைப்பாடலை ஒளவைகூட்கு முழுப்பாடலாகப் பாடியது.

16. தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவ துஞ்சோழ மண்டலமே—பெண்ணாவான்
அம்பொற் சிலம்பி யரவந்தத் தாளணியும்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு.

இ - ள். தண்ணீரும் - தண்ணீராவதும், காவிரியே-காவிரிநதியே, தார்வேந்தன் - மாலையையணிந்த அரசனாவான், சோழனே - சோழனையாவான், பெண் ஆவான் - பெண்ணென்று சொல்லப்படுவானும், அம்பொற்சிலம்பியே - அம்பொற் சிலம்பியென்பவளே, சிலம்பு - சிலம்பாவது, அரவந்தம் தாள் அணியும் - (அவளது) தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தில் தரிக்கப்படுகிற, செம்பொன் சிலம்பே - செம்பொன்றைச் செய்யப்பட்ட சிலம்பேயாகும், எ - று.

கம்பன்பொறுமையால் ஒளவையை அடியென்று சொல்ல விரும்பி
ஒருகாலடி நாலிலைப்பந்தலடியென்று சிலேடையாகச்
சொல்லிப் பொருள்கேட்டபோது பாடியது.

17. எட்டேகா லட்சணமே யேமனே தும்பரியே
மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே—முட்டமேற்
கூரையில்லா வீடே குலராமன் றாதுவனே
ஆரையடா சொன்னா யடா.

இ - ள். எட்டேகால் லக்ஷணமே - அவலக்ஷணமே, ஏமன் ஏறுமபரியே - இயமன் ஏறுகின்றவாகநமாகிய எருமைக்கடாவே, மட்டு இல்பெரியம்மைவாகநமே - அளவு இல்லாத மூதேவிக்கு வாகநமாகிய கழுதையே, முட்டமேல்கூரை இல்லாவீடே - முழுதும் கூரையில்லாத வீடாகிய குட்டிக்கூரே, குலராமன் றாதுவனே - மேன்மையாகிய ஸ்ரீராமனாதனாகிய ஆஞ்சநேயனே (குரங்கே) ஆரைஅடா சொன்னாய் அடா - ஆரைக்கீரையடா சொன்னாய் அடா, எ - று.

செருமலைத் தெய்விகனுடைய திருக்கோவலூரில், பெண்ணைநதிக் குத் தெ
ன்கரையில் தடிசைபோட்டுக் கொண்டிருந்த பாரியேன்னும் இடை
யன் வீட்டிந்து, ஒளவைமழையில் நனைந்து நடுங்கிக்கொண்டு
போயினன். அந்தவீட்டில் கலியாணமில்லாதிருந்த அங்க
வை சங்கவையேன்னும் இரண்டுபெண்கள், தமது
சிற்றுடையைக்கொடுத்து நெடுப்பில் துளிகாய
சீசெய்து, முருங்கைக்காயை நெய்விட்டு
சீசமைத்து, கேழ்வரகு களிகளறி
விருந்திட்டார்கள், அப்போது
அவர்களைப் புகழ்ந்து
பாடியது.

18. வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் தின்பதாய்
நெய்தா னளாவி நிறம்பசந்த—பொய்யா
அடகென்று சொல்லி யமுதத் தைபிட்டார்
கடகஞ் செறிந்தகையார்.

இ - ள். கடகம் செறிந்தகையார் - கடகம்பொருந்திய கையினையுடையவ
ராகிய அங்கவைசங்கவையென்பவர், வெய்தாய் - சூடுள்ளதாய், நறுவிதாய்-நன்
மணமுள்ளதாய், வேண்டளவும் தின்பதாய் - வேண்டுமளவும் உண்ணப்படுவ
தாய், நெய்தான் அளாவி - நெய்யோடுகலந்து, நிறம்பசந்த - நிறத்தாற்பசுமை
யாகிய, பொய்யா அடகு என்றுசொல்லி - உண்மையாகிய இலைக்கறி யென்று
சொல்லி, அமுதத்தையிட்டார் - அமிர்தத்தைப் படைத்தார்கள், எ - று.

அங்கவை சங்கவையேன்னும் பெண்கள்கொடுத்த
நீலச்சிற்றுடையை வியந்து பாடியது.

19. பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களைக்கொட்டும்—சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்மூன்றும்
நீலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

இ - ள். பாரிபறித்தபறியும் - பாரியென்னும் இடையன் ஆடையைப் பறி
த்துத் தன்னைவிட்டுநீங்காம லிருக்கும்படி தடுத்ததும், பழையனூர் காரிகொடு
த்தகளைக்கொட்டும்—சேரமான்வாராய் என அழைத்த வாய்மையும்-சேரமான்
பெருமானையுநர் வாராயென்றழைத்தசொல்லும் ஆகிய இம்மூன்றும், நீலச்சிற்
றுடைக்குநேர் - நீலச்சிற்றாடைகொடுத்த அன்பிற்குநேராகும், எ - று.

அன்பின்மிகுதியால் பாரியென்னும் இடையன் ஒளவையை ஆடைபற்றி
யிழுத்துத் தன்னைவிட்டுப்போகாமல் தடுத்தானென்பதும், பழையனூரிலிருக்
கும் காரிமுதலியார் தன்கொல்லியில்களை வெட்டும்போது ஒளவையார்வர,

அவன்கையிலும் களைக்கொட்டுக்கொடுத்துக் களைவெட்டச் சொன்னென்பதும், சேரமான் பெருமானுநர் தினந்தோறும் கைலாயத்துக்குப் போகும் போது வாராய்என் றழைத்தானென்பதும் முன்னேசிகழ்ந்த கதையாதலால் இவ்வாறு கூறினார்.

அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்களிருவரில் ஒருந்தீயைச்
சோழனுக்கும், மற்றேருந்தீயைப் பாண்டியனுக்கும் கலி
யாணம்செய்து கொடுக்கஎண்ணி மணவோலையெழுத
விநாயகரைவரும்படி பாடியது.

20. ஒருகொம்பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுரிவைக் கங்காளன் காளாய்—பரிவுடனே
கண்ணுல வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுண்மை தீர்ப்பன் சபித்தது.

இ - ள். கரிஉரிவை கங்காளன்-யானைத்தோலையுடைய சிவபெருமானது, ஒருகொம்பு - ஒற்றைக்கொம்பையும், இருசெவி - இரண்டுகாதுகளையும், மும்மதத்து - மூன்றுமதங்களையும், நால்வாய் தொங்குகின்றவாயையும் உடைய, காளாய் - மூத்தபுதல்வனாகிய விநாயகமூர்த்தியே, கண்ணுல ஒலைகடித்து எழுத - மணவோலையை விரைவாய் எழுதும்பொருட்டு, பரிவுடனே வாராயேல் - அன் போடு வாராயாயினீ, சபித்து - சாபமிட்டு, தன் ஆண்மைதீர்ப்பன்-உனதுஆண்மையை ஒழிப்பேன், எ - று.

நால்வாய் நான்குவாய்என்றும் சொன்னயம் தோன்றுதல் காண்க. கங்காளன் - முழுவெலும்பைத் தரித்தவன்.

சோழனைக்கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு வரும்படி பாடியது.

21. புகார்மன்னன் பொன்னிப் புனடைன் சோழன்
தகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
கடிதின் வருக கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டாநாள்.

இ - ள். புகார்மன்னன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக்கரசனும், பொன்னி புனல்நாடன் - காவிரியாற்றுநீர்க்குழந்த நாட்டையுடையவனும் ஆகிய, சோழன்-சோழபூபதி, தகாதுஎன்று - தகாதகாரியமென்று, அங்கு இருந்துநகாதே - அவ் விடத்திருந்து நகையாமல், பதினெட்டாம் நாள்விடிய - பதினெட்டாநாள் விடியுள்ளவில், கடிக்கோவலூர்க்கு - காவலையுடைய திருக்கோவலூருக்கு, கடி தின்வருக - விரைவாகவருக, எ - று.

பாண்டியனைக் கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு வரும்படி பாடியது.

22. வையயத் துறைவன் மதுராபுரிதீதென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு

வேண்டுமென கொண்டு விடியவீ ரொன்பாளுள்
ஈண்டு வருக விசைந்து.

இ - ள். வையைத்துறைவன் - வையையாற்றுத் துறையை யுடையவனு
கிய, மதுராபுரிதென்னன் - மதுராபுரியிலுள்ள பாண்டியன், செய்யத்தகாது
என்று தேம்பாதே - செய்யத்தகாதென்று வருந்தாமல், தையலர்க்குவேண்டும
னகொண்டு - பெண்களுக்கு வேண்டுமவற்றைச் சேகரித்துக்கொண்டு, ஈரொ
ன்பான் நாள்விடிய - பதினெட்டா நாள்விடியுமளவில் - இசைந்துசுண்டிவருக,
மனமிசைந்து இவ்விடத்துக்குவருக, ஏ - று.

சேரனைக் கலியாணத்துக்கு வரும்படி பாடியது.

23. சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பூர் திருக்கோவல்
ஊரளவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக் கொள்ள வரசர் மனமிசைந்தார்
சங்கவை யையுங்குடத் தான்.

இ - ள். பாரிமகள்-பாரியின்மகளாகிய, அங்கவையை சங்க வையையுங்
குடக்கொள்ள - அங்கவையையும் சங்கவையையும் மணஞ் செய்துகொள்ள,
அரசர் உட்காதே மனமிசைந்தார் - சோழன் பாண்டியன்என்னும் இரண்டரச
ரும் நாணமல் மனமிசைந்தார்கள் (ஆதலால்), சேரலர்கோன் சேரன் - சேரநா
ட்டார்க் கரசனாகியசேரன், செழுபூ - செழுமையும் அழகுமுள்ள, திருக்கோவ
லூரளவும்வருக - திருக்கோவலூர் வரைக்கும்வருக, ஏ - று.

வருணைப் பொன்மார்பெய்விக்கப் பாடியது.

24. கருணையா லிந்தக் கடலுலகந் காக்கும்
வருணனை மாமலையன் கோவல்---திருமணத்தில்
முன்மாரி பெய்யு முதுவாரி யைமாற்றிப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

இ - ள். கருணையால் - கிருபையினால், இந்தகடல் உலகம்காக்கும் - இந்த
க்கடல்குழிந்த உலகத்தைக்காக்கின்ற, வருணனை - வருணபகவானே, மாமலை
யன்கோவல் - செருமலைத் தெய்வீகனது திருக்கோவலூரில், திருமணத்தில்-
திருமணக்காலத்தில், முன்மாரிபெய்யும் - முன்னே மழையாகப் பெய்கின்ற,
முதுவாரியைமாற்றி - பழமையாகிய கடல்சீரையொழித்து, பொன் மாரியாகப்
பொழி - பொன்மழையாகச் சொரியக்கடவாய், ஏ - று.

பெண்ணை நதியைப் பால் நெய்யாகப், பெருகவரும்படி பாடியது.

25. முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்த்து
தத்திய செய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்

செருமலைத் தெய்வீகன் திருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

இ - ள். முத்துளறியும் - முத்துக்களை வீசுகின்ற, பெண்ணை - பெண்ணை
நதியே - முதுநீர் அதுதவிர்ந்து - பழைய நீராகிய அதனையொழித்து, தத்திய
நெய்பால் தலைப்பெய்து - அவைகள் தாவுகின்ற நெய்பால்களின் பெருக்கோடு
கூடி, குத்தி - (எதிர்ப்பட்ட மேடுகளை) குத்திக்கொண்டு, செருமலை தெய்
வீகன் திருக்கோவலூர்க்கு - செருமலை தெய்வீகனது திருக்கோவலூருக்கு,
வருமளவும் - வருமவரைக்கும், கொண்டோடிவா - கொண்டுவிரைந்து வரக்கட
வாய், ஏ - று.

திருக்கோவலூரைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

26. பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையாம்
அந்நாள் வயலரிசி யாகுமூர் - எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஒங்குந் திருக்கோவலூர்.

இ - ள். பொன்மாரிபெய்யும் - பொன்மழைபெய்யும் ஊரும், பூப்
ருத்தி ஆடைஆம் அந்நாள் - அழகியபருத்தி ஆடையாகின்ற அந்தநாளில்,
வயல்அரிசி ஆகும் ஊர் - வயலரிசியாகிற ஊரும் (யாதெனின்), எந்நாளும் -
எக்கரீலமும், தேங்குபுகழேபடைத்த - சிறைத்த புகழையே படைத்திருக்கிற,
சேதிமாநாடு அதனில் - பெரிதாகிய சேதிதேசத்தில், ஒங்கும் - உயர்ந்ததா
கிய - திருக்கோவலூர் - திருக்கோவலூரேயாகும், ஏ - று.

பனந்துண்டத் தளிர்க்கப் பாடியது.

27. திங்கட் குடையுடைச் சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும்
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றூர்மணப் பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தீன்றுபச் சோலை சல சலத்து
நங்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் கறுத்து நுனி சிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தர வேண்டும் பனர் துண்டமே.

இ - ள். திங்கட்குடை உடை - சந்திரவட்டக் குடையையுடைய, சேர
னும் - சேரராஜனும், சோழனும் - சோழராசனும், பாண்டியனும் - பாண்டிய
ராசனும், மங்கைக்கு - (அங்கவைசங்கவை என்னும்) பெண்களுக்கு, அறுகு
இட - அக்ஷதையிடம்பொருட்டு, மணப்பந்தலிலே வந்துவின்றார் - மணப்பந்தலி
லே வந்துவின்றார்கள், (ஆதலால்) பனந்துண்டமே - பனங்கட்டையே, சங்கு
ஒக்கவெண்குருத்து ஈன்று - சங்கைசிகர்க்க வெண்மையாகிய குருத்தைவிட்டு,
பச்சோலை சலசலத்து - பச்சையோலை சலசலவென் றெலிக்கப்பெற்று, தங்
குக்கண்முற்றி - தங்குக்கண்கள் முதிர்ந்து, அடிக்கண்கறத்து - அடியில்கற

த்து, தனிசிவந்து - துனியில்சிவந்து, பங்குக்கு மூன்றுபழம் தரவேண்டும் - ஒவ்வொரு பாகத்துக்கு மும்மூன்று பழங்களைக் கொடுக்கவேண்டும், எ - து.

அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்களுக்கு இடையர்
மரபின்படி சீதநங்கொடுக்கும் பொருட்டுச் சேர
ராஜனை ஆடுகேட்டனள், அவன்போன்
ஆடுகொடுத்தான், அதைச்சிறப்
பித்துப் பாடியது.

28. சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைச்
சுரப்பா டியான்கேட்கப் பொன்னொடொன்றிந்தான்
இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தம்கொடையின் சீர்.

இ - ள். சிரப்பால்-சிரத்தின்கண், மணிமவுலி-மணிமுடியைத்தரித்த, சேரமான்-தன்னை - சேரமானை, யான் சுரப்பு ஆடுகேட்க - நான்பால்சுரக்கிற ஆட்டைக்கேட்க, (அவன்) பொன்னுடனுண்டு ஈந்தான் - பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட ஆடொன்றைக் கொடுத்தான். இரப்பவர் என்பெறினும்கொள்வர் - யாசிப்பவர் எதனைப்பெறினும் எற்றுக்கொள்ளுவார், கொடுப்பவர்தாம் - ஈவோர், தம்கொடையின்சீர் அறிவர் - தமதுகொடையி னேற்றத்தை யறிவார், எ - து..

இரப்பவரென் பெறினுங்கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவார் தங்கொடையின்சீர், என்றதனால், கொடைப்பொருளின் மேன்மை கொடையானனுக்கே தெரியுமாதலால் இரப்பவளாகிய யான்புகழ் அறிந்து வல்லேனல்லேன் என்பதுகருத்து.

சோழனையும் பாண்டியனையும் ஆசீர்வதித்து இந்தப்பெண்களை
எப்போதும் அன்பாகப் பாதுகாக்க
வேண்டுமென்று பாடியது.

29. ஆயன் பதியி லரன்பதிவந் துற்றளாகம்
மாய னாதுங்கருவி யானாலும் - தூயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குனிமுலையார்தம்முடனீர்
இன்றுபோ லென்று மிரும்.

இ - ள். ஆயன்பதியில்-திருமாவின் இடமாகிய ஆலிலேமேல், அரன்பதிவந்து உற்று-சிவனதிடமாகிய மலைவந்துபொருந்தி, அளகம்மாயன் ஊதும் கருவி ஆனாலும் - கூந்தல் அந்தத்திருமால் ஊதுகின்ற கருவியாகிய சங்கமாய்விட்பாலும், தூயமணிக் குன்றுபோல்வீறு - பரிசுத்தமாகிய ரத்நமலைபோலப் பூத்த, குவிமுலையார்தம்முடன் - குவிந்ததனங்களை யுடையவர்களாகிய இந்தப்

பெண்களுடன்கூடி, நீர்-நீங்கள், இன்றுபோல்-இன்றிருப்பதுபோலவே, என்று இரும் - எந்நாளும் கூடிவாழ்ந்திருங்கள், எ -று.

ஆயன்பதியிலரன்பதி வந்துற்றுஎன்பதற்கு ஆலிலேவயிற்றுக்கும் மலைதனங்களுக்கும் உலமையாதலால், தனங்கள் தளர்ந்து வயிற்றளவும் தொங்கினாலும் என்பதும், அளகம்மாயனாதுங் கருவியானாலும் என்பதற்கு கூந்தலானதுரைத்து சங்குபோல வெளுத்துப்போனாலும் என்பதும் கருத்து.

உத்தமர்மத்தமர் அதமர்என்னுழவரையும் உவமைழகத்தார் கூறியது.

30. சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரே---நல்ல
குலாமாலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை நாடிற்
பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்.

இ - ள். பெரியோர் சொல்லாமலேசெய்வர் - பெரியோர் சொல்லாமலேயிருந்து ஒரு (உபகாரத்தைச்) செய்வர், சிறியர்சொல்லி செய்வர், சிறியோர் சொல்லிச் செய்வர், கயவர்சொல்லியும் செய்யார் - நீழ்மக்கள் சொல்லியும் செய்யமாட்டார்கள், நல்ல-அழகாகிய, குலாம்மாலை - விளங்குகின்ற பூமாலையை ணிந்த, வேல்கண்ணாய் - வேல்போலுங் கண்ணை யுடையாளே, கூறுஉவமை நாடின - (இம்மூவருக்கும்) முறையே சொல்லுந்ருரிய உவமைப்பொருள்களை ஆராயின், பலாவைமாவை பாதிரியைபார் - பலாமரத்தையும் மாமரத்தையும் பாதிரிமரத்தையும் நோக்கு, எ -று.

பலாபூவாது பயன்தருவது, மாபூத்துப்பயன்தருவது, பாதிரிபூத்தும் பயன்தராதொழிவது.

தீயோர்கள் தீமையைநாலோர் எனப் பாடியது.

31. இலக்கணக் கவிஞர்சொ லின்பந் தேடுவர்
மலக்குசொற் றேடுவர் வன்க ணாளர்கள்
நிலத்துறுங் கமலத்தை நீளுந் வண்டதீ
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாருந் தன்மைபோல்,

இ - ள். வண்டது - வண்டானது, நிலத்து உறும் கமலத்தைதேடும் தன்மைபோல் - உலகத்தில் தாமரைமலரைத்தேடும் தன்மைபோலவும், ஈ - ஈயானது, தலைக்குறை கமலத்தைசாரும் தன்மைபோல் - முதற்குறையாகிய கமலத்தைச்சேரும் தன்மைபோலவும், இலக்கணக்கவிஞர்-இலக்கண வித்துவான்கள், சொல்லின்பந்தேடுவர் - சொல்லினை தின்பத்தைத்தேடுவார்கள், வன்கணாளர்கள் - அலிவேகிகள், மலக்குசொல்தேடுவர் - மயங்குதற்கேதுவாகிய சொற்களைத்தேடுவார்கள், எ -று.

தலைக்குறை கமலம்-மலம்.

இவ்வீர் கேடுவரேன்று பாடியது.

32. நிட்டுரமாக நிதிதேடு மன்னவனும்
இட்டதனை மெச்சா விரவலனும்—முட்டவே
கூசிரிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்

இ - ள். நிட்டுரமாக நிதிதேடும் மன்னவனும்—எல்லார்க்கும் விரோதமுண்டாகப் பொருள் தேடுகிற அரசனும், இட்டதனை மெச்சா இரவலனும்—தந்தைக்கொண்டு மகிழாத யாசகனும், முட்டகூசி நிலைநில்லாகுலக்கொடியும் - முழுதும்நாணி அந்த நிலையில்நில்லாத குலமாதும், கூசியவேசியும் - நாணியவேசையும்கெட்டுவிடும் - கெட்டுப்போவார்கள், எ - று.

முட்ட - முற்ற என்பதன் மருஉ.

சோழன்தனக்கு உயர்ந்தபாட்டை கொடுத்தீர் தன்கொடையைத்
தானேபாராட்டிமகிழ், அவ்வாடையினும் உயர்ந்த
தன்பாட்டைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

33. நூற்றுப்பத் தாமிரம் பொன்பெறினு நூற்சிலை
நாற்றிங்க ணாளுக் குணந்துவிடுர் - மாற்றலர்கள்
பொன்றப் பொருதடக்கைப் போர்வே களங்கா
என்றுக் கிழியாதென பாட்டு.

இ - ள். நூற்றுப்பத்து ஆயிரப்பொன்பெறினும் - நூற்றுப்பத்தாகிய ஆயிரம்பொன் விலைபெற்றதாயிருப்பினும் - நூற்சிலை-நூலாற்செய்யப்பட்ட ஆடையானது, நூல்திங்கள்நாளுக்குள் - நான்குமாசு காலத்துக்குள்ளே, நைந்துவிடும்-நைந்துகிழிந்துபோகும், மாற்றலர்கள்-பகைவர்கள், பொன்ற-அழியும்படி, பொரு - போர்செய்கின்ற, தடக்கை - பெரியகைகளில், போர்வேல்-போரிற் சிறந்த வேலைத்தாங்கிய, அளங்கா-மாசற்றவனாகியசோழனே, என்பாட்டு-என்பாட்டானது, என்றும்கிழியாது-எக்காலத்தும் கிழியாது, எ - று.

அளங்கன் - மற்றோர் பிரபுவின்பெயர் என்பாருமுள்.

வேளூர்ப்பூதன் விருந்திட்டதைப் புகழ்ந்து பாடியது.

34. வரகரிசிச் சோறும் வழதுணங்காய் வாட்டும்.
முரமுரென வேபுளித்த மோரும் - திரமுடனே
புல்வேளுர்ப் பூதன் புரிந்துவிருந் திட்டான்
தெல்லா வுலகும் பெறும்.

இ - ள். வரகரிசிசோறும் - வரகரிசிச்சோற்றையும், வழதுணங்காய் வாட்டும்-கத்திரிக்காய்த் துவட்டலையும், முரமுரெனவே புளித்தமோரும் - முரமுரென்றிரைந்து துரைத்துப் புளித்தமோரையும், புல்வேளுர்ப்பூதன் - சிறிதாகிய

வேளூரில் வாழ்வோனாகிய பூதன் என்பவன், திரமுடனேபுரிந்து விருந்திட்டான் - உறுதியாக விரும்பிவிருந்திட்டான், ஈது - இந்தவிருந்தானது, எல்லாஉலகும்பெறும் - எல்லாஉலகங்களையும் விலைமதிக்கப்பெறும், ஏ - று.

“புகழ்ந்து பரிந்திட்டசோறு” என்றும்பாடம்.

இதனினும் இதுநன்றெனல்

35. ஏசி யிடலி னிட றமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மனையாளிற் பேய்நன்று - நேசமிலா
வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்நில்லாச்
சங்கடத்திற் சாதலே நன்று.

இ - ள். ஏசிஇடலின் - ஏற்பாரைவைது பின்பு பிணையிடுவதினும், இடா மையேநன்று - இடாதிருப்பதே நன்மையாகும், எதிரில்பேசும் மனையாளின் - (கணவனுக்கு) எதிராகச் சின்று பேசுகிறமனைவியினும், பேய்நன்று - பேயேநன் மையாகும், நேசமில்லா வங்கணத்தின் - உள்ளன்பில்லாத சிநேகத்தினும், வலி யபகைநன்று - வலிமையாகிய விரோதம்நன்மையுட்கும், வாழ்வுஇல்லா சங்கடத் தின் - செல்வமில்லாத வருத்தத்தினும், சாவதேநன்று - இறப்பதே நன்மையாகும், ஏ - று.

கோரைக்கால் என்னும் ஊர்வாண் ஆழ்வான்

கொடையை நீத்தீத்துப் பாடியது.

36. கரியாய்ப் பரியாகிக் காரொருமை தானாய்
எருதாய் முழப்புடவை யாகித் - திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால் பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகா லோய்ந்தே
கோரைக்கா லாழ்வான் கொடை.

இ - ள். கோரைக்கால் ஆழ்வான்கொடை - கோரைக்கால்என்னும் ஊர் விருக்கிற ஆழ்வான் என்பவனது கொடையானது, கரியாய் - (முதலில்) யானை யாகி, பரியாய் - (பின்பு) குதிரையாகி, காரொருமை ஆய் - பின்புகரிய எருமையாகி எருதுஆய் - (பின்பு) எருதாகி - முழப்புடவைஆகி - ஒருமுழந்தியுள்ள சீலை யாகி, திரிதிரியாய் - திரிதிரியாகி, தேரைக்கால் பெற்று - கால் தேரைக்கால்க ளின் தன்மையை யடைந்து, மிகத்தேய்ந்து ஒய்ந்தது - மிகவும் தேய்ந்துதளர்ந் தது, ஏ - று.

யானைமுதலானவைகளைக் கொடுப்பேனென்று பலநாளும் ஆசைசுவார்த்தை சொல்லி யலையவைத்து முடிவில்ஒன்றும் கொடாமையால் இவ்வாறு அவம துக் கூறலாயிற்று.

ஈகையில்லாதவனாகிய சேடன் என்பவனை இழித்துப் பாடியது.

37. பாடல் பெறானே பலர் மெச்சவாழானே
நாடறிய நன்மணங்க ணுடானே - சேடன்
இவன்வாழும் வாழ்க்கை யிருங்கடல்குழ் பாரில்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்ன காண்.

இ - ள். பாடல்பெறான் - (சிறந்தபுலவர்களது) பாடலைப் பெறாதவனும், பலர்மெச்சவாழான் - பலரும்மெச்சும்படி வாழாதவனும், நாடுஅறிய நன்மணங் கள்நாடான்-உலகமறியநல்ல சுவைகளை விரும்பாதவனும்ஆகிய, சேடன்இவன்-சேடன்என்னும் பெயருள்ள இவன், வாழும்வாழ்க்கை - வாழும் வாழ்வானது, இருகடல்குழ்பாரில் - பெரிய கடல்குழந்த பூமியில், கவிழ்ந்துஎன் - அழிந்தால் என்ன, மலர்ந்துஎன் - செழித்தால்என்ன.

காண் - அகச. பாடல்பெறுமை முதலானவையிலாதவன் உலகிலிருந்தென்ன இறந்தென்ன என்பதுகருத்து.

முல்லாளன்பவனைப் புகழ்ந்துபாடியது.

38. காலையிலொன்றாவர் கடுப்பகலி லொன்றாவர்
மாலையிலொன்றாவர் மனிதரெல்லாம் - சாலலே
முல்லாளைப் போல முகமுடிக மும்மலர்ந்த
நல்லாளைக் கண்டறியோ நார்.

இ - ள். மனிதர்எல்லாம் - மனிதரெல்லாரும், காலையில்ஒன்றுஆவர் - காலையில் ஒருதன்மையராவர், கடுப்பகலில்ஒன்று ஆவர் - கடுப்பகலில் ஒருதன்மையராவர், மாலையில் ஒன்றுஆவர் - மாலைக்காலத்தில் ஒருதன்மையராவர், (இவருள்) சால - மிகவும், முல்லாளைப்போல - முல்லாளைப்போல, முகமும் அகமும்மலர்ந்த நல்லாளை - (எப்போதும்) முகமும்மனமும் அலரப்பெற்ற நல்லோனொருவனை, நாம்கண்டறியோம் - நாம்கண்டறிந்திலேம், எ - று.

கல்விக்கு ஓரெல்லையில்ல யாதலால் நீர் செருக்காதீர்
என்று புலவரைநோக்கிக் கூறியது.

39. கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகனவென்
றுற்றகலை மடந்தை யோதுகிறாள் - மெத்த
வெறும் பந்தயங்கூற வேண்டாம் புலவீர்
எறும்புந் தன்கையா லெண்சாண்.

இ - ள். புலவீர் - புலவரே, கற்றதுகைமண்ணளவு - கற்கப்பட்டது கைமண்ணளவேயாகும், கல்லாது உலகுஅளவு - கற்கப்படாதது உலகினளவேயாகும், என்று - என்று, உற்றகலைமடந்தை ஒதுகிறாள் - பொருந்திய கலைமாதும் சொல்லாவினாள், (ஆதலால்) மெத்த - மிகவும், வெறும்பந்தயம் கூறவேண்

டாம்—, ஏறும்பும் தன்கையால் எண்சாண் - ஏறும்பும் தன்கையினால் எட்டு
சாணை வள்ளதேயாகும், எ - று.

மந்திரிகளாக இன்னுரைக் கொள்ளத்தகும்எனப் பாடியது.

40. நூலெனிலோ கோல்காயு நுந்தாரேல் வெஞ்சமராம்
கோலெனிலோ வாங்கே குடிசாயும் - நாலாவான்
மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவான்
அந்த வரசே யரசு.

இ - ன். நூல்எனிலோ கோல்காயும் - பூணூலை யுடையவனாகிய அந்த
ணன் மந்திரியானாலோ செங்கோல்முறைபிறழும், நும்குமர் எல்வெம்சமர்ஆம் -
உம்மவராகிய கூத்திரியராயின் கொடியபேர்வினையும், கோலஎனிலோ ஆம்
தேகுடிசாயும் - விறைகோலை யுடையவனாகிய வணிகனென்றாலோ அப்பொழு
தே குடிசையுமாயும், நால்ஆவான் - நான்காம் வருணத்தனாகிய சூத்திரன், மந்தி
ரியும் ஆவான் - மந்திரியும் ஆகற்குரியனாவான், வழிக்குத் துணையாவான் - வழி
சுடைக்குத் துணையாதற்கு முரியவனுமாவான், அந்த அரசேஅரசு - அப்படிப்பட்ட
மந்திரியையுடைய அரசனே அரசன், எ - று.

முநர்மீது, ஒரு பெண்ணின்தாய் இரங்கிக்கூறியதாகப் பாடியது.

41. செம்மான் கரத்தன நந் சேயா நெடியோனை
அம்மா எனப்பெற்ற நந்வேலா - இம்மான்
கரும்பிறைக்குந் வெண்பிறைக்குந் கண்ணம் பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குந் கூந்தலினை.

இ - ன். செம்மான் கரத்தன் அநுள்சேயா - செவந்தமானைக் கையிலேந்
தினவனாகிய சிவபெருமான் ஈன்ற நுரினடி கல்வனை, நெடியோனை-திருமலை,
அம்மான்எனப் பெற்றநந்வேலா - அம்மான்என்று சொல்லப் பெற்றருளின
வேலவனை, இம்மான் - இக்கப்பெண்ணனவன், கரும்புஇறைக்கும் - கருப்பு
வில்லையுடைய மன்மதராஜனுக்கும், வெண்பிறைக்கும்-வெண்மையாகிய பிறை
ச்சுந்திரனுக்கும், கண்அம்பு இறைக்கும்-கண்ணீரையிறைக்கிரூர், (ஆதலால்)
அரும்புஇறைக்கும் கூந்தல் - பூவரும்புனைச் சிந்துகின்ற கூந்தலையுடைய இவ
ளை, அனை - நீவந்து தழுவவேண்டும், எ - று.

இன்னின்ன செயல்கள் சிறந்தனஎன்று பாடியது.

42. மதியாதார்முற்ற மதித்தொருகாற் சென்றுமிதியாமை கோடி
பெறும், உண்ணீருண் ணீவொன்றுபசரியார்தம்மனையிலுண் னாமை
கோடி பெறும், கோடிகொடுத்தங் குடிப்பிறந்தார்தம் மோடுகடுதல்
கோடிபெறும், கோடானுகோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக்கோர்
டாமை கோடிபெறும்,

இ - ள். மதியாதார்முற்றம் - மதிக்காதவருடைய முற்றத்தை, மதித்து - மதித்தலைச்செய்து, ஒருகால்சென்று - ஒருதரம்போய், மிதியாமை - மிதியாதிருத்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், உண்ணீர் உண்ணீர் என்று-புசியும் புசியுமென்று, உபசரியார் தம்மனையில் - உபசரிக்காதவருடைய வீட்டில், உண்ணமை - புசியாதிருத்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், கோடி கொடுத்தும் - கோடிபொன்னைக் கொடுத்தாயினும், குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு - உயர்குடியிற் பிறந்தவரோடு, கூடுதல் - சேர்தல் கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், கோடாதுகோடி கொடுப்பினும் - கோடாதுகோடி பொன்னைக் கொடுத்தாலும், தன்னுடைநா - தனது நாவானது, கோடாமை - சொன்னசொல் தவறாதிருத்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன் பெறும், எ - று.

43. வாதக்கோ னையென்றான் மற்றைக்கோன் பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன் யாதேனு மில்லையென்றான் - ஒதக்கேள்
வாதக்கோன் சொல்ல்திலும் மற்றைக்கோன் சொல்ல்திலும்
ஏதக்கோன் சொல்லே யினிது.

இ - ள். வாதக்கோன் நாளைஎன்றான் - வரதராஜன் நாளைக்கென்றான், மற்றைக்கோன்பின்னை என்றான் - மற்றைராஜன் பிறகென்றான், ஏதக்கோன் யாதேனும் இல்லைஎன்றான் - ஏதராஜன் யாதொன்று மில்லையென்றான், ஒதக்கேள் - சொல்லக்கேள், வாதக்கோன் சொல்ல்தினும் - வாதக்கோன் சொல்லினும், மற்றைக்கோன் சொல்ல்தினும் - மற்றைக்கோன் சொல்லினும், ஏதக்கோன் சொல்லே இனிது - ஏதக்கோன் சொல்லே இனிமையைத் தருவதாகும், எ - று.

நாளைக்கென்று சொல்லுவோனும் பின்னைக்கென்று சொல்லுவோனும் ஆகிய இருவர்சொல்லினும் இல்லையென்பவனது சொல்லே இனிதாமென்பதாம் - வாதநாடியடங்கினால் ஒருநாளிலும், பித்தநாடியடங்கினால் ஒரு நாழிகையிலும், சிலேத்தும் நாடியடங்கினால் ஒருநிமிஷத்திலும் உயிரீங்கும் என்பது சொன்னாயம்.

சயாத லோபிகளுடைய தனம் இதற்கு நிகராமென்று பாடியது.

44. சுற்றுங் கருங்குளவி சூரைத்தா றுரியப்பேய்
எற்றுஞ் சுகொ டிககையின் - புற்றில்
வளர்ந்த மடற்பனைக்குள் வைத்ததே நெக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கான் நியார் தனம்.

இ - ள். தளர்ந்தோர்க்கு-(செல்வப்பெருக்கமற்றுத்) தளர்ச்சி யடைந்தவர்களுக்கு, ஒன்று சயார்தனம் - (அவர்வேண்டிய) ஒருபொருளைக் கொடாதவருடையதனமானது, சுற்றும்கருங்குளவி - சுற்றிலுங்கருங்குளவி மொய்த்த, சூரைத் தாறு-சூரைச்செடிப்புதலிலும், ஆரியப்பேய் எற்றும் சுகொடு இடிகரையின் புற்றில்-(நேர்ந்தாரை) பார்ப்பனப்பேய் அறைகின்ற சுகொட்டிலுள்ள இடிகரையின்

கண்உள்ள புற்றிலும், வளர்ந்த மடல்பனைக்குள் - உயர்ந்த மடற்பனைமரத்தின்மீதும், வைத்ததேன் ஒக்கும் - வைக்கப்பட்ட தேனைகிசுக்கும், எ -று.

மடற்பனை - மடல்கழிக்காதபனை. குரைப்புதல்முதலிய இடங்களில் கட்டப்பட்டதேன் எளிதிற்கிடையாததுபோல, உலோபரது தனமும்எளிதற் கிடையாதென்பது கருத்து.

பொங்கிழி அறும்படி பாடியவை.

45. ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றும்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர் - பூத்தமலர்த்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.

இ - ள். ஆர்த்தசபை நூற்றொருவர் - சிறைந்தசபைக்கேறத் தகுதியுடையவர் நூற்றிலொருவர், புலவர் ஆயிரத்தொன்று ஆம் - அவருள் புலவராயிருப்பவர் ஆயிரத்திலொருவர், (அவருள்) வார்த்தை பதினாயிரத்தொருவர் - வார்த்தை சொல்லுதற்குரியார் பதினாயிரத்திலொருவர், பூத்த தண்தாமரை மலர்திருவே - மலர்ந்த குளிர்ச்சியாகிய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற திருமகளே, தாதாகோடிக்கு ஒருவர் - கொடையாளிகள் கோடிக்கொருவர், உண்டு ஆயின் உண்டுஎன்று அறு - உண்டென்றால் உண்டென்று அறுபடுவாய், எ -று.

46. தண்டாம லீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்கா லீவது வண்மை - அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்று லீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
நயானைச் சம்போ லறு.

இ - ள். தண்டாமல் ஈவது தாளாண்மை - கேளாமல் (குறிப்பறிந்து) கொடுப்பது ஊக்கமாம், தண்டி அடுத்தக்கால் ஈவதுவண்மை - கேட்டு அடுத்தால் கொடுப்பது கொடையாம், அடுத்துஅடுத்து பின்சென்றால் ஈவதுகால்கூலி - அடுத்தடுத்து பின்னே தொடர்ந்துசென்றால் கொடுப்பது கால்கூலியாம், பின்சென்றும் - பின்னே தொடர்ந்துசென்றும், நயான்-கொடாதவனுடைய, எச்சம்போல்அறு - சந்ததியைப்போல அறுபடுவாய், எ -று.

47. உள்ள வழக்கிருக்க ஓரார் பொதுவிருக்கத்
தள்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி - எள்ளளவும்
கைக்கூலி தான்வாங்கும் காலறுவான் றன்கிளையும்
எச்சமறு மென்ற லறு.

இ - ள். உள்ளவழக்கு இருக்க - உண்மையாகிய வழக்கிருக்கவும், ஓரார் பொதுஇருக்க - ஊரிலுள்ளாரது சபையிருக்கவும், தான்பேசி-தான் முனைந்து பேசி, வழக்கதனைதள்ளி - வழக்கைத் தள்ளிவிட்டு, எள்ளளவும் - சிறிதளவினும், கைக்கூலிதான் வாங்கும் - கைக்கூலியை வாங்குகின்ற, கை அறுவான்

தன்கிளையும்-சந்ததியற்றுப் போவானது சுற்றமும், எச்சம் அறும்என்றால் அது-
சந்ததியற்றுப்போமாயின் நீயும் அறுபடுவாய், எ - று.

48. வழக்குடையா னிற்ப வலியாணக் கூடி.

வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன் - வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தழுத கண்ணீரால்
எச்சமறு மென்ற லுறு.

இ - ள். வழக்கு உடையான்கிற்ப - (உண்மையாகிய) வழக்குடையவனிருக்க, வலியாணக்கூடி - வலியவனைச்சேர்ந்து, வழக்கை - நல்வழக்கை, அழிவழக்குச் செய்தோன் - கெடுவழக்காக்கினவன், வழக்கு இழந்தோன் - வழக்கைத்தோற்றவன், சுற்றமும் தானும்-தன் சுற்றமும் தானுமாக, தொடர்ந்து அழுத கண்ணீரால் - இடையறாதழுத கண்ணீரினால், எச்சம் அறும்என்றால் - சந்ததியற்றெழிவனாயின், அது - (நீயும்) அறுபடுவாய், எ - று.

ஒரு ராஜகுமாரத்தி அழகுள்ள ஒரு ராஜகுமாரனைக் கல்வியில்லாதவனென்றறியாமல் ஒரு சத்திரத்தில் இன்னகாலத்தில் நீவந்திருந்தால் நான் வருகிறேன், கூடிக்களிக்கலாம் என்றெழுதினன், அசை அவன்படித்த ஒருவனுக்குக் காட்ட, அவன் அதிலுள்ள செய்தியை யறிந்துகொண்டு, ராஜகுமாரனைப்போக்கி, நீ இவ்விடத்தி லிருந்தால் அரசன்உன்னைத் தலை வெட்டும்படி நேரிடுமென்று சொல்லி அவனைப் போகச்செய்து, தான் அந்த ராஜகுமாரனைப்போல் வேஷக் கொண்டு அங்கிருந்தான், ராஜகுமாரத்தி அவ்வாறேவந்து அங்கியென்று அறியாமல் கூடிசுமித்த பின்புசொரிந்து பிராணத்தியாகி, செய்துகொண்டு பிசாசுமாகி அந்தச் சத்திரத்தில் வந்து தங்குவவரைப் தொந்தரைசெய்து கொண்டிருந்தான். அங்கு ஒளவைவந்தனள், அவளையும் சாயத்தோறும் தொந்தரைசெய்தபோது நான்குசாயத்திலும் பாடியவை.

49. வெண்பா விருகாஸிற் கல்லாண வெள்ளோலை

கண்பார்க்கக் கையா லெழுதாணப் - பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறந்தகைக்கப் பெற்றாளே
எற்றோமற் றெற்றோற் றெற்றா.

இ - ள். வெண்பா - வெண்பாவை, இருகாலில் - இரண்டிதரம் சொல்லுமனவில்த், கல்லாண - கல்லாதவனையும், வெள்ளோலை கண்பார்க்க - வெண்மையாகிய ஓலையைக்கண்பாராகிற்க, கையால்எழுதாண - கையினால் (எழுத்தாணியைக்கொண்டு) எழுதாதவனையும், பெண்பாவி பெற்றாள்பெற்றாள் பெண்பாவி ஈன்றாள், பிறந்தகைக்கப்பெற்றாள்-பிறப்பாத்துச் சிறிக்கும்பொருட்டு ஈன்றாள், (ஆதலால் அவர்களை) எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை.

50. கருங்குளவி சூரைத்து றீச்சங் களிபோல்

வருந்தினர்கொண் றியாதான் வாழ்க்கை - அரும்பகலே

இச்சித் திருந்தபொருள் தாயத்தார் கொள்வரே
எற்றோமற் நெற்றோமற் நெற்று.

இ - ள். கருஞளவி - கருஞ்ஞவிமொய்த்த, சூரைத்தாறு - சூரைப்புதலி
லுள்ள, ஈச்சங்கனிபோல் - ஈச்சமரத்தின்ஈனிபோல், வருந்தினர்க்கு - துன்ப
மடைத்தார்க்கு, ஒன்று ஈயாதவன்வாழ்க்கை - ஒருபொருளையும் கொடாதவனது
செல்வத்தையும், இச்சித்திருந்த பொருள் - விரும்பியிருந்த பிறபொருள்களை
யும், அருபநிலை - அருமையாகிய (அன்றைப்) பகலிற்றோனே, தாயத்தார்கொள்
வர் - தாயாதிசன் சுவர்த்து கொள்வார்கள் (ஆதலால் அந்தலோபியை) என்று
என்று என்று - அறை அறை அறை, எ - று.

51. வாண முளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகில்
தான முளதாற் மழையுளதால் - ஆனபொழு
தெய்த்தோ இளைத்தோமென் மேமார் திருப்பாரை
எற்றோமற் நெற்றோமற் நெற்று.

இ - ள். வாணம் உளது - மேகமுண்டு, மழையுளது - (அதனால் பெய்யப்
படுவதாகிய) மழையுண்டு, மண்ணுலகில் - நிலவுலகத்தில், தானம்உளது - நில
முண்டு, தடம்உளது - கீர்நிலைகளுண்டு, ஆனபொழுது - (இப்படி) ஆயினபி
ன்பு, எய்த்தோம் இளைத்தோம் என்று - (யாம்) இளைத்தோம் மெலிந்தோமெ
ன்று, ஏமாந்திருப்பாரை - ஏமாந்திருப்பவர்களை, என்று என்று என்று - அறை
அறை அறை, எ - று.

52. எண்ணுயிரத்தாண்டு நீரிற் கிடந்தாலும்
பண்ணீரம் பற்றாக் கிடையேபோல் - பெண்ணுவாய்
பொற்றொடி மாதர் புணர்முலைமேல் சாராரை
எற்றோமற் நெற்றோமற் நெற்று.

இ - ள். எண்ணுயிரத்து ஆண்டு - எண்ணுயிரவருஷம், நீரில் கிடந்தா
லும் - நீரிலே தங்கியிருந்தாலும், உள் நீரம்பற்று-உள்ளே நீரைக்கொள்ளாத,
கிடையேபோல் - சடைபோலவே, பெண் ஆவாய் - பெண்ணாவளே, பொ
ன்தொடிமாதர் - பொன் வளையலையணிந்த குலமாதரது, புணர்முலைமேல் சாரா
ரை - நெருங்கிய தனங்களின்மீது பொருந்தாது வேசையரைவிரும்புந் தூர்த்த
ரை, என்று என்று என்று - அறை அறை அறை, எ - று.

ஒளவையால்பாடல்பெறவிரும்பியமுநுக்கடவுள்எருமைமேய்க்கிறபிள்ளை
களைப்போல நுபங்கொண்டு நாவல்மரத்தில் ஏறியிருந்தனர். ஒளவை
அவரைநோக்கி, அப்பா நாவற்பழம் போடென்றள். அவர்கு
கிற பழம்போடவா சுடாதபழம் போடவாஎன்றீர். அதை
க்கேட்ட ஒளவை ஆச்சரியமடைந்து சுடுகிற பழம்
போடென்றுசொல்ல, அவர் அளித்த ஓர் பழ

த்தைப்போட்டார், அது மணலில் விழந்

ததனால் மணல் ஒட்டிக்கொண்டது,

அதை ஒளவையெடுத்த மண

லையுதும்போது முருகர்,

பழம் கடப்போகிற

தென்று பரிஹசி

ந்தபோது பா

டியது.

53. கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணக்கோ டாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும்—பெருங்கானில்
காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நானேற்ற
திரிவந் தஞ்சாதென் கண்.

இ - ள். கருங்காலிகட்டைக்கு - கருங்காலிக்கட்டைக்கு, நாண கோடா
லி - அஞ்சாத கோடரியானது, இருங்கதலித் தண்டுக்குநாணும் - பெரியவாழைத்
தண்டுக்கு அஞ்சும், (அதுபோல) பெருகானில்-பெருங்காட்டில், கார் எருமை
மேய்க்கின்ற காளைக்கு - கரிய எருமைகளைமேய்க்கிற சிறுவனுக்கு, நான்தோ
ற்றது - நான்தோற்றதைக்குறித்து, என்நண் - என்நண்ணுனது, திரிவந்துஞ்
சாது - இரண்டிராக்களும் சித்திரைகொள்ளாது, எ - று.

முருகர் கொடியதுமுதலாயின எவையென்றுகேட்க ஒளவையாடியது.

54. கொடியது கேட்கி நெடியவெவ் வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனினுங் கொடிது ஆற்றெணுக் கொடுநோய்
அதனினுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனினுங் கொடிது
இன்புற வவர்கையி லுண்பது தானே.

இ - ள். கொடியதுகேட்கின் - கொடியதைக்கேட்டுமிடத்து, நெடியவெ
வ்வேலோய் - நெடுமையாகிய வெவ்விய வேலாயுதத்தை யுடையவனே, வறுமை
கொடிது கொடிது கொடிது - தரித்திரம்கொடியது கொடியது கொடியது,
இளமையில்வறுமை அதனினும் கொடிது - இளமையில் நேரிட்ட தரித்திரம்
அதனினும் கொடியது, ஆற்றெணு கொடுநோய் அதனினும் கொடிது - சகிக்கக்
கூடாத கொடியவியாதி அதனினும் கொடியது, அன்பு இல்லாபெண்டிர்-அன்பில்
லாத பெண்டிரையுடைத்தாதல், அதனினும் கொடிது - அதனினும் கொடியது,
இன்புற - இன்பமுண்டாக, அவர்கையில் உண்பது - அவர்கையில் அன்னம்
பசிப்பது, அதனினும் கொடிது - அதனினும் கொடியது, எ - று.

55. இனியது கேட்கிற் றனிநெடு வேலோய்
இனிது இனிது ஏகாந்த மினிது
அதனினு மினிது ஆதியைத் தொழுதல்
அதனினு மினிது அறிவினாற் சேர்தல்
அதனினு மினிது அறிவுள் ளோரைக்
கனவினு நனவினுங் காண்பது தானே.

இ - ள். இனியது கேட்கின்-இனியதைக் கேட்பையாயின், தனிநெடுவேலோய் - ஒப்பற்ற நெடியவேலை யுடையவனே, ஏகாந்தம் - தனித்திருத்தல், இனிது இனிது இனிது - இனியது இனியது இனியது, ஆதியைத் தொழுதல் - முதற்கடவுளை வணங்குதல், அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, அறிவினாற் சேர்தல் - அறிவுள்ளவரைக்கூடுதல், அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, அறிவுள்ளவரை-அறிவுள்ளவரை, கனவினும் நனவினும் காண்பது - சொப்பனத்தினும் சாக்கிரத்தினும் காண்பது, அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, 6 - மூ.

56. பெரியது கேட்கி ள்ளிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புனனம் பெரிது
புனனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமால் உந்தி வந்தோன்
கரியமாலோ அலகடல் துயின்றோன்
அலகடல் குறுமுனி யந் கயி லடக்கம்
குறுமுனி யோகல் சத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புலியிற் சிறுமண்
புலியோ வரவினுக் கொருதலைப் பாரம்
அரவோ வுலகவன் சிறுவிரன் மோதிரம்
உலகமோ விற்றவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்ட நுள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டந்தம் பெருமை சொல்வார் பெரிதே.

இ - ள். பெரியதுகேட்பின் - பெரியதனைக் கேட்பையாயின், எரிதவழ் வேலோய் - நெருப்புப் பரவிய வேலை யுடையவனே, புனனம்பெரிது பெரிது பெரிது - உலகம் பெரியது பெரியது பெரியது, புனனமோ நான்முகன்படைப்பு - உலகமோ பிரமனது சிருஷ்டி, நான்முகன் கரியமால் உந்திவந்தோன் - பிரமன் திருமாவின் உந்தியிற்பிறத்தவன், கரியமாலோ அலகடல் துயின்றோன் - திருமாலோ அசையாவின்ற கடலில் உறங்கினவன், அலகடல் குறுமுனி அங்கையில் அடக்கம் - அசையாவின்ற கடல் அகத்தியரது உள்ளங்கையில் அட

க்கம், குறுமுனியோ கலசத்தில் பிறந்தோன் - அகத்தியனோ குடத்தில்பிறந்த
வன், கலசமோபுவியில் சிறுமண் - குடமோ நிலத்திலுள்ள அற்பமண், புவி
யோ அரவினுக்கு ஒருதலைப்பாரம் - நிலமோ ஆதிசேடனாகிய பாம்புக்கு ஒருத
லைப்பளுவு, அரவோ உமையவள் சிறுவிரல்மோதிரம் - ஆதிசேடனோ உமாதே
விக்குச் சிறுவிரலி லணியப்பட்டமோதிரம், உமையோ இறைவர் பாசத்து ஓடு
க்கம் - உமாதேவியோ சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில் ஓடுக்கம், இறைவரோ
தொண்டர் உள்ளத்து ஓடுக்கம் - சிவபெருமானோ அடியாரது மனத்தில்ஓடுக்
கம், தொண்டர்தம் பெருமைசொல்லவும் பெரிதே - அடியாரதுமேன்மை சொ
ல்வதற்கும் பெரியதேயாம், ஏ - று.

57. அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்

அரிதரிது மானிட ராத லரிது

மானிட ராயினுங் கூன்குருடு செவிடு

பேடு நீங்கிப் பிறத்த லரிது

பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்

ஞானமுங் கல்வியு நயத்த லரிது

ஞானமுங் கல்வியு நயந்த காலையும்

தானமுந் தவமுந் தான்செய லரிது

தானமுந் தவமுந் தான்செய்வ ராயின்

வானவர் நாடு வழிதிறந் திடுமே.

இ - ள். அரியதுகேட்கின் - அரியதனைக் கேட்பையாயின், வரிவடிவே
லோய் - நீண்டவடித்த வேலையுடையவனே, மானிடர்ஆதல் - மனிதராகப்பிற
ப்பது, அரிது அரிது அரிது - அரியது. அரியது அரியது, மானிடர் ஆயினும்,
மனிதராகப்பிறந்தாலும், கூன்குருடு செவிடுபேடு நீங்கிபிறத்தல் அரிது-கூன்
குருடு செவிடுபேடு என்பவற்றை யொழிந்துபிறப்பது அரியது, பேடுநீங்கிப்பி
றந்தகாலையும் - (கூன்குருடுசெவிடு) பேடுநீங்கிப் பிறந்தகாலத்திலும், ஞான
மும் கல்வியும் நயத்தல்அரிது - ஞானத்தையும் கல்வியையும் விரும்புதல் அரி
யது, ஞானமும்கல்வியும் நயந்தகாலையும் - ஞானத்தையும் கல்வியையும் விரும்
பினகாலத்திலும், தானமும் தவமும்செயல்அரிது - தானத்தையும் தவத்தையும்
செய்தல்அரியது, தானமும்தவமும்செய்வ ராயின் - தானத்தையும் தவத்தைய
யும் செய்வாராயின், (அவர்களுக்கு) வானவரநாடு - சுவர்க்கலோகம், வழிதிற
ந்திடும் - வழிதிறந்துவைக்கப்படும், ஏ - று.

பயனற்றன இவை எனப்பாடியது.

58. மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபநன்
னாடில்லான் செங்கோ னடாத்துவதுநங்—கூடும்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லா விடுவிழல்.

இ - ன். மாடுஇல்லான்வாழ்வு - செவ்வமில்லாதவனது வாழ்க்கையும், மதி இல்லான் வாணிபம் - அறிவில்லாதவனது வியாபாரமும், நல்லாடு இல்லான் செங்கோல்நடாத்துவது - நல்லதேசமில்லாத அரசன்செங்கோல் செலுத்துவதும், கூடம்குரு இல்லாவித்தை - பொருந்திய குரு இல்லாதவித்தையும், குணம்இல்லாபெண்டு - நற்குணமில்லாத மனைவியும், விருந்துஇல்லாவீடு - விருந்து வராதவீடும், விழல் - வீணையாகும், எ - று.

இன்னொரு இன்னொருத்திப் புகழ்வேண்டுமென்று பரடியது.

60. நேசனைக்காணு விடத்தி னெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை எவ்விடத்து மப்படியே—வாச
மனையானைப் பஞ்சணையில் மாந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையானை வேலைமுடி வில்.

இ - ன். நேசனை - நண்பனை, காணு இடத்தில் - காணாதஇடத்தில், நெஞ்சுஆரதுதித்தல் - மனமாரப்புகழ்க், ஆசானை - குருவை, எவ்விடத்தும் அப்படியே - எவ்விடத்திலும் அவ்வாறேபுகழ்க், மனையானை - மனைவியை, வாசம் பஞ்சணையில் - பரிமாணம் பொருந்திய பஞ்சணைமீதுபுகழ்க், மாந்தர் தமைநெஞ்சில் - புதல்வரை மனத்திற்புகழ்க், வினையானை - தொழிலாளியை, வேலைமுடிவில் - தொழிலின் முடிவில்புகழ்க், எ - று.

சாத்தியப்படாத காரியங்கள் இவையெனப்பாடியது.

61. ஆலைப் பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நிலகிறக்
காக்கைகளைப் பேசுவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்களைச்சீ ராக்கலா போ

இ - ன். ஆலை பலா ஆக்கல்ஆமோ - ஆலமரத்தைப் பலாமரமாக்கச்செய்தல் கூடுமோ, அருஞ்சுணங்கன்வாலை நிமிர்க்க வசம்ஆமோ - அருமையாகிய நாயின் வாலைநிமிர்க்க வசப்படுமோ, நிலகிறம் காக்கைகளை பேசுவிக்கல்ஆமோ - கருகிறமுள்ள காக்கைகளைப் பேசுவித்தல் கூடுமோ, கருணைஇல்லா மூர்க்களை சீர் ஆக்கல்ஆமோ - (மனத்தில்) இரக்கமில்லாத மூர்க்களைச் சீர்படுத்தல் கூடுமோ, எ - று.

சோமன்என்னும் பிரபுவையடுத்துப் பலஉதவிபெற்று
நிறந்து அவனிறந்தவுடனே அவனதுகொடை
யருமை தோன்றப் புகழ்ந்து பாடியது.

61. நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமினிச்சன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய்.

இ - ள். கீழ்வாறுமை - கீழ்வினது அருமையை, வெய்யிலிலேவீன்று அறிமீன் - வெயிலிற்போய்கின்ற அறிந்துகொள்ளுங்கள், ஈசன்கழல் அருமை - கடவுளினது திருவடியின் அருமையை, வெவ்வினையில் காண்மீன் - கொடிதா கிய வினைவசப்பட்டுத் திரைக்குங்காலத்தில் காண்கொள்ளுங்கள், பழகு-(அறிஞர்) பழகுகின்ற, தமிழ்ச்சொல்அருமை - தமிழ்ச்சொற்களின் அருமையை, நால்இரண்டில் - நான்கடிமேலண்ட பாடல்களாற் செய்யப்பட்ட நாலடியாரிலும் இரண்டடிமேலண்ட பாடல்களாற் செய்யப்பட்ட குறளிலும் (கண்கொள்ளுங்கள்), சோமன் கொடைஅருமை - சோமன் என்பவனது ஈசன்கயின் அருமையை, புல்லர் இடத்தேபோய் அறிமின் - அற்பரிடத்தே சென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள், எ - று.

இன்னவிஷயத்தில் இன்னதுசிறந்ததென்று பாடியது.

62. காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கா புலிபுலியாம்.

பேசமுலா விற்பெதாப் பாப புலி ஆசு

வலவர்க்கு வண்ணப் புலியாப் பறெல்லாப்

புலவர்க்கும் வெண்பாப் புலி.

இ - ள். காசினியில் - உலகத்தில், பிள்ளைக்கவிக்கு - பிள்ளைத்தமிழில், அம்புலிபுலியும் - அம்புலிப்பருவம் சிறந்ததாகும், பேசும்-சொல்லப்பட்ட, உலாவில் - உலாஎன்னும் பிரபந்தத்தில், பெதும்புலி - பெதும்புப்பருவம் சிறந்ததாகும், ஆசுவல்லவர்க்கு-ஆசுவலியில் வல்லவர்க்கு, வண்ணம்புலியும்-வண்ணம்பாடுதல் சிறந்ததாகும், மற்று எல்லாப்புலவர்க்கும் - மற்றை வித்துவான்களெல்லார்க்கும், வெண்பாபுலி-வெண்பாப்பாடுதல் சிறந்ததாகும், எ - று.

அறுமதலியநான்கினையும் ஒருகவியீ லமைத்துப் பாடியது.

63. ஈதலறந் தீவினைவிட் டிட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றும்

காத லிருவர் கருத்தொருமித்--தாதாவு

பட்டதே பின்பம் பரணெனைந் திம்மூன்று

விட்டதே பேரின்ப வீடு.

இ - ள். ஈதல்அறம் - (வரையாது) கொடுத்தலே அறமாகும், தீவினைவிட்டு ஈட்டல்பொருள் - தீச்செயலிலவிட்டுத் தேடுதலே பொருளாகும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், காதலிருவர் - (ஒருவர்மேல்ஒருவர்) ஆசையுள்ள (கொழுநன் மனைவிஎன்னும்) இருவரும், கருத்துஒருமித்து - (தமது) மனமொன்றுபட்டு, ஆசரவுபட்டதே இன்பம் - அன்பாய்ப் பொருந்தியிருத்தலே இன்பமாகும், பரணெனைந்து - கடவுளெனைந்து, இம்மூன்றும் விட்டதே-இந்தமூன்றினையும் விட்டொழிந்ததே, பேரின்பவீடு - பேராநந்தத்தைத் தருகிற மோட்சமாகும், எ - று.

இதனோடு இதுநீநடுமென்று பாடியது.

64. தாயோ டறுசுவையிபாந் தந்நதையோடு கல்விபோம்
சோரோடு தான்பெற்ற சேவ்விபோம்—ஆயவாழ்
வற்றாருடன் போ முடிந்திறம்பாந் றோள்வலிபோம்
பொற்றாநி சோவெலவாழ் போம்.

இ - ள். தாயோடு டறுசுவையிபாந் - தாயுடன் அறுசுவையுண்டியும் நீங்கும், தந்நதையோடு கல்விபோம் - கல்வியுடன் கல்வியும்நீங்கும், சேயோடு தான்பெற்ற செவ்வியோம் - புதல்வனுடன் கான்படைந்த செவ்வமும்நீங்கும், உற்றாருடன் ஆய வாழ்வுபோம் - உறவினருடன் ஒருவனும் குண்டாயிருக்கிற) சுவாழ்ச்சைநீங்கும், உடன்விறம்பாந் - சேவ்விபோம் - சகோதரனோடு புஜபலம் நீங்கும், பொன் டாலிபோம் - வலையிபோம் - பொற்றாவிடையையுடையவளாகிய மனைவியோடு எல்லா வன்மைகளும்கீங்கும், எ - று.

தாய்முச்சுவையிபாந் கீங்குதலும் கல்விவாருகலம்நீங்கும், மனைவிகீக்கத்தில் எல்லா வனங்களும் நீங்குமென்பது நுதலும்.

இவர்க்கிது துரும்பென்று பாடியது.

65. போந்த உதாரணக்குப் பொன்று நம்பு தூர்னுக்குச்
சேர்ந்த மரணஞ் சிறுதுரும்பு—ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு தாரி - மரந்த துரும்பா நிலநத்
தூறவோர்க்கு வெங்கன் றுதும்பு.

இ - ள். போந்த உதாரணக்கு - (பொருட்கொன்றே) வந்துயிறந்த உதாரண முள்ளவனுக்கு, பொன்று நம்பு - பொண்ணுனது துரும்புக்கு நிகராகும், தூரனுக்கு-சொளியமுள்ளவனுக்கு, சேர்ந்த மரணம்-பொருத்திய மரணமானது, சிறுதுரும்பு - சிறுதுரும்புக்கு நிகராகும், ஆய்ந்த அறிவோர்க்கு-சல்லநூல்களை பாராய்ந்த அறிஞருக்கு, தாரி - பொண்ணுனவன், துருதுரும்பு ஆம் - அற்பமாகிய துரும்புக்கு நிகராவான், துல்லதூறவிக்கு - துல்லவாழ்ச்சையைவிட்டு நீங்கி வளவருக்கு, வெங்கன் - அரணுனவன், துரும்பு-துரும்புக்கு நிகராவான், எ-று.

தம்மை யாசித்தவர்களுக்குக் கொடாதபோது சம்பூரணமான
செல்வமுடையவர்க்கும் துறவுநேட்டும் என்னும் நீதி
தோன்ற, பரமசிவத்தின் பிட்சாடனத்திற்கு
கோலத்தை அலங்கரித்துப் பாடியது.

66. மேற்பார்க்காமத்தரும் மூவாவெருதும் விளங்கு கங்கை
நீர்ப்பாய்ச் சலுநன் னிலமுமுண் டாகிபு ரின்னிடத்தின்
பாற்பார்க் கியவதி நீங்கா திருந்தும் பலிக்குமுன்றிர்
ஏற்பார்க் கிடாமலன் றோபெருந் கோயி லிறையவனே

இ - ள். மேல்பார்க்க மைந்தரும் - மேற்பார்வை பார்த்துவரப் புதல்வரும், மூவாளுதும் - முதிராதளருதும், விளங்கு கங்கைநீர் பாய்ச்சலும் - விளங்குகின்ற கங்கைநதியின் நீர்பாய்ச்சலும், நல்லிலமும் உண்டாகியும் - நல்லிலமும் உண்டாயிருந்தும், நின்னுடத்தின் பால்பாக்கியவதி நீங்காதிருந்தும்-உன்னிடப்பாகத்தில் பாக்கியவதியாகிய உமாசேவி நீங்காதிருந்தும், ஏற்பார்க்கு இடாமல்அன்றோ - இரப்பவர்க்குக் கொடாமையா லன்றோ, பலிக்கு உழன்றீர்-(நீர்) பிச்சையின்பொருட்டு உழன்றீர், பெருங்கோயில் இறையவனே - பெருங்கோயிலில் எழுந்தருளிய இறையனே, எ - று.

வீரமுதலிய இல்லாத ஒருவந்தன்னைப் பாடும்படி
கேட்டபோது பாடியது.

67. மூவர்கோவையுமுவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றன்பனுவல்வாயால்
என்னையும்பாடுகென்றையெங்ஙனம்
பாடுதுமியாங்கனிந்துபடுசெங்கனம்
கண்ணிற்காணீர்வெளிதுபடுநல்யாழ்
விரும்பமாய்க்கேளீர்
இலவவாய்ச்சியரிளமுலைபுல்லீர்
புலவர்வாய்ச்சொற்புலம்பலுக்கிரங்கிலீர்
ஊஉருண்ணீர்கோல்கொள்ளீர்
ஒவாகானத்துயர்மரம்போலத்
தாவாக்கனியிறன்றேன்றினீரே.

இ - ள். மூவர் கோவையும் - மும்மூர்த்திகளுக்கு இறையனையும், மூவிளங்கோவையும் - இளமையுள்ள மூவேந்தரையும், பாடிய - பாடின, என்றன் - எனது, பனுவல்வாயால் - நால்பயின்றவாயினால், என்னையும் பாடுகென்றனை-என்னையும்பாடக் கடவையென்று நீசொல்லினை, யாம் எங்ஙனம் பாடுதும்-யாம் எவ்வாறுபாடுவோம், கனிந்துபடு செங்கனம் கண்ணில் காணீர் - யானைகளிற்க்கின்ற செவந்தபோர்க்களத்தை கண்ணிற்கண்டிலீர், வெளிதுபடு நல்யாழ் விருப்பமாய்கேளீர் - வெண்மையாகிய நல்லவினையை விருப்பமாய்க் கேட்டிலீர், இலவவாய்ச்சியர் இளமுலைபுல்லீர்-முருக்கமலர்போன்ற வாயையுடைய மாந்தரது இளமுலைகளைத் தழுவினீர், புலவர்வாய்ச்சொல் புலம்பலுக்கு இரங்கிலீர் - புலவர் வாய்ப்பாடலாகிய புலம்பலுக்கு இரங்கிலீர், ஊஉருண்ணீர் - ஊடுகின்றிலீர் (அதுபோகரசத்தை) உண்டிலீர், கோல்கொள்ளீர் - கொடுத்திலீர் கொண்டிலீர், ஒவாகானத்து - (மரநெருக்கம்) நீங்காதகாட்டில் உள்ள, உயர்மரத்தன்னில் - உயர்ந்தமரத்தில் (பழுத்த), தாவாகனியின் - எட்டப்படாத கனியையப்போல, தோன்றினீரே - உண்டாயிருக்கின்றீரே, எ - று.

கொள்ளீர் என்றது வித்வான்களால் பாடல்பெற்றிலீர் என்றபடி.

துர்வியாச்சியம் செய்வோன் சுற்றம் வழியும் என்னும்

நீத்தோன்றப் பாடியது.

68. கல்வியுடையீர் கருங்கா கைத்திடையே

நெல்லி யிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்—வல்லாய்கேள்

வெல்லா வழக்கை விலைவாங்கி வெல்விக்கும்

வல்லாளன் சுற்றம்போன் மாண்டு.

இ - ள். வல்லாய்கேள்-வல்லவனே கேட்பாயாக, வெல்லாவழக்கை-வெல்லாத துர்வியாச்சியத்தை, விலைவாங்கிவெல்விக்கும் - விலைக்குக்கொண்டுவெல்லும்படிச் செய்கிற, வல்லாளன் சுற்றம்போல் - வன்கண்ணனது உறவினர் போல, மாண்டு-பட்டு, கல்விஉடையீர் - கல்வியுடையீரே, கருகானகத்துஇடையே - கரியகானகத்தினிடையில், நெல்லிஇலை உதிர்ந்துநிற்பது எவன் - நெல்லியிலையுதிர்ந்து நிற்பதற்குக்காரணம் யாது, எ - று.

பாண்டியனது கலியாணநீதில்தான் விநீதுண்டதைக்

தறிந்துப் பாடியது.

69. வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழுதிகலியாணத்

துண்டபெருக்க முரைக்கக்கேள்—அண்டி

நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே

சுருக்குண்டேன் சோறுண்டி லேன்.

இ - ள். வந்தமிழைத்தேர்ந்த-வளமாகிய தமிழ்தூல்களை ஆராய்ந்த, வழுதிகலியாணத்து-பாண்டியன் விவாகத்தில், உண்டபெருக்கம் உரைக்கக்கேள்-யான்விருந்துண்ட பெருமையைச் சொல்லக் கேட்பாயாக, அண்டிநெருக்கு உண்டேன்-கிட்டிநெருக்கப் பட்டேன், தள்ளுண்டேன் - தள்ளப்பட்டேன், நீள்பசியினாலே சுருக்குண்டேன் - மிகுந்தபசியினால் இளைக்கப்பெற்றேன், சோறுஉண்டிலேன் - அன்னமொன்றையுமே உண்ணப்பெற்றேனில்லை, எ - று.

மலைநாடு முதலியவற்றைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

70. வேழமுடைத்துமலைநாடுமேதக்க

சோழவளநாடுசோறுடைத்து—பூழியர்கோன்

தென்னுமிழ்துடைத்துத்தெண்ணீர்வயற்றொண்டை

நன்னுமிசான்றோருடைத்து.

இ - ள். மலைநாடு வேழம்உடைத்து-மலைநாடானது யானைகளையுடையது, மேதக்க சோழவளநாடு சோறுஉடைத்து - மேன்மைபொருந்திய சோழவளநாடு சோற்றையுடையது, பூழியர்கோன் தென்னுமிழ் உடைத்து-சேரனதுதெ

ன்னாடு முத்தையுடையது; தென்றீர் வயல்தொண்டை நன்னாசொன்றோர் உடைத்து - தென்றீர் சிறைந்த வயல்குழந்த நல்லதொண்டைநாடு பெரியோரையுடையது, எ - று.

ஒளவையார்முதலிய எழுவரும்பிறந்தவுடனே தாயாராகியஆதியென்பவள் இவர்களைவிட்டு நீங்கமா டாமல் மயங்கும்போது அவளுக்கீ
மனவுறுதி யுண்டாதும்படி பாடியவை.
ஒளவையார்.

1. இட்டமுடனென்றவயினின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்தவிட்டானே—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானது பாரபவனைக்கண்ணை
நெஞ்சமேயஞ்சாதே.

இ - ள். அன்னம் - சாயீய, இட்டமுடன் - விருப்பத்தோடு, என்னவயில்
என்றிரசில், இன்னபடியென்று - (கருமக்கங்கள்) இவ்வாறு சித்தவென்று,
எழுதிவிட்டசிவனுன் செத்தவிட்டானே - எழுதிவிட்டசிவனும் இறந்துபோயி
னானே, முட்டமுட்டப் பஞ்சமேயானது - மிகப்பெரும் பஞ்சமேயாயினும், பா
ரம்பவனுக்கு - (என்புமக்கங்கள்) பாரம்பவனுக்கேயாகும், (ஆசலால்)
நெஞ்சம் அஞ்சாதே - கீழைமஞ்சாதே, எ - று.

உப்பை.

2. அத்திமுதலெறுப்பி அனவுபிரத்தனைக்கூர்
சித்தாகிழந்தனிக்ஞாநேசென் - முற்றுவோ
கற்பித்தான்பேயுனோகாச்சகங்கடளியோ
அற்புதேயவன்னையென்.

இ - ள். அத்திமுதல் எறுப்புசுறுதுவ - யானமுதல்எறுப்பு கடையாகிய,
உயிர்அத்தனைக்கும் - உயிர்அனவுபிரத்தனும், சித்தாகிழந்து அளிக்கும்சே
சுகன் - மனமகிழ்த்து (உணவமுதலியவற்றை) கிருபையாகிற் பரமகுருவாய்,
முற்றகற்பித்தான் - உலகமுழுதும் கற்பித்தவன், பேயுனோ - இறந்தானே,
காக்க - (யாவரையும்) காத்தனக்கு, கடனிலுல்லையோ - (அவனுக்கு) கடமையி
ல்லையோ, அன்னம் - சாயீய, அரன் - சிவபெருமான், அற்புதே - புன்மை
யனே, எ - று.

அதிக்கமான்.

3. கருப்பைக்குண்முட்டைக்குட்கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதனிக்ஞாமயன்—உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானேவாகெடுவாயன்னுட்கள்
வாட்டமுனக்கேன்மகிழ்.

இ - ள். கருப்பைக்குள் - கருப்பைக்குள்ளுள்ள உயிருக்கும், முட்டைக்குள் - முட்டைக்குள்ளுள்ள உயிருக்கும், கல்லினுள் தேரைக்கும்-கல்லுக்குள் எரிருக்கிறதேரைக்கும், விருப்புற்று-விரும்பி, அமுதுஅளிக்கும் - உணவையுட்டுகின்ற, மெய்யன் - அழியாதவன், உருப்பெற்றால்-உருவம்பெற்றால், ஊட்டிவளர்க்காறோ - ஊட்டிவளர்க்க மாட்டாறோ, ஒகெடுவாய் - ஆகெடுவாய், அன்னாய் - தாயே, கேள் - கேட்பாயாக, உனக்கு வாட்டம்ஏன் - உனக்குவாட்டம் யாதுக்கு, மகிழ் - மகிழ்ந்துசெல், எ - று.

கருப்பைக்குள்ளுள்ள வயிர்கள் - மனிதர் மிருகம்முதலாயின, முட்டைக்குள்ளுள்ள வயிர்கள் - கோழிமுதலிய பறவைகளும் பாம்புமுதலியவும்.

உறுவை.

4. சண்டப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றாயருந்தத்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர் பிழைப்பதாச்சரியம் - மணடி
அலைகின்றவன்னுயரணுடையவுண்மை
நிலைகண்டுநீயறிந்துநில்.

இ - ள். சண்டப்பைக்குள்உயிர் - கருப்பமாகிய பையிலுள்ள உயிரானது, தந்தாய்அருந்த - தந்தாய்உண்ண, தான்அருந்தும் - தானும்உண்ணும், அண்டத்து உயிர் பிழைப்பது ஆச்சரியம் - முட்டையிலுள்ள உயிரானது பிழைத்தல் அதிசயம், மணடிஅலைகின்ற அன்னாய் - மிததியாய் அலைகின்றதாயே, அரணுடைய உண்மைசிலை - சிவபெருமானது மெய்யாகிய சிலைமையை, நீ கண்டறிந்துநில் - நீ கண்டறிந்து (சலியாமல்) சிந்தக்கடவாய், எ - று.

கபிலர்.

5. கண்ணுழையாக்காட்டிற்காங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந்துட்டுமவர் - நண்ணும்
நமக்கும்படியுளப்பார்நாரியோர்பாகர்
தடக்குத்தொழிலென்னதான்.

இ - ள். கண்ணுழையாகாட்டில்-கண்ணுழையுழையப் பெறாதகாட்டிலுள்ள, கருங்கல்தவளைக்கும் - கருங்கல்லினுள்வாழ்கின்ற தேரைக்கும், உண்ணும்படி அறிந்து ஊட்டுமவர் - உண்ணும்முறையறிந்து உண்பிப்பவர், நண்ணு - அவரையடைந்திருக்கிற, நமக்கும் படிஅளப்பர், நாரி ஓர்பாகர் தமக்கு-பெண்ணையொருபாகத்தி லுடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, தொழில்என்ன - (இதைவிட) வேறு என்னவேலை யிருக்கின்றது, எ - று.

வள்ளியம்மை.

- 6 அன்னவயிற்றிலருத்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்காறோவென்றாயே - மின்னரவம்

சூடும்பெருமான்சுகாட்டினின்றுவிளை
யாடும்பெருமானவன்.

இ - ள். எந்தாயே—, மின்அரவம் சூடும்பெருமான் - மின்னுக்கின்றபாம்
பைத் தரிக்கின்றசிவபெருமானும், சுகாட்டில்லின்று விளையாடும்பெருமான் -
மயாநத்தில்கின்று விளையாடும்பெருமானும், அன்னையிற்பில்அருத்தி வளர்த்
தவன் - தாய்வயிற்றிலிருக்கும்போதே அடித்தவளர்த்தவனுமாகிய, அவன்-அந்த
ச்சிவபெருமான், இன்னுள்வளர்க்காபடு - இனிமேலும் வளர்க்கமாட்டானே
(வளர்ப்பான், நீவருந்தாது செல்வாய்), எ - று.

திருவள்ளுவர்.

7. எவ்வுயிருங்காக்க வொருநீச னுண்டோளில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவனல் லேனே—வவ்வி
அருகுவதுகொண்டிங்கல்லேதெனன்னே
வருகுவதுதானேவரும்.

இ - ள். எவ்வுயிரும்காக்க - எல்லாவுயிரினையும் காப்பதற்கு, ஒருசுசன்
உண்டோ இல்லையோ - ஒப்பற்றசிவபெருமான் உளானேஇல்லனே, அவ்வுயிரில்-
அந்தவுயிர்களுள்ளே, யான்ஒருவன் அல்லனே - நானொருவன் அல்லனே,
வவ்வி - விரும்பி, அருகுவது கொண்டு - அழியும்பொருளைக்கொண்டு, இங்கு
அலைவதுஎன் - இவ்விடத்து அலைவதுயாதுக்கு, அன்னே - தாயே, வருகுவது
தானேவரும் - வரும்பொருள் தானேவரும் (நீவருந்தவேண்டாம்), எ - று.

தேவர்களாணித்துவ நடநத்துக்குக் காரணம் யாதென்று
கேட்டதற்கு விடைகொடுத்தது.

1. பூளிலயனும்புரந்தரனும்பூவுலகத்
தாவியளந்தோனுந்தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கிநூனெருடுமேழையறிவேனோ
குழைநக்கும்பிஞ்ஞகன்றன்கூத்து.

இ - ள். பூவில்அயனும் - தாமரைமலரில்வாழும்பிரமனும், புரந்தரனும் -
இந்திரனும், பூவுலகதாவி அளந்தோனும் இருக்க - அழகாகிய லோகங்களைத்
தாவி யளந்ததிருமாலும் இருக்கச்செய்தே, நாவின் இழைநக்கிநூல் நெருடும் -
நாவினால் நூலிழையைநக்கி நெருடுகின்ற ஏழை - ஏழையாகியநான், குழைநக்
கும்பிஞ்ஞகன்றன்கூத்து - கழன்றுவிழுந்த குண்டலத்தை (காதினால்) ஒற்றி
யெடுத்து அணிந்த சிவபெருமானது கூத்தின் பெருமையை, அறிவேனே-அறி
யவெல்லேனோ, எ - று.

சிவபெருமான் திருவாலங்காட்டில் ஊர்த்தவ நடனஞ்செய்யும்போது கா
தில் அணிந்திருந்த குண்டலம்கழன்று சிழேவிழுந்ததாகவும் அவர்தமது நடன
த்தை கிறுத்தாமலே அதைக் கானினால் ஒற்றி எடுத்து அணிந்ததாகவும் பூர்வகதை.
பிஞ்ஞகன்-தலைக்கோல மணிந்தவன்.

திருவள்ளுவர் அகங்கர்த்திருந்த சங்கப்புலவரைச் செய்க்கப்போன
போது, அவர்கள் திருவள்ளுவரைநோக்கி, நீர் ஐயரோ என்றும்,
நானவாறே என்றும், என்னசாதி என்னசமயம் என்
றும், எந்த ஊர் என்றும், அப்படி நில் என்றும்,
இரம் என்றும், போம் என்றும் கூறியபோது
பாடியவை.

2. ஐயரென்று நாதர்தீர்நாயேற்கடுக்குமோவருளிலேனை
பொய்யொடுகளவுபற்றுப்பலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யயோபுலன்களாந்துமுடர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியம்போலவிரவுவாராயராவார்.

இ - ள். அருள் இல்லேனை - திருவருள்பெறாது என்னை, ஐயர் என்று உரை
த்தீர் - ஐயரென்று சொன்னீர், நாயேற்கு அடுக்குமோ-நாயினேனுக்கு (அந்
தப்பெயர்) பொருந்துமோ, பொய்யொடுகளவும் - அற்று - பொய்யொடுகளவும்
ஒழிந்து, புலன்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு-ஐய்புலன்களை மடக்கிக்கொண்டு, உய்ய-
பிழைக்கும்படி, பொறிகளினாலும் - ஐம்பொறிகளையும், உயர் பரவெளியுள்
ஆகி - உயர்ந்தபரமாயத்திற்கெனுகதி, வெய்யவன் மதியம்போலவிரவுவார்-
சூரியசந்திரசலைகளாகிய இடைபிங்கலைகளினுற்றி கற்றல்போல அதில் கலந்து
சிற்பவர், ஐயர்ஆவார் - ஐயராவார், எ - று.

3. ஞானவானென்று சொன்னீர் நாதவிந்துவுங்கடந்து
கானலைவாய்புஞ்சட்டுக்கடுவெளிபரமாதந்தர்
தானேனுமலபிரண்டுந்தவிர்த்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேதயப்பான்முடிந்தவன் ஞானியாவன்.

இ - ள். ஞானவான் என்று சொன்னீர் - ஞானவான் என்று சொன்னீர்,
நாதவிந்துவுங்கடந்து - நாததத்துவத்தையும் விந்து தத்துவத்தையும் தாண்டி,
கானல்ஐவரையும்சுட்டு - கானல்நீர்போன்ற பஞ்சவிஷயங்களையும் நீராக்கி, கடு
வெளிபரமாதந்தம் - கடுவெளியாகிய பேராந்தமும், தான் - தானும், என்னும்-
என்கிற, அவையிரண்டும் - அவ்விரண்டையும், தவிர்ந்து - ஒழிந்து, தன்வசமு
ங்கெட்டு - தன்வசமும் அழிந்து, மோனமுங்கடந்து - மொளசி லிலையையும் தா
ண்டி, அப்பால்முடிந்தவன் - அப்புறம் முடிவுபெற்றவன், ஞானி ஆவன் - ஞா
னவானாவன், எ - று.

4. சாதியிலேதொண்ணுற்றொன்பானாஞ்சாதி
சமயத்திற்பதினமூன்றஞ்சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடையநீதியாகும்
நிலையிலேவேதாந்தநிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்களுஞ்சுருவாகும்
அந்தத்திற்போயடைவோர்பேருந்தன்னில்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக்கட்டமாகும்
சொல்லுதற்குமெங்களுஞ்சுக்கிலமதாதே

இ - ள். சாதியிலே தொண்ணுற்றொன்பான் ஆம்சாதி - சாதியிலேதொண்ணுற்றொன்பதாஞ்சாதி, சமயத்தில் பதினமூன்றாம் சமயம்ஆகும் - சமயத்தில் பதினமூன்றஞ் சமயமாகும், நீதியிலேசிவனுடைய நீதியாகும் - நீதியிலேசிவபெருமானது நீதியாகும், நிலையிலே வேதாந்தநிலைமைஆகும் - நிலையிலே வேதாந்தநிலைமையாகும், ஆதியிலே எங்களுஞ் சுருவாங்கும் - சுருவத்தில் எங்களுஞ் சுருவாகும், அந்தத்தில் பேருந்தன்னில்போய் அடைவோம் - முடிவில்பேருந்ரிப்போய்ச் சேர்வோம், சோதியிலே பரஞ்சோதிக்கட்டமாகும்—, சொல்லுதற்கும் - சொல்வதற்கும், எங்களுக்கும் - எங்களுகுலமானது, சுக்கிலமதாதே - சுக்கிலகுலமாகும், எ - று.

தொண்ணுற்றொன்பான் சாதிஎன்றது தொண்ணுற்றறு தத்துவங்களுடன், நாததத்துவத்தையும், விந்து தத்துவத்தையும்கூட்டி சாதி தொண்ணுற்றெட்டென்பதும் இவற்றைக்கடந்துநின்றவன் தொண்ணுற்றொன்பதாம் சாதியுடையான் என்பதும் சங்கேதப்பொருள். பதினமூன்றாம் சமயம்என்றது அகச்சமயம்ஆறும், புறச்சமயம் ஆறும்ஆகிய பன்னிரண்டையுங்கடந்த நிலையை. சிவனுடைய நீதியாவது சிவபெருமான் சர்வசங்காரகாலத்தில் எவற்றையும் சுட்டெறித்துத் தனித்து நின்றல்போல சகலகர்ம பரித்தியாகஞ்செய்து நிற்கும்நீதி. சுருவர் என்றதுதாயின் உதரத்தில் தரித்தகருவை. பரஞ்சோதிக்கட்டம் என்றது சோமசூரியாக்கினிகளுக்கு மேலவிய பேரொளிப்பிழம்பை. இது யோகிகளுக்குக் காணப்படுவது.

5. எந்தவூரென்றிரிஞ்சுவூர்நீர்கேளீர்
அந்தவூர்ச்செய்தியறியீரோ—அந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய்முடிவிலொருகுனியமாய்
அப்பாலும்பாமென்றறி.

இ - ள். எந்தவூர் என்றீர் - எந்தவூரென்றுகேட்டீர், இருந்தவூர் நீர்கேளீர் - (நான்முன்னே) இருந்தவூரை நீர்கேட்கக்கடவீர், அந்தவூர்ச்செய்தி அறியீரோ - அந்தவூரின்கெய்தியை அறியீரா, அந்தவூர் - அந்தவூரானது, முப்பாழும்பாழ்ஆய்—, முடிவில் ஒருகுனியம்ஆய்—, அப்பாலும் - அப்புறமும், பாழென்றுஅறி - பாழேயென்றுணரும், எ - று.

முப்பாழ்என்றது ஐகஜீவபரங்களின் இன்மையை. இதனைச் சூனியமென்றும் வழங்குவர். இதன்விரிவெல்லாம் குருமுகத்தாலறிக.

6. சில்லுநிலென்றுசொன்னீர்நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடுவாங்காப்புல்கொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச்சுழுமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பாலேகமானவர்கணிற்பார்.

இ - ள். சில்லுநிலென்றுசொன்னீர் - , நேசபாசங்களென்றும் - ஆசாபாசங்களன்றாகையும், புல்லறிவோடுவாங்கா - அற்ப புத்தியோடுநீக்கி, புல்கொலைகளவும் அற்று - புலாலுண்டல் கொலைசெய்தல் திருடல் என்பவைகள் ஒழிந்து, சொல்லுதற்கு அரியஞானச்சுழுமுனை முடியின்மீதில் - , எல்லையுங்கடந்து - எல்லையையுஞ்சாண்டி, அப்பால் - அப்புறம், எவ்வுனவர்கள் சிற்பார் - ஒன்றானவர்கள் சிற்பார்கள், எ - று.

சுழுமுனை - இடைபிங்குலைக்கு இடையிலுள்ளது. இதுநடுநாடி எனவும்படும். முடியின்மீதி எல்லையுங்கடந்துஎன்று இத்தமூன்றுநாடிக ளொருங்குகூடிய இடத்தையுங் கடந்துசிறநலை.

7. இந்நடுநாடென்றுதொன்னீரேந்நமோவையுமேற்குத்
தநுபொருந்நணர்ந்துசைவசமயமுனைத்துநீங்கி
மருந்நுவினையுநீங்கிமாசிலாவண் டாநானம்
பொருந்தினரிருப்பர்பின்புபொருதவரிறப்பர்தாமே.

இ - ள். இரும்இரும் என்றுசொன்னீர் - , அப்படிசொல்லல் ஏழையேற்குஏற்குமோ - ஏழையேனுக்குக்குமோ, தருபொருள் உணர்ந்து - அன்பர் (விரும்பின வற்றையெல்லாம்) கருகின்ற (உண்மைப்) பொருளையறிந்து, சைவசமயமும் அனைத்தும்நீங்கி - சைவசமயப் பற்றையும் மற்றெல்லாப்பற்றையும்நீங்கி, மருந்நுவினையும்நீங்கி-மயக்கத்தை யுண்டாக்குகிற வினைகளையும்நீங்கி, மாசுஇல்லா - குற்றமில்லாத, உண்மைஞானம் பொருந்தினர் இருப்பர் - மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்தவர்கள் இருப்பார்கள், பின்பு பொருதவர் இறப்பர் - பிறகு (இக்குணங்களைப்) பொறுக்காதவர் இறந்தொழிவர், எ - று.

8. போமெனவுரைத்திரென்னைப்பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடுமங்கனேபதித்துக்கொண்டே
எமமுஞ்சாமமற்றேபிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனாற்பதியைவிட்டுத்தறந்தவர்போவரன்றே.

இ - ள். என்னைபோம் எனச்சொன்னீர் - என்னைப்போ மென்றுசொன்னீர், பொறியொடுபுலன்கள் ஐந்தும் - பொறிகளோடு ஐம்புலன்களையும், ஆம் என்னும் அவிச்சையோடும் - ஆமென்கிற அஞ்ஞானத்துடன், அங்கனே மதித்

துக்கொண்டே-அவ்விடத்தே கணித்துக்கொண்டு, ஏமமும் சாமம்அற்று-ஏமசா
மங்களுமொழிந்து, இரவொடுபுகலும்அற்று - இராப்பகல்களுமொழிந்து, சோ
மனாபதியைவிட்டுத் துறந்தவர்போவர் - சோமனாருடைய இடத்தைவிட்டு நீக்
கினவர் போவர், ஏ - று.

ஏமம் - இரவு. சாமம்-அதின்பகுதி. சோமனாபதி-சந்திரமண்டலம். இது
ஆறாதாரங்களுக்கு மேலாயிருப்பது.

இவர் மனைவியாராகிய வாசகியென்பவர் இறந்த
போது மனம்வந்திப் பாடியது.

9. அடிசிற்கினியாளேயன்பு நடையாளே
படிசொற்றவறதபாவாய் - அடிவருடிப்
பின்னாங்கிமுன்னெழுந்தபேயேபோதியோ
என்னாங்குமென்கவிரா.

இ - ள். அடிசிற்கு இனியாளே - (எனக்கு) அன்னமுண்பித்தலில் இனி
யவளே, அன்புஉடையாளே - (என்னிடத்து) அன்புடையவளே, படிசொல்
தவறாத பாவாய் - என்சொற்படியே தாரியங்களைச் செய்தலில் பிழைபடாத
பாவையே, அடிவருடி - முன்னேநான் கந்திரைசெய்யஎன் கால்களைவருடிக்
கொண்டிருந்து, பின்னாங்கி - பின்னேகந்திரைசெய்து, முன்எழுந்த - (என
க்குமுன்) எழுந்திருந்த, பேசையே - பெண்ணே, போதியே - (என்னைவிட்
டு) போகின்றயோ, இரா - இராக்காலத்தில், என்சான் - என்சன்கள், என்
சாங்கும் - எப்படியுறங்கும், ஏ - று.

பரவை - பிரதிமையோலும் உருவமுடையவள்.

க ம ப ர்.

சோழநாட்டெல்லே இதுவெனப் பாடியது.

1. கடல்கிழக்குத்தெற்குக்கரையொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக்கரையாம் - வடதிசையில்
ஏண்டுட்பண்ணிறுபத்துநாற்காதம்
சோண்டுக்கெல்லையெனச்சொல்

இ - ள். கிழக்குகடல்-கிழக்கில்கடலும், தெற்குக்கரை பொருவெள்ளாறு-
தெற்கில்கரையில் அலைமோதுகின்ற வெள்ளாறும், குடதிசையில் - மேற்றிசை
யில், கோட்டைக்கரைஆம் - கோட்டைக்கரையும்உண்டு, வடதிசையில் - வட
க்குத்திக்கில், ஏண்டுட்பண்ணை - ஏண்டிடிவயல்களுள், இருபத்துநாற்கா
தம் - இந்த இருபத்துநாற்காதம் விஸ்தீர்ணமுள்ள பூமியே,சோண்டுக்குஎல்லே
யெனச்சொல் - சோழநாட்டின் எல்லையென்றுகூறு, ஏ - று.

பாண்டிநாட்டெல்லை இதுவேனப் பாடியது.

2. வெள்ளாறதுவடக்காமேற்குப்பெருவழியும்
தெள்ளார்புனற்கன்னிதெற்காகும் - உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்காபைர்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப்பதி.

இ - ள். வெள்ளாறது வடக்கு ஆம் - வெள்ளாறு வடக்கிலுளது, மேற்கு பெருவழியும் - மேற்கில் பெரியவழியுளது, தென் ஆர் புனல்கன்னி தெற்கு ஆகும் - தெளிவுபொருத்திய கீரைபுடைய கன்னியாறு தெற்கிலுளது, உள்ளார ஆண்டகடல் கிழக்கு ஆம் - மனமார ஆளப்பட்ட கடல் கிழக்கேயுளது, ஐம்பத்தறுகாதம் - (இந்த) ஐம்பத்தறுகாத விஸ்தீர்ணமானபூமியே, பாண்டிநாட்டு எல்லைப்பதி - பாண்டிநாட்டின் எல்லையாகிய இடம்.

உள்ளார ஆண்டகடல் என்றது பலவேந்தராலும் துறைமுகமா யாளப்பட்ட கடலை, எ - று.

சேரநாட்டெல்லை இதுவேனப் பாடியது.

3. வடக்குத்திசைபழனிவாங்கித்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக்கோடாம் கடற்கரைபின்
ஓரோரத்தெற்காகுமுள்ளென்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச்செப்பு.

இ - ள். வடக்குத்திசை பழனி - வடதிசையில் பழனியுளது, வாங்கித் தென்காசி - மேன்மையாகிய கீழ்த்திசையில் தென்காசியுளது, குடக்குத்திசை கோழிக்கோடு ஆம் - மேற்றிசையில் கோழியிலையுளது, கடற்கரையின் ஓரம் தெற்கு ஆகும் - கடற்கரையோரமே தென்றிசையிலுளது, உள் - (இந்தநான்கு திசையெல்லைக்கு) உட்பட்ட, என்பதின்காதம் - என்பதின்காத விஸ்தீர்ணமான பூமியே, சேரநாட்டுஎல்லை எனச்செப்பு - சேரநாட்டெல்லையென்று சொல், எ - று.

தொண்டைநாட்டெல்லை இதுவேனப் பாடியது.

4. மேற்குப்பவளமலைவேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரியணிகிழக்கு—பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினுகிதிகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டைநாடெனவேநாட்டு.

இ - ள். மேற்கு பவளமலை - மேற்றிசையில் பவளமலையுளது, வேங்கடம் நேர்வடக்கு ஆம் - திருவேங்கடமலை நேர்வடக்கிலுளது, ஆர்க்கும் உவரி அணி கிழக்கு - ஆரவாரிக்கின்றகடல் அழகிய கிழக்குத்திக்கிலுளது, பார்க்குள் உயர்.

பிநாகி தெற்கு-உலகத்தில் உயர்ந்த பிநாகிநதி தென்றிசையிலுளது, திகழ்இரு பதின்காதம் - விளங்குகின்ற (இந்த) இருபதின்காத விஸ்தீர்ணமான பூமியே, நல்தொண்டைநாடு எஹிநாட்டு-நல்லதொண்டைநாட்டின் எல்லையென்று சிலை பொறுத்து, எ -று.

இராமாயணத்தை அரங்கேற்றும்பொருட்டுச் சிதம்பரத்திலிருக்கும் சீக்ஷத ரிடத்திற்கொண்டுபோய் நெடுநாள் காத்திருந்தும் அவர்களெல்லாரும் ஓரிடத் திற்கூடி அந்த நூலைக் கேளாதிருந்தனர். ஒருநாள் அவருள் ஒருவருடைய குழந்தையைப் பாம்புகடித்து இறந்துபோக, அந்தக் குழந்தையை எல்லாருக்கூடி மயாநத்திற்குக் கொண்டுவந்தனர். அப்போது கம்பர் இதுதான் நல்ல சமயமென்று அவ்விடத்திற்குப்போய், நீங்களெல்லாரும் ஒருங்குகூடியிருக்கின்ற இந்தச் சமயந்தவறினால் மறுபடியும் கூடும்படி நேரிடுவது அருமையாதலால், என்னால் பாடப்பட்ட இராமாயணத்தைக் கேட்கிறீர்களாயின், இந்தக் குழந்தையை நான் பிழைப்பித்துச் சருகிறேன் என்றனர். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டு, முன்னேகுழந்தையை யெழுப்புமென்றபோது பாடியவை.

5. ஆழியான்பள்ளியணையேயவன்கடைந்த

ஆழிவரையின்பள்ளித்தார்பே—பூழியான்

பூணேபுரமெரித்தபொற்சிலையிற் பூட்டுகின்ற

நாணையகலநட.

இ - ள். ஆழியான்பள்ளி அணையே-சக்கராயுதத்தை யுடையவனாகிய திருமால் பள்ளிகொள்ளுதற்குரிய சயநமே, அவன்கடைந்த ஆழிவரையில் மணித்தாம்பே-அவன்கடைந்த திருப்பாற்கடலில் மத்தாகநட்ட மந்தரமலையில் கட்டிய அழகிய கடைகயிறே, பூழியான்பூணே - விபூதியைத் தரித்தவனாகிய சிவபெருமானது ஆபரணமே, புரம்எரித்த பொன்சிலையில் பூட்டுகின்ற நாணே - (அவன்) திரிபுரங்களை யெரித்தற்குக் கருவியாயிருந்த (மேருவாகிய) பொன்வில்லிற் பூட்டினநாணே, அகலநட - தூரநடப்பாயாக, எ -று.

அணையாயும் தாம்பாயும் பூணாயும் நாணாயும் இருந்தன ஆதிசேஷன் வாசுகி தாருகாவனத்திருடியர் வேள்விக்கண்ணேபிறந்த பாம்புகள் என்பவைகளே யாதலால், பாம்பேயென்றற்கு இவ்வாறு கூறினர். மணித்தாம்பு - முகப்பில் மாணிக்கமிழைத்த தாம்பு எனினுமாம்.

6. மங்கையொருபங்கர்மணிமார்பிலாரமே

பொங்குகடல்கடைந்தபொற்கயிறே - திங்களையும்

சீரியதன்மேலுருந்தெய்வத்திருக்கோளே

ஏறியபண்பேயிறங்கு.

இ - ள். மங்கை ஒருபங்கர்மார்பில் மணிஆரமே - மங்கைப் பருவத்தையுடைய உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவராகிய சிவபெருமானது மார்பிலணி

ந்த மாணிக்கஆரமே, பொங்கு கடல்கடைந்த பொன்கயிறே - பொங்குகின்ற பாற்கடலைக்கடையச் கருவியாயிருந்த அழகிய கடையிறே, திங்களையும்சீறி அதன்மேல் ஊரும்தெய்வம் திருக்கோளே - பிறைச்சந்திரனையும் கோவித்து அதன்மேல்தவழ்கின்ற தெய்விகமாகிய அழகியகிரகமே, ஏறியபண்பே இறங்கு, நீயேறின பிரகாரமே இறங்குக, ஏ - று.

7. பாரைச்சுமந்தபடவரவேபங்கயக்கண்

வீரன்கிடந்துறங்குமெல்லணையே - ஈரமதிச்

செஞ்சடையான் பூணுந்திருவாபரணமே

நஞ்சடையாய்தூரநட.

இ - ள். பாரைச்சுமந்த படம் அரவே-பூமியைத் தாங்கிய படத்தையுடைய பாம்பே, பங்கயம் கண்வீரன்கிடந்து உறங்கும் மெல்லணையே - தாமரை மலர் போலுங் கண்களையுடைய வீரனாகிய திருமாலானவன் படுத்துறங்குகின்ற மெல்லியசயிரமே, ஈரம்மதி செஞ்சடையான் பூணும் திருஆபரணமே - குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனையணிந்த செவந்த சடாபாரக்கையுடைய சிவபெருமான் தரிக்கின்ற அழகாகிய ஆபரணமே, நஞ்சு உடையாய் - விஷத்தையுடையவனே, தூர நட - அகலப்போ, ஏ - று.

சீராமன் என்னும் வண்ணன் தனக்கு ஆடைவெளுத்துக்கொடுத்த

நேர்த்தியை மெச்சிப்பாடியது.

8. கிரம்பார்த்தானீசனயன்றே விதனைப்பார்த்தான்

கரம்பார்த்தான்செங்கமலக்கண்ணன் - உரஞ்சேர்

மலைவெளுத்ததிண்மாத் துவண்ணன்சீராமன்

கலைவெளுத்தநேர்த்திதனைக்கண்டு.

இ - ள். உரஞ்சேர் - வலிமைபொருந்திய, மலைவெளுத்த - மலையும் வெளுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய, திண்புயத்து - திடமானதோள்களையுடைய, வண்ணன் சீராமன் - வண்ணனாகிய சீராமனென்பவன், கலைவெளுத்த நேர்த்திதனைக்கண்டு - ஆடைகளைச் சலவைசெய்த நேர்த்தியைப்பார்த்து, ஈசன் கிரம்பார்த்தான் - சிவபெருமான் தன் தலையைத் திண்டிப்பார்த்தான், அயன் தேவி தனைப்பார்த்தான் - பிரமன் தன்மனைவியைத் தொட்டுப்பார்த்தான், செங்கமலக்கண்ணன் - செந்தாமரைமலர்டோலுங் கண்களையுடைய திருமாலானவன் - கரம் பார்த்தான் - தன் கையை நோக்கினான், ஏ - று.

ஈசன், அயன், செங்கமலக்கண்ணன் இம்மூவரும் முறையே தத்தமது கிரத்தையும் தேவியையும் கரத்தையும் புர்த்தற்குக்காரணம், சீராமனென்னும் வண்ணன் வெளுத்தவள்ளாடைகளை நோக்கின மாத்திரமே 'வெண்ணிற முள்ள கம்கையும், வெண்ணிறமுள்ள சரசுவதியும், வெண்ணிறமுள்ள பாஞ்சு

சந்யம் என்னும் சங்குமே நம்மை நீங்கினவோ என்னும் ஐயம் அன்றி இவ்வெண்மைக்கு நம்மிடத்துள்ள கங்கை முதலியவற்றின் வெண்மை ஒத்திருப்பதோ என்று உலமித்துப்பார்த்தல். மலைவெளுத்தலாவது இவனது தோள்களின் பெருமை வலி திரட்சி முதலியவற்றிற்கு ஒவ்வாமை.

சிதம்பரத்தில் இருந்த தம்பிபுகான் என்னும் பெயருள்ள அம்பட்டன்
தமக்கூ கூவரஞ்செய்த நேர்த்தியை மெச்சி
அவனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

9. ஆரார்தலைவணங்காராராரார்தாங்கையெடார்
ஆரார்தாஞ்சத்திரத்திலாறாதார்—சீராரும்
தென்புலியூர்மேவுஞ்சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகான்வாசலிலேதான்.

இ - ள். சீர் ஆரும் - மேன்மைசிறைந்த, தென்புலியூர் - தென்புலியூரில், மேவும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, சிவன் அருள்சேர் - சிவபெருமானது அருள் பொருந்திய, அம்பட்டத் தம்பிபுகான் வாசலிலே - அம்பட்டனாகிய தம்பிபுகான் முற்றத்தில்வந்து, ஆர் ஆர்தலைவணங்கார் - எவரெவர் தலைவனாயாதவர், ஆர் ஆர் தாம்கையெடார் - எவரெவர் தாம் கையெடுக்காதவர், ஆர் ஆர் தாம் சத்திரத்தில் ஆறாதார் - எவரெவர்தாம் (அவன்) சத்திரத்தில் (உண்டு இளைப்பு) ஆறாதவர் (ஒருவருமில்லை) ஏ - று.

சிரத்தில் கூவரஞ் செய்யும்போது தலைகுனிதலும், ககூத்தில் கூவரம் செய்யும்போது கைகளை உயரவெடுத்தலும் கத்தித்தொழிலினால் குடுதணிதலும் உண்டென அவனது தொழிலின் இயற்கையுந் தோன்றுதல் காண்க. சத்திரம் - சத்தி. ஆரார்தாம் சத்திரத்தில் ஆறாதார் என்பதற்குச் சூரியால் அறுத்துப் புண் ஆறப்பெறுதவர் எவர் எனினுமாம்.

தானும் தன்மனைவியும் பள்ளியறையிலிருக்கும்போது, காற்று கதவை
மோத, யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார்களென்று நினைத்துக்
கதவைத் திறந்துபார்த்து யாருமில்லாதிருக்கையால்
கதவைமோதினது காற்றென்று தெளிந்து
காற்றை முன்னிலையாக்கிப் பாடியது.

10. கொற்கையான்மாறன்குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானாகைதபோதாதோ—நற்கமல
மன்றலேவாரிமணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலேயென்வந்தாய்செப்பு.

இ - ள். கொற்கையான்-கொற்கைப்பதியையுடையவனாகிய, மாறன் குலசேகரப்பெருமான் - குலசேகரபாண்டியனாகிய பெருமையையுடையோன், பொ

ற்கையான் ஆனகதை போதாதோ - பொற்கையான் ஆகியகதை பற்றாதோ, தென்றலை - தென்றற்காற்றே, நல் கமலம் மன்றலே வாரி - நன்மையாகிய தாம மைலரின் மணத்தையே முகந்துகொண்டு, மணிவாசலை அசைக்க - ரத்னகசித மாகிய கதவை யசைத்தற்பொருட்டு, என்வந்தாய - நீயேன்வந்தாய், எ - று.

பாண்டியன் மூடியிருந்த பிறர்வீட்டுக்கதவைத்தட்டின குற்றத்துக்காகத் தன்கையை வெட்டிக்கொண்டான். பின் அவனுக்குப் பொற்கை முளைத்தது. இதனை “ எனக்குத்தவன்றால் ” என்னும் பழமொழிச்செய்யுளாலுமறிக.

ஆறைநகிலிந்தும் ஏகம்பவாணனைப் புதழ்ந்துபாடியவை.

11. பேரரசர்தேவிமார்பெற்றமதலயர்தம்

மார்பகலங்கண்டுமகிழ்வரே—போர்புரிய

வல்லானகளங்கன்வாணன்றிருநாமம்

எல்லாமெழுதலாமென்று.

இ - ள். பேர் அரசர் தேவிமார் - பெரிய அரசருடைய மனைவிமார்பெற்ற மதலயர்தம் - தாம்பெற்ற புதல்வருடைய, மார்பு அநலம் கண்டு - மார்பின் அகலத்தையோக்கி, (அம்மார்பில்) போர்புரியவல்லான் அகலங்கன் - போர்செய்ய வல்லவனும் குற்றமற்றவனுமாகிய, வாணன் - வாணனது, திருநாமம் எல்லாம் - திருநாமங்களெல்லாவற்றையும், எழுதலாம் என்று - எழுதலாமென்றுகருதி, மகிழ்வர் - களிப்பார்கள், எ - று.

வாணன் திருநாமமெல்லா மெழுதலாமென்று கருதினமையால் அவனது பெரும்புகழ் விளங்குகின்றது.

12. உலைக்குரியபண்டமுவந்திரக்கச்சென்றால்

கொலைக்குரியவேழங்கொடுத்தான்—தலைக்குரிய

வாணர்கோனாறமகதேவனுக்கிந்தப்

பாணனோடென்னபகை.

இ - ள். உலைக்கு உரியபண்டம் உவந்து - உலையிற் பெய்தற்குரிய பொருளாகிய அரிசியை விரும்பி, இரக்கசென்றால் - யாசிக்கப்போனால், கொலைக்குரிய வேழம் கொடுத்தான் - கொல்லுதற்குரிய யானையைத் தந்தான், தலைக்கு உரிய - தலைமைப்பாட்டுக்குரிய, வாணர்கோன் - வாணர்பிரானாகிய, ஆறைமக தேவனுக்கு - ஆறையிலிருக்கும் மகதேவனுக்கு, இந்தப் பாணனோடு - இந்தப் பாணனுடன், என்னபகை - என்னபகையுள்ளது, எ - று.

புதிச்சையேற்க வந்தவனுக்கு யானையைக்கொடுத்தால் அதை அவன் கொண்டுபோய்க்-காப்பாற்றமாட்டாமல் வருந்துவானாதலால், “பாணனோடென்னபகை” என்றார்.

13. வாணன்பெயரெழுதாமார்புண்டோமாகதர்கோன்
வாணன்புகழுரையாவாயுண்டோ—வாணன்
கொடிதாங்கினில்லாதகொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கினில்லாவரசு.

இ - ஈ. வாணன்பெயர் எழுதாமார்பு உண்டோ—, மாகதர்கோன் வாண
ன்புகழ் உரையாவாய் உண்டோ - மகதர்பிரானாகிய வாணனது கீர்த்தியைச்
சொல்லாதவாயுனதோ, வாணன்கொடிதாங்கி நில்லாதகொம்பு உண்டோ - வா
ணனது வெற்றிக்கொடியைத்தாங்கி நில்லாதகொம்புண்டோ, (வாணன்) அடி
தாங்கினில்லா அரசுஉண்டோ - வாணனது பாத்தத்தைத்தாங்கி நில்லாதவேந்தன்
உண்டோ (இல்லை), எ - று.

14. பாண்டியனைப்பேர்மாற்றிப்பாணர்க்கரசனித்த
வாண்டகையென்றுன்னையறியேனோ—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக்கடகரிவாணுவனது
பேர்மாற்றுவதரிதோபேசு.

இ - ஈ. பாண்டியனைப்பேர்மாற்றி - பாண்டியனது பேரை மாறச்செய்து,
பாணர்க்கு அரசு அளித்த - பாணர்க்கு ராஜா கத்தைக் கொடுத்த, ஆண்டகையெ
ன்று - ஆண்மையுடையவனென்று, உன்னை அறியேனோ - உன்னையறியமாட்
டேனோ, மூண்டு எழுந்த - திரண்டெழுந்த, கார்மாற்றும் - மேகத்தின்கொ
டையை மாறப்பண்ணுகின்ற, செங்கை - செவந்தகையினையும், கடம்கரி - மத
யானகையுமுடைய, வாண - வாணனே, உனது பேர்மாற்றுவது அரிதோ -
உன்பேரையுமாற்றுவது அருமையாகுமோ, பேசு-சொல்லாய், எ - று.

ஆறையகரிவிருக்கும் இவர் ஏகன்என்பவன் தனக்குச்செய்த நன்றிக்காக
அவன்பெயரை மூன்னும், கம்பர் தனக்காசிரியர் ஆகையால் அவர்பெயரை
இடையிலும், வாணன் தன்னைப்பெற்றவனாகையால் அவன் பெயரைக் கடையி
லும்சேர்த்து ஏகம்பவாணன் எனத் தான்பெயரிட்டுக்கொண்டனர். இவருக்குத்
தாய்தந்தையரால் இட்டபெயர் விளக்கவில்லை.

15. பாணன்மதுரைப்பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழுவருமேகம்ப—வாணன்
கரும்போதகமேரின்கால்பணிவேன்மீண்டு
வரும்போதகமேவரின்.

இ - ஈ. பாணன் - பாணனானவன், மதுரைப்பதி ஆள-மதுரைநகரத்தை
ஆளும்படி, வைத்த - நியமித்துவைத்த, பிரான் - பெருமான், வாணர்புகழுவ
ரும் - சிவ்வாணர் புகழும்படிதோன்றிய, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பவாணன் கட

த்துகின்ற, கருபோதகமே - கரியயானையே, மீன்வெரும்போது - திரும்பிவரு
ம்பொழுது, அகமேவரின்-என்வீட்டிற்கு வருவையாயின், நின்கால்பணிவேன்-
உன்பாதத்தை வணங்குவேன், எ -று.

வாணனை யிச்சித்தவனொருத்தி அவனை வணங்குதற்குப் பதிலாக அவன்
ஊர்ந்துசெல்லும் யானையைநோக்கி வணங்கிக்கூறினான்.

16. என்கவி கையென்சிகைகையென்கவசமென்றுவசம்
என்கரியீதென்பரியீதென்பரே—மன்கவனம்
மாவேந்தன்வாணன்வரிசைப்பரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர்பார்த்து.

இ - ன். மன்கவனம் - மிக்கவேகத்தைபுடைய, மாவேந்தன் - அசுவஞ்செ
லுத்துவதில்வல்ல நகுலராஜனைசிகர்த்த, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பவாணனது,
வரிசைப்பரிசுபெற்ற - வரிசைப்பரிசுபெற்றுவருகிற, பாவேந்தரை - கவிராஜரை,
வேந்தர்பார்த்து - (அவர்களுக்கெதிரேவருகிற) அரசர்கள்பார்த்து, ஈதுஎன்கவி
கை - இந்தப்புலவர் பிடித்துச்செல்லுவது என்குடை, ஈது என்கவிகை - இந்
தப்புலவர் ஏறிப்போவது எனதுதண்டிகை, ஈது என்கவசம்-இந்தப்புலவர் தரி
த்திருப்பது என்கவசம், ஈது எனதுவசம் - இந்தப்புலவர் ஏந்திச் சொல்வது
எனதுவசம், ஈது என்கரி - இந்தப்புலவர் செலுத்திவருவது என்கயானை, ஈது
என்பரி - இந்தப்புலவர் ஏறிச்செல்லுவது என்குதிரை, என்பர் - என்றசொல்
வார்கள், எ -று.

இப்படிக்கூறியதனால் இவன் கவிவாணருக்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்த கு
டைமுதலியவைகள் தனக்குத்தோற்ற அரசர்களுடையன என்றதாயிற்று.

17. சேற்றுக்கமலவயற்றென்றொறவாணனையான்
சோற்றுக்கரிசிதரச்சொன்னக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான்கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வாறவன்.

இ - ன். சேறு-சேற்றின்கண், கமலம்-தாமரை மலர்கள்நெருங்கிய, வயல்-
வயல்குழந்த, தென் ஆறைவாணனை - தெற்கிலுள்ள ஆற்றாரில் வாழ்கின்றவா
ணனை, யான் - நான், சோற்றுக்கு அரிசிதரச்சொன்னக்கால்-சோற்றுக்கு அரி
சியைத் தரச்சொல்லிவேண்டினால், வேறு - அதனின்வேறாகிய, அளிக்கு-அளி
களும்பொருட்டி, மாவைத்தந்தான்-மாவைக்கொடுத்தான், கற்றவர்க்கு - கற்று
வல்லபுலவர்களுக்கு—, செம்பொன்அளிக்கும் ஆறு எவ்வாறு-செம்பொன்னைக்
கொடுக்கும் விதம்எவ்விதம், எ -று.

களிக்குமா என்பது களிக்கும் மா எனப்பிரிக்கப்பட்டு, களிக்கின்றயானை
என்ற வேறுபொருள் தருதல்காண்க.

18. அலங்கலணிமாற்பனையர்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுவருகவென்றான்—இலங்கிழையிர்
சேரற்கோசோழற்கோதென்பாண்டிநாடானும்
வீரற்கோயார்க்கோவிலங்கு.

இ - ள். அலங்கல் அணிமாற்பன் - பூமாலையையணிந்த மாப்பினை யுடைய, வனும், ஆறையர்கோன் - ஆறையர் வேந்தனுமாகிய, வாணன்-- , விலங்குகொடுவருக என்றான் - விலங்கைக்கொண்டு வருகவென்று கட்டலாயிட்டான், இலங்குஇழையிர் - பிரகாசியாகின்ற ஆபரணத்தையணிந்த தோழியரே, விலங்கு- (அந்த) விலங்கு, சேரற்கோ-சேரனுக்கோ, சோழற்கோ- சோழனுக்கோ, தென்பாண்டிநாடு ஆளும்வீரற்கோ-தென்பாண்டிநாட்டை யாள்கின்ற வீரனாகிய பாண்டியனுக்கோ, யார்க்கோ - (இவர்களொழிந்தமற்ற) எவருக்கோ (யாமறியோம்), எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால் இவன் மூவேந்தரையும் தளைபூட்டி யடக்கியாளவல்லோனென்றதாயிற்று.

19. தேநனைப்புரளிவாரணத்தொகுதிதிறகொணர்ந்துவருமன்னநின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல்செங்கையாழ்தடவுபாணகேள்
வார்புமொத்தகுடிநீருநாமுகதேவனாறநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தனிக்கவகுவரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீனவரலாகுமேகுமவன்முன்மில்வாய்
சித்திலச்சிகரமாடமாளிகைநெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேம்புநிற்கும்வளர்பனைபுநிற்குமதனநுகிலே
அரசநிற்குமரசைச்சுமந்தசிலவத்திநிற்குமடையாளமே.

இ - ள். தேர் - இரதங்களையும், உளைபுரவி - புறமயிரினையுடைய குதிரைகளையும், வாரணத்தொகுதி - யானைக் கூட்டங்களையும், திறகொணர்ந்துவரும் - பகுதிப் பொருளாகக் கொண்டுவருகின்ற, மன்ன-அரசனே, சின்னதேசம் எது - உன்னாமொது, உனதுநாமம்எது - உன்பெயர்யாது, புகல் - சொல்வாய் (என்றுபாணன்சேக்க), (புலவன் விடையாகக் கூறுவதுயாதெனின்) செங்கையாழ்தடவுபாண - செவந்தகையினால் வீணையவருகின்ற பாணனே, கேள்-கேட்பாயாக, வாரும் - வருவீராக, நீரும் நாமும் ஒத்தகுடி - நீரும்நாமும் (கல்வியால்) ஒத்தகுடிப் பிறப்பினையுடையேம், மகதேவன் - மகதேவனும், ஆறநகர்காவலன் - ஆறநகர்க்கிறைவனுமாகிய, வாணபூபதி - வாணன்என்னும் மண்டலேசுவரன், மகிழ்ந்து அளிக்க - மனமகிழ்ந்து கொடுக்க, வெகு வரிசைபெற்றுவரு புலவன்யான் - அநேகமாகிய வரிசைகளைப் பெற்றுவருகிற புலவன் நான், நீரும் - (என்னைக்கல்வியால் சிகர்த்த) நீரும், இப்பரிசுபெற்று மீனவரல் ஆகும்-இர்தப் பரிசில்களைப்பெற்று மீனவருதல்கூடும், ஏரும்-பேரும், அவன்முன்றில்வாய் - அவனது முற்றத்திலு, சித்திலம்சிகரம் - முத்துத்தொழிலமை

ந்த சிகரங்களையுடைய, மாடமாளிகைநெருங்கு கோபுரம் - மாடமாளிகைகளில் நெருங்கிய கோபுரங்களின், மருங்கு எல்லாம் - எல்லாவிடங்களிலும், ஆரும்சிற்கும் - ஆத்திமரமும்சிற்கும், உயர்வேம்பும் சிற்கும் - உயர்ந்தவேப்பமரமும்சிற்கும், வளர்பனையும்சிற்கும் - உயர்ந்தபனைமரமும்சிற்கும், அதன் அருகிலே - அதன்சமீபத்திலே, அரசுகிற்கும்-அரசமரம் சிற்கும், அரசைசுமந்த சில அத்திசிற்கும் - அரசமரத்தைத்தாங்கிய சிலஅத்தி மரங்கள்சிற்கும், அடையாளம் - (இதுவேஅவனுக்குள்ள) அடையாளம்.

ஆர் - ஆத்தி மாலையைத்தரித்த சோழன், வேம்பு - வேப்பமாலையைத்தரித்தபாண்டியன், பனை-பனைமாலையைத் தரித்தசேரன், அரசு - மற்றஅரசர்கள், அரசைச்சுமந்தஅத்தி - அரசைத்தாங்கிய யானைகள் எனவேறு மொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

20. வாணன்புகழ்க்கெல்லவாழ்த்துவோர்நாவெல்லே
வாணன்புகழ்க்கெல்லாண்ணெல்லே—வாணன்
படைக்கெல்லேதிக்கெல்லேபைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லேபுற்பவர்தங்கோள்.

இ - ள். வாணன்புகழ்க்கு எல்லை - வாணனது கீர்த்திக்கு எல்லையாவது, வாழ்த்துவோர் நாவெல்லை - புகழ்வோரது நாவின்னெல்லையே, வாணன்புகழ்க்கு எல்லை, வாணனதுகீர்த்திக்கு எல்லையாவது, மணஎல்லை - மண்ணினது எல்லையே, வாணன்படைக்குஎல்லை - வாணனது சேனைக்கெல்லையாவது, திக்குஎல்லை - திசைகளின்னெல்லையே, பைந்தமிழ் தேர்வாணன் கொடைக்கு எல்லை - பசுந்தமிழை யாராய்ந்து தெளிந்தவாணனது கடைக்கு எல்லையாவது, ஏற்பவர்தங்கோள் - இரப்பவர்களுடைய மனக்கொள்கையே, எ - று.

21. வாட்டானத்தென்னவர்கோன்மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்திங்குரலுங்கேட்டதற்பின்—நாட்டம்
பொருந்தாயிரவிழியான்பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்னாகுமென்று.

இ - ள். வாட்டான - வாட்படையையுடைய, தென்னவர்கோன் - பாண்டியன், மாகதற்குதோற்ற செய்திகேட்டான் - ஏகம்பவாணனுக்குத்தோற்ற செய்தியைக்கேட்டான், அத்திங்குரலும் கேட்டதற்பின் - அந்தமதுரமாகிய குரலையுட்கேட்டபிறகு, நாட்டம்பொருந்து ஆயிரவிழியான் - பார்வைபொருந்திய ஆயிரங்கனையுடைய இந்திரன், பொன் முடியைச்சாய்த்து - பொன்முடியை வளைத்து, இங்கு என் ஆகும் என்று - இவ்விடத்தில் என்னவினையுமோ வென்றஞ்சி, அங்குஇருந்தான் - அவ்விடத்தில் இருந்தான், எ - று.

திங்குரல் - மதுரமாகிய குரல் எனினுமாம். "வாணன் பெயரெழுதாமாபுரன்டோ மாகதர்கோன்வாணன் புகழுரையாவாயுண்டோ" என, யக-ஆம் செய்ய

யுளிலும் கூறியிருப்பதால் மாகதற்கு என்பதற்கு வாணன் எனப்பொருள் கூறப்பட்டது. வாணனுக்கு அப்பெயர்வந்த காரணம் விளங்கவில்லை.

பாண்டியன் மனைவியாகிய மங்கையர்க்கரசியைப் புகழ்ந்து பாடியது.

22. உமையாளுநீயுமொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையாளுக்குண்டங்கோளுனம்—உமையாடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான்பலிக்குமுன்றாண்டியனின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டானரசு.

இ - ள். உமையாளும்நீயும் - உமாதேவியும் நீயும், ஒருங்கு ஒப்பேஒப்பே-
முழுதும் சிகர்ப்பீர் சிகர்ப்பீர் (ஆயினும்), அங்கு-அவ்வொப்புமையில், உமையா
ளுக்கு—, ஓர்ஊனம்உண்டு - ஒருகுறையுளது - (என்னெனின்), ஆண்டான் -
ஆண்டவனாகிய சிவபெருமான், உமையான் தன்பாகம்தோய்ந்து - உமாதேவியி
ன்பாகத்தைப் பொருந்தி (அதனால்), பலிக்கு உமுன்றான் - பிச்சையின்பொரு
ட்டுத்திரிந்தான், பாண்டியன்-பாண்டியனானவன், கின் ஆகம்தோய்ந்து-உன்மா
ர்பிற்படிந்து, அரசுஆண்டான் - அரசாட்சிசெய்தான், எ - று.

சுடையப்ப முதலியாரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

23. மோட்டெருமைவாவிபுக்குமுட்டுவரால்கன்றென்று
வீட்டனாவும்பாற்சொரியும்வெண்ணெயே—நாட்டில்
அடையாறெடுங்கதவுஞ்சலென்றசொல்லுர்
உடையான்சுடையப்பனார்.

இ - ள். நாட்டில்—, அடையாறெடுங்கதவும் - மூடாத நீண்டகதவைபும்,
அஞ்சல் என்றசொல்லும் - அஞ்சாதே என்றவார்த்தையையும், உடையான் -
உடையவனாகிய, சுடையப்பன்ஊர் - சுடையப்ப முதலியாருக்கு ஊராவது,
மோடு எருமைவாவிபுக்கு - பெரியஎருமைகள் தடாகங்களில் பிரவேசித்து,
முட்டுவரால்-(தம்முலைகளில்வந்து) முட்டுகின்றவரால் மீன்களை, கன்றுஎன்று-
தம்கன்றுகளென்று வினைத்து, வீடுஅளவும் - வீட்டுக்குப்போமளவும், பாற்சொ
ரியும் - பால்சுரந்துசிலத்தில் பொழிந்துகொண்டே செல்லுகின்ற, வெண்ணெ
யே - திருவெண்ணெய்நல்லூரே, எ - று.

ஆதோண்டைச் சகீரவர்த்தி நமசித்த உபகாரஞ்செய்ததற்கு

மகிழ்ந்து பாடியது.

24. வெற்றிபுனைதாதகிக்கும்வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிலையத்தோன்றுமே—கற்றோர்
திறந்தாங்குந்தாங்குஞ்செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்டையரசு.

இ - ள். தொண்டை அரசு - தொண்டைநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தியானவன், வெற்றி புனைதாதகிக்கும் - வெற்றியைத்தரித்த ஆத்திமாலையையணிந்த சோழனுக்கும், வேம்புக்கும்-வேப்பமாலையையணிந்த பாண்டியனுக்கும், பெண்ணைக்கும் - பனைமாலையையணிந்த சேரனுக்கும், சுற்றும் பெருசிழலாய்க் தோன்றும் - சுற்றிலும் பெரியசிழலைச் செய்பவனாகத் தோன்றுவான், (அன்றியும்), கற்றோர் திறந்தாங்கும் தாங்கும் - கற்றோரது கூட்டத்தை ஆதரிப்பான், செகமுழுதும் தாங்கும் - உலகமுழுதையும் தாங்குவான், அறம்தாங்கும் - தருமத்தையும் தாங்குவான், எ - று.

தாங்கும் செகமுழுதும் தாங்கும் எனவைத்து, ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளால் தாங்குகின்ற உலகத்தைத் தன்னொருத்தாவிரினால் தாங்குவான் என்றுரைப்பினுமமையும். தொண்டைநாட்டிலுள்ள அரசமரம் சோழநாட்டிலுள்ள ஆத்திமரத்துக்கும், பாண்டிநாட்டிலுள்ள வேப்பமரத்துக்கும், சேரநாட்டிலுள்ள பனைமரத்துக்கும் பெருசிழலைச்செய்யும் எனவேறுமொருபொருள் தோன்றுதல்காண்க.

வல்லியென்னும் தாசியை இகழ்ந்து பாடியது.

25. சுந்தமலர்ப்பிரமன்கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தளிள நீரைமுலையாக்கினை - சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிதுவல்லிக்குத்தோப்பைமுலையாக்கினை
ஏற்றமிதிலயார்தானியாற்பு.

இ - ள். சுந்தம் மலர் பிரமன் - மணமுள்ள தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமன், கன்னி மடவார்க்கு எல்லாம் - கன்னிப் பெண்களுக்கெல்லாம், அந்தம் இளநீரைமுலை ஆக்கினை - அழகாகிய இளநீரை முலைகளாகப் படைத்தான், சுந்தரம் சேர்தோற்றம் மிகுவல்லிக்கு - அழகுபொருந்திய காட்சியாற்சிறந்த வல்லியென்பவளுக்கு, தோப்பை முலைஆக்கினை - தோப்பை முலைகளாகப் படைத்தான், இதில் - இந்த பிரஸ்தாபத்தில், ஏற்றம்யார் - அதிகம்யாவர், இயம்பு - நீசொல்வாய், எ - று.

தோப்பை என்பது தோற்பையெனவும் வேறுமொருபொருள் தருதல்காண்க. பால்கமருக்குகூத்து என்பதை "பாக்கமருக்குகூத்து" என்றாற்பிறரும்.

கத்திக்காயும் முளைக்கீரையும் கொடுத்த தோட்டக்காரனாகிய
மாத்தத்தன்மேல் பாடியது.

26. இருந்தவளைப்போனவளையென்னையவளைப்
பொருந்தவளைபறித்துப்போனான் - பெருந்தவளை
பூத்தத்தத்தேன்சொரியும்பொன்னிவளநன்னாட்டில்
மாத்தத்தன்விதியினில்வந்து.

இ - ன். பெருதவளை - பெரியதவளைகள், பூதத்த - தாமரைமலர்களின் மீது குதிக்க, தேன்சொரியும் - (அந்தமலர்கள்விரிந்து) தேனைப் பொழிகின்ற, பொன்னிவனம்நாட்டில்-காவிரிநதியினால் பலவளங்களும்சிறைந்த நல்லசோழநாட்டிலுள்ள, மாத்தத்தன் - மாத்தத்தன்என்பவன், வீதியினில்வந்து - தெருவில்வந்து, இருந்தவளை - இருந்தவளையும், போனவளை - போனவளையும், என்னை அவளை - என்னையும் அவளையும், பொருந்தவளை பறித்துப்போனான் - பொருந்தும்படி வளையலைக் கவர்ந்து சென்றான், எ - று.

சிங்கனீ என்னும் கருமானப் புகழ்ந்து பாடியது.

27. ஆழியானாழியாயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான் குன்றெறியே வென்பான்—பூழியான்
அங்குமாமூவென்பான் நன்பெரியாவண்ணீர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற்சென்று.

இ - ன். அருள்பெரிய - கருணையாற்சிறந்த, மாவண்ணீர் சிங்கன் உலைக்களத்தில் சென்று - மாவண்ணீரிலுள்ள கருமாரச்சிங்கனது உலைக்களத்திற்போய் ஆழியான் அயன் - பாற்கடலையுடையவனாகிய திருமாலும் பிரமனும், ஆழிஎழுத்தாணிஎன்பார் - சக்கரமும் எழுத்தாணியும் வேண்டுமென்பார்கள், கோழியான் - கோழிக்கொடியை யுடையவனாகிய முருகன் - குன்று எறிய - கிரவுஞ்சமலையை யெறிதற்கு, வேல் என்பான்-வேலாயுதம் வேண்டுமென்பான், பூழியான் - திருநீற்றையுடையவனாகிய சிவபெருமான், அங்கை - அகங்கையில் தாங்குதற்குரிய, மழு என்பான்-மழவாயுதம் வேண்டுமென்பான், எ - று.

திருமால்முதலியோர் சிங்கனுலைக்களத்தில்வந்து தமது ஆயுதங்களாகிய சக்கர முதலியவற்றைச்செய்து கொடுக்கும்படி அவனை வேண்டவர் என்பதுகருத்து.

அச்சுதனீ என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியவை.

28. திணைவினைத்தார்முற்றந்திணையுணங்குஞ்செந்நெல்
தனைவினைத்தார்முற்றமதுதானும்—கணையு
முரசுணங்கச்சங்குணங்குமுரித்தேதர்த்தானை
அரசுணங்குபச்சுதன்முற்றம்.

இ - ன். திணைவினைத்தார் முற்றம் திணைஉணங்கும் - திணையைப் பயிர்செய்தாரது முற்றங்களில் திணைஉலரும், செந்நெல்தனை வினைத்தார் முற்றம் அதுதான் ஆம் - செந்நெல்லைப்பயிர் செய்தாரது முற்றத்தில் அந்தச் செந்நெல்லே உலரும், முரித்தேர்த்தானை அரசு உணங்கும் அச்சுதன்முற்றம் - வலிமையாகிய தேர்ணையும் சேனைகளையுமுடைய அரசர் உலர்த்தற்கிடமாகிய அச்சுதனது முற்றத்தில், கணையும் - முழங்குகின்ற, முரசுஉணங்க-முரசும் உலர, சங்குஉணங்கும் - சக்கங்களும் உலரும், எ - று.

தினவினத்தார் முற்றத்தில் தினையும் நெல்வினத்தார் முற்றத்தில் நெல்
ல்லும் உலர்தல்போல், அச்சதன் முற்றத்தில் வேற்றரசர்உலர முரசுவாத்திய
மும் சங்கவாத்தியமும் உலரும் என்பது கருத்து.

- 29 அரசனகளங்கனச்சதன்முற்றத்
தரசரவதரித்தபந்நான்—முரசுதிரக்
கொட்டிவிடுபோசையினங்கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுபோசைமிதும்.

இ - ள். அரசர் அவதரித்த அந்நான்-வேந்தர்பிறந்த அத்தினத்தில், முரசு
அதிர கொட்டிவிடும் ஓசையினும் - முரசு மதிரும்படி கொட்டுகின்ற ஒலியி
னும், அரசன் அளங்கன் அச்சதன் முற்றத்து - அரசனாவும் களங்க மற்றவ
னாவமிருக்கிற அச்சதனது முற்றத்தில், கோவேந்தர் கால்தளையை - பேரரசு
ரது கால்விலங்கை, வெட்டிவிடும் ஓசைமிகும் - வெட்டிவிடுகின்ற ஒலியே
மிகுந்திருக்கும், எ - று.

இது இவனது பவன்கண்ணே மயங்கிவளையிழந்த
ஒரு பெண்ணின் கூற்றுகக்கூறியது.

- 30 தளையவிழ்நாண்மாலேத்தாயமோடானி
களையினுமென்கண்டிறந்துகாட்டேன்—வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன்மாலிசயன்மால்யானைதன்னெடும்வந்து
தென்கண்புகுந்தானிளி.

இ - ள். தளையவிழ் - கட்டவிழ்ந்த, நாள்மலை - புதிய மலர்மலையைத்
தரித்த, தாயரே - தாய்மாரே, வளைகொடுபோம் - வளையலைக் கவர்ந்துகொண்
டுபோன, வன்கண்ணன் - வன்கண்மை யுடையவனாகிய, மாலிசயன் - மாலிச
யன் என்பவன், மால்யானை தன்னெடும்வந்து - மதமயக்கமுள்ள யானையோடு
வந்து, என் கண்புகுந்தான் - என்கண்ணில் நுழைந்தான், இனி-இனி, ஆவி
களையினும் - என் உயிரை வாங்கினாலும், என்கண்திறந்து காட்டேன் - என்
கண்ணைத் திறந்து (அவனைஉங்களுக்குக்) காட்டமாட்டேன், எ - று.

சோழன் ஏழடி எதிர்கொண்டுவந்து மரியாதைசெய்தபோது பாடியது.

1. படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேயும்பன்மிருகஞ்செந்நாய்
கொடிகழுகுமித்தனையுங்கூடி - வடிவுடைய
கோமன்கனப்பாளன்கொல்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறுபோம்.

இ - ள். படுபருந்தும்-பொருந்திய பருந்துகளும், சூர்பேயும்-அச்சத்தைத்
தருகிறபேய்களும், பன்மிருகம் செந்நாய் கொடிகழுகும் - பலமிருகங்கள் செந்
நாய்கள் காக்கைகள் கழுஞ்சுள் என்பவைகளுமாகிய, இத்தனையும்கூடி - இந்த

னையும் ஒருங்குசேர்ந்து, வடிவுஉடைய - அழகையுடைய, கோமான் களப்பா
ளன் - வேந்தனாகிய சோழனது, கொல்யானை-(பகைவரை) கொல்லுகின்ற
யானையானது, போம்ஆறு போம்ஆறு போம்ஆறுபோம் - செல்லும்வழிதோறும்
தொடர்ந்து செல்லும், எ - று.

சோழனது யானையைப் பருந்துமுதலியவை தொடர்ந்து செல்லுதல் அந்
தயானையால் கொலைபுண்டவர் பிணங்களைத் தின்னுதற் கெனக்கொள்க.

தனிபுதல்வனாகிய அம்பிகாபதி இறந்ததைக்குறித்துப் பாடியது

32. பரப்போதஞாலமொருதம்பியாளப்பனிரதியம்.

தாரப்போனொருதம்பியின் வரத்தானைத் துணைவியுடன்
வரப்போன வரத்தற்குத்தலாதலொருதாயிர்மாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்போவெனக்கிங்கினிராருவநாயுடாப்பதற்கே.

இ - ள். பரப்புதம் - விஸ்தாரமாகிய கடல்குழந்த, ஞாலம் - பூமியை,
ஒருதம்பிஆள் - ஒருதம்பியாகிய பரதன்ஆளவும், பனிரதியம் தாரப்போன் ஒருத
ம்பி பின்வர-குளிர்ச்சியாகிய சுந்திரினை (சிறத்தினால்) வெல்வேனாகிய ஒருதம்
பியாகிய இலக்குமணன் பின்தொடர்ந்து செல்லவும், தானும் துணைவியுடன் -
தானும்மனைவியாகிய சிகையோடுகூடி, வரப்போனமைத்தற்கு - (பதினென்குவரு
டம்கழிந்தவுடனே) வரவுத்தேசித்துப்போன புதல்வனாகிய ஸ்ரீராமனது பிரிவி
ன்பொருட்டு, தானை - தந்தையாகிய தசரதன், பொறுது - சகிக்காமல், உயிர்
மாய்ந்தான்-உயிரீங்கினான், (அப்படியிருக்க என்புதல்வ னிறந்ததைக்குறித்து
நான் இறவாகிருத்தலால்) நெஞ்சுஉரப்பு - மனவறுதியில், எனக்கு உவமை
உரைப்பதற்கு - எனக்கு ஒப்பாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு, இங்குஇனியார்-இவ்
வுலகத்தில் இனி யாவருளர், எ - று.

தாசி பொன்னிக்குக் கம்பனடிமையென எழுதிக்கொடுத்த முறிச்சீர்

டைச்சோழன் தன்சபையாருக்குக் காட்டிச்சீர்க்க, அப்போது

கம்பர் உலகமாதாவாகிய ஸ்ரீலட்சுமிக்குக் கம்பன் அடி

மைஎனப் பொருத்தமான பொய்கொல்லிச் சமர்த்

தித்தபோது, சோழன் பாடியது.

33. போற்றினுர்போற்றுவர்பொருள்கொடாவிடில்

தூற்றினுர்தூற்றுவர்சொன்னசொற்களை

மாற்றினுமார்த்துவர்வன்கணுளர்கள்

சூற்றினும்பாவலர்கொடியராவோ.

இ - ள். போற்றினும் போற்றுவர் - புகழ்ந்தாலும் புகழ்வார், பொருள்
கொடாவிடில் - பொருள் கொடாவிட்டால், தூற்றினும் தூற்றுவர் - இகழ்ந்தா
லும் இகழ்வார், சொன்ன சொற்களை மாற்றினும் மாற்றுவர் - தாம்சொன்ன

சொற்களை மாற்றினும் மாற்றுவர் - (ஆதலால்) வன்கணைர்கள் பாவவர் - வன்கண்ணராகிய வித்துவான்கள், கூற்றினும் கொடியர் ஆவர் - யமனிலும் கொடியோராவர், எ - று.

சோழன் எந்தேசத்தைவிட்டுப் போவென்றபோது பாடியவை.

34. மன்னவனுநீயோவளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தோதமிழையோதினேன்—என்னை
வினாந்தேற்றுக்கொள்ளாதேவந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாதகொம்பு.

இ - ள். மன்னவனும் நீயோ - வேந்தனாவதும் நீதானோ, வளநாடும் உன்னதோ - வளமுள்ளதேசமும் உன்னுடையது தானோ, உன்னை அறிந்தோதமிழையோதினேன் - உன்னையறிந்துகூறோ தமிழைப்படித்தேன், என்னையிரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளாத வேந்துஉண்டோ - என்னையிரைந்துவந்து ஏற்றுக்கொள்ளாத அரசன்உண்டோ, குரங்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத கொம்புஉண்டோ - குரங்கை யேற்றுக்கொள்ளாத மரக்கொம்பு உண்டோ.

35. அன்றையிலும் வையகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்தநீதிருத்திக்கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தாங்காக்காக்குமகளங்காதுங்கா
நடந்தாயோநாலாறடி.

இ - ள். அன்றையிலும் வையம் அகன்றதோ - அந்நாளினும் பூமி விசாலித்ததோ, அல்லவென்று குன்று எடுத்து நீ திருத்திக் கொண்டாயோ, அல்லவென்று மலைகளைத்தோண்டியெடுத்து நீ திருத்திக் கொண்டாயோ, என்றும் அடைந்தாரைகாக்கும் அகளங்கா - எந்நாளும் அடைந்தவரைக் காக்கின்ற களங்கமற்றவனே, துங்கா - பரிசுத்தனே, நாலாறு அடிநடந்தாயே - நாலாறடிதூரம் நடந்தனையே, எ - று.

36. காதமிருபத்துநான்கொழியக்காசினிய
ஒதக்கடல்கொண்டொளித்ததோ--மேதினியில்
கொல்லிமலைதேன் சொரியுங்கொற்றவாநீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட்கிடம்.

இ - ள். காதம் இருபத்துநான்கு ஒழிய - இருபத்துநான்கு காதந்ரமொழிய, காசினியை - மற்றபூமியை, ஒதக் கடல்கொண்டு ஒளித்ததோ-அலைகளையுடைய கடலானதுகொண்டு மறைத்ததோ, மேதினியில் - உலகத்தில், கொல்லிமலை தேன்சொரியும் கொற்றவா - கொல்லி மலையானது தேனைப் பொழிவின்ற பூபாலனே, நீமுனிந்தால் - நீகோவித்தால், எங்கட்கு இடம்இல்லையோ-எங்களுக்கு வேறிடமில்லையோ, எ - று.

கொங்குநாட்டிற் சென்றபோது அந்தநாட்டார் இவர்கீது மரியாதை
செய்யாதிருந்ததனால் இகழ்ந்து பாடியது.

37. நீரொலாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமொலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரொலாம்பட்டிதொட்டியுண்டதோகம்பஞ்சோறு
பேரொலாம்பொம்மன் திம்மன்பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கொங்குநாட்டைக்கனலிலுக்கினைக்கொணாதே.

இ - ள். நீர் எல்லாம் சேற்றுநாற்றம் - நீரெல்லாஞ் சேற்று நாற்றமெந்நா
றும், நிலம்எல்லாம் கல்லுமுள்ளும் - நிலமெல்லாம் கல்லுமுள்ளு மாகவேயிரு
க்கும், ஊர்எல்லாம் பட்டிதொட்டி - ஊர்கள் எல்லாம் பட்டிதொட்டி யென்ப
னவே, உண்பதோ கம்பஞ்சோறு - உண்ணுவதோ கம்பஞ்சோறேறாம், பேர்
எல்லாம் பொம்மன் திம்மன் - பேர்கள்எல்லாம் பொம்மன் திம்மன் என்பனவே,
பெண்களோ நாயும்பேயும் - பெண்களென்றாலோ நாயும்பேயும்போல் மாற்பு
திறந்தும் தலைவிரித்தும் இருப்பார்கள், (ஆதலால்) கார் உலாம் கொங்குநாட்டை -
மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிற கொங்குதேசத்தை, கனவினும் கினைக்கொணாது -
சொப்பநத்திலும் கினைக்கக்கூடாது, எ - று.

வன்னியரை நிந்தாஸ் துதியாகப் பாடியது.

38. குமிண்டியும்பண்ணையுங் கூடமுனைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டியுமுதியுந்தின்னவல்லோரிந்தநிலத்தில் [கண்டிர்
துமிண்டியங்காய்தன்னை மொட்டையம்பாலையுஞ்சூர்
நமிண்டியிப் பள்ளிகளத்தனைபேர்களுநல்லவரே.

இ - ள். குமிண்டியும் பண்ணையும் கூடமுனைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை -
குமிண்டிக்கிரையும் பண்ணைக்கிரையும் கூடவே விளைகின்ற கொல்லையிலு
ள்ள கம்பை, நிமிண்டியும் ஊதியும் தின்னவல்லோர் - கையால் நிமிண்டியும்
வாயால்ஊதியும் தின்னவல்லவர், இந்தநீர்நிலத்தில் - இந்தப்பெரிய நிலவுல
கத்தில், துமிண்டியங் காய்தன்னை - துமிண்டிக்காயை, மொட்டை அம்பால்
எய்யும் - மொட்டையம்பினால் எய்கின்ற, சூர்-வீரராகிய, நமிண்டியில் பள்ளி
கள் அத்தனைபேர்களும் - நமிண்டியென்னும் ஊரிலுள்ள பள்ளிகள் எல்லாரும்,
நல்லவரே, நல்லவரே யாவர், எ - று.

செட்டிகள் முதலியோரிடத்திற்சென்று அவரால்மதிக்கப்
பெறமையால் அவர்களைகழ்ந்தும் வேளாளரைப்
புகழ்ந்தும் பாடியது.

39. செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச்செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமக்கள்வாசல்வழிப்போகோமே—முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப்பாரோமேயெந்நாளும்
காப்பாரேவேளாளர்காண்.

இ - ள். செட்டிமக்கள் வாசல்வழி செல்லோம் - வணிகர் வீட்டுவாயில் வழிபோகோம், செக்காரப் பொட்டிமக்கள்வாசல் வழிப்போகோம் - செக்கடித் துச் சீவனஞ்செய்யும்வாணியர் வீட்டுளின்வழியே போகமாட்டோம், முட்டிபு கும் பார்ப்பார் அகத்தைஎட்டிப் பாரோம் - பிச்சையெடுத்துச் சீவனஞ்செய்யும் பிராமணர் வீட்டை எட்டியும் பார்க்கமாட்டோம், எந்நாளும் காப்பார் வேளா ளரே - (எம்மை) எக்காலமும்காப்பவர் வேளாளரேயாவர்.

இச்செய்யுளும் வரும்செய்யுளும் சோழன் தந்தேசத்தைவிட்டுப் போவெ ன்று கடிந்துசொல்லக் கோபித்துப் போகும்போது தமது வீட்டாருடன்சொல் லாமலும், வஸ்திரம் வழிச்செலவுக்குவேண்டும் பணம் உணவுக்குவேண்டும் சா மக்கிரிஉள் முதலானவைகளைக் கொண்டுபோகாமலும் வெறுக்கையுடனே போ கிறவழியில், மிகுந்த பசியாயிருந்தமையால் ஒருசெட்டி கடையில்போய் எனக் குக்கொஞ்சம் அவல்கொடுமென்றார். அவன்கடை போணியாவதற்கு முன்கொ டேன் போஎன்றான். அப்புறம் கொஞ்சதூரம்போய் ஓர்வாணியன் எள்ளாடு வது கண்டு கொஞ்சம் பிண்ணாக்குக் கொடுவென்றார். அவனும் கொடுக்கவி ல்லை, அப்பால் ஒருபிராமணன் வீட்டைக்கண்டு தாகத்திற்குக் கொஞ்சம்தண் ணீர் தரவேண்டுமென்றார். அவனும் தண்ணீர்கொடேன் என்றான். பிறகுஇவர் பசியும் தாகமும் சகிக்கமுடியாமல் மிகவும்இளைத்து ஒரு மரசிழலில் படுத்திருந் தார், அங்கே ஏர்முகிற வேளாளனொருவனுக்கு பழயதுவந்தது. அவன்அதை ச்சாப்பிடப்போகும் தருணத்தில் இவர்போய் கையேந்த அவன் அந்தப்பழன் சோற்றை இவருக்கு இட்டு உபசரிக்க, இவர் உண்டு பசிதீர்ந்தபிறகு மனமகிழ் ந்துபாடியவை.

40. மேழிபிடிக்குங்கைவேல்வேந்தர்நோக்குங்கை

ஆழிதரித்தேயருளுங்கை—சூழ்வினையை

நீக்குங்கையென்றுநிலைக்குங்கைநீழி

காக்குங்கைகாராளர்கை.

இ - ள். காராளர்கை - வேளாளர்கையானது, மேழிபிடிக்கும் கை - கல ப்பைபிடித் துழும்கையாகும், வேல்வேந்தர்நோக்கும் கை - வேற்படையையேந் திய அரசர்களும் எதிர்பார்க்கும் கையாகும், ஆழிதரித்தே அருளும் கை-மோதி ரம் தரித்தருளும்கையாகும், சூழ்வினையை நீக்கும் கை - (எம்மை) வளைந்த சீவினைப்பயனாகிய வறுமையை நீக்கும்கையாகும், என்றும் நிலைக்கும் கை-எந் நாளும் ஒரேநிலையில் நிலைத்திருக்கும் கையாகும், நீழிகாக்கும் கை - நீழி காஹ்வரைக்கும் (உயிர்களைக்) காக்கும் கையாகும், எ - று.

உணவுக்குரிய தானியம் முதலியவற்றைப் பயிர்செய்து தருபவர் ஆதலால் வேல்வேந்தர் நோக்கும் கை என்றார்.

வேளாளனாகிய செல்லனது மனைவியிட்ட கம்பத்

சோற்றைப் புகழ்ந்து பாடியது.

41. கல்லங்காடுதனில் விளையாக்கடியந் லத்திற்குண்முளையா
அல்லங்கிருந்தகாநங்கூர்தலணங்குக்கணங்குபொலாவாள்
செல்லன்மேவிமனைகடொறுந்தேடித்திரிந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோற்றினை நீசமந்துதிரிவாயே.

இ - ள். கல்லங்காடுதனில் விளையாக்கடிய நிலத்தில்தான் முளையா - கல்சிலத்தில் விளையாததும் வலியசிலத்தில் முளையாததுமாகிய, அல் அங்கு இருந்த கருகூர்தல் - இருள்தங்கியிருந்த கரியகூர்தலையுடைய, அணங்குக்கு-தெய்வப் பெண்ணுக்கு, அணங்குபோல்ஆவாள் - தெய்வப் பெண்போல்பவளாகிய, செல்லன்தேவி-செல்லன் மனைவியானவள், மனைகன்சொறும் தேடித்திரிந்தும்-வீடு கள்தோறும் தேடியலைந்தும், காணாத - காணப்படாத, நெல்லஞ்சோறே-நெற் சோறே, கம்பஞ்சோற்றினை நீசமந்துதிரிவாய் - கம்பஞ் சோற்றினை நீ தாங்கித்திரியக்கடவை, எ - று.

இவரைக்கண்டளவில் இவருக்குத் தன்வீட்டிலிருந்த கம்பஞ்சோற்றையிட நாணி, அயலிலிருக்கிற சிலவீடுகளிற்போய் நெல்லஞ்சோற்றைக் கேட்டுக்கிடையாமையால் மீண்டெவந்து கம்பஞ்சோற்றையே படைத்து, நெற்சோற்றினும் அது சவையுள்ளதாய் இருந்ததைப்பற்றி இவ்வாறுகூறினாள். விளையாமுளையா காணாத நென்னக்கூட்டுக்.

அப்பால் போகும்போது ஷ்ரீஹரிப் பெண்ணரசியாயிருக்கும் வேலியென்பவள் ஒருமண்சுவர் கட்டுவிக்க எத்தனித்து, இத்தகச் சுவர்கட்டிமுடித்தவனுக்குக் குறுணிரெல் கொடுப்பெனென்று பிரசித்தம்பண்ணியிருந்தாள், அங்குத்தினம் ஒருவர்வந்து சுவர் எழுப்பித் திரும்பும்போது அது ஒரு பிரமராட்சசால் தள்ளப்பட்டுக் கூலிபெறாமல்போவது வழக்கம். இதனையறியாத கம்பர் சுவர்எழுப்பிக் கூலிவாங்கித்திரும்பி ஓரடி யெடுத்துவைக்கையில் சுவர்விழுகிற குறிப்பையறிந்து இப்பாடலைப்பாட, ஷை அந்தப் பிரமராட்சச இவர் மகாபண்டிதர் என்று உணர்ந்து விலகிப்போகச் சுவர்விழாமல் சிற்பதைக் குறித்தது.

42. மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாநகர்நிட்டிங்குவந்தேன்
சொற்கொண்டபாலின் சவையறிவாரிங்கிலையே
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிதருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவுநில்லாய்நெடுஞ்சுவரே.

இ - ள். மற்கொண்ட திண்புயத்தான் - மற்போரைக் கொண்டதிடமாகிய புயங்கனையுடையவனாகிய சோழனது, மாநகர்விட்டு இங்குவந்தேன்-பெரியப்பட்டணத்தைவிட்டு இவ்விடம்வந்தேன், ஈங்கு-இவ்விடத்தில், சொல்கொ

ண்ட பாவின்சுவை - சொற்களை உறுப்பாகக் கொண்டபாடல்களின் ரசத்தை, அறிவார் இல்லையே - அறிவோர் இல்லையே, நெடுசுவரே - நீண்டசுவரே, வில் கொண்டவாள் துதலாள் வேலிதரும் - வில்லின் உருவத்தைக்கொண்ட ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடையவளாகிய வேலியென்பவள் கொடுக்கின்ற, கூலி நெல் கொண்டுபோமளவும்-கூலிநெல்லைக் கொண்டு போகுமளவும், சில்லாம்பு - (விழாமல்) சிறக்கக்கூடவை, எ - று.

சேரந்தால்வையைக் கம்பரீ போரீத்துக்கொண்டிருந்ததினால்,
அவ்வரசன் மனைவி தன்கணவனெனக்கருதிக்கூடப்படுத்
துக்கொண்டிருந்ததை யறிந்தபின் கம்பரீ பாடியது.

43. தேறையார்செவ்வினரீ உண்ணப்பழிசுமப்ப
நாரியர்தாழ்நிறவாரநாவாரத்தாமை
கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங்கொல்லிலைநன்னாடா
ஊரைவாய்மடவுழைமடிதானியே.

இ - ள். தேறையார் - தேரைகள், செவ்வினரீர் உண்ணப்பழிசுமப்பர் - செவ்வினரீரை உண்ணாமலே பழியைச்சுமக்கும், நாரியர்தாழ் - அரசன்மனைவி யர்தாழ், அவரைத்தாமை - நார் அவரை விருப்பாமையை, அறிவார் - அறிவர், கோரைவாய் பொன்சொரியும் - கோரையி னிடங்களிலெல்லாம் அருவிகள் பொன்னைப்பொழிகின்ற, கொல்லிலைநன்னாடா - கொல்லிலையுள்ள நல்லநா ட்டை யுடையானே, ஊரைவாய்மட - ஊரரை வாய்மடுத்தற்கு, உழைமடி தான் இல்லையே - உழைமடியில்லையே, எ - று.

இளரீரை உண்ணாமலே பழியடைந்த தேரைபோல அரசன்மனைவியை விரும்பாமலே பழிசுமக்கேனென இரங்கி இவ்வாறுகூறினார்.

சோழன்மகளை அம்பிகாபதி இச்சித்ததாகச் சந்தேகித்து, சந்தேக நிவரீ
த்தியின் பொருட்டு ஒரு விருந்துசெய்து அம்பிகாபதியுடன் மற்றுந்
சிலரை வரவழைத்து, அவர்களுக்கும் தன் மகளையேபரிமாறச்
சொன்னபோது, அவள் பதார்த்தவட்டிலைச்சுமந்து வர
க்கண்ட இவன் மோகம்துதியரல், இட்டடிநோவ வெ
ரித்தடி கொப்புளிக்க - வட்டிலுச்சுமந்து மருங்
கசைய,, என்று அனாப்பாட்டுப் பாடின
தைக்கண்ட கம்பரீ தன் மகனுக்கு
அபாயம் வருமென்றஞ்சி, சரசு
வதியைத் தியானம்பண்ண,
சரசுவதி ஒருகிழவியுருவங்
கொண்டு தெருவில் கொ
ட்டிக்கிழங்குவிற்பவள்

போல்வர, அதைப்
பொருத்தி மற அ
ரைப்பாட்டுப்
பாடியது.

44. இட்டடிநோவவெடுத்தடிக்கொப்புளிக்க
வட்டில்சுமந் அமருங்கலாடிக்—கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம்பெற்று.

இ - ள். இட்ட அடிநோவ - (சிலத்தில்) வைத்த அடிநோவவும், எடுத்த அடிக்கொப்புளிக்க-(சிலத்தில்வைத்து) எடுத்த அடிக்கொப்புளிக்கவும், வட்டில்சும ந்து மருங்குஅசைய-வட்டிலைச்சுமந்து இடையசையவும், கொட்டிக்கிழங்கோகிழங்குஎன்று கூறுவாள் நாவில்வழங்கு ஓசைவையம்பெறும் - கொட்டிக்கிழங்கோகிழங்குஎன்று கூறுவாள் நாவிலுண்டாகும் குரல் உலகமுழுதும் விலைமதிக்கப் பெறும், எ - று.

அரசன் தன்மகளை அம்பிகாபதி இச்சித்தானெனச் சந்தேகித்து சிறி
நின்பமாகப் பாடாமல் நானுகவி சுவாமி விஷயமாகப் பாடி
னல் தண்டியாமல் விட்டுவிடுகிறேன் என்று சொல்லி
னன். அம்பிகாபதி அவ்வாறே பாடிக்கொண்டு வந்
ம்போது அரசன்புத்திர மறைவாகவிருந்து எ
ண்ணிக்கொண்டுவந்து-கூக-பாடல் பாடி
னவுடன், காப்புச்செய்யுளுடன் நூ
றுஎன்று நினைத்து எட்டிப்பார்
த்தபோது பாடியது.

45. சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேயசையக்குறையுசலாடத்துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேறொழுகநடனசிற்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே.

இ - ள். சற்றே பருத்த தனமேகுலுங்க - சற்றுப்பெருத்த தனங்கள் குலுங்கவும், த்ரளவடம் துற்றேஅசைய - முத்துமலைகள் நெருங்கிஅசையவும், குழையுசலாட - குண்டலங்கள் ஊசலாடவும், துவர்கொள்செவ்வாய் - பவளத்தின் தன்மையைக்கொண்ட செவந்தவாயின்கண், நல்தேனொழுக - நல்லதேனொழுகவும், நடனசிற்காரநடை அழகின் பொன்தேர் இருக்க - நடனசிற்காரநடையழகையுடையபொற்றேர் உள்ளிருக்க, தலைஅலங்காரம் புறப்பட்டது - நிகரத்திழைகு வெளிப்பட்டது, எ - று.

பொற்றேர்என்றது விறம்பப்பிரதேசத்தை. தலைஅலங்காரம்என்றது, தலைச்சாத்தினது அழகை.

**அம்பிகாபதிக்கு ராஜதண்டனை நேர்ந்தபோது
அவன்வருந்திப் பாடியவை.**

46 வீரமுண்டோடாதன் கையமபினுல்வெந்துவீழுகைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிலேநரப்பட்டகாலயில்நெஞ்சைவிடப்
பேரமுண்டோசொல்வொண்ணாதகாமப்பெருநெருப்புக்
கேரமுண்டோவயபினையெனப்பாவமினிச்சொல்வதே.

இ - ன். மன்னன் அமபினுல் வெந்துவீழுகைக்கு வீரம்உண்டோ - மன்
மதன்கைப் பாணத்தினுல் வெந்து விழுதலில் ஒருவீரத் தன்மையுமுண்டோ,
வஞ்சிலேநரப்பட்ட காலயில் - கொடிபோல்வான் எதிர்த்த காலத்தில், நேரம்உண்
டோ - சமயம்பார்த்தலு னடோ, நெஞ்சைவிட பேரம்உண்டோ - மனத்தைக்
கொடுப்பதைவிட வேறுவிவகாரமு ன்டோ, சொல்லஒண்ணாத - சொல்லக்கூ
டாத, காமம்பெரு நெருப்புக்கு-காமமாகிய பெரியநெருப்புக்கு, நேரம்உண்டோ-
நனைவுண்டோ, ஸ்யபினே-- என்னபாவம் இனி சொல்வது - இனி இதைப்பற்
றிச் சொல்வது என்னவொடுமை, எ - று.

அம்பிகாபதி அரசன்மகளைப் புகழ்ந்து பாடியது.

47. ௨ நுகுட்டலகநுகுட்டாளரல்பற்றி
எரிவதளியாதென்செய்கேன்--வரியரவ
நஞ்சிலேதோய்ந்தநனி நவிழிப்பெண்பெ நுமாள்
நெஞ்சிலேயிட்டநெருப்பு.

இ - ன். வரி அரசவநஞ்சிலேதோய்ந்த - கீண்டபாம்பின் விஷத்தில்தோய்
ந்த, நனிநம - தாமரை மலர்போன்ற, விழி - கண்களையுடைய, பெண்பெரு
மாள்-மங்கையாகநஞ்சி, நெஞ்சிலே இட்டநெருப்பு - என்மார்பில மூட்டிவிட்ட
நெருப்பானது, உருகி - மனமுருகி, உடலகநுகி - உடம்புக்கரிந்து, உன்சரல்
பற்றி எரிவது - நெஞ்சில்உள்ள சரல் மூண்டெரிவது, அவியாது - ஆறாது,
என்செய்வேன் - நான் என்னசெய்வேன், எ - று.

அம்பிகாபதி அரசன்மகளைப்புகழ்ந்து பாடியது.

48. மயவடிவக் குழலியர்தாவதனத்தாகிகரொவவாமதியேமாளே
செய்வடிவைச்சிற்றிடையத்திருநாகையவேய்த்தோளைத்தெய்வமாக
இவ்வடிவைப்படைத்தவடிவெவ்வடிவோயானறியேனுண்ணமயாகக்
கப்படியத்திருமகளைப்படைத்திவளைப்படைத்தனனற்கமலத்தோளே

இ - ன். மயவடிவம் - மேகத்தி னுருவமாகிய, குழலியர்தம் - கந்தலையு
டைய இம்மாதரது, வதனத்தை சிகர்ஒவ்வா - முகத்தையொவ்வாத, மதியே -
சந்திரனே, மாளே - பெண்ணே, செய்வடிவை - செய்யப்பட்ட இவ்வத்தை
படைத்திடையை - துட்டமளைய இடையையும், திருநாகைய - அழகியத்தை

னையும், வேய்தோனே - மூங்கில்போலும் தோள்களையும், தெய்வமாக - தெய்விகமாக, இவ்வடிவை படைத்தவடிவு - இந்த அழகைப்படைத்த உருவம், எவ்வடிவோ - எந்தஉருவமோ, யான் அறியேன் - நானறிந்திலேன், உண்மையாக - யதார்த்தமாக, நல் கமலத்தோன் - அழகியதாமரையி லிருப்பவனாகிய பிரமன், கய்படிய - கைபடியும்பொருட்டு, திருமகளைப்படைத்து - திருமகளைச்சிருஷ்டித்து, இவளைப் படைத்தனன் - (பிறகு) இவளைப்படைத்தனன்—,

அரசன் அதைக்கண்டு ஒட்டக்கூத்தனுக்குச் சொல்லியது.

49. கண்மரோகாணம்பிகாபதிகெயும்பிழையக்
கண்மரோநம்மிதிந்கள்ளமில்லை—உண்டோகாண்
ஆற்றாதுகோபமடங்கனிவனையொட்டக்
கூத்தாவென்செய்திடலாங்கூறு.

இ - ள். ஒட்டக்கூத்தா - ஒட்டக்கூத்தனே, அம்பிகாபதி செய்யும்பிழையையகண்மரோ—, நம்மிது கள்ளமில்லை - நம்மிடத்தில் வஞ்சனையில்லை, உண்டோ - இருக்கிறதோ, ஆற்றாதுகோபம் அடங்க - சகிக்கவொண்ணாத கோபம் தணியும்படி, இவனை என்செய்திடலாம் - இவனை என்னதண்டினை செய்யலாம், கூறு - சொல்வாய், எ - று.

அதற்கு ஒட்டக்கூத்தன் சொல்லியது.

50. பணிப்பகையோன்மாமரபின்பார்த்திபனேசோழா
உனக்கியானசொல்லுவதொன்றுண்டோ—கனத்த
பிழைசெய்தானன்னைக்குப்பின்பார்க்கவேண்டாம்
கழுவினிலேயேற்றிவிடல்காண்.

இ - ள். பணிப்பகையோன் - சூரியனது, மாமரபில் - பெரிய வமிசத்தில் அவதரித்த, பார்த்திபனே - அரசனே, சோழா - சோழனே, உனக்கு இனியான் சொல்லுவது ஒன்றுண்டோ—, அன்னைக்கு - நம்புதல்விக்கு, கனத்த பிழைசெய்தான் - பெரியகுற்றத்தைச் செய்தான், பின்பார்க்கவேண்டாம்—இனி தாட்சணியம் பார்க்கவேண்டவதில்லை, கழுவினிலே ஏற்றிவிடல் - (இவனை) கழுவினேற்றுக, எ - று.

அம்பிகாபதியை அரசன் யானையின்காலில் இடறச்சொன்ன
போது அம்பிகாபதி பாடியது.

51. வெங்கண்சிவந்துவெடிவான்முறுக்கிவெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்கவருங்கனிகேறயன்றிரணியனைப்
பங்கம்படவுரங்கிண்டேயுதிரம்பருகுநா
கிங்கமிருக்குதுகாண்கெடுவாயென்னைத்தையிலே.

கு - ள். வெம்கண் சிவந்து - கொடியகண்கள் சிவந்து, வெடிவால் முறுக்கி - வெடித்தவாலைமுறுக்கி, வெகுண்டுஎழுந்து - கோவித்தெழுந்து, என்அந்நம்பிளக்கவரும் - என்உடம்பைப் பிளக்கவருகின்ற, களிதே - யானையே, அன்று - அந்நாளில், இரணியனை-இரணிய கசிபனை, பங்கம்பட உரம்கண்டு - (அவன்) பங்கமடைய (அவனது) மாப்பைக்கிழித்து, உதிரம்பருகும்-(அவனது) ரத்தத்தைக்குடித்த, நரசிங்கம்-நரசிங்கமானது, என்நன்சிர்தையிலே இருக்குது - என்மனத்தின்கண் இருக்கின்றது, கெடுவாய் - (நீஎன்மீது வருவையாயின்) அழிவாய், எ - று.

கம்பர்சொல்லியது.

52. இந்நாளிதுவினையுமென்றெழுத்துத்தானிருக்க
என்னாலேயாவதொன்றுமில்லையே—என்னாலே
வந்ததுதானப்பா கணைதவிர்ப்பவரார்
முந்தையினிசெய்தவினையே.

கு - ள். அப்பாமகனே—, இந்நாள் - இந்தக்காலத்தில், இதுவினையும் - இந்தத்துன்பம் உண்டாகும், என்றஎழுத்துஇருக்க - என்றபிரம நெழுத்திருக்க, என்னாலேஆவது ஒன்றும்இல்லையே - என்னாலே உனக்குச் செய்யத்தகு வது ஒன்றுமில்லையே, உன்னாலேவந்ததுதான் - இவ்வினை உன்னாலேயேவந்தது, முந்தையில்-முற்பிறப்பில், செய்தவினை - நீசெய்த வினைப்பயனை, தவிர்ப்பவர் ஆர் - நீக்குவோர்யாவர், எ - று.

அந்நிது அம்பிகாபதி சொல்லியது.

53. இந்நாளிதுவினையுமென்றெழுத்துத்தானிருக்க
என்னாலேயாவதொன்றுமில்லையே—என்னாலே
வந்ததுகாணையாவருந்நிதியாயார்தடுப்பார்
எந்தமகதேவர்செயலே.

கு - ள். ஐயா - தந்தையே, இந்நாள் இதுவினையும் என்றஎழுத்துஇருக்க-இக்காலத்து இதுஉண்டாகும்என்று பிரம நெழுதியஎழுத்து இருக்க, என்னாலேஆவது ஒன்றுமில்லையே - என்னாலே அதனைத் தடுக்கக்கூடியசெயல் ஒன்றுமில்லை, என்னாலேவந்தது-என்னாலே உண்டானதாகி, வருமவியை - வருகிற ஊழின்பயனை, யார்தடுப்பார்-தடுக்கவல்லவார்யாவர், (இவையாவும்) எந்தமகதேவர் செயலே-எமது தந்தையாகிய மஹாதேவனது செயலேயாகும், எ - று.

யானை அம்பிகாபதியை வலம்வந்து தொழுதுசெல்ல, அரசன்
அவனை வெட்டியபோது கம்பர் பாடியது.

54. மட்டுப்படாக்கொங்கைமாரூர்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றாய்மதன்கையம்பினால்

பட்டுப்பட்டாயினுந்தேறுவையேபென்றுபார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனேதலைநாளின்விதிப்படியே.

இ - ன். மகனே - புதல்வனே, மட்டுப்படா - அளவுபடாத, கொங்கை-
தனங்கையுடைய, மாறா - மாதரது, கலவிமயக்கத்திலே - புணர்ச்சி மயக்
கத்தில், கட்டுப்பட்டாய் - பிணிக்கப்பட்டாய், என்னகாதல் பெற்றாய் - என்ன
ஆசையை யடைந்தாய், மதன்கை அம்பினால் - மண்மதனுடைய கைப்பாணத்
தால், பட்டுப்பட்டு ஆயினும் - வருந்திவருந்தியாயினும், தேறுவையே என்று
பார்த்துஇருந்தேன் - தெளிவாயென்று நோக்கியிருந்தேன், தலைநாளின்விதிப்
படியே - முன்னாளின் விதிபிரகாரமே, வெட்டுப்பட்டாய் - வெட்டுப்பட்
டனே, எ - று.

அம்பிகாபதியும் கம்பநம்பாடிய கண்டகத்தி.

அதாவது ஒருவர் கமக்கைகொடுக்க,

அச்செய்தியைத் தாங்கண்டதாகப் பாடடிலமைத்துப் பாடுவது.

50. கரைக்குடாடக்கி நக் குங்காளிகாளம்மைக்

கரைத்துவழிசார் தத்தொட்டப்பேய்—உரைத்து

மறைக்கவறியாதவனபேயின் கையக்

குறைக்குராங்குன்கத்திகொண்டு.

இ - ன். கரைக்கு வடக்குஇருக்கும்-- , காளிகாளம்மைக்கு அரைத்து -
காளியாகிய காளிகாளம்மையின்பொருட்டு அரைத்து, வழிசார்ந்ததொட்டு-
வழிந்த சந்தன்கதைத்திண்டி, அப்பேய் உரைத்தும் - அந்தப்பேய் உரைத்தும்,
மறைக்க அறியாத - ஒளிக்கஅறியாத, வல்பேயின்கையை - வலியபேயின்கை
யை, கூன் கத்திகொண்டு குறைக்கும் - வளைவாகிய கத்தியைக்கொண்டு வெ
ட்டும், எ - று.

சேரன்ஒருநாளிரவில் நகர்சோதனைவருட்பாது காளிகோயிலில் ஒருவன்
சந்தனம்அரைத்து வழிவதைக்கண்ட ஒருபேய் அதனைத்திண்டி, அரைப்பவன்
கத்தியைக்கொண்டு வெட்டக்கண்டு, அதனைக் கம்பரைக்கொண்டு கண்டசத்
தியாகப் பாடுவிக் வேண்டுமென்றெண்ணி, அவர் வீட்டுக்கதவை அப்போதே
போய்த் தட்டினசத்தத்தை நடையில் படுத்திருந்த அம்பிகாபதி கேட்டெழுந்து
தன்நந்தையாகிய கம்பரை அப்பேய்என்றழைத்து முதலிரண்டடியையும் பாட்,
கம்பர்மற்ற இரண்டடியையும் - சொல்லிமுடிக்க, அரசன்கேட்டுக் களித்துச்
சென்றான்.

கம்பர் வேளாளரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

50. கம்பியுயனிகர்காரளாதம் கமக்கடலுடுத்த

தாலக்குலமங்கபெற்றதறற்சதகாலமுமால்

கோலத்திருமுதத்தாலேமுந் தனன்கூடலிலே

ஆலக்கரப்படையான்றலைத் துசுமந்தனனே.

இ - ன். காலம் புயல்சிகர் - (கொடையினால்) கார்கால மேகம்போன்ற, காராளர் தம்மை - வேளாளரை, கடல்உடுத்த - கடலாகிய ஆடையையுடுத்த, குலம் - உயர்ச்சியுள்ள, தாலம்மங்கை - நிலமகள், பெற்றதனால் - பெற்றமையால், தலைக்காலத்து - முற்காலத்தில், மால்-திருமால், கோலம் திருமுகத்தாலே முகந்தனன் - தனது அவதாரமாகிய வராகத்தின் அழகிய முகத்தைக்கொண்டு குத்தியெடுத்தான், கூடலிலே - மதுரையிலுள்ள, குலக்கரப்படையான் - கையில் சூலாயுதத்தையுடைய சிவபெருமான், தலைமீது சுமந்தனன் - தலைமேற்சுமந்தான், எ - று.

திருமால் கோலத்திருமுகத்தாலே முகந்தனன்னன்றது இரணியாகுடன் கவர்ந்துபோன நிலமகளைப் பாதாளத்தினின்றும் கொம்பினால் குத்தியெடுத்த வராகாவதாரத்தைக் குறித்தது. கூடலிலே குலக்கரப்படையான் றலைமீது சுமந்தனனே என்றது மதுரையில் வைபவநதிப் பெருக்கைக்கொக்கும்போது செம்மனச் செல்லியென்னும் பிட்டுவாணிச்சியின் கூலியாளாய்வந்து மண்சுமந்துபாண்டியனால் பிரம்படிபட்ட சரிசுதிரசதைக்குறித்தது.

கம்பரால் பாடல்பொ விரும்பிய ஒரு கைக்கோளான் மனைவி தன்புருஷனை ஒளித்துவைத்து, கம்பரைத் தன்னிடத்திற் வரும்படிசெய்கதன். கம்பர்வீட்டி வரகவும் அந்தக் கைக்கோளன் ஒரு குறுந்தடியை கைக்கோண்டு கம்பரை அடிக்க
• வரும்போது அவர் பாடியது.

57. மயக்கணையா னவிழிக்கண்கொண்டு நட்டியி நட்டறையில்
பொய்க்களவாகப் புருந்ததுமுண்டு புணர்ந்ததுமில்லையா
கயக்கிசைவான குறுந்தடிகொண்டுகழுத்தநெரிக்கவரும்
கய்க்களவாவென்றங்கைடாசின் றுரமடாவிடா.

இ - ன். மயக்கு இணையான் - அஞ்சனகதுக்கு சிகரான், விழிக்கண்கொண்டு - கண்களாகிய பாணங்களைக்கொண்டு, மருட்டி (என்மனம்) மருளச்செய்ததனால், பொய்க்களவாக - பொய்யாகிய நளவுப்புணர்ச்சிக்காக, இருட்டுஅறையில் - இருளாகியவீட்டில், புருந்ததும உண்டு - துழைந்ததும உண்டு, புணர்ந்ததும இல்லையா - புணர்ந்ததும இல்லையா, கயக்கு இசைவான் - கைக்கிசைவாகிய, குறுந்தடிகொண்டு, கழுத்தை நெரிக்கவரும் - கழுத்தைமுறிக்கவருகிற, கய்க்களவா-கைக்கோளனே, (இவள்) எந்தநகையடா, - சிந்தாறமடா - உன்மனைவியடா, விடா - (என்னை) விடா.

வலையன்வீட்டிலும் இவ்வாறே அகப்பட்டுக் கொண்ட
போது பாடியது.

58. இருளையிருள்விழுகியெவ்விடமுந்தேனாறு
திருவிழியுக்கொல்லுந்தேனெல்லவருமல்லல்

வந்ததுண்டுசுந்ததில்லாமாலேயல்லாமலே
அந்தமனைபுந்தன்மனையே.

இ - ள். இருளை இருள் விழுங்கி-மிகஇருண்டு, எவ்விடமும்தோன்றாது-
எவ்விடமும் தோன்றாமல், இருவிழியும் - இரண்டுகண்களும், கோல்வழியே
செல்ல - கைக்கோலின் வழியாகவேபோக, வரும்அல்லில்-வருகின்ற இரவில்,
வந்தது உண்டு - நான்வந்ததுண்டு, மாலேஅல்லாமல் - ஆசையேயன்றி, சேர்ந்
தது இல்லை - புணர்ந்ததில்லை, அந்தஅம்மனை - அந்தத்தாய், உன்தன்மனையே-
உன்மனைவியேயாவாள், எ - று.

கம்பர் தன் மகனாகிய தீம்பிகாபதியைச் சோழன் கொன்றனனென்
னும் பகையால். யானை துரத்திவந்ததற்கந்தீர்த் தன் வீட்டில்
நுழைந்த அவ்வரசன் புநல்வனைக் கம்பர் எழுத்தாணி
யாந்ருத்திக்கொல்ல, அரசர் அவர்மீது அம்பெய்த
போது பாடியது.

31. வில்லம்புசொல்லம்புமே தினியில்லெண்ணெண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம் - வில்லம்பு
பட்டதடாவென்பார்பிற்பார்வெந்தாநின் குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற்சொல்.

இ - ள். பார்வேந்தா - சோழனே, மேதினியில் - உலகத்தில், வில்அம்பு
சொல்லம்பு ரெண்டிஉண்டு - வில்லம்பும் சொல்லம்புகிய இரண்டுண்டு,
(அவற்றுள்) வில்லம்பின் - வில்லம்பினும், சொல்லம்பே-சொல்லாகிய அம்
பே, மேல்அதிகம் - மிகவும் சிறந்தது, (என்னெனின்) அடா - ஏடா, வில்அ
ம்பு - நீ உன் வில்லிற்ரெடுத்த அம்பு, என்மார்பில்பட்டது - என் நெஞ்சிற்பா
ய்ந்தது, என்வாயில்சொல்-என்வாயினின்றும் (வெளிப்பட்ட)சொல்லாகியஅம்பு,
அடா - ஏடா, கின்ருலத்தைசுட்டது - உன்வமிசத்தை எரித்து நீருக்கிவிட்
டது, எ - று.

கம்பன்வீட்டு வெள்ளாட்டி பாடியது.

(1). நெற்படிவினாகழனி புட்டசூழ்நென்மலிவாழ்தச்சன்
கற்படிபிணைதோளான் பெயரோகங்கணகணகணவன்
விற்படிவாணுதலான்மனைநிமின் நிமிநிமிநிமிநிமி
சொற்படிவலைசெயுமாவளாதுந்தூரிதூரிதூரிதி.

இ - ள். நெற்படி வினாகழனி - நெல்லானது தரந்தரமாக விளைகின்றவ
ல்கள், புட்டசூழ் - பக்கங்களில் சூழ்ந்திருக்கின்ற, நென்மலி - நென்மலியெ
ன்னும் ஊரில், வாழ்-வாழ்கின்ற, தச்சன்—, கற்படிபிணைதோளான் - மலைபோ
லப் பருத்தபுயங்கையுடையவன், பெயரோ - (அவனது) பெயரோ, கண்கண
கணகணவன்—, (அவனுக்கு) வில்படிவாள் துதலான்மனைவி, வில்லைப்போல

ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடையவளாகிய மனைவி, மின்மினிமினிமினிமினிமி—
(அவளுக்கு) சொற்படிவேலைசெய்யும் அவளோ - சொல்லின்படி வேலைசெய்யு-
ளோ, துந்துமிதுரிதுரிதி—, எ - று.

நென்மலியூரில்வாழ்கின்ற தச்சன்பெயர் கங்கணகணகணவன், அவன்மனை-
விபெயர் மின்மினிமினிமினிமி, அவன் வேலைக்காரியின்பெயர் துந்துமிதுரிது-
ரிதி என்பது கருத்து.

இச்சேய்யுளும் அவ்வெள்ளாட்டி கம்பிட்டத்தில் தன் கல்வித்
திறத்தைக்காட்டவந்த சோமாசியென்னும் வித்வானை
நோக்கிப்பாடியது.

61. வட்டமதிபோலிருக்கும்வன்னிக்கொடிதாவும்
கொட்டுவார்கையினின்றுகூத்தாடும் - சுட்டால்
அரகராவென்னுமேயம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீதுறா.

இ - ள். எ அம்பலசோமாசி - ஒப் அம்பல சோமாசிஎன்னும் வித்வானே
வட்டமதிபோல் இருக்கும்-வட்டவடிவமுள்ள சந்திரன்போலிருக்கும், வன்னி-
க்கொடிதாவும் - நெருப்புச்சிகை தாவிப்படரும், கொட்டுவார் கையினின்று
கூத்தாடும் - அறைவோருடைய கைகளில்உன்று கூத்தாடும், சுட்டால் - சுட்டு
நீறுக்கினால், அரஅரானன்னும்—, அரகரா என்றுசொல்லி யணிதற்குரிய தா-
கும், ஈது - இப்பெயருள்ளது இன்னசென்று நீயாலோசித்துச் சொல்வதற்கு,
ஒருநாள்விட்டேன் - ஒருநாள்முழுதும் அவகாசம்கொடுத்தேன், உரை-ஆலோ-
சித்துச் சொல்வாயாக, எ - று.

வரட்டியென்பது பொருள். இரனைச்சொல்ல வகையறியாது அப்புலவன்
அவமானப் பட்டுப்போயின்ன் என்பா.

அரசன், காக்கை கடிதோட்டுங்கை என்றுசொல்ல, அதைச்சேர்த்துப்
பாடியகண்டசூத்தி.

62. கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்துவிளக்கெரியப்—பெண்டாவி
பூட்டுதற்குமுன்னமொருபுத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காக்கைகழுக்கோட்டுங்கை.

இ - ள். பார்வேந்தா-பூமியையாளுகின்ற அரசனே, கண்டாயோ - பார்த்
தாயோ, கானகத்து கள்ளியின்கீழ் - காட்டிலுள்ள கள்ளிப்புதலின்கீழ், வென்-
தாழைபூத்து விளக்குளரிய-வெண்டாழைபூத்து விளக்குப்போவெரிய, பெண்-
பெண்ணைவன், தாவிபூட்டுதற்கு முன்னம் - மண்கலியம்தரிப்பதற்கு முன்பே,
ஒருபுத்திரனை பெற்றெடுத்தாள் - (விபசரித்து) ஒருபுதல்வனை யின்றெடுத்தாள்.

(அதைக்கண்ட அவள்முதியோர் அவளைக்கொலைசெய்து ஆற்றில் மிதக்கவிட்டார்கள் ஆதலால்) கை - அவளதுகை, காக்கைகழுகு ஓட்டும் - (அச்சதலால் அது தன்னைக்கொத்தவரும்) காக்கையையும் கழுக்கையுமோட்டுகின்றது.

காட்டிற்கழுக்கோட்டும் என்றும்பாடம்.

திருவிடைமருதூர் தாசிகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியது

63. வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்மருதவனத்
திசனடியாரொழுபதின்மர்—நேசித்
திரவலர்மேனீட்டுவர்கையில்வுலகையாளும்
புரவலர்மேனீட்டுவர்பொற்றாள்.

கு - ள். வாசம் - மணமுள்ள, மலர் - தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற, மடந்தைபோல்வார் - திருமகளை சிகர்ப்பவரும், மருதவனத்து ஈசன் அடியார்-மருதவனத்திசனது அடியாரும்ஆகிய, எழுபதின்மர் - எழுபதின்மரும், இரவலர்மேல் - யாசகரமீது, நேசித்து கைநீட்டுவர் - விரும்பிக்கையைநீட்டுவர், இவ்வுலகை ஆளும் புரவலர்மேல் - இந்தவுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்மீது, பொன்தாள்கீட்டுவர் - அழகியபாதங்களை நீட்டுவர், எ - று.

அச்சுதன் என்பவனது வாயிலில்முழங்கும் ழாசைப்புகழ்ந்து

பாடியது.

64. குடகர் குணகடலென்பர் குடகக்
கிடகர்வடகடலென்பர் - வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச் சதர்ன்
முன்கடல் என்றார்க்குமுரசு.

கு - ள். திருந்துதார் அச்சுத - திருத்தமாகிய புறவையையணிந்த அச்சுதனே, சின்முன்கடை - உன்தலைவாயிலில், சின்று ஆர்க்கும் - சிலைபெற்று முழங்குகின்ற, முரசு-பேரிகை யோசையை, குடகர் குணகடல் என்பர்-மேற்றிசையார் கீழ்கடலென்பர், குடகுக்கு இடகர்வடகடல்என்பர் - குடகுக்குத் தெற்கிலுள்ளார் வடகடலென்பர், வடகடலோர் தென்கடல்என்பர்-வடகடலோர் தென்கடலென்பார், எ - று.

அச்சுதன் தலைவாயிலைப் புகழ்ந்துபாடியது.

65. குறையுளாரெங்கிரார்கூர்வேவிராம
என்றபாறுதிங்கனிருந்தான்—முறைமையால்
ஆளக்குந்தார்மார்பாவச்சதாவந்நாளில்
வாலிக்கிளைமன்கடை.

இ - ள். ஆலிக்கும் தார்மார்பா - (தேனைத்) துளிக்கின்ற பூமாஸையையணிந்த மாற்பையுடையவனே, அச்சதா - அச்சதனே, அந்நாளில் - திரேதாயுகத்தில், முறைமையால்—ஊழினால், வாலிக்கு இனையான்கடை - வாலிக்குஇனையவனாகிய சுக்ரீவனதுவாயிலில், கூர்வேல் இராமன்இறை - கூர்மையாகிய வேற்படையையுடைய இராமபிரான், ஆறுதிங்கள் இருந்தான் - ஆறுமாதம்இருந்தான், (ஆதலால்) குறைஉளார்-குறையுள்ளவர், எங்குஇரார் - (அந்தக்குறை திருமளவும்) எவ்விடத்துத்தான்இரார் (இருப்பர்), எ - று.

சுக்ரீவன் தலைவாயிலில் பூரீராமர் காத்திருந்ததுபோல உன்தலைவாயிலில் பல அரசரும் காத்திருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

கம்பர் கற்றுச்சொல்லி பாடியது.

(11). மாவுறங்கின்புள்ளுறங்கினவண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கினவெங்கண்மாளிருகண்ணுறங்கிலையகோ
கோவுறங்குகடையத்தலைக்குலதீபவள்ளுகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபுகாரசஞ்சலவஞ்சலென்னவடுக்குமே.

இ - ள். கோ - (திறைகொண்டவந்த) அரசர், உறங்கு - (சமயம்வாய்க்காமையால்) உறங்குகின்ற, கடைத்தலை - தலைவாயிலையுடைய, குலதீப-குலவிளக்குப்போன்றவனே, ஆ-பசுக்கள், வாய் - வாயினால், வள்ளுகுதட்டி - வள்ளிக் கொடியை மென்றுகொண்டே, உறங்கு-உறங்குகின்ற, புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள, அசஞ்சல - அசஞ்சலனே, மாஉறங்கின - மிருகங்கள் உறங்கின, புள்உறங்கின - பறவைகள்உறங்கின, வண்டுஉறங்கின - வண்டிகள் உறங்கின, தண்டலைக் - உறங்கின-குளிரந்த இடத்தையுடைய சோலைகளுறங்கின, எங்கள்மான் - எங்கள்பெண்ணைவன், இருகண் உறங்கிலன்-இருகண் ணுறங்கினவிலை, ஐய-ஐயனே, அஞ்சல் என்னஅடுக்கும் - நீ எம்மை அஞ்சற்களென்றுசொல்லத்தகும், எ - று.

அசஞ்சலனே, மிருகமுதலியவை உறங்குகின்ற இந்த இராக்காலத்திலும் என்மகள் உறங்குகின்றாளில்லை. ஆதலால் இவளை நீ அஞ்சவென்று சொல்லத்தகும் என்பதுகருத்து. இதனைக் கண்படைபெற்றது கங்குலேதலைத் தாய் அறிவுறுத்துவதாகக் கொள்க.

சேர்சோழ பாண்டியர்கள் ஏகம்ப வாணமுதலியார் விட்டிந்தவந்தி
முதலியாரெங்கேயென, அவர்மனைவி கழனிக்குப் போயினுரென,
அவர்கள் வேடிக்கையாக முடி நடப்போனுரோ வேன்றபோது
சை முதலியார்மனைவி பாடியது.

1. சேனைதழையாக்கிச்செங்குருதிரீர்தேக்கி
ஆணமிதித்தவடிச்சேற்றில்—மானபரன்
மாவேந்தர்வேந்தன்பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கண்முடி.

இ - ள். மானபரன் - பெருமையிற் சிறந்தோனும், மாவேந்தர்வேந்தன் -
பேரரசனுமாகிய, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பன், சேனைதழையாக்கி - சேனைகளை
எருத்தழையாக்கி, செங்குருதிரீர்தேக்கி - செவந்த உதிரநீரைத் தேங்கவிட்டு,
ஆணமிதித்த அடிச்சேற்றில் - யானமிதித்த அடிச்சேற்றின்கண், மூவேந்தர்
தங்கள் முடிபறித்து - சேர்சோழ பாண்டியர்களாகிய மூன்றரசர்கள் முடியைப்
பறித்து, நட்டான் - (நாற்றாக) நட்டான், எ - று.

அரசர்கள் சொன்னதை ஏகம்பவாணமுதலியார் மனைவி கணவனுக்குச்
சொல்ல, அவர்கோபித்துக்கொண்டு பூதத்தையனுப்பி, சேரனையும், சோழனை
யும் தன் சிறைச்சாலையி லடைத்துவிட்டுப் பாண்டியனிடத்திற்கனுப்ப, அவனி
டத்தில் வேப்பமாலையிருப்பதனால் பூதம்அஞ்சித்திரும்ப, அப்போது ஏகம்பவா
ணர் அவ்வேப்பமாலையை உபாயமாய் வாங்கிவர நான்குபெண்களையனுப்ப, அந்
நால்வரும் ரம்பைமுதலிய தேவதாசிகளைப்போல அரசன் சமூகத்தில் நடனஞ்
செய்து அவனைப் பிரமிக்கப்பண்ணியபோது, அவன்முத்துமாலையுமுதலிய அணி
களைப் பரிசாகக்கொடுக்கவர, அவர்கள் அவற்றை மறுத்து வேப்பமாலையைத்
தஞ்சுவெனப் பாடியவை.

2. தென்னவாமீனவாசிலிமாறாமதுரை
மன்னவாபாண்டிவளநாடா—முன்னம்
சுரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
சுரும்புக்குவேம்பிலேகண்.

இ - ள். தென்னவா - தென்னவனே, மீனவா - மீனக்கொடியை யுடைய
யானே, சீலிலிமாறா—ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையுடைய அழகிய வில்லாளியாகிய பாண்
டியனே, மதுரைமன்னவா - மதுரைக்கரசனே, பாண்டிவளநாடா - பாண்டி
வளநாட்டை யுடையவனே, முன்னம்—முன்னாளில், சுரும்புக்கு தார்அளித்த -
வண்டிக்கு மாலையைக்கொடுத்த, துய்யதமிழ்நாடா—பரிசுத்தமாகிய தமிழ்நா
ட்டை யுடையானே, சுரும்புக்கு - சுரும்புபோல் வானாகிய எண்பெண்ணுக்கு,
வேம்பிலேகண் - உன் வேப்பமாலையிலே திருஷ்டியுண்டு, எ - று.

3. மாப்பிந்தாரீகில்லும்புத்துவண்ணத்தாரீகில்லவென்பெண்
வேப்பந்தார்க்காசைக்கொண்டுவிட்டாளே — பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச்சீவிலிமாறாதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீரமாறா.

இ - ள். பூ - மலர்கள்ஈற்றைந்த, பைதார் சேர்ந்திருக்கும்-பசியசோலைகள்
பொருந்தி யிருக்கின்ற, நெல்வேலி சீவிலிமாறா-திருநெல்வேலிச் சிறைவளைய
சீவிலிமாறனே, தமிழை ஆய்ந்துஇருக்கும் வீரமாறா-தமிழை யாராய்ந்திருக்கிற
வீரமாறனே, என்பெண் - என்மகள், மாபைதார்க்கு அல்ல - அழகாகிய பசிய
பூமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டாளல்லள், வண்ணம்-அழகாகிய, முத்து தாரீக்கு
அல்ல-முத்துமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டாளல்லள்,வேப்பந்தார்க்கு ஆசைக்கொ
ண்டுவிட்டாள்-(உனது) வேப்பமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டுவிட்டாள், எ-று.

4. வேம்பாகிலுமினியசொல்லிக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுமுதவவேண்டாவோ—மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்தமீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலையைத்தாண்டான்.

இ - ள். வேம்பாகிலும் இனியசொல்லிக்கு - வேகின்ற சர்க்கரைப்பாகி
னும் இனிமையாகிய சொல்லையுடையாளுக்கு, நீபுனைந்த - நீதரித்த, வேம்பா
கிலும் உதவவேண்டாவோ - வேப்பமாலையையாவது கொடுக்க வேண்டாமோ,
மீன்பாயும்வேலையிலே - மீன்கள்தாவுகின்ற கடலின்மீது, வேலைவைத்த - வே
லைப்பிரயோகித்த, மீனவா - பாண்டியனே, மான் - (என்) பெண்ணானவன்,
நின்புயத்து மாலையிலே - உன்தோளிலணிந்த வேப்பமாலையின்மீது, மாலையை
த்தான் - விருப்பத்தைவைத்தான், எ - று.

5. இலகுபுகழாறையேகம்பவாணன்
அலகைவரும்வருமென்றஞ்சி—உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசைவண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான்வேம்பு.

இ - ள். உலகுஅறிய - உலகத்தார் அறியும்படி, வானவர்கோன் சென்னி
மிசை-தேவேந்திரனது சிரத்தின்மீது, வன்கை வளைஎறிந்த - (தன்) கொடை
க்கையிலுள்ள வளையையேவின, மீனவர்கோன் - பாண்டியன், இலகுபுகழ்-
விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய, ஆறை ஏகம்பவாணன் - ஆறை ஏகம்பவாண
னது, அலகைவரும்வரும் என்றுஅஞ்சி - பூதம்வரும்வரும் என்றுபயந்து, (எ
ன்றுணிந்து) கைவிடான்வேம்பு - வேப்பமாலையைக் கைவிடான், எ - று.

பரந்தையிற் பரிந்துவந்த தன்நாயகனைநோக்கிப்

பாண்டியன்மனைவிகூறியது.

6. வேண்டியபோதின் பம்விளைக்குமடந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத்தீண்டாதே---பாண்டியா
முல்லைக்கதிபாமுகம்பார்த்தகலரின்று
சொல்லக்கடவவெல்லாஞ்சொல்.

இ - ள். வேண்டியபோது-விரும்பியபோது, இன்பம்விளைக்கும்-சுகத்தை
யுண்டாக்குகிற, மடந்தையரை - (பொது) மாதரை, தீண்டியகையால் - தொ
ட்டகையால், என்னைத்தீண்டாதே - என்னைத்தொடாதே, பாண்டியா—, முல்
லைக்கு அதிபா-முல்லைநகர்க்கு இறைவனே, அகலரின்று - தூரலின்று, முகம்
பார்த்து - என்முகத்தைப்பார்த்து, சொல்லக்கடவ எல்லாம்சொல் - சொல்ல
வேண்டியவற்றையெல்லாம் சொல்லக்கடவாய், எ - று.

இதுவுமது.

7. கலையான்முலைமூடிக்கண்வலைக்குள்ளாக் குப்
விலைமாதர்தாம்வரவிட்டாரோ—விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்தகுறைதீர்த்தாய்மசில
கங்கையிலேநீராடிவா.

இ - ள். கலையால்முலைமூடி - ஆடையால் தனங்களைமறைத்து, கண்வலை
க்கு உள்ஆக்கும் - கண்களாகிய வலைக்குள்ளே அகப்படுத்துகிற, விலைமாதர்
தாம்வரவிட்டாரோ - வேசையர்தாம் (உன்னைஇங்கு) வரவிட்டனரோ, விலை
மாதர் - (அந்த) விலைமாதரது, கொங்கையிலே தோய்ந்த-தனதடத்தில்படிந்த,
குறைதீர - பாவம்தீர, துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, சிவகங்கையிலே நீராடிவா -
சிவகங்கையில் மூழ்கி வருவாயாக, எ - று.

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும். கசுள

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும்.

கைக்கோளர் ஈட்டியெழுபது என்னும் பிரபந்தத்தை

ஒட்டக்கூத்தர் பாடும்பொருட்டுத் தமது சிரங்குளையே பரிசாகக்கொடுக்க,

அப்புலவர் அவர்களைப்பிழைப்பிக்கும்பொருட்டுச்

சிரச்சிங்காதனத்திலிருந்துபாடியது.

1. கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங்கல்வியுணர்கவிலல்லோரைத் தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில்வாழ்வதுஞ்சத்தியமேயன்றே சிலைவாணனாவிருந்தாயிரம்புயங்கடுகணிந்துமுயர்சீவனுற்றான் தலையாவிக்கொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.

இ - ள். கலைவாணி - எல்லாக்கலைகளுக்கும் அதிதேவதையாகிய சரசுவதியே, நீ உலகில் இருப்பதுவும் - நீ உலகத்தில் வியாபித்திருப்பதும், கல்விஉணர்கவிலல்லோரை - வித்தையை யறிந்த புலவோர்களை, தலைஆக காப்பதுவும் - தலைமைபெறக்காப்பதுவும், அவர்நாவில் வாழ்வதும் - அவருடைய நாவினிடத்து வசிப்பதும், சத்தியமேயன்றே - சத்தியமேயல்லவோ, சிலைவாணன்நா இருந்து - வில்லையுடைய வாணசுரனது நாவில் தங்கியிருந்ததனால், ஆயிரம் புயங்கள் துணிந்தும் - (அவனது) ஆயிரந்தோள்களும் அறுபட்டும், உயர் சீவன்உற்றான் - உயர்ந்த உயிரைப்பெற்றிருந்தான், (ஆதலால்) தலை ஆவிகொடுத்திடும் - (தமது) தலையையும் உயிரையும் தந்த, செங்குந்தர் - செங்குந்தரெல்லாரும், உயிர்பெற்றிட - உயிர்பெற்றெழும்வண்ணம், நீ தயைசெய்வாய் - நீ கருணை செய்யவேண்டும், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் செங்குந்தரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

2. நிலைதந்தா நுலகினுக்கு மியாவருக்கு மாணமதை நிலைக்கத்தந்தார், கலைதந்தார் வணிக நக்குச் சீவனஞ்செய் திடவென்றே கையிற்றந்தார், விலைதந்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்த ரென்கவிக்கே விலையாகத்தம், தலைதந்தா னொனக்குமொட்டக் கூத்தனைனப் பெயரினையுந்தார்த்தந்தாரோ.

இ - ள். செங்குந்தர் - செங்குந்தர்கள், உலகினுக்குள் - உலகத்தில், நிலை தந்து ஆர்யாவருக்கும் - நிலைபெற்றிருக்கிற எல்லாச் சாதியார்க்கும், மாணமது நிலைக்கத்தந்தார் - மாணம் அழியாது நிலைபெறச்செய்தார்கள், ஆர் வணிகருக்கு - உலகில்விறைந்த வியாபாரிகளுக்கு, சீவனம் செய்திடஎன்று - சீவனஞ் செய்தற் பொருட்டு, கலைதந்து - ஆடையையுண்டாக்கி, கையில்தந்தார் - (அவருடைய) கையில்கொடுத்தார்கள், தமிழினுக்கு - (வித்வான்கள்பாடிய) தமிழ்ப்பாடல்சுளுக்கு, விலைதந்தார் - (பெரும்பொருளை) பரிசிலாகக்கொடுத்தார்கள், என்கவிக்கு விலையாக - (இவர்மீது பாடப்பட்டசாட்டி யெழுபது என்னும் பிரபந்தமாகிய) என்பாடலுக்கு விலையாக, எனக்கும் தம்நிலைதந்தார் - எனக்கும் தமது

கனி அ ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்பலுவரும்.

தலையையும் கொடுத்தார்கள், ஒட்டக்கூத்தன் என்னும் பெயரினையும் தாமதந்
தார் - ஒட்டக்கூத்தன் என்கிற பெயரையும் தாம்கொடுத்தார்கள், எ - று.

சோழராஜன் ஒருவிதவானுக்த விருதுகொடுத்தபோது.

ஒட்டக்கூத்தன் பொறுமைகொண்டு பாடியது.

3. பத்துக்கொண்டன திக்கும் பதறிப் போயுலையப்
பைம்பொற்றரகைசிந்தப்பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந்திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிக்கைக்கொண்டருண்மாபரண
முத்துப்பந்தரினிற்குங்குருளைக்குஞ்சினவேன்
முருகற்கும்பொதியக்கோமுனிவற்குஞ்சடிலக்
கொத்தற்கும்பதாமக்கொந்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழக்கேன்கொடியுங்காளமுமே.

இ - ன். பத்துக்கொண்டன திக்கும் பதறி போய் உலைய - பத்தென்னும்
தொகையைக்கொண்ட திசைகளும் பதறி நடுங்கவும், பைம்பொன் தாரகை
சித்த - பசும்பொன்னிறமுள்ள நக்சுத்திரங்கள் உதிரவும், பகிரண்டத்துஇடை
நீள் - பகிரண்டத்தினளவும் நீண்ட, மத்துக்கொண்டு - (மந்தரமலையாகிய) மத்
தினால், மதிக்கும் - கடைந்த, திரை ஆழி - அலைகளோடுகூடிய பாற்கடலை
யுடைய, நெடுமால் - திரும்மாவின், வடிவாகி - உருவங்கொண்டு, புவி-பூமிமு
முதும், கைக்கொண்டு - டைப்பற்றி, அருள் - ஆண்டருளுகின்ற, மாபரண-
மாபரணனே, முத்துப்பந்தரில் நிற்கும் குருளைக்கும் - முத்துப்பந்தலில் வசி
க்கின்ற திருஞான சம்பந்தர்பாடிய பாடலுக்கும், சினம் வேல் முருகற்கும்-கோ
வத்தையுடைய வேலாயுதமேந்திய முருகர் பாடியபாடலுக்கும், பொதியம் கோ
முனிவற்கும் - பொதியமலையில் வாழ்கின்ற முனிசிரேஷ்டராகிய அகத்தியர்பா
டிய பாடலுக்கும், சடிலம்கொத்தற்கும் - சடைக்கற்றையையுடைய பரமசிவன்
பாடியபாடலுக்கும், பதாமக்கொந்து அயனுக்கும் - தாமரைமலரை யாசநமாகவு
டைய பிரமதேவன் பாடியபாடலுக்கும், அலது - அன்றி-இ-இந்த, கூழைதண்
தமிழுக்கு-அற்பமாகிய தமிழ்ப்பாடலுக்கு, கொடியும் காளமும் ஏன்-கொடியும்
காளமும் (கொடுத்தல்) யாதுக்கு, எ - று.

கம்பைக்காவலன் என்னும் ஓர்பிரபுவின்மீது பாடியது.

4. மாங்குழிலால்விட விதன்னம்பி னறக்கம்பவாரி தியால்
ஒங்கியபூமெல்லையெய்நிறுந் பருந்தியால்
திக்குறுமேநல்லெழில்குன் றுமேகொம்புசீர்கெடுமே
காங்கெய்னெனசொல்லகளங்கனேகம்பைக்காவலனே.

இ - ன். மாங்குழிலால் - மாமரத்திலுள்ள குயிலினாலும், விவ்விதன் அழி
னல் - மண்மதனது பாணத்தினாலும், கம்பம் வாரி தியால் - அசைதலுள்ள தட
லினாலும், ஒங்கிய - உயர்ந்த, மெல் - மென்மையாகிய, பூ அன ஓன்றினால்,

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புவரும். கக் க

புஷ்பசயந மொன்றினாலும், உம்பர் ஊர்மதியால் - ஆகாயத்தில் தவழ்கின்ற சந்திரனாலும், கொம்பு - பூங்கொம்புபோல் வாளாகிய என் பெண்ணைவன், தீங்குஉறும் - தீமையைடைவான், நல் எழில்குன்றும் - நல்ல அழகழிவான், சீர்கெடும் - மேன்மையை யிழப்பான், காங்கேயனே—, அகனங்கனே—, கம்பைக்காவலனே—, சொல்-சொல்வாயாக.

குயில் முதலியவற்றால் என்பெண் சேழிவதற்குமுன் கம்பைக் காவலனே நீவந்து இவளைக் காக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. மூன்றாமடியில் ஏகாரமூன்றாம் சுற்றை.

காங்கையைப் பயந்த ஒருபெண் ஒருசோரநாயகனை விரும்பி, இராக்காலத்தில் நீர்ப்பெருக்கில் மிதக்கின்ற பிணத்தையே தெப்பமாகக் கொண்டசென்று அவனைக்கூடியதுபலித்து மீண்டுவரும்போது, முதலையானது காலைப்பற்ற, அதைத் தன்காலிலணிந்த கொலுசினால் கன்னத்தில் உதைத்தாள். இந்தச் செய்தியைச் சோழன்கண்டுவந்து கேட்டபோது ஒட்டக்கூத்தன்பாடிய கண்டசுத்தி.

ப. கரண்டகண்டத்தொனிக்கஞ்சியமானகருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணமீதுசென்றனள்சேர்ந்தவனை
அரண்டவின்பங்கொடுமீளக்கரம்பற்றவங்கொலுசால்
குரண்டகன்னத்திலுதத்தனள்காணங்குலோத்துங்கனே

இ-ள். அங்குலோத்துங்கனே - அழகிய குலோத்துங்கச்சோழனே, கரண்டம் - நீர்க்காக்கையின், கண்டத்தொனிக்கு அஞ்சிய - குரலோசைக்குப்பயந்த, மான் - பெண்ணைவன், கருங்கங்குலிலே - கருமையாகிய இராக்காலத்தில், திரண்டவெள்ளத்தில் - பெரியவெள்ளத்தில், பிணமீது சென்றனள் - பிணத்தின் மேலேறிப்போய், அவனைசேர்ந்து - அந்தச் சோரநாயகனைக்கூடி, அரண்ட இன்பம்கொடு - வெருட்சியாகிய இன்பத்தையதுபலித்து, மீள-மீண்டவர, கரம்பற்ற - முதலை (காலைப்) பிடிக்க, அங்கொலுசால் - அழகிய கால் கொலுசினால், குரண்ட கன்னத்தில் உதைத்தவள் - திரைந்த கன்னத்தில் உதைத்தாள், எ - து.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனுக்குப் பெண்கேட்டபோது பாண்டியன் சோழனுக்கு என்னபெருமையென்று வினாவ, அச்சோழனுடைய
குதிரை, நதி, மாலை, துலம், வீரம், கொடி, நகர், தேசம்
இவைகளுக்குப் பாண்டியனுடைய குதிரைமுதலிய
அவ்வெட்டும் ஒப்பாக மாட்டா எனப்
பாடியது.

சோரத்துக்கொப்போகனவட்டமம்மாளை

கறுவதும்காவிரிக்குவையையோவம்மாளை

௧௭0 ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புவரும்.

ஆருக்குவேப் புந்கராகுபோவம்மாளை
 ஆதித்தனுக்குநிகரம்புலியோவம்பாளை
 வீரர்க்குள்வீரனெருமீனவனேவம்பாளை
 வெற்றிப்புலிக்கொடிக்குமீன்கொடியோவம்மாளை
 ஊருக்குறந்தைநகர்க்கொற்கையோவம்மாளை
 யொக்குமோசோணாட்டுக்குப்பாண்டிநாடம்மாளை.

இ - ள். கனவட்டம் கோரத்துக்கு ஒப்போ - கனவட்டமானது கோரத்
 துக்குஒப்பாகுமோ, காவிரிக்கு கூறுவதும் வையையோ - காவிரியாற்றுக்கு உவ
 மையாகச் சொல்லப்படுவதும் வையையானோ, வேம்புஆருக்கு சிகர்ஆருமோ -
 வேப்பமாலே ஆத்திமாலுக்கு சிகராகுமோ, ஆதித்தனுக்கு - சூரியனுக்கு, அம்
 புலியோசிகர் - சந்திரனோ சிகராவது, ஒருமீனவனோ - ஒருபாண்டியனோ, வீர
 ர்க்குள்வீரன் - வீரருக்குள்ளே வீரனாயிருப்பவன், வெற்றி புலிக்கொடிக்கு -
 வெற்றியுள்ள புலிக்கொடிக்கு, மீன்கொடியோ - மீன்கொடியோ சிகராவது,
 ஊருக்கு - ஊர்களில், கொற்கையோ - கொற்கைநகரமோ, உறந்தைசிகர் -
 உறந்தை நகரத்துக்கு சிகராவது, பாண்டிநாடு - பாண்டிநாடானது, சோணாட்
 டுக்கு ஒக்குமோ - சோழநாட்டை சிகர்த்திருக்குமோ, ௬ - று.

கோரம் - சோழன் ஏறும்புதிரை. கனவட்டம் - பாண்டியன் ஏறும்பு
 திரை.

அதந்துமாறகப் புகழேந்திப்புவவர் பாடியது.

7. திருநெடுமாலவதாரஞ்சிறுபுலியோவம்மாளை
 சிவன்முடியிலேறுவதுஞ்செங்கதிரோவம்மாளை
 ஒருமுனிவனேரியிலோவுனாதெளிந்ததம்மாளை
 ஒப்பரியதிருவினையாட்டுறந்தையிலோவம்மாளை
 களையெதிரேடேறியதுகாவிரியோவம்மாளை
 கடிப்பகைக்குத்தாதகியங்கண்ணியோவம்மாளை
 பரவைபணிந்ததுஞ்சோழன்பதந்தனிலோவம்மாளை
 பாண்டியனாற்பரக்கிரமப்பகரெளிதோவம்மாளை.

இ - ள். திருநெடுமால் அவதாரம் சிறுபுலியோ - திருமகனையுடைய நெடு
 மாலின் அவதாரம் சிறுபுலிதானோ, சிவன் முடியில் ஏறுவதும் செங்கதிரோ -
 சிவனது சிரசினிமீதேறுவதும் சூரியன்தானோ, உரைதெளிந்தது ஒருமுனிவன்
 நேரியிலோ - தமிழ்ப்பாலைத் தெளிவடைந்தது ஒப்பற்ற நேரிமலையிற்றானோ,
 ஒப்பு அரிய திருவினையாட்டு உறந்தையிலோ - உவமையில்லாத திருவினையாட்
 ல்களைச் சிவபெருமான் செய்தது உறந்தையில்தானோ, கரை எதிர்வு எறியது
 காவிரியோ - கரையைநோக்கி வு எதிரேறியதற் கிடமாயிருந்தது காவிரிநதி
 தானோ, கடிப்பகைக்கு-வேம்புக்கு சிகராவது, தாதகி அம்கண்ணியோ - அழ
 கிய ஆத்திதானோ, பரவைபணிந்ததும் சோழன் பதந்தனிலோ - சடவானது

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும். கனக

வந்துபணிந்ததும் சோழனது பாதத்தில்தானே, பாண்டியனார் பரக்கிரமம் பகர்
எளிதோ - பாண்டியனாருடைய வல்லமை சொல்லுதற்கெளிதாகுமோ, எ-று.

சோழன்பவனிவரும்போது ஒட்டக்கூத்தன் அவனைப்புகழ்ந்து

இரண்டடிபாட, சோழனிரண்டடிபாயது.

8. ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகில்மெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரானிந்தநீணிலத்தில்
பாடுப்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்தங்கச்சோழனைன்றேயென்னைச்சொல்லுவோ.

இ - ள். ஆடும் கடைமணி நாவசையாமல் - அசையு மியல்புள்ளவாயில்
மணியானது நாவசையாசுவண்ணம், அகிலம் எங்கும் - உலகமெங்கும், நீடும்
குடையைத் தரித்தபிரான் - பெரிய குடையைத்தரித்து சிழலைச்செய்கின்றபெ
ருமான், இந்த நீள்சிலத்தில்-இந்தப்பெரிய சிலவுலகத்தில், புலவர் பாடும்புகழ்-
புலவர் புகழ்ந்துபாடும் புகழையுடைய, ஒட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தை - ஒட்டக்
கூத்தனது திருவடித்தாமரையை, சூடும் - சிரசிலணிகின்ற, குலோத்துங்கச்
சோழன் என்றே என்னைச்சொல்லுவர், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனது யானைச்சங்கிலி யவிழ்க்கப்
பட்டதைக் குறித்துப்பாடியது.

9. இன்னங்கலிங்கத்திகல்வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன் தமிழ்நாட்டைச்சிறியோ - சென்னி
அகலங்காவுன்றையிராவத்தின்
நிகலங்கால்விட்டநீனைவு.

இ - ள். சென்னி அகலங்கா - அகலங்கச்சோழனே, உன்றன் அயிராவ
தத்தின் - உன் யானையினது, சிகளம் - கால்விலங்கானது, கால்விட்டநீனைவு-
காலேவிட்டு நீங்கினதற்குக்கருத்து, இன்னம் - இன்னமும், கலிங்கத்து - கலி
ங்கதேசத்தில், இகல்வேந்தர் உண்டுஎன்றோ-பகையரசர் உளரென்பதுதானே,
தென்னன் தமிழ்நாட்டைச்சிறியோ - பாண்டியனது தமிழ்நாட்டைக் கோவித்
தோ, (யாமறியோம்), எ - று.

புகழேந்திப்புலவர் பாண்டியனது யானைச்சங்கிலி யவிழ்க்கின்வரும்
பயனைக்குறித்துப் பாடியது.

10. தென்னவன்றென்னர்பெருமான் நிறன்மதுறா
மன்னவன்கோக்கரிற்றின்வல்லிக்கும் - பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்தாமபயகுலன்மகனிர்
தாலிக்குமொன்றேதனோ.

இ - ள். தென்னவன் - பாண்டியன், தென்னர்பெருமான் - தென்ன
டார்க்குறையன், திறல்-வலிமைபொருந்திய, மதுரைமன்னவன் - மதுரைநாடு

கனட ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும்.

ந்தன், (அவனது) கோ களிற்றின்வல்லிக்கும் - பட்டத்துயானைச் சங்கிலிக்கும், பொன்னிநாடு ஆலிக்கும்வேந்து ஆம் - பொன்னி நாட்டில்களித்து வாழ்கின்ற வேந்தனாகிய, அபயகுலன் மகளிர் தாலிக்கும்-சோழனது குலமகளிரது மங்கல குத்திரத்துக்கும், தனோன்றே - முடிச்ச ஒன்றேயாம், எ - று.

பாண்டியனது பட்டத்து யானைச்சங்கிலி யவிழ்க்கப்பட்டவுடனே அது சென்று சோழன் முதலியோரைக்கொல்லும், அதனால் அவன்குலமகளிர் மங்கல நாளை யிழப்பர் என்பதுகருத்து.

அரசன் புகழேந்தியை யாரேன வினவ, ஒட்டக்கூத்தன் இவன் பித்தனென்றபோது புகழேந்திப்புலவர் பாடியது.

11. சத்தம்பயிலும் புலவோர்கதலித்தண்டோட்டம்புகும்
பித்தனிவனென்பொன்னைக்கண்டாற்பெருத்துப்பண்ணத்துத்
தத்தர் பிறகிடும்பார்வேந்தர்தங்கடடமகுட
சத்தம்பசுத்தங்காண்கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே.

இ - ள். பெருத்து பண்ணத்து - மிகப்பெருத்து, தத்தம் பிறகிடும்-தத்தமக் குப்பின்னிடிகின்ற, பார்வேந்தர்-தங்கள் - பூமியையுடைய அரசரது, தடமகுட சத்தம் - பெரியமுடியோசையை, அபசுத்தங்காண் - அபசத்த மாகக்காண்கிற, கங்குல்யானை சயதுங்கனே - இருன்போலும் கரியயானைகளையுடைய சயதுங்கனே, சத்தம்பயிலும் புலவோர் - இலக்கணசாத்திரத்தில் பழகுகின்ற புலவர்கள், என்னைக்கண்டால் - என்னைப்பார்த்தால், இவன் தன் கதலி தோட்டம் புகும்பித்தன்என்பர் - இவன்குளிர்ந்த வாழைத்தோட்டத்தில் துழைகின்ற பித்தனென்பார்கள், எ - று.

பித்தர் வாழைக்கொல்லையில் துழைந்து அந்தகிழலிலிருந்தால் பித்தம்தனியுமென்பது ஆயுணால் வழக்காதலால் "கதலித்தண்டோட்டம் புகும்பித்தன்" என்றார். அபசத்தமாகக்காண்டலாவது-உடைத்து ஒட்டையாக்கல்.

யானைமேல் பவனிவரும் சோழன் ஒட்டக்கூத்தனால் சிறைச்சாலை யில் அடைக்கப்பட்டு, அச்சாலையின் தாத்தில் நின்று வேடிக் கையாக பார்த்துக்கொண்டிருந்த புகழேந்திப்புலவரைச் சுட்டி, இவன்சிறந்த புலவனன்றே என்றபோது ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

12. மானிற்குமோவிற்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிலவெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிற்தவெங்கட்கூறமுனம்விசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன்றோற்றத்திறுர்மன்னனே.

- ள். தாம்மன்னனே - வெற்றிமாலையையணிந்த சோழ மகாராசனே, இந்தவாளரிவேங்கைமுன் - இந்த ஒளியுள்ள நேற்க்களையுடைய வேங்கைப்

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும். கனங்

புலிக்கெதிரே, மான்சிற்குமோ - மாணுதுசிற்குமோ, இளரியும் தணல்முன்-
இந்தளிகின்ற நெருப்புக்கெதிரில், வற்றிச்செத்தகான் சிற்குமோ-நீர்ப்பசை
யற்றுப்போன காடானதுசிற்குமோ, இத்தவெங்கண் சுறாமுனம் - இந்தக்கொடு
மையையுடைய சுறாமீனுக்கெதிரில், கணைகடலின் மீன்சிற்குமோ-ஒலிக்கின்ற
கடலிலுள்ள மற்றைச் சிறுமீன்கள்சிற்குமோ, இக்கதிரவன் தோற்றத்தில் -
இந்தச்சூரியோதயத்தில், வீசுபனிதான்சிற்குமோ - வீசுகின்ற பனிதானும் சிற்
குமோ, (இவ்வுவமைகள்போல எனக்கெதிரில் இந்தப்புகழேந்தி சிற்சமாட்டுவ
னே), எ - று.

இதைக்கேட்ட புகழேந்திப்புலவர் அரசனைநோக்கி, இக்கவியை
ஒட்டிப்பாடவோ வெட்டிப் பாடவோவென, அரசன் ஒட்டக்
கூத்தனிடத்துள்ள அன்பால் ஒட்டிப்பாடென அவ்வாறே
புகழேந்தி ஒட்டிப் பாடியது.

13. மாணவனுனந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனுனவ்வெரியுந்தணன்முன்கணைகடலின்
மீனவனுனந்தவெங்கடசுறாமுனம்வீசுபனி
தானவனுனக்கதிரவனோற்றநற்றூர்மன்னனே.

இ - ள். நல்தார்மன்னனே-அழகிய பூமாலையைத் தரித்த அரசனே, அவன்
மான் - அந்த ஒட்டக்கூத்தன் மான், நான் அந்தவான் அரிவேங்கை - நான்
அந்த மான்களைக்கொல்லுகின்ற ஒளிபொருந்திய கோடுகளையுடையபுலி, அவ
ன்முன்வற்றிச் செத்தகான் - அவன்பசையற்று உலர்ந்தகாடு, நான் அளரியும்
தணல்—நான் அதனைளரிக்கின்ற அந்தக்காட்டுத்தி, அவன்கணைகடலின்மீன் -
அவன் ஒலிக்கின்ற-கடல்மீன், நான் அந்தவெங்கண்சுறா—நான் அந்தக்கொடிய
சுறாமச்சம், அவன்வீசுபனி - அவன்பெய்யும்பனி, நான் அகதிரவன் தோற்
றம் - நான் அதனைநீக்கும் சூரியோதயம், எ - று.

புகழேந்திப்புலவர் தன்பிதாவின் சமஸ்தான வித்வானுகையாலும், நெ
டுகளாய் அவர்சிறையி் விருப்பதினாலும், அந்தச் சிறையினிள்
மும்மீட்க விரும்பின ராஜபத்தினி தனதுபள்ளியறைக்கு
அரசன்வரும் சூறிப்பறிந்து, கதவை மூடிக்கொண்டு
உள்ளே பிரவேசிக்க வொட்டாமல் தடைசெ
ய்தபோது, அக்காலத்து வழக்கத்தின்படி
அரசன் மனைவியின் ஊடலுத்தணி
க்கும்படி ஒட்டக்கூத்தனையனு
ப்ப, அவன்போய் கதவி
ன்புறத்துவின்று
பாடியது.

14. நானேயுனியுன்னிவேண்டுவதில்லைநளினமலர்த்
தேனைகவாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிவோ

கனசூ. ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப் புலவரும்.

வானேறனையவிரளிகுலாதிபன்வாயில்வந்தால்
தானேதிறக்குமுன்கையிதழாகியதாமரையே.

இ - ள். நளினமலர்நேனே - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற தேன்போலும் இன்சுவையைத் தருகிறமொழியையுடைய திருமகளை நிகர்ப்பவளே, கவாடம் திறந்திடுவாய் - கதவைத் திறப்பாயாக, திறவாவிடில் - திறவாவிட்டால், வான் ஏறாஅனைய - (பகைவராகிய பாம்புகளுக்கு)மேகத்திலிடிக்கின்ற ஆணிடிபோன்றவனாகிய, இரவிகுலாதிபன் - சூரியகுலத்தரசனாகிய சோழன், வாயில்வந்தால் - (உன்) வாசலில்வந்தால், நின் - உனது, கைஇதழ் தாமரை - (விரல்களாகிய) இதழ்களையுடைய கைத்தாமரையானது, தானேதிறக்கும்-தானேதிறந்துவிடப் போகின்றது, (ஆதலால் அந்தவிஷயத்தைப்பற்றி) நான் இனி உன்னைவேண்டி வதில்லை - நான் இனியுன்னைப் பிரார்த்திப்பதில்லை, எ - று.

இதைக்கேட்ட அரசன்மனைவி ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்திப் புலவரைச்
சிறையில் வைத்திருக்கின்ற கோபமிருதியால், ஒட்டக்கூத்தன் பாட்
டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாளர் என்றுசொல்லி மேலும் ஓர் தான்
பூட்ட, இதனை ஒட்டக்கூத்தனால் அறிந்த அரசன் இவன்
ஊடலுக்குக் காரணம் புகழேந்தியைச் சிறையில்
வைத்தமை யாகுமென்று ஆலோசித்துத் துணி
ந்து புகழேந்திப் புலவரைச் சிறையினி
ன்று நீக்கி, அவ்வுடலை நீக்கும்படி
அனுப்பியபோது அப்புலவர்
பெருமான் பாடியது.

15. இழையொன்றிரண்டுவிகிர்செய்துநுண்ணிடையேந்துவள்ளைக்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கேகொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டு கைமாபரணனின்வாயில்வந்தால்
பிழையொன்றிரண்டுபொருளோதமுயிற்றிபிறந்தவளோ.

இ - ள். இரண்டுவிகிர்செய்த இழைஒன்று - இருபிளவாகச் செய்யப்பட்ட னுவிழையின் ஒரு சிறுகூறுபோன்ற, துண்இடை-துட்பமாகிய இடையையும், அந்துவள்ளைக் குழை ஒன்று இரண்டுவிழி-காதில் அணிந்த குழைகளைச்சென்று திண்கிற இருகண்களையும்உடைய, அணங்கே-தெய்வப்பெண் போல்பவளே, கொண்டகோபந்தணி - நீ கொண்டகோவத்தை நீயே தணித்துக் கொள்ளவேண்டும், மழைஒன்று - கைம்மாறு கருதாக்கொடையாகிய மேகத்தின்குணமமைந்த, இரண்டுகை - இரண்டுகைகளையும், மானம் ஆபரணன் - மானமாகிய ஆபரணத்தையும் உடையவனாகிய சோழமஹாராஜன், நின் வாயில்வந்தால் - உன் வாசலில் வந்தால், குடியில்பிறந்தவர் - உயர்குடியிற் பிறந்தமாதர்கள், ஒன்று இரண்டு பிழைபொருளோ - ஒருபிழை இருபிழைகளைப் பொறுக்க மாட்டார் என, எ - று.

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புவரும். களீடு

மழைஒன்று இரண்டுகை என்பதற்கு மேகம்கொடையால் ஒரு மீட்டிற்கும் இவன்இருமடங்குமாக மதித்தற்குரிய இரண்டாகிய கொடைக்கைஎன வுரைப் பினும்மையும், எந்திய பொற்குழை யென்றும்பாடம்.

ஒளவையார் ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தி இவ்விருவரில், புகழேந்திப்புவருக்கு நீட்டியகாலமடக்கி மரியாதைசெய்து, ஒட்டக்கூத்தனுக்கு அப்படிச் செய்யாம விருந்தமையால், அவன் அதை அரசனுக்குத் தெரிவிக்க, அரசன் ஒளவையைநோக்கி இவ்விருவரும் ஒத்தபூவராயிருக்க, நீ இவ்வாறு செய்ததற்குக் காணம் யாதென்றுவினவ, ஒளவையார் இவ்விருவருக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறேன் பாருமென்று ஒட்டக் கூத்தனைநோக்கி, மூன்று பிறைவரும்படி ஒருபட்டுப்பாடாய் என்றசொல்ல அவன் பாடியது.

16. வெள்ளத்தடங்காச்சினவானேவேலிக்கமுகின்மீதேறித் துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிநங்குஞ்சோண்டா கள்ளக்குறும்பர்குலம்றுத்தகண்டாவண்டர்கோபாலா பிள்ளைமதிக்கண்டெம்பேதபெரியமதியுமிழந்தாளே.

இ - ள். வெள்ளத்து அடங்கா - நீர்ப்பெருக்கி வடங்காத, சினவானே - கோவத்தையுடைய வானானீன்கள், வேலி கமுகின்மீதுஏறி - வேலியிலுள்ள கமுகமரத்தின்மேலேறி, துள்ளி - குதித்து, முகிலகிழித்து - மேகத்தைக்கிழித்து, மழைத்துளியோடு இறங்கும் - மழைத்துளியோடே இழிகின்ற, சோண்டா - சோழனே, கள்ளம் - குற்றமுள்ள, குறும்பர்-குறுகிலமன்னரது, குலம்-வமிசத்தை, அறுத்த - அறுத்தொழிந்த, கண்டா - வாளாயுதத்தை யுடையானே, அண்டர்கோபாலா - ஆயர்களுடைய பசுக்களைப் பரிபாலித்தவனே, பிள்ளைமதிக்கண்டு - இளம்பிறையைக்கண்டு, எம்பேதை - எமது பேதைப்பெண்ணைவள், பெரியமதியும் இழந்தாள்-பேரறிவையும் இழந்துவிட்டாள், ஈ-று.

அரசர்திருமாவின் அமிசமாதலால் “அண்டர்கோபாலா” என்றார். இதில் பிள்ளைமதிபெரிய மதிஎன பிறையின்பரியாயமாகிய இரண்டு மதிமாதிரும் வந்ததைநோக்கிய ஒளவை ஒட்டா ஒருமதிகெட்டாய் எனநிகழ்ந்து புகழேந்திப்புவரைநோக்கினார். நோக்குதலும்.

புகழேந்திப் புலவர் பாடியது.

17. பங்கப்பழைத்துமுழுமூவர்பலவின் கனியைப்பறித்ததென்று சங்கிட்டெறியக்குரங்கினரீர்தமைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா

கனக ஒட்டக்கத்தரும், புகழேந்திப்பலவரும்.

கொங்கைக்கமராபதியளித்தகோவேராசகுலதிலகா

வெங்கட்பிறைக்குங்கருப்பிறைக்கும்மெலிந்தப்பிறைக்கும்விழிலேவே

கு - ஈ. பங்கம்பழனத்து - சேற்றையுடையவயலில், உழும் உழவர் - உழு கின்ற மள்ளர்கள், (குரங்கு) பலவின் கனியை பறித்துஎன்று - பலாப்பழங் களை பிடுங்கினதென்று, சங்கு இட்டுஎறிய - சங்குகளால் எறிதலும், குரங்கு - குரங்குகள், இளநீர் தமைக்கொண்டுஎறியும் - இளநீர்களால் எறிகின்ற, தமிழ் நாடா - தமிழ்நாட்டை யுடையவனே, கொங்கு ஐங்கு - கொங்கப்பிரானுக்கு, அமராபதி அளித்தகோவே - சுவர்க்கலோகத்தைக் கொடுத்த இறைவனே, ரா சகுலதிலகா - ராஜகுலத்துக்குத் திலகம் போல்பவனே, (எழுது பெண்ணை வள்) வெங்கண்பிறைக்கும் - கொடுமையுள்ள பிறைச்சந்திரனாலும், கரும்பு இறைக்கும் - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனாலும், மெலிந்து-இளைத்து, விழி வேல் - வேல்போலும் கண்களில் நின்றும், அப்புஇறைக்கும் - நீரையிறைப் பாள், ஏ - று.

கொங்கைக்கு அமராபதி யளித்தலாவது கொங்கநாட்டரசனைவென்று வீரசுவர்க்கம் அடைவித்தது. கொங்கைக்கு அமராபதியளித்த என்பதற்கு, தனத்துக்கு வெள்ளிய நகக்குறியைத்தந்த என்றும்பொருள்கொள்ளலாம். அம ராபதிக்கு வானம் என்றும்பெயர். இதனை வால்நகம் எனப்பிரித்து வெள்ளி யநகம் எனப் பொருள்கொள்க.

அரசன் சபைக்குவந்த ஒட்டக்கத்தனை நோக்கிக் களி என்னும்

கலம்பக வுறுப்பினுல்ஒற்பாட்டுப் பாடுக எனப் பாடியது.

18. புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூற்புகார்வாழ்களியேயும்

சுள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டுஞ்சோர்நிலேம்—உள்ளபடி

சொல்லவாவாவிதுரோபதையை மூக்கரிந்த

தல்லவாபாரதம்.

கு - ஈ. புள்ளிருக்கும் தார்மார்பன் - வண்டுகள் மொய்த்திருக்கிற பூமாலையைத்தரித்த மார்பினையுடையவனது, பூ புகார்வாழ்களியேயும் - அழகாகிய காலி ரிப்பூம்பட்டணத்தில் வாழ்கின்ற களியரேயும், சுள்ளிருக்கும் கள்ளைஉண்டும் சோர்வு இலேம் - (மயக்கமாகிய) அற்பத்தன்மையுள்ள கள்ளைக்குடித்தும் யாம் மறதியிலேம், (என்னெனின்) உள்ளபடி சொல்லவா - உள்ளபிரகாரம் சொல் வட்டமோ, மாபாரதம் - மஹாபாரதம் என்பது, வாலிதுரோபதையை மூக்கு அரிந்தது அல்லவா - வாலியானவன் துரோபதையை மூக்கறுத்த சரித்திரமல்லவா, ஏ - று.

மஹாபாரதம் என்பது துரியோதனன் துரோபதையை மாண்பங்கம் செய் ததனால் உண்டானது என்பதாகருத்து. மூக்குஅரிதலாவது மாண்பங்கஞ் செய் தல். வாலி-வாலினையுடையது இதுவாலுள்ள பிறவுயிர்களுக்கும் ஆருமாயினும் இவ்விடத்தில் துரோபதையை மூக்கரிந்தது என்னுங்குறிப்பால் வாலினையுடை

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும். களஎ

யசர்ப்பமெழுதிய கொடியை யுயர்த்தவனாகிய துரியோதனனுக் காயிற்று. சுன்-
உலர்ந்தமீன் எனினுமாம்.

தலைவி சந்திரனைநோக்கி இரங்கிக் கூறியதாகப் பாடியது.

- 19). என்றுபெறுவேன்யானீசன் நிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்றதீபமே—என்றும்
செருப்புக்குத்தோல்லாங்குஞ்சென்னியகளங்கள்
பொருப்பக்குத்தோலாப்புயம்.

இ - ள். என்றும் செருப்புக்கு - எந்நாளும் போர்க்களத்திற் புருந்து, தோ-
ல்வாங்கும் - (பகையரசரது) யானைகளைக்கவர்கின்ற, சென்னி அகளங்கள் -
அகளங்கச்சோழனது, பொருப்புக்கு தோலாபுயம் - மலைக்குத் தோற்காத தோ-
ள்களை, யான்என்று பெறுவேன் - நான் எக்காலம் பெறக்கடவேன், ஈசன்திரு-
முடிமேல்சென்று - பரமசிவனுடைய திருமுடிமேற்போய், விளையாடுகின்றதீப-
மே - விளையாடாவின்ற தீபமே (நீசொல்வாயாக), எ - று.

தீபம் என்றது சந்திரனை. செருப்புக்குத்தோல் செருப்பின் பொருட்டுத்
தோல் எனச்சொன்னயம். புயம்என்று பெறுவேன் எனக்கூட்டுக. சந்திரனை
சோழனுடைய புயத்தையான் எக்காலம் அணையப் பெறுவேன் என்பது கரு-
த்து.

சோழன் தன் வித்யாகுருவாகிய ஒட்டக்கூத்தரை நகரை ஆளவைத்துத்
தான் தென்மதுரைக்குச்சென்று, பாண்டியன்மகளை மணஞ்செய்தனன். பாண்-
டியன் தன்மகளுக்குச் சீதனமாகப் பொன்னணிமுதலியவற்றையும், புகழேந்தி-
ப்புலவரையும் கொடுத்தனன். சோழன் சீதனப்பொருள்னையும், அப்பொருள்-
களில் ஒருவராகிய புகழேந்திப்புலவரையும் முன்னதாகத் தனது நகரத்துக்கு
அனுப்பினன். அங்குஅப்போது அரசுபுரிந்திருந்த ஒட்டக்கூத்தன்முன் தான்
சோழனுக்குப் பெண்டேக்ட்ச் சென்றபோது புகழேந்திப்புலவர் தன்னைக்கல்வி-
யறிவால் அவமதித்தனரென்னும் பகைமையால் சிறையிலிட்டனன். அவரும்
சிறையிலிருந்து காலங்கழித்துவந்தனர். அக்காலத்தில் அரசுநிடத்தில் பரிசு,
பெறும்பொருட்டு கவிபாடிக்கொண்டு வரும்புலவர்களைச் சிறையிலடைத்துவை-
த்திருந்து நவராத்திரிகாலத்தில் அந்தச் சமஸ்தானவிதவானாகிய ஒட்டக்கூத்த-
ன்பொருளமையால் சிலவற்றைவினாவி, விடைசொல்ல அறியாதவர்களைப்பூல்வா-
ம்தேவிக்குப் பலியிடுவதுவழக்கம். இவ்வழக்கை அறியும்பொருட்டு புகழேந்தி-
ப்புலவர் தம்மோடு சிறையிருந்தவர்களில் ஐந்து புத்திமான்களைத் தெரிந்தெடு-
த்து அவர்களைஇலக்கண இலக்கியங்களில் மிகு சமர்த்தராக்கினார், அவர்கள்
குயவன்முதலிய ஐவர். விஜயதசமியில் ஒட்டக்கூத்தன் அவர்களைப் பரிட்சித்து
அறியும்பொருட்டு அரசன் சமுசத்தில் தனித்தனியே இட்டுக்கொண்டு வருப்ப-
டிசொல்ல, அவர்கள்வந்தவுடன் அவர்களில் முதலிலின்றவனாகிய குயவனை
நோக்கி ஒட்டக்கூத்தன்முதல் இரண்டடியால் என்முன் நின்றவன்யாரடான,
அதற்குக்குயவன் இரண்டடி பாடியது.

கள அ ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்பலவரும்.

20. மோனைமுத்தமிழ்மும்மசுமும்பொழி
யானைமுன்வந்தெதிர்த்தவனாடா
கூனையுங்குடமுங்குண்டுசட்டியும்
பானையும்வணையங்குசப்பையல்யான்.

இ - ள். மோனை முத்தமிழ் - மோனைமுதலியவையமைந்த முத்தமிழ்ப் பாடல்களாகிய, மும்மதமும்பொழி-மும்மதங்க்ளையும் சொரிகின்ற, யானைமுன்-(கவி) யானையாகிய என்முன், வந்துஎதிர்த்தவன்-வந்துஎதிர் வின்றவனாகிய நீ, ஆரடா - யாவனடா, (என்று ஒட்டக்கூத்தன்வினாவு) அதற்குக்குயவன்) யான்-நான், கூனையும்குடமும் குண்டுசட்டியும் பானையும் வனை-கூனைமுதலிய மண் பாத்திரங்களைச் செய்கின்ற, அம்ருசப்பையல்-அழகிய குசப்பையன், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் சன்னை யானை யென்றமையால் குயவன் அதனை யடக்கு கின்ற தோட்டியெனப்பொருள்பட, அங்குசம் பையல்என்றான்.

மஹா கவிகளாகிய எங்களுக்குமுன், கவிஞர் என்று பெயர்
பூண்டுவந்து நின்றவன் யாரடா என்று ஒட்டக்
கூத்தன்கேட்க, வேளாளன் பாடியது.

21. கோக்கண்டுமன்னர்குறாகடற்புக்கிலர்கோகநகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும்பூவாதொழிந்திலபூதலமேழ்
காக்கின்றமன்னன் களியொட்டக்கூத்தரின்கட்டுரைபாம்
பாக்கண்டொளிப்பர்களுதாழிப்பாடியபாவலரோ.

இ - ள். மன்னர் - அரசர்கள், கோகண்டு-சக்ரவர்த்தியைக்கண்டு, குறை கடல்புக்கிலர் - ஒலிக்கின்றகடலில்வீழ்ந்து இறந்திலர், கொட்டியும்-கொட்டிப் பூண்டும், கோகநப்பூகண்டு - தாம்ரை மலரைப்பார்த்து, பூவாதுஒழிந்தில-மல ராதொழிந்தவவில்லை, பூதலமேழ் - ஏழுதீவுகளையும், காக்கின்றமன்னன் - கா க்கின்ற சோழமஹாராஜனது, கவி-சமஸ்த்தான வித்வானாகிய, ஒட்டக்கூத்த - ஒட்டக்கூத்தரே, தமிழ்பாடியபாவலர் - தமிழ்க்கவிபாடுகின்ற புலவர்கள், நின் கட்டுரைஆம்பாகண்டு - உன் சொல்வன்மைபொருள் நுண்மைகளமைந்த கவி களைக்கண்டு, ஒளிப்பர்களு - ஒளித்துக்கொள்வார்களோ, எ - று.

கருமான் பாடியது.

22. செல்லன்புதல்வன்றிருவேங்கடவன்செகத்தருவாம்
கொல்லன்கவியைக்குறைசொல்லுவோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லப்பிடுங்கிப்பருந்தாட்டமாட்டிப்பகைவர்முன்னே
அல்லம்பகலுமடிப்பேன்கவியிருப்பாணிகொண்டே.

இ - ள். செல்லன்குமரன் - (நான்) செல்லப்பாசாரிகுமரன், திருவேங் கடவன் - (என்பெயர்) திருவேங்கடாசாரி, செகத்தருஆம் கொல்லன் - ஐகத்

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்பிலவரும். களவென்

குருவாயிருக்கும் கருமாரகுலத்தன், கவியை - (குற்றமற்றான்) கவியை, குறை சொல்லுவோரை - குறைகூறுவோரை, குறிகொண்டு பல்லுப்பிடுங்கி - குறட்டினால் பல்லுப்பிடுங்கி, பருந்தாட்டம்ஆட்டி - பருந்துபோல் அலைச்செய்து, பகைவர்முன்னே - பகைவருக்கெதிரில், அல்லும்பகலும் - இரவும்பகலும், கவி இருப்பு ஆணிகொண்டு - கவியாகிய இருப்பாணியைக்கொண்டு, அடிப்பேன் - கடவுவேன், எ - று.

அனாப்பாட்டு ஒட்டக்கூத்தனும் அனாப்பாட்டு அம்பட்டனும் பாடியது.

23. விண்பட்டகொக்குவல்லாறுகண்டென்னவிலவிலத்துப்
புண்பட்டநெஞ்சொடுமிந்நுநின்றய்பொட்டையாய்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினுமப்பட்டன்கவிவாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுந்திடுக்கிடப்பாடுவனே,

இ - ள். பொட்டையாய் - பொட்டைக்கண்ணனே, விண்பட்ட கொக்கு வல்லாறு கண்டென்ன - ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற கொக்கு வல்லாறுஎன்னும் பறவையைக் கண்டாற்போல, விலவிலத்து - (கைகால்கள்) நடுக்கமடைந்து, புண்பட்ட நெஞ்சொடும் - வருந்துகின்ற மனத்தோடும், இங்குநின்றய்-இவ்விடத்தில் சிற்றினை, புகலாய் (நீயாவன்) சொல்வாய், (என்று ஒட்டக்கூத்தன் வினாவ அதற்கு அம்பட்டன்) நான் அம்பட்டன் - நானே அம்பட்டன், கண் பொட்டை - (என்) கண்ணும்பொட்டை, ஆயினும் - ஆனாலும், கவிவாணர் முன்னே - புலவர்களுக்கெதிரே, பண்பட்ட செந்தமிழ் - செம்பாகமான செந்தமிழ்ப்பாடல்களை, நீயும் திடுக்கிடப்பாடுவன் (யாவரையும் திடுக்கிடப்பண்ணுகிற) நீயும் திடுக்கிடும்படி பாடுவேன், எ - று.

தச்சன் பாடியது.

24. சொன்னசந்தக்களியா வ நஞ்சொல்லுவர்சொற்கைவசேர்
இன்னசந்தக்களியேதென்றபோதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தங்கெடவாயக்கிழித்திர்தவாய்ச்சியினால்
கன்னசந்தங்களினிற்களியாப்பைக்கடாவுவனே.

இ - ள். சொன்னசந்தக்கவி - (எதிரிகள்) சொல்லிய சந்தமமைந்த கவி களை, யாவரும்சொல்லுவர் - எல்லாரும்பாடுவர், சொல்சுவைசேர்-சொற்கைவை பொருந்திய, இன்னசந்தக்கவி ஏதுஎன்றபோதில் - இப்படிப்பட்ட அழகமைந்த கவி யாதென்று வினவினகாலத்தில், எதிர்த்தவரை - எதிர்த்துநின்றவரை, வன்னசந்தங்கெட-சிறமும்அழகும்அழிய, வாயைக்கிழித்து - வாயைப்பிளந்து, இந்தவாய்ச்சியினால் - இந்த வாய்ச்சியைக்கொண்டு, கன்னசந்தங்களினில் - காதாகிய துவாரத்தில், கவிஆப்பை கடாவுவன் - கவியாகிய ஆப்பைக் கடாவுவேன், எ - று.

கஅ⁰ ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும்.

தட்டான் பாடியது.

25. திகிரிவட்டக்குடைச்செங்கோலபயன்செழுஞ்சிலம்பில்
பகுதியொட்டக்கூத்தப்பட்டனைநானப்பணக்களியில்
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்டகையோட்டிலுருக்கிக்குத்திப்
புகுதவொட்டித்தட்டிபோலணுகாவண்ணம்போர்செய்வனே.

இ - ள். திகிரி - (ஆணைச்) சங்கரத்தையும், வட்டக்குடை-சந்திரவட்டக் குடையையும், செங்கோல் - செங்கோலையும்உடைய, அபயன்-சோழராஜனது, செழுசிலம்பில் - செழுமையாகியமலையில், பகுதி - பிறபுலவர்களிடத்து பகுதி பெறுதற்குரிய, ஒட்டக்கூத்த பட்டனை - ஒட்டக்கூத்சுனென்னும் புலவனை, நான் - அபணைகவியின் - அந்தக் கவியாகியபணையினால், மிகுதஒட்டத்தட்டி - மிகவும் அச்சமாகத்தட்டி, விட்டகை ஒட்டில்உருக்கி - உடைந்தகையோட்டில் வைத்துஉருக்கி, குத்தி - குத்தி, புகுதஒட்டித்தட்டி - புகுதம்படி ஒட்டித்தட்டி, மேல் அணுகாவண்ணம் - இனிமட்டுது எதிர்த்துவராவதை, போர்செய்வன் - சண்டைசெய்வேன், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனைப் புகழவேண்டி முதலிரண்
டடிபாடி கற்று ஆலோசிக்க (மற்ற) இரண்டடி
யையும் புகழேந்திப்புலவர் பாடியது.

26. வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தார்பிரான்
என்றுமுதுகுக்கிடான்கவசர் - துன்றும்
வெறியார்தொடைகாமுடனைவர்கோன் நகவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கினென்று.

இ - ள். துன்றும் - மலர்களுநெருங்கிய, வெறியார் - மணம்பொருந்திய, தொடை - பூமலை, காமமும் - பரிமளிக்கப் பெற்ற, மீனைவர்கோன் - பாண்டியன், புறம்பொடுக்கின் - (படைவர்) முதுகுராட்டினால், கைவேல் - எறியான் என்று - தன்கைவேலை (அவரீது) எறியானென்று, வென்றி வளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரான் - வெற்றியையுடைய சோழனாகிய வலியவேந்தர்க்கு வேந்தன், என்றும் - எந்நாளும், முதுகுக்கு கவசம்இடான் - (தன்) முதுகுக்குக் கவசம் பூணன், எ - று.

நற்றிய சோழனைநோக்கி உனக்கு விற்கொடியையும் மீனக்கொடியையும்
உடைய சேரனும் பாண்டியனும் தோற்றர்களாயினும் அவ்
விலலும் மீனும் என் பெண்ணின்புருவழம் கண்ணு
மாகிவந்து உன்னை வெல்கின்றன எனத் துறை
யிலமைந்துப் பாடியது.

27. பழியும்புகழுமெவர்க்குமுண்டாயிர்தப்பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றாகளங்க துங்கா

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புவரும். கஅக

மொழியும்பொழுதெங்கள்பெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியந்தோவுனைவெல்கின்றவே.

இ - ள். அகனங்க துங்கா - அகனங்கதுங்கனே, இந்தப்பாரில் - இந்தப் பூமியில், எவர்க்கும்-யாவருக்கும், பழியும்புகழும்உண்டாம்—, (என்னெனின்) கயலும்சிலையும் உனக்கு அழியும்என்றால் - மீனும்வில்லும், உனக்குத்தோற்கு மெனினும், (அவை) மொழியும்பொழுது - சொல்லுமிடத்து, எங்கள்பெண சக்ரவர்த்திமுகத்து - எங்கள் பெண்ணரசியின்முகத்தில், இரண்டவிழியும்புரு வமும்ஆகி - இரண்டுகண்களும் புருவங்களுமாகிவந்து, அந்தோ உன்னைவெல் கின்ற - அந்தோ உன்னைவெல்லாகின்றன, எ - று.

அந்தோ - இரக்கத்தின்கண் வந்ததெனினுமாம்.

ஒருநாள் சோழன் திருக்குறுங்குடியென்னும் தலத்தீல் எழுந்தருளியி ருந்ந் திருமாலின்மீது வல்லோசையுள்ள கட்டளைக்கலித்துறை பாடும்படி ஒட்டக்கூத்தனையும் புகழேந்திப்புவரையும் கேட்க
ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

28. திக்குளெட்டுக்கயந் துக்கமுற்றுத்திடுக்கிட்டஹ
கொக்கடற்குட்சரந்தைக்கவிட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிக்கக்கிளக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே.

இ - ள். திக்குள் எட்டுக்கயம் - அஷ்ட திக்குயானைகளும்; துக்கம்உற்று - வருத்தமடைந்து, திடுக்கிட்டுஅலற-திடுக்கிட்டு அலறும்படி, மைகடற்குள்-கருங் கடலின்மீது, தைக்க-பதியும்படி, சரம்விட்டோர்க்கு இடம் - பாணமேவிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இடமாவது, மாமதுரம் இக்குமுற்றி-மிகவும் இனிமையாகிய கரும்புகள்முதிர்ந்து, கணுச்சற்றுவிட்டு - கணுக்கள் சற்றேவெடித்து, தெறித்தி ட்டமுத்தை - தெறித்தமுத்துக்களை, கொக்கு-கொக்குகள், மொக்கி-விழுங்கி, கக்கிவிக்கும் - கக்கிவிக்குதற் கிடமாகிய, அச்சோலை - அந்தச்சோலைகள் சூழ்ந்த, குறுங்குடியே - திருக்குறுங்குடிதான், எ - று.

புகழேந்திப் புவரீ பாடியது.

29. எட்டெழுத்தைக்கருத்திற்குறித்திட்டுநீத்தம்பரவும்
சிப்டர்கட்குத்திருப்பொற்பததாதச்சிறக்கத்தருமல்
வட்டநெட்டைப்பணிமெத்தாதயத்தற்கிடம்வாரிசப்பொ
குட்டினததுக்குலந்தத்திமுத்தீனுங்குறுங்குடியே.

இ - ள். எட்டெழுத்தை - திருவட்டாட்சரத்தை, கருத்தில் - தம்மனைத் தில், குறித்திட்டு-தியானித்து, நீத்தம் - நாள்தோறும், பரவும் - துதிக்கின்ற, சிப்டர்கட்கு - தாசர்களுக்கு, திருப்பொண்பதத்தை - தமது அழிய திறமடி

கசி . ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும்.

சிறக்கதரும்-சிறப்பாகக்கொடுக்கின்ற, அவட்டம் நெட்டைபணிமெத்தை- அந்தவட்டவடிவாகச் சுற்றியிருக்கின்ற ஆகிசேஷனாகிய மெத்தையையுடைய, அத்தற்குடும் - எம்பெருமானுக்கு இடமாவது, வாரிசம்பொருட்டில் - தாமரை மலரின் கர்ணிகையில், நத்துக்குலத்தத்தி - சங்குக்கூட்டங்கள் தாவியிருந்து, முத்துகளும் - முத்துகளைப்பெறுகின்ற, குறுங்குடியே - திருக்குறுங்குடியென்னும் திருப்பதியேயாம், எ - று.

காரீகாலங்கண்டு மயங்கிய தலைவிக்குத் தோழி கூறியதாக

ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

30. நையும்படியே நான்கொற்றநங்கோன் செஞ்சிவனாமீதே
ஐயம்பெறு நுண்ணிடைமடவாய்கிலின் னுபமுகிலன் று
பெய்யுந்துளியோடா நழயன் னுபிரசத்துளியே பிழையாது [ரே
வையம்பெறினுப்பொய்யுரைக்கமாட்டார் தொண்டைநாட்டா

இ - ள். நான்கொற்றம் நையும்படியே - நாம் வெற்றி கொடுப்படியோ, நம் கோன் செஞ்சிவரைமீது - நம்மிறைவனது செஞ்சிவலையினிமீது, ஐயம்பெறும் நுண் இடைமடவாய் - அதேகத்துக்கிடமாகிய துட்பமாகிய இடையையுடைய பெண்ணே, அகலின்துபம்-(இவ்விடத்துச் சொன்னவது) அகிலின் புகையே, முகில்அன்று - மேகமல்ல, பெய்யுந்துளியோ - சொரிகின்றதுளிகளோ, மழை அன்று - மழைத்துளியல்ல, பிரசத்துளியே-சேனின் துளிகளே, பிழையாது- தவறாது, வையம்பெறினும் - உலகமுழுதும் பெறவரினும், தொண்டைநாட்டார் - தொண்டை நாட்டிலுள்ளவர்கள், பொய் உரைக்க மாட்டார்-பொய்சொல்லமாட்டார்கள், எ - று.

தலைமகனைப்பிரிந்து தனியேயிருந்த தலைமகள் காரீகாலங்கண்டு வருந்தும் போது தோழி அவள் வருத்தம் தணிவித்தற்பொருட்டு மெத்தையை அகிற்புகையென்றும் மழைத்துளியைத் தேன் துளி யென்றும் சொல்லித் தேற்றினாளென்பதுகருத்து.

புகழேந்திப்புலவர் செங்கலங்கை வடுகநாதமுதலியாரீமல் பாடியது.

31. தன்னுடன்கூடப்பிறந்த சகோதரத்தம்பியுயிர்
அந்நிலைமாண்டதுதோன்றாமன் மூடிவைத்தன்னமிட்டான்
மன்னவர்போற்றிடவாழ்செங்கலங்கைவடுகனுக்குக்
கன்னனுஞ்சோமனுமோவிணையாகக்கழறுவதே.

இ - ள். தன்னுடன் கூடப்பிறந்த சகோதரத்தம்பி - தன்னோடு கூடப்பிறந்த ஒருதாய்வயிற்றுத் தம்பியானவர், உயிர்மாண்டது - உயிர் நீங்கினதாகிய, அந்நிலைதோன்றாமல் - அந்தநிலைமை பிறர்க்குவெளியாகாமல், மூடிவைத்து - (மூடிவைத்தது) மறைத்துவைத்து, அன்னமிட்டான்-அன்னம்பகிர்ந்தான், (அன்ன

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப் புலவரும். கஅ௩

லால்) மன்னவர் போற்றிடவாழ் - அரசரும் வணங்கும்படி வாழ்கின்ற, செங்கலங்கை வடுகனுக்கு - செங்கலங்கை என்னும் ஊரிலுள்ள வடுகநாத முதலியாருக்கு, கன்னனும் சோமனுமோ இணையாகக் கழறுவது - கண்ணையும் சோமனையுமோ சிகராகச்சொல்லுவது, எ - று.

சோமன் ஒருபிரபு.

சோழன் ஒருநாள் ஒட்டக்கூத்தப் புலவனாயும், புகழேந்திப் புலவனாயும் நோக்கி, “நெய்தலானத்தானைச் சேவித்தே” என்பதுமதுடமாய் வரும்படி சந்தவிந்தமாக ஆள்கு ஒவ்வொருபாட்டுப் பாடுகுவென ஒட்டக்கூத்தப் புலவர் பாடியது.

32. விக்காவுக்காலித்தாலிப்போய்விட்டானட்டார்சுட்டேர்புக்கார்
இக்காயத்தா சப்பாடுற்றேயிறற்றேயிப்போய் வப்பிரீற்றிரீர்
அக்காடப்போய் தொக்காடச்சுழம்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
நெக்காடக்கானத்தாடப்போய்நெய்த்தானத்தானைச்சேவித்தே.

இ - ள். விநா - விக்கலகண்டு, உக்கு - அஞ்சிடுங்கி, ஆவிதாவிபோய் விட்டால் - (உடலைவிட்டு) உயிரானது அப்புறப்பட்டுப் போய்விட்டால், சுட்டார் - (முன்பிரியாமல் பரிவுற்றிருந்த) தாய்தந்தைமுதலிய சுற்றத்தார், சுட்டி ஊர் புக்கார் - (உடம்பைச்சுட்டு) ஊரில் புகுந்துவாழ்வார், இக்காயத்து ஆசைப்பாடுஉற்று - இச்சுதன்மையாகிய இழிதன்மையாகிய தேகத்தினிடத்து ஆசைகொண்டு, இல்தேடிபோய்வை - (அதனைப்போவிக்க சித்தம்பொருளைத் தேடிவந்து அறஞ்செய்யாமல்), வீட்டில்புணைத்து வைக்கின்றவர்களோ, அக்காட - அக்குறலை அணைக்காடவும், பெய்தொககுஆட - பெய்தன் கூடியாடவும், சூழ் அப்புஆட - சுடாமகுடாதிவிருங்கும் கண்ணைஆடவும், தீவெப்புஆட - வலதுகையிலிருக்கும் மழுவானது சுவாவிதுஆடவும், பூண்நெக்குஆட - காதிலணிந்த சர்ப்பக்குழைகள் நெகிழ்ந்துஆடவும், கனத்துஆடபோம் - மயானத்திலுள்ளுமின்ற, அபேர் நெய்தலானத்தானை - அந்தப்பெரிய நெய்த்தானம் என்னும் கேசுத திரத்தில் எழுந்தருளிய பரமசிவனை, சேவித்து - வணங்கி, சிற்பீர் - சிறக்கடவீர், எ - று.

புகழேந்திப் புலவர்.

33. தற்கோலிப்பூசற்பாசத்தேதப்பாமற்சாகைக்கேநிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேநிற்பீர்
வற்றாநெட்டோடைப்பா நாச்சேன்மைப்பூகத்தேறித்தாலிப்போய்
நெற்றாநெற்றாலைப்பாகிற்சேர்நெய்த்தானத்தானைத்தியானித்தே.

இ - ள். தன்கோலி - இருவினைகள் தன்னை வணங்குகொள்ள, பூசல்பாசத்தே - பாசத்திரயமாகிய போராட்டத்தில் அகப்பட்டு, தப்பாமல் சாணத்தினை சிற்பீர் - தப்பாமலே சாரும்படி சிற்பவர்களே, முன்கோலிகோலிப்பூசித்தேநிற்பீர்

கஅச ஒட்டக்கத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும்.

ந்து, முட்டாமல்பூசித்து - மந்திரதந்திர வழுவுவராமல் பூசாசெய்து, சேவித்து - வணங்கி, வற்றா நெடு ஓடை - வற்றாத நெடிய நீரோடைகளிலுள்ள, பாரைச்சேல் - பாரைமீன்கள், மைபூகத்து மேகமண்டலத்தை அளாவியிருக்கிற கமுகமரத்தில், தாவிஏறிப்போய் - தாவி ஏறிச்சென்று, (பாக்குக்குலைகளை உதிர்த்து அங்கிருந்துதிரும்பி) நெலதான் உற்று - நெல்லின் அடியில்விழுந்து, (அந்நெற்கதிர் கதிர்களைச்சிதறி) ஆலை பாகில்சேர் - ஆலையாழிக் காய்ச்சப்படும் கரும்பின்பாகில் பாய்கின்ற, (வளப்பமிருந்த) நெய்த்தானத்தானைத் தியானித்து - நெய்த்தானத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானைத் தியானித்து, கீற்றிர்-கீற்கக்கடவீர்கள், எ -று.

பாசத்திரயம் - மண் - பெண்-பொன்களில் ஆசை.

வடுகநாதமுதலியாரீ குமாரரீவீட்டில் அசுபம் உண்டான
காலத்தில் புகழேந்திப்புலவர் தமது கலியாணத்
துக்து வரும்படி பாடியது.

34. முந்தனியோன்மாள்முத்தமிழோர்க்கன்னமிட்ட
அந்தவடுகன்றாகனாபின்—வந்தென்
தலைக்கலியாணத்துக்கேதான்பிணக்கலாதமுடி
இலக்கணமாச்சொத்துவரீயே.

இ - ள். முந்த இளையோன்மாள் - முற்காலத்தில் தம்பியிறக்க, (அந்தப் பிணத்தை மறைகதுவைத்து) முச்சுமிழோர்க்கு அன்னம்இட்ட - முத்தமிழ்ப் புலவருக்கு அன்னம்பகிர்ந்த, அந்தவடுகன்மகன் ஆயின்-அந்த வடுகநாதமுதலியாருக்கு மகனாவ, பிணக்கலாதமுடி-(உன்சந்தைபோலநீயும்) பிணத்தைமறைத்து வைத்து, என்தலை கலியாணத்துக்குவந்து என்முதன்மையாகிய விவாகத்துக்குவந்து, இலக்கணமாச் செய்துவை - நீ (செய்யவேண்டிய) முறைமையாகச், செய்வாயாக, எ -று.

புகழேந்திப்புலவர் அயன்னைப்பதிக் காவலனாகிய கடையன்
என்பானது கொடையைப் புகழ்ந்து பாடியது.

35. இரவலாளரோபெ நந்திருவுறுக
அரவுமிழ்ப ணிபுமலைகடலமிர்துப
திங்கட்டுமுழவியுஞ்சிங்கப்பறமும்
குதிராமருப்புமுதிர்சுவைச்சுரபியும்
சுகெனமொழியினுமில்லெனமொழியான்
சுடையனையயன்றைத்தலைவனைநீர்போய்
உடையதுகெண்மினுதுதியுள்ளோரோ.

இ - ள். இரவலாளரே - யாசகரே, அரவு உமிழ்மணியும் - சர்ப்பம்சுன்ற மானிக்கத்தையும், அலைகடல் அமிர்தும் - அலைகளையுடைய திருப்பார் கடலி
நீரிழந்த அமிர்தத்தையும், திங்கன்ருழவியும் - இளஞ்சந்திரனையும், சிங்கறம்

பொய்யாமொழிப்புலவர் பாடல்.

சிற்கத்தின் குட்டியையும், குதிரைமருப்பும் - குதிரைக் கொம்பையும்
முதிரைவை சுரபியும் - மிகுந்த சுவையுள்ளபாலேச் சொரிசின்ற காமதேவனையும்,
நகஎன மொழியினும் - தவென்று கேட்கினும், இன்னமொழியான் -
இல்லை என்று கூறானுகிய, சடையனை - சடையன் என்பவனை, அயன்றைத் தலைவனை -
அயன்றை என்னும்பதிக் கு இறைவனை, நீர்போய் - நீர்க்கள்போய் அடைந்து,
உறுதியுள்ளோர் - மனவுறுதியுடையவராய், உடையது-உம்மனத்தில் பெறவினைத்தபொருளை,
கேண்மின் - கேளுங்கள், பெருநிறுஉறுதி-மிகுந்த சம்பத்தை யடையக்கடவீர், ௭ - று.

— 10 —

பொய்யாமொழிப்புலவர் பாடல்.

இவர்தமது ஆசிரியர் கொல்லையைக் காத்திருக்கும்போது
காளிங்கன் என்னும் அரசனதுகுதினா அப்பயிரை
மேயக்கண்டு, ஆசிரியர்வைவாரென்று பயந்து
அந்தக்குதினா யறக்கும்படி பாடியது.

1. வாய்த்தவயிரபுரமாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணலிலணிவரையிற் - காய்த்த
கதிரைமாளத்தின் னுங்காளிங்களேறும்
குதிரைமாளக்கொண்டுபோ.

இ - ள். வாய்த்த வயிரபுரம் - நீர்வளமுதலியவை யமைந்த வயிரபுரத்தில் வாழ்கின்ற, மாகாளியம்மையே - மாகாளியம்மே, ஆய்த்த மணலில்-ஆய்த்தமணலினும், அணிவரையில் - அழகியமலைகளிலத்தினும், காய்த்த - காய்த்திருத்திடு, கதிரை - தினைக்கதிர்களை, மாள-அழியுர்ப்படி, தின்னும்-மேய்கின்ற, காளிங்களன்றும் - காளிங்கராயனேறுகின்ற, குதிரை-குதிரையானது, மாள - இறக்கும்படி, கொண்டுபோ - அதைக் கொண்டுபோவாயாக, ௭ - று.

இது கம்பரால் பாடப்பட்டதெனக் கூறுதலுமுண்டு.

இது குதினாயறக்கக்கண்ட இவர் உபாத்தியாயர் பாடியது.

2. பொதியிலகத்தினய்ப்பொய்யாமொழியாய்ச்
சுதைவிட்புலவர்சி பாமணியாய்த்—துதிசேரும்
செங்காட்டங்கோட்டத்துறையுரெணுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய்தான்.

இ - ள். பொதியில் அகத்தியனும் - பொதியமலையில் அகத்தியனும், பொய்யாமொழியாய் - பொய்யாமொழிப் புலவனாகியும், சுதைவு

மய்யாய் - அழிவில்லாத புலவர்களுக்குச் சூடாமணியாகியும், துதிசேரும்-புகழ்பொருந்திய, செங்காட்டக் கோட்டத்துறையூர் என்னும்தலத்தில் - செங்காட்டக் கோட்டத்துறையூர் என்னும்ஊரில், தங்குஆட்டம் கொண்டிருப்பாய் - தங்கி யிருத்தலாகிய விளையாட்டையுக் கொண்டிருப்பாய், எ - று.

அகத்தியனே பொய்யாமொழியென்னும் பெயர் பூண்டு செங்காட்டங்கோட்டத்துறையில்வந்து சங்கியிருக்கிறான் என்பதுகருத்து.

பாண்டியன் வேண்டுகோளின்படி பொற்றமரைத்தடத்தில்

அழந்திக்கிடந்த சங்கப்பலகை மிதக்கப்பாடியது.

3. பூவேந்தர் முன்போற்புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும்தான் மையாற்—கோவேந்தன்
மாறனறியமதுராபுரித்தமிழோர்
விறையேசற்றேமித.

3 - ௪. பூவேந்தர் - பூமியையுடைய அரசரில், முன்போல் புரப்பாரில்
பாவேனினும் - முன்போலத் தமிழைக்காப்பவர் இல்லையாயினும், பாவேந்தர்
உண்டென்னும் பான்மையால் - விதவான்கள் உண்டென்னுந் தன்மையால்,
கோவேந்தன் - அரசர்க்கரசனாகிய, மாறன் அறிய - பாண்டியனறியும்படி, மது
ராபுரித்தமிழோர் - மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார், வீறுஅணையே - செருக்குதற்குக்
காரணமாயிருந்த பலகையே, சற்றேமித - சற்றுமிதப்பாயாக, எ - று.

சங்கப்புலவருடைய உருவங்களாகிய விகீரகங்கள் தலை
யசைக்கும்படி பாடியது.

4. உங்களிலேயானொருவனொவ்வவனேவொவ்வேனே
திங்கட்குலனறியச்செப்புங்கள்—சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென்பைந்தமிழுமொக்குமோ
எடுமுதாரேமுழுவீரின்று.

4 - ௫. சங்கத்தீர் - சங்கப்புலவர்களே, உங்களிலே யானொருவன் ஒவ்வ
வனே - உங்களிலே யானொருவன் ஒப்பாவேனே, ஒவ்வேனே - ஒப்பாகேனே,
திங்கட்குலன் அறியச்செப்புங்கள் - சந்திரகுலத் தரசனாகிய பாண்டியனறியச்
செய்தவர்கள், எடுமுதார் - இதழ்விரிந்த பூமாலையையணிந்த, எழ் எழுவீர் -
சுந்தரநோன்பதினமசே, இன்று-இப்பொழுது, பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கு - நீ
சங்கத்தீர முத்தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, என்பைந்தமிழும் ஒக்குமோ - என்
புறமுதிப்பாடல்களுக்கு ஒத்திருக்குமோ, எ - று.

பொய்யாமொழிப்புலவர் பாடல்.

இவர் பாலைநிலத்தின்வழியாக ஒழுக்தப் போதும்போது முநகக்கடவுள்
ஒருவேடுவ வுருக்கொண்டுவந்து நியாடுநீறுகேட்க, பொய்யாமொ
ழியென்னும் ஒறவிதீவான் என, அப்படியானால் என்முது ஒருபா
டலைப்பாடு என்று முநகர்சொல்ல, இவர் உன்பெயர் என்
னென்றுகேட்க, முநகரிதம்பெயர் முட்டையென்றும்,
பாட்டு சுரம்போக்குத் துறையாயிருக்கவேண்டு
மென்றும் சொல்லப் பாடியது.

5. பொன்போலுங்கள்ளிப்பொறிபறக்குங்கானலிலே
என்பேதைசெல்லற்கி யபந்தனளே —மின்போலும்
மான்வேன்முட்டைக்குமாறுயதெவ்வர்போம்
கானவேன்முட்டைக்குங்காடு.

இ - ள். மின்போலும் - மின்னலைசிகர்க்கின்ற, மானம் - பெருமையடை
ந்த, வேல் - வேலாயுதத்தையேந்திய, முட்டைக்கு மாறுஆய - முட்டையென்
பவனுக்கு மாறுபட்ட, தெவ்வர்போம் - படைவர்போகிற, கான - மணம்வெ
ன்ற, வேல்முள்ளைக்கும்-வேலமுள்ளைக்கிற, காடு-காட்டில், பொன்போ
பொன்னைசிகர்க்கின்ற, கள்ளி - கள்ளிச்செடிகளினின்றும், பொறிபறக்
நெருப்புப் பொறிபறக்கின்ற, கானலிலே-கானல்பரவிய பாலேசிலத்தின், என்
பேதை - என்பேதைப் பெண்ணானவள், செல்லற்குஇசைந்தனள் - போமண
மிசைந்தாள், ஏ-இதென்னபாவம், எ - று.

இதுனைக்கேட்டுக்களித்த முநகக்கடவுள் பொய்யா மொழிப்புலவரைப்
புகழ்ந்துபாடிய சுரம்போக்கு.

6. விழுந்ததுளியந்தரத்தேவேமென்றும்வீழின்
எழுந்துசுடர்சடுமென்றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்
பெய்யாதகானகத்திற்பெயவளையுஞ்சென்றனளே
பொய்யாமொழிப்பகைஞர்போல்,

இ - ள். விழுந்ததுளி அந்தரத் தேவேமென்றும் - விழுந்த மழைத்தளி
ஆசாததிறுனே வேருமென்றும், வீழின்-வீழ்ந்தால், எழுந்து - மேலேதான்
சுடர்சடுமென்று - அனலானது சுடுமென்று, ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, செழுங்க
ண்டல் - செழுமையாகிய மேகங்கள், பெய்யாத கானகத்தில் - மழை
தகாட்டில், பொய்யாமொழிப் பகைஞர்போல் - பொய்யாமொழிப்
பகைஞர்போல், பெய்வியும் போவியும் - வியும்போதும்
போவியும், இ - ன் இவ்வாறு.

கஅஅ அந்தகக்கவி வீரரா, வமுதலியார் பாடல்.

திருவேங்கடம் என்னும் கொடையாளியை மீவர் போயடைந்திரக்க,
 அவன் இரங்கி இவருக்குச் சம்மாநம்பண்ணப் போந்தருணத்தி
 ல், அவன் தமையனாகிய கண்ணுக்கினியான் என்பவன்
 தடுத்தமையால், அவனீமீது கோபங்கொண்டு
 அவனை முதேவியென் நிகழ்ந்தும், அவன்
 தம்பியாகிய திரு வேங்கடத்தைச் சீ
 தேவியென்று புதழ்ந்தும் பாடி
 னது இச்செய்யுள்.

1. தேன்பொழிந்தவாயான்றி நடுவங்கடத் துடனே
 ஏன்பிறந்தான்கண்ணுக்கினியானே — வான்சிறந்த
 சீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
 மூதேவியென்பிறந்தாண்முன்.

இ - ள். தேன்பொழிந்தவாயான் - சீனைச்சொரிந்த வாயையுடையவனாகிய, திருவேங்கடத்துடனே, திருவேங்கடம் என்பவனோடு, கண்ணுக்கினியான் என்பிறந்தான் - கண்ணுக்கினியான் என்பிறந்தான், செய்யதிருப்பாற்கடலில் - அழகிய திருப்பாற்கடலில், வான்சிறந்த சீதேவியாருடனே - மேன்மையிறந்த திருமகளோடு, முன்-முன்னே, மூதேவி-மூதேவி, என்பிறந்தான் - என்பிறந்தனர், எ - று.

தேன்பொழிந்த வாயான் என்பசற்கு இன்சொல்லையுடையான் என்பது கருத்து.

தமக்கு யானையைப் பாசிலாகக் கொடுத்த இராமன் என்
 பவனைப் புதழ்ந்து பாடியது.

2. இம்பர்வானெல்லையிராமனையேபாடி
 என்கொணந்தாய் பாணநீயென் றுண்டாய்
 வம்பதாங்காபென்றேறன் பூசுமென் றுள்
 மாதங்கமென்றேறன்யாம்வாழ்ந்தேதென்றான்
 பம்புசீர்வேழுமென்றேற்றின் னுமென்றான்
 பகடென்றே னுழுமென்றான் பழனந்தன்னைக்
 கம்பமாவென்றேனற்கனியாமென்றான்
 கைம்மாவென்றேன்சும்மாகலங்கினுளே.

இ - ள். பாணி - பாடினியானவன், பாண-பாணனே, இம்பர்வான் எல்லை இராமனையேபாடி - இவ்வுலகமும் அவ்வுலகமும் (தன்புகழ்க்கு) எல்லைகளாகவுண்டாய் இராமன் என்பவனைப்பாடி, நீ என்கொணந்தாய் - நீ யென்னப்பொருள் கொண்மென்தாய், என்றான் - என்று என்னினோக்கினவனானான், (அதற்குள்)

அந்தக்கவி வீரராகவமுதலியார் பாடல். கஅ: ௬

டையாகநான்) வம்பதுஆம் களபம்என்றேன்-புதுமையாகிய களபமென்று சொன்னேன், (அதற்குஅவன்) பூசம்என்றான் - பூசவீர்என்று சொன்னான், மாதங்கம் என்றேன் - மாதங்கம் என்றுசொன்னேன், நாம் வாழ்ந்தேம் என்றான்-நாம் வாழ்ந்தோம்என்றான், பம்புசீர் வேழம்என்றேன் - மிக்ககிறப்பிணையுடையவேழமென்றுசொன்னேன், தின்னுமஎன்றான்-தின்னுவீர்என்றான், பகடுஎன்றேன்-பகடென்றுசொன்னேன், பழனம்என்னை உழும்என்றான் - வயலைஉழுவிடுவீரென்றான், கம்பமாஎன்றேன் - கம்பமா என்றுசொன்னேன், நல்களிஆம் என்றான்-நல்களிகளினுறவாமென்றான், கைமமாஎன்றேன் - கைம்மா என்றுசொன்னேன் (பொருள் தெரியாமையால்) சுமமா கலங்கினான்-சும்மா கலங்கிவின்றான், ஏ -று.

களபம்முதலியன யானைக்குப் பரியாயப்போகள், இவன் பரிசிலாகப் பெற்றுவந்தது யானையாதலால் அசன்பரியாயப் பேர்கள் கூறிவர, அவற்றிற்கெல்லாம் வேறுபொருள்கொண்டு பரிசுசித்தார்க்குறி கைம்மாஎன்பதற்கு வேறுபொருள் கூறத்தெரியாது மயங்கினதாகக் கூறியது, களபம் - கலவைச்சந்தநம், மாதங்கம் - உயர்ந்தபொன், வேழம் - கரும்பு, பகடு-எருமைக்கடா, கம்பம் - கட்டுத்தறி, கம்பமா - கம்பையரைத்துச்செய்கமா.

தமக்குயானையைப் பரிசிலாகக் கொடுத்த தானனைப்பவனைப்

புகழ்ந்து பாடியது.

3. இல்லெனுஞ்சொல் அறியாத அகமில்வாழ் தானனைப்போயாழ்ப்பாணன்டான், பல்லவிரித்திரதக்கால் வெண்சோறும்பழந்தாசும் பாலியாமல், கொல்லநீனக் தேதனது நால்வாய்ப்பரிசென்றுகொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லயென தொருவாய்க்குநால்வாய்க்கு மிரையெங்கே துரப்புவேனே.

இ - ள். இவ் எனனும் சொல் அறியாத - இல்லையென்று சொல்லுஞ்சொல்லையறியாத, சீகையிலவாழ்தானனை - சீகையென்னும் ஊரில் வாழ்கின்றதானன் என்பவனை, பாணன்யான்போய் - பாணனாகிய நான்போய், பல்லவிரித்து இரந்தக்கால் - பல்லாததிறந்து யாசித்தால், வெண்சோறும்-வெண்மையாகிய அன்னத்தையும், பழந்தாசும் - பழயவஸ்திரத்தையும், பாலியாமல்-கொடுக்காமல், கொல்லநீனந்து - (என்னைக்) கொல்லஎண்ணி, தனது நால்வாயைதனது நால்வாயினே, பரிசென்றேகொடுத்தான் - எனக்குப் பரிசிலென்றேதந்தான், பார்க்குள்-உலகத்தில், தொல்லஎனது ஒருவாய்க்கும்-பழைய என்ஒருவாய்க்கும், நால்வாய்க்கும் - (இப்பொழுதுபெற்ற) நால்வாய்க்கும், இரைஎங்கே துரப்புவேன் - உணவுஎங்கே கொண்டுவந்து நிறைப்பேன், ஏ -று.

நால்வாய் - நான்குவாய்எனவும், தொங்குகின்ற வாயினையுடைய யானையெனவும் பொருள்படும். ஒருவாய்க்கு இரைபெருத நான்ஐந்துவாய்க்கு இரைபெருதே பெறுவேன் என்பதுசொன்னாயம்.

பாலனைப்பழித்தல்.

4. முன்னுளிருவர்க்கும்யாக்கையொன்றாகமுயங்கினமால்
பின்னாட்டிரியன்பிரியையென்றாயினப் பேசலுறும்
இந்நாட்டுகொழநன்மனைவியென்றாயினமின்னமுமோர்
சின்னையெப்படியோவாயநீயின்றுசெப்புகவே.

இ - ள். (உன்சந்தையும்நானும்) முன்னாள் - முன்னுளில், இருவர்க்கும் யாக்கைஒன்று ஆகமுயங்கினம் - இருவருக்கும் உடலொன்றென்னும்படி கலந்திருந்தோம், பின்னாள் - பிற்காலத்தில், பிரியன் பிரியையென்றுஆயினம்-பிரியன்பிரியையென்ற சொல்லலானோம், பேசல்உறும் இந்நாள்-சொல்லப்பட்ட இக்காலத்தில், கொழநன் - நணவன், மனைவி - மனையாட்டி, என்றுஆயினம், என்று சொல்லப்பட்டவரானோம், இன்ன ஓர் சிவநாளில் இன்னமும் ஒரு சொற்பகாலத்தில், எப்படியோ - எவ்வாறாகுமோ, ஐய - புதல்வனே, நீ இன்றுசெப்புக - நீ யின்றுசொல்லக் கடவாய், எ - று.

மகனே, நீபிறச்சிறகு உன்சந்தைக்கு என்னிதுள்ள அன்பு நீங்கும்படி நேரிட்டதென்பது கருத்து.

அகாங்கன் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

5. வடவைக்கனலப்பிழிந்துகொண்டு
மற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்துதி
மறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெத்து
புடவிக் காவர்தனம்பாடிப்
பரிசுபெறுபற்றி நம்பிவரு
புலவர்மனம்போற்சுடுநெடும்பப்
புழுகென்றிறைத்தாற்பொறுப்பாளோ
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை
நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்
டகலாநிற்குட்களங்கா
திடமுக்கடவாரணமுதைத்த
தேவேதேவசிகங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு
செங்கோனடாத்துமெங்கோனே.

இ - ள். வடவைக்கனலைப் பிழிந்துகொண்டு - வடாவா முகாக்கிவிணுக் கசக்கிப் பிழிந்துகொண்டு, மற்றும் ஒருகால் வடித்துவடித்துமற்று மொருநாள்

அத்தக்கவி வீரராகவமுதலியார் பாடல். கலை

வடிசுப்படியெடுத்து, வாடை - வடகாற்றாகிய, துருத்திவைத்துஊதி - துருத்தி
யைவைத்துஊதி, மறுக்காய்ச்சி குழம்புசெய்து - மறுபடியும் காய்ச்சிக்குழம்
பாக்கி, புடவிகயவர் தமைப்பாடி - உலகநிலைள்ள கீழ்மக்களைப்புகழ்ந்துபாடி,
பரிசுபெறாமல் திரும்பிவரும்-பரிசுபெறாமல் திரும்பிவருகிற, புலவர்மனம்போல்
சுடும்நெருப்பை - வித்துவான்களுடைய மனத்தைப் போலச்சுடுகின்ற நெருப்
பை, புழுஞ்ஞன்று இறைத்தால் - புழுஞ்ஞன்றுசொல்லி இறைத்தால், பொறு
ப்பாளோ - ஆற்றுவாளோ, அடவி-காட்டிலுள்ள, கதலி-வாழையின், பசுங்கு
ருத்தை - பசுமையாகியகுருத்தை, நச்சுக்குமுலவன்று அஞ்சி அஞ்சி - நச்சுக்குமு
லென்றுபயந்துபயந்து, அம்சொல்கினி - அழகிய சொல்லையுடையவளிகள்,
பஞ்சரம்விட்டு அகலாநிற்கும் - கூட்டைவிட்டு வெளிப்படாநின்ற, அகலாநகா-
அகலாநகை, திடம்-உறுதியாகிய, முக்தம்வாரணம் உகைத்த-மும்மதங்களை
யுடையயானையைநடாத்திய, தேவே - தேவனே - தேவசிந்தமே - தேவர்களுந்
தான் சிங்கம்போல்பவனே, திக்குவிசயம் செலுத்திவருபவனே—, எ - று.

சிதம்பரபூபதியின் மீதுபாடியவை.

நற்றியிரங்கல்.

6. மாதரணிமௌமுலதோய்மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசர்மகிழ்மாராசன - மாதர்
மறுகிடத்தேயுமபொன்மடவார்பூரிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குநதுவரப்பெண்வா.

இ - ள். மாதர் - மாதரது, அணி - அழகாகிய, மெல் - மெல்லிய, முலை-
தனங்களில், தோய் - படிக்கின்ற, மாரா-மன்மதனே, சிதம்பரபூமா - சிதம்பர
பூபதியே, மரணிராசர்மகிழ்-பூபாலாள் மகிழ்ச்சற்கேதுவாகிய, மாவசன-மிருது
வசனங்களை யுடையவனே, மாதா-அழகாகிய, மறுகிடத்தே-தெருக்களிலுள்ள,
அம்பொன்மடவார் பழிக்க - அழகிய கிழமைகளேயுடைய மாதர்கள்கீர்த்தி, நெ
ஞ்சம் மறுகிட - மனமயக்க, துரைபெண் - எங்கள் பெண்ணரசி, தேங்கும் -
கிணையாநின்றாள், (ஆதலால் அவளைக் காக்கும்பொருட்டு) வா - நீ வருவா
யாக, எ - று.

இதுவும் அந்நூலை.

7. சொல்லுமல்லுப்பகலுஞ்சோருங்கிடைகிடக்கும்
கல்லுமுருகக்கனிந்தரற்றும்—புல்லியனை
விண்கலக்குங்கீர்த்தியுறுவேள்சிதம்பரக்குமுனா
பெண்கலக்கங்கொண்டுநின்றன்பர்.

இ - ள். விண்கலக்கும்கீர்த்திஉறு - சுவர்க்கலோகத்திலும் வியாபித்திருந்
திகீர்த்திமிருந்த, வேள் - மன்மதனைநிகர்த்த, சிதம்பரக்குமுனா - சிதம்பர
பூமியை, பெண்-எமதுபெண்ணைவன், கலக்கங்கொண்டு-மனங்கலக்கி, நின்ற
நன்பர்-உன்பையரை, அல்லுப்பகலும்சொல்லும்-இரவிலும் பகலிலும் சொல்லும்

ககூஉ அந்தக்கவி வீரராகவமுதலியார் பாடல்.

வாசின்றான், சோரும்-தளர்வான், கிடைகிடக்கும்-படுக்கையில் (செயலற்றுக்) கிடப்பான், கல்லும்உருக-கற்களும் உருகும்படி, கனிந்துஅரற்றும்-நைந்துஅழுவான், (ஆதலால்இவளை) புல்விஅணை-கலந்தணைக்கவேண்டும், எ - று.

8. வந்தனந்தென்புமணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோரந்தான்வாகோடி -- வந்தனங்கள்
அன்னமனங்கொள்ளாமலாள்சிதம்பரக்குமுறை
அன்னமனங்கொண்டுபலேயாங்கு.

இ - ள். சிதம்பரக்குமுறை - சிதம்பரவள்ளலே, அன்னம் - (நடையால்) அன்னம்போல்பவளாகிய என்பெண், வந்து - (சென்றற்) காற்றானது, அனந்தம் - அநேகமாகிய, மெல்புமணந்தோய்ந்து - மெல்லியமலர்களின் மணத்திற் புகுந்து, பாய - (வந்து) படுதலால், பாவம் - அந்தோ, தனம் விம்மிசேர்த்தான்-தனம்பூரித்துவாடினான், அன்னம் கொண்டுஉய்ய - அன்னமுண்டு பிழைக்கும் படி, ஆங்கு-அவளிடத்தில், கல்அன்ன மனங்கொள்ளாமல்-கல்லெகிர்த்தவன் மனமாயிராமல், ஆள் - (இரங்கி) ஆளவேண்டும், வா-வருவாயாக, கோடிவந்தனம் - (உமக்குக்) கோடிநமஸ்காரம், எ - று.

மாவாரிமுத்தவெண்பன்பாதுபயலத்தணிசோ
மாவாரிமுத்தளித்தவைபோகா - மாவுச்
சிதம்பரவையாநீதிக்குருயர்ப்புரா
சிதம்பரவையாநீதிக்கு.

இ - ள். சோமா - (குளிர்ச்சியாகிய நோற்றமுதலியவற்றால்) சந்திரனை நிகர்ப்பவனே, ஆரிமுத்து அளித்தவைபோகா - ஆரிமுத்து வள்ளல்பெற்றவை போகனே, மா உச்சிதம்பரவையா - மிகமேன்மையாக யாவராலும் துதிக்கப்படுகிற அழகனே, நீதிக்குள் உயர்ப்புமா - நீதிநெறியாலுயர்ந்த சார்வபெளமனே, சிதம்பரவையா - சிதம்பரவையனே, நீதிக்கு - (எமக்கு) நீயே திக்கு, (ஆதலால்) மா - பெரிய, வாரி - கடலிற்பிறந்த, முத்தம் - முத்துப்போன்ற, வெள்பல் - வெள்ளியபல் வரிசையையுடைய, மாது - (என்) பெண்ணினது, மயிலை - காம மயக்கத்தை, துணி-தணித்தருளவேண்டும், எ - று.

10. பங்கஜமேன்மேவியசௌபாக்யசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையாலாநொந்த--எங்களிட
மாரஞ்சிதம்பரவுராதினையான்கோடிநமஸ்க்
காரஞ்சிதம்பரயோகா.

இ - ள். சிதம்பரயோகா - சிதம்பரவள்ளலே, பங்கஜம்மேல் மேவிய - தாமரைமேல்மேல் வீற்றிருக்கிற, சௌபாக்ய சுபமான் அளித்த - சௌபாக்யத்துக்கும் சுபங்கனையும்தருகிற திருமகன்பெற்ற, அங்கஜவேள் - மன்மதனது, வெங்கணையால் - கொடியபாணங்களால், ஆவிநொந்த - மனம்வருந்தின-என்க

அந்தக்கவி வீரராகவமுதலியார் பாடல். ககூஉ

கள்இடம் - எம்மிடக்குள்ள, மாறஞ்சிதம் - மிகவும் மனோஞ்சநத்துக் கேதுவாய், பரவும் - பூதழப்புகிற, மாதிரி - பெண்ணை. ஆள்-ஆண்டருளவேண்டும், கோடிநமஸ்காரம் - (உனக்குக்) கோடிவந்தனம், எ - று.

11. கோளரவேர் துலகிலிந்தப் புதுமபுண்டோ வெனமொழிந்தகுமுணுகேளாய், ஆளாரவந்த மமத்தோர்ந்த கற்புநடையபாஞ்சாலியணைந்தவிமன், வாளாரிபோல நகிநக்கமலய வெற்பிலிருந்துவந்த மாமனாரைச், சாளரவாசலத்திறந்து வரவழத்து முலையாரத்தமுவினோ.

இ - ள். கோள் அரவ எத்துலகில் - வலிய பார்பாகிய ஆதிதேவதூதன் தாங்கப்பட்ட இரக உலகத்தில், இரகபுதும உண்டோ எனவொழிந்த குமுணுகேளாய் - இரக வசுசரிய முண்டா என்றகேட்ட குமுணுகேளாய் கோட்பாயாகி ஆளாரவ கமைதோய்ச் - நகி நகவரைதமுவின, நகி உடைய பாஞ்சாலி - நகினைபுண்டா ஆளாரவாசல, அணைந்தவிமன் - தலைவினவிமன், வால் அரிபோல அநுநுருக - நரியுள்ள சிங்கம்போல் அருகேயிருக்கவும், மலயவெற்பில் இரக வந்த மாமனாரை - பொதியமலையினின்றும் வந்தமாமனாரை, சாளரவாசலத்திறந்து - சாளரவாசலத்திறந்து, வரவழத்து - (உள்ளே) வரவழத்துவரவழத்து, முலைய ரக தமுவினாள் - தனங்களிற் பொருந்தும்படி தமுவினாள், எ - று.

மாமனாள் என்றது சென்றந்தந்தனம். வாயு விமனுக்குத் தந்தை யாதலால் துரோபதைக்கு மாமனாயிற்று

12. பணியாரந்தோ நசமிக்கொங் நகதோபநகிப்பார்ப்பர்பல்லி பணியாரந்தோ நசமிக்கொங் நகதோபநகிப்பார்ப்பர்பல்லி பணியாரந்தோ நசமுன்றே நறுக்கிட்டேச்சிப்பழனிச்செவ்வேட்ட பணியாரந்தோ நசவராகாரன் றேர்க்கென்னபாவ நிகே.

இ - ள். பணியாள் - ஆபரணம்சிறைத்த, கோ-இரண்டாகிய, சையிலம் - மலையோன்ற, கொங்கை-தனக்களை, சையத்திப்பார்ப்பர்-பொருத்தப்பார்ப்பார்கள், பல்லி-பல்லி, பணி-பாம்பு, ஆர் அந்து-சிறைத்த அந்து, (இவைகளாகவும்) ஓசை இலாசெந்து ஆய் பிறப்பார்கள்-சகமற்றசெந்துக்களாகவும் ஐயிப்பார, என்னே - (இதற்குக்காரணம்) யாதோ, பணியாரம் தோசை - பணியார தோசைகளை, முன்னேனுக்கு இட்டு ஏத்தி-மூத்த பிள்ளையாருக்குப் பணைத்துதித்து, பழனிசெவ்வேள் - திருப்பழனியி லெழுந்தருளி இருக்கிற முருகடேவன், பணியார் - வணக்காதவர்கள், சைவர்-ஆகார் - சைவசமயிகளாக மாட்டார்கள், அந்தோ - ஐயோ, அன்னோர்க்கு - அவர்களுக்கு, இது என்ன பணைத்துதித்து தீவினைப்பயன், எ - று.

கணபதி அந்தஸ்துக்கிளி வீரராகவமுதலியார் பாடல்.

விநாயகர்மீது நீதிதாஸ்துதியாகப் பாடியது.

13. வீரஞ்சொரிகின்ற பிள்ளாயுனக்குப்பெண்வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடாருங்களைப்பண்கபாலியம்பரன்றிருடன்
ஊருஞ்செங்காடுநின்றன்முகர்யானையுனக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றய்கீலிநிற்குப்பெருவயிறே.

இ - ள். வீரஞ்சொரிகின்ற பிள்ளாய் - வீரத்தன்மை பொழிகின்றபிள்ளையாரே, உனக்குப் பெண்வேண்டும் என்றால் - உனக்குப்பெண்வேண்டுமானால் ஆருங்கொடார் - ஒருவரும் கொடுத்த மாட்டார் (ஏனெனின்), உங்கள் அப்பண்கபாலி - உங்கள் தந்தைசகபாலி, அம்பான்றிருடன் - அம்பாளுகிற கிருஷ்ணன் வெண்ணெய் திருடி, ஊரும் - ஊருர், கொங்காடு - கொங்காடு, நின்றன்முகம்யானை - உன்ருகம் யானைமுகம், உனக்கு இளையோன்பேரும் - கடம்பன் - உன் தம்பிபேரும் கடம்பன், உன் தாய்கீலி - உன் தாய்கீலி, சிற்கும்பெருவயிறு - உனக்கும் மகோதரம் (கூதலால்) எ - று.

கபாலி - கபாலச்சை யேந்தினவன். கடம்பன் - கடப்பமலர் மாலையை யணிந்தவன். கீலி - கீலசுந்முள்ளவன்.

பிரயாணத்தில் கட்டுச்சோற்றைப் பறிகொடுத்தபோது பாடியது

14. சீராயுடைய நவரவனவாகன எரேரவந்து
பாரா நுநான்முகன் வாகனத்தன்னைமுன்பற்றிடுகெளவி
நாராயணையர் வாகனமாயிற்றுநாற்புகர்
பாரான் வாகனன் வந்தேதவயிற்றினிற்பற்றினனே.

இ - ள். சீர் ஆடை அற்ற - சிறப்புள்ள வஸ்திரமில்லாத, வைரவன்வாகனம் - வைரவக்கடவுளின் வாகனமானது, சேரவந்து - செருகுவந்து, பார்ஆரும் - உலகிலுள்ள, நான்முகன்வாகனம் - தன்னைமுன் பற்றி கெளவி - பிரமனது வாகனத்தையிற்றிக் கவலிக்கொண்டு, நாராயணன் - திருமாலின், உயர் - உயரப்பறக்கின்ற வாகனம் ஆயிற்று - வாகனமாய்விட்டது, (அசனால) மைவாகனன் - ஆட்கொண்ட வாகனமாகவுடையவன், நம்மை - எம்மை, முகம் பாரான் - தாட்சணியம் பூண்டவனாகி, வந்து வயிற்றினில் பற்றினன் - வந்து வயிற்றில் பற்றி யெரியாவின்றான், எ - று.

வைரவன்வாகனம் - நாய், நான்முகன் வாகனம் - அன்னம் (சோறு), நாராயணன்வாகனம் - கருடன் (கருடன்போலப்பறந்தோடிவிட்டது) மைவாகனன் - அத்திவிதேவன். அவன் வயிற்றினிற் பற்றினன் என்றது பசி அடிக்வித்தது.

ஆந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியான் புடல். ௧௧௩

கோதண்டராமனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

15. பாண்டியன்மாலையகண்டாய் மகளேநினைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியனின்படுகவருமோ வெண்ணையேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தநற்கோதண்டராமன்றாவனாமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந்தாதனிருப்பிடமானபின்னே.

இ - ள். வெண்ணையே திருடி - வெண்ணையையேதிருடி, தாண்டிடுதி
த்த - தாவிக்குதித்துக் கூட்டாடின, நல்கோதண்டராமன் - நல்ல கோதண்
டராமனது, தாவனாமேல் - பெரிய மலையின்மீது, ஆண்டி இருப்பிடம் - ஆ
ண்டியிருப் பிடமானது, தாதன் இருப்பிடம் ஆனபின் - தாதனிருப்பிடமான
பிறகு, மகளே - மகளே, சீனே பார்த்தவர்க்கு - உன்னைப் பார்த்தவர்களுக்கு,
பாண்டியன்மலை - பாண்டியன் மலையாகிய வேம்பாயிருக்கிறாய், வேண்டிய
இன்பமிகவருமோ-வேண்டியசுகம் மிகுதியாக உனக்கு உண்டாகுமோ, எ - று.

ஆண்டியிருப்பிடம் - சிவபெருமா னிருப்பிடமாகிய மலை. தாதனிருப்
பிடம்ஆலிலை. மலைபோன்றமலை திருமாலிருப்பிடமாகிய ஆலிலைபோன்ற வயிற்ற
ளவும் தொங்கிவிட்டதனால் இனிகோக்குவோர்க்கு நீ இனிமையா யிராய், வே
ம்பாகத்தோன்றுவாய் என்பதுகருத்து.

திருமால்துதி.

16. சோனையுங்காத்துநல்லாணையுங்காத்துத்துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந்தானையுங்காத்துத்தடத்தகலி
மானையுங்காத்தனுமானையுங்காத்துமடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவனேபெணக்காப்பதரிதல்லவே.

இ - ள். சோனையுங்காத்து - சோனைமழையையும் தடுத்து, நல் ஆனையும்
காத்து - நல்ல-பசுக்களையும் காத்து-துரோபதை தன்தானையும் காத்து, துரோ
பதையின் வல்திரந்தையும் காத்து, அடைந்தானையும் காத்து - சரணடைந்த
வனையும் காத்து, தடத்து அகலி மானையும் காத்து - வழியில் அகலிவழி-அடை
பவனையும் காத்து, அதுமானையும் காத்து, அதுமானையும் காத்து, மடுவில் விழும்
(முதலையால்சுவப்பட்டு) மடுவில்விழுந்த, ஆனையுங்காத்தவனே-கஜேந்திரன்
வனையும் காத்தருளினவனே, எனைக்காப்பது அரிது அல்லவே-என்னைக்காப்பது
பது உனக்கு அருமையல்லவே. எ - று.

சோனைகாத்த - கிருஷ்ணவதாரத்தில் கோவர்த்தந கிரியைக்குரிய நான
த் தாங்கிக்கல் மழையைத் தடுத்தது; ஆன்காத்தது-பசுக்களை மேய்த்தது
த்தானையுங்காத்தது - ராமாவதாரத்தில் வீரவருணனைக் காத்தது. அ
வாத்தது - சல்லாய்க்கிடந்தவனைப் பெண்ணுக்கினது. அதுமானை
கிதஞ்சேவியருள் ஒருவனுக்கினது.

ககக அந்தக்கவி வீரராகவமுதலியார் பாடல்.

இன்னினூர்கீழ்ப் பொய்சொன்னால் இன்னினபயனுண்டா

மேனப் பாடியது.

17. பொய்யருக்குப் பொய்யுணைத்தால் வெற்றியா மவருக்குப் பொய்யாகாத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் தேய்பிறைபோற்றவ ன்குறையு மிடியுண்டாகும், துய்யதாய்தந்தையர்க்குப் பொய்யுரைத்தா ல் வறுமைபிணிதொலையா வென்றும், உய்யவரு டே சிகர்க்குப் பொய் யுரைத்தானரகமது வுண்மைதானே.

இ - ள். பொய்யருக்கு பொய்யுணைத்தால் - பொய்பேசுவோருக்குப் பொ ய்யைச் சொன்னால், அவருக்கு-அந்தப்பொய்சொன்னவர்க்கு, வெற்றி ஆம் - வெ ற்றியுண்டாகும், பொய்யுரைத்தமெய்யருக்கு பொய்யுணைத்தால் - பொய்யற்ற மெ ய்பேசுவோருக்குப் பொய்சொன்னால், தேய்பிறைபோல்-தேய்பிறைபோல, தவ ம்குறையும்-தவம்குறைந்துபோகுப், மிடி உண்டாகும்-சரித்திரமுண்டாகும், துய் யதாய் தந்தையர்க்கு பொய் உரைத்தால் - பரி சுத்தராகியமாதாபிதாக்கருக்குப் பொய்சொன்னால், வறுமை பிணியென்றும் சொலையா-தரித்திரமும் நோயும் எக் காலமும் நீங்கா, உய்ய - கடைத்தேறுமபடி, அருள் - அருள்செய்த, தேசிகர் க்கு - குருமூர்த்திக்கு, பொய் உரைத்தால்-பொய்சொன்னால், நரகம்உண்மை- நரகமடைவது சத்தியம், ஏ -று.

இவர் இறந்தபோது இவர் மாணக்கர் பாடியவை.

18. இன்னன்கலைமகள் கைமீதிற்புத்தகமேந்தியந்தப் பொன்னம்பலந்தனிற்புக்கிருந்தானென்னபுண்ணியமோ கன்னன்களந்தக்கவிவீரராகவன்கச்சியிலே தன்னெஞ்சமேடெனக்கற்றினொருமுத்தமிழையுமே.

இ - ள். கலைமகள் - சரசுவதி, இன்னம் - இன்னமும், கைமீதில்புத்தகம் ஓந்தி - கையின்மீது புத்தகத்தைத்தாங்கி, அந்தபொன் னம்பலந்தனில் புக்கு இருந்தான்-அந்தப்பொன் னம்பலத்தில் போயிருந்தான், என்னபுண்ணியமோ- என்னபுண்ணிய விசேஷத்தினாலோ, கன்னன் - கண்ணனுக்கு லீகரானவனும், களந்தை - களந்தைப்பதியில் வாழ்வோனுமாகிய, கவிவீராகவன் - கவிவீரரா கவன், கச்சியிலே - திருக்காஞ்சிநகரத்தில், தன்னெஞ்சம் ஏடு என - தன்மன தையே ஏடாகக்கொண்டு (அதிலெழுதி), ஒருமுத்தமிழையும் கற்றான் - ஒப்ப ற்ற ஒத்தமிழையும் கற்றான். ஏ -று.

முன்னாட்டுத்தலமுனியுஞ் சேடனும்வான் மீகனுமுன் முன்னில் ன்மல், தென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும் புற்றிடத்தாஞ் சென்று சேர்ந்தார், இங்காட்டுப்புலவருனக் கெதிரிலேயே கவிவீ ராகவாரி, பொன்னாட்டுப்புலவருடன் வாதுசெய்யப் போயின போபுகழுவாரே.

இ - ள். கவிவீரராகவா - கவிவீரராகவனே, முன் - முன்னே, நாடு-இவ்
வுலகத்திலுள்ள, சுவமுனியும்-தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவனும், சேடன
ம் - ஆதிசேஷனும், வான்மீதனும்-வால்மீகி முனிவனும், உன்முன்சில்லாமல் -
உனக்கெதிரேநிற்காமல், (முறையே) சென்னாட்டு மலையிடத்தும் - தென்னாட்
டிலுள்ள பொதியமலையினிடத்தும், பாரிடத்தும் - பூமியின்கீழும், புற்றிடத்த
ம் - புற்றினிடத்தும், சென்றுசேர்ந்தார் - போய்ச் சேர்ந்தார்கள்; இந்நாட்டுப்புல
வர் உனக்கு எதிர் இலையே - இந்தவுலகிலுள்ளபுலவர்களில் உனக்கு சிகராவார்
ஒருவருமில்லையே, (ஆதலால்) கீ-கீ, பொன்னாட்டுப் புலவருடன் - பொன்னா
கத்திலுள்ள புலவரோடு, வாதுபெய்யப்போயினையே - வாதுபண்ணச் சென்ரு
யோ, புகலுவாய் - சொல்வாய் எ - று.

பொன்னாட்டுப்புலவர் - பிரதந்தி, இந்திரன்முதலானோர்.

- - -

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பாடல்.

~ ~ ~

ஒருதலியாணத்தில்கேடையுரிம்பாது பாடியது.

1. ஐயநின் - சன்னிமி - ஐய நுகின்ற மடமங்கையா - ஐயநின்னவுமை வி
னவொரு, அன்னதொருமடமங்கையன் - ஐயநின்னவென்றொருகொழித்த
முகொழுததன்மொன்று, துய்யவொளியானனங்கரியவிழிகா
துவாட்தோய்த்தினுண்டோவெனச், சால்லருங்கமலமலங்கரிய
லர்கொடியவொரு துய்யசங்கமுதலொன்னப், பொய்யெனநின்ற
நற்கொங்கையுங்கந்தலும் - பன்னிநடையுண்டோவெனப், புற்
புதஞ்சைவலமெனவே - ஐயத்துப் புகன்றிடுதி நங்காயெனத்,
வையலவனென்ன நடுநெடுவணகியென்றன்பிழைபொதுத்
திடென்றே, எங்கருவாரத்திடத் திருவுராமகிழந்தசியவசம் கரிய
மைக்காக்கவே.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, சின்சென்னிமிசை உறைகின்ற மடமங்கை - உ
ன்சிரமீது வசிக்கின்ற இளம்பெண், யார்என்ன - யார்என்று, உமைவினவவும் -
- உமைதேவிகேட்கவும், அன்னது ஒரு மடமங்கை அன்று - அப்படியுண்டிடுத்
தோற்றவது ஒரு இளம்பெண்ணல்லன், வெளிநிறைகொழித்து - வெண்ணிறை
கொழித்து, துய்யவொளி - அழகுமுழு தன்புனல்என - அழகொழுகாசின்ற இளம்பெ
ந்நோன்றும், துய்யவொளி - பரிசுத்தமறிய வொளியையுடைய, ஆநமம் - ஆநமம்
கரியவிழி - கருங்கண்களும், காது - செவிக்களும், வாய் - வாயும், தோய்த
உண்டோ என - நீரிலுண்டோவென்று கேட்க, முழுமதலியானத - முழுமதலியானத
வது - சொல்லுதற்கரிய, கமலமலர் - கமலமலரும், கா - கா
கருங்கண்களும், கொடியவன் - வன்மைக்கொடியவன்.

கனஅ சிவப்பிரகாசகவாழிகள் பாடல்.

ரிசத்தாதிது தெய்வீகவல்லமருமேயாம், என்ன—என்றுசொல்ல, பொய்யென
கினைதது—பொய்யென்று கினைதது, நல்கொங்கையும் கூந்தலும் - அழகாகிய த
னங்களும் கூந்தலும், புனலினிடை உண்டோ என - நீரினிடத் துண்டோ
வென்றகேட்க, (அப்படிதேரோற்றுவது) புற்புதமசைவலமதெனவே மறுத்துப்
புகன்றிடுதி - நீர்க்குமிழியும் பாசியுமாமென்றே மறுகதுசொல்வாய், நங்காய்
என - பெண்ணே யெனறுமொல்ல, சையலவள ஏனெனென - (தன்னையழைத்
ததாயெண்ணி) அந்தக்கநாயைவள என்னெனலும், நாணொடுவணங்கி - வெ
ட்கத்தோடுபணிந்து, எனறையிழை பொறுத்திடுஎன்று - என்பிழையைப் பொ
றுக்கவேண்டுமென்று, சங்கரன உரைசுதிட - சிவபெருமான்சொல்ல, திருவுள்
ளம் மகிழ்ந்த - மனமகிழ்ந்த, சிவசங்கரி உரைசொல்ல - சிவசங்கரி உரைசொல்ல
க்கக்கடவள, எ - று.

உமாதேவியானவள சிவபெருமானே காங்கிலாது சிரத்தின்மீதுவாழ்கின்ற
பெண்யாரென்று வினவ, சிவபிரான உணர்வாணுகருதகோனறுவது பெண்ண
ல்ல என்றும் முகம் காணமுடியவந்த கோணுவது தாமரைமலர்நீலோற்பல
மலர் ஆமென்றும் கற்பத்து, பெண்ணே யுனைமறுத்துசொல்ல எனறாவில்,
பெண்ணேயென்றழைத்துதுதன்னையெனது கினை - ஆக்கங்களை என்னென்றுகே
ட்டி, சிவபிரான கனகரவ வெளிடப்பட்டபடியென்று காணகதோடு வணங்கின
பெண்பொறுக்கவேண்டாமென்று வேண்டத்திறவுளமகிழ்ந்த பாவத்திதேவி தம
யுத்தியாகிய உங்களைக்காங்குடவள எனது ஆருதது

2. அரவவனிடத்திலே உங்கரன் வருதுதானைய வென்செவியையிக
வும், அறுமுகனகொளிஞ் னென்றே சிறுங்கடவுமத்தன் வேலவ
னைநாக்கி, விவரவுடனினி ராவோ ண்ணென் செனையில்திள
ங்குகண்ணெண்ணினனென, வெம்படும பிள்ளை வயப்பார்த்து
நீயப்படிளிகட கோன்செய்தாயென, மருவுமென் கைநீளமுழ
ம்ளந்தானெனமயிலவ னாகத்தூற்றிக, பாலுரையனுதவ வரு
முமையவ்ளநோக்கி நின் நமந்தாரப் பாராயெனக், கருதரியக
டகாடையுலகுபலவன்டன் கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி, கண்ப
மையையருகழைத் தகமகிழ்ந்து கொண்டனர் களிப்புடனுழைத்
தக்கவே.

புது - க. அரவவனிடத்திலே - உங்கரன்மீது, இக்கரன்வந்த
பாசியுமாமென்றே மறுகதுசொல்வாய், நங்காய் என - பெண்ணே யெனறுமொல்ல, சையலவள ஏனெனென - (தன்னையழைத்

தியாக, அறுமுகன் கிள்ளினான் என்று சினுங்கிடவும், முருகனைவினானென்று சொல்லிச்சினுங்குதலும், அத்தன் - பரமசிவன், வேலவையோக்கி - முருகனைநோக்கி, விரைவுடன் வினவவே - விரைவாக வினவதலும், அண்ணன் தமையன், என்சென்னியில் விளங்குகண் - எந்தலையிலுள்ள கண்களை, எண்ணினன் என-கணக்கிட்டானென்றுசொல்ல, வெம்பிடுமபிள்ளையைப்பார்த்து-வருந்துகின்ற பிள்ளையைநோக்கி, நீ அபபடிவிட்ட உன்செய்தாய் என்ற நீ அகிவாறு என்விகடம் பண்ணினாபென்றுகேட்க, மருவம் என்கைநீளம் - பொழுதியுன் துதிக்கையின் நீளத்தை, முழும அளந்தான் என்ன - முழும்போட்டானென்றுசொல்ல, மயிலவன் கடை - கிந்த - முருகன் சிரித்துக்கொண்டிருக்க, மலையமையன் - பாவகராஜன், உவவநா - பெருவகா, உமையவாளேநோக்கி - உமாதேவியையப்பா, சினமக - நரபாரய என - உனபதல் வரைப்பாராயென்றுசொல்ல, நரு - சரிட - சீனை - நசிய, கடல ஆடை - கடலாகிய ஆடையைக்கா, உலகு - உலகத்தை, பலஅளடம் - பல அண்டங்களையும், நருபமாய் - நரபுத்திரன், நடுபெற்ற, கன்னி-இளமைப்பருவமுள்ள பாவதி, சந்தைய - நருகு - மழைத்து - விநாயகரை அருகேயமழ்த்து, அகமகிழ்வுகொண்டவள - எகிழ்ச்சிகொண்டவளாகி உமாதேவி, களிப்புடன் - மகிழ்வாகி, உமைக்கா - உமமை - கக்காவள, எ - று.

3. அம்பி நகயரனறானே நோக்கி! நாபைரண மரவமெனவுமையை நோக்கி, அபி சவாயனக - கபரவு நவாரணத்தையறியாய்கொல் சிறிதுமென்ன, நமப்மனை தாறு பிரதுணுபாண்டியென்னக ன்றாதனறிவேனென, உவாறு பொய்கன் மீ ரெனப்பாத்தா டரத்தேகரியானென, பெருநாண பிரமபாஷைத்தானென, னங்கி நமியாருத்திதாபா, வீசிநது ிசாட்டுென்ன கொ ணபிரமபெண்கண் மிதுகற்பகீககினைபை, பம்புகற்பை லோரிட்டிபு, கீக்கினதுபக நா னிகேகொனப், பரமருடனில்வா றுவிளையாடுபச் சாப் பசங் காடிபு நககாக்கவே.

(இ - ள்.) அம்பினை - உமாதேவியானவள, அரணசனைநோக்கி - பரமசிவனைப்பார்த்து, உன் ஆபரணம் பரவம என - உன் ஆபரணமாயிருப்பதுபாம்பென்றுசொல்ல, (அதற்கு) நமபி - சிவபெருமான், உமையை நோக்கி - உமாதேவியைப் பார்த்து, அரி - திருமால், அரவசயந்ததை - சாபபசய நுண்டயதையும், அரவருவம் ஆனத்தைச்சர்ப்ப ரூபமானதையும், சிறிதும் அறியாய்கொல் என்ன சிறிதும் அறியாயோ என்று சொல்ல, நீயினதோறும் இரந்து உண்ணும் ஆண்ட என்ன - நீவீடுதோறும் இரந்து உண்ணுகின்ற ஆண்டியென்று சொல்ல, நரண தாதன் அறிவேன் என - தாதையான அறிவேனென்றுசொல்ல, நகைவ பொய்பு சன்றிர் என-குற்றமிருந்தபொய்சொன்னவென்றுசொல்ல, நகைவ நத்தேகரி ஆம என-பாதிநகைவத்தேகரிவென்றுசொல்ல, வெ மிளம்மில் அடித்தான் என - அடித்து ஒருவனிடமில்லாத அடித்த கொல்ல, விளங்கினது உன்னை - உன்னைப்பற்றி நினைக்கின்றது.

என்ன - தாம்புக்கயிற்றால் அடித்ததைச்சொல்லென்றுசொல்ல, எண்ணியிரம் பெண்கள்-எண்ணியிரம் பெண்களுடைய, மிகுந்தபைரீக்கினை என - மிகுந்த சூற்பைரீக்கினையென்றுசொல்ல, பம்புகற்பினில் - மிகுந்தகற்பினில், ஓர் இரட்டிப்புரீக்கினது - ஓர் இரட்டிப்பாக ரீக்கினதை, பதறாமல் ரீகேள் என - பதற மலிருந்து ரீ கேட்பாயென்றுசொல்ல, பரமருடன்-பரமசிவனோடு, இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம், விளையாடு - விளையாடாச்ன்ற, பச்சை பசுங்கொடி - உமாதேவியானவள், உமைக்காக்க - உம்மைக்காக்கக்கடவன், எ - று.

திருமால் அரவருவமானது பார்வதியும் பரமேச்சுவரனும் சூதாடுங்காலத்தி ல் பார்வதிகெலித்திருக்கச் சிவபெருமானநான்கெலித்தேனென்று பொய்சொ ல்லி, அருகிருந்த திருமலைச் சாட்சியாட்கோர, அவர் சிவபிரானே கெலித்த தாகப் பொய்சாட்சி சொல்ல 'உமாபிசவி' கோபம்கொண்டிரீபொய்ச்சாட்சிசொ ன்னமையால் அரவமாக்கடவையென்று சபித்தனன் என்பது கந்தபுராணத்தி லுள்ளது. சிவபெருமான்பொய்சுடறியதும் அங்கச் சந்தர்ப்பத்தில்தான்.

4. அச்சுதனளிப்பனில் முழுதுநேயன்ளித்தத ய நருவன் பலபத்தி மன், அலமுதவவன்சமன் பகலவன்ந்தபக் காஸ்தோரெருதுமு ண்டே, முச்சிரவயிற்ப டபினைக் கொழுநதாக்குவேமொயம்புட னிழுத்திதுக்க, முத்தியவடக்கயிற் றுடன்மற்று நமதன்பர்முன் போ யிரந்துகொள்வோம், இச்சுபயமுட நமதினையதநயனாகிய கந்தனினிமையொடுமாடு மேய்ப்பன், இனியுழுது பபிரிடுதென் னுநன் றிததவிட்டிரந்துன்ப தீன்மெனவே, கச்சமுல்லமாதுமை யுரைத்திடும் புத்தியயக் கதக்கொண்டிளத்திலிதுநற், காரியமெ ணக்கருதி மெத்தக்களித்திடும் கண்ணுதலுமைக்காக்கவே.

(இ - ள்.) அச்சுதன் - திருமால், சிலம் அளிப்பன் - (நாம்வேண்டும்) பூமி யைக்கொடுப்பன், உமதுநேயன், உமதுசேஷனாகியகுபேரன், வித்தை அருளு வன் - வித்தைக்கொடுப்பன், பலத்திரன் அலம் உசுவவன் - பலராமன் கல ப்பையை உசவியசவ்வான், சமன்பகடு ஈன் - யமன் எருமைக்கடாவைக் கொடு ப்பான், கந்தமக்கு ஆளது ஓர் எருதும் உண்டே-நமக்கு ஆளாயிருப்பதாகிய ஒரு எருதும் உளதே, முச்சிரம் அயில்படையின-முத்திலைக்குலத்தை, கொழு ஆக்கு வோம் - கொழுவாக்கிக்கொள்வோம், மொயம்புடன் இழுத்து இதுக்க - வலி மையோடு இழுத்திறுக்குகற்கு, முத்தியவடக்கயிற்றுடன்-முதன்மையாகிய வட க்கயிற்றோடு, மற்றும்-மற்றும்வேண்வெனயாவும், நமது அன்பர்முன்போய் இ ரந்துகொள்வோம் - நமது அன்பரிடத்திற்சென்றுயாசித்துக்கொள்வோம், இ ச்சுப உடை - விருப்பத்தைபுண்டய, நமது இனையதநயன் ஆகிய கந்தன்-நமது து இனையருமாறாகிய முருகன், இனிமையொடு மாடுமேய்ப்பன்-இனிதாகமாடு மேய்ப்பான், இனி உழுதுபயிரிடுதல் நன்றென்று - இனி உழுது பயிரிடுதலே கல்லது கல்வது, இதைவிட்டு - இதைவிட்டு, இரந்து உன்பது - யாசித்துன்

பு, அனந்தன் - இத்தீரவந்து, கச்சமுனைந்து உமைமறைத்திடிம்புத்தியை -
கச்சுதி - துருத்தியையுடைய உமையினைச் சொல்லும்துத்தியை, கைக்கொண்டு -
கைக்கொண்டு, உமையில் - மாரத்தில், கைக்கொண்டாயிற் எனக்கருதி - இதுநல்
தொடர்வதென்று கருதி, மேய்த்துமீதிநீர் - மிஷும் மிஷ்கின்ற, கண்டது
- கெடுத்திடுகின்ற, உமையுடைய பாம்பின், உமையின்க - உங்களைக்காக்கக்கட
ன், ஏ - ஹ.

இ, கவுசிகரவாமசுவிந்தகோறிதுவெனக்கமலமண்கண்டேனெனக்
காணயொன்றையற்றதெனநதிமேய்த்ததைக் கட்டிடையானாரோ
மென, சிவப்பொருவர் - சிவசுன்னவத்தாறு சென்றகதை செப்பி
பொருபாசுதிமொன், கோரோடுகிருடினானெனக்கட்டுண்டசெ
ய்திகாபநிவேமொன், ஆனவபிடை - மாமனைநென்ன வவ்வா
ட்டவவழியாதேர்ப்பா, ஆனமகதமண்டனன்னரென்னமண்
வழிப்பவழிவாழியாதேர்ப்பா, விவரமொடுமலைமகநுமலர்மக
நாதிவாழியாதேர்ப்பா, கோவிவநுபுத்ரமித்திரகா
ந்திரநடவநேன்கோன்கிதகாழிபே.

இ - கா. உ. சிவ - சிவபிரகாசசுவாமிகள், அனந்தன் - திருநாளை; அன் இர
கதவது இறாண்டுகள் - அந்நாளைக்குப் பிறகு இப்பொழுதுசொல்ல, க
லை - திருநாளைவாழ்க்கைக்கென்கா - அந்நாளைக்குநான் காண்கண்டே
மண்ட - மண்ட - மண்டகத்தை ஒன்றென - சிவவந்து எழுதுவன்றே யென்
தென்கண்ட, மண்டகத்து அனந்தன் - இரண்டன் - எழுதாமேயத்து
மண்ட - கட்டிக்கின்ற இரண்டன் - மண்டகத்துசொல்ல, சிவன்ஒருவர் - அது
- சிவன் ஒருவருக்குந் துயேடுகுன்னென்றுசொல்ல, அந்நாறுசென்றகதை
கட்டிய ஒருவரானான் - அந்நாறு துயேடுகையைச்சொன்னால் ஒருபா
டுமண்ட - சொல்ல, அந்நாறு ஒடுகிருடினான் - சிவந்தன்னிடத்திலை
மண்ட - ஒட்டைத்திருடினென்றுசொல்ல, கட்டுண்டசெய்திராம் அறிவோ
மென - கட்டுண்டகந்தியையாம் அறிவோ மென்றுசொல்ல, அரன் அவையில்
மண்ட - ஒருவருன் என - சிவன்சபையில் கூற்றாடுகுன்னென, அவ்வாடல் அரவம்
அறியாமென - அந்நாறு கட்டத்தைப் பாம்பு அறியாதோ என்ன, அரன் ஆல
மறை உண்டனன் என - சிவந்தஞ்சை மண்டானென்ன, மண் உண்டஅதனை
அறியாமென - மண்ணுண்டதை அறியாமோ என்ன, விவரமொடு - விவர
த்துடன், மலைமகரும் - மலையரையன் மகளாகிய பார்வதியும், மலர்மகளும் - திரு
மகளும், ஆக இவ்வாறு விளையாடும் இவர்கள் துணையா - இப்படி விளையாடுவோ
ருளாகிய இவர்களைத் துணையாகக்கொண்டு, மேவிவரு - பொருத்திவருகின்ற,
புத்ரமித்திரகாந்திரருடன் - புத்ரமித்ர நாத்திரோடு கூடி, மேன்மேலும் மி
ஷாழி - மேலும் மேலும் மிகுதியாய் வாழச்சடவீர், ஏ - ஹ.

மித்திரன் - சிறேசன். களத்திரம் - மனைவி, சிவபெருமான் ஓங்கி திருடின தென்பது திருநீலமண்டலர் திருவோட்டைமறைத்த சரித்திரத்தைக்குறித்தது. அவ்வாடல் அரவம் அறியாதோ என்றது காளிக்கமர்த்தந சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

தாயார்சொற்படி உப்புக்காரியை அழைத்தது.

6. நிறையவுளதோவெளிதோகொளுவேம்
பிறையமுடிக்கணிந்தபெம்மான்—உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளிதிரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளியெமக்கு.

இ - ள். பிறையை முடிந்து அணிந்த பெம்மான் உறையும் - மறைச்சந்திரனைச்சிரத்திலணிந்த சிவபெருமான் வாழ்கின்ற, திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய் - திருக்காட்டுப்பள்ளியில் திரிகின்றபெண்ணே. 'நீ இங்கு இரு - நீ இவ்விடத்தில் இரு, உப்புஅள்ளி எமக்குக் காட்டு - உப்பையள்ளி எமக்குக்காட்டு. சிறையஉளதோ - கிரம்ப இருக்கிறதோ, வெளிதோ - வெண்மையாயிருக்கிறதோ, (சிறையவும் வெண்மையாயும் இருக்குபாயின்) கொளுவேம் - விலைக்கு வாங்குவோம், எ - று.

தோட்டக்காரன் மாம்பழத்தை யெடுத்ததற்காக இவரை மடிபிடித்திருந்தபோது பாடியது.

7. அடுத்ததுவருந்தொண்டனுக்காவந்தகனைத்தாளால்
அடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமேயானால்—எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவெண்ணைமடிபிடித்தமாவாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

இ - ள். அடுத்துவரும் தொண்டனுக்கா - ஆசிரியித்துவந்த அடியவனுக்காக, அந்தகனை - யமனை, தாளால் அடர்த்ததுவும் - திருவடியால் உதைத்ததுவும். சத்தியமேயானால் - சத்தியமேயாயின், எடுத்தது ஒருமாங்கனிக்கா - எடுத்த தொரு மாம்பழத்தின் பொருட்டு, என்னை மடிபிடித்த மாவாவி - என்னை மடிபிடித்திருத்த படுபாவி யானவன், கன்னிக்கு ஆதித்தன்வர - கந்தாராசியில் சூரியன் வர, சாம் - சாவன், எ - று.

தொண்டனென்றது மார்க்கண்டீன கன்னிக்கு ஆதித்தன்வர என்றது புரட்டாசிமாதத்தை புரட்டாசிமாதத்தில் சாவாய் என்பது கருத்து.

தருமபுரமடீதுக்குச் சென்றபோது வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான்
இவர்கல்வித்திறத்தை யறியும்பொருட்டு, சிவபெருமானது
ஊர் முதலிய முனையும் ஓர்வெண்பாவில் அமைத்து
முதலிலும் இறுதியிலும் கோம்வரப்
பாடுகவேனப் பாடியது.

8. குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குக் கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணி வார்க்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத்தில்லை தோன்மேற்கொள்ளல்
ஊருடையானென்னுமுலகு.

இ - ள் குடக்கு ஓடுவான் எயிறுகொண்டார்க்கு - மேற்றிசையைநோக்கி
யோடுகிறவனாகிய சூரியனது பற்களைத் தகர்த்தவருக்கு, கேழல் முடக்கோடுமு
ன்னம் அணிவார்க்கு - பன்றியினது வீளாவாகிய கொம்பை முற்காலத்தில் அ
ணிந்தவருக்கு, வடக்கு ஓடுதோர் உடையான் தெவ்வுக்கு - வடதிசையைநோக்கி
யோடுகின்ற (தென்றலாகிய) தேனாயுடையவனாகிய -மன்னதனது பனைவருக்கு,
தில்லை ஊர் - தில்லை நகரம்ஊராகும். தோல் உடை - யானைத்தோல் புலித்
தோல்கள் வஸ்திரமாகும், மேற்கொள்ளல் ஆண் - ஊர்தல் இடப்பமாகும், என்
னும் உலகு - என்று உலகத்தார் சொல்வர், எ - று.

வடக்கோடுதே - நேர்மல். நாயர் பற்களைத் தகர்த்து தக்கன்
யாகத்தில். கேழல்முடக்கோடு அணிந்தது திருமாலேந்தவராக நுபத்தை
யழிந்தபோது.

9. சேய்கொண்டாருங்காவச் செம்பலுடனேயரவப
பாய்கொண்டா னுர்ப்பலியும் பட்டிச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங் கொளலா நூறுவயதாமலாவும்
பேய்கொண்டாலும் கொளலாம்பெண் கொள்ளலாகாதே.

இ - ள். சேய்கொண்டு ஆளும் - சென்றிற்றைக்கொண்டிருக்கிற, கமலம் -
தாமரைமலரில்வீற்றிருக்கும், செம்மலுடனே - பெரியோனாகிய பிரமனுடன்
அரவப்பாய் கொண்டாலும் - சர்ப்பசுரத்தை யுடையவனாகிய திருமாலும், ப
னியும் - வணங்குகின்ற, பட்டிச்சுரத்தானே - பட்டிச்சுரம் என்னும் திருப்பதி
யி லெழுந்தருளினவனே, நோய் கொண்டாலும் கொளலாம் - நோய்கொள்ளப்
பெற்றாலும்பெறலாம், நூறுவயது ஆம் அளவும் பேய்கொண்டாலும் கொளலா
ம் - நூறுபிராய்வரையிலும் பேய்பிடிக்கப் பெற்றாலும்பெறலாம், பெண்கொ
ள்ளல் ஆகாது - பெண்ணைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளலாகாது, எ - று.

10. கிட்டையிலேயிருந்து மனத்துறவடைந்த பெரியோர்க ணிமலன்
ருளைச், கிட்டையிலே தொடுத்து முத்திபெறுமளவும் பெரியசுக
ங்கிடைக்குங்காம, வெட்டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்குமண
ம்பேசி விரும்பித்தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக்கட்டையி
லே கிடத்துமட்டுங் கவலைதானே.

இ - ள். கிட்டையிலே இருந்து-யோகத்திலிருந்து, மனத்துறவு அடைந்
த பெரியோர்கள் - அகத்துறவடைந்த பெரியோர்கள், நிமலன்தானே - நிர்மல
னாகிய சிவபெருமானது திருவடிபைய, கிட்டையிலே தொடுத்து - அடுத்தவனை

தொடங்கி, முத்திபெறுமளவும் - மோகமுடையுமளவும், பெரியசுகம் கிடைக்கும் - (அவர்களுக்கு) பேரின்பம் கிடைக்கும், காமவெட்டையிலே மதிமயங்கி-காமச்சூட்டால் புத்திமயங்கி, சிறுவருக்கு மணம்பேசி - சிறுவருக்குக் கலியாணம்பேசி, விரும்பி தாலிகட்டையிலே தொடுத்து - விரும்பித் தாலிகட்டியது முதல், (இறந்தபின் சுடலையிற் கொண்டுபோய்த் சகனத்தின்பொருட்டுப் பரப்பிய) நடுக்கட்டையிலே கிடத்துமட்டும்-கட்டையின்மத்தியில் வளர்த்தும் வரையில, கவலைதான்-கவலையேயாகும், ஏ - று

காளியின்தேர் சாய்ந்து முருங்கைமரம் ஒடிந்தபோது பாடியது.

11. திருந்துதமிழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வர்க்கோதும், பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கனூர்ப் பிடாரிகாண்க, இரும்புலியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியாமற் காத்திங் கிருக்குநீரம், முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனை யென்று லுனக்குமுறை நன்றுமோ.

(இ - ள்.) திருந்து தமிழ் இலக்கணம் ஐந்திணைக்கோவை - திருத்தமாகிய தமிழிலக்கணமமைந்த ஐந்திணைக்கோவையை, விருத்தகிரி செல்வர்க்கு ஒதும்-முதுகிரியிலுள்ள சிவபெருமானிடீது பாடிய, பெருந்தகைமை உடையம் யாம் - பெருந்தன்மையை யுடையோம் யாம், விடும் ஓலை - அணுப்பும் ஓலையை, வெங்கனூர் பிடாரி காண்க - வெங்கனூர் பிடாரி அறிவதாக, இரும்புலியில் - பெரிதாகிய இவ்வுலகத்தில், ஒரு முருங்கைக்கொம்பு ஒடியாமல் காத்து - சீவாழ்கின்ற முருங்கைமரத்தின் ஒருகிளையும் ஒடியாமல் காத்து, இங்கு இருக்கும் நீ - இங்கேயிருக்கிற நீ, நம்முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனை யென்றால் - எமது முருங்கைமரத்தை வேருடன் களைந்தாயானால், உனக்குமுறை நன்றுமோ - உனக்கு அதுநல்ல முறைமை யாகுமோ, ஏ - று.

12. நாணியென்பதை நாரியென் றுநாத்திடு நகையால் வேணுவானது வளைந்து போய்ப்புகுந்தது வென்றற் கானலாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டால் பூணுவார்மயல் காணைய ரென்பதும் புதிதோ.

(இ - ள்.) நாணி என்பதை - நாணி என்னும் மொழியை, நாரி என்று - நாரியென்று, உணத்திடும் நகையால் - சொல்லப்படுதலா லுணதாகிய விருப்பத்தால், வேணுவானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது என்றால் - மூங்கிலானது வளைந்து போயிற் றென்றால், கானலாவது - காணக்கூடுவ தாகிய, ஓர் உருவம் - ஒப்பற்ற உருவத்தை யுடைய, மெய்நாரியைக் கண்டால்-உண்மையாகிய நாரியைக்கண்டால் காணையர் - இளைஞர், மயல்பூணுவார் என்பதும் - மயல்கொள்ளுவாரென்பதும், புதிதோ-புதுமையோ, ஏ - று.

நாரி-பெண். நாணி என்பதை நாரியென்று உலகத்தார் சொல்லக்கேட்டு நாரியென்னுஞ்சொல் பெண்ணைக்குறித்தலால் ஓரறிவினதாகிய மூங்கிலும் வ

னேந்ததென்றால் உண்மையாகிய பெண்ணுருவைக் கண்டால் காளையர் மயங்கு
வர் என்பது புதுமையோ.

கருணைப்பிரகாசர் இறந்தபேரது மத்தவராகிய

சிவப்பிரகாசர் பாடியது.

13. முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனைபுண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்
சியாலே, தன்னியலை முழுதுமுறாத்தமையா முன்னினைக் கவர்
ந்து தடங்காளத்தி, மன்னவ னுண்டானெனது மாதவத்தின் வ
லிதீர மண்ணினிப்பீடுத, என்னுடன் வந்தவதரித்த விளங்கருணை
ப்பிரகாச நென்னுங் கோலே.

இ - ள். மண்ணின்பீடு - மண்ணுலகின்மேல், என்னுடன்வந்து அவதரி
த்த இளங்கருணைப் பிரகாசன் என்னுங் கோலே - என்னோடு கூடப்பிறந்த
என்சம்பியாகிய கருணைப்பிரகாசன் என்னும் இறைவனே, முன்னம் ஒருதமி
ழ்ப்புலவன் தன்னை உண்டுகண்ட சுவை முதிர்ச்சியாலே - முற்பாலத்தில் ஒரு
தமிழ்ப்புலவனை யுண்டரித்தசுவை மிகுதியால், தன் இயலை முழுதும் உணாத்து
அமையாமுன்-தன் தன்மையை முழுதுந் தொல்லி யமையாமுன்னமே, சினைக
வந்து, உண்ணைப்பற்றி, தடங்காளத்தி மன்னவன்-பெரிய காளத்திகாதன், என்
மாதவத்தின் வலிதீர உண்டான்-என் பெருந்தவத்தினது வலிமை நீங்கும்படி
உண்டு விட்டான், எ - று

முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றன்னை உண்டது என்றது அப்பர் சுவாமி
களைத் திருக்காளத்திச் சிவலிங்கப்பெருமான் விழுங்கிய சரித்திரத்தைக் குறி
த்தது, கருணைப்பிரகாசர் ஸ்ரீ காளத்தி புராணத்தைப் பாடத் தொடங்கி அது
முடிவுபெறு முன்னமே இறந்தமையால் இவ்வாறு கூறினார்.

இது இரண்டாந் தமையனாகிய வேலைய சுவாமிகள் பாடியது.

14. ஆண்டதன லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற் றமையனினு மதி
கமென்றே, பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புகல்வது கேட்டிருந்
து மென்ன புதுநமதானே, காண்டரு கண்மணியே நல்லிளங் க
ருணைப் பிரகாசக் காளாய்நீதான், மாண்டனைமென் றறிந்திருந்
து முயிர்தரித்தேன் யானுமிகுவன் னெஞ்சேனே.

இ - ள். காண்டருகண்மணியே-கோக்குதற்குரிய கண்மணியே, நல் - அ
ழகாகிய, இளமை-இளமைப்பருவமுள்ள, கருணைப் பிரகாசக்காளாய் - கருணை
ப்பிரகாசன் என்னுக்காளையே, நீதான்-நீ, ஆண்டு அதனால் எனே ஒவ்வாய் - வ
யதினால் என்னை நிகர்க்காய், வித்தையினிற் தமையனிலும் அதிகன் என்று-க
ல்வியில் தமையனைக் காட்டிலும் அதிகப்பட்டவனென்று, பூண்ட உலகதனில்
உள்ளோர் - நிரம்பிய உலகத்தி லுள்ளவர்கள், புகல்வது - சொல்லுவதை, கே

ட்டிருந்தும் - நான்கேட்டிருந்தும், என்னபுதுமைதானே - இதென்னஆச்சரியமோ, ழாண்டனை யென்று, நீ இறந்தாயென்று, அறிந்திருந்தும்-நான் அறிந்திருந்தும், உயிர்தரித்தேன்-உயிர்தாக்கினின்றேன், யானும் மிகுவல் நெஞ்சேன்-நானும் மிக்கவலிய மனமுள்ளவன், எ-று.

தமையனாகிய சிவப்பிரகாசரும், தம்பியாகிய கருணப்பிரகாசரும்

இறந்தபோது வேலையசுவாமிகள் பாடியது.

15. அல்லமலர்ப் பண்ணவனு டாராயந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியபான் - முல்லை
அரும்பிற் பொலிபு டாணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.

இ - ள். முல்லை அரும்பின் - முல்லையும்-விளங்குகின்ற, அணிமுறுவல் நல்லாய் - அழகிய பல்வரிசையையுடைய பெண்ணே, அல்லமலர் பண்ணவனும் - அகவிதழ்களையுடைய தாமதாமலரில் வீற்றிருக்கிற பிரமதேவனும், ஆராய்ந்து அறி-ஆராய்ந்தறிந்திருந்ரிய, கவிதைசொல்லும் இருவர் இடைதோன்றிய யான்-கவிபாடவல்ல இருவருக்கிடையே பிறந்த நான், கரும்பில்கணுநிகர்த்தேன்-கரும்பின் கண்ணுள்ள கணுவை நிகர்த்திருந்தேன், எ-று.

தனக்கு மூத்தவராகிய வேலைய சுவாமியையும் இளையவராகிய கருணப்பிரகாசனையும் கரும்பின் முதலும் கடையுமாகவைத்து இவ்வாறு கூறினார்.

இவர்கள் பிதா துமார சுவாமிகள் பாடியது.

16. கயல்வாய்த்த கண்ணிபுலகின்ற வல்லிபங்கா வுனது
செயல்வாய்த்த வன்பர்க்கு டல்லாதவர்க்குஞ் சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்த வெந்தைக்கியான் வாய்த்ததுவுநிங் கென்றனக்கு
வயல்வாய்த்தது மனைவாய்த்தது லாந்தர்கள் வாய்த்ததாமே.

இ - ள். கயல்வாய்த்த கண்ணி - சேல்போன்ற கண்ணையுடையவளும், உலகு நன்றவல்லி - உலகந் னெல்லாவற்றையும் பெற்ற கொடிபோல் பவருமாகிய உமாதேவியை, பங்கா - ஒருபாகத்தில் உடையவனே, இயல் வாய்த்த எந்தைக்கு யான் வாய்த்ததுவும் - இல்லறவியல் படைத்த என் தந்தைக்கு நான் உண்டானதும், இங்கு என்றனக்கு - இவ்விடத்தில் எனக்கு, வயல்வாய்த்ததுவும் - வயல் கிடைத்ததும், மனைவாய்த்ததும்-மனைவி கிடைத்ததும், மைந்தர்கள் வாய்த்ததும் - புதல்வர் கிடைத்ததும், உனது செயல் வாய்த்த அன்பர்க்கும் - உன் திருவருள்பெற்ற அன்பர்க்கும், அல்லாதவர்க்கும் - மற்றவர்க்கும், சிரிப்பு அல்லவோ-நகைப்பல்லவோ, எ - று.

சத்திமுத்தப் புலவர் பாடல்.

ஒருநாள் பாண்டியன் தன் சபையிலிருந்த வித்வான்களை நோக்கி நான்கின் வாய்க்கு எதனை உவமிக்கலாம் என்று வினவ அவர்கள் அதந்த மறு மொழி சொல்லாதிருக்க, அன்றிரவில் அரசன் நகர்சோதனை வரும்போது வறுமையால் மெலிந்து பொருள்சேடிவரப் புறப்பட்ட இந்தப் புலவர் மதுரைப்பதியின் ஓர் பாழ்ந்த சத்திரத்தில் படுத்துக் கொண்டு தமது வறுமையை நினைத்துக் கூறியது.

1. நாராய் நாராய் செங்கா னாராய்

பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கா னாராய்
நீயுநின் மனைவியுந் தென்றிசைக் குமரியாடி
வடதிசைக் கேளுயி ராயின்
எம்மூர்ச் சத்திமுத்த வாஸியுட் டங்கி
நனைசுவர்க் கூடா நனைகுரற் பல்லி
பாடுபார்த் திருக்குடும்பம் மனைவியைக் கண்டு
எங்கோன் மாறன் வருதி கூடலில்
ஆடையின்றிவா டையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழீஇப்
பேழையு ளிருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கும்
ஏழையா ளனைக் கண்டன மெனுமே.

(இ-ள்.) நாராய் நாராய்-நானாகளே நாரைகளே, செங்கால் நாராய்-செங்கால்நானாயே, பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன-பழம்பழக்கின்ற பனையினதுகிழங்கைப் பிளந்தாற்போன்ற, பவளம் கூர்வாய்-பவளம்போன்ற கூர்வாயையும், செங்கால்-செவந்த கால்களையுமுடைய, நாராய்-நாரையே, நீயும் நின் மனைவியும் - நீயும் உன்மனைவியும், தென்றிசைக் குமரியாடி - தென்றிசையிலுள்ள குமரியாற்றில் மூழ்கி, வடதிசைக்கு ஏருவீராயின் - வடதிசைக்குப் போவீரானால், எம் ஊர்சத்திமுத்தம் வாவியில் தங்கி - எமது ஊராகிய சத்திமுத்தத்திலுள்ள தடாகத்தில்தங்கி, நனைசுவர் கூடா-நனைந்தசுவரின் கூடையில், நனைகுரற்பல்லி பாடு பார்த்திருக்கும் - ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய பல்லியின் ஒசையையே பார்த்திருக்கிற, எம்மனைவியைக்கண்டு-எம்மனைவியைக்கண்டு, எங்கோன்மாறன் வருதிகூடலில் - எம்மிறையவனும் மாறனுமாகிய பாண்டியனது மதுரைப்பட்டணத்தில், ஆடை இன்றி வாதையின் மெலிந்து - ஆடையில்லாமல் குளிர்காற்றினால் மெலிவடைந்து, கையதுகொண்டு மெய்யது பொத்தி-கையினால் உடம்பைப் போர்த்து, காலதுகொண்டு மேலதுதழீஇ - காலால் மேலே

தழுவீ, பேழையுள் இருக்கும் - பெட்டகத்துள் இருக்கின்ற, பாம்பு என உயிர்
க்கும் - பாம்பைப்போல மூச்செழிகின்ற, ஏழையானனை, ஒரு ஒளியவனை, கண்
டனம் எனும் - கண்டோமென்று சொல்லுங்கள், எ - று.

மேற்கூறிய பாடல்களேட்டு அரசன் மனமகிழ்ந்து இவநித்த வேண்டிய
வேதம்திசெய்தது மன்றி, இவர் தம்முனை அடைவதன் முன்னம்
இவரீவிட்டில் செல்வம் மித்தந்தித்தித்தும்படி அமைத்து
வைக்க அதனைக்கண்ணி மகிழ்ந்து பாடியது.

2. வெறும்புற்கையு மரிதாங்கிள்ளி நோருமென் வீட்டில்வரும்
எறும்புக்துமாற் பதமில்லைமுன் னாவென் னிருங்கலியாம்
குறும்பைத் தவிர்த்தருடி தாங்கியைச்சென்று கூடியபின்
தெறுர்புற்கொல் யானைகவளங் கொள்ளாமற் தெவுட்டியதே,

இ - ள். முன்னாள் - முற்காலத்தில், என் வீட்டில் - என்வீட்டில், வெறு
புற்கையும் அரிதுஆம் - வெறுஞ்சோறு கிடைப்பதும் அருமையாகும், கிள்ளை
சோரும்-வளர்க்கும் கிளிப்பிள்ளையும் பசிபரில்வாடும், வரும் எறும்புக்கும் - வரு
கிற எறும்புகளுக்கும், ஆற்பதம் இல்லை - ஆதாரமில்லை, என் இருகலியாம் - எ
ன்பெரிய வறுமையாகிய, குறும்பைத் தவிர்த்த - குறுகியமன்னனை யழிச்ச,
குடிதாங்கியைச் சென்று கூடியபின்-அரசனைச் சென்று சேர்ந்த பிறகு, செறு
ம்புல் கொல்யானை - கொல்லுந் தொழிலையுடைய புலியைக் கொல்லுகின்ற
யானையானது, கவளம் கொள்ளாமல் தெவுட்டியது - கவளத்தை உட்கொள்
ளாமல் உமிழ்து விட்டது, எ - று.

வரதுங்க பாண்டியர்.

இவர் சரமதையில் இவர் மனைவி இவரை நோக்கிப் பயப்
படுகிறோவென்று கேட்டபோது பாடியது.

1. அஞ்சலென்ற கரதலமுங் கணபண கங்கணமும்
அரைக்கிசைந்த புலியுடையு மம்புலிச்செஞ் சடையுங்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியுங் கணிகழலுஞ் சிலம்பும்
கருணைபொழி திருமுசுமும் கண்களொரு மூன்றும்
நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு முந்துறு மார்பும்
நலந்திகழ்வெண் ணீற்றொளியு மறிமானு மழுவுங்
பஞ்சுடிச்சிற் றிடையுமையா ளொப்பனைபா கமுமாய்ப்
பால்வண்ண ருளத்திருக்கப் பயமுண்டுடா வெனக்கே

இவர் துணைகொண்டியர் பட்டம்

இ - ள். அஞ்சல் என்ற கரதலமும் - அஞ்சாதே யென்றமைத்த கணபணக்கணமும் - சுட்டமாகிய படக்களையுடைய பாம்பாகிய கணபணமும், அணாக்கு இசைந்த புலி உடையும் - அணாக்கேற்ற புலித்தோவாடையும், அம்புலி செஞ்சடையும் - சந்திரனையணிந்த செவந்த சடையும், கஞ்சமவர் சேவடியும் - தாமசாமலர்போன்ற திருவடியும், கணைகழலும் சிலம்பும் - ஒலிக் கின்ற வீரக்கழலும் சிலம்பும், கருணைபொழிதிருமுகமும் - அருள்மழையைச் சொரிகின்ற திருமுகமும், கண்கள் ஒருமூன்றும் - ஒப்பற்ற மூன்றுகண்களும், நஞ்சையுண்ட மணிமிடமும் - விஷத்தையுண்ட நீலமணிபோலுங் கண்டமும், முந்தாலும் - முப்பரிநூலும், மார்பும் - திருமார்பும், நலந்திகழ்வெண்ணிற்று ஒளியும் - அழகு விளங்கா நின்றதிரு வெண்ணிற்றி னொளியும், மறிமானும் - மான்கன்றும், மழுவும் - மழுவாயுதமும், பஞ்ச அடிசிறிநிடை உமையாள் - பஞ்சுபோன்ற பாதத்தையும் சிறிநிடையையும் உடைய உமாதேவியாகிய, ஒப்பனை பாகமும் ஆம் - ஒப்பனையம்மைபாகமுமாகி, பால்வண்ணன் உள்ளத்து இருக்க - பால்வண்ணநாதர் எம்மனத்திலிருக்கும்போது, எனக்குப் பயம் உண்டோ-எனக்குப் பயமுளதோ, எ - று.

இவர் மனைவி பாடியது.

2. யாக்கையெனுட்டமுக்குரம்பைபயிணைந்தணையாப்பொருளை

அருளொளியைப்பராபரத்துக்கப்புறமாமறிவை

நீக்கமறமயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கும்

நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்

பாக்கியங்கள்செய்தனந்தந்தவக்குறைகண்முடிக்கும்

பழவடியார்தடக்குதவும்பசுந்துணர்க்கற்பகத்தை

வாக்குமனவிகற்பத்தா ளளவுபடாவொன்றை

மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம்.

இ - ள். ஆக்கை என்னும் புழுக்குரம்பை அணைத்து அணையா பொருளை - உடம்பென்கின்ற புழுக்கூட்டைச் சேர்ந்தும் சேராத பரம்பொருளை, அருள் ஒளியை - அருட்பிரகாசத்தை, பராபரத்துக்கு அப்புறம் ஆம் அறிவை - புறம் அபரம் என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவை, நீக்கம் ஆற-நீக்குதலின்றி, மயிர்முனைக்கும் இடம் அற - மயிர்முனையை யூன்றாதற்கும் இடமில்லாமல், எங்கெங்கும் நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை-எவ்விடத்தும் நிறைந்துநின்ற முழு முதற்பொருளை, நினைவில் எழும் சுடரை - நினைப்பிலுண்டாகின்ற ஒளியை, பாக்கியங்கள்செய்து - அகிர்ஷ்டங்கள்செய்து, அநந்தம் தவக்குறைகள் முடிக்கும் - அளவற்ற தவக்குறைகளை நிறையப்பண்ணுகிற, பழவடியார் நடக்க உதவும் - பழ அடியார்க்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுக்கிற, பகமைமாகிய பூக்கொத்துக்களையுடைய கற்பகவிருந்தை

திருவள்ளூர் ஒளவையார் இடைக்காடர்.

தனது தந்தை வாக்குமனங்களின் வேறுபாட்டால், அனல்படா ஒன்றை - தனது தந்தை ஒருபொருளை, மாசு அற்ற வெறு வெளியை - களங்கமற்ற வெறு வெளியை, மனவெளியில் அடைப்பாம் - மனமாகிய ஆகாயத்தில் அடைத்துவைப்போம், எ - று.

பரம் - ஆதி. அபரம் - அந்தம்.

முன்னோருகாலத்தில் திருவள்ளுவரும், ஒளவையாரும், இடைக்காடரும் சந்தித்தபோது, திருவள்ளுவரை ஒளவையாரும் இடைக்காடரும் நோக்கி நீர்சேய்தனால் எத்தன்மையது என்று வினவ, அவர் அதற்கு விடையாகப் பாடியது.

1. குறுமுனிவன் முத்தமிழுமென் குறளுநங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்.

இ - ன். குறுமுனிவன் - அகத்தியராற் செய்யப்பட்ட, முத்தமிழும் - இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழும், என்னுறளும் - என்னுற்செய்யப்பட்ட குறளும், நங்கை - உடையநங்கையின், சிறுமுனிவன் - குமாரனாகிய சட கோபராற் செய்யப்பட்ட, வாய்மொழியின் - திருவாய் மொழியினது, சேய் - பிள்ளைகள், எ - று.

பிறந்தபோதே முனிவேடமா யிருந்தமையால் சிறுமுனிவன் என்றார்.

திருவள்ளுவர்கூறிய மேற்பாடிலக்கேட்டு ஒளவையார் பாடியது.

2. ஐம்பொருளுநாற்பொருளுமுப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறைக்குஞ்சேட்பொருளைத் - தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர்சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியென்கேள்பென்றகைந்து.

இ - ன். ஐம்பொருளும் - அர்த்தபஞ்சகத்தையும், நாற்பொருளும் - சதுர் விதபுருஷார்த்தங்களையும், மும்பொருளும் - தத்துவத்திரயத்தையும், பெய்து அமைத்த - அமைத்துச்சொன்ன, செம்பொருளை - செவ்வியபொருளை, எம்மறைக்கும் சேட்பொருளை - எல்லாவேதங்களுக்கும் எட்டாத பொருளை, சிலர் - சிலர், தண்குருகூர் - குளிர்ச்சியாகிய திருக்குருகூரிலெழுந்தருளிய, சேய்மொழியது என்பர் - ஆழ்வார் திருவாய்மொழியென்று சொல்லுவர், யான் - நான், தாய்மொழி - அவர்சொல்வதைத்தடுத்தது, இவ்வுலகில் - இந்நவலகிலுள்ள, தாய்மொழி என்பது (எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) தாய்மொழியாகிய வேதமென்கேள், எ - று.

தாய்மொழிகமாவது பரம், வியூகம், விபவம், அந்தரியாமி, அர்ச்சை என்ற யாறுபத்களில் இருக்கும் இருப்பு. வியூகம் - சங்கர்ஷணன், பிர

திருவள்ளுவர் ஓவ்வையார் இடைக்காடர்.

த்தியும்னன், அரிருத்தன், வாசுதேவன் என்னும் நான்கு வகுப்புக்களையும்
 டித் திருப்பாற்கடலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பு. விபவம்-ராமகிருஷ்ணன்
 அவதாரங்கள், அந்தரியாயி - எங்கும் ஸிறைந்திருக்கும் இருப்பு. அர்ச்சுனன்
 கிரகரூபமாயிருக்கும் இருப்பு. மும்பொருள்—சித்து, அசித்து - ஈசுவரன் எ
 ன்பன.

ஓவையர்க்கேட்ட இடைக்காடர் பாடியது.

3. சேய்மொழியோதாய்மொழியோசெப்பிலிரண்டுமொன்றே
 வாய்மொழியையாருமறையென்பார்—வாய்மொழிபோல்
 ஆய்மொழிகள் சால்வனவெனினுமம்மொழியும்
 சாய்மொழியவென்றேயன்றகந்து.

இ - ள். வாய் மொழியை - திருவாய் மொழியை, யாரும் மறைஎன்பர்-
 யாவரும் வேதமென்று சொல்லுவா, வாய்மொழிபோல் - அத்திருவாய் மொழி
 போல், ஆய்மொழிகள் சால் உளஎனினும் - ஆராயப்பட்ட மொழிகள் மிகவு
 முள்ளனவென்று பிறித்சொல்லினும், தைகந்து - தடுத்து, ஆய்மொழியும் - அந்
 தமொழிகளும், சாய்மொழிய என்பேன் - இய்மொழியின் சாயையான மொழி
 களேயாம் என்பேன், சேய்மொழியோ - குழந்தைவடிவாயிருந்த ஆழ்வார் வாக்
 காகிய திருவாய்மொழியையும், தாய்மொழியோ - எல்லாநூல்களுக்கும் மாதர்
 ஸ்தானமாயிருக்கிற வேதத்தையும், செப்பில்-சீர்நாக்கிச் சொல்லுமிடத்தில்
 இரண்டும் ஒன்றே - அவ்விரண்டும் (பாஷையால் இரண்டாயிருப்பினும் பொ
 ருளால்) ஒன்றேயாகும், எ - று

சங்கத்தார் நம்மாழ்வாரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

4. சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
 நாமப்பராங்குசனோநாரணனோ—தாமம்
 துளவோவகுளமோதோளிரண்டோகங்கோ
 உளவோபெருமானுனக்கு.

இ - ள். பெருமான் உனக்கு-பெருமானாகிய உனக்கு, சேமம்-இனிதான்.
 இடம், குருகையோ - திருக்குருகேரோ, செய்ய திருப்பாற்கடலோ-செய்ய
 திருப்பாற்கடலோ, நாமம்-திருநாமம், பராங்குசனோ - பராங்குசனோ, நாரண
 னோ-நாராயணனோ, தாமம்-மாலை, துளவோ - துழாயோ, வகுளமோ - மகிழ்வு
 பூவோ, தோள் - புயங்கள், இரண்டோ - இரண்டோ, நான்கோ - நான்கோ,
 உள-உள்ளன, எ - று.

ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய அவதாரம் என்பது.

மதுரைச்சொக்கநாதர் தரும் என்னும் பிராமணனுக்குப்

பாடிக்கொடுத்தது.

1. கொங்குதேர்வாழ்க் கையஞ்சிறைத்தாம்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மல்லியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோரீயறியுமபூவே.

இ - ளீ. கொங்குதோவாழ்க்கை - புண்ணகை யாராய்வின்ற வாழ்க்கை யையும், அம்சிறை - அழகிய சிறகுகளையுமுடைய, தும்பி-வண்டே, காமம்செ ப்பாது - விருப்பத்தின்படி சொல்லாமல், கண்டதுமொழி - கண்டதைச்சொல் வாயாக, பயிலியது கெழீஇயநட்பின் - பழகினபொருளோடு பொருத்திய நட்பினால், மயில் இயல் - மயிற்சாயலையம், செறி எயிறு - நெருங்கிய பற்களையமு டைய, அரிவை கூந்தலின் - மாதவின், கூந்தலின் இடந்தகைமணம்போல, நீ அறியும்பூ - நீ யறிந்த மலாகூரன், நறியவுமுளவோ - மணமுள்ளனவும் உள வோ, ஏ - று.

சண்பகபாண்டியன் ஒருநாள் தன் மனைவியின் கூந்தலின் நறுமணங் கண்டு, இம்மணம் இவள் கூந்தலுக்கு இயற்கையால் உமைந்ததோ செயற்கை யான் அமைந்ததோவெனச் சந்தேகித்து, எனது இக்கருத்தறிந்து கவிசூறு வோர் ஆயிரம்பொன்னைப் பெறக்கடவரெனச் சங்கமண்டபத்தில் முடிப்புக் கட்டிவைத்தனன். இசை அறிந்த ஆதிகைவனாகிய தருமி என்னும் ஓர் ஏழை ப்பிராமணன் ஆலவா யுகளையடைந்து, என வறுடைந்த அரசன் கருத்தறிந்து பாசரம் பாடியருந்த வென்றிரக்க, எம்மறைவன் “கொங்குதோ வாழ்க்கை” என்னும் இடபாசரத்தைப் பாடியருளினான். உதனைப் பெற்ற அந்த ணன் சங்கமண்டப மடைத்துக்காட்டி, நக்கராஒழிந்த புலவருய், தன் மன க்கருத்து ஒத்திருந்தமையால் அரசனும் ஒத்துக்கொண்டு பொன்முடிப்பைக் கொடுத்தப்போகும் தருணத்தில் நக்கிராவந்து தடுத்தது, இப்பாசரத்திற்சொ ள்குற்ற மில்லையாயினும் பொருட் குற்றமுண்டு. அதாவது கூந்தலுக்குஇயற் கைமணம் உண்டென்று கூறியதேயாம் என்றனர்; அதைக்கேட்ட அந்தணன் வாழ்க் கடவுள் சந்திதானம் அடைந்து முறையிட, எமதுஇறைவன் அந்தணன் வேட்கொண்டு சங்கமண்டபம்வந்து நக்கிரைநோக்கி பதுமினி ஸ்திரீகளின் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணமுண்டென்று கூறியும் நக்கிராமறுத்து, கூந்தலுக்கு மணம் செயற்கையதே என்றமறுக்க, சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டியும் நக்கிரை “நெற்றிக்கண் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே” யென்ற னர், அப்போது நெற்றிக்கண்ணின் வெப்பத்தால் நக்கிரைவெதும்பிப் பொற் குழணக்குளத்தில் அழுந்தக் கபிலர்முதலிய மஹபுலவர் வணங்கித்துதிக்க, நக்

கீரணாக் களையேறப்பண்ண, களையேறிய நக்கீரனும் கர்வமொழிந்து கூடி வணங்கி அவராணையால் அகத்தியரிடம்போய் இலக்கணம் கற்றனர்.

நக்கீரர் கூந்தலுக்கு இயற்கைமணம் இல்லையென்றும், மேற்கூறிய பாடல் தவறு என்றும் சொன்னதைக்கேட்ட சொக்கநாதர் பாடியது.

2. அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கம்படவிரண்டுதொல்பரப்பிச்—சங்கத்தைக்
கீருகீரென்றறுக்குங் கீரேனெவன்கவியைப்
பாரிப்பழுதென்பவன்.

இ - ள். அங்கம்வளர்க்க - உடம்புவளர்க்கும்பொருட்டு, அரிவாளில் நெய்தடவி - அரிவாளில் பெய்யைப்புகி, பங்கம்பட இரண்டொல் பரப்பி-இழிவுண்டாக இரண்டொல்களை உடம் விரித்து, சங்கத்தை - சங்கை, கீருகீரு என்று அறுக்கும் கீரேனே - கீருகீரு என்றோசையுண்டாம்படி யறுக்கின்ற கீரென்தானே, பாரில் - உலகத்தில், என்கவியைப்பழுது என்பவன் - என்கவியைக் குற்றமென்று சொல்லவல்லவன், ஏ - ற.

இதைக்கேட்ட நக்கீரர் பாடியது.

3. சங்கறுப்பதெங்கள் குலஞ்சங்கரனார்க்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற்பழதாமே—சங்கை
அரிந்துண்டிவாழ்வோமரணைப்போல
இரந்துண்டிவாழோமினி.

இ - ள். சங்கு அறுப்பது எங்கள் குலம் - சங்கையறுத்துச் சீவிப்பதே எங்கள் குலம், சங்கரனார்க்கு ஏதுகுலம் - சிவனுக்குக் குலமாயது, பங்கம்உற சொன்னால் பழுது ஆமே - பூழ்வுண்டாகச்சொன்னால் குற்றமாமே, சங்கை அரிந்து உண்டிவாழ்வோம், சங்கை அறுத்து உண்டு உயிர் வாழ்வோம், அரந்துண்டி போல - சிவனைப்போல, இரந்து உண்டிவாழோம் இனி - இனியிரந்துண்டியிர்வாழ மாட்டோம், ஏ - ற.

மதுரைச் சொக்கநாதர் பாண்பந்திரர் என்பவருக்கு எழுதிக்கொடுத்த கிழகப்பாசரம்.

4. மதிமலிபுரிசைமாட்கூடல்
பதிமசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிந்திடுமாற்றம்
பருவக்கொண்புப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியணிதிகழ்

குருமாமணிதிகழ்குலவியகுடைக்கீழ்ச்
 சீருமாவுகைச்சீருஞ்சேரலன்காண்க
 பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
 தன்போலென்பாலன்பற்றன்பால்
 காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
 மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே.

இ - ள். மதிமலிபுரிசை - சந்திரன் சவழ்கின்றமதிலும், மாடம் - மாளிகைகளும்சூழ்ந்த, கூடல்பதிமிசை சிலவம் - மதுரைப்பதியில் வாழ்கின்ற, பால்சிறம் - வெண்ணிறத்தையும், வரிச்சிறகு - சிறுகையையுடைய சிறுகையமுடைய, அன்னம் பயில்பொழில் - அன்னப்பறவைகள் வாழ்கின்ற சோலைசூழ்ந்த, ஆலவாயில் மன்னியசிவன் யான் - சீருவாலவாயில் நிலைபெற்றிருக்கும் சிவனாகிய யான், மொழிந்திடும் மாற்றம் - சொல்லுஞ் சொல்லாவது யாதெனின், பருவக்கொண்டழைப்படியென - கார்ப்பருவ மேகம்போல, பல்வலங்கு - புலவர்களுக்கு, ஒருமையின் உரிமையின் உசலி - மனவொருமையோடு அவரவர்க்குத் தக்கபடி கொடுத்து, அனந்திகழ் - அழகாகவிளங்குகின்ற, குருமாமணிதிகழ் - நிறமுள்ள பெரியரங்கங்கள் ஒளிரெய்கிற, குலவிய குடைக்கீழ் - சூழ்ந்த குடையின்கீழ், செருமா உகைக்கும் - போரிற்சிறிச் சாயினையைச் செலுத்திவருகின்ற, சேரலன்காண்க - சேரலன்கான் (இத்திருமுகத்தை) காண்க! உவன், பண்பால் - பண்ணின் பகுதியமைந்த, யாழ்பயில் - வீணவாசிக்கிற, பாணபத்திரன் - பாணபத்திரன் என்பவன், தன்போல் - உன்னிப்போலவே, என்பால் அன்பன் - வன்னிடத்து அன்புடையான், தன்பால் - உன்னிடத்தில், காண்பது கருதிபோந்தனன் - உன்னைக்காண்பது கருதிவந்தான் (அவனுக்கு), மாண்பொருள்கொடுத்து - மிகுதியாகிய பொருளைக்கொடுத்து, வரவிடுப்பது - வரவிடல்வேண்டும், எ - று.

மதுரைச் சொக்கநாதர் சங்கீதியில் யாழ்வாசிக்கும் அடியாராகிய பாணபத்திரர் என்பவர் வறுமையால் மெலிந்து, ஆலவாய் அடிகளை இரக்க, அவர்களுணைகூர்ந்து சேரப்பிரானுக்கு, இத்திருமுகப் பாசுரத்தைப் பாடிக்கொடுக்க, அதனைக்கண்ட சேரப்பிரான அடியாருக்கு வேண்டிய சிதிகளை அளித்து உபசரித்தான் என்பது.

திருநாணசம்பந்தரும், திருமங்கையாழ்வாரும் சந்தித்தபோது.

ஆழ்வாரீமீது சம்பந்தர் பாடியது.

5. கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்ப்பிச்
 கயத்துக்குளடங்காமல்விசம்பிற்பாய
 அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தாற்பூகம்
 அலைபுண்டிருலைதிதுமாலிராடா

திருஞானசம்பந்தர் திருமுக்கையாழ்வார். ௨௭

படியுண்டபெருமானைப்பறித்துப்பாடிப்

பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற

கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று

கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளே.

இ - ள். கடிஉண்ட நெடுவானை - மணம்பொருந்திய நெடிய வானமீன் கள், கரர்வில்தப்பி - முதலையினின்றும் தவறி, கயத்துக்குள் அடங்காமல் - குளத்தி லடங்கியிராமல், விசும்பில்பாய - ஆகாயத்தில் பாய்தலால், அடிஉண்ட - அவற்றால்அடிபட்ட, உயர்தென்கின்பழத்தால் - உயர்ந்த தென்னம்பழங்களால், பூகம்அலையுண்டு - கமுகமரங்கள் அசைதலைப்பொருந்தி, குலைசிதறும் - குலைனைச்சிந்துகின்ற, ஆலிநாடா - திருவாலிநாட்டானே, படி உண்ட பெருமானை - உலகத்தையுண்ட பெருமானை, பறித்து - வழிகட்டிப்பறித்து, பாடி - கவிபாடி, பதம்பெற்ற பெருமானே - உயர்ந்தபதத்தைப்பெற்ற பெருமையுடையோனே, தமியேன் பெற்றகொடி - தனியேனென் பெற்றகொடிபோல் வாளாகியமாது, ஒன்றும் சின்பவனக்கு எதிரேசென்று கும்பிட்டாள் - அழகு பொருந்திய உன்பவனிக்கெதிரேவந்து கும்பிட்டு, உயிர் ஒன்றும் கொடுவந்தாள் - உயிரொன்றையுமே கொண்டு மீண்டுவந்தாள், எ - று.

திருமங்கை யாழ்வார்தாட்டில் செல்வோரை வழிகட்டிப்பறித்து, அப்பொருளைக்கொண்டு பாகவதர்களுக்குக் கைக்கரியஞ்செய்து வருகையில் ஸ்ரீமந்தாராயணன் பிராட்டியாரோடு பிராமணத் திருவருக்கொண்டு அம்மார்க்கமாய் வந்தபோது எம்பெருமானையும் அவ்வாறே வழிகட்டிப் பறித்து, அப்பொருளை எடுக்கப்போகையில் அதுஎன்படாமையென்கண்டு ஆழ்வார் பிராமண வேடங்கொண்டவந்த இறைவனைநோக்கி நீர்எதோ மந்திரஞ் செபித்திருக்கின்றீர், அதனை எனக்கு உபதேசஞ் செய்யாவிட்டால், உம்மை உயிரோடுவிடேன் என்று பயமுறுத்துகையில், பிராமணராகிய எம்பெருமான் ஆழ்வாரை அருகில் அழைத்துத் திருஅஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தைஉபதேசித்துச் சேவைசாதித்தனர். அப்போது ஆழ்வார் அடியற்றபண்போல் நிலத்தில்விழுந்து தேவரீர் திருவாபரணங்களைக் கழற்றத் துணிந்தேனெயென்று பலபலசொல்லித் துக்கித்தபோது எம்பெருமானானவர் அடியார்கள் பக்தியால் செய்தவையெல்லாம் நமக்கிஷ்டமே யென்று கருணையோடுநோக்கி, இனிச்சேசரிக்கும் பெருநாளைக்கொண்டு திருவரங்கத்தில் கைக்கரியஞ்செய்து நமது விஷயமாகத் தமிழில் தோத்திரங்களைப் பாடுகவென்று ஆக்ஞாபிக்க, ஆழ்வாரும் அவ்வாறேசெய்து, திருமந்திரார்த்தங்களைப் பக்தர்களுக்கு உபதேசித்து அவர்கள் வல்லினையையும் போக்கியருளினர். இதனை, “குறள்வேடத்தும்மை வழிபறித்து மந்திரம் கொண்டன்பர் தக்கள்வல்லினையைப் பறித்தபிரான்” என மேலோர் கூறியவாற்றாணுமறிக்க.

உயிரொன்றே கொடுவந்தாள் என்றமையால் கைவளை ஆழிமுதலினின்று
றை இழந்துவந்தாள் என்பது கருத்து.

1-வது திருநாள்சம்பந்தர் திருமங்கையாழ்வார்.

இதனைக்கேட்ட திருமங்கையாழ்வார் திருநாள் சம்பந்த
சுவாமிகளிடது பாடியது.

6. வருக்கை நறுங்கனிசிதறிச் செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையினமதுகிலோடப்
பெருக்கெடுத்தவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேள்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைப் பூம்பாவையாக்கினோமென்
நிருக்குமதுதகவன் நுநிலலால்வெந்த
இதனையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே.

இ - ள். வருக்கை நறுங்கனிசிதறி - பலாவின் மணமுள்ள கனிகள் சிந்து
தலால், செந்தேன்பொங்கி - செந்தேன்பெருகி, மடுக்கரையில் - மடுவின்
ரையிலும், குளக்கரையில்-குளத்தின் கரையிலும், மதகில்-மதகுகளிலும், ஓட-
ஓடும்படி, பெருக்கெடுத்து - பெருகுதலால், வண்டு ஓலம்செய்யும் - வண்டுகள்
ஒலிக்கின்ற, காழிப்பிள்ளையார்-காழிப்பிள்ளையாராகிய, சம்பந்தப் பெருமான்-
சம்பந்தப்பெருமானோ, கேள் - கேட்டீராக, அருள்குலவும் மயிலைதனில்-அரு
ள்விளங்குகின்ற திருமயிலையில், அனலால்வெந்த - நெருப்பினால்வெந்த, அங்
கத்தை - எலும்பை, பூம்பாவை ஆக்கினோம் என்று இருக்குமது-பூம்பாவையெ
ன்னும் பெண்ணாக்கினோமென்று நீர் இறுமாந்திருப்பது, தகவுஅன்று - தகுதி
யல்ல, நிலவால்வெந்த - நிலவினால்வெந்த, இதனையும் - இந்தஎலும்பையும்,
ஓர்பெண் ஆக்கல் - ஒருபெண்ணாக்கல், இயல்புதான் - உமக்குரிய குணமே
யாகும், எ - று.

அனலால்வெந்த எலும்பைப் பெண்ணாக்கிக் காத்ததுபோல, உன்விஷயத்
தில்மோகங்கொண்டு நிலவால்வெந்த இந்தப்பெண்ணையும் காத்தருள் துமக்
டனும் என்பதுகருத்து.

திருமழ்சையாழ்வார் திருக்கச்சியில் சயனத்திருக்கோலங்
கொண்டருளிய பெருமானே நோக்கிக்கூறியது.

7. கணிகண்ணன்போகின்றான் - கணி கண்ணன்போகின்றான், கா
மபூ சச்சி - அழகும்பொலிவுமுள்ள திருக்கச்சியிலெழுந்தருளிய, மணிவண்
ட - மீலாததம்போன்றநிறத்தையுடையவனே, நீ இங்குஇராதே - நீ இவ்விட
மிருக்க வேண்டாம், துணிவுடனே - மனவுறுதியுடன், செந்நாப்புலவன்

இ - ள். கணிகண்ணன் போகின்றான் - கணி கண்ணன்போகின்றான், கா
மபூ சச்சி - அழகும்பொலிவுமுள்ள திருக்கச்சியிலெழுந்தருளிய, மணிவண்
ட - மீலாததம்போன்றநிறத்தையுடையவனே, நீ இங்குஇராதே - நீ இவ்விட
மிருக்க வேண்டாம், துணிவுடனே - மனவுறுதியுடன், செந்நாப்புலவன்

திருஞானசம்பந்தர் திருமங்கையாழ்வார். உதன்

யான் செல்கின்றேன் - செந்நாப்புலவனாகிய நான் போகின்றேன், நீயும் - நீயும், உன்றன் - உனது, பைநாகம் பாய் - படத்தையுடைய சர்ப்பமாகியபாயை, சுருட்டிக்கொள் - சுருட்டிக்கொண்டிருக்க, எ - று.

திருமழிசை யாழ்வார் திருக்கச்சியில் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில், அவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணன் ஆசிரியத்திருக்க, அவ்வளவிலே ஒரு கிழவி ஆழ்வானை வழிபட்டு வருகையில் ஒருநாள் ஆழ்வார் திருவுளமு சந்து அவளைநோக்கி உன் அடிவட்டத்தைச் சொல்லாயென,, அவன் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்திகம் போம்படி கடைச்சித்தருளவேண்டுமென்ன, ஆழ்வார் சடாகூத்தால் அவளும்பெளவனமடைந்து தேவஸ்திரீபோல் விளங்கினான். அப்போது அந்நாட்டை ஆண்டவந்த பல்லவராயன் இவளைக்கண்டு மோகித்துத் தனக்குப் பத்தினியாக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவளும் சம்மதித்து அவனுடனே போகக்கூடாது அனுபவித்து வருகையில், பல்லவராயன் தனக்கு வார்த்திகம் வரக்கண்டு இவளைநோக்கியுனக்கு இந்த யௌவனம் எங்கனம் உண்டாயிற் றென்றுநோக்க, அவளும் ஆழ்வாராலே தனக்குண்டான வித்ததைக்கூறி, நீயும் உன்விட்டுக்கு அருகினமும் உபாதானத்துக்குவருகிற ஆழ்வாருடைய சிஷ்யராசிய கணிகண்ணனைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஆழ்வார் திருவடிகளை வணங்குவாயானால் உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவனம் உண்டாகுமென்றான். அதுகேட்டு அரசன் கணிகண்ணனை அழைத்து உம் ஆசாரியரை நாம் சேவிக்கவேண்டும அவரைநமமிடத்து அழைத்துவாரும் என்ன, கணிகண்ணரும் நம்மாசாரியர் ஒருவரகததுக்கு எழுந்தருளார் என்ன, அதன்மேல் அரசன்தன்மீது கவிபாட வேண்டுமென்று கணிகண்ணனை அபேக்ஷிக்க, அவர் பகவத்பாகவத விஷயமொழிய நான் நரஸ்துதிப்பண்ணி ஒருவரைப் பாடுவதில்லையென்று மறுக்க, அரசன் கோபித்து நம்மைப் பாடராயின் நம்மிராச்சியத்தை விட்டுப்போமென்றான். உடனே கணிகண்ணன் ஆழ்வார்முன் சென்று தண்டம் சமர்ப்பித்து, அரசன்சொன்னதை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இவ்விடத்தில் சின்றும் விடைகொள்ளுகின்றேனென்ன ஆழ்வாரும் நீ போகிறீர் ஆகில் நாமும்பெருமானும் இங்கிருக்கப் போகின்றோமோவென்று பெருமானைநோக்கி மேற்செய்யுளைக்கூற, ஆழ்வார்சொன்னவண்ணமே பெருமான் இவர் பின்னே எழுந்தருள், காஞ்சிமாநகரில் அந்தகாரம் கவிந்து உதயாஸ்த மயந்தெரியாதே பாழ்பட்டபடியைக்கண்டு, ராஜாவும் மந்திரிகளும் மிக்கலேசித்து இவர்களைப்பின்தொடர்ந்து ஓரிரவியருக்கை யென்கிற ஊரிலே இவர்களைக்கண்டு வணங்கி, கணிகண்ணனை வேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்த தருளும்படிஆழ்வானை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும்மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய்ச் சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமானைப்பார்த்து “கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான் காமருபூங்கச்சி - மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டும்-துணிவுடைய, செந்நாப் புலவனும்போக் கொழிந்தேனியுமுன்னன்-பைநாகப்பாய்படுத்துக் கொள்” என்று அதையே மாற்றிப்பாட அந்நாடு

அங்கு சயனித் தருளினார். இது காரணத்தாலே வடமொழியில் யதோக்தகாரி என்றும், தென்மொழியில் சொன்னவண்ணம் செய்தபெருமாள் என்றும் பெருமாளுக்குப் பெயர்வழங்கும்.

இ ர ட் டை ய ர்.

இவர் திருவாங்கூருக்குச்சென்று சிவநிர்சனம்செய்து அன்றிரவில் தமகிதப் பசித்திருக்க நேர்ந்தமையால் சிவபெருமானே நந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

1. தேங்குபுகழாங்கூர்ச்சிவனேயல்லாரியப்பா
நாங்கல்பசித்திருக்கைஞாயமோ—போங்காணும்
கூறுசங்குடோன்முரசுகொட்டோர் சயல்லாமல்
சோறுகண்டமுளியார்சொல்.

இ - ள். தேங்குபுகழ் - நிறைந்த புகழையுடைய, ஆங்கூர் சிவனே - திருவாங்கூரில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே, அல்லாரியப்பா—, நாங்கள் பசித்திருக்கை - நாங்கள் பசித்திருத்தல், ஞாயமோ-நீதியோ, (என்று ஒருவர்கொல்ல, மற்றொருவர்) போங்காணும்—, கூறு சங்கு - ஒலிக்கின்றசங்கினோசையையும், டோல் - டோலையும், முரசு - முரசத்தையும், கொட்டு - அறைகின்றதனாலுண்டாகி, ஓசை - ஓசையையும், அல்லாமல் - கண்டதே அன்றி, சோறுகண்டமுளி - சோற்றைக் கண்டமுளி, யார் - யாவா, சொல் - சொல்வாயாக என்றார், எ - று.

சிதம்பரத்திற்சென்று ஓர் அறிவிலியைப் புகழ்ந்துபாடி அவன் சம்மானியாதபோது கூறியது

2. மூடர்முன்னேபாடன்மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடுமெத்ததென்புலியூரம்பலவா—ஆடகப்பொன்
செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயகனானால்.

இ - ள். ஆடு எடுத்த - நடனத்தை மேற்கொண்ட, தென்புலியூர் அம்பலவான் - தென்புலியூரில் பொன்னம்பலத்தை யுடையவனே, நாயகன் அந்தகன் ஆனால் - கணவன் குருடனானால், ஆடகம்பொன் - ஆடகமென்னும் பொன் போன்ற, செந்திருவைப்போல் - திருமகனை நிகர்த்த, அணங்கை - பெண்ணை, சிங்காரித்த - அலங்கரித்ததனால், என்னபயன் - பிரயோஜனம் யாது, (ஒன்று மில்லை) அதுபோல என்று ஒருவர்கொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்) மூடர் முன்

னேபாடல் மொழிந்தால் - மூடருக்கெதிரில் கவியைச்சொன்னால், அறிவரோ-
(அதின்காரத்தை அவர்) அறியவல்லரோ என்றார், எ - று.

திருநெல்வேலியில் சிவதரிசனம் செய்தபோது பாடியது.

3. வேயின்றமுத்தர்தமைவெட்டினுனையிடையன்
தாயின்றமேனிதயங்கவே—பேயாகேள்
எத்தனைநாளென்றேயுடையவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையுப் வேண்டுமவர்க்கு.

இ - ள். இடையன் - இடையனானவன், தாய் - தாயினது, ஈன்ற மேனி-
பெற்றவுடம்பு, தயங்க - அசையம்படி, வேயின்ற முத்தர்தமை வெட்டினுனே -
விண்டுமுத்தரை வெட்டினுனே, (இதென்ன பரிதாபம் என்று ஒருவர்கொல்ல
மற்றொருவர்) பேயாகேள் - டெயனேகேடபாயாக, (இடையன்) பால்குடத்
தை—, எத்தனை நாளென்றே இடையவான் - எத்தனைநாளாய்த்தான் இடறிக்
கவிழ்ப்பான், அவர்க்கு - அந்தவிண்டு முத்தர்க்கு, அத்தனையும்வேண்டும் - அவ்
வளவந்தகும் என்றார், எ - று

விண்டு - மூங்கில், திருநெல்வேலியில் ஓர் இடையன் அரசன் வீட்டுக்
குப் பாற்குடம் கொண்டுபோகிறது வழக்கம், அப்படியிருக்கையில் அவ்வழியில்
சிவபெருமானைத் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருந்த ஓர் மூங்கிலானது இவ
னது பாற்குடத்தை ஒருநாள்போலவே பலநாளும் இடறிவிழச்செய்து பாலைநி
லத்தில் சிந்திவந்தது. அவ்விடையன் அந்த அரசனுக்குத் தெரிவிக்க அவன்
ஆட்களைக்கொண்டு அப்புதுலைவெட்டிச் சோதிக்க, அதனுள் சிவலிங்கப்பெரு
மான் தோன்றினர். இக்காரணத்தால் அப்பெருமானுக்கு விண்டுமுத்தரென்
றுபெயர். சிவபெருமானுக்குத் தாய் மூங்கில் என்பதற்கும் காரணம் இதுவே.
இதனைத் திருநெல்வேலிப் புராணத்தில் பரக்கக்காண்க.

ஓர் வேளாளன் தன்மகளை மருமகன் வீட்டுக்கு அழைத்துச்செல்லும் வழியில்
அன்பினிமீதுதயால் அவனைத் தழவிச்செல்வதைக்கண்டு பாடியது.

4. மாங்காட்டுவேளாளன்களைமருமகன்பால்
போங்காட்டிலின்பம்புணர்ந்தானே—ஆங்காணும்
மக்கண்மெய்திண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

இ - ள். மாங்காட்டு வேளான் - மாங்காட்டு வேளாளன், மகளை - தன்ம
களை, மருமகன்பால் போங்காட்டில் - மருமகனிடத்தில் செல்லும் வழியாகிய
காட்டில், இன்பம் புணர்ந்தானே - சுகமதுபவித்தானே (இதென்ன முறைகேள்
என்று ஒருவர்கொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்), ஆங்காணும்—, மக்கள் மெய்
ண்டல் - மக்களுடம்பைத்திண்டுதல், உடற்கு இன்பம் - (தாய்தந்தையர்)
உடம்புக்கு இன்பமாகும், அவர் சொல்கேட்டல் - அவரது சொல்லிற்
புகேட்டல், செவிக்கு இன்பம் - காதுக்கு இன்பமாகும், எ - று.

முருகன் வீட்டுக்குத் தன்மனை அழைத்துச்செல்லும் வேளாளன் தான் போகும் காட்டுவழியில் இனி இவளை அடிக்கடி கண்டுகளிக்க நேராதேயென்று இன்மொழிகூறி எடுத்திணைத்துச் சென்றான் என்பதுகருத்து.

இவர் மலையும் மலைச்சாரலுமாகிய காட்டுவழியில்சென்று வந்தியபோது பாடியது.

5. குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்பது
தென்றுவிடியுமெமக்கென்கோவே—ஒன்றும்
கொடாதானைக்கோவென்றுங்காவென்றுங்குறில்
இடாதோநமக்கிவ்விடி.

இ - ள். குன்றும் குழியும்குறுகி - மலைகளையும் பள்ளங்களையும் கிட்டி, வழிநடப்பது - வழிநடத்தலாகிய இத்தொழில், எமக்கு என்று விடியும் - நமக்கு என்று முடிவுபெறும், (என்று ஒருவாசொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்) என் கோவே - என்னிறைவனே, ஒன்றும்கொடாதானை - சிறிதும் கொடாதவனை, கோ என்றும் கா என்றும் கூறின் - காமதேனு என்றும் கற்பகத்தரு என்றும் புனைந்து சொன்னால், இவ்விடி நமக்கு இடாதோ - இந்தத்துன்பம் நமக்கு நேரிடாதோ என்றார், எ - று.

இரட்டையரும் காளமேகப்புலவரும் பாடியது.

6. நானென்றானஞ்சிருக்குநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்பாணமே — தாணுவே
சீராரூர்மேவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்தநேர்.

இ - ள். நாண் என்றால் - நானென்றாலோ, நஞ்சு இருக்கும் - நைந்திருக்கும், நல்சாபம் கல்சாபம் - நல்லவில்லென்றாலோ கல்வில்லாகும், பாணம் தான் மண் தின்ற பாணம் - அம்பென்றாலோ மண்ணுண்ட அம்பாகும், (இப்படியிருக்க) தாணுவே - சிவபெருமானே, சீர் ஆரூர் மேவும் - சிறப்புள்ள திருவாரூரிலெழுந்தருளிய, சிவனே - சிவனே, நீ - நீ, நேரார் - பகைவரது, புரம் - மூப்புரத்தை, எரித்தநேர் எப்படியோ - நீயு படுத்தின விதம் எவ்வாறோ-அறி யோம், எ - று.

இவர்கள் திருவாரூருக்குச்சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து மண்டபத்துக்கு வந்து தங்கியிருக்கக்காலத்தில், இவருள் ஒருவர் “நானென்றால்” என்று தொடங்கி “பாணந்தான்” என்னுமளவுப்பாடிவிட மற்றொருவருக்கு அவ்விட்டவிடத் தொடங்கி மற்றதைப் பூர்த்திசெய்யத்தோற்றமையால் இதனை அம்மண்டபச்சுவரில் எழுதிவைத்து மற்றுஞ்சில திருப்பதிகள் சென்று வணங்கி விட்டுவிடப்போது காளமேகப்புலவரால் மண்டின்ற என்று தொடங்கி நேர் என்னும்பதிலும் பூர்த்திசெய்து அடியில் காளமேகன் என்று கையெழுத்திட்டிருப்பதைப்பற்றி வியந்தார்கள்.

பின் இவ்விரவரும் இவ்வருமைப்புலவனாக்கண்டு களித்தவேண்டும், இவர்
எய்துநர் என்று அங்குள்ளானாவினவ, அவர்கள் இப்புலவர் இன்று
தான் தேகவியோகமடைந்து அவரது பிரேதம் மயானத்தில்
வெந்துகொண்டிருக்கின்றது என்றார்கள், இதைக்கேட்ட
இவர்கள் மயானத்திற்சென்று அவரது வாய்
வேகிறதைக்கண்டு பாடினது.

7. ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
விசுபுகழ்க்காளமேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தழலில்வேகுதேயையையோ
மண்டின்றுபாணமென்றவாய்.

இ - ள். ஆசுகவியால் - ஆசுகவிபாடுந் திறத்தால், அகில உலகு எங்கும் -
எல்லா வுலகங்களாகிய எவ்விடத்தும், விசுபுகழ் - பரிமளிக்கிற கீர்த்தியை
யுடைய, காளமேகமே - காளமேகப்புலவரே, பூசுரா - வேதியா, மண்தின்ற
பாணம் என்றவாய் - மண்தின்ற பாணம் என்று சொன்ன உன் வாயானது,
விண்கொண்ட செந்தழலில் வேகுதே-ஆகாயத்தை யளாவியசெந்தீயில் வேவா
சின்றதே, ஐயையோ - அந்தோ இது என்னபரிதாபம், எ - று.

பாண்டியனைநோக்கிக் கூறியது.

8. புராதனமானதமிழ்ப்புலவீரிந்தப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னேவைககேட்டிலையோ
தராதலம்வென்றதமிழ்மாறனையுந்தன்றம்பியையும்த
இராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே.

இ - ள். புராதனம் ஆனதமிழ்ப்புலவீர்-பழமையாகிய தமிழ்வித்வான்களே,
இந்தப்புலகுரங்கு - இந்த அற்பமான (குரங்கு), மராமரம்விட்டி இங்கு வந்தது
என்னே - மராமரத்தைவிட்டி இவ்விடத்திற்கு வந்ததற்குக் காரணமாதோ,
வைககேட்டிலையோ - இதற்கு விவரம் கேட்கவில்லையோ, தராதலம்வென்ற -
உலகமுழுதும் வென்ற, தமிழ்மாறனையும் தன் தம்பியையும் - தமிழ்ப்பாண்டிய
னையும் அவன்தம்பியையும், இராகவன் என்றும் இலக்குவன் என்றும் இருந்தது-
பூராமனென்றும் லக்ஷ்மணனென்றும் எண்ணி இங்கேயிருந்துவிட்டது, எ-று.

இவர்கள் பாண்டியன் சமூகத்திற்சென்று அவனால் பரிசில்பெறுஞ் சமயத்
தில் துர்மத்திரியாகிய ஒருவன் விலக்க அவன்மீது கோபங்கொண்டு ஒருவர்
மற்றொருவனானோக்கி இந்தப்புன்குரங்கு மராமரம்விட்டி இங்கு ஏன்வந்ததென
வினவ, அதற்கு விடையாக மற்றொருவர் பாண்டியனை இராமனாகவும் அருண்
தம்பியை இலக்குமணனாகவும், புகழ்ந்தும், தடுத்தவனைக் குரங்கு என்க. இ
தித்தும்பாடினர் என்பது கருத்து.

விரசம்பு என்பவர் கோழித்தபரிசை இரட்டையர் இடதுகையால் வாங்கினதற்கு விரசம்பு-வினாவாகப் பாடியது.

9. பதிவீரசம்புவென்றுபாராமற்கல்விச்
கிதமுடையிரட்டையரேயிகை—உதவில்லலக்
கைத்தலத்திற்கொண்டுகளிக்காமலும்மிடது
கைத்தலத்திற்கொள்ளுவதேன்காண்.

இ - ள். கல்விக்கு இதம் உடை இரட்டையரே - கல்வியால் உலகத்துக்கு நன்மைசெய்தலையுடைய இரட்டையரே - வீரசம்பு - வீரசம்பு என்கிற என்னை, பதி என்று பாராமல் - உமக்குப்பிரபு என்றுநோக்காமலும், ஈகை உதவின் - யாம் கொடைப்பொருளைக்கொடுத்தால், (அதனை) வலக்கைதலத்தில் கொண்டுகளிக்காமல் - வலக்கையிலேற்று மகிழாமல், உம் - உமது, இடது கைத்தலத்தில் கொள்ளுவது - இடக்கையிலேற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணம், என் - யாது, எ - று.

இரட்டையர் விடை.

10. கூவராயன்றியாகங்கொள்வோர்வலக்கைமுடி
யாவர்தரினுமிடக்கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணிமின்னும்தனேவீரசம்புவேயினிராம்
இன்பமுநேரோமினி.

இ - ள். பூவுலகில் - பூலோகத்தில், மின்பணி - மின்கொடியும் வணங்கு தற்குரிய, மின்னார் - மாதருக்கு, மதனே - மன்மதனே, வீரசம்புவே - வீரசம்பு வே, கூவராயன் தியாகம் - கூவராயன் தருகிறகொடைப் பொருளை, வலக்கை கொள்வோம் - வலக்கையால் வாங்குவோம், முடி - மகுடமணிந்த, யாவர்தரினும் - எவர் கொடுத்தாலும், இடக்கைகொள்வோம், இடக்கையால் வாங்குவோம், இனி - இனி, நாம் - யாம், இன்பமும் நேரோம் - சுகத்தை வேண்டுவோம், எ - று.

விரசம்பு வினா.

11. என்னுடையபேரும்புகழமிருஞ்சீரும்
என்னுடையவீகையுங்கண்டெப்படிநம்—முன்னவனை
ஆவனாடேனயதிகமாய்ச்சொன்னீரட்டையரே
கூவராயன்னியல்பென்கூறு.

இ - ள். என்னுடையபேரும் - என்பெயரையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், இருஞ்சீரும் - பெருஞ்சிறப்பையும், என்னுடைய ஈகையும் - எனது ஈகையும், கண்டே - பார்த்தும், எப்படி - எவ்வாறு, நம்முன்னவனை-நம் தமையனை,

ஆவலுடனே - விருப்பத்துடனே, அதிகமாய்ச்சொன்னீர் - அதிகமாய்ச்சொன்னீர், இரட்டையரே - இரட்டைப்புலவரே, கூவராயன் இயல்பு என் - கூவராயனது தன்மையாது, கூறு - சொல்வீராக,

கொடையில் தன்னினும் சிறந்தவனாகையால் முன்னவன் என்றான்.

இரட்டையர் விடை.

12. மாதாபிதாவும்வன்மன்னுகுருதெய்வமவன்
தாதாவவனே தருநீர்த்திக் - காதாரன்
தியாகசமுத்திரன் றன்கூவராயன்றன்
சகைதனைச்சொல்லவெளிதோ.

இ - ள். மாதாபிதாவும் அவன்-(எமக்கு) தாய்தந்தையரும் அவனே, மன்னு - லீலபெற்ற, குருதெய்வம் அவன் - குருவும் தெய்வமும் அவனே, தாதா - கொடையாளி, அவனே - அவனே, தரும்கீர்த்திக்கு ஆதாரன் (அவனே)-உண்டாகின்ற கீர்த்திக்கு ஆதாமானவன் அவனே, தியாக சமுத்திரன் - தியாகம் கொடுப்பதில் சமுத்திரம்போல அளவிடற்கு அரியவன், தண் - சாந்தகுணமுள்ள, கூவராயன் தன் சகைதனை - கூவராயனுடைய சகையை, சொல்ல எளிதோ - சொல்லுதல் எளிமையுடையதோ, எ - று.

சொக்கநாதப் புவர் பாடல்.

கறுப்பனென்னும் சீமானப்புகழ்ந்து பாடியது.

1. சீர்கறுத்தமுகிற்கரத்தான்கஸ்தூரிபூபனருள்சேயாவென்றும்
ஓர்கறுப்புமில்லாததொண்டைவளநாட்டிருக்குமுசிதவேளே
ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாஅநாமுன்னையன்பினாலே
பேர்கறுப்பனிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால்வெருப்பனென்பேபுக
வோமே.

இ - ள். சீர் - சிறப்புள்ள, கறுத்த முகில் - கரிய மேகம்போன்ற, கரத்தான்-கொடைக்கையினே யுடையவனாகிய, கஸ்தூரிபூபன் அருள்சேயா - கஸ்தூரி பூபதிபெற்ற புதல்வனே, என்றும்-எக்காலத்தும், ஓர்கறுப்பும் இல்லாத-ஒருகளங்கமுமில்லாத, தொண்டை வளநாடு இருக்கும் - வ்ளமாகிய தொண்டைநாட்டில் வாழ்கின்ற, உசிதவேளே - சிறந்த மன்மதனே, ஆர் - யாவர், கறுப்பன் என்றுசொல்லி அழைத்தாலும் -கறுப்பன் என்று கூப்பிட்டாலும், நாம்யாம், உன்ன-உன்னை, அன்பினாலே - அன்பினாலே, பேர்கறுப்பன் என - பேரால் கறுப்பனென்றும், நிறம் சிவப்பன் என - நிறத்தால் சிவப்பன் என்றும், கீர்த்தியினால் வெருப்பன் என - புகழினால் வெருப்பனென்றும், பேசுகின்றேன் சொல்லோம், எ - று.

என்றும் ஓர் கறுப்புமில்லாத தொண்டைவளநாடு என்றது எக்காலத்தும் சிறுவிடைக்காலம் முதலிய குற்றமில்லாத தொண்டைவளநாடு என்றபடி. இவன் செந்நிறமுடையவனாதலால் நிறஞ்சிவப்பனென்றும் கீர்த்திக்கு நிறம் வெண்மையாதலாலும், இவன் அதனை யுடையனாதலாலும் கீர்த்தியினால் வெளுப்பன் என்றும் கூறினர்.

இ து வு ம து.

2. பிள்ளைவயதினிற்கல்விசுற்றும்பின்பு
பெரியநரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளவருங்கீர்த்திரிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லைபினியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலகுசுசிதம்பரத்தைதெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவநகத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவளர்கறுப்பவன்னை வாழ்த்தினோமே.

இ - ள். பிள்ளைவயதினில் - பிள்ளைப் பருவத்திற்றானே, கல்விசுற்றும் - கல்விசுற்றும், பின்பு பெரியநர வாகனமும் பெற்றோம் - பின்னர் பெரிதாகியசிலைகளையும் பெற்றோம், பூமி உள்ள அளவும் கீர்த்திலை நிறுத்திக் கொண்டோம் - பூமி உள்ளவரையில் புகழைநிலைபெற்று விளங்கச்செய்துகொண்டோம், ஒரு குறையும் இல்லை - எமக்கு ஒரு குறையும் இல்லை, இனி உரைப்பக்கேள் - இனிசொல்லக்கேள், தெள் இலகு சிதம்பரத்தை-ஞானம்விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தை, தெரிசித்தோம் - சேவித்தோம், பின் - அதன்பின், சேல்கருங்கண் - சேல்குளம்போன்ற கரியகண்களையும், தளவம் நகை - மூலையரும்பு போன்ற பற்களையுமுடைய, தெய்வயானை வள்ளி - தெய்வயானை வள்ளியம்மைஆகிய (இவர்கள்), புணர் - புணர்கின்ற, சிவப்பனையும்துதித்தோம் - முருகக்கடவுளையும் துதித்தோம், எங்கள் மாவைவளர்கறுப்ப - எமது மாவையிலவளர்கின்ற கறுப்பனே, உன்னையாழ்த்தினோம் - உன்னையும்வாழ்த்தினோம்.

எ - று.

தெள் இலகு சிதம்பரம் என்பதற்கு எல்லாத்திருப்பதிகளுள்ளும் சிறந்ததென்று தெளிந்தெடுக்கப்பட்டுவினாக்குகின்ற எனினும்பொருந்தும். செவப்பு சிறமுடையவனாகையால் முருகனை சிவப்பன் என்றார். கல்விசுற்றல்முதல் சிவப்பனைத் துதித்தல் ஈராயுள்ள இசைலோகபரலோக சாதனங்களுக்கு கறுப்பன் என்னும் சீமான் துணையாய் நின்றமையால் "கறுப்பன்னை வாழ்த்தினோம்" என்றார்.

3. எல்லப்பனம்மையப்பன்றருதிரு வேங்கடராமனெழிற்சீராமன், அங்கக்கொண்டமனுடனே மாதைவெங்கடேசனைப்போல் வரிசைநீட்டினான், செல்லத்தம்பியருடனே மாவையில் வாழ்கறுப்பண்ணன்றெ

ருவிதிகே, பல்லக்குத்தான்சுமந்தா னதுநமக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே.

இ - ள். எல்லப்பன் அம்மையப்பன், எல்லப்பன்மையப்பன், தரு - பெற்ற, திருவேங்கடராமன் - திருவேங்கடராமனையும், எழில் - அழகுள்ள, சீராமன் - சீராமனையும், வல்லக்கொண்டமனுடனே - வல்லக்கொண்டமனென்பவனோடு, மாதைவெங்கடேசனைப்போல் - மாதைவெங்கடேசனைப்போல, வரிசைசந்தான் - வரிசைசெய்ததான், செல்லத்தம்பியருடனே - செல்லத்தம்பியரோடு, மாவையில் வாழ்ந்துப்பண்ணன் - மாவையில் வாழ்கின்ற, நறுப்பண்ணென்பவன், தெருவீதிரகு - தெருவீதியளவும், பல்லக்குத் தான்சுமந்தான், பல்லக்கையும் தானேசுமந்து சென்றான், அது - அச்செயல், நமக்கு ஓர் ஆயிரம் பொன் பரிசுதான் - நமக்கு ஒரு ஆயிரம் பொன்னைப் பரிசிலாகத் தந்தது போலாகும். எ - று.

4. மெய்யிலே யொருபாதி புடைக்களித்த செங்காட்டுவிமலனோரே, மய்யிலேதோய்த்தவிழிசநதனடான்மலக்கறியை வளமாயாவின், நெய்யிலேதான்சுமந்ததுக் கொடுத்திருந்தும்படைத்திருந்து நீர்தானின்று, கய்யிலேமழுநெய்ததாற பொய்யாமோ பிள்ளைகொன்றகளவுதானே.

இ - ள். மெய்யிலே ஒருபாதி - உடமயிலே ஒருபாதியை, உமைக்கு அளித்த - உமையிக்கு அளித்த, செங்காட்டு விமலனோ - திருச்செங்காட்டிலெழுந்தருளிய பாசுத்தே, மய்யிலே யோய்த்தவிழி - அஞ்சந்திலே படிந்த கண்களையுடைய, சந்தாற - சந்தாறகையானவன், தலைக்கறியை - தலைக்கறியை, வளமாய் - நவபுர னடாக, ஆலின்மெய்யிலே தான் சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும்பசுவின் மெய்யிலே சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும், படைத்திருந்தும் - (இலையில்) பாம்பாறியிருந்தும், நீதான் கய்யிலே மழு எடுத்தால் - நீர் இன்றுகையில் மழுவைநதாறகியிருந்தால், பிள்ளைகொன்றகளவு பொய்யாமோ - பிள்ளையைக்கொன்ற குற்றம் மறையுமோ-எ-று.

சந்தநகை - சிறுத்தொண்டன் மனைவி.

5. துப்பரையுமரசுதத்தின் கொழுந்தரைமொன்றாகத் துலங்குமெய்யா, செப்பரியபுலியதனைத் தரிக்குமுத்தராபதிபிற்சிவனேரீதான், அப்பரையும் விழுங்கியொரு பிள்ளையுந்தின்றற்றாம லையோவின்னும், கப்பரையுங்கையுமாய்ப் புறப்பட்டாய்நல்லதிருக் காட்சிதானே.

இ - ள். துப்பரையும் - பவளத்தையும், மரசுதத்தின் கொழுந்தரையும் - மரசுதத்தின் கொழுந்தையும், ஒன்றுஆக - ஒன்றும்படி, துலங்கும் - விளங்குகின்ற, மெய்யா - திருமேனியை யுடையவனே, செப்பு அரியபுலி அதனைத் தரிக்கின்ற.

கும் - சொல்லுதற்கரிய புலித்தோலை யணிகின்ற, உத்தரபதியில் சிவனே-உத்தரபதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, அப்பனாயும் விழுங்கி - அப்பாசுவாமியையும் விழுங்கி, ஒருபிள்ளையும் தின்று - ஒரு பிள்ளையையும் தின்று, ஆற்றாமல்-பசியைச் சகிக்காமல், ஐயோ-அந்தோ, இன்னும் கப்பனாயும் கையுமாய் புறப்பட்டாய் - இன்னும் கப்பரையும் கையுமாய் வெளிப்பட்டாய், நல்ல திருக்காட்சிதானே - (இது) நல்ல தரிசந்தான்-ஈ-று.

“செழுந்தமிழ்ப்பாசர் சிவலிங்கமாகி, விழுங்கிய” என்றார் மேலோரும். ஒருபிள்ளையென்றது சிறுத்தொண்டன் மகனாகிய சீராளனை.

6. அடிபட்டீர்கல்லாலு மெறிபட்டீர்த்தனைக்கு மாளாயந்தப், படிபட்டும் போதாம லுதைபட்ட ரிப்படியும் படுவாருண்டோ, முடிபட்ட சடையுடையீர் கழுக்குன்றிர்முதற்கோணன் முட்டக்கோணல், இடிபட்டும்பொறுத்திருந்தீர் சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே.

இ - ள். அச்சனைக்கும் ஆளாய்-அவ்வளவு பாடுகளுக்கும் உட்பட்டு, அடிபட்டீர் - பிரம்படி பட்டீர், கல்லாலும் எறிபட்டீர்-கல்லினாலும் எறியப்பட்டீர், அந்தபடி பட்டும் போதாமல் உதை பட்டீர் - அந்தவிதமாய் அடிபட்டதும்போதாமல் உதையும் பட்டீர், இப்படியும் படுவார் உண்டோ-இப்படியும் படுவாருளரோ, முடிபட்ட சடையுடையீர் - முடியோடுகூடிய சடையுடையவரே, கழுக்குன்றிர் - திருக்கழுக் குன்றத்தை யுடையவரோ, முதல்கோணல் முட்டக்கோணல் - முதலில் கோணலுண்டானால் முழுதும் கோணலாகவே முடியும், இடிபட்டும் பொறுத்து இருந்தீர் - இடிபட்டும் பொறுத்திருந்தீர், சிவசிவா-சிவனே சிவனே, உம்மை தெய்வமென்னல் ஆமே-உம்மைத் தெய்வமென்று சொல்லுதல் பொருந்துமோ, எ - று.

பிரம்படிபட்டது வைகை யாற்றங்கையில் பிட்டுக்கு மண்சுமக்க வந்த போது. கல்லாலெறிபட்டது - சாக்கிய நாயனாரால். உதைபட்டது - கண்ணப்ப நாயனாரால். முதலில் ஒருவனால் அடிபட்டுப் பின்பலராலும் அடியும் உதையும் பட்டதனால் “முதல்கோணல் முட்டக்கோணல்” என்றார்.

7. செல்லாரும் பொழில்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாண தேவாவும் மைக், கல்லாலும் வில்லாலுஞ் செருப்பாலும் பிரம்பாலுங் கடிந்துசாரும், எல்லாருநல்லவரென் றெண்ணியருளீர்ததென்னவிகழ்ச்சியொன்றும், சொல்லாமன் மலரால்விட் டெறிந்தவனைக் காய்ந்ததென்ன சொல்லுவீரே.

இ - ள்; செல்லாரும் - மேகங்களில் படிகின்ற, பொழில் - சோலைகள், புடைசூழ் - பக்கங்களில் சூழப்பெற்ற, புலியூர் அம்பலவாண தேவா - புலியூரிலுள்ள பொற்சூழையில் வாழ்பவனாகிய தேவனே, உம்மை-தேவரீனா, கல்லாலும் வில்லாலும் செருப்பாலும் பிரம்பாலும் - கல்முதலியவற்றால், கடிந்து சாரும்,

கோலித்து அடித்த, எல்லாரும் நல்லவர் என்று எண்ணி - யாவரும் நல்லவர் என்று நினைத்து, அருள் ஈந்தது என்ன - அருள்செய்த தென்ன, இகழ்ச்சி-பழி மொழிகள், ஒன்றும் சொல்லாமல்-சிறிதும் சொல்லாமல், மலரால் விட்டெறிந்தவனை - புஷ்பங்களைக்கொண்டு டெறிந்தவனை, காய்ந்தது என்ன-எரித்துவிட்ட தென்ன, சொல்லுவீர்-சொல்லுவீராக, எ - று.

வில்லா லடித்தவன் - அருச்சுனன்.

8. நல்லானையிடமருவர் தியாகையாவு மதிடத்தினியாயங்கானேனும் கல்லாலையெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங்கடிந்து போரில், வில்லாலையடித்தோர்க்குங் கொடுத்திரேயல்லாமல் விழிநீர் சோர, எல்லாமுன்செயலென்றே யிருப்போருக்கியாதேனு மீகிலீரோ.

இ - ளா. நல்லானை-உமாசேவியை, இடம்மருவும் - இடது பாகத்திற்பொருத்திய, தியாகையா - தியாகராயரே, உமது இடத்தில் - உம்மிடத்தில், நியாயங்கானேனும் - சீதியைக்கண்டிடிலாம், நல்லாலே எறிந்தோர்க்கும் - சாக்கியநாயனுக்கும், செருப்பு அடியால் - செருப்புக்காலால், உதைத்தோர்க்கும் - உதைத்த கண்ணப்பருக்கும், கடிந்து - கோலித்து, போரில் - யுத்தத்தில், வில்லாலே அடித்தோர்க்கும், அருச்சுனனுக்கும், கொடுத்திரே யல்லாமல் - அவர்கள் விரும்பினவற்றை கொடுத்திரே யல்லாமல், விழிநீர்சோர - கண்ணீர் ஒழுக, எல்லாம் உன்செயல் என்றே இருப்போருக்கு-யாவும் உன்செயலென்று இருப்பவர்களுக்கு, யாதேனும்-யாதாயினும், ஈகிலீர்-கொடுக்கிலீர்---, எ - இதென்ன அசியாயம், எ - று.

1). பண்காணும் தமிழ்ப்புலவீர் ினத்தோடே யினஞ்சேரும் பரிசே போலத், தண்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரிநாட் டொருபுதுமை சாற்றக் கேளீர், கண்காண நாயான்மேல் வெண்காடை வீற்றிருக்கக் கண்டோ மந்த, வெண்காடை யிடப்பறத்தே பச்சையன்னங்கலந்திருக்கும் விதங்கண் டோமே.

இ - ளா. பண்காணும் தமிழ்ப்புலவீர் - பண்களைக்கொண்ட தமிழை யாராய்ந்த புலவர்களே, இனத்தோடே இனம் சேரும் பரிசேபோல - சாதியோடு சாதிசேருந் தன்மையேபோல, தண்காவி மலர்த்தடம்கூழ் - குளிர்ச்சி யாகிய குவளைமலர்த் தடாகங்கள் சூழ்ந்த, காவிரிநாட்டு - காவிரி நதி பாய்கின்ற சோழநாட்டில், ஒரு புதுமை-ஒரு புதுமையுண்டு, சாற்றக்கேளீர்-அதைச் சொல்லக்கேளுங்கள், கண்காண - பிரத்தியக்ஷமாய், நாயான்மேல்-காகத்தின் மீது, வெண்காடை வீற்றிருக்கக் கண்டோம்-வெள்ளிய காடை வீற்றிருக்கப் பார்த்தோம், இந்தவெண்காடை இடப்பறத்தே-இந்தவெள்ளியகாடையின் இடதுபக்கத்தில், பச்சை அன்னம் கலந்து இருக்கும்விதம் கண்டோம் - பச்சையன்னங் சேர்ந்திருக்கப் பார்த்தோம், எ - று.

நனா - மீன்குத்தி எனினுமாம். நனாயான் - (நனா ஆன்) வெள்ளை எருது, வெண்காடை (வெண்காடு ஐ) திருவெண் காட்டிலுள்ள சிவபெருமான், பச்சை அன்னம் - பச்சை நிறமுள்ள அன்னம்போல் பவளாகிய உமா தேவி.

10. இந்திரன்கலையா யென்மருங்கிருந்தா னக்கினியுதரம்விட்டக லான், எமனெனைக்கருதா னெனெனக்கருதி நிருதிவந்தென்னையென் செய்வான், அந்தமாம்வருணனிருகண் விட்டகலானகத்தினின்மக்கரு ம்யானும், அநிலமதாகுமமுதினைக் கொள்வோம்யாரெ திரெமக்குளாரு லகில், சந்ததமிந்த வரிசையைப் பெற்றுத்தரித்திர ராசனைவனங்கித், தலைசெயுமெம்மை நலைசெய்சற்கீர்த்திச் சாளுவ கோப்பையனுதவும், மந்தரபுயத்தான் நிப்பையராயன் மகிழ்வோடு விடையிவாவன்னேன், வாக்கினுற்குபேரணக்கினுவனை மாசிலீசாணபூபதியே.

இ - ள். இந்திரன் - தேவேந்திரன். கலை ஆம் - ஒருநூறுகி, என்மருங் கு இருந்தான் - என்னிடத்திலிருந்தான், அக்கினி - சீக்கடவுள், உதரம்விட்டு அகலான் - வயிற்றைவிட்டு நீங்கான். என்னை அரன் எனக்கருதி - என்னைச் சிவனென்று நினைத்து, எமன்கருதான் - எமன் நினைக்கமாட்டான், நிருதிவந் து என்னை என்செய்வான் - நிருதியானவன்வந்து என்னையாது செய்யமாட்டு வான், அந்தம் ஆம் வருணன் - அழகாகியவருணன், இருகண்விட்டு அகலான் - இருகண்டு கண்டனாயம்விட்டு நீங்கமாட்டான், அகத்தினில் - வீட்டில், மக்க ளும் யானும் - அல்ல மதுஆகும் அமுதினைக் கொள்வோம்-காற்றாகிய அமர் தத்தையுட்கொள்வோம், உலகில் - உலகத்தில், எமக்கு எதிர் - எமக்கு சிகர வார், யார் உளார் - யாரிருக்கின்றார்கள், சந்ததம் - எப்பொழுதும், இந்த வரி சையைப்பெற்று - இந்த முறைமையைப்பெற்று, தரித்திரராசனை வனங்கி - தரித்திரராஜனைத்தொழுது, தலைசெயும் எம்மை - வாழ்த்து தழைக்கின்ற எங்க ளை, நிலைசெய் - நிலைப்படுத்திய, சற்கீர்த்தி - நல்ல சீர்த்தியையுடைய, சாளு வகோப்பையன் உதவும் - சாளுவகோப்பையன் பெற்ற, மந்தரபுயத்தான் - மந் தரமலைபோலும் தோள்களையுடையவனாகிய, நிப்பையராயன் - நிப்பையராய னென்பவன், மகிழ்வோடு - சந்தோஷத்துடன், அன்னேன் வாக்கினால்-அவ னது சொல்லினால், குபேரன் ஆக்கினான் - குபேரனாகப்பண்ணினான், அவ னே மாச இல் - அவனேகுற்றமில்லாத, ஈசாணபூபதி - ஈசாணதிக்குக் கதிபதி யாவன், எ - று.

தான் உடுத்த ஆடைகந்தையாய்ப் பலதொளைகள் உள்ளது என்பது தோ ன்ற ஆயிரக்கண்களையுடைய இந்திரனைக்கலையாக உவமித்தார். கலை - வஸ்தி ரம். (வாசம்). மருங்கு-பக்கம், அக்கினி உதரம்விட்டு அகலான் - புவியிற்றை விட்டொழியவில்லை. அரன் - வறியன், வருணன் இருகண்விட்டு அகலான்- நீர் இருகண்ணை விட்டொழியவில்லை. அநிலமதாகும் அமுது-வாயு; இதில் இத் திரன் முதலிப அஷ்டதிக்குப்பாலர்களும், என்வசமாயிருக்கிறார்களாதலால்

எனக்கு நிகராவார் உலகத்தில் ஒருவருமில்லையென்றும், பசிமுதலியன வருத் துகின்றன என்றும் இருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

11. வண்கிண்டியதொங்கலோதிருணக்கெழுந்திடுமனிலமோ
மன்னுநாபுரமோபயோதரமுருவானவர்கணிகையோ
அண்டர் பூபதிவனிதையோமுகமுதவாயிதழ்தும்பியோ
அரிகையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டநன்புமுதாரமுந்தவருதகோகனகானன்
குத்திபல்லவராயமேருகுணாதிப்பையன்வரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேலிகைச்சிலைநாணென்புகலாவிடின்
தூரமோவநிபாரமோவொருசோனுக்கொருதொங்கலே.

இ - ள். கொண்டநன்பும் உதாரமும் - கொண்டநட்பிலும் உதாரகுணத்திலும், சவருத - பிழைபடாத, கோகனை ஆனன் - தாமதமலர்போலும் முகத்தையுடையவனும், குத்தி பல்லவராயன் - குத்திபல்லவராயனும், மேரு குணான் - மேருமலைபோல அசையாத பெருங்குணத்தை யுடையவனுமாகிய, திப்பையன் வரையின்மேல் - திப்பையனது மலையின்மீது, அன்னம் என்ன உலாவுவீர் - அன்னம்போல உலாவுகின்ற மாதரே, (உமது) வண்கிண்டியதொங்கல் ஓதி - வண்கிண்டி கிளறுகின்ற புழைலையையணிந்த கூந்தலானது, குணக்கு எழுந்திடும் அக்ஷமோ - கிழங்கேயுண்டாய் வருகிறகாற்றோ, பயோதரம் - தந்தங்கள், மன்னுநாபுரமோ - சிலைபெற்ற சிலம்போ, ஊருவானவர் காணிகையோ - தொடை தேவவேசையோ, முகம் அண்டர் பூபதிவனிதையோ - முகமானது தேவராஜனாகிய இந்திரன் மனைவியோ, அமுதவாய் இதழ்தும்பியோ - அமிர்தரூபுகின்ற வாயிதழானது வண்டொரு, பிறந்திடம் - பிறந்த இடமானது, அரிகை ஆயுதமோ - திருமாலின் கையிலுள்ள ஆயுதமோ, துண்டம் - கண்டமாகிய, வெள்பிறை - வெள்ளிய பிறையைத்தரித்த, வேணி - சடையையுடைய பரமசிவனது, கைசிலைநான் என புகலாவிடின் - கைவில்லின் நாணென்று சீர்சொல்லாவிடின், உயர் சேரனுக்கு ஒரு தொங்கல் - உயர்ந்தசேரனது ஒப்பற்ற மலையானது, தூரமோ - எனக்கு தூரமாயிருப்பதோ, அதிபாரமோ - பெருஞ்சுமையோ, எ - று.

குணக்கெழுந்திடுமனிலம்-கீழ்காற்று, இதற்குக் கொண்டல் என்பது பரியாயம், கொண்டல் மேகத்தையு முணர்த்துமாதலால் உமது கூந்தலானது மேகமோ என்றபடி, சிலம்பு - மலையையுமுணர்த்து மாதலால் உமது தன்மலையோ என்றபடி, வானவர்கணிகை - அரம்பை, இதுவாழையையுணர்த்துமாதலால் உமது தொடைவாழைத்தண்டோ என்றபடி, அண்டர் பூபதிவனிதை - சசி, இது சந்திரனையும் உணர்த்துமாதலால் உமதுமுகம் பூர்ணசந்திரனோ என்றபடி தும்பி-வண்டு, இதுதேனுக்கும் பரியாய மொழியாதலால் உமது இதழ் தேனோ என்றபடி. அரிகையாயுதம்-சக்கரம், (ஆழி) இதுகடலையு முணர்த்து மா

உமதுபிறப்பிடம் திருப்பாற்கடலோ என்றபடி. துண்ட வெண்பிறை வேணி கைச் சிலகாண்-ஆகிசேஷன், இதுவாசுகிபையு முணர்ந்து மாதலால், வாசுகி என்று நீர்சொல்லாவிடின் என்றபடி. உயர்சேரனுக்கொரு தொங்கல்-பனம்பூ மாலை, தூரமோ வதிபாரமோ என்றது இந்தப் பனைமடலாற் செப்தகுதிரையை நானூர்தாயினும் உன்னைப்பெறுவேன். (மடலேறுவேன்) என்றபடி.

12. சந்திரனுக் குடலூனந் தனதனுக்கோர் கண்ணானந் தருளினீ முல், இந்திரற்கோ பகக்குறிய மியானுக்கோ புழுக்காலா மிரளியீ ன்ற, மைந்தனுக்கோ கான்முடாரார் வனசனுக்கோர் தலைகுறையாம் வரலாறீதேல், பந்தமுளமானிடரை விதிவிடுமோ வாள்வாய்ப்பதிபுளா னே.

இ - ன். ஆலவாய் பதிஉள்ளானே - திருவாலவாய என்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே, சந்திரனுக்கு-சந்திரனுக்கு, உடல்ஊனம் - உடற் பழுது, தனதனுக்கு ஓங்கண் ஊனம் - (சுபேரனுக்கு ஒருகண்பழுது, தருவின் நீழல் இந்திரற்கோ பகக்குறி ஆம்-தற்பகசுருவின் சீழலிலிருக்கிற இந்திரனு க்கோ (உடம்புமுழுதும்) யோனிக்குறி, இயமனுக்கோ புழுக்கால் ஆம், யமனுக் கோ புழுத்தகாலுண்டு, இரவி ஈன்ற ரைச்சுறுங்கு கா கால் முடம்-ஆம்-சூரியன் பெற்ற புசல்வனுக்கோ கால் முடமாகும், வனசனுக்கு ஓர் தலைகுறையும்-தா மரை மலரை யாசநமாக வுடைய பிரமனுக்கு ஒரு தலைகுறையாகும், வரலாறு ஈதேல் - வரலாறு இதுவாயின், பந்தம் உள மாணுடை-பாசக்கட்டுள்ள மனி தரை, விதிவிடுமோ - ஊழ்வினையானது விடுமோ, எ - று

உடலூனம்-கனங்கமும் வளைவம், கண்ணான - குருட்டுத்தன்மை, இரவி யின்றமைந்தன் - சனி.

சொக்கநாதப்புவர்பர பல்லக்கின்மேல் அடம்பரத்தோடு வநவதைக் கண்டு தட்டானுகிய அகரபுத்திரன் என்னும் வித்வான் மனம்பொறுது அவரைப் பலகேள்விகள்கேட்டு அவ மாணந்தேயுது அவர் பல்லக்குக்கொம்பை முறித் தேறித்தபோது பாடியது.

13. அட்டாவதானமுத்தொல்காப்பியமுடகப்பொருளும் [வி தொட்டா திதொட்டப் ரபந்தமெல்லநநர் மைச்சொல்லச்சொல் ஒட்டாரங்கட்டிநர்பல்லக்குக்கொம்பையொடித்தெறிந்த தட்டாரப் பையலரி கரபுத்திரனைச் சண்ணினனே.

இ - ன். அட்டாவதானமும் - அட்டாவ தானமும், தொல்காப்பியமும் - தொல்காப்பிய மென்னும் இலக்கணமும், அகப்பொருளும் - அகப்பொரு ளில லக்கணமும், தொட்டா திதொட்ட பிரபந்தம் எல்லாம்-மேலான னுல்களெல்லா ன், மண்ணை சொல்லுதிசொல்லி-நம்மைச் சொல்லும்படி நிர்ப்பந்தித்து, ஒட்டாரம்

கட்டி - பிடிவாதம்பண்ணி, நம்பல்லக்குச் கொம்பை ஒடித்தெறிந்த-மது பல்
லக்குச் கொம்பை முறிச்செறிந்த, தட்டாரப்பையல் - தட்டாரப்பையலாகிய,
அரிகரபுத்ரனைசண்ணினன் - அரிகரபுத்ரனைச் சாடினேன், எ - று.

14. பண்டனைப்பண்டனையோதுபொம்மாணப்பனிவரைக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யமுத்தண்டனைத்தண்டனைமூ
தண்டனையண்டர்தொழுநதிருமாற்பேறுமந்தமணி
கண்டனைக்கண்டனைபாயினஞ்சேமுத்திகண்டனையே.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, பண்டனை - பழையோனை, பண்தனை ஓது
பெம்மாணை-பண்ணப்பாடுகின்ற பெருமானே, பனிவரை கோதண்டனை-மேரு
மீலயாகிய விலையுடையவனை, ஈண்டனைபெய்யும் உத்தண்டனை - (துஷ்டர்
களை) சினைசெய்கின்ற உக்கிரமூர்த்தியை, தண்டனை-கதையை யுடையவனை,
மூதண்டனை - பழையாகிய அண்டங்களை உடையவனை, அண்டர்தொழும் -
தேவர்கள் வணங்குகின்ற, திருநாற்பேறு அமர்த - திருநாற்பேறு என்னும் தி
ருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கிற, மணிண்டனை - சிலமணிபோலும் கண்டத்
தை யுடையவனை, கண்டனையாயின - கண்டாயினால், முத்திகண்டனை-மோ
கூததைக் கண்டவனாகிய, எ - று.

15. துன்பபடுபாபரகோரேழுமெய்தவனறுதுகவி
உன்படுவாரிதியொன்றேகடந்ததொளிர்ந்தர
வன்படுவாவிடணைவமவகூத்தன்வகுத்தகவி
தன்படுகொலுடனேகடலெழையுந்தாண்டினதே.

இ - ள். துன்பபடுபாபரகோரேழுமெய்தவனறுதுகவி - தொனையாதற் குரிய
பெரிய மராமரங்கள் ஒழிமையும் அமையது தொனேத்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரா
னது, துதுவிய-து திகியகவி, உன்படு - சேறுபொருத்திய, வாரிதி ஒன்றே
கடந்தது - ஒருகடலை மாததிரம் தாண்டினது, ஒளிர்ந்தர வன்படு வாவி - பி
ரகாசிக்கிற முத்துக்களைப் பெறுகின்ற சுகைய பொருத்திய தடாகங்கள் சூழ்ந்
த, மணவை - மணவை நச்சுறுத்து, மன - சிலவனாகிய, கூத்தன்-ஒட்டக்கூத்
தன், வகுத்த-செய்த, கவி-கவியானது, தன்படு கொலுடனே-தனைபொருத்திய
காலோடு, கடல் ஏழையும் தாண்டினது - ஏழுகடலையும் தாண்டினது, எ - று.

கவியிரண்டில் முன்னது வாநரம் (அதுமான), பின்னது செய்யுள்தனை
பிண்ப்பு, கால் - செய்யுளடி, ஒட்டக்கூத்தனுடைய கவியின்புகழ் ஏழுகடலை
யும் கடந்துசென்று விளங்குகின்றது என்பது கருத்து.

16. துங்காதராதலமெல்லாபொருமிக்கத்துய்த்தநர
சின்காதராதரந்தானறிந்தேநல்லச்சேலம்வந்த
கெங்காதராவின்புகழ்கேட்டசைப்பங்கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தானிலமலர்விலதத்தனை,

இ - ள். துங்கா - பரிசுத்தனே, தராதலம் எல்லாம் - பூமி முழுதும், ஒரு மிக்கத்துய்த்த - ஒருமிக்கவிழுங்கின, நரசிங்கா - நரசிங்கனே, தராதரம் அறிந்து - (வருவோருடைய) தராதரங்களை யாராய்ந்துணர்ந்து, நல்க - (அவரவர்க்குத் தருதியாக) கொடுக்க, சேலம்வந்த - சேலத்தில் அவதரித்த, கெங்காதரான - கெங்காதரனே, நின்புகழ்கேட்டு - உன்கீர்த்தியைக்கேட்டு, கீட்டம் அசைப்பன் என்றே - மகுடத்தையசைப்பனென்று, லினைத்தே, மலர்வேதத்தன் - தாமரை மலையுடைய பிரமன், அராவுக்கு - ஆதிசேடனுக்கு, வெம்காதுசெய்தான் இல்லை - கொடிய காதைப்படைத்தானில்லை, எ - று.

ஆதிசேஷனுக்கு காது உண்டாயின் அவன்புகழ்கேட்டு ஆயிரம் முடிகளையும் அசைக்கவருமெனக்கருதிக் காதைப்படைக்காது விட்டனன். புகழைவியந்தமை அறிக.

17. புரசைவடமலையப்பாவிருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பாலுஞ்செல்லமுழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாம்பி ல்வைத்துத்திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கொரிந்திரனே.

இ - ள். புரசைவடம் அலைய - குழந்திகையிருகிய வடமசைய, பாவு இரூள் - பரவிய இருளைக்கீர்த்த, கயம்பூண்டுகொண்டு - யானையை பூர்ந்துகொண்டு, வடமலை அப்பாலும்செல்ல - மேருமலைக் கப்புறத்திலுஞ் செல்லும்படி, முரசை - பேரிகையை, முழக்கம் செய்தோய் - முழக்கினவனே, வடம அலை அப்பாம்பில் சிரசைவைத்து - ஆலிலையினரீதும் திருப்பாற்கடலிலும் அந்த ஆதிசேடன்ரீதும் சிரசுத்தைவைத்து, திருக்கண்வளர் - திருக்கண்வளர்கின்ற, இரசை வடமலையப்பா - இரசையென்னும் ஊரில் வாழ்கின்ற வடமலையப்பனே, இப்பாருக்கு ஓர் இந்திரனே - இந்தப்பூமிக்கு ஒரு இந்திரனாயிருப்பவனே, எ - று.

அரசர்காத்தற்றொழில் பூண்டமைபற்றித் திருமாலாகக் கூறுதல் மரபாதலால் இங்கு வடமலையப்பனை “வடமலையப்பாம்பில் வைத்துத் திருக்கண்வளர்” என்றார்.

18. சோதிச்சவரிவிழிக்கோகரவில்லையுருமல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கறியாள் கொண்டகோலமென்றோ
நீதிச்சவரிப்பொருமானென்றோதிநீனைந்துருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலன் பூங்கொடியே.

இ - ள். சோதிச்ச - (பிரமனால்) ஆராய்ந்து படைக்கப்பட்ட, வரிவிழிக் கோ - இரேகைகளையுடைய கண்களுக்கோ, கரவு இல்லை - வஞ்சனையுண்டா கவில்லை, தாய் முல்கோதி - பரிசுத்தமாகிய கூந்தலையாரி, சவரிமுடிக்க அறியாள் - கவரிமையிர்க் கற்றையை முடித்துக்கொள்ளவும் அறிந்திலன், (இப்படியிருக்க) கொண்டகோலம் என்றோ - (இவன்) கொண்டவேஷம் என்னை

யோ, பூங்கொடியே - பூங்கொடிபோல் பவனாகிய தோழியே, நீதி - நீதியை யுடைய, சவரிப்பெருமாள் என்று - சவரி நாராயணனே யென்று, ஒதி - துதி த்து, (அவனை) கீனைந்து உருக - கீனைந்துருகும்படி, இவட்கு போதிச்சவர் ஆரோ - இவனுக்குப் போதித்தவராயரோ, அறிகிலன் - அறிகிலேன், எ - று.

19. சொல்லுக்கினியகருத்துன்றரேபுமைச்சொல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புப்பிழைத்துவிட்டீர்மும்புராதியர்மேல்
வில்லைக்கனித்தெய்யமாட்டாமல் நீர்ந்தலேவையிலே
பல்லைத்திறந்துவிட்டீர் துலோ நம்படைத்தொழிலே.

இ - ள். சொல்லுக்கு இனிமையுட்குன்றரே - (அன்பர்) துதித்தற்கு இனிமையாயிருக்கும் திருக்கழுக்குன்றரே, உமைசொல்ல என்றால் - உம்மைப் புழந்துசொல்லவென்றாலோ, அல்லப் பிழைப்பு பிழைத்துவிட்டீர் - துன்ப வாழ்க்கை வாழ்ந்துவிட்டீர், மும்புராதியர்மேல் - திரிபுராதியர்மீது, வில்லை குனித்து எய்யமாட்டாமல் - வில்லைவளைத்து நம்பெய்யமாட்டாமல், நீர் - நீர், அச்சவேலையிலே - அச்சச்சமயத்தில், பல்லைத்திறந்து விட்டீர் - பல்லைக்காட் டினீர், தம்படைத்தொழில் இதுவோ - உமது போர்த்தொழில் இதுதானோ.

பல்லைத் திறந்துவிட்டீர் என்றது சிரித்துவிட்டீர் என்றபடி.

20. துயிலையிலேயிடர் துணையிலே தெய்வர்களுடியிலே
மயிலையிலேயிடர் நுட்பாதியிலேபசும்பாலனத்த
அயிலையிலேவயதாக்கையிலே நமக்கார் துணைதான்
மயிலையிலேவயதாக்கையிலேவலர்மயிலையிலே.

இ - ள். மயில் அயில்வளர் சிங்கமயவளர் மயிலையிலே - மயிலையும் கூட மயவளர்கின்ற அழகியவேலையு முடையவரது திருமயிலையில், துயிலையிலே - எத்தனை பசும்பாலும்போதும், இடர் துன்னையிலே - துன்பம் மிகும்போதும், தெ ய்வர்களுடியிலே - பகைவர்வளைந்து கொள்ளும்போதும், மயிலையிலே - சஞ்ச ரிக்கும்போதும், இருள்பாதியிலே - பாதியிரவிலும், பசுபால் அன்னத்தை அய லையிலே - பசும்பாற்சேற்றை உண்ணும்போதும், வயது ஆகையிலே - ஆயுள் முடியும்போதும், நமக்கு ஆர் துணை - நமக்கு யாவர் துணையாவர், எ - று.

மயிலைச் சிங்காரவேலரே எப்போதும் நமக்குத்துணை என்றபடி.

21. போதாசிவகுருநாதாகலவைபுகுகொடுசல்
வாதாரந்தகொங்கைக்குற வாதவள்ளிக்குவாய்த்திமின்
பாதாருகந்தசெற்றவேல்கிடுத்தாலென்பகையையறுக்
காதாமனமிரங்காதாசிவகிரிக்காங்கெயனே.

இ - ள். போதா - ஞானத்தையுடையவனே, சிவகுருநாதா - சிவனுக்குத்தேசி கோத்தமனே, கலவைபுழுக்கொடு சவ்வாது ஆர்ந்த - கலவைச் சந்தமும் புணுகுசவ்வாதும் பூசப்பட்ட, கொங்கை - தனங்கையுடைய, குறமாது வள்ளிக்கு - குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகிக்கு, வாய்ப்திடும் - கிடத்தை, இன்பா - சுகானுபவத்துக் குரியவனே, தாருகன் செற்றவேல் விடுத்தால்-தாருகனைக்கொன்ற வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தால், என்பதையை அறுக்காதா - என்பிறவிக் கேதுவாகிய ஐம்புலப்பதையைச் சேதிக்காதா, மனம் இங்காதா-உனக்குமன மிரங்கமாட்டாதா, சிவகிரி - சிவகிரியிலெழுந்தருளிய, காங்கேயனே - காங்கேயனே, எ - று.

22. காப்பிட்டபிள்ளைக்கறிக்கிச் சைப்பட்டு வையைக்கரைமேல்
மாப்பிட்டுவந்தமயிலேசனோலபாசனின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்ற குனிந்தொருகோலக்கொம்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டகண்ணிச்சயமாக்கினான் மம்புயல்வண்ணனே.

இ - ள். காப்பு இட்ட - (கையில்) காப்புச்சூர்த்த, பிள்ளைக்கறிக்கு இச்சைப்பட்டு - பிள்ளைக்கறிக்கு ஆசைப்பட்டு, வையைச் சனாமேல் - வையையாற்றின் கரையிலு, மாப்பிட்டு - மாலினாற்செய்தபிட்டை, உவந்த - விரும்பியுண்ட, மயிலேசனே - திருமயிலேசனே, மையயல்வண்ணன் - கரியமேகம்போலும் கிறத்தையுடையவனாகிய திருமால், மலை ஆனவின்னை - மலையுருவாய்சின்ற உன்னை, கூப்பிட்டுநின்ற - கூப்பிட்டுநின்ற, குனிந்து - குனிந்து, ஒருகோலக்கொம்பால் தடவி - ஒரு அழகிய கொம்பினால் தடவி, பூப்பட்டகண் - (தனக்கு) பூப்பட்டகண் உண்டென்பதை, நிச்சயம் ஆக்கினான் - உண்மையாக்கினான், எ - று.

கூப்பிட்டு - மண்ணைப்பிளந்து, கோலக்கொம்பால்-பன்றிக்கொம்பினால், பூப்பட்டகண் - சாமமாமலர்போலங்கண்.

23. உம்பரைவாழ்வித்தநஞ்சங்கண்டோமொண்புரமெரித்த
அப்பரையேற்றியகூலங்கண்டோமருளுங்குறையில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமலர்திருநாமஞ்சொல்லா [னே,
வம்பரையுங்கண்ணிற் கண்டோம்வெண்காடனை வாழ்த்துங்கள்

இ - ள். உம்பரை வாழ்வித்த -தேவர்களை வாழ்ச்செய்த, நஞ்சங்கண்டோம் - விஷத்தைப் பார்த்தோம், ஒன்புறம் எரித்த-அழகிய முப்புரத்தையெரித்த, அம்பரை - அம்பை, ஏற்றிய - ஏற்றின, குலங்கண்டோம் - குலத்தைப்பார்த்தோம், அருளும் குறைவு இல் - அருளினாலும் குறைவு இல்லாத, நம்பரைபாகமும் கண்டோம் - நமது உமாதேவி பாகத்தையும் பார்த்தோம், அவர் திருநாமம் சொல்லா - அவரது திருநாமத்தை உச்சரியாத, வம்பரையும் -வீணையும், கண்ணில் கண்டோம் - கண்ணில் பார்த்தோம், வெண்காடனை வாழ்த்துங்கள்-திருவெண்காடனைப் புகழுங்கள், எ - று.

புரமெரித்த அம்பர் - திருமால், அம்பு - அம்பர் எனப்போலியாயிற்று.

24. காரேறுதானும் தியேறுசென்னியுமாமலரோன்
ஒடேறு வகபுமுடையார்தபக்கிடமோங்கியநெற்
குடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தாழட்டையென்றேகமலக்
காரேறுமன்னஞ்சிறகாலிணக்குங்கழக்குன்றமே.

இ - ள். மாநி ஏறுதானும் - இடபத்தின் மீதேறுகின்ற திருவடியையும், பதி ஏறு சென்னியும் - பிறையேறிய சிரசையும், மாமலரோன் ஒடி ஏறுகையும் - பெருமையுள்ள பிரமசபாலமேறிய கையைடும், உடையார்தமக்கு - உடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாயிருப்பது, ஒங்கிய - உயர்ந்த, நெல் குதி ஏறுசங்கம் - நெற்போர்ப்பீசெறிய சங்குநள், கொரிமுத்தை - ஈன்றமுத்தை, முட்டை என்றே-சமந் முட்டையென்று விளைத்தே, கமலக்காடு ஏறும் அன்னம் - தாமரை மலர்க்காட்டி போன்ற அன்னங்கள், சிறகால் அணைக்கும் - சமந் சிறகுநளால் அணைத்தற் கிடமாகிய, - முக்குன்றமே - திருக்கழுக்குன்ற மேயாம், எ - று.

25. நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்பினளமேரிமர்க்கின்கைப் [ன்
பொருப்பைக்குனித்துப் பரபொரித்தாக்கிடம் போர்க்களிற்றி
நெருப்புக்கண்முத்தும்வளர்கைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
காந்நெருப்புக்கண்முத்தும்திக்குலங்காட்டுங்கழக்குன்றமே.

இ - ள். நெருப்பு சுறுக்க - நெருப்புக் கறுக்கும்படியாகிய, சிவப்பு உள்ள சிவமனியர் - செச்சிறமுள்ள திருமேனியையுடையவரும், கீள் கனகப்பொருப்பைக்குனித்து - கீண்ட பொன்மலையை (வில்லாக்) வளைத்து, புரம் எரித்தார்க்கு - முப்புறத்தை எரித்துவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாயிருப்பது, பொர்க்களிற்றின் நெருப்புக் கண் முத்தும் - பொரித்தொழியுடைய யானையின் கொம்பலுண்டாகிய முத்துகளும், வளர் கைமுத்தும் - உயர்ந்த மூங்கிலிலுண்டாகிய முத்துகளும், கருப்புக் கண் முத்தும் - கரும்பினிடத்துண்டாகிய முத்துகளும், உதிக்குலம் காட்டும் - சந்திரருடைய கூட்டத்தன்மையைக் காட்டுகின்ற, கழுக்குன்றம் - திருக்கழுக்குன்றமேயாம் எ - று.

26. ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றியம்பிலிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதகுண
சிலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்ப்பில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்செந்தில்காத்தவனே.

இ - ள். ஆலம் கிடக்கும் மனத்தார்க்கு - விஷந்தங்கிய மனத்தை யுடையவர்க்கு, ஒருநன்றி செய்யில் - ஒருதவி செய்தால், (அது) அம்பில் இட்டகோலம் கிடக்கும் கிடக்கும் - நீரிலெழுதிய எழுத்துப்போல அழியும் அழியும், குறையாத குணசிலம் கிடக்கும் மனத்தார்க்கு-குறையாத நற்குண நல்லொழுக்கங்கள் தங்கிய மனத்தை யுடையார்க்கு, ஒருநன்றிசெய்யில் - ஒருதவிசெய்தால்,

வெருகாலம் கிடக்கும் கிடக்கும் - (கல்லின்மே லெழுதிய எழுத்துப்போல)நெ
டுங்காலம் கிலத்திருக்கும் கிலத்திருக்கும், வணிகா - வணிகனே, செந்தில்
காத்தவனே-திருச்செந்தில் நகரத்தில் வசிக்கும் முருங்கடவுளே. எ - று.

27. சிந்தாமணி சங்கு தேனுமலர்த் தாமரைசீர்
ஐந்தருவு நின்னவே பாயிருக்க—வந்தேதான்
கச்சலிட மேட்டை கண்டா கடைதோறுர்
பிச்சையிரந் துண்ட தென்ன பேசு.

இ - ள். சிந்தாமணி-சிந்தாமணியும், சங்கு-சங்ககிதியும், தேனு-காமத்தனு
வும், மலர்த்தாமரை-பதுமகிதியும், சீர் ஐந்தருவும்-சிறப்புள்ள பஞ்சதருங்களும்,
நின்னவே ஆய் இருக்க - உன்னுடையனவையாயிருக்க, வந்து, (அவைகளே வி
ட்டு) வந்து, கச்சலிடம் உண்டகண்டா - கச்சல் விடிந்ததையுண்ட கண்டத்தை
யுடையவனே, கடைதோறும் - வாயில்கள்தோறும் சென்று, பிச்சை - பிச்சை
ச்சோற்றை, இரந்து உண்டது - இரந்து உண்டமைக்குக் காரணம், என்னை -
யாது, பேசு - சொல், எ - று.

28. அந்திக்கார் வந்துபய லாற்றுவா ரன்னையிடு
வந்திக்கார் வந்து வழக்குமரப்பார்—வந்திக்கார்
கச்சிக்கா ளத்திக்கார் காதலுமரப்பார் கனகக்
கச்சிக் காலத்திக்கார் காண்.

இ - ள். அந்திக்கு - அந்திக்காலத்தில், வந்துமயல் ஆற்றுவார் ஆர் - வந்து
காமமயக்கத்தைச் சணிப்பவராய்வர், அன்னை இவ்வந்திக்கு - தாய்செய்யும் சந்
தைக்கு, வந்துவழக்கு உரைப்பார் ஆர் - வந்து வழக்குப் பேசுவோர் யாவர், நந்
துதிக்கு ஆர்கச்சி-சங்குகளும் நருப்பந் தோட்டங்களும் நிறைந்த கச்சிகளில்
வாழ்கின்ற, காளத்தி - காளத்தியென்று வள்ளலுக்கு, காதல் உரைப்பார் ஆ
ர் - எம்பெண்ணினது ஆசைப்பெருந்தத்தைச் சொல்லுவோர் யாவர், கனகம்
கச்சிக்கு-பொன்வேலையமைந்த கச்சணந்தவளுக்கு, ஆளதிக்கு ஆர் - ஆளுதற்கு
த் திக்காவார் யாவர், எ - று.

29. இருப்போ பென்றாலு மிராதுள மாணேயிக்
கருப்போ மென்றாலங் கசக்கும்—விருப்பாரும்
காசண் முகனைக் கடல்புடைசூழ் கோவளம்வாழ்
மாசண் முகனை மறந்து.

இ - ள். மாணே - பெண்ணே, விருப்புஆறும் - யாவருடைய விருப்பமு
ம்நிறைந்த, காசுஅணுமு - மணிகள்பொருந்திய, கனைகடல் புடைசூழ் - ஒலி
த்தலையுடைய கடல்பக்கத்தில் குழப்பெற்ற, கோவளம்வாழ் - கோவளத்தில்
வாழ்கின்ற, மா-பெருமையுள்ள, சண்முகனை மறந்துஇருப்போம் என்றாலும்-
சண்முகனென்பவனை மறந்திருப்போ மென்றாலும், உள்ளம்இராது - என்னை

மிரது, இக்கருப்போ - இத்தக்கருப்போ, மென்றாலும் கசக்கும்-மென்றுதின்
றாலும் கசக்கின்றது, எ - று.

காயகன் கூடப்பெறுமையால் இனிக்கும் இயல்புள்ள கரும்பும் கசக்கின்
றது என்பது கருத்து.

30. பாரவிள நீர் சுமக்கப் பண்டே பொருதனிட

ஆரவடஞ் சுமக்க வாற்றுமோ—நேரே

புடைக்கனத்த கொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ் சாத்தி

இடைக்கனத்தம் வைத்தவர சின்று.

இ - ள். பாரம் - பளவாகிய, இளரீர்சுமக்க - இளரீர்களைத் தாங்குதற்கு,
பண்டேபொருச - முன்னமேயாற்றா, இடை - இடையானது, ஆரவடம்சும
க்க ஆற்றுமோ-முத்துமாலையைக் சுமக்கவாற்றுமோ, நேரே-நேராக, புடைகன
த்சு-பக்கங்கனத்திருக்கிற. கொங்கையின்மேல்-கனங்கனின்மேல், இன்று—,
பூகளபம்சாத்தி - பொலிவாகிய கலவைச் சுந்தரத்தைப்பூசி, இடைக்கு - மரு
ங்குலுக்கு, அனைத்தம் வைத்தவர் ஆர் - அனைத்தம் உண்டாக்கி வைத்தவர்
யார், எ - று.

31. வெங்காயஞ் சுமக்காளுல் வெந்தாதத்தா லாவதென்ன

இங்கார் சுமந்திருப்பா இச்சுமக்கை—மங்காத

சீரகத்தைத் தந்திரேற் தேடேன் பெருங்காயர்

ஏரகத்துச் செட்டியாரே.

இ - ள். ஏரகத்து செட்டியாரே - திருவேரகத்திலுள்ள செட்டியாரே,
வெங்காயம் சுக்கு ஆனால், வெங்காயத்தால் ஆவது என்ன - , இங்கார் சுமந்
திருப்பார் இச்சுமக்கை - இங்கு இச்சுமக்கை ஆர் சுமந்திருப்பார், மங்காத
சீரகத்தைத் தந்திரேல் - குறையாத சீரகத்தைத் தந்திராயின், பெருங்காயம்தே
டேன்-பெருங்காயத்தைத் தேடமாட்டேன், எ - று.

திருவேரகத்தி லெழுந்தருளிய முருகக்கடவுளே, கொடியாகிய உடம்பு
சுக்குப்போலுலர்ந்தால் வெவ்விவ் வினையினால் ஆவதென்ன, இந்தவுடம்பாகிய
சுமக்கை இவ்விடத்தில் யார் சுமந்திருப்பார், அழியாத சிறப்புள்ள இடமாகிய
மோகூத்தைத் கொடுத்திராயின், மிகுதியாகிய உடம்புகளைத்தேடிப் பிறக்கப்
போகேன், என வேறுமொரு பொருள் தோன்றதல்காண்க. வெம் ஆயம் -
கொடியசரீரம், வெந்தை அத்தால்-வெப்பமாகிய அவ்வினையினால், சீர் அகம் -
சிறந்த இடம் (மோட்சம்), பெருங்காயம் - பலசரீரம், செட்டியார்-முருகர்.

32. முன்னேயிரண்டுமுலைமுற்றியபின்னாலுமுலை

எந்நேரமென்மதலைக்கெட்டுமுலை—எந்நாளும்

பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப்பாணரின்பாகனுக்கிங்

கென்னுகமென்னுமினி.

இ - ள். முன்னேஇரண்டுமுலை - முற்காலத்தில் இரண்டு முலைகளாயிருந்தன, முற்றியபின் - முதிர்ந்தபிறகு, நாலுமுலை - நாலுமுலைகளாயின, எந்நேரம் - எப்பொழுதும், என்மதலைக்கு - என் குழந்தையின் பொருட்டு, எட்டுமுலை - எட்டுமுலைகளாயின, எந்நாளும் - எக்காலமும், பைநாகம்கும் - படத்தையுடைய பாம்பினால் வளைக்கப்பட்ட, மதுரை - மதுரையிலுள்ள, பாண - பாணனே, நின் பாங்கனுக்கு - உன்சோழனுக்கு. என்ஆகம் - என்னுடம்பு, இங்குஇனி என்ஆம் - இவ்விடத்தில் இளியென்ன பயன்படும்.

நாலுமுலை - தொங்குகின்றமுலை - எட்டுமுலை - எட்டுகின்றமுலை எனவே ரொருபொருள் சேர்ந்தலறிக.

பரிக்கையி லீந்தும்போது தலைவனுக்குப் பரந்தையர் மீதுள்ள
நினைவையறிந்து நிலைவிகொல்லியது.

33. நங்கையொருத்தியொடுநாமிருவர்மூவரையுர்
பொங்குமளிபொறுக்குமோ—சங்கம்
குழையவரால்பாய்க்குநாடர்கோலே
பழையவராலென்னபயன்.

இ - ள். சங்கம்குழைய - சங்குகள் வருத்தும்படி, வரால்பாயும் - வரால் மீன்கள் குதித்தற்கிடமாகிய, குருகாடர்க்கோலே - குருகாட்டார்க்கரசனே, நங்கை ஒருத்தியொடு - என்நங்கை யொருத்தியொடு, எம் இருவர் - நாமிருவராக, மூவரையும் - மூன்றுபேரையும், பொங்கும்அமர் - விளங்குகின்ற சயனம், பொறுக்குமோ - சாங்குமோ, பழையவரால் - என்னபயன் - பழையவர்களால் என்னபிரயோசனை, எ - று.

என்தங்கையாகிய புதியவளொடிணங்கியரு, என் பழையவன், எனனால் பிரயோஜனமில்லை என்பதுகருத்து.

இதுவுமது.

34. ஒருவர்க்கிடபாயுகந்திருந்தபாயல்
இருவர்க்கிடமாயதென்னோ—மருவலவரைக்
கன்னாட்டவின்னுட்டுங்கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிதுபுதுமைதான்.

இ - ள். உகந்து ஒருவர்க்கு இடமாயிருந்தபாயல் - விரும்பி ஒருவருக்கிடமாயிருந்த சயனம், இருவர்க்கு இடம்ஆயது என்னோ - இருவருக்கிடமானதற்குக் காரணம்யாதோ, மருவலவரை - பகைவரை, கல் நாட்ட - கல்வில் நிலைபெறுத்தும் பொருட்டு, வில்நாட்டும் - வில்லையெடுத்து நிறுத்தின, கண்டன் கரிகாலன் தன்னாடு - கரிகாற்சோழனது நாட்டில், இதுபுதுமைதான் - இதுஆச்சரியமேயாம், எ - று.

கண்டன் - ஓர்சோழன், சிலவனாகிய நீ ஒருவனே இருத்தற்குரிய என்பா யவில் பரத்தையோடுகூடி இருவராகியிருத்தல் தகாது என்பது கருத்து.

35. நங்கையணநமக்கென்று நரத்தளவில்
அங்கம்பசலைநிறமானதே—செங்கை
வளைநெகிழ்ப்பாதிமறுத்தேனென்றோத
வுளநெகிழ்ப்பாதிபுடைந்து.

இ - ள். நங்கை - பெண்ணை, மமக்கு பயணம் என்று உரைத்த அளவில்-
மமக்குப்பிரயாணம் செரிந்தசென்று சொன்னமாத் திரத்தில், அங்கம்பசலை
சிறம் ஆனது - (நம் தலைவியின்) உடம்ப பசலைசிறங்கொண்டது, (அன்றியும்)
செம்மைவளை பாதிநெகிழ - செவ்வகையிலணிந்த வளையவில் பாதிநெகிழ்ந்து
கழல், மறுத்தேன் என்றழை - (பிரயாணத்தை) கற்றுத்தினைனென்று சொல்ல
வே, பாதிஉடைந்து நெகிழ்வுள - பாதி உடைந்து கழல் வள்ளன, எ - று.

பிரயாணம் மென்றசொ லுண்டாகிட விசனத்தால் உடல்மெலிதலால் பா
திவளையல் கழன்றுப்பாயின, பிரயாணம் வின்றுவிட்டது என்றதன லுண்
டாகிய சந்தோஷத்தால் உடல்புரிச்சலால் பாதிவளையல் உடைந்துப்பாயின
என்பதாம்.

36. அம்பலவாநின்னொருகாலாடினலாகாதோ
உம்பமெலாங்கண்டதெனக்கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும்வெம்புலிக்குந்தித்தியென
அற்றிப்பதஞ்சலிக்குமார்.

இ - ள். சம்புவே - சிவபெருமானே, வெற்றி பதஞ்சலிக்கும்—வெற்றியை
புடைய பதஞ்சலியன்பொருட்டும், வெம்புலிக்கும் - கொடிய புலிக்காலாபொ
ருட்டும், தித்தி என ஒற்றி - தித்தியென்று ஒற்றியாடி, பதம் சலிக்கும் - பாதம்
ஒய்தற்குரிய, ஊர் - ஊராகிய, அம்பலவர் - பொன்னம்பலவனே, இன்னொரு
கால் ஆடினால் ஆகாதோ - இன்னொருதரம் ஆடினால் தகாதோ, உம்பர் எல்
லாம் கண்டது - தேவர்களைல்லாம் பார்த்தது, எனக்கு ஒப்பு ஆமோ - எனக்
குச் சம்பதியாகுமோ, எ - று.

தித்தி என்றது தாளவொற்று. வெம்புலி - வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

37. இந்தவிடைநிற்பதரிதென்னுணையும்மாணை
சந்தேகமாகச்சமைத்தானே—அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரையிற்பைங்கொடியீர்கொங்கையின
நீரதிராடன்னடமின்னீர்.

இ - ள். இந்த இடை நிற்பது அரிது - இந்த மருங்குல் நிற்பது அருமை,
என் ஆணை - என்மேல் ஆணைப்படி, உம் ஆணை - உம்மேல் ஆணைப்படி, அந்த

அயன் - அந்தப்பிரமன், சந்தேகமாகச் சமைத்தானே - (உண்டோ இல்லையோ என்று) சந்தேகமுண்டாகும்படி படைத்தானே, பாரதிராமன்வணியில்-பாரதி ராமனது மலையிலுள்ள, பைகொடியீர் - பசியகொடிபோல்பவரே, நீர் - நீந் தன், கொங்கை - தனங்களாகிய, இளநீர் - இளநீர்கள், அதிராமல் - அசையா மல், நடமின் - நடப்பீர்களாக, ஏ - று.

38. உன்னுயிருமென்னுயிருமொன்றென்பதின்றிறந்தேன்
மன்னுபுகழ்மச்சத்தார்பன்னவா - உன்னுடைய
பொன்றாகத்தெங்கையார்தம்போகநகர்சின்னங்கள்
என்றாகத்தேயிரிகையால்.

இ - ள். மன்னுபுகழ்-கீழைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய, மச்சத்தார்பன்னவா - மச்சதேசத்தார்த் தரசனே, உன்னுடைய பொன் ஆகத்து - உனது அழகாகிய நெஞ்சில், எங்கையார்தம் - எமது தங்கையாராகிய பரச்தையரது, போகந் தகர் சின்னம்கண்டு - போகநாலத்தில் பட்ட நகக்குறியைக்கண்டு, என் ஆகத்து எரிகையால் - என்னெஞ்சில் எரிவதனால், உன் உயிரும் என உயிரும் - உனது யிரும் எனதுயிரும், ஒன்று என்பது - ஒன்றி என்பதை, இன்று அறிந்தேன் - இன்றையதினம் அறிந்தேன், ஏ - று.

39. காளத்தி கண்டத்தே காளத்திநெற்றியிலே
காளத்தி யுன்றன் கரத்திலே - காளத்தி
அங்கமெங்கும் வெவ்வுழலை யாற்றிணை ஞானப்பூம்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்திகண்டு.

இ - ள். கண்டத்தே காளத்தி - கண்டத்தில் காளத்தி உண்டு, நெற்றியிலே காளத்தி - நெற்றியில் காளத்தி உண்டு, உன்றன் கரத்திலே காளத்தி-உன் கையில் காளத்தி உண்டு, அங்கம் எங்கும் காளத்தி - உடல்முழுதும் காளத்தி யுண்டு, வெம் அழலை - (இந்த) வெம்மையாகிய நெருப்பை, ஞானம் - ஞானத் தையும், பூ - பொலிவையுமுடைய, கங்கை என்னும் - கங்கையென்கிற, பெண் ஒருத்திகண்டு - ஒரு பெண்ணானவள் பார்த்து, ஆற்றிறான்-உணர்ந்தான், ஏ-று.

ஞானப்பூ - ஞானமாகிய அழகு எனினுமாம். காளத்தி நான்கனுள் முன் னையது பாதகலில்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையும், இரண்டாவது நெற்றிக்க ண்ணொருப்பையும், மூன்றாவது நெருப்புருவமாகிய மழுவையும், நான்காவது திருமேனிமுழுதும் நெருப்புருவாயிருத்தலையும் உணர்ந்தின. காளத்தி-விஷந் தினி.

40. மேலிலுடனே விடியும்விடியாது
கோவைமணிமாற்பாரீ கூடாநாள் - தேவர்
திரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும் பொல்லாதிரா.

பொற்கள ந்தை - படிக்காகுத்தம்பிரான். உசுக

இ - ள். சொவை மணிமாப்பா - மணிவடத்தையணிந்த மாப்பினையுடையவனே, தேவந்திரண்டு - தேவர்கள் கூடி, ஆதரிக்கின்ற - அன்புசெய்கின்ற, தென் அரங்கம்மாலே - தென்னரங்கத்திலெழுந்தருளிய திருமாலே, மேவில் - கூடிலால், உடனேவிடியும் - உடனே விடிந்துபோம், கூடாநாள் - கூடாநாளில், விடியாது-பொழுதுவிடியாது, (ஆதலால்) இரண்டாலும் - இருவகையாலும், இரா-இரவானது - (எனக்கு) பொல்லாது - கெட்டதாயிருக்கின்றது.

சுலைமன் கூடியிருக்காவிடையில் இரவானது சுருபமாயும் அற்பகாலமாயும் இருந்தலையும், கூடாதகாலத்தில் அவ்விரவு துக்கரூபமாயும் நெடுங்காலமாயும் இருந்தலையும்பற்றிச் சுலைமன் வருத்திக்கொண்டிருந்தான்.

பொற்கள ந்தை - படிக்காகுத்தம்பிரான்.

1. அடக்கெடுவாய்பலதொழிலுரிருக்கக்கல்வி
அதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகையாடக்கொழுகத்தாடச்
செப்பிடுவித்தகொண்டதெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சுனியானதபிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடபிறந்துதுதுசென்றுபிழைத்தோமில்லை
என்னசென்றெடுதித் தலகிவிக்கின்றோமே.

இ - ள். அடக்கெடுவாய் - அடக்கெடுவாய் (மனமே), உலகில் - உலகத்தில், பலதொழிலும் இருந்த - அனைத்து வேலைகளிலிருந்த, (அவற்றினும்) அறிவில்லாமல் கல்வியே அதிகம் என்று கற்றுவிட்டோம் - அறிவில்லாமல் கல்வியே சிறந்ததென்று கற்றுவிட்டோம், திடம் உள்ள மோகனம் ஆட - உறுதியுள்ள மோகனவித்தைகள் செய்யவும், கழைக்கூத்து ஆட - கழைக்கூத்தாடவும், செப்பிடு வித்தைகள் ஆட - செப்பிடு வித்தைகள் செய்யவும், தெரிந்தோம் இல்லை - தெரிந்துகொண்டோமில்லை, தடம் முலை வேசையர் ஆக பிறந்தோம் இல்லை - லைபோலும் தனங்கனையுடைய வேசையராகப் பிறந்தோமில்லை, சுனியானதபிழைவிட்டு - இந்தச் சுனியன்போன்ற தபிழைவிட்டு, தையலார்தம் இடம் இருந்து - அம்மாதரிடத்திலிருந்துகொண்டு, துதுசென்று பிழைத்தோம். இல்லை - துதுபோய் பிழைத்தோமில்லை, என்ன சன்மம் எடுத்து - என்னபிறவியெடுத்து, இரக்கின்றோம் - யாசிக்கின்றோம், எ - று.

கருவைப்பசுவை யாசித்துக்கொண்டிருந்தான்.

2. பெற்றொருபிள்ளையென்பனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சுகுடிக்குந்தரமல்லபாலிரக்கச்

உத2 பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான்.

சிறுஞ்ஞமில்லிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றுதரவல்லையோவல்லமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். என்மனையாட்டி ஒருபள்ளை பெற்றான் - என்மனைவி ஒரு பின்
னையை ஈன்றான், அப்பிள்ளைக்குப் பால்பற்றாது - அக்குழந்தைக்குப் பால்போ
தாது, கஞ்சிகுடிக்கும் தரம் அல்ல - கஞ்சிகுடிக்கும் பருவமுமல்ல, பால் இர
க்க - பால் யாசித்துக்கொண்டு வருதற்கு, சிறுஞ்ஞர் இல்லை - ஒரு சிறுபைய
லுமில்லை, இ - இச்ச, எல்லாவருத்தமும் சீர - இச்ச எல்லாத்துன்பங்களும்
நீங்கும்படி, ஒரு கன்று ஆதரவல்லையோ - ஒரு கன்றையுடைய பசுவைக்கொடு
க்கவல்லையோ, வல்ல மாநகர் காளத்தியே - வல்லம் என்னும் பெரியநகரத்தி
லுள்ள காளத்திவள்ளம், எ - று.

கன்று - கற்று என் வந்ததென்பற்றாது.

பசுப்பெற்று மகிழ்ந்துபாடியது.

3. வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும்பாலென்றழாமற்பிரெணுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். என்மனையாளு - என்மனையுமீ, வழிமேல் விழிவைத்து வா
டாமல் - நான் வரும் வழியின்றிது கண்ணவாது வாடாமலும், மற்றோர் பழியா
மல் - அயலார் பழிக்காமலும், பிள்ளையும் பால் என்று அழாமல் - குழந்தையும்
பாலென்றழாமலும், பசுர் என்னும் சொல் மொழியாமல் - (மனம்) துடுக்கிடுங்
சொல்லு (அயலார்) சொல்லாமலும், என்னை வரவிட்ட பாவி-என்னை இங்கே
யனுப்பின பாவியாகிய என்மனைவி, முசித்து சதை கழியாமல் - மெலிவித்து
என்சனையைக் கழிக்காமலும், ஆ அளித்தாய் - பசுவைவந்தந்தாய், வல்லமாநகர்
காளத்தியே, - எ - று.

நீதக்காதித்து பாடியது.

4. ஓர்தட்டிலேபொன்னுமோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்களிற்றும்.
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலே தங்கக் காரியப்பேர்
ஓர்தட்டினுந்தட்டுவாராமேலென்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுலாமால்சீதக்காதிவமோதயனே.

இ - ள். ஓர்தட்டிலே பொன்னும் ஓர்தட்டிலே நெல்லும் - ஒரு துலையி
லே பொன்னையும் ஒருதுலையிலே நெல்லையும், ஒக்க-சமமாயிட்டு சிறுத்து, விற்
கும் - விற்கின்ற, கார்தட்டிய - மேகம் (மழைபெய்தலை) தவறிப்போன, பஞ்ச
காலத்திலே - சிறுவிலைக்காலத்தில், தங்கக் காரியப்பேர் ஓர்தட்டினும் - தமது
சுகாகாரியத்தில் நோக்கமுள்ள யாவர் தடுத்தாலும், தட்டு வாராமல் - தடையுண்

பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான். உசுந்

டாகாமல், அன்னதானத்துக்கு-அன்னதானம் செய்வதற்கு, மார்தட்டிய துறை-
(நானிருக்கிறேன் வறியரே அஞ்சவேண்டாம் என்று) மார்தட்டித் தைரிய வார்
த்தைசொன்ன துறைமால் - (கைம்மாறு கருதாதகொடையால்) மேகம்போன்ற
சேக்காதி - சேக்காதியென்னும் பெயருள்ள, வரோதயனே - வரத்தினால்
சோன்றினவனே (ஆவன்), ஏ - று.

6. நேசித்துவந்தகளிராசர்தங்கட்குநித்தரித்தார்
பூசிக் குநின் கைப்பொருளொன்றுமோற்றப்பில்லற்பொருள்
வேசிக் குநின் துடைப்பார்க்கும் வேசிக் குவேலைசெயும்
காசிக் குமாருங்கண்டார்க்குக்காதிதயாதிதியே.

இ - ள். சித்தரித்தார் - காண்டிதாரும். பூசிக்கும் சினைப்பொருள் ஒன்
றுமே - புகழ்ப்படுகிற உன்னைப்பொரு ளொன்றுமாதிரிமே, நேசித்துவந்த
களிராசர்தங்கட்கு - விரும்பிவந்த புலவர்களுக்கு உசுவும், மற்றபில்லற்பொருள்-
மற்ற அற்பருடைய பொருள், வேசிக்கும் - காசியின்பொருட்டும், சுந்துநடப்
பார்க்கும் - (அத்தாசிகளிடத்து) உசு காப்பாவார்க்கும், வேசிக் கு வேலைசெய்யும்
தாசிக் கு - வேலைக்கு வேலைசெய்யும் அடியாருக்கும். ஆகும் - உசுவும், சேக்க
காதி தயாதிதியே, - ஏ - று.

7. சுயாதபுல்லரி நந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிநந்தென்னகாய்த்துப்பலென்னகைவிரித்துப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்செம்பொன் பிடிபிடியாய்
ஓயாம லீபவன்னவேன் சீதக்காதியொருவ றுமே.

இ - ள். சுயாதபுல்லர் - கொடாக அற்பு, இருந்துஎன்ன போய்என்ன -
உயிரோடிருந்தா லென்னலாய். இறந்தாலென்னவெட்டம், எட்டிமரம் காயாது
இருந்து என்ன - எட்டிமரம் காய்க்காமலிருந்துஎன்ன, காய்த்து பலன்என்ன -
காய்த்துப் பலன்யாது, கைவிரித்துப்போய் - கையைவிரித்துச்சென்று, யாச
கம் என்று உரைப்போர்க்கு - யாசகமென்று சொல்லுவோருக்கு, செம்பொன்-
செம்பொன்னை, பிடி பிடி ஆம் - பிடி பிடியாக, ஓயாமல் ஈபவன் - இடையரு
மல் கொடுப்பவன், வேன் சீதக்காதி ஒருவனுமே - (அழகினால்) மன்மதனைசிக
ரித்த சீதக்காதி என்கிற ஒருவன்யாத்திரப்பா, ஏ - று.

7. காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகளெனியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னுநெடுங்கண்டொலைவில்பன்னூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
சுந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே.

இ - ள். சூரியகாந்தி காய்ந்து சிவந்தது - சூரியகிரணம் காய்ந்துசெவ
ந்தது, மின்னார் நெடுகண் - மாதருடைய நெடியகண், கலவியிலே தோய்ந்து
சிவந்தது - புணர்ச்சியிற்படிந்துசிவந்தது, பாவாணர் நெஞ்சம் - புலவோர்களு
டையமனம், தொலைவு இல் பன்னூல் ஆய்ந்து சிவந்தது - அழியாத அனேக

உசச. பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான்.

நூல்களை ஆராய்ந்துசிவந்தது, மால்சீதக்காதி இருகரம் - மேகம்போலும் சீதக் காதியின் இருகைகளும், அனுதினமும் எந்துசிவந்தது - நான்தோறும் கொடு த்துச் செவந்தது, எ - று.

இடைவிடாது காய்தலால் சூரியகிரணமும், கலவியின்வெப்பத்தால் மா தாக்களாகும், நூலாராய்ச்சியால் பாவாணர்மனமும், பொன்முதலியவற்றைப் பலகாலும் அள்ளிக் கொடுத்தலால் சீதக்காதியின் கையம் செவந்தன என் பதுகருத்து.

8. தேட்டாளன்காயற்றுமைசீதக்காதிசிறந்தவச் ச
நாட்டான்புகழ்க்கர்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடர்வாரிபொருபிடிமண்
போட்டாவனவனுமொளித்தான்சமாதிக்ருதிமுத்தே.

கு - ள். தேட்டாளன் - திரவிய சேகரிப்பில் சிறந்தவன், காயல்துறை - காயற்பட்டணத்துக்கிறைவன், சீதக்காதி - சீதக்காதி, சிறந்த வச்சநாட்டான்-மேன்மையாகிய வச்சநாட்டையுடையவன், புகழ் கம்பம் நாட்டிவைத்தான், சீர் சீதியாகிய கம்பத்தைதலைப்பொறுத்திவைத்தவன். (இவன்) தமிழ் நாவலரை-தமிழ்ப்புவரை, ஓட்டாண்டியுக்கி - இரத்தினனும் ஓட்டைக் கையிலுடைய பிச்சைக்காரர்களாக்கி, அவர்கள் சர்வாயில் - அவர்களுடைய வாயில், ஒருபிடி மண்போட்டான் - ஒருபிடி மண்ணைப்போட்டு, அவனும் - அச்சீதக்காதியும், சமாதிக்ருதிபுகுந்து ஒளித்தான் - சமாதிக்ருதியிற்புகுந்து மறைந்தான் (இறந்தான்) எ - று.

இவன் இறந்தபின் புவரகளுக்குக் கொடுப்பார் இல்லாமையைக் குறிப்பித்தற்கு “ஓட்டாண்டியுக்கி” முசலியவாகக்கூறினார்.

சீதக்காதியின்பேரில் தாசிபாடியது.

11. தினங்கொடுக்குங்கொடையானே

தென்காயற்பதியானேசீதக்காதி

இனங்கொடுத்தவுடையயல்ல

தாய்கொடுத்தவுடையயல்லவெளியாளாக

மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்துமபிரான்

தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு

தனங்கொடுத்துமீட்டுடையமகள் ளர்கையிற்

பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே.

கு - ள். தினங்கொடுக்கும் கொடையானே - நான்தோறும் கொடுக்குங் கொடையையுடையவனே, தென்காயல் பதியானே - தென்காயற் பட்டணத் தையையுடையவனே, சீதக்காதி - சீதக்காதியே, இனம் கொடுத்தடைமை அ

டொற்களந்தை - டிபுக்காசுத்தம்பிரான். உசுரு

ல்ல - உறவினர் தந்த உடைமையல்ல, தாய்கொடுத்த உடைமை அல்ல - தாய் கொடுத்த உடைமைகள் அல்ல, எளியாள்-எளியவளாகிய நான், 'ஆசைமனம் கொடுத்தும் - விருப்பமுள்ள மனத்தைக் கொடுத்தும், இதழ்கொடுத்தும் - அதரத்தைக் கொடுத்தும், அபிமானந்தனைகொடுத்தும், மர்மஸ்தானத்தைக் கொடுத்தும், மருவ இரண்டுதனம் கொடுத்தும் - பொருந்திய இரண்டு தனங்களைக்கொடுத்தும், எட்டு உடைமை-சம்பாதித்த உடைமைகளை, கள்ளரையில்பறிகொடுத்து - திருடரையில் பறிகொடுத்து, தவிர்கின்றேன் - திசைக்கின்றேன், எ - று.

தலைவன் பொருளிட்டிடுகி கப்பலேறிப் போயினானு,
தலைவி அவன் பிடிவாரிறது வநதீக்கி஁றல்.

19. தரைகண்டமட்டுப்படர்ந்தண்டகோளமுந்தாவி யெங்கும்
உரைகண்டமீர்த்தி பறுஞ்சிக்காதி யுலகினில்வெண்
டிரைகண்டொழங்குடன்றீதென் னங்கதலதைச்செல்லவிட்டுக்
கரைகண்டவளினங்காணுனென் னைசக்கடற்க்காரிய.

இ - ள். தரைகண்டமட்டும் படர்ந்து - ஆழி காணப் படுமளவும்பரவி, உண்ட கோளமுந்தாவி - ஆண்டி நான்கையுந்தாண்டி, எங்கும் உணாகண்ட கத்திபெறும் - எவ்விடத்தும் செல்லத்தண்ட புதைப்பெற்று, எதக்காதி - தக்காதியின், உலகினில் - உலகில், தலைவன் தரைகண்டி எழும் கடல்மீதே- வெண்மையாகிய ஆலைகன்மீதன்றி மேலெழாவின்ற கடலின்மீது, தன் வங்கத் தைச் செல்லவிட்டி - எனது உறவுகளைச்செலுத்தி, தரை கண்டவன்-தான் களைத்த கரையிற்பென்றவன், என்ஆசை - என்ஆசையாகிய, எடல் - கடலி னது, கரை - கரையை, இன்னம் காணான் - இன்னம் காணாவொ யிருக்கி றான், எ - று.

கடலெல்லை கண்டவன் என் ஆசையின் எல்லையை அறியா திருக்கிறான் என்பது கருத்து.

உமாதேவியைப்போக்கி முடிகர் முதலியோர்க்கு வேல்முதலியவற்றைக்
கொடுத்த நீ எனக்கு யாதொன்றுங் கொடுத்திலையே என்று
இரக்கம் உண்டாகப் பாடியது.

21. வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கம்பியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்தின்மொவா வான னுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்தமோளுக்குமுவர்ப்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்றையெனக்கே துங்கொடுத்திலையே

இ - ள். திருச்செந்தூரர்க்கு வேல்கொடுத்தாய் - திருச் செந்தூரிலுள்ள முருகக்கடவுளுக்கு வேலாயுதத்தைத் தந்தருளினாய், தின்மணவானனுக்கு அம்மியின்மீதுவைக்கக் கால்கொடுத்தாய் - உண்கணவனாகிய சிவபெருமானு

உச்சு பொற்களத்தை - படிக்காகத்தம்பிரான்,

க்கு (விவ்ஹகாலத்தில்) அம்மிமீது வைத்தற்பொருட்டுத் திருவடியைத் தந்தனை, கவுணியர்க்குப் பால்கொடுத்தாய் - கவுணியர்குலத்துதித்த திருஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பாலைத் தந்தருளினே, மதவேளங்கு - மன்மதனுக்கு, மூவர் பம்பட - மும்மூர்த்திகளும்அஞ்சும்படி, செங்கோல் கொடுத்தாய் - செங்கோலைத் தந்தருளினே, அன்னையே-தாயே, எனக்கு எதும் கொடுத்திலையே - எனக்கு ஒன்றையுங் கொடுத்தாயில்லையே, எ - று.

உமாதேவியார் முருகக்கடவுளுக்கு வேற்படை கொடுத்தார் என்பதை “உமைக்கண்ணின்று, தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த அமையா வென்றி அரத்தநெடுவேலோம்” என்னும் கல்லாடத்துக் காப்புச் செய்யுளானுணர்க. செங்கோல் - செவ்வியபாணம்.

முடியாந் தாயிங்கள் இவைஎனப் பாடியது.

12. பொல்லாதமூர்க்க நக்கெத்தனை தான்பத்திபோதிக்கினார்
நல்லார்க் குண்டான குணம்வருமோ நெச்சாபத்திலே
சல்லாப்புடவை குளிர்தாங்குமோ சேரபெருஞ்சக்தையினில்
செல்லாப்பணம் செல்லுமோ செல்லாதபணம் செல்லுமா, தில்லைவா
மும் சிதம்பரனே, எ - று.

இ - ள். பொல்லாத மூர்க்கருத்து - பொல்லாத மூர்க்கப்புத்தி யுடையவர்க்கு, எத்தனைதான் புத்திபோதிக்கினார் - பல புத்திகோப் போதித்தாலும், நல்லார்க்கு உண்டான குணம்வருமோ - நல்லார்க்குண்டான குணம்வருமோ, நெச்சாபத்திலே - நெருத்திரியில், சல்லாப்புடவை குளிர்தாங்குமோ - மெல்லிய புடவை குளிர்தாங்குமோ, பெருநெச்சையினில் - பெரிய சக்தைகூடுமிடத்து, செல்லாப்பணம் செல்லுமோ - செல்லாதபணம் செல்லுமா, தில்லைவா மும் சிதம்பரனே, எ - று.

13. மூவேந்த நூற்றுச்சங்கமூர்போர்ப்பதினமுன்றொட்டெட்டுக்
கோவேந்த நூற்றுமற்றொருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலில்லப் பஞ்சாகப்பறக்கவகியிலே
தேவாந்திரதாருவொக்கார்தருநதசெய்துங்கனே.

இ - ள். மூவேந்தரும்அற்று - (சுமறினது அருமையறிந்த) மூவேந்தருமறிந்து, சங்கமும்போய் - சங்கமும்பிந்து, பதின முன்றொடு எட்டுகோவேந்தரும் அற்று - இருபத்தொரு வள்ளல்பெரும்அழிந்து, மற்றொருவேந்தன் கொடையும்அற்று - வேரொச்ச அரசனது சகையுமொழிந்து, பாவேந்தர்-கவிராஜர்கள், காற்றில் இலவம்பஞ்ச ஆக பறக்கையிலே - பெருங்காற்றி லகப்பட்ட இலவம் பஞ்சபோலப் பறக்கும்போது, தேவேந்திர தாரு ஒத்தாய்-இந்திரனது நற்பாருவை சிகர்த்திருந்தாய், மருநதசெய்துங்கனே - மருநதனென்னும் வெற்றியிற் சிறந்தவனே, எ - று.

மூவேந்தர் - சேரசோழபாண்டியர்.

பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான். உசௌ

திருச்செந்தூர் முருகீமது பாடியது.

14. முன்னர் நன்னனைமுலைபூட்டி மையிட்டுமுகக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளல்லவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞாபுர்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளை
இன்னமுஞ்சின்னவன்னுனெசெந்தூரிவிருப்பவனே.

இ - ள். செந்தூரில் இருப்பவனே - திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருப்பவனே, முன்னர் - முற்காலத்தில், நன் - அன்னை உன்சாயாகிய உமாதேவி, முலை பூட்டி - தன் திருமுலைப்பால் பண்பித்து, மை இட்டி - (கண்ணுக்கு) மையெழுதி, முக்குச்சிந்தி - முக்கைச்சிந்தி, கன்னமும் கிள்ளியநாள் அல்லவே - கன்னத்தைசுயக் கிள்ளின இளமைப்பருவ மல்லவே, அன்னமும் மஞ்ஞாபும்போல் - அன்னமும் மயிலுற்போல், இருபெண்கொண்ட - இரண்டு மனைவியரைப் படைத்த, ஆன்மனே - ஆண்பிள்ளையாகிய நீ, என்னைக் காப்பதற்கு - என்னைக்காத்தருள், இன்னமும் கன்னவன் தானே - இன்னமும் சிறுபிள்ளை தானே, எ - று.

அன்னம் செவ்வயனைப் படுத்தி, மஞ்ஞாபு வளர்ப்பாயகியார்க்கும் உவமை யாகக் கொள்க.

இ து வ ம து.

15. முற்காலையப்பனாயேழவிட்டாட்கொன்முதல்வநாள்வக்
கற்கரைக் துப்படிபோதித்திடுங்க நுணைக்கடலைச்
சிற்பனாக் குட்டியையெங்கெங்குநீதித்திக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன்செந்தூரொலுந்தானத்திலே.

இ - ள். அப்பனா - திருநாவுக்கரசனா, முன் - முற்காலத்தில், கரை ஏற விட்டி - கடற்கரையி லேறப்பண்ணி, ஆட்கொள் - (அவனா) ஆட்கொண்டருளிய, முதல்வர் - நிலைவராகிய சிவபெருமானுரது, உள்ளம் கல்கரைக்கும்படி - மனமாகிய கல்லை யுருக்குப்படி, பொறித்திடம் - (பிரணவார்த்தத்தை) உபதேசித்தருளிய, கருணைக்கடலை - அருட்கடலை, சிற்பனாக்குட்டியை - ஞானசத்தியின் புதல்வனை, எங்கெங்கும் தித்திக்கும் - எந்தப்பாக்கத்திலும் இனிக்கிற, செங்கரும்பின் - செங்கரும்பிலுண்டாகிய, சர்க்கரைக்கட்டியை - சர்க்கரைக்கட்டியை, டிசந்தூர் என்னும் தானத்திலே கண்டேன் - திருச்செந்தூர் என்னும் திருப்பதியில் கண்டுகொண்டேன், எ - று.

இ து வ ம து.

16. சின்னஞ்சிறுபிள்ளைசெங்கோட்டுப்பிள்ளைசிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளைபூலாகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னஞ்சமுல்கின்றசூரனைக்கொன்றசொக்கேசுர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளைசெந்திற்குமத்திக்குமாப்பிள்ளையே.

உசுஅி பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான்.

இ - ள். சின்னஞ் சிறுபிள்ளை - மிகச்சிறுபிள்ளை, செங்கோட்டுப்பிள்ளை - திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளிய பிள்ளை, சிவந்தபிள்ளை - சிவந்த பிள்ளை, பொன்னல் மணிபிள்ளை - பொன்னினாலும் மணியினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பிள்ளை, பூலோகம் எங்கும் புகழும்பிள்ளை - பூமிமுற்றும் புகழ்பெற்றபிள்ளை, சொல் நெஞ்சு அழல்கின்ற - சொல்லும் மனமும் சுடுகின்ற, குரளை - குரபன் மனை, கொன்ற - முடிவுசெய்த, சொக்கேசர் பிள்ளை - மதுரைச் சொக்கநாதர் பிள்ளை, (இத்தன்மையையுடைய இவரே) வன்னக்கிளிப்பிள்ளை - அழகாகிய கிளிப்பிள்ளை போன்ற, செந்தில் குறத்திக்கு - திருச்செந்திற் குறத்தியாகிய வள்ளி நாயகியார்க்கு, மாப்பிள்ளை - மணவாளராயிருப்பவர், எ - று.

சொன்னெஞ் சமுழுதல் - வன்னொல்லும் வன்மனமு முடையஞதல்.

நிருமலநாயக்கன் சிறைப்படுத்திவைத்தகாலத்தில் பாடியது.

17. நாட்டிற்சிறந்ததிருமலையா துங்கநாகரிகா

காட்டில்வனத்திற்றிறிந் துழலாநர்க்குத்தமிழ்தோ

பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசுஎன்றொருபாபங்களியைக்

கூட்டில்லாததுவைத்தாயினாதாவென்றுகூப்பிடுதே.

இ - ள். நாட்டில் சிறந்த திருமலையா - உலகத்திற்கிறந்த திருமலையின், துங்கம் நாகரிகா - உயர்வாகிய நாகரிகமுள்ளவனே, காட்டில் வனத்திற் சிறிந்து உழலாமல் - காட்டிலும் சோலையிலும் அலைந்து வருத்தாமல், கலைத்தமிழ்தோ - தமிழ் தூல்களில் உதவிந்த, பாட்டில் சிறந்த - கவிபாடுவதற் சிறந்த, படிக்காசு என்ற ஒரு பாபங்களியை - படிக்காசுமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பசங்களியை, கூட்டில் அடைத்து வைத்தாய் - கூட்டில் அடைத்து வைத்தனை, இதை தா என்று கூப்பிடுதே - (அது) உணவு கொடு என்று கூவா சின்றதே, எ - று.

சீதக்காதி இறந்ததற்கிரங்கிப் பாடியவை.

18. விண்ணுக்குமண்ணுக்குப்போராய்விளங்குதேவந்தரென்னுந்

கண்ணுக்கினியதுரைசீதக்காதிகபலநிகர்

தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்தரோதாசாமியிந்த

மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான்புலவார்முகம்வாடியவோ.

இ - ள். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் போராய்விளங்கு - விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலும் பிரபலமாய் விளங்குகின்ற, தேவேந்தரன் என்னும் - தேவேந்திரனென்று சொல்லப்பட்ட, நண்ணுக்கு இனிய துரை சீதக்காதி - கண்ணுக்கினியனாகிய துரையாகிய சீதக்காதி என்கிற, கமலம் சிகர் - தாமரை மலரை சிகர்த்த, கண்ணுக்கு இசைந்த - குளிர்ச்சிபொருந்திய, வதன சந்தரோதய சாமி சந்தரோதயம்போன்ற முகத்தினையுடைய சாமியானவன், இந்த மண்ணுக்குள்ளே ஒளித்தான் - இந்த மண்ணுக்குள்ளே மறைந்தான், (மரையவோ) புலவோர் - புலவரது, முகம் வாடிய - முகங்கள் வாடிப்போயின, எ - று.

பொற்களந்தை - டிசம்பர் 1954 - உச்சு

19. மற்தாகிலுமறைக்காசுக்கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவதென்னவிருந்தாவதென்னவிறந்துவிடப்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுமைசீசக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே.

இ - ள். மற்தாகிலும் அணாக்காசும் கொடா - மற்தாயினும் அணாக்காசையும் ஒருவர்க்குக் கொடாது, மடமாந்தர் - அறியாமையுள்ள மக்கள், மண்மேல் - உலகில், இறந்து ஆவது என்ன - இறந்தால் உண்டாவதாகிய நஷ்டம் யாது, இறந்து ஆவது என்ன - உயிர்வாழ்தலா லுண்டாவதாகிய லாபம் யாது, இறந்து - செத்து, விடப்போய் சிறந்து ஆளும் - விண்ணுலகிற்கென்று மேன்மையை யடைந்து (அவ்வலகையும்) ஆளுகின்ற, காயத்துரை - காயப்பட்டனத்துக்கிறைவனாகிய சிதக்காதி, திரும்பிவந்து பிறந்தாலொழிய - மீண்டிவந்து பிறந்தாலன்றி, புலவோர்தமக்கு பிழைப்பு இல்லை, புலவர்களுக்குப் பிழைப்பில்லை, எ - று.

20. கல்லடிக்கு முனியிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக் கவிதை
கேட்டுப், பல்லடிக்கக் கிடுகிடுஎனப் பறையடிக்கு நெஞ்சுர்தமைப் பாடு
வேனோ, வில்லடிக்கும் பிரம்படிக்கும் கல்லடிக்கும் விரும்பினிற்றமெ
ய்யளின்ற, செல்லடிக்குத் தடவறையிற் சேறடிக்க வல்லடிக்குஞ் செந்
தலானே.

இ - ள். வில் அடிக்கும்-(அருச்சுனனது) வில்லடிக்கும், பிரம்பு அடிக்கும்-(பாண்டியனது) பிரம்படிக்கும், கல் அடிக்கும் - (சாக்கியநாயனரது) கல்லடிக்கும், விரும்புகின்ற - விரும்பியிருந்த, மெய்யன் - உண்மைப்பொருளான பரமசிவன், ஈன்ற - பெற்ற, செல் அடிக்கும் தடவறாமேல் சேறு அடிக்க - மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரியமலையின்மீது சேறுபடுமபடி, அலை அடிக்கும் - அலைகள் மோதுகின்ற, செந்திலானே - திருச்செந்தூரனே, கல் அடிக்கும் உளி - கல்லை வெட்டிகின்ற உளியானது, இரண்டு காது அடிக்குள் அடிப்பது என - இரண்டு காதுகளின் அடியில் அடிப்பதுபோல, கவிதை கேட்டு - புலவர்களுடைய கவிதைக்கேட்டு, பல் கிடுகிடு என அடிக்க - பற்கள் ஒன்றோடொன்று கிடுகிடுஎன்றடிபட, பறையடிக்கும் நெஞ்சுர்தமை - நடுங்குகின்ற மனத்தை யுடையவரை, பாடுவேனோ - நான் பாடுவேனோ, எ - று.

திருச்செந்திலானே, என் கவிதைக்கேட்டு மகிழும் உண்ணப்பாடாமல், அவற்றை காதடியில் உளிகைத் தறைந்தாற்போல் வெறுப்பாய்க்கேட்டும் லோபணப்பாடுவேனோ என்பது கருத்து.

முன்போலச் சிறந்த வித்வான்கள் இப்போழதில்லையென்பதை
யுணர்த்தித் துப் பாடியது.

21. குட்டுதற்கோயிள்ளைப்பாண்டியனில்கில்லை
குறும்பியளவாய்க்காலைதக்குடைந் துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்கில்லை
இரண்டொன்றாய்முடிந் துதலைபிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகனியொட்டக்கூத்தனிலை
விளையாட்டாய்க்கவிதைசனைவினாந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறவிலல்லா துநாசனெண்டு
தேசமென்கும்புலவரெனத்திரியலாமே.

இ - ள். குட்டுதற்கோ யிள்ளைப் பாண்டியன் இங்கு இல்லை - கேட்ட
கேள்விக்குத் தக்க விடைசொல்லாதவனை தலையில் குட்டி யனுப்புதற்குப் பிள்ளைப் பாண்டியன் இவ்வலகத்தில் இல்லை, குறும்பு அளவாய் காலை குடைந்து
தோண்டி எட்டினமட்டு அறுப்பதற்கோ வில்லி இல்லை - குறும்பியினளவம்
காலைதக்குடைந்து தோண்டி கைக்கு எட்டினமட்டும் அறுப்பதற்கோ வில்லி
புத்தூரர் இல்லை, இரண்டு ஒன்றாய் முடிந்து தலைபிறங்கப்போட்டு வெட்டுதற்
கோ கவி ஒட்டக்கூத்தன் இல்லை - (நவராத்திரிகாலத்தில்) இருவர் தலைகளை
ஒன்றாக முடிந்து வெட்டுதற்கு ஒட்டக்கூத்தனென்னும் கவிஞனில்லை, விளையாட்டாய்
கவிதைசனை வினாந்துபாடி - வினாத்தாய்க் கவிதை வினாவாகப்
பாடி, தெட்டுதற்கோ அறிவு இல்லாதவர்கள் உண்டு - ஏமாத்துதற்கோ அறி
வில்லாத பிரபுக்கள் உளர், (ஆசலால்) தேசம் எங்கும் புலவர் எனத்திரியலாம் -
எந்தத் தேசத்திலும் புலவரென்று சொல்லிக்கொண்டு திரியலாகும், எ - று.

சவ்வாதுப்புலவர் பாடல்.

இரகுநாத சேதுபதியீழ்ந்து பாடியது.

1. கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநம்மீசரிடத்துமென்றுப்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளைபுரகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே.

இ - ள். கிளையாளன் - உறவினரைக் காப்பவனாகிய, சேதுபதி ரகுநாய
கன் - ரகுநாத சேதுபதியின், என்றும் வளையாத பொன்முடி-என்றும் வணங்
காத பொன்முடியானது, கிஞ்சகம் வாய் - முருக்கம்பூப்போன்ற வாயினையுடை
ய, இளையார் - மாதரது, கலவியிடத்தும் - புணர்ச்சிக்காலத்திலும், நம் நசரிட

தும் - நமது சிவபெருமான் சந்தித்திலும், மகுடமன்னர் - முடிவேந்தர், தனையாழிய கையில் - விலங்குபூண்டகையில், காளாஞ்சிவந்தும் சமயத்தும் - படிக்கத்தாங்கிவிற்கும் சமயத்திலும், சற்றேவளையும்-சிறிது வணங்கும், எ - று.

புதுவை - ஆந்தரங்கப் பிள்ளையினீது பாடியது.

2. பாணுகிரணம்பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வாப்பார்க்குஞ்சகோரங்கள்--வானமரும்
மையைப்பார்க்கும்மயில்கண்மாலிசயாந்தரங்கள்
மையைப்பார்க்கும்பலவோர்கண்.

இ - ள். பங்கேருகம் - தாமரை, பாணுகிரணம் பார்க்கும் - சூரியகிரணத்தை நோக்கும், சகோரங்கள் - சகோரபுகிகள், சிலவதானும் வரப்பார்க்கும்-சிலவண்டாக நோக்கும், மயில்கள் வானமரும் மையைப்பார்க்கும் - மயில்கள் ஆகாயத்திலுள்ள மேகங்களைநோக்கும், புலவோர்கண் - வித்துவான்களுடைய கண்கள், மாலிசயம் - மிகுந்த வெற்றியையுடைய, ஆந்தரங்கள் - ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின், மையைப்பார்க்கும் - மையை நோக்கும், எ - று.

3. பாலைலாள்பின்னங்காற்பஞ்சளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலைலாள்பின்னென்படுவோள்--சோலையிலே
ஆடுமறிந்தும்பூராந்தரங்கதூரை
சுந்தனிலென்னிடமின்னுள்.

இ - ள். சோலையில் மயில் ஆடும் - பச்சைகளில் மயில்கள் நடனம் பண்ணுகின்ற, பறம்பூர் - பறம்பூரில் வாழ்கின்ற, ஆந்தரங்கதூரை - ஆந்தரங்கதூரையின், காடுதனில் - காட்டில், என் - எனது, இளமின்னுள் - இளமைப்பருவமுள்ள பெண்ணானவள், பாலுயிலாள் - பாலுண்ணாள், பின்னங்கால் பஞ்சு - பின்னங்காலில் வைத்துக்கட்டிய செம்பஞ்சு, உளிஎன்றே சுளிப்பாள் - உளியென்றே கோப்பிப்பாள், (இத்தன்மையன்) பாலையில் - பாலைசிலத்தில், ஆள்பின்-சிலைவான்பின்னே, என்படுவோள்-என்னபடுவோளோ,எ-று.

ஆந்தரங்கப்பிள்ளை புதுவையிலிருந்த ஓர் யாதவப்பிரபு.

4. அலையான்கவடுபடாநுரிடத்துங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளுமில்லை--கலேதோந்த
சாலைமுத்துகிருஷ்ணனருள்சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவார்தொல்.

இ - ள். அலையான் - அலையான், கவடுபடான்-கவடுபடான், ஆரிடத்தும் காயான் - எவரிடத்தும்காயான், இலையென்பது ஓர்நாளும் இல்லை - இலையென்பது ஓர்நாளும்இல்லை, (இப்படியிருக்க) கலேதோந்த, தூல்களில்தெளிந்த, சாலை

முத்து கிருஷ்ணன் அருள் - சாலே முத்துக்கிருஷ்ணன்பெற்ற, சற்குணசிந்தாமணியை - நற்குணமமைந்த சிந்தாமணியை சிகர்த்தவனை, சோலை என்று சொன்னவர் ஆர் - சோலையென்று சொன்னவர் யாவர், சொல்-சொல்லுவாய், எ-று.

சோலைக்கு அலைதல் - அலைதலெனவும், கவடுபடல் - கிளைத்த லெனவும் காய்த்தல் - காய்விடுதலெனவும், இலையின்மை - இலைகளை யுடைத்தாத வின்மை எனவும், (இலைதெரியாதபடி மலர்களை யுடைத்தாதல்) சோலையப்பனுக்கு அலைதல் - சலித்தல் எனவும், கவடுபடல்-கபடமுடைத்தாதல் எனவும், காய்தல்-கோபித்தல் எனவும், இலையென்பது - இல்லையென்று சொல்லுதல் எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

கச்சிச் செல்லப்பன்மீது பாடியது.

5. செல்லப்பன்கச்சியிலேசேர்ந்ததற்பிழைபணிகள்
நல்லதருமேகநவந்தியம்—சொல்லவே
முட்டின்றியொன்றிரண்டுமூன்றுநான்கைந்தாமேழ்
எட்டொன்பத்பத்தானவே.

இ - ள். செல்லப்பன் - செல்லப்பன் என்பவன், கச்சியிலே சேர்ந்ததற்பின் - கச்சியில் சோன்றினபிமகு, முட்டிஇன்றி - தடைஇல்லாமல், ஆ ஒன்று இரண்டு ஆன - பசுஒன்று இரண்டாயின, மணிகள் மூன்று நான்கு ஆன - ரத்தங்கள் மூன்றுநான்காயின, நல்லதரு ஐந்து ஆறு ஆன - நல்லதருக்கள் ஐந்து ஆறாயின, மேகம் ஏழ் எட்டு ஆன - மேகங்கள் எழுஎட்டாயின, நவந்தியம் ஒன்பது ஆன - நவந்தியம் ஒன்பது பத்தாயின, எ - று.

செல்லப்பன் சோன்றினபின் ஒன்றாயிருந்த காமதேனு இவனோடு இரண்டெனவும், மும்மணிகள் நான்காயினவெனவும், ஐந்தருக்கள் ஆறு தருக்கள் எனவும், ஏழுமேகங்கள் எட்டுமேகங்கள் எனவும், ஒன்பது நிதியம் பத்து நிதியங்கள் எனவும் சொல்லும்படியாயின என்பது கருத்து. மும்மணிகள் - சோமசூரியாக்கினிகள், இவை ஒளியுடைப்பொருள்களாகையால் மணியெனப்பட்டன. ஐந்தருக்கள் - அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன. ஏழுமேகங்கள் - சமவர்த்தம், ஆவர்த்தம், புந்நலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, கீலவருணம் என்பன, ஒன்பது நிதியம் - சங்கநிதி, பதுமநிதி முதலியன.

நமச்சிவாயப்புலவர் பாடல்.

தஞ்சைச்செவிசெட்டிமீது பாடியது.

அவிசெட்டிவாங்குசரர்க் கிறுந்திராய் வளமருவு மமரரென்றே, தவிசெட்டிமரம்போல வளந்திருப்போர் தமைப்பாடோர்தனிநக்கிரை, கவிசெட்டி திருவடையப் புகழ்வணிகனிசையுடனற கவினார் தஞ்சைச், செவிசெட்டிபாலடைந்தா நமதுகுறை விட்டோடுஞ்சேற்கன்மனே.

இ - ள். எட்டிமரம்போல வளர்ந்து - எட்டிமரம்போல் ஒங்கிவளர்ந்து, அவிச எட்டிவாங்கு - அவிர்ப்பாகத்தை எட்டிவாங்குகின்ற, சுரர்க்கு இறை சிகராய் - சேவராசனுக்கு சிகராகி, வளம் மருவும் - வளம்பொருந்திய, அமரர் என்றே - (சம்மைத்) தேவர் என்று வருகியே, தவிச - ஆசநத்தில், இருப்போர்தம்மை - இருப்பவரை, பாடோம் - பாடமாட்டோம், தனி நக்கிரன் கவி - ஒப்பற்ற நன்மைபொருந்திய நக்கிரனது கவியால், செட்டி திருவடியை - முருகனது திருவடியை, புதழ் வணிகன் - புதழ்கின்ற வணிகனாய், இசையுடன் - நீர்த்தியோடு, நல் கவின் ஆர் - நல்ல அழகுசிறைந்த, தஞ்சை - தஞ்சைமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற, செவ்விசெட்டிபால் அடைந்தால் - செவ்விசெட்டியினிடத்தைச் சேர்ந்தால், நமது குறைவிட்டு ஒடும் - நமது குறைகள் யாவும் நம்மை விட்டு ஒழிப்போம், சேல்நன்மாளே - செல்லின்போலும் காண்களையுடைய மான்போல்வாளே, எ - று.

நக்கிரன்கவி - திருமுருகாற்றுப்படை. எட்டிமரம்போலப் பயனற்ற செல்வரைப் பாடாமல் திருமுருகாற்றுப்படையைக்கொண்டு முருகக்கடவுளை வழிபடுகிற தஞ்சைச்செவ்விசெட்டிபாடையடைந்தால் நமது குறை நீங்கும் என்பது நரத்து.

திருக்கோவலூர் தாண்டவராயப் பிரபுவின்றமல் பாடியது.

துறை - உற்றயிரங்கல்.

2. பாங்குயர்பளிக்கு மேடைகொல்லுலையா மாருகந்துருத்தியாரீடும், பகர்சிலாக்கற்றை பதடியாமுடும் படரிநட் குழாங்குடைகரியா, ஒங்கியசெக்கந் பளிக்குகளையா உயர்பெரும் பனிகொடும்புகையா, உருவிலியென்னுங் கொல்லென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோவுமையாய், தூக்கியவிழிபுந் தாம்பட்டக்கழிநுந் தூர்ப்புறு காம்பியற்குழலும், துவருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழிபுந் தொறுவிய நற்படுகுடமும், தாங்கியகையு மெய்யுமாய்கின்ற நண்ணரி பெய்யுபா முகிலே, தாண்டவராயா பாண்டவர்தூதா தாழ்விச்செர்க்கோவலாதிபனே.

இ - ள். பாங்கு உயர் - பகைத்தில் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, பளிக்கு மேடை - பளிக்கு மேடையானது, கொல் உலையா - கொல்ல னுலைக்களமாகவும், மாருதம் - காற்றானது, துருத்தி ஆ - துருத்தியாகவும், ரீடும் - ரீண்ட, பகர் - சொல்லப்பட்ட, சிலாக்கற்றை - சிலவின் தொகுதியானது, பதடி ஆ - உரியாகவும், மூடும் - மூடுகின்ற, படர் இருள் குழாம் - பரவிய இருக்கூட்டமானது, குடைகரி ஆ - குடைந்த கரியாகவும், ஒங்கியசெக்கர் - அதிகரித்த செவ்வானமானது, உள்ளிடும் கனல் ஆ - உலையிலிதெற்குரிய நெருப்பாகவும், உயர் பெரும் பனி - உயர்ந்த பெரும்பனியானது, கொடும்புகை ஆ - கொடிய புகையாகவும் கொண்டு, உருவிலி என்னும் - மன்மத நென்கிற, கொல்லன் - கொல்லனானவன், என் பொன்னை - எனது பொன்னை நிகர்த்தமகளை, உருக்கும் ஆறு - உருக்கும் விதம், என் - யாது, உரையாய் - சொல்லாய், தூங்கிய

விழியும் - உறங்கிய கண்ணும், தாம்பு உடைக்கயிறும் - தாம்புக் கயிறும், தும்பு உறு - துளை பொருந்திய, காம்பு இயல் குழலும் - மூங்கிலானியன்ற வேய்க் குழலும், துவர் உடை துகிலும் - செந்நிறத்தையுடைய ஆடையும், கவர் உடை கழியும் - பிளவையுடைய மாட்டாங்கோலும், தொறுவியர் - இடைச்சியரது உறிபடு குடமும் - உறியிற்பொருந்திய குடமும், தாங்கிய - எந்திய, கையும் மெய்யும் ஆய் நின்று - கையும் உடம்பமாய் நின்று, தண் அளி பெய்யும் - கருணை மழையைப் பொழிகின்ற, மா முகிலே - பெரிய மேகமே, தாண்டவராயா - தாண்டவராயன் என்னும் பெயரையுடையவனே, பாண்டவர் தூதா - பாண்டவர்களுக்குத் தூதுவனே, சாழ்வு இல் சிர் - குறைவில்லாத சிறப்புடைய, கோவல் - திருக்கோவலாருக்கு, ஆதிபனே - இறையவனே, எ - று.

உருக்குதல் - மெலிவித்தல், தன்மகளைப் பொன் என்றதற் கேற்பப் பளிக்கு மேடை முதலியவற்றைக் கொல்லுலை முதலியவாக்கிக் கூறினான். குடைகரி - தோண்டுகரி.

திருக்கருவைக் களவிச்சீரே நித்தாஸ்தாகியாகப் பாடியது.

3. மெய்யாரப்புலிகாணப்பொதுவிவாட்டை

மிகவெடுத்தீருமையாளுக்கொருபங்கிந்தீர்

பையாரப்பணமெடுத்தீரையாரீந்தாம்

பாரறியச்சக்கரத்தையாலுக்கிந்தீர்

செய்யாரத்தடம்புடைக்குத்த, அவாழர்

திருக்களாவீச்சுமரோதேவரீந்தார்

கையாரமுடுவெடுத்துக்காட்டினாலும்

களவும் உமக்கொண்டோன்காண்பிப்பேனே.

இ - ள். மெய் ஆரம் புலிகாண - உம்முடைய திருமேனிய் லாரமாகப் பூண்ட பாம்பும் புலியும்காணும்படி, பொதுவில் ஆட்டை - பொதுவிலுள்ள ஆட்டை, மிகவெடுத்தீர் - மிகவும்துண்கினீர், (அந்தஆட்டில்) உமையாளுக்கு - உமையவளுக்கு, ஒருபங்கு ஈந்தீர் - ஒருபாகம் கொடுத்தீர், பையார் - பசுமை நிறைந்த, அ - அந்த, பணம்வெடுத்தீர் - பணத்தைவெடுத்தீர் (அதில்) ஐயாரீர் - தாம் - ஐயனேரீந்தாம், பார்அறிய - உலகமறியும்படி, சக்கரத்தை - சக்கரப் பணத்தை, மாலுக்குஈந்தீர் - திருமாலுக்குக் கொடுத்தீர், செய்யார - கழனி கள்ளிறைய, தடம் - தடாகங்கள், புடைகுழ் - அயலிறகுழ்த்த, கருவைவாழும் - கருவாபுரியில் வாழ்கின்ற, திருக்களா ஈச்சுமரோ - திருக்களாவீச்சேர, தேவரீர் - தேவரீர், கையார - கையிற்பொருந்த, மழுஎடுத்து காட்டினாலும் - மழு வேந்திச் காட்டினாலும், நான் - யான், உம்மைக்கொண்டே, களவுகாண்பிப்பேன் - உமது திருட்டுத்தனத்தைக் காட்டுவேன், எ - று.

பாம்பும் புலியும் என்றது பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களை. பொது-பொன் னம்பலம். ஆட்டு - நடநம். நடிக்கும்போது ஒருபங்கமர்ந்த இறைவியுமொத

லால் உமையாளுக் கொருபங்கீர்தீர் என்றார். பை ஆர் அப்பணம் என்பதற்கு பசுமைவிறைந்த அந்தப்பொன்பணம் எனவும் பசுமையாகிய அப்பாம்பின் படம் எனவும் பொருள்கொள்க. சக்கரம் - சக்கரப்படைஎன வேறொருபொருள். மழுமெடுத்துந்காட்டுதல் - சத்தியஞ்செய்தல், களவு - களாமரம் என வேறொருபொருள்.

நிகர்காளத்தி நாதர்மீது நீநகாஸ்துநியாகப் பாடியது.

4. பாரன்பிடித்திர்முயன்மிதித்திரெவருங்காண

T.13647

மன்றுதனிலாடெடுத்திரங்கத்துவந்த

ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுபித்திரிப்பால்

உடாப்பானதலைக்கறிக்குமுலந்தீவரயா

மீன்பொதிந்தளிழிமடவாட்கொருபங்கீர்தீர்

மேலானவேடனென்சின்மிகவேகொண்டர்

கான்பொதிந்தகாபாத்திராதாவமமைக்

கழுக்கள்வந்து சுற்றுவதுங்காணத்தானே.

இ - ன். மான் பிடித்தீர் - மாண்பற்றினீர், முயன்மிதித்தீர் - முயலைமிதித்தீர், எவருங்காண - எவருட்பார்க்க. மன்றுதனில் - பொதுவில், ஆடுஎடுத்தீர் - ஆட்டையெடுத்தீர், மந்துவந்த - மந்தில்தோன்றின, ஊன்பெருத்த யானையை - சாரம் பருத்தயானையை, கொன்றுபித்தீர் - கொன்றுதோலையுரித்தீர், இப்பால்-இத்தருமேல், உரப்புஆன - உறுதியாகிய, தலைக்கறிக்கும்-தலைக்கறிக்காகவும், உவந்தீர் - விரும்பினீர், (அதில்) ஐயா - ஐயனே, மீன்பொதிந்த - மீனின்தன்மையமைந்த, லிழிமடவாட்கு - கண்ணையுடைய உமாதேவிக்கு, ஒருபங்குசுத்தீர் - ஒருபங்குகொடுத்தீர், மேலானவேடன் எச்சில் - மேன்மையாகிய வேடனென்சிலை, மிகவேகொண்டர் - அதிகமாகவே கொண்டர், கான்பொதிந்த - காடுமடிய, களாத்தி - திருக்காளத்திக்கு, நாதா - இறைவனே, உம்மைக்காணத்தான் - உம்மைத் தரிசிக்கத்தான், கழுக்கள்வந்து சுற்றுவதும் - கழுக்கள்வந்து சூழ்வதும், எ - று.

முயல் - முயலகன். ஆடுஎடுத்தல் - ஷேத்தல். மகத்துவந்த யானை - கஜாசுரன். தலைக்கறிக்குவந்தது சிறுத்தொண்டன்மனையில். ஒருபங்கீதல் - அர்த்தநாசிச்சுரனுயிருத்தல். வேடன் - கண்ணப்பநாயனார். மான், முயல், யானை, தலைக்கறி, வேடனென்சில் முதலியவற்றின் பொருட்டுக் கழுக்கள்வந்து சுற்றுகின்றன என்பதுகருத்து. ஐ ஆம் மீன் எனப்பிரித்து அழகாகிய மீன் எனினும்பொருந்தும்.

முத்திருளப்பன்னினும் பிரபுவின்மீது அவன்செய்த சிவாலயத்திருப்
பணியைக்குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

5. பருப்பதங்க ளொவ்வொருதான் பாவுக்கல்வளையாத பாரமேரு,
சுரிப்படங்காப்போதிகைநீ செய்தபணியினையென்ன சொல்வே
ளையா, தருப்பொலியுங்கரதலமுத் திருளப்பசாமீநின்றாய்பாலுன்ன
க், கருப்பணிமுன் திருப்பணிக்கென் னுருப்பணினை மருப்பொலியு
ங் கமலத்தோனே.

இ - ள். ஒவ்வொரு தூண் - ஒவ்வொரு தூணும், பருப்பதங்கள் - மலையை
நிகர்க்கும், பாவுக்கல் - ஒவ்வொரு பாவுக்கல்லும், வளையாத - வணங்காத,
பாரமேரு - பளுவாகிய மேருமலையை நிகர்க்கும் போதிகை - ஒவ்வொருகு
றுந்தறியும், சுரிப்பு அடங்கா - சொல்வதற்குச் சுருங்கி யடங்காதனவாகும்,
நீசெய்த பணிவிடையை - நீ செய்த திருப்பணியை, என்னசொல்வேன்-என்
னென்று புகழ்ந்து உணர்ப்பேன், ஐயா - ஐயனே, தரு - கற்பகத்தருவின் தன்
மை, பொலியும் - விளங்குகின்ற, முத்திருளப்பசாமி - முத்திருளப்பதுளையே,
நின் தாய்பால் - உன் தாயினிடத்து, உன்னை கருபண்ணி - உன்னைக் கருத்
தரிக்கப்பண்ணி, முன் - முன்னோ, திருப்பணிக்கு என்று - திருப்பணிக்குரி
யனாகுக் வென்றே, உரு பண்ணினான் - உருவமாக்குளுன், (யாவனெனின்) மரு
பொலியும் - மண மிகுந்த, கமலத்தோன் - சாமணாமலனை யிடமாகவுடைய பிர
மன், எ - று.

சிவாலயத் திருப்பணியின் பொருட்டே உன்னைப் பிரமன் படைத்தான்
என்பது கருத்து.

இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்கதுளாமீது

நித்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

6. சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுளாரசிங்கமந்திரி
மோதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கம்
கோதுபாமரக்காடுகருணிகர்மும்மதக்கொல்யாணைமற்றோர்
மோதுபெரும்புலிக்காடுகல்விமான் கருத்திரிந்தான்மோசந்தானே.

இ - ள். சேதுபதிகாத்த-சேதுபதிவளர்த்த, முத்துராமலிங்கதுளா - மு
த்துராமலிங்கதுளா, ராஜசிங்கம்-ராஜசிங்கமாவன், மந்திரி-(அவனுக்கு)மந்திரி
யாகிய, முத்திருளப்பன் - முத்திருளப்பன், கொடிய - கொடுமை யாகிய, வரி
வேங்கை - கொடுகளையுடைய வேங்கைப்புலியாவன், வளர்-விருத்தியடைகின்
ற, ஆதிக்கம்-உயர்வாகிய அரசாட்சி, கோது உறு-குற்றமிருந்த, பாமரக்காடு-து
ன்மார்க்கர்களுடைய காடாகும், கருணிகர் - கணக்கர், மும்மதம்-மும்மதங்களே
யுடைய, கொல்யாணை - கொலைத்தொழி லமைந்த யானைகளுக்கு நிகராவர்,

மற்றோர்-மற்றையோர், மோது - பாய்கின்ற, பெரும்புலிகாடு - பெரிய புலிகள் வாழ்கின்ற காட்டுக்கு சிகராவர், (இவற்றினிடையே) கல்விமான்களும் திரிந்தால் - கல்வியாகிய மான்களும் உலாவினால், மோசம்தான்-(அது) பிழையேயாகும், எ - று.

கல்விமான்கள் - வித்துவான்கள், முத்துராமலிங்கதுரைமுத்திருளப்பன் முதலியோராகிய ராஜசிங்கம் வேங்கைப்புலி முதலியவைகளுக்கிடையே வித்துவான்களாகிய மான்கள் சஞ்சரிப்பது அபாயத்துக்கு உதவாகும் என்பது கருத்து.

திருக்குடந்தைச் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடியது.

7. ஞாலத்தெவரும் புகழ்நுடந்தாபுரிநாதனென்கோன்
காலப்புயல் வண்ணன்கண்மலர் சாத்தக்கருத்திலுன்னிச்
சிலத்தவன் மடியானென்றியார் கருத்திரியலிட்ட
சூலக்குறியல்லவோ நாமமாய்தெனச்சொல்லுவதே.

இ - ள். ஞாலத்து - உலகத்திலுள்ள, எவரும் - யாவரும், புகழ் - புகழ்கின்ற, குடந்தாபுரிநாதன் - திருக்குடந்தைக்கிறைவனாகிய, எம்கோன் - எமது சிவபெருமான், காலப்புயல் வண்ணன் - காலகால மேகம்போன்ற கிறத்தையுடையவனாகிய திருமால்? கண்மலர் சாத்த - தன் கண்ணாகிய தாமரைப்பூவைச் சாத்துதலும், கருத்தில் உன்னி - கருவளத்தில் எண்ணி, சிலத்தவன் - நல்லொழுக்கமுள்ளவனாகிய இவன், மம் மடியான் என்று - மம்மடியவனென்று, யார்க்கும் தெரிய - எல்லார்க்கும் தெரியும்படி, இட்ட - வைத்த, சூலக்குறி அல்லவோ - சூலத்தின் அடையாளமல்லவா, நாமம் - நாமமானது, யாது என சொல்லுவது - மீவறு யாவதென்று சொல்லுவது, எ - று.

திருமால் கண்மலர் சாத்த மகிழ்ந்து தன் சூலக்குறியை அடையாளமாக அவனது கெற்றியிலிட்ட கண்ணோடாமென்று சொல்லப்படுவது என்பது கருத்து, கண்மலர் என்பதைக் கண்மலர் எனப்பிரித்துத் தேனையுடைய மலர் எனினும் பொருந்தும்.

திருக்கழகநாதனைப் புகழ்ந்து பாடியது

8. வியந்தரிசாசரமென்று சந்த்ரனும் வெஞ்சனிக்குப்
பயந்தவனென்று பாணுவும் வந்து பணியச்செம்பொன்
நயந்தருசெல்வக்கமுகாசலமது நண்புவைத்துச்
செயந்தந்ததான் மதியாதவொன்னத்திரிந்தனோ.

இ - ள். வியந்த - அதிசயித்த, ரிசாசரன் ஆம் என்று - இரவிற்கஞ்சரிப்பவனென்று, சந்த்ரனும் - சந்திரனும், வெம் - கொடிய, சனிக்கு-சனியென்னும் கிரகத்துக்கு, பயந்தவன் ஆம் என்று - அஞ்சினவனென்று, பாணுவும் - குரியனும், வந்து பணிய - வந்து வணங்க, செம்பொன் - செம்பொன்னினது,

நயம் தரு - நன்மையைத்தந்த, செல்வம்-செல்வ மிகுதியுள்ள, கழுதாசலமது-
கழுக்குன்றமானது, நண்புவைத்து - பகலும் வைத்து, சயம் தந்ததால் - வெந்
றியைக் கொடுத்ததனால், மதி ஆதவர் என்ன - சந்திரசூரியரென்று சொல்லு
ம்படி, திரிந்தனர் - திரிந்தார்கள், எ - று.

பயந்தவன் - பெற்றவன் (தந்தை) என்றொருபொருள். கழுதாசலம் சந்
திர சூரியர் வந்துவணங்க அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அருள்செய்தமை
யால் அவர்கள் ஒருவரையும் மதிக்காமல் திரிகின்றார்களென்பது கருத்து.

திருத்திலைக் கற்பகவிநாயகரைப் புரந்திப்பாடியது.

9. பொருகோட்டுவா? திலத்திற் குணங்கெட்டபூரியரைத்
தருகோட்டுக்கொற்பென்று கரத்தெல்பயன்வருந்தண்டமிழர்
வருகோட்டுத்திங்கண்முடிநகத்தார் தில்லைவனத்தில்வளர்
ஒருகோட்டுக்கற்பகமெல்லார்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே.

இ - ள். கோட்டு - நனையில், பொரு - உலகன் மோதுகின்ற, வாரி-கட
ல்குழந்த, திலத்தில் - மன்னுலகத்தில், குணம் கெட்ட - குணத்தாற்கெட்ட
பூரியரை - கிழங்களை, கோட்டுமோம்ப தரு என்று - வளைவாகிய கிளைகளையு
டைய கற்பகமரமென்று, உரைத்து - புரந்திப்போலில், என்பயன் வரும்-என்
னபயன் உண்டாகும், வன் தமிழர் - வளமாகிய தமிழ்ப்புலவர்களே, வருகோ
ட்டு திங்கள் - உண்டாகிய வளைவையுடைய சந்திரனை, முடி - சிரசிலணிந்த,
கடத்தர் - கடராசரது, தில்லைவனத்தில் வளர் - தில்லைவனத்தில் வளரானின்ற
ஒருகோட்டு - ஒரு கிளைபுள்ள, கற்பகம் - கற்பகமானது, தன்னை உற்றவர்க்கு-
தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு, எல்லாம் தரும் - (அவர் விரும்பிய) எல்லாப்பொ
ருள்களையும் கொடுத்தும், எ - று.

தில்லைவனம் - தில்லை மரத்தாடு, ஒருகோட்டு - ஒற்றைக் கொம்பு, கற்பகம்-
கற்பகமரம், கற்பகவிநாயகர். தமிழ்ப்பாவலர்களே-அற்பணாப்பாடி யென்னபயன்,
தில்லைவனத்துக் கற்பகவிநாயகனாயடைந்தால் நீங்கள் விரும்புவன யாவும்
கிடைக்கப்பெறுவீர்கள் என்பது கருத்து.

திருமாலிருந்தி சோலைமலை அழகரீயது பாடியது.

துறை - வெறிவிலக்கல்.

10. வண்டு நறசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவனாக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுமர்விடுமாதலினால்
பண்டுபழகினர்போலிந்தவேலையிற்பாயசத்ததைக்
கொண்டுவிந்திரிதிற்றேறுஷம்பிறத்திடுங்கோதையரே.

இ - ள். வண்டு உறை - வண்டுகள் வாழ்கின்ற, சோலை மலை - சோலை
மலையிலுள்ள, பரிகாரி வந்தால் - வைத்தியன் வந்தால், இவளுக்கு - இவளுக்கு
குண்டாயிருக்கிற, அண்டுபடாத - அணுகப்படாத, இ - இந்த, காமச்சுமம் -

காமமாகிய சுரம், விடம் - நீங்கும், ஆதலினால் - ஆகலால், பண்டு - முன்னமே பழகினப்போல் - பழகினவப்போல, இந்த வேளையில் - இந்தச் சமயத்தில், பாயசத்தை - பாயசத்தை, கொண்டிவந்தீர் - கொண்டிவந்தீர்கள், இதின்-இதனால் தோஷம் பிறந்திடும் - தோஷமுண்டாகும், கோதையரே - பெண்களே, எ-று.

பாயசம் என்பதனை பாய் அசம் எனப் பிரித்து பாய்கின்ற ஆடு என வெறி விலக்குக் கேற்பப்பொருள் சொன்க. தோஷம் - பாவம்.

மதுரைச்சொக்கநாதர் மீது பாடியது.

துறை - செவிலியரங்கல்.

11. படைத்தாரிடேற்கண்ணிகண்ணிப் பரவாகுப்பரவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோந னாயுற்றிதழித்
தொடைத்தார்மவுலிபிறச்சுமராகுட்டிச் சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கே பிதுவையையாறல்லவே.

இ - ள். நாமம் வேல்படை - ஐயியள்ள வேலாயசம் போன்ற, கண்ணிகண்ணியுடையாது, கண்ணிப் பரவாகம் - கண்ணிப் வெள்ளமாகிய, பரவைகடலானது, பொங்கி - மெலெழுந்து, உடைத்தால் - (சிறையாகிய கரையை) உடைத்தால், அடைத்தற்கு - சிதைத்தற்கு, உபாயம் உண்டோ - உபாயமுள்ளதோ, ஈறை - சேனை, ஊற்று - உமிழ்கின்ற, இடழி - சொன்றை மலர்களால், தொடை - தொடுத்த லமைந்த, தார் - மாலையை யணிந்த, மவுலியில் - சுடாமருடத்தின்மீது, சுமராகுட்டி - சுமந்து சுமந்து - சுமராகி கோலிச் சுமந்து சுமந்து, அடைத்தால் - தடுத்தால், அடைபட - சடைபட, சொக்கே - சொக்கலிங்கரே, இது வையையாறு அல்ல - இது வையாதி என்று, எ - று.

சொக்கநாதரே, நீ முந்தாலத்தில் வையப்பெருக்கை மடைத்தாற்போல எழுது பெண்ணின் காமப்பெருக்கை மடைக்கவொண்ணாதென்பது கருத்து.

மானிடநோக்கி சொக்கநாதரது பேருமையை யறியீரெனப் பாடியது.

12. ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தானெறியும்புகின்றீர்
பாழேழ்மையுற்றிமோனிடரேசொக்கப்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாவிருந்தவடிசளுர்பர்
வாழேழுலகத்துக்கப்பாவிருந்தமணிமுடியே.

இ - ள். பாழ் ஏழ்மை உற்றிடம் மானிடரே - பாழாகிப் அறிவின்மையைப்பொருந்திய மனிதரே, சொக்கர் - சொக்கநாதரது, பண்பு - தன்மையை, அறியீர் - அறியீராகி, ஏழேழு சங்கத்துடன் - நாற்பத்தொன்பதின்மராகிய சங்கத்தாரோடு கூடி, இருந்தான் என்று - இருந்தாரென்று, இயம்புகின்றீர்-சொல்லுகின்றீர், (அவரது) அடிகள் - திருவடிகள், ஆழ் ஏழுலகத்துக்கு-ஆழ்ந்த ஏழுலகங்களுக்கும், அப்பால் இருந்த - அப்புறத்தேயிருந்தன, மணி முடி - அழகிய

சடாமகுடம், உம்பர்வாழ் ஏழுலகத்துக்கு - தேவர்கள் வாழ்கின்ற ஏழுலகங்க ளுக்கும், அப்பால் இருந்த - அப்புறத்தே யிருந்தது, எ -று.

ஆழேழுலகம் என்றது கீழேழுலகங்களை. உம்பர் வாழேழுலகம் என்றது மேலேழுலகங்களை. அடி முடிகள் இவ்வாறிருந்தது பிரம விட்டுணுக்கள் முடிய டிகளைக் காண்புக்க காலத்தில்.

தமக்கீத மோதிரமிட்ட செல்லாரணிப்புநீது பாடியது.

13. காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்செல்லாரன்கனிந்துநம்மை
வாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையானதமிழ்ப்
பாவென்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தர்பக்கலிழ்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டதடையிதுவே.

இ - ளீ. கா ஒன்றும் - பஞ்ச தருவின் கொடைச் சன்மையமைந்த, கை த்தலத்து - கைத்தலத்தையுடைய, அண்ணல் - பெரியோனாகிய, செல்லா ரன்- செல்லாரான், கனிந்து - மனங்கனிந்து, நம்மை வாவென்று அழைத்து - நம் மைவாவென்றழைத்து, இட்ட - வீரலில் பூட்டிய, - இது-இது, மோதிரமே- மோதிரமா, (அன்று, மற்றென்னெனில்) வண்மையான-வளமாகிய, தமிழ்ப்பா- தமிழ்ப்பாடல்களை, என்றும் - எப்பொழுதும், சற்றும் அறியாத - சற்றுமுண் ராத, புல்லர் தம் பக்கலில்போய் - அற்பரிடத்திற்சென்று, சா வென்று - தர வேண்டு மென்று, கையெடுத்து ஏற்காமல் - கையேந்தி இரக்காமல், இட்ட தடை - செய்த தடையேயாகும், எ -று.

செல்லாரன் நமக்கு மோதிரம்பூட்டியது இச்சக் கையானது இனியொரு வரிடத் தேற்காதிருத்தற் கேயாமென்பது கருத்து.

சீதக்காதியைச் சிறப்பித்துப்பாடியது.

14. தடக்குப்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்தந்திபட
நடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாட்டினல்
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாபிடுவிலே
கிடக்குங்கவியும்பரராஜரத்நகிரீடமுமே.

இ - ளீ. தடம் - பெரிய, கும்பம் - மத்தகத்தையும், கிம்புரி கொம்பு-பூண் ணிந்த கொம்புகளையுமுடைய, அசலம் - மலைபோன்ற, பெருந்தந்திபட-பெரிய யானைகள் இறக்க, நடக்கும் - நடக்கின்ற, துரந்தம் - குதிரைகளையுடைய, து ரை - பிரபுவாகிய, சீதக்காதி - சீதக்காதியின், நல் நாட்டில் - நல்ல நாட்டின் கண், நலம் - அழகாகிய, வடம் - முத்துவடத்தையும், குங்குமம்-குங்குமக் குழ ம்பையும்ணிந்த, கொங்கை - ஸ்தனங்களையுடைய, மின்னே - மின்கொடி போ ல்வானே, அவன்-அவனது, தெருவாயிலிலே - தெருவாசலில், கவியும் - பாட ல்களும், பரராஜர்-வேற்றுத்தேயத் தரசருடைய, ரத்ந கிரீடமும்-மணி முடிக களும், கிடக்கும்-கிடக்கும், எ-று.

சீதக்காதியைப் புதழ்த்து பாடாத புலவர்களும் அவனுக்குத்தோற்று வணக்காத அரசர்களும் இல்லை யென்பது கருத்து.

சீதக்காதி யிறந்தநீரு இரங்கிப்பாடியது.

15. பூமாதிருந்தென்புவிமாதிருந்தென்ன பூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமானழகமர்மால்சீதக்காதிகொண்டிருந்த
சீமானிறத்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே.

இ - ள். பூமது இருந்து என்ன - நிருமன் இருந்தாலென்ன பயன், புவிமது இருந்து என்ன - நிலமன் இருந்தாலென்ன பயன், பூதலத்தில் - உலகத்தில், நாமது இருந்து என்ன - நலைமன் இருந்தாலென்ன பயன், நாம் இருந்து என்ன - நாமிருக்கால் என்ன பயன், நல் நாவலர்க்கு - நல்ல வித்துவான் களுக்கு, கோமான் - நிலைவன், அழகு அம் - அழகு அமைத்த, மால் - பெருமையுள்ள, சீதக்காதி - சீதக்காதி, கொண்டிருந்த - சாகை மிகுந்த, சீமான் - பெருஞ்செல்வன், (அவன்) இறந்திட்டபோதே - இறக்கப்பொழுதே, புலமையும் செத்தது - புலமையும் இறந்தது. எ - று.

சீதக்காதி யிறந்தநீருத் புலமையும் இறந்தது என்பது கருத்து.

நிறைய கோத்தரை உத்தீர்த்துப் பாடியது.

16. மாகத்தத்தும்புகழான்பாகவேநந்மருடம்பொடி
ஆகத்தத்துப்பரியான்சீதக்காதிபலரிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பிபிசபாமொர்பனிலென்மகட்கோர்
மோகத்தத்துண்டென்று சொன்னரிசெழுந்மொழிந்தவரே.

இ - ள். மாகம் தத்தும் - புகழான் - விண்ணுலகத்தினும் தாவிச் செல்லுகின்ற புகழை புடையவன், பகைவேந்தர் மருடம் - பகை அரசருடைய முடிகள், பொடியாக - பொடிபட, தத்தும் - தாவி நடக்கின்ற, பரியான் - குதிரைகளை மடையவன், சீதக்காதி - சீதக்காதியாகிய, அணிமலரினே - அணிந்த மலர் மாலை யின்கண்ணே, கத்து - ஒலிக்கின்ற, அ - அந்த, தும்பி இசைபாடும் - வண்டுகள் இசைபாடுகின்ற, மாப்பனில் - மாப்பையுடையவனாக, என் மகட்கு - என் புதல்விக்கு, ஓர் - ஒரு, மோகம் - கத்து - மோகமாகிய கண்டம், உண்டு என்று - உளதென்று, சொன்னார் இல்லை - சொன்னார்களில்லை, முன் மொழிந்தவர் - முன்னே சாதகஞ் சொன்ன சோதிடர்கள், எ - று.

என்மகள் சீதக்காதியின் மோகத்தா லிறக்கத்தகுந்த ஒரு கண்டமுண்டென்று சோதிடர் சொன்னரில்லையே என்பது கருத்து.

உலோபிடீர்த்தீர்சென்று வந்தீர் சீதக்காதியைக் கொடையை
நீணத்திரங்கிப் பாடியது.

17. மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமணியான்சீதக்காதியைக்காத்திருந்த

அப்போதறிந்திலிம்பாழம்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமீயாதலோபரிடத்திற்சென்றே.

இ - ள். மை - கருமையாகிய, போதகமும் - யானைகளையும், வளநாடும்-வளமாகிய ஊர்களையும், செந்தமிழ் வாணர்க்கு-செந்தமிழ்ப் புலவருக்கு, அருள்-கருபை செய்கிற, கை - துதிக்கையையுடைய, போதகம் அனையான் - யானையை விகர்த்தவனாகிய, சீதக்காதியை - சீதக்காதி துரையை, காத்திருந்த - காத்துக்கொண்டிருந்த, அப்போது - அந்தக்காலத்தில், இ - இந்த, பாழ் - பாழாகிய, பணத்தின் அருமை யெல்லாம்-பணத்தருமை முழுதும், அறிந்திலம் - அறிந்தோமில்லை, இப்போது-இப்பொழுது, ஈயாதலோபர் இடத்தில் சென்று-கொடுக்காத லோபிகளிடத்திற்போய், அறிந்தனம்-அறிந்து கொண்டோம், எ - று.

திருப்பரங்குன்ற முநகரீது பாடியது.

செவிலி கூற்று.

18. கிட்டாதுபெண்குடிபார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லுர்பகலுர்ப்பாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமகருபுவன்
எட்டாதகொம்பிற்கணிகாண்பரங்குன்றிருப்பவனே.

இ - ள். பரங்குன்று இருப்பவனே - திருப்பரங்குன்றத்தில் இருப்பவனே, பெண்கிட்டாது - பெண் கிடையாது, குடிமார்க்கம் - குடும்பமார்க்கம், கணவன் கிழவன் அல்ல-நாயகன் முதியோனல்ல, பட்டாணிச்சேவகன் - பட்டாணிவீரன், அல்லும் பகலும்-இரவும் பகலும், அப்பால் பிசக ஒட்டான்-அப்புறம் நடுவவொட்டான், பொய் அல்ல - இது பொய் அன்று, மலைமேல் இருக்கும் உமக்கும் - மலைமீதுருக்கிற உமக்கும், இவன்-இந்தப் பெண்ணானவன், எட்டாத கொம்பில் கணி - எட்டாதகொயிலுள்ள கணியை விகர்ப்பான், எ - று.

ஒர்பெண்ணின் கண்ணழக வியந்து பாடியது.

துறை - கண்ணயந்துறைத்தல்.

19. மஞ்சமஞ்சுங்கைப்பரராஜசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சமஞ்சம்பதப்பாவநல்லாய்படைவேன்பகழி
அஞ்சமஞ்சம்கயலஞ்சமஞ்சங்கடலஞ்சமஞ்சம்
நஞ்சமஞ்சம்வெற்றிவேலோவுனதூநயனங்களே.

இ - ள். மஞ்சம் - மேகமும், அஞ்சம் - அஞ்சம்படியான, கை-கொடைக்கையினையுடைய, பரராஜ சேகர மன்னன் வெற்பில் - பரராஜ சேகரன் என்னும் அரசனது மலையில் உள்ள, பஞ்சம் - செம்பஞ்சம், அஞ்சம் - அஞ்சம்படியான, பதம் - பாதங்களையுடைய, பாவை நல்லாய் - பிரதிமைபோன்ற மாதே, படை - சேனையையுடைய, வேன் - மண்மதனது, பகழி அஞ்சம் அஞ்சம் - பாணங்களும் அஞ்சம் அஞ்சம், கயல் அஞ்சம் அஞ்சம்-சேல்மீன்களும் அஞ்சம் அஞ்சம், கடல் அஞ்சம் அஞ்சம் - கடலும் அஞ்சம் அஞ்சம், நஞ்சம் அஞ்சம்

ம் - நஞ்சமும் அஞ்சும், உனது நயநங்கள்-உன் கண்கள், வெற்றி வேலோ-வெற்றி வேல்களோ, எ - து.

பிரம்பை ஆந்தை ரங்கனைப்புழந்தி பாடியது.

20. பாராரசொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மில்

சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்—ஓரா

இரம்பையானந்தரங்கனின் பரங்கனன்பன்

பிரம்பையானந்தரங்கன்பேர்.

இ - ள். ஓர் ஆயிரம் பையான் - ஓராயிரம் படங்களை யுடையவனாகிய ஆதிசேஷனுக்கு, அந்தரங்கன் - பிரியமுள்ளவன், இன்பரங்கன் அன்பன்-இன்பத்தைத் தருகிற ரங்கநாளுக்கு அன்பன், பிரம்பை - பிரம்பூரில் வாழ்கின்ற, ஆனந்தரங்கன் - ஆனந்தரங்கனாகிய, பேர் - பெயரை, பறவைக் குலங்கள் தம்மில் - பறவைக் கூட்டத்தில், இ - ஆரும் - சிறப்புமிருந்த, கிள்ளை முதல் - கிளி முதலியவை, செப்பலால் - கசாலைப்பலால், பாரார் - உலகத்தாரான், சொல்லார் ஆர் - சொல்லாதவர் யாவர், எ - து.

ஓராயிரம் பையான் அந்தரங்கன் என்பதற்கு கல்வியறிந்தவன் என்பது கருத்து.

திருத்தணிகைப் பஞ்சைப் புழந்தி பாடியது.

21. பங்கயமுமேரிகளுந் பாவையர் தங்கவளையம்

தங்கவளையம் சூழ்த்தணிகையே—திங்கடனுதற்

செந்திலகத்தாள் புனிதன் செல்வன் கடற்கரையோர்

செந்திலகத்தாள் புனிதன் போர்ப்.

இ - ள். திங்கள் - அந்தச் சந்திரன்போன்ற, துதல் - நெற்றியில், செந்திலகத்தாள் - செவந்திலகத்தை யணிந்தவளாகிய உமாதேவியை, புல் - தழுவிய, சிதன் - சித்தனாகிய சிவபெருமானுக்கு, செல்வன் - புரல்வனும், கடற்கரையோர் - கடற்கரையறிந்தவருடைய, செந்தில் - திருச்செந்திலில் எழுந்தருளி, ஆன் - எல்லாவயிர்களையும் ஆண்டருளுகின்ற, புனிதன் - பரிசுத்தனுமாகிய முருகக்கடவுளது, போர்பு-சேரிடம், பங்கயமும்-காமரைகளும், எரிகளும்-எரிகளும், பாவையர் கையும் - பாவையோலும் உருவமுள்ள மாதர்களுடைய கைகளும், மணியும்-ரத்தங்களும், தங்கவளையமும்-தங்கவளையம் சூழ்கின்ற, தணிகையே - திருத்தணிகைப் பதியே. எ-து.

சித்தன் என்பது சிதன் எனத் தகரவொற்றுக் குறைந்து சின்றது. பங்கயம் தங்கவளையம் சூழ்தலாவது-தங்கும்படி சேறுபொதிந்திருத்தல்; எரிகள் தங்கவளையம் சூழ்தலாவது-தங்கும்படி சங்குகள் சூழ்ந்திருத்தல், அன்றி வள்ளைக்கொடிகள் சூழ்ந்திருத்தல்; பாவையர்களை தங்கவளையம் சூழ்தலாவது - பொற்றொடியில் பதிக்கப்பட்டிருத்தல்.

பாண்டியனைப் புழந்தி பாடியது.

22. கோலெடுத்துக்கோத்துரத்தாங்கிகாப்பாண்டிமன்னன்வடி

வேலெடுத்துக்கோத்துரத்தல்விட்டிலனே—சால்படுத்த

பூபாலனானும்போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனாகுணம்.

இ - ள். கோல் எடுத்து - செக்கோலைக் கைக்கொண்டு, கோதுரத்தும் - பகையரணா யோட்டுகின்ற, கோபாண்டி மன்னன் - ஆழங்கிய பாண்டியரா ஜன், வடிவேல் எடுத்து - வடித்த வேலாயுரத்தைத் தாங்கியும், கோதுரத்தல் விட்டிலனே - கோக்களைத் துரத்துத் தொழிலை விட்டானில்லையே, சால்பு - வடித்த - பெருமை பொருந்திய, பூபாலன் ஆனானும் - பூபதி யாயினும், புராதனத்தில் - முற்காலத்தில், கோபாலன் ஆனகுணம் - கோபாலனாயிருந்த குணமானது, போமோ - நீங்குமோ, எ - று.

கோல் அம்பு எனினுமாம். கோத்துரத்தல் - பசுக்களைத்துரத்தல் எனவும், கோல் - மாட்டாங்கோல் எனவும் வேறுபொருள் பொருளைக் கோபாலனுக்கேற்ற உரைத்துக்கொள்க, கோபாலன் - பசுக்களைக்காப்பவன், (இடையன்) கிருஷ்ணன்.

புதுவையம்பதி வேங்கடராயசீமீது பாடியது.

துறை - புவைவினது.

23. விதுவையம்பதி யோசனையப்பேரிகளினகையெனும்மதன் ளில்லில் வண்டேற்றினான், மதுவையம்பதி வேங்கடோடெய்து குவலயமீது கைவைக்கவென் னுள்ளனோ, குதுவையம்பதி னுலும் புகழ்பெறுங் குமுணன் கன்னன் கொடைக்களையாற்றிய, புதுவையம்பதி வேங்கடராயன்பாற் புகலில்வேங்கடின் னென்றனைகப் பூவையே.

இ - ள். என்றன்கை - என்னையினுள்ள, புவையே - காசனவாய்ப்புள்ளோ, விதுவை - புரண சந்திரினயம், அம்பு அழி ஓசையை - கடலினது மிக்க ஒலியையும், கவிகை பேரி என்னும் - (முறையே) குடையும் முரசுமெனக் கொண்ட, மதன் - மன்மதன், வில்லில் - தனது கருப்பு வில்லில், வண்டு ஏற்றினான் - வண்டாகிய காணையேற்றி, புகு - தேரோடுகடிய வை - கூர்மையாகிய, அம்பு - புகழ்ப்பாணங்களை, அகிலேகமோடு எய்து - மிகவேகத்துடன் எய்து, குவலயம் மீது - குவளைமலர்ன்மேல், கைவைக்க - கை வைத்தலால், என் உள்ளம் நோகுது - என் மனம் வருந்தா சின்றது, (ஆதலால் இச்செய்தியை) வையம் பதினானும் புகழ்பெறும் - பதினான்குலோகங்களினும் புகழ்பெற்ற, குமுணன் - குமுணன், கன்னன் - கண்ணன், (இவர்களுடைய) கொடைகளை - ஈகைகளை, மாற்றிய - நீக்கிய, புதுவையம்பதி-புதுவையம்பதியில் வாழ்கின்ற, வேங்கட ராயன்பால் - வேங்கடராயனிடத்தில்சென்று, இவ்வேளை புகல் - இந்தச்சமயத்திற் சொல்வாய், எ - று.

குமுணன் - முதலெழு வள்ளல்களிடொருவன், குவளை மலர்க்கணையிறந்து படுதற்கேதுவாதலால் 'குவலயமீது கைவைக்கவென்னுள்ள நோகுது' என்றான். "நீலக்கணையிற் கைவைத்தானினிச் சற்றுநேரகிற் பிற்காலற்கிளையிடு மென்னுவியை" என்றார் பிறரும்.

சுப்பிரமணியப்புவர் பாடல்

சிவசுப்பிரமணியப் பிரபுவின்மேல் பாடியது.

குறை - நற்றயிரங்கல்.

1. வாரிட்டுவிட்டுப் புடைத்திறுகி யினகிமணி மார்பிட மெலாங்கவ
ர்த்து, வட்டமிட் டடியிட்டு நாளுக்கு நாண்மேல் வளர்ந்துபூரித்துமு
த்து, மாலையிற் றுமார்த்து பட்டவர்த்தனபாணை மத்தகத்தோ டெதி
ர்த்து, வாதிட்டு மல்லிகைப் பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப்படுத்தி
வரையைப், போரிட்டு மைந்தர்கண் மனஞ்ஞறையிட்டுமேற் புளகித்
து வச்சரத்தப், புதுச்செயிரினைத் தோழமைக்கொண்டு பொன்னினை
ப் பொடியா வரானிமீதற், போட்டிட்ட தென்னவே தேமற்படர்ந்து
செம்பொற்சரிகை வேலையிட்டுப், புனைதரு ரவிக்கையையிறுக்கிக்கிழி
த்துப் புறப்பட்டு வாகனைப்பூர், தாரிட்டு வரவரப் பளபளப்பாகியுயர்
தங்கக்கிணத்தை மொத்துச், சந்தனம்முகு கஸ்தூரி கர்ப்பூரஞ்
சவ்வாது குங்குராமணிந்து, சந்தரகாவிச் சேலை வல்லவாட்டுக்குட் ட
தார்பியண்ணுர் திடையினித், தாங்கா தெனக்கைத் தோங்கிமன்மத
னுஞ்சலா ரிட்டு சிற்கவுந்தான், சிரிட்டுகின்றதுத் தலைவணங்காமற் றி
ரண்டபூண் முலகஞ்ஞன், திருமார்பி ல்லையோ ருசுமேலே தவ
ஞ்செய்கின்ற தொக்குண்ணுஞ், சிறுரோம ரேகையாள் வந்தாள்
பார்க்கென்று லேளித்து சிங்கிருள் பார், திகழ்வடுக நாதனுரை மெச்
சுப்பர தானிசிவ சுப்பரண்ணியராசனே.

இ - ள். வார் இட்டு - கச்சணயப் பெற்று, விம்மி - பருத்து, புடைத்து-
புடைகொண்டு, இறுகி - வன்மையாகி, இளகி - குறைத்து, மணிமார்பு இடம்
எல்லாம் கவர்ந்து - அழகிய மார்பினிட முழுதையும் கவர்ந்துகொண்டு, வட்ட
மிட்டு - வட்டவடிவாகி, அடியிட்டு - அடிபோலி, நாளுக்குநாள் மேல்வளர்ந்து-
நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாகி, பூரித்து - விரம்பி, மூத்துமாலையிட்டு - மூத்து
வடமணியப் பெற்று, இறுமாந்து - விரிந்து, பட்டவர்த்தந யானை மத்தகத்
தோடு எதிர்த்து வாதிட்டு - பட்டவர்த்தந யானையின் மத்தகத்தோடுஎதிர்த்
துச் சண்டைசெய்து, மல்லிகைப்பூ செண்டினை - மல்லிகை மலர்ச்செண்டை,
தினம் வாட்டப்படுத்தி - நாடோறும் வாட்டமடைவித்து, வரையை போரிட்டு,
மலைகளோடு போர்செய்து, மைந்தர்கள் மனம் - இளைஞருடைய மனங்களை,
குறையிட்டு - கொள்ளையிட்டு, மேல் புளகித்து - மேல் புளகங்கொண்டு, வச்ச
ரத்தம் - வயிரத்தானும் மற்றை மணிகளானும் செய்யப்பட்ட, புதுசெய்பினை-
நூதநமாகிய செப்புகளை, தோழமை கொண்டு - நட்புக்கொண்டு, பொன்

னினை-பொன்னை, பொடியா அராவ்-பொடியாக் ராவ், மீதில்-மேல், பொட்டிட்டு என்ன - தூவிவிட்டாற் போல, தேமல் படர்ந்து - தேமல்பரவி, செம்பொன் சரிகை வேலைபிட்டு - செம்பொற் சரிகை வேலையமைத்து, புனைதரு ரவிக்கையை - தரித்த ரவிக்கையை, இறுக்கிக்கிழித்து புறப்பட்டு - இறுக்கிக் கிழித்து வெளிப்பட்டு, வாசனை - மணமுள்ள, பூதார் இட்டு - பூமாலைவையணிந்து, வரவர பள பளப்பு ஆகி - வரவரப் பளபளப்புடைத்தாகி, உயர் - உயர்ந்த, தங்கக்கண்ணத்தை ஒத்து - தங்கக்கண்ணத்தை சிகர்த்து, சந்தநம் புனுகு கலந்துரி கர்ப்பூரம் சல்வாது குங்குமம் அணிந்து - சந்தந முதலியவற்றைப் பூசப்பெற்று, சந்தர காவிச் சேலை வல்ல வாட்டுக்குள் - சந்தரகாலிப் படவை மாராப்புக்குள்ளே, ததும்பி - ஏற்றத்து, அண்ணாந்து - மேல்நோக்கி, இடை இனிதாங்காது - இடை இனிபொறுக்காது, என் - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி, கனத்து ஒங்கி - பருத்துயர்ந்து, மன்மதனும்சலாம் இட்டு சிறகவும் - மன்மதனும் கும்பிட்டு சிறகவும், சிர் இட்டு நின்று - சிறப்படைந்து நின்று, தம் தலை வணங்காமல் - தமதுசிறம் வளையாமல், திரண்ட - திரட்சியாகிய, பூண்-ஆபரணங்க ளணிந்த, முலைகள் - நனைகள், உன்றன் திருமார்பில் அலைய - உனது அழகிய மார்பில் அலையப்பொருட்டு, ஓர் ஊசிரேலே சுவர் செய்கின்றது ஒக்கும் - ஒரு ஊசிரேலேயில் நின்று சுவருசெய்வதை ஒக்கும், என்னும்-என்று சொல்லுதற்குரிய, சிறுமேன ரேகையான் - சிறிய மயிரோழுந் கையுடையவளாகிய என்பெண், வந்தான் - வந்து, பராக்கு என்று - பராக்குகூறி, சேவித்து கிற்கிறான் - வணங்கி கிற்கின்றான், பார் - (இவனை) நோக்குவாம், திகழ் - விளங்குகின்ற, வடுகா ததுண - வடுகாத துணையானவர், மெச்சும் - மெச்சுகின்ற, ப்ரதானி - ப்ரதானியாகிய, சிவசுப்ரமணிய ராசனே - சிவசுப்ரமணிய ராஜனே, எ - று.

நையாண்டிப் புலவர் பாடல்.

திருவாரூர் சிவபெருமான வணங்குவோர்க்கு உண்டாகும் பயன்

, இன்னதென்கூறியது.

1. விற்கம்பத் தடியாலு மடியுண்டான் விண்ணவரை வேலைகொள்ளும், நற்கம்பத் தடியானுந் தூக்கவகையானு ஞர்நாதன் கோயில், பொற்கம்பத் தடியினின்று வன்மிகத் தாணயுன்னிப் போற்றிறோர்க்குச், சொற்கம்பத் தடியப்பான் யோகும் பத்தடியாகத் தோற்றுந் தானே.

இ - ள். (அருச்சுனது) வில் - வில்லாகிய, கம்பம் தடியாலும் - தான் போன்ற தண்டினாலும், அடி உண்டான் - அடியுண்டவனும், விண்ணவரை வேலைகொள்ளும் - தேவரை வேலை கொள்ளுகின்ற, நல்கம்பத்து அடியானும் -

அழகிய பத்துத் தலைகளையுடைய அடியவனாகிய ராவணனும், தூக்க அசையா - தூக்க அசையா திருந்தவனும் ஆகிய, ஆழ்ந்தாதன் கோயில்-திருவாரூர்ச் சிவபெருமானது திருக்கோயிலில், பொன் கம்பத்து அடியில்வின்று - பொற் மாணின் அடியினின்று, வன்மீ கத்தானை - புற்றிடங்கொண்ட பிரானை, உன்னி - கிளைத்து, பொற்றிலோக்கு - வணக்கினவர்களுக்கு, சொற்கம்பத்து அடி - சொர்க்கலோகம் பத்தம் தூரமாகவும், அப்பால் மோகும்பத்து அடியாக- அப்பால் மோகும் பத்தம் தூரமாகவும், தோற்றும் - காணப்படும், எ - று.

திருவாரூர் வன்மீ கத்தானை வணங்குவோர்க்கு சொர்க்க மோகும்பத்து சமீபம் என்பது நஞ்சு.

பள்ளிகொண்டான் என்னும் பிரபுவின் கொடைச் சிறப்பைப்

புகழ்ந்து பாடியது.

2. செங்கைவரிச்சிலை தங்கம் ததர்சம் தீவுதன்னில்
என்றது வைத்தாலுமென்பள்ளிகொண்டான் நெழ்ச்சிலைவென்றே
திங்கைவரிதினமென்றிருக்காங்கத்திறை நருட்டும்
கங்கைக்குமுத்தத்தேவொளித்தா னுமெகாதலனே.

இ - ள். உலக நாசன - உலகேயித்துப் பரியனாகிய சிவபெருமான், செங்கை - தனது செவ்வகையில்நுழைந்துரிய, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லானது, தங்கம் - தங்கமாயிருக்கிறது, இதை - இரனை, சம்பத்தீவுதன்னில் - ஐம்சூழ்விடத்தில், எவரு வைத்தாலும் - எவ்விடத்தில் வைத்தாலும், அ - அந்த, பள்ளிகொண்டான் - பள்ளிகொண்டான் என்பவன், தமிழ்நாடு - தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, எவன் என்றே - (பாசில்லாகத்) செவ்வியானென் றெண்ணியே, திங்கை - இரவி - சந்திர துரியன், தினம் - காந்தோறும், சுற்றிகாக்க - வலம் வந்து காக்கும்படி, திரைநருட்டி - அலைகள் சுருட்டப்படுகிற, கங்கைக்கும் உத்தரத்தே - கங்கைகடிகும் வடபுறத்தில், ஒளிந்தான் - (அதனை) ஒளித்து வைத்தான், எ - று.

பள்ளிகொண்டான் - ஒரு கொடையாளி (பிரபு), தங்கம் என்றது மேரு மலையை, இது திரிபுர சுந்தர காலத்தில் இறைவனுக்கு வில்லாயிருந்தமையால் “செங்கை வரிச்சிலை தங்கம்” என்றார்.

ஆடைச்சிறப்பில்லாதவர்க்கு உலகத்தில் மதிப்பில்லையெனப் பாடியது.

3. மேலாடையின் மிச்சலையுருந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமென்றோதுவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்னாடைகண்டுமகளைத் தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றாமன்றனக்கே.

இ - ள். நுவுல்-சொல்லப்பட்ட, பாற்கடலோ-திருப்பாற்கடலோ, மால் ஆனவர் - திருமாலானவர், அணி - தரித்திருந்த, பொன் ஆடை கண்டு-பொன்

வஸ்திரத்தைப் பார்த்து, மகளைத்தந்து - தன் மகளாகிய இலக்குமியை (அவருக்குக்) கொடுத்து, தோல் ஆடை சுற்றும் - தோலாகிய வஸ்திரத்தை அனாயிற் சுற்றுகிற, அரன் தனக்கு - சிவபெருமானுக்கு, ஆலாலம் ஈந்தது - ஆலாகல விஷத்தைக் கொடுத்தது, (ஆதலால்) நூல் ஆயிரம் படித்தாலும் - (ஒருவன்) ஆயிர நூல்களைப் படித்திருந்தாலும், (அவன்) மேல் ஆடை இன்றி - தன்னுடம்பின்மேல் (சிறந்த) வஸ்திரமில்லாமல், சுவை புகுந்தால் - சபையில் பிரவேசித்தால், இந்த மேதினியோர் - இந்த உலகத்தார், எண்ணா - (அவனை) மதியார், எ - று.

பொன் ஆடை - பீதாம்பரம். (பீதம் - பொன், அம்பரம் - வஸ்திரம்.)

பள்ளிகொண்டான் என்னும் பிரபுவின் கீர்த்தியைச்

சிறப்பித்துப் பாடியது.

4. வள்ளிகொண்டான் மயிலேறிக்கொண்டான் மதிபோலுமலை, வெள்ளிகொண்டான் விடை யோற்றக்கொண்டான் விண்ணவர்க் கமுதம், துள்ளிகொண்டான் புள்ளி லேறிக்கொண்டான்சுப சோபனஞ்சேர், பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்று பார்க்கவென்றே.

இ - ள். சுப சோபனம் சேர் - சுப சோபனம் பொருந்திய, பள்ளிகொண்டான் - பள்ளிகொண்டான் என்பவன், புகழ் ஏறிக்கொண்டான் என்று - புகழ்மீது ஏறிக்கொண்டானென்று, பார்க்க என்றே - (அதனை) பார்க்கவேண்டுமென்றெண்ணியே, வள்ளிகொண்டான் - வள்ளியை மனைவியாகக்கொண்டவனாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள், மயில ஏறிக்கொண்டான் - மயிலின்மீது சேறிக்கொண்டான், மதிபோலும் வெள்ளி மலை கொண்டான் - சுந்திரன் போன்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்தை தனக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டவனாகிய சிவபெருமான், விடை ஏறிக்கொண்டான் - இடபத்தின்மீதுசேறிக்கொண்டான், விண்ணவர்க்கு - தேவர்கள்பொருட்டு, அமுதம் துள்ளிகொண்டான் - அமுதத்தைத் துளித்தவனாகிய திருமால், புள்ளில் ஏறிக்கொண்டான் - கருடன்மீதுசேறிக்கொண்டான், எ - று.

எல்லீசுதுரை பாடல்.

இராமசந்திர கவிராயர்மீது பாடியது.

1. செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனுமயாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனுமயாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்திரனைக்கண்டு வெட்கி
அந்தரம்வெற்பிழிபாதாளத்தோடியடங்கினரே.

இ - எ. யாவரும் - எல்லாரும், தோத்திரம் செய் - துதிசெய்கின்ற, கத்தனை - முருகக்கடவுளை, சொல்லும் - புகழ்ந்து சொல்லுகின்ற, கவிராம சந்திரனை - இராமசந்திர கவிராயினை, செந்தமிழ்ச் சொல்வனும் - அகத்திய முனிவனும், ஓர் ஆயிரம் தலை சேடனும் - ஒப்பற்ற ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேஷனும், யாழ் - வீணையை, சுந்தரத்தோடு - அழகோடு, இசைவல்லோனும் - வாசிக்க வல்லோனாகிய தும்புநுவம், கண்ண - பார்த்து, வெட்கி - நாணி, அந்தரம் வெற்பு இழிபாதாளத்து - விண்ணுலகத்திலும் பொதியமலையிலும் ஆழந்த பாதாளலோகத்திலும், ஓடி அடங்கினர்-ஓடிமறைந்தார்கள், எ - று.

இராமசந்திர கவிராயனைக் கண்ண - நாணி, அகத்தியன் மலையிலும், சேடன் பாதாளத்திலும், தும்புநு விண்ணுலகத்திலும் ஓடி மறைந்தார்கள் என்பது கருத்து.

இராமசந்திர கவிராயர் பாடல்.

—:-

சிந்திப்பாதுன்றத்து முநகரீந்து பாடியது.

1. வணக்கம்வருஞ்சிலநேரம் குமரகண்டவலிப்பு
வருஞ்சிலநேரம் வலியச்செய்யக்
கணக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாட்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்காவரும்படிந்தம்மழப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரந்திரிந்திரிப்போனையா
குணக்கடலையருட்கடலையசுரரான
குமரகட்டைவென்றபரங்குன் றுளானே.

இ - எ. ஐயா - ஐயனே, குணக்கடலை - மங்கள குணசாகரமே, அருங்கடலை - அருட்சமுத்திரமே, அசுரர் ஆன - ராகுத்திராகிய, குரைகடலை - ஒலிக்கின்ற கடலை, வென்ற - சுவற்செய்த, பரங்குன்று - திருப்பரங்குன்றத்தில், உள்ளானே - எழுந்தருளியிருப்பவனே, சிலநேரம் - சிலசமயம், வணக்கம் வரும்-வணக்க முண்டாகும், சிலநேரம்-சிலசமயம், குமரகண்டவலிப்புவரும்-குமரகண்டவலியுண்டாகும், சிலநேரம் - சிலசமயம், வலியச்செய்யக் கணக்குவரும்-வலியப்பண்ணும்படியான கணக்குண்டாம், சிலநேரம் - சிலசமயம், வேட்டைநாய்போல் கடிக்கவரும் - வேட்டை நாய்போலக் கடிக்கநேரிடும், (இப்படிப்பட்ட குணங்களுள்ள) கயவர்க்கு எல்லாம் - கீழ்மக்களுக்கு கெல்லாம், இணக்கம் வரும்படி -சம்மதியுண்டாகும்படி, தமிழை பாடி பாடி - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடிப் பாடி, எத்தனைநாள் திரிந்து திரிந்து இளைப்பேன் - எத்தனை நாள் அலைந்தலைந்து மெலிவேன், எ - று.

அருணாசலராயன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

துறை - நற்றியிரங்கல்.

2. மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவற்றதுபோல
மாசப்பயல்களை தைத்திடவந்தெய்தனையோ
காசத்தனைபுண்ணை துதுட்டத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானுன்மதன்மெய்யெத்தனைநோமோ
வாசற்படி.கடவாதவண்மனதெப்படியானுன்
மதனன்சிலுகறியாதவண்மயெப்படியானுன்
ஆசைப்படுவாரோ புருடின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயாதமிழறிபுர்பெருமானே.

இ - ள். மாசு அற்றிடு - களங்கமற்ற, திருமேனியில் - அழகியவுடம் பில், மறுவற்றது போல - களங்கமுண்டானது போல, மாசப்பயல்களை தைத்திட - மன்மதப்பையல் அம்புகள் தைக்குப்படி, வந்து எய்தனை - வந்து எய்தான், ஐயோ-அந்தோ, காசு அத்தனை புண்ணைது-காசனவாகியபுண், துட்டு அத்தனை அளவ ஆய் - துட்டின் அளவாகி, கை அத்தனை ஆனால்-பின்பு கையினளவானால், மகள் மெய் - என் மகனது உடம்பு, எத்தனை நோமோ - எவ்வளவு நோகுமோ, வாசல்படி.கடவாதவன் - வாசற்படியைக் கடந்து போகாதவன், மனது எப்படிஆனான் - மனமெப்படி யினக்கினான், மதனன்சிலுகு அறியாதவன் - மன்மதனது வேதனையைபற்றாதவன், எப்படி மயல் ஆனான் - எப்படிமயங்கினான், மடவார்கள் - மாசர்கள். புருடின்மேல் - புருஷபீடம், ஆசைப்படுவாரோ - ஆசைப்படுவார்களோ, அருணாசல ராயன் - அருணாசல ராயனே, தமிழ் அறியும் பெருமானே - தமிழருமையறிந்த பெருமையுடையவனே, எ - று.

பொதியமலைச் சாரலிலுள்ள பெரியம்மையீதுபாடியது.

3. புல்லுக்கட்டும் விறகுக்கட்டபேர் பூர்வகாலத்துப் புண்யவசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும் பணக்கட்டும் கண்டபின் நீலக்கல்லிற் கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும் புலவரைக்கண்டக்காற் றாறிப்பாய்ந்து கதவை யடைத்தெதிர், மல்லுக்கட்டும் மடையரைப்பாடவோ மலயச்சாரலில் வாழ்பெரியம்மையே.

இ - ள். புல்லு கட்டும் - புற்கட்டையும், விறகும் - விறகுக்கட்டையும், சுமந்த பேர் - சுமந்த பேர்கள், பூர்வ காலத்து - முன்னாளில் செய்த, புண்ய வசத்தினால் - புண்ய வசத்தால், நெல்லு கட்டும் - நெல்லின் திரளையும், பணக்கட்டும் - பணத்திரளையும், கண்டபின் - பார்த்தபிறகு நீலக்கல்லின் கடுக்கனும் போடுவார் - நீலரத்தநத்தார் செய்த கடுக்களையும் தரிப்பார்கள், மலயச் சாரலில் - பொதியமலைச்சாரலில், வாழ்-வாழ்கின்ற, பெரியம்மையே - சொல்லுக்கட்டும் - சொற்களைச்சேர்த்துப் பாடலாகச்செய்கிற, புலவரை கண்டக்கால்-

வித்வான்களைப் பார்த்தால், நூறி - பழி கூறி, பாய்ந்து - குதித்து, கதவை அடைத்து - கதவை மூடி, எதிர் - எதிரேயின்று, மல்லு கட்டும் - மற்றோர்செய்கிற, மடையரை - அறிவிலாரை, பாடவோ - பாடல் தகுதியோ, எ - று.

உண்ணையன்றி அறிவில்லாத மூடனா நான்பாடுதல் தகுதியாமோ என்பதாம்.

திரப்பினி வேலவரீமீது பாடியது.

4. வெண்ணெய்க்கட்டியபஞ்சினியமூட்டலாம்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பின்னோ
பெறுவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியா ளுந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியனையாமலேன்விட்டம்
கழனிசூழும்பாழனிபில்வோளே.

இ - ள். கழனி - குழம் - வயல்கள் சூழ்ந்த, பாழனியில் வேலவே - திருப்பழனியி லெழுந்தருளியிருக்கிற வேலவரீ, வெண்ணெய்க் கட்டியும் - வெண்ணெய்த்-திரவேயும். சீனியும் - சர்க்கரைப்பழம், மூட்டலாம் - உண்பிக்கலாம், விக்கிக் கொள்வதற்கு - விக்கிக்கொள்வதனுக்கு, என் செய்யலாம் - யாது செய்யலாம், ஒரு பெண்ணை - ஒருபெண்ணை, கட்டிக்கொடுத்திடலாம் - மணஞ்செய்து கொடுக்கலாம், பின்னோ பெறுவதற்கும் - பின்னோபெறுதலுக்கும், உடன்படுவார்களோ - உடன்படுவார்களோ, பண்ணைக்கட்டியம் - இராமசுந்தரே வென்ற, மெல்மொழி மாமூடம் - மெல்விளையாழி வேளமடைய என் பெண்ணும், தட்டிக்கை வீட்டில் வந்தாளே - உமது பள்ளியறைக்குள் வந்தாளே, அவள்தலை - அவளோ, கண்ணைக்கட்டியம் - கண்ணைமூடி, அணையாமல் - தழுவாமல், என் விட்டம் - என் விட்டு விட்டம், எ - று.

தஞ்சைக் குறவப்ப பூபன் கர்க்கனிட்டபோது பாடியது.

5. ஏதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பபூபனெற்குக்
கோதிலேகிடந்துமூலம்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத் தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றாணிடானே.

இ - ள். ஏதிலே வறியவர்க்கும் - எப்பொருளிலும் வறியராயிருப்பவர்க்கும், இனிய கவி புலவருக்கும் - மதுரமாகிய பாடல்களைப் பாடுகின்ற வித்வான்களுக்கும், இரங்கி - மனமிரங்கி, அந்தப்போதிலே - அந்தக்ஷணத்திற்றானே, தனம் கொடுக்கும் - (அவர்களுக்கு வேண்டும்) பொருளைக் கொடுக்கிற, தஞ்சை

நகர் - தஞ்சை நகரத்தில் வாழ்கின்ற, குருவப்ப பூபன் - குருவப்பன் என்னும் பூபதி, கோதிலேகிடந்து உழலும் - தீநெறியில் கிடத்துழல்கின்ற, பலர் இடத்தில் சென்று - பலரிடத்தில்போய், தமிழ்கூறுவண்ணம் - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடாவண்ணம், எற்கு - எனக்கு, காநிலே ஒட்டு இட்டு - காநில ஆணையிட்டு, தாடையில் மோத - கன்னத்தில் அறைய, கடுக்கன் இட்டான் - வண்டிக் கடுக்கனையுந்தரித்தான். எ - று.

ஒட்டு - ஒட்டுக்கடுக்கன் எனவும் ஒருபொருள்.

திருநாகைக்காரோணரீதி பாடியது.

துறை - சுற்றியிருக்கல்.

6. வம்பிறைக்குங் கடம்பிறைக்குந் பெரும்பிறைக்கு நகராக வளர்ந்தவொற்றைக், கொம்பிறைக்குந் தானதா மாவ் கடனாகைக் காரோணர்கொன்றை நல்கார், அம்பிறைக்குந் விழிப்பா நவையார்குழல் கொல்லனுலையனலிற்காய்ந்த, செம்பிறைக்குந் வெண்பிறைக்குந் கரும்பிறைக்கு மொருத்திதனித் தென்செய்வானே.

இ - ள். வம்பு இறைக்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, கடம்பு - கடம்பமலர் மாலையைத்தரித்த, இறைக்கும் - முருகக்கடவளுக்கு. பெருபிறைக்கு நீராகவளர்ந்த - பெரியபிறைக்குச் சமாதானவளர்ந்த, ஒற்றைக்கொம்பு - ஒருகொம்பையுடைய, இறைக்கும் - விவாய்க்கூர்ந்திக்கும், தானதா - ஆம்-தத்தையாகிய, கடல் நாகை காரோணர் - கடல்வழித்த திருநாகையி லெழுந்தருளிய காரோணர், கொன்றை நல்கார் - சமது கொன்றைமலர் மாலையை அருள்செய்யார், அம்பு இறைக்கும் விழிப்பாவை கருத்தி - நீரைச் சீர்துகின்ற கண்களையுடைய என்பெண்ணொருத்தி, தனித்து - சனியிய யிருத்து, ஆயர் குழல் - ஆயர் ஊதுகின்ற வேய்க்குழலானது (சன்னேசைடை), கொல்லன் உலை - கொல்லனுலைக்களத்திலுள்ள, அனலில்நாய்த்த, கெருப்பில் நாய்த்த, செம்பு இறைக்கும் - செம்புநீர்போல எடுத்து வீசாவித்கும், (துறாவமன்றி) வெண்பிறைக்கும் - வெண்மையாகிய சந்திரனுக்கும், கரும்பு இறைக்கும் - கருப்பு வில்லையுடைய மனம்தனுக்கும், என்செய்வான் - என்னபரிசாரம் செய்வான், எ - று.

செம்பு - தாமிரம்.

திருமயிலை வேங்கடசாமி என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

7. ஆங்கிலையெயானித்திருந்தான் முக்கண்சாமி

முதியகடற்போய்ப்படுத்தான் முகுந்தசாமி

தாங்கமலப்பொகுட்டுறைந்தான் லைநாற்சாமி

தடவையிலுழன்றுநின்ற கப்பன்சாமி

வாங்கியுண்ண வழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி

வாணருக்கிக்குதவுவராம்ற்றோர்ச்சாமி

ஐங்கியசீர்மயிலேயிற்பொன்னப்பசாமி

உதவியவேங்கடசாமிபுசிதவேளே.

இ - ள். ஐங்கிய சீர் - உயர்ந்த சீர்த்தியையுடைய, மயிலேயில் - திருமயிலேயிலுள்ள, பொன்னப்பசாமி உதவிய - பொன்னப்பசாமிபெற்ற, வேங்கடசாமி - வேங்கடசாமி யென்னும், உசித வேளே - சிறந்தமன்மதனே, முக்கண் சாமி - மூன்று கண்களையுடைய நடவளாகிய சிவபெருமான், மூங்கிலிலே ஒளித்திருந்தான் - மூங்கிலிலேமறைத்திருந்தான், முகுந்தசாமி - திருமாலானவன், முதிய கடல்போய்ப்படுத்தான் - பழமைபாகிய பாற்கடலிற் சென்றுசுயணித்தான், தலைநால் சாமி - நான்கு தலைகளையுடைய பிரமதேவன் - கமலப்பொருட்டு உறைந்தான் - தாமரைப்பொருட்டில் தங்கினான், தகப்பன் சாமி - முருகன், தடவரையில் உழன்று சின்னான் - பெரியலே சிலங்களில் உழன்று சின்னான், வயிற்றுச்சாமி - விராயகன், வாங்கி உண்ண - வாங்கியுண்ணும்பொருட்டு, வழிகாத்தான் - வழிகாத்திருந்தான், (இப்படியாயினமையால்) வாணருக்கு - கவிவாணருக்கு, இங்கு-இவ்வலகத்தில், மற்ற ஆர் சாமி-வேறொரு நடவளாயிருந்து, உதவுவார் ஆர் - அவர்வேண்டுமவற்றை கொடுப்பவர் யாவர், எ - று.

கவிவாணருக்குக்கொடுக்க உண்ணான்றி வேறொருவருமில்லையென்பதாம், சிவபெருமானுக்குப் பரிணவப்பொருளே யுபபேசித்ததனால் முருகக்கடவுளைத் தகப்பன்சாமி என்றார்.

திருப்பரங்கீர் கற்பகவிநாயகர்மீது பாடியது.

8. வஞ்சகத்தி னொன்றனைத் துதிக்ககரிகத் திரண்டானை வணங்காருள்ளோ, அஞ்சரண மூன்றனைப் பறைபொழிநால் வாயானையத்தனைகித், துஞ்சவுணர்க் கஞ்சானைச் சென்னியணி யாருனைத் துகளெழானைச், செஞ்சொன்மறைக் கெட்டானைப் பாங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச் சிந்தைசெய்வார்.

இ - ள். வஞ்சகத்தில் ஒன்றனை - கபடமனத்தில் பொருந்தாதவனை, துதிக்கை மிகத் திரண்டானை - துதிக்கை மிகவுந் திரண்டிருப்பவனை, வணங்கார் உள்ளே - தொழாசுவர்களுடைய மனத்தில், அம் சரணம் ஊன்றனை - அழகிய திருவடியைப் பதியாதவனை, மறைபொழி நால் வாயானை-வேதங்களைச் சொரியாசின்ற தொங்குகின்ற வாயையுடையவனை, அத்தன் ஆகி - கடவுளாகி, துஞ்ச அவுணர்க்கு அஞ்சானை - சிலபெற்ற அவுணர்களுக்கு அஞ்சாதவனை, சென்னி அணி ஆருனை - சிரசிலணிந்த ததியை யுடையவனை, துகள்எழானை-குற்றமுண்டாகாதவனை, செம் சொல்மறைக்கு எட்டானை - செவ்விய சொற்க

சூயுடைய வேதங்களுக்கும் எட்டாதவனை, பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தை - திருப் பரங்கிரியில் வாழ்கின்ற கற்பகப் பிள்ளையாரை, சிந்தை செய்வாம் - சிந்திப் போம், எ - று.

இதில் ஒன்றுமுதல் எட்டெண்களும் வந்தமைகாண்க.

அருணாசலேச்சுரன்மீதுபாடியது. துறை- தலைவியிரங்கல்.

திரிபங்கி - மூன்றுவெண்பா.

9. சலமேதோசங்கந்தாபூணூரந்தாமே

கல்வதாநற்புங்கவன்மால்காண்பு - புலவுடைய

சங்கராசோணைகலாமதிமக்கோடர

சங்கராசோணைசலா.

இ - ள். நல் புங்கவன்மால் காணு - உயர்ந்த தேவனாகிய திருமாலுங்கா ணுத, புலவு உடைய - புலால் நாற்றத்தையுடைய, கம் - பிரமகபாலத் தைத் தாங்கிய, கரா - ஸையையுடையவனே, கோண - மாறுபடாத, கலாமதியம் - ஒருகலையாகிய சந்திரனையணிந்த, கோடர-சடாபாரத்தை யுடையவனே, சங் கரா - சங்கரனே, சோணைசலா - அருணாசலனே, சலம் ஏதோ - கோவத்திற்கு க் காரணமேதோ, சங்கம் தா - சங்கவளையிலேக்கொடு, பூணூரம் தா - ஆபரண ன்களைக்கொடு, மேகலேதா - மேகலையைக்கொடு, எ - று.

கோணகலாமதியம் என்பதனை கோண் ஆகு அல் ஆம் மதியம் எனப்பிரி த்து, கோணலாகிய இரவில் தோன்றும் பிறைச்சந்திரன் எனவும் வேறொரு பொருள் கொள்ளலாம். இது அருணாசலேச்சுரருடைய பவனியைத்தரிசித்து வளையல் முதலியவற்றை யிழந்த நிலைமகள் கூறியது. சோணைசலம் என்பதை சோணம் அசலம் எனப்பிரிக்க செவந்த மலையென்பது பொருள். அருணைசல மென்பதற்கும் பொருளினுடையாம். சங்கந்தா என்றும், பூணூரந்தா என்றும் தொடங்கிவாசிக்கப் பொருள் வேறுபடாமல் இரண்டு வெண்பாக்களாய் முடி தல் காண்க.

தில்லைக் கோவிந்தராஜன்மீது பாடியது.

துறை - வண்டுவிடுதலு.

10. சீரிலங்குமரடகடவீதிவீறுதில்லையான்

திருநிருக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்

நீரிருந்துமாலேகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்

நெஞ்சசொல்லும்வார்த்தையாக நீங்கள்சொல்லும்வண்டுகள்

வாரியொன்றுபாயிரண்டுமாலேமுன்றுநாலுவேய்

மதியமைந்துகங்குலாறுமாரணேழுவாடையெட்

டாரமொன்பதன்றில்பத்தடங்கலும்மொறுக்குமா

லத்தனைக்கெலாமிலக்கெனையொன்றுகாணுமே.

இ - ள். வண்டொள் - வண்டெனே, சீர் இலங்கும் - மேன்மையாய் விளங்குகின்ற, மாடகூடவீதி - மாடகூடவீதிகள், வீறு - மிகுந்திருக்கிற, தில்லை யான் - தில்லைப்பதியிலுள்ளவன், எங்கள் திரு இருக்கும் மார்பன் - எங்கள் திருமகள் தங்குகின்ற மார்பையுடையவன். (அவனது) திருமலைக்கு முன்பு போய் - அழகிய மலைக்கெதிரேசென்று, நீர் இருந்து - நீர் தங்கி, மாலேகேளும் - (அவனது திருத்துழாய்) மாலையைக்கேளுங்கள், அவன் மறுத்து உடைக்கில் - அவன் தடுத்துச்சொன்னால், என் கொஞ்ச சொல்லும் வார்த்தையாக - என்மனஞ் சொல்லும்சொல்லாக, நீங்கள் சொல்லும் - நீங்கள் சொல்லுங்கள், (என்னெனின்) வாரி ஒன்று - கடலொன்று, பாய் இரண்டு - சுயநமிரண்டு, மாலே மூன்று - மாலேக்காலம்மூன்று, வேய்காலு - வேய்ங்குழல்காலு, மதியம் ஐந்து, சந்திரன் ஐந்து, கங்குல் ஆறு - ராத்திரி ஆறு, மாரன் ஏழு - மன்மதன் ஏழு வாடை எட்டு - வாடைக்காற்று எட்டு, ஆரம் ஒன்பது - முத்துமாலே ஒன்பது ஆன்றில் பத்து - ஆன்றிலோசை பத்து, (ஆகிய) அடங்கலும் - எல்லாம், ஒறுக்கும் - வருத்தாக்கின்றன, அக்கனைக்கு எல்லாம் - அவ்வளவு பொருள்களுக்கும், இலக்கு - லக்ஷ்யமாயிருப்பது, என் ஆவிஒன்று - என்னுயி ரொன்றே யாம், எ - து.

ஆரம் - சந்தாமரமாம். தலைவனைப்பிரித்து தனித்திருக்கும் தலைவியர்க்குக் கடலோசைமுதலியன துன்பஞ்செய்த வியல்பாதலால் இவ்வாறு கூறினான். "முத்துக்களபமுத்தண்பனிசீரு முயங்குமலர், கொத்துங்குளரியுந் தாமலர்ப் பாயலுஞ் குழ்த்துபுறந், கத்துங்கடலுந் கதலியுமாலியுந் கங்குலுமிப், பத்தும் பெரும்பகை யாய்விட்டவா பெருகைச்செடிக்கே." என்றாற்பிறரும்.

திருவாணந்தோவில் சிவபெருமான் பவனியைத்தீர்சித்திப் பாடியது.

நிலைவி கூறின.

11. தோரணைவனத்தே திருவொண்ணாவளிழற்கீழ்

உறையும்பெருமான்வீதிபுலாவும்பவனிக்கே

நேராகநடப்பேன்வளைபறிபோனதுகேட்பேன்

தில்லென்றுதடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்

போரானையவிட்டான்முலையீரானையவிடுவேன்

பொழியாப்புகொடுத்தாவிருவிழியம்புகொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிடுவேன்

தொல்லைக்கண்கொண்டேவகைவெல்லப்பெறுவேனே.

இ - ள். ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆணைவனத்தே - திருவாணைக் காவின்சண்ணே, திரு - அழகிய, ஒன் - ஒப்பமாகிய, நாவல்லிழல்கீழ்-நாவல்லமரத்தினதுசீழலில், உறையும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, பெருமான் - சிவபெருமான், வீதி உலாவும் வனிக்கு - தெருவில் உலாவுகின்ற பவனிக்கு, நேராகநடப்பேன் - நேரே போவேன், வளை பறிபோனதுகேட்பேன் - பறிபான வளையலைக் கேட்பேன்,

நில்லென்று தடுத்தால் - நில்லென்று தடைசெய்தால், வகைசொல்லென்று
மறிப்பேன் - இதற்கு வகைசொல்லென்று மறிப்பேன், போர் - போர்செய்தற்
குரிய, ஆணையவிட்டால் - ஒருயானையை யேவினால், முலை - தனங்களாகிய
ஈரானையைவிடுவேன் - இரண்டியானைகளை யேவுவேன், பொழி அம்புதொடுத்
தால் - சொரிதற்குரிய ஒருபாணத்தைத் தொடுத்தால், இருவீழி அம்பு தொடுப்
பேன், இருகண்ணாகிய அம்புகளைத்தொடுப்பேன், தோரா வழக்குஇட்டால் -
தொடர்ச்சியாகிய வழக்காடினால், வகைவாரா - ஒருவகையிலுஞ் சேராத,
வழக்கிடுவேன் - வழக்குத் தொடுப்பேன், தொல்லைக் கணைகொண்டே - பழ
மையாகிய கரும்பைக்கொண்டே, வகையாய்வெல்லப்பெறுவேன் - வகையாக
வெல்லப்பெறுவேன். எ - று.

திருவாழ்ச்சி சிவபெருமான்

புகூடநவேடமாய் வநீசதைக்கறிதீதுப் பாடியது.

12. அடல்கொண்டெழுஞ்ஞல்பாடபாரூர்ப்பெருமானை
ஐயம்பகமென்றேயொ தகவாச கலில்வந்தார்
கடுகும்படிசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்த்தன்றேன்
கைவந்தனமென்றரி துகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமென்றரி துமடவன்னமென்றேன்
வல்லோதனமென்றரி துவல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றரி துகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளார்பலிசெல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே.

இ - ள். அடல்கொண்ட எழு - வல்கொண்ட எழுதின்த், ஞல்பாட -
ஞலாயுதத்தையுடைய, ஆரூர்பெருமானை - திருவாழ்ச்சி சிவபெருமானைவர்,
ஐயம்பகமென்று - பிச்சையெடுத்து, எமது அகவாசலில்வந்தார் - எமது வீட்டு
வாசலில்வந்தார், கடுகும்படிசென்று - விரைவாகப்போய், பல்கொண்டு-சோற்
றைக்கொண்டு, எதிர்த்தன்றேன் - அவருக்கெதிரில் சின்றேன், கைவந்தனம்
என்றார் - கையால் நமஸ்காரமென்றனர், இதுகைவந்த அனம் என்றேன்-இது
கைக்கொண்ட சோறென்றேன், மட அன்னம் அதுஎன்றார் - இளமையாகிய
அன்னம் அதுஎன்றனர், இது மடஅன்னமதுஎன்றேன் - இது மடத்துச்சோ
றென்றேன், வல்லோதனம்என்றார் - சூதாகருவியோ தனம் என்றனர், இது
அல் ஓ தனம்என்றேன் - இது இராச்சோறென்றேன், கொடு உவந்தனம் என்
றார் - ஏற்றுக்கொண்டு களித்தோம் என்றனர், இது கொடுவந்த அனம்என்
றேன் - இதுகொண்டுவந்த சோறென்றேன், கொள்ளார்பலி - பலியை ஏற்கவு
மாட்டார், செல்லார்-போகவுமாட்டார், அவர் கோட்பாடு அறியேன் - அவரது
கொள்கையை அறிந்திலேன், எ - று.

பொன்வண்ணத் தந்தாகியில், “பண்டங்கன்வந்து பலிதாவென்றான் பக
லோற்கிடென்றேன், அண்டங்கடந்தவ னன்னமென்ற னையனூர்திஎன்றேன்,

கொண்டிருநீயம் பெய்யென்றான் கொடித்தேர நங்கனென்றேன், உண்டிக் கமைந்தென்றார் கதுசொல்ல வுணர்வுற்றதே” என்பதும் இக்கவிபோலச் சிவ பெருமானோடு அசதியாடற் பொருளதே.

முறைமாறுகத் தோன்றப் பாடியது.

13. வீமனுக்குமைந்தனர் வேதனாகும் வேதனுக்குமைந்தன ரீசனாகும், காமனுக்குமைந்தனர் வீமன்றம்பி கந்தனுக்கு மாமனார் காமன்றானே, மாமனுக்கு முன்றகாயன் தந்தைகாலன் வையசத்திலும்முறைமைவழங்கலாலே, ராமனுக்குச்சீதைதங்கையாகவேண்டுமராவணனுக்குத் தகர்ப்பன் ராமன்றானே.

இ - ள். வீமனுக்குமைந்தனர் - வீமனுக்குப் புதல்வனார், வேதன் ஆகும் - பிரமனாவான், வேதனுக்குமைந்தனர் - பிரமனுக்குப் புதல்வனார், ஈசன் ஆகும் - சிவனாவான், காமனுக்குமைந்தனர் - காமனுக்குப் புதல்வனார், வீமன் தம்பி - அருச்சுனனாவான், கந்தனுக்கு மாமனார் - முருகருக்கு மாமனார், காமன் தானே - காமனேயாவான், மாமனுக்கு முன் - மாமனுக்கு முன்னே, தமயன் தந்தை - தமயனுந் தந்தையுமாயிருப்பவன், காலன் - மாமனாவான், வையசத்தில் - உலகத்தில், இம் முறைமை வழங்கலாலே - இந்த முறைமை வழங்குதலால், ராவணனுக்கு - இராவணனுக்கு, சீதை - சீதையானவள், தங்கை ஆகவேண்டும் - தங்கைமுறை யாதல் வேண்டும், ராவணனுக்கு - இராவணனுக்கு, தகர்ப்பன் - தந்தை, ராமன்தான் - ஸ்ரீராமனேயாவான், எ - று.

வீமன் - கருடனுக்கிறைவனாகிய திருமால், வே - மூங்கில், மைந்தன் - சிவன், (சிவன் திருநெல்வேலியில் ஆர் - மூங்கிலிற் பிறந்தார் என்பது கதை) காமன் - கற்பகத்துக் கிறைவனாகிய இந்திரன், வீமன் தம்பி - அருச்சுனன், கந்தனுக்கு மாமன் - காமன் - இந்திரன், மாமன் - குதினைக்கிறைவனாகிய நகுலன், தமயன் - தருமன், தந்தை - யமன், ராமன் - ராத்திரிக்கிறைவனாகிய சந்திரன், ராவணன் - ராத்திரி சிறமுள்ள மன்மதன்.

தமது பாக்குவெட்டி காணும்போனபோது பாடியது.

14. விறகுதறிக்கக்கறிநறுக்கவெண்ணோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப் பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றனொலாராகப்பிளந்துகொள்ளப் பறகுபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி இறகுமுனைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்திராயிற்கொடுப்பிரே.

இ - ள். விறகு தறிக்க - விறகைத் துண்டாக்கவும், கறி நறுக்க - கறியை நறுக்கவும், வெண் சோற்று உப்புக்கு - வெண்மையாகிய சோற்றிற் போடும் உப்பின் - பொருட்டி, அடகு வைக்க - அடகு வைக்கவும், பிறகு - அதின்பிறகு, பிளவு கிடைத்தது என்றால் - பாக்குப்பிளவு கிடைத்ததாயின், நால் ஆறு ஆக

பிளந்து கொள்ள - நாலாறாகப் பிளந்துகொள்ளவும், பறகு பறகு என்று சொறிய - பறகு பறகென்று சொறியவும், பதமாய் இருந்த - உபயோகமாயிருந்த, பாக்கு வெட்டி - பாக்கு வெட்டியானது, இறகு முளைத்து - இறகு முளைக்கப் பெற்று, போவது உண்டோ - பறந்துபோவதுண்டோ, எடுத்தீராயின் - எடுத்திருப்பீராயின், கொடுப்பீர் - கொடுத்து விடுவீராக, எ - று.

திருவேங்கட நாதன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடிய வினாவுத்தரம்.

15. இரவலனேபுனக்கில்லாதசென்னனிதயமென்ன
பரவணவேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையென்ன
தரவுரைசெய்திடவென்றனதற்கொன்றுஞ்சாற்றில்லையான்
வரதிருவேங்கடனாகாவென்றேன்பொன்வழங்கினேன.

இ - ள். இரவலனே - யாசகனே, உனக்கு இல்லாதது என்ன - உனக்கு இல்லாதது யாது, இதயம் என்ன - உன்மன மெச்சன்மையது, பர உணவது - மேன்மையாகிய உணவுக்கு ஆதாரம் யாது, சுவையற்றது என்ன - உனக்கு சுவையற்ற வுறுப்புயாது, சொல் பான்மை என்ன - சொல்லுதற்குரிய தன்மையது யாது, தர - நான் கொடுக்கும்படி, உரை செய்திட - சொல்லக்கடவை, என்றான் - என்று வினயினான், அச்சற்கு - அல்லினாவுக்கு, யான் ஒன்றும் சாற்றிலன் - நான் ஒன்றும் உத்தரம் சொல்ல வில்லை, (ஆயினும்) வரதிருவேங்கடனாகா என்றேன் - சிரேஷ்டமாகிய திருவேங்கடனாகா என்று சொன்னேன், (சொல்லுதலும் அந்தச்சொல்லின்பொருளையணங்கி) பொன்வழங்கினான் - பொன்னைக் கொடுத்தான்.

உனக்கில்லாத சென்ன	- வினா,	திரு	- உத்தரம் (சொல்வம்)
இதயமென்ன	„	புவம்	„ (புழுக்கும்)
உணவேது	„	கடன்	„ (கடன்பட்ட பொருள்)
சுவையற்றதென்ன	„	நா	„ (நாக்கு)
சொற்பான்மையென்ன	„	தா	„ (கொடு)

இவ்வாறு வினா வுத்தரமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்ளும்படி சுற்றலால் இப்பாடல் வினா வுத்தர மெனப்படும். இது சித்திரகவியினென்று.

தன் குறித்தீர்கிரங்கிப் பாடியது.

16. கல்லாதவொருவனைநான்கற்றயென்றேன்
காடெறியுமறவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியாணப்புலியேறென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன்கும்பற்றேனே
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்

இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்

யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே.

இ - ள். நான் - யான், கல்லாதஒருவனை - கல்விகல்லாத ஒருவனைநோக்கி, கற்றாய் என்றேன் - கல்விமானேயென்று புகழ்ந்தேன், காடுகளையும் மறவனை - நாட்டைவெட்டுகின்ற மறவனை, நாடுஆள்வாய் என்றேன் - நாட்டையாள்பவனெயென்று புகழ்ந்தேன், நான்-யான், பொல்லாதஒருவனை-பொல்லாதவனாகிய ஒருவனை, கல்லாய் என்றேன் - கல்லவனெயென்று புகழ்ந்தேன், போர்முக்கத்தை அறியாளை-யுத்தமுக்கத்தை அறியாதவனை, புலியேறு என்றேன் - ஆண்புலியே யென்றுபுகழ்ந்தேன், தும்பல்தோளை - சுருங்கித்திரைந்த தோள்சுளை, மல்லாரும் புயம் என்றேன்-மற்போர்க்குரிய புறங்கொண்டு புகழ்ந்தேன், நான் - யான், வழங்காதவையனை - கொட்டாத கையையுடையவனை, வள்ளல் என்றேன் - வறையாது கொடுப்பவனாகிய வள்ளலென்று புகழ்ந்தேன், (இவ்வாறு) இல்லாது சொன்னேனுக்கு - (ஒருவனிடத்தில்) இல்லாத குணத்தைச் சொன்ன எனக்கு, இல்லை என்றான் - (ஒன்றுமில்லை) இல்லையோவென்றான், யானும் - நானும், என்றான் குற்றத்தால் - என் பிழையால், ஏகின்றேன் - போகின்றேன், எ - று.

துன்பம்வருங்காலத்தில் எல்லாம் ஒருமிக்கவெவருமென்ப பாடியது.

17. ஆவீனமெழப்பொழியவில்லம்வீழ

அகத்தடியாற்றொய்நோவவடிவமசாவ

மாவீரம்போதுதென்றுவிதைகொண்டோட

வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்

சாவோல்கொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்

தள்ளுவொண்ணுவிருந்துவரச்சர்ப்பந்நிண்டக்

கோவேந்தருமுதுண்டகடலாக்கேட்கக்

குருக்களோதட்சணைகள் கொடுவென்றாரே.

இ - ள். ஆவீன - பசுவானது சன்றையின், மழைபொழிய - மழைசொரிய, இல்லம்வீழ - வீடுஇடிந்துவிழ, அகத்துஅடியாள் மெய்நோவ - வீட்டுவேலைக்காரி உடம்புநோவ, அடிமைசாவ-வேலைக்காரன்இறக்க, மா ஈரம் போருது என்று - மிகுந்த ஈரம்உலர்ந்து போகின்றதேயென்று, விதைகொண்டு ஓட - (விதைக்கும்பொருட்டு) விதையைக்கொண்டுஓட, வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள - வழியில் கடன்காரர்தடுக்க, ஒருவன் சாவோல்கொண்டு எதிரேசெல்ல - ஒருவன் சாவோலையெடுத்தெதிரேவர, தள்ளவொண்ணு விருந்து வர-நீக்கக்கூடாத விருந்தாளிவர - சர்ப்பம்நிண்ட - (அவனை) பாம்புகடிக்க, கோவேந்தர் - பூமியையாளுகின்றஅரசர், உழுதுஉண்ட கடமைகேட்க - நிலத்தைஉழுது பயிர்செய்துண்ட கடமையைக்கேட்க, குருக்களோ தட்சணைகள் கொடு என்றார் - ஆசாரியரோ தகஷணைதாவென்றார், எ - று.

வறுமைநீ துன்பத்தால்வருந்திப் பிரமணந்தீந்தித் துப் பாடியது.

18. கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தானா, இல்லைத்தான் பொண்ணைத்தான் நெனக்குத்தான் கொடுத்துத்தான் நிரட்சித்தானா, அல்லைத்தான் சொல்லித்தானாரைத்தான் வேலைத்தான் னையோவெங்கும், பல்லைத்தான் றுக்கத்தான்பதுமத்தான் புனியிறுந் பண்ணினானே.

இ - ன். பதுமத்தான் - தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், புனியில்-இவ்வுலகத்தில், கல்லைமண்ணை - கல்லையும்மண்ணையும், காய்ச்சிக்குடிக்க-காய்ச்சிக்குடிக்கும்படி, கற்பித்தானா-ஏற்படுத்தினானா, இல்லை - அப்படியன்றி, எனக்கு பொண்ணைகொடுத்து இரட்சித்தானா - எனக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றினானா, அல்லவெல்ல - துன்பத்தைச்சொல்லி, ஆரையோவ - யாரையொன்று கொள்ளட்டும், ஐயோ - அந்தோ, எங்கும் - (போகத்தகாத) எவ்விடத்திலும்போய், பல்லைச் சிறக்கப்பண்ணினான் - பல்லைச் சிறந்து கொஞ்சம்படி சிறுஷ்டியெய்தான், எ - று.

தம்மினும் சிவபெருமான் அதிகதுன்பமுள்ளவரென்பாடியது.

19. வஞ்சகர்பானடந்தலைந்தகாலிற் புண்ணும்

வாசநெறுமுட்டுண்டதலையிற் புண்ணும்

செஞ்சொல்லினைந்து நகுநெஞ்சிற் புண்ணும்

தீருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா

கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்

கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கொபமாகப்

பஞ்சவரிவெருவன்வில்லாடித்தபுண்ணும்

பாரென்றேகாட்டிகின்றான்பாமன்றானே.

இ - ன். வஞ்சகர்பால் - வஞ்சகரிடத்தில், நடந்து அலைந்த - நடந்தலைந்ததனா லுண்டாகிய, காலில் புண்ணும் - என் காலிலுள்ள புண்ணையும், வாசல்தொறும் - வீட்டுவாசற் படிகள்தோறும், முட்டுண்ட - முட்டுண்டதனால் உண்டாகிய, தலையில் புண்ணும் - தலையிலுள்ள புண்ணையும், செஞ்சொல்லை (கவிபாடுதற்கு) செம்மையாகிய சொற்களை, நினைந்து உருகும். ஆலோசித் துருகுதலா லுண்டாகிய, நெஞ்சில் புண்ணும் - மனத்திலுள்ள புண்ணையும், தீரும் என்று - நீக்கியருளுவீரென்று, சங்கரன் பால் - சிவபெருமானிடத்தில், சேர்ந்தேன் - அடுத்தேன், (சேர்தலும்) பரமன் - சிவபெருமான் - (எண்ணினோக்கி), அப்பா - அய்யா, கொஞ்சம் அல்ல - (உன்போலச்) சிறிதல்ல, பிரம்படியின் புண்ணும் - (பாண்டியனது) பிரம்படியாலுண்டாகிய புண்ணையும், வேடன் - வேடனாகிய கண்ணப்பன், கொடுகாலால் - வலியகாலினால், உதைத்த புண்ணும் - உதைத்ததனா லுண்டாகிய புண்ணையும், பஞ்சவரில் ஒரு

வன் - பாண்டவர் ஐவருள் ஒருவனாகிய அருச்சுநன், கோபம் ஆக - தனக்குச் கோபமுண்டாகி, வில்லால் அடித்த புண்ணும் - (பாக பதாஸ்திரம் பெறவந்த போது) வில்லினால் அடித்ததனா லுண்டாகிய புண்ணையும், பார் என் - பாரென்று. காட்டி கின்றான் - எனக்குக் காட்டிகின்றான், ஏ - று.

மழவரங்கன் என்பவனை யிழ்த்துப் பாடியது.

20. கள்ளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளங் கறுப்பி ல்லாத, உள்ளிக்கேன் பரிமாணங்க ஞுவர் சிலத்துக்கேன் விதைக ளொடித்துப்போடும், சுள்ளிக்கேன் கோடாலி துடைப்பத்திற்கேன் கவ ஈஞ்சம்மாபோகும், பள்ளிக்கேன திவீர மழவரங்க பூபனெனும் பட் டந்தானே.

இ - ள். கள்ளிக்கு - கள்ளிக்கெடிக்கு, முள்வேலி ஏன் - முள்ளினாற் செய்த வேலியாதுக்கு, கழுதைக்கு கடிவாளம் ஏன் - கழுதைக்கு கடிவாளம் யாதுக்கு, கறுப்பு இல்லாத உள்ளிக்கு - வெள்ளைப்பூண்டுக்கு, பரிமாணங்கள் ஏன் - பரிமாண திரவியங்கள் யாதுக்கு, உவர் சிலத்துக்கு - களர்சிலத்துக்கு, விதைகள் ஏன் - விதைகள் யாதுக்கு, ஒடித்துப்போடும் - ஒடித்தெறிகின்ற, சுள்ளிக்கு - சுள்ளி விறகுக்கு, கோடாலி ஏன் - கோடாலி யாதுக்கு, துடைப் பத்திற்கு - விளக்குமாறுக்கு, கவசம் ஏன் - மூடல்யாதுக்கு, சும்மாபோகும் பள்ளிக்கு - பயனில்லா திருக்கப்போகிற பள்ளிச்சா கியானுக்கு, அதிவீரம் - மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள, மழவரங் கூபன் என்னும் - மழவரங் பூபதியென்கிற, பட்டம் ஏன் - பட்டப்பெயர் யாதுக்கு. ஏ - று.

ஆரோ தன்மைந்தன்மீது பாடியது.

துறை - நற்றயிரங்கல்.

21. கயக்காவிராறுங் குழம்பிற் பிரசண்டா

காரார்கொடைச்செங்கையாரோ தன்மைந்தா

இயக்கரநின்மார்பிற்செழும்பு ன்ணையந்தார்

இப்போது நீநல்கினென்பதைபார்பிற்

சயக்காமவேளம்புதுதாராதுமுத்துத்

தாமஞ்சுடாசந்தநம்புகினாலும்

செயக்காதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்

தியென்னமீனாதுதிங்கட்கொழுந்தே.

இ - ள். கயம் - ஓடையிற்பூத்த, காவி-குவளை மலர்மாலையையும், நாமம்- பரிமளிக்கிற, குழம்பின் - சுந்தனக் குழம்பையு மணிந்த, பிரசண்டா - ப்ரசண்டனே, கார் - மேகத்தின் தன்மை, ஆர் - பொருந்திய, கொடை - ஈகையுள்ள செங்கை - செவந்த கையினையுடைய, ஆரோ தன்மைந்தா - ஆரோ தனது

புதல்வனே, இயக்கு ஐம் - விளக்க முண்டாகிய, நீன்மார்பில் - உன்மார்பில் தரித்த, செழு - ஞெழுமையாகிய, புண்ணையந்தான் - புண்ணை மலர்மாலையை, இப் போது நீ நல்கின் - இப்பொழுது நீ அருள்செய்சால், என் பேசைமார்பில் - என் பெண்ணினது மார்பில், சுயம் - வெற்றியையுடைய, காமவேள் - மன்மதனது, அம்பு - பாணம், தையாது - தைக்காது, முத்துச்சாமம் சுடா - முத்து மாலையின் சுடமாட்டா, சந்தனம் பூசினாலும் - சந்தனக்குழம்பைப் பூசினாலும், செயக்காது - வருந்தாது, வேயா-வேயங்கழு லோசையோ, செவிக்கும் பெறுக்கும் - காதுக்கும் பொறுத்திருக்கும், திங்கள் கொழுந்து - இளம் பிறையானது, சீயென்ன மீளாது - கொடுப்புப்போல மீண்டும்வராது, எ - று.

உன்புண்ணை மலர்மாலையைத் தந்தாயாயின், என்பெண் மன்மதபாணர் முதலியவற்றால் வருந்தான் என்பது கருத்து.

திருக்கடன் மல்லையில் சிவந்தான் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

22. சொன்னபன்ன மாபாடத்தான் வீதியில்வெற்றிலை மடித்துச் சுருளுந் தந்தான், கன்னலின் போதிரத்தந்தான் சுரப்பணித்தந்தானிரட்டைக்கடுக்கின்றந்தான், செந்நெல்லினை ஷுந்தந்தான் பேர்தந்தான் மல்லையில்வாழ் சிவந்தா னுங்கட், கென்னதந்தா னென்மவர்கட்கெத்தனைபுத் தந்தந்தா னியம்பத்தானே.

இ - ள். மல்லையில் வாழ் - திருக்கடன் மல்லையில் வாழ்கின்ற, சிவந்தான் - சிவந்தான் என்னும் பெயருள்ள கொடையானன், சொன்னம் அன்னம் ஆடை தந்தான் - பொண்ணையும் நல்ல போஜனத்தையும் நல்ல வஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான், வீதியில் - செருவில் என்று, வெற்றிலைச்சுருளும் - வெற்றிலைச் சுருளையும், மடித்து தந்தான் - மடித்துக் கொடுத்தான், கென்னதந்தான் - கல்லிறைத்த மோதிரத்தையும் கொடுத்தான், சுரப்பணி தந்தான் - சுரப்பணியென்னும் ஆபரணத்தையும் கொடுத்தான், இரட்டைக் கடுக்கன் தந்தான் - இரட்டைக் கடுக்கனையும் கொடுத்தான், செந்நெல்வினை ஷுந்தந்தான் - செந்நெல் விளைதற்குரிய ஷுரையும் கொடுத்தான், பேர்தந்தான் - சிறப்புப்பெயரையும் கொடுத்தான், உங்கட்கு - உங்களுக்கு, என்ன தந்தான் என்பவர்கட்கு - என்ன கொடுத்தானென்று வினவுவோர்க்கு, இயம்ப - சொல்லுதற்கு, எத்தனை உத்தரம் தந்தான் - எத்தனை மறுமொழிகளைக் கொடுத்தான், எ - று.

பரிசில்பெற்று வரும்போது கண்டவர் யாவரும்கேட்க மறுமொழிகூறி அலுத்துக்கூறியது. மல்லையில்வாழ் சிவந்தான் சொன்ன முதலியவற்றைக்கொடுத்தானேயன்றி வினாவோர்க்குச் சொல்லும் உத்தரங்களைக் கொடுத்திலன் என்பதுகருத்து.

சீதாராமன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

நடுவெழுத் தலக்காரம்.

23. அத்திரமவேலாவலயமிராசியொன்றிற்
கலைம்க்தபொழ்முன்றினிடையக்கரத்தால்
பொத்தநடுக்குற்றனைவந்தபடத்தேனிர்த
விதனமகற்றிசெற்றறையெழுத்தோராரில்
பத்துபடயானைத்தடிந்துபெண்ணைச் செய்து
பரிசினகரிலோளிநுதன்பணிந்துபோற்றா
சித்தசலேதெளிசின்கன்மவத்திற்றேன்றுஞ்
சீதாராமப்பலகபாகவானே.

இ - ள் அத்திரம - அத்திரபுடி, சீவலாவலயம் - கடல், இராசி ஒன்றி
ற்கு அமைத்தபொழி - ஒருராசிக்கமைத்த பொயராசியகண்ணி, மூன்றின் - இந்த
மூன்றின், இடைஅகரத்தால் - நடுவெழுத்துக்களால், மெத்தநடுக்குற்று -
மிகவும் நடுக்கமடைந்து, உண்ணாவது - உடைசெய்தல் - வந்து உண்ணையுத்
சேன், இச்சவிக்ஷம - அச்சம் - நுகர்வியக்கரை - சீக்கிவிதியாயாக, மற்றை
எழுத்து - ஒர் ஆயிரம் மற்றை ஆயிரத்துக்களினால், பத்து உடையானை தடி
த்து - பத்துத்தலைகளே உடையவனைக் கிடைத்து, பெண் ஆகச்செய்து - பெண்
றுருவாக்கி, பரிசின - அகரிலோளிநுதன்பணிந்துபோற்றுகிய திருமாலின், இரு
காள் - நூறந்தலைநவகலையே, பணிந்துபோற்றுவணக்கித் துதிக்கின்ற, சித்
தசலே - அழகினும் உடையனை எகரவகையே, தெளிசின்கன் - தெள்ளியசிக்
கனது, தவத்தின் - சித்தனதும் - சுவப்பேற்றாவகாட்சி, சீதாராம-சீதாராமனெ
னும் பெயருள்ள, மரபலதிரபாகவானே-பிரசித்தமான கொடையாளனே,எ-று

பகழி, கடல், கண்ணி - இந்த மூன்றிலுமுள்ள நடுவெழுத்துக்களைச்சேர்த்
தால் கடன் என்றாகும், மற்றைமுதலமுதி பொழுத்துக்களைச் சேர்த்தால், பழி.
கல், கணி என்றாகும். துவற்றில் மூன்றையாகிய பழியினால் ராவணனைக்கொ
ன்று, இரண்டாவதாகிய கல்லை அகலிசையென்னும் பெண்ணாக்கி, மூன்று
வதாகிய கணியை சுவாசிமாட்டிக்க உண்டவன் எனப்பொருளுரைத்துக்
கொள்க.

உலுத்தனாகிய ஒருவனை யிழித்துப் பாடியது.

24. கல்லாவமாரந்தேவருமாங்கழுகைகசடர்பொத்சமக்கும்
கடாவோவழுதுபயிரிடற்காங்கட்டர்பன்றிக்கிரையாகும்
புல்லேதீசர்வாகனமாம்பொதிபுஞ்சமக்கும்பிணமெனிலோ
பூசிமுடித்துமறையோர்க்குப்பொருளையீர்துபுகழெய்தும்.

மல்லார்குட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுநாஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடங்களைவிளக்கும்
அல்லாதுதுத்தன்நனக்கிணையாயாரைபுலரப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குறித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே.

இ - ள். கல் - கல்லானது, ஆலயம் ஆம் - கோயிலாகும், தேவரும் ஆம் - செய்வங்களுமாகும், கழுதை - கழுதையானது, கசடர் பொதி சுமக்கும்-இழி சனங்களுடைய பொதியைச்சுமக்கும், கடாவோ - எருமைக்கடாவோ, உழுது பயிரிடற்கு ஆம் - (சிலத்தை) உழுது பயிர்செய்ய உதவும், கட்டம்-மலமானது, பன்றிக்கு இரைஆகும் - பன்றிக்கு உணவாகும், புல் ஏறு - அற்பமாகிய எருது ஈசர்வாகநம்ஆம் - சிவபெருமானுக்கு வாகநமாகும், பொதியும்சுமக்கும் - மற்றையர்க்குப் பொதிசுமத்தும் உதவிசெய்யும், பிணம்எனிலோ - பிணமென்றாலோ பூசி - சந்தமூதலிய வற்றைப்பூசி, முடித்து - மலர் முசலியவற்றை யணிந்து, மறையோர்க்கு - வேதியருக்கு, பொருளைசுந்து - பணத்தைக்கொடுத்து, புகழ் எய்தும்-கீர்த்தியை யடையும், மல் ஆர் குட்டிச்சுவர் எனிலோ-வளமாகிய குட்டிச்சுவரென்றாலோ, மாடும்உரைஞ்சும்-மாடுகளும் உறிஞ்சுதற்குதவும், மறைவு ஆகும், மறைவும்ஆகும், மதியா - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாத, துடைப்பம் எனிலோ - விளக்குமாறு என்றாலோ, மாடகூடங்களை விளக்கும் - மாடமாளிகைகளை விளக்கஞ்செய்யும், அல்லாது - இவைகளன்றி, உலுத்தன் தனக்கு இணையாய் - லோபிக்குச் சமாநமாக, புவிமீதில் - பூமியின்மீது, யாரைஉரைப்பேன் - யாரைச்சொல்லுவேன், அவனைக்குறித்துக் கூறுமிடத்து-அவனைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில், அவனுக்குஅவனேசரி - அவனுக்குஅவனே சமாவாவான், ஏ - து.

திருவாரூர் தீயாகராயப்பெருமான் பவனியைத்தர்சித்த

தலைவிதன்னிலைமையை புவைக்கிணைகளோடு சொல்லியிரங்கல்.

20. வீரவெண்டையப் பிரதாபர் தியாகராசர் கமலேசுழ்

வீதிக்கண்டுபவனிகண்டுநிறைதகண்டுபந்தியாய்த்

துரநின்றபூவைகளடுத்துநின்றகிள்ளைகள்

துன்பமேயலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையாள்

மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிரவெலாம்

மங்கைமாந்தொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்

சூரிருந்துமுதலியில்லையென்றனையொழியுமோ

அதுவுமில்லையிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே.

இ - ள். வீரவெண்டையம் - வீரக்கழலையுடைய, பிரதாபர் - மிகுவிர், தியாகராஜர் - தியாகராயர், கமலேசுழ் - கமலாலயத்தைச்சூழ்ந்த, வீதிக்கண்டு - வீதியைநோக்கியும், பவனிகண்டு - அவரது பவனியைநோக்கியும், விறைதக

ண்டு - லைபவத்தேநோக்கியும், பந்தியாய் - வரிசையாக, தூரவீன்ற பூவை
கான்-தூரத்தில் வீன்ற நாகணவாய்ப் பறவைகளே, அடுத்தவீன்ற கிள்ளைகள்-
கிட்டிவின்ற கிளிகளே, துன்பமே அல்லாது - துன்பமேயன்றி, பாவி - பாவியா
கியநான், சுகம் அறிந்தது இல்லை - இன்பத்தை யதுபவித்தறிந்ததில்லை, மாரன்
ஆம்புபட்ட காயம் - மன்மதபாணம் தைத்தகாயமானது, மாறுது இல்லை - ஆறு
வதில்லை, இரவு எல்லாம் - இராமுமூதும், மங்கைமார்தொடுத்த சண்டை - பெ
ண்கள் தொடங்கினபோர், மாறுவதில்லை - நீங்குதலில்லை, என்செய்வேன்-நான்
யாதுசெய்வேன், ஆரூருந்தும் உதவியில்லை - யாரிருந்தும் சகாயமில்லை, என்
றன் ஆசைஒழியுமோ - என்னுளைப்பெருக்கம் நீங்குமோ, அதுவும் இல்லை-அது
வுக்கிடையாது, விதியைவொந்தும் ஆவது இல்லை - என்விதியை நொந்துகொ
ண்டாலும் உண்டாவதென்ற பயனுமில்லை, எ - று.

முநகரீமீது பாடியது.

சுசகபங்கி.

26. திமிரமறாது புலாதிக்களே சுருதேடரிதாய் மாறுஞ்

சென்னமகாமால் வசமோ தழுறுசிறு வரபின்மதியாலே
தூரசீகாமணியே கனிவாய் நன் கூடெனவே கூறுங்
குருபரகோலாகவளேளிதெயாடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவ சகோதரநாட்டாறுமேதேதும்
நளிகள்சேர்வேடுவனே புதுமணநறுமலர்புனைமாற்பா
அபரம்பிரானநுங்குஞ்சரிதோள் புணரடவனே மீறும்
அரகரவேளாயுதனே முதுகுமறையறுமுகமுருகோனே.

இ - ள். குமர - குமரக்கடவுளே, சிகாமணியே - யாவருக்கும் சிரோரத்
நமே, கனிவாய் - பரிவுகொண்டு, அருள் கூறி என்குதும் - திருவருளைப் பெற
க்கடவை பென்று சொல்லுகின்ற, குருபா - குரு சிரேஷ்டனே, கோலாகல
னே - சம்பிரமமுடையவனே, மெலு விளையகதேவ சகோதர - நமது விளையக
மூர்த்திக்குத் திருத்தம்பியே, நாள்கோழும் தேதும் - தினந்தோறும் சாராசா
ரங்களை தேர்ந்தறிந்த, சுவ்விமகள் - மான்மகனாகிய வள்ளிநாயகியை, சேர் -
புணர்ந்த, வேடுவனே - வேட்டனே, புதுமணம் - புதியவாசனையுள்ள, நறுமலர் -
நறுவிய புத்தபமாலைகளையணிந்த, மாற்பா - திருமார்பை யுடையவனே - அமரர்
பிரான் அருள் - தேவேந்திரன்பெற்ற, குஞ்சரி - தெய்வயானையின், தோள்
புணர் - தோள்களைத் தழுவிய, ஆடவனே - மஹாபுருஷனே, மீறும் அரஅர -
உயர்ந்த அரனுக்கரனே, வேலாயுதனே - வேற்படையை யுடையவனே, முது
மறை - பழமையாகிய வேதப்ரதிபாத்யனாகிய, அறுமுக-ஷண்முகனே, முரு
கோனே - முருக்கடவுளே, திமிரம்அருத - அஞ்ஞான இருந்நீங்காத, புலா
திகள் - ஐம்புலன் முதலியவைகள், தரு-தந்த, தேடு அரிதுஆய் - தேடிக்க
ண்டுகொள்ளல் அருமையாகி, மாறும் - மாறி மாறி வருகின்ற, சென்னம்-பிற
விகளிலுண்டாகிய, மகாமால்வசம் - பெரியமயக்கத்தின் வசப்பட்டு, மதம்உறு

உ.அசு இராமசுந்தர கவிராயர் பாடல்.

மதமிஞ்சுந்த, சிறுமையின் மதியாலே - சிற்றறிவாழ் உளதாகிய, விதியொடு-ஊழி
லால், குறுகிய-நேர்ந்த, மிடி-வறுமையை, தீராய் - நீக்கியருள்வாயாக, எ-று.

திமிரமறாதுபுலாதிகளேதரு - தேடரிதாய்
மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே - மதமுறு - சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயநுள் - கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே - விதியொடு - குறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதர - நாடொறுமே
தேறுந்நனிமகன்சேர்வேடுவனே - புதுமண - நறுமலர்புனைமாற்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர் - ஆடவனே
மீறும்மரகமவேலாபுதனே - முதுமறை - அறுமுகமுருகோனே.

ச த் த ப ங் கி யி ன் பி ரி யு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

1. திமிரமறாதுபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
குமரசிகாமணியேகனிவாயநுள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர்ஆடவனே.

டுகாச்சகம்.

2. தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுந்நனிமகன்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறும்மரகமவேலாபுதனே.

கலிவிருத்தம்.

3. மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே,
தேறுந்நனிமகன்சேர்வேடுவனே, மீறும்மரகமவேலாபுதனே.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

4. மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்,
புதுமணநறுமலர்புனைமாற்பா, முதுமறையறுமுகமுருகோனே.

குறுகியடிவஞ்சிவிருத்தம்.

5. சிறுமையின்மதியாலே, குறுகியமிடிதீராய்.
நறுமலர்புனைமாற்பா, அறுமுகமுருகோனே.

வேண்பா.

16. தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறுநகரிகள்சேர்—வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமரகமேலொழுகனே
கூடெனவேகூறுங்குநு.

இவற்றிற்கு மேலுள்ள முதற்பாட்டின் பொருளையே உணர்த்துக்கொள்க.
இந்தப்பாடல் ஏழுவகையாய் பிரிக்கப்பட்டு எழுபாடலா யமைதலால் சுத்த
பங்கி எனப்பட்டது.

மயிலால முநகீமீது பாடியது.

சு உ ப க் கி.

27. அரிமநகாகநுணையனே திடவாரணனேபோதன்
அரியிமபயோர்சூழ்புனிதாபலலாடரமிலமர்பொற்கரனே
கரிமுகனேசகோதரனேபடிவாரணனேநாதங்
கதிபுறமேவானவனேநலமிதுகயிலையன் துருவே
குரவலாதிபாமனிபயனேவடிவமுதேயோதுங்
குருமணிகேர்பார்பினனேபுலகநுள்சூழிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
பதியகமேவாழ்நுமாரகுளியாமயிலமலைக்குகனே.

இ - ள். அரிமநக - திருமாவலுக்கு மருகனே. கருணையனே - கருணைக்
கிருப்பிடமானவனே, திட ஆரணனே - எல்லாருக்கும் திருடதர்ப்ரமாணமா
கிய வேதப்ரதிபாத்யனே, போசன் - பிரமஹுய, அரி - திருமாலும், இமை
யோர் - மற்றைச்சேவரும், சூழ் - சூழ்த்து வணங்குகின்ற, புனிதா - பரிசுத்த
னே, புலவு அடர் அயில்-மாயிசம் பொருந்திய வேலாயுதம், அமர்-பொருந்திய
பொன்கரனே - அழகிய லையை யுடையவனே, கரிமுகன் - பாணை முகத்தோ
லாகிய விராயகனுக்கு, நேய - சகோதரனே - உண்புள்ள சகோதரனே, படிகா
ரணனே - உலககாரணனே, நாதம் - கதிஉறவே - நாத்தியாகிய சுற்றமே, வான
வனே - தேவனே, நலமிது - கன்மைமிக்குத்த, கயிலையன் - கயிலாயபதியாகிய
சிவபெருமானுக்கு, கல்கருவே - சிறத்த ஆடாரியனே, குரவு அவர் - குராமலர்
மாலையையும், நீபம் - கடப்பமலர் மாலையையும் அணிந்த, மணிபுயனே - அழகி
ய தோள்களை யுடையவனே, வடிவூர் அமுதே - தெளிவுமிருத்த அமிர்தமே, ஓ
தும் குருமணிகேர் - சொல்லப்பட்ட சிறமுள்ள மணிமாலையன் பொருந்திய,
மார்பினனே, திருமார்பை யுடையவனே, உலகு அருள்-உலகங்களை யெல்லாம்
சுன்ற, சூயில் - சூயில்போல் பவளாகிய உமாதேவி, உதவு-பெற்ற, உத்தமனே-
நல்லோனே, மரகதம் - மரகத மணிபோன்ற, மா - பெரிய, மயில் - மயிலை,
வாகனனே - வாகனமாக யுடையவனே, கொடிவாரணனே - கோழிக்கொடியை

யுடையவனே, கோது இல் - குற்றமற்ற, மதி அகம் - (அன்பரது) அறிவில், வாழ் - வாழ்கின்ற, குமரா - குமரனே, குலவிய - விளங்கிய, மயிலமை - மயிலா சலத்திலுள்ள, குணே - குகனே.

அரிமருகாகருணையனே - திட - ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்குழ்புனிதா - புலவடர் - அயிலம்பொற்கர
கரிமுகனையசகோதரனே - படி - காரணனே [னே
நாதங்கதி - புறவேவானவனே - நலமிது - கயிலையனற்குருவே,
குரவலர்நீபமணிப்புயனே - வடி - கூரமுதே
ஒதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே - உலகநுள் - குயிலுதவுத்தமனே,
மரகதமாமயில்வாகனனே - கொடி - வாரணனே
கோதினமதியகமேவாழ்குமரா - குலவிய - மயிலமைக்குகனே.

ந வ ப ங் கி யி ன் பி ரி வ

சந்திவந்திவிந்தம்.

1. அரிமருகாகருணையனே, கரிமுகனையசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே.

சந்திவந்திவிந்தம்.

2. புலவடர்மயிலம்பொற்கரனே, நலமிதுகயிலையனற்குருவே,
உலகநுள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலமைக்குகனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

3. அரிமருகாகருணையனே திடவாரணனே
கரிமுகனையசகோதரனே படி காரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே வடி கூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனே கொடிவாரணனே.

கொச்சகம்.

4. ஆரணனே போதன்னரியிமையோர்குழ்புனிதா
காரணனே நாதங்கதி புறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனே கோதினமதியகமேவாழ்குமரா.

சந்திவந்திவிந்தம்.

5. போதன்னரியிமையோர்குழ்புனிதா புலவடர்மயிலம்பொற்கரனே
நாதங்கதி புறவேவானவனே நலமிது கயிலையனற்குருவே

நூலுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகநுள்குமிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்துமரா துலகியாமிலமைக்குகனே.

கலிவந்தம்.

6. பொதன்னிமிமையோர்குழ்புனிதா
நாதங்கதிபுறவேவானவனே
நூலுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்துமரா.

தராடிவஞ்சிவந்தம்.

7. அழிவார் பொற்காணே, கயிலைநற்குருவே,
நூலுதவுத்தமனே, மயிலமைக்குகனே.

இடுவுமது.

8. திடவாணனே, படிக்காணனே
வடிக்காழுதே, கொடிவாணனே.

வெண்பா.

9. ஆணனேபொதன்னிமிமையோர்குழ்புனிதா
காழுகேகோதலுங்குருமணிசேர் - மார்பினனே
வாணனேகோதின்மதியகமேவாழ்துமரா
காணனேநாதங்கதி.

இவற்றிதகுமெல்லுள் ழாறாட்டின் கொருளையே உரைத்துக்கொள்க
இந்தப்பாடல் ஒன்பதுவகையாகப் பரிசேய்ப்பட்டு ஒன்பது பாடலா யமைதலா
ல் நவபங்கி எனப்பட்டது.

மதுரகவிராயர் பாடல்.

துரைங்கள் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

1. துங்கவரைமார்பாதுரைங்கழபதியே
இங்கோர்புதுமையிப்பக்கேள் - பங்கயக்கை
ஆவிலழக்குநான்குதலைந்தகுழையாறுமுலை
மாயவழியேழாமதி.

இ - ள். துங்கம் - பரிசுத்தமாகிய, வரை - மலேபோன்ற, மாப்பா-மாப்பையுடையவனே, துரைரங்க பூபதியே - துரைரங்கன் என்னும் பூபனே, இங்கு-இவ்விடத்தில், ஓர் புதுமை - ஒருபுகியசெய்தி உண்டு, இயம்பக்கேள் - அதை நான் சொல்லக் கேட்பாயாக, (என்னெனின்) பங்கயத்தை - தாமரை மலர் போலுங் கையினையுடைய, ஆயிழைக்கு-பெண்ணுக்கு, நுதல் நான்கு- நெற்றி நான்கு, குழை ஐந்து - காசணி ஐந்து, முலைஐறு-சனங்கள் ஆறு, மாயம் விழி ஏழ் - வஞ்சகமுள்ள கண்கள் ஏழு, ஆம் - ஆகும், மதி - (இந்தப்புதுமையை நீயே) ஆலோசித் தறிவாயாக, எ - று.

ஆயிழை - கன்னி - (ராசி), இதற்கு நான்காவது ராசி தனாக - (வில்)
 " " " " ஐந்தாவது ராசி, மகரம் - (மகரமீன்)
 " " " " ஆறாவது ராசி - கும்பம் - (குடம்)
 " " " " ஏழாவது ராசி - மீனம்-(கொண்டைமீன்)

ஒருபெண்ணுக்கு வில்லை க்குச்செற்றியும்,
 மகரமீனுருவமைந்த காசணியாகிய மகரகுண்டலமும்,
 குடம்போலுந் சனக்கல்லும்,
 கொண்டைமீன்போலுந் கண்களும் உளவென்பது கருத்து.

கொண்டுவிந்து போட்டுக் கொடுத்துஎன்று புடிவுபெற ஓர்
 வெண்பாப் பாடவேண்டுமென்று ஒருபுலவர்சமீபை
 கொடுக்கப் பாடியது.

2. அந்திவெடிமுல்லையரும் பெருத்துநான்வந்தேன்
 விரந்தைய்தாநாயகற்குமென்னியேன் - சுந்தரன்சேர்
 செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைப்
 கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொடுத்து.

இ - ள். மெல்லியலே - மிருதுவாகிய சுபாவமுள்ளதொழியே, அந்தி - மாலைக்காலத்தில், வெடி - மலர்கின்ற, முல்லை அரும்பு - முல்லைமுகைகளே, நான் எடுத்துவந்தேன் - நான் பறித்துவந்தேன், (அவற்றை) வித்தை ஆக - ஆச்சரியமுண்டாக, நாயகற்கு - சிலைவனுக்கு, சுந்தரம் போர் - அழகு பொருந்திய, செண்டு கட்டவேண்டும் - செண்டாகக் கட்டவேண்டும், திருவிளக்கிலே - திருவிளக்கின் கண், திரியை கொண்டுவந்து போட்டுக் கொடுத்து - திரியைக் கொண்டுவந்துபோட்டுக் கொடுத்திவிடு, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

3. சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்லருசாளரங்கள்
 பத்தியுலாவுப்பளிக்கறைகள் - இத்தனைவிட
 டிக்குச்சிலையாநிருப்பிடமென்றூர்சொன்ன
 டிக்குச்சிலையாணுக்கின் று.

இ - ள். சித்திரம் - சித்திரவேலை யமைந்த, மாமண்டபங்கள் - பெரிய மண்டபங்களும், நென்றல்வரு சாளரங்கள் - தென்றற்காற்று வருவதற்குரிய சாளரங்களும், பத்திலாவும் பளிக்குஅறைகள் - வரிசைகளாய் உலாவுதற்குரிய பளிங்கினுற் செய்யப்பட்ட அறைகளும்ஆகிய, இத்தனைவிட்டு - இத்தனையும்விட்டு, இ - இந்த, குச்சிலை - சிறகுமலை, யான் இருப்பு இடம்என்று - நானிருக்கற்குரிய இடமென்று, இக்கிலையானுக்கு - கரும்புவில்லை யுடையவனாகிய மன்மகனுக்கு, இன்று ஆர்சொன்னு - இன்றுயார்சொன்னார், எ -று.

திருவின்மறையில் காணத்தியம்ப முதலியார்என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் கான்தோறும் கம்பிட்டுத் துவரும் வித்வான் ஒருந்து அவர்கள் மனமகிழும்படி வேண்டிய பொருள்களைப் பரிசிலாகக் கொடுத்தவருவாக வழுத்தம், இவர் இப்படிக்கொடுத்தவருவதை வந்தார்ப்பாடசார் போள்விபற்று, விபாறமைகொண்டு, அவரிடத்திலிருந்த திருவியழுத்துப் பவந்தென்னடனன். அதனால் அவர் வறுமையடைந்து அத்தகையவிடம் செவற சேக்க துக்குப்போக எண்ணிப் புறப்பட்டிப்போய் அன்று காய்ச்சலாக வழுத்தருக்குச் சித்திரத்தின் ஒருபுறத்தில் படுத்திருந்தார். அப்போது வேவெறகுமரிலுள்ள ஒருவித்வான் இவரது கொடைச்சிறப்பைச் கேள்வியுற்று இவரிடத்திலுள்ள பரிசில்கள்பற்றி வரலாமென்று எண்ணிவந்தவர் வந்தச் சததிரத்தால் இவரிருந்த இடத்திற்கருகே ஒருபுறத்தில் படுத்திருந்தார். அத்திரவியில், அந்தவித்வான் பரிசில்கள் கவருத்தி தனதரித்திரத்தைக்கொக்கிச் செல்லவந்த.

4. சிவத்திரிந்துழைக்காநீழல்போல
காணக்கிருப்பாரோசநந் நுமலே - காணத்தி
நன்றைக்கேகொன்றைக்காரிசெங்கேகாணங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு.

இ - ள். ஸ்குரவே - வறுமையே, கீள் - செங்காலமாக, நீங்காநீழல் போல - எண்ணவிட்டு நீங்காநீழையெப்பால, திரிந்துழைன்றாய் - நீயும்திரிந்து உழைன்றனை, காளைக்குஇருப்பாரியோ - காளைக்குள் இருக்கப்போகிறாயோ, சின்றை காணத்திக்கு - சின்றையுள் காணத்தியம்ப முதலியாரிடத்துக்கு, சென்றக்கால் - போனால், சீவங்கே - சீவவிட்டீமா, காண்ககே - காண் எவ்விடமோ, இன்றைக்கு சற்றேஇரு - இன்றைக்குச் சற்றுநேரம் என்னிடத் திருப்பாயாக, எ -று.

இந்தப்பாடலை முதலியார்கேட்டு, இந்த வித்வான் நம்மைநோக்கிச் சென்று நம்மரில் நம்மைக்காணாது வருந்துவாரென்று இரக்கமுற்று, அவ்வித்வான் பொருட்டாக, அன்றிரவிற்குநே தம்மூரைவந்துசேர்ந்து தமதுமனைவியின் திருவாபரணங்களைவற்று, வித்வானை உபசரித்தற்கு வேண்டியபொருள்களெல்லாம் சித்தப்படுத்தி வைத்திருந்தார். மறுநாள் வித்வான் வந்து தம்மைக்கண்டவுடன் அவருக்கு எதிர்கோடல் இன்சொற்கூறல்முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து, விருந்துண்பித்தபிறகு, இப்படிப்பட்ட வித்வான்களுக்குக் கொடுத்

கப் பொருளில்லாதிருப்பதினும் இறப்பதே நலமென்றெண்ணி, தமதுவீட்டின் பின்புறத் தோட்டத்திலுள்ள ஒரு புறத்தில் கைமையைத்தார், அந்தப் புற்றிலிருந்த பாம்பு அவர்கையில் தன் தலையிலிருந்த மாணிக்கத்தை உமிழ்ந்துபோய்விட்டது. முகலியார் மனமகிழ்ந்து அசுனை அந்த விச்வானுர்துப் பரிசிலாகக் கொடுத்தனுப்பினார், அவர் அதை வாங்கிக்கொண்டு விக்ரயஞ்செய்தற்காக அந்தகாட்டரசனிடத்திற்கென்றனர், அரசனிடந்த ரத்தம்உமக்குக் கிடைத்ததெப்படியென்றவிலாவ, அவர் நடந்த செய்தியைச் சொல்லக்கேட்ட அரசன் நோவக்கொண்டு காளத்தியப்ப முசுவியாரை வரவழைத்து, நாம் உமது பொருள்களைக் கவர்ந்தபோது இதையெவ்விடத்தில் ஒளித்துவைத்திருந்தீர், இன்னும் இதுபோன்ற எவ்வெப்பொருள்களை ஒளித்துவைத்திருக்கின்றீர் என்றுவருத்த, முசுவியார் நடந்த செய்தியை உண்மையாய்க்கொன்னார். அதுகேட்டஅரசன் கிரகொன்னது உண்மையாயின் நாம் பார்க்க அந்தப் பாம்புவந்து தன்னிடத்துள்ள செவரத்தத்தை உமிழும்படி செய்வீராயின் ஒப்புக்கொள்வாம், அப்படி செய்யாதிருந்தால் உமது சிரசைவாங்கி விடுவோம்என்றான், அதுகேட்டமுகலியார் அப்படியே செய்கிறேனென்ற அரசனே மழைத்துப்போய் அந்தப்புற்றை வலம்வந்து நீ முன்னேனென்கு இந்த ரசுத்தையைக் கொடுத்தது உண்மையானால் உன்னிடத்திலுள்ள சுவரத்தையுமீர் இவ்வரசன்காண எங்குந் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று வணக்கித்த, அப்பாம்பு புற்றினின்றும் வெளிப்பட்டவந்து முசுவியாரைப் பிரசுக்கினஞ்செய்து அவர்க்கெத்திரை தன் சுவரத்தையமீற்றது இறந்துபோயிற்று, அதுகண்டஅரசன் மகிழ்ந்து அவரை காப்பகரித்து அவரிடத்திலிருந்து தான் முன்சுவந்த பொருள்களை யம் உன்னிடத்திலிருந்த திரவியங்களையும்கொடுத்து, சிறியேன் உமது சுகி மையைத் திறமாது செய்து அபராதத்தைக் கடித்தருளவேண்டுமென்று உறுதித்திட்டு வணக்கஞ்சென்றான். பிறகு முகலியார் வழக்கம்போலவேவருகிற விச்வானுர்துக்கு வணக்கிப் பொருள்கொடுத்து அவர்களை மனமகிழ்வித்துநீவ காண்டிருந்து இறுதிக்காலத்தில் சிவதமடைந்தார் என்பது கண்ணபரம்பரையாய்க் கேட்டசெய்தி.

பிரம்பூர் ஆந்தரங்கப் பிள்ளையின்மீது பாடியது.

5. உலங்கொண்டமணிப்புறே பிரம்பூரனந்தரங்கா வுன்பாற் செல்ல, வலங்கொண்டகருடனையா ற்டங்கண்டோ உமழினை நரையான் வலத்தேகண்டோம், பொலங்கொண்டமணிமாட மீறினக பிற்புறாவ மும்புதுவையென்னுப், தலங்கண்டோர் நனதுரக முகங்கண்டோமி னிலேவண்டுந் தனங்கண்டோரே.

இ - ள். உலங்கொண்ட - திரன் கல்லினுருவத்தைக்கொண்ட, மணி - அழகாகிய, புயனே - தோள்களையுடையவனே, பிரம்பூர் ஆனந்தரங்கா - பிரம்பூர் ஆந்தரங்கனே, உன்பால்செல்ல - உன்னிடத்திற்குவர, வலங்கொண்ட கருடனே - வலமாகவந்தகருடனே, யாம் இடம்கண்டோம் - யாம்இடம் வரப்பாற்றீதோம், எழில்நரையான் - அழகாகிய சிச்சிவிக்குருவியை, வலத்தேகண்

டோம் - வலப்பக்கத்தில் வரப்பார்த்தோம், பொலம்பொண்ட - பொன்வேலை செய்யப்பெற்ற, மணிராடரீமியையில் - ரக்கசிதமாகிய மாளிகைகளின்மீது, புயல் தவழும் - மேகங்கள் தவழுகின்ற, புதுவையென்னும் - புதுவையென்கிற - சலங்கண்டோம் - பட்டணத்தைப்பார்த்தோம், கினது நகைமுகங்கண்டோம் - உனது நகைமுகத்தைப்பார்த்தோம், இனிவேண்டும் தனங்கண்டோம் - இனி யாம்விரும்புகின்ற திரவியத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

பிரம்பூர் - புதுவையின் ஓப்பிரிவு.

இறுவரு.

(1. கார்ப்புடக்க கரதலக்கான் றுலாதிருவேல் கடமாறித்த கன் னெவங்கர், பேர்ப்புடக்க வானந்தாங்க மிபாலாநின் பிரம்பூர்நா ட்டில், நேரிழைக்கு விழியேழு முப்பாறுகாந்தர்து நெற்றிநான்கு, பாரிபுத்தி விப்பதுவா கன் னெவந்தேனி கன்பாணைப் பகர்ந்திடாயே.

இ - ன். கார்ப்புடக்க - பிச்சுதிருநல்லாமைப்பெண்ட, கரதலத்தா ன் - கையைமட்டையவற்ற, றுலா - மரபுப்பூசிய, திருவேங்கடம் அளித்த - திருவேங்கடம் என்னும் திருத்தாவளத்து நன்ற, கன்னு - கண்ணே, எங் குப்போயாபுத்த - எவ்விடத்திலும், பார்ப்புடக்கப்பெற்ற, ஆனந்தரங்க மகிபாலா - ஆனந்தரங்க மகிபாலா, கன்பாணைப் பார்ட்டில் - உண்பிரம்பூர் நா ட்டின்கண், விழியேழு - மூன்று, விழிஎழு - கண்கள்எழு, முலை ஆறு - கணங்களுமா, நெற்றி - நெற்றி, பகர்ந்திடாயே - நெற்றிநான்கு, பார்ப்புடத்தில் - பார்ப்புடத்தில், திருவதமை - கன் னெவந்தேன் - இங்கப்பது மைடைக் கன் னெவந்தேன், ஆனந்தேன் - இ - ன். பார்ப்புட, பகர்ந்திடாய் - சொல்லாய், எ - று.

விழியேழு முப்பாறுவற்றின் பொருள் "துங்கவரைமர்பா" என்னும் பாட் டெரையில் காண்க.

அரங்கன் என்றும் பிரபுவினிடத்தின்போய் அவசரப்பட்டதனால்

அவன் ஏன் பாக்கியம் என்றதற்கு விடையாகப் பாடியது.

7. கொக்குப்பறக் கும், பப்பறக் கும் துருவிபறக்குருவியில்பறக்கும் பக்குப்பொறுக்ககருநப்பறப்பாணைன்பறப்பேனராதிபனை திக்குவிசயஞ்செறுத்தியுயர்ச்செங்கோளடாத்துமரங்காநின் பக்கமிருக்கவொருநாளுப்பறவேன்பறவேன்பறவேனே.

இ - ன். கொக்கு பறக்கும் - கொக்குப் பறவாசிற்கும், புறபறக்கும் - புற ப்பறவாசிற்கும், குருவி பறக்கும் - குருவி பறவாசிற்கும், குயில் பறக்கும் - குயில் பறவாசிற்கும், நக்குப் பொறுக்கிக்கும் பறப்பர் - எச்சிற்பொறுக்கிகளும் பற ப்பர், நான் ஏன் பறப்பேன் - நானேன் பறக்கிறேன், நரஅதிபனே - நரேந் திரனே, திக்குவிஜயம்செலுத்தி - அஷ்டதிக்குகளிலும் வெற்றியைச் செலு

த்தி, உயர் - உயர்ந்த, செங்கோல் நடாத்தும் - செங்கோல் நடாத்துகின்ற, அரங்கா - அரங்கனே, சின்பக்கம் இருக்க - உண்பகங்கிருக்கும்போது, ஒருநாளும் பறவேன் பறவேன் பறவேன் - ஒருகாலத்திலும் பறவேன் பறவேன் பறவேன், எ - று.

ஒருபெண்ணைக்கண்டு மோகித்துப் பாடியது.

மூவொன்ப தென்பதிலேநாநரில்லமொய்வனத்தில்

தாவுந்தனி ஒருகந்தானில்லை - கேரே

வளையாநடையிலேவாசிறுகனிமழம்

முலையாளையான்முயங்குதற்கு.

இ - ள். வார் இறந - சச்ச இறநுப்படி, விம்மும் முலையாளே - பருத் - தனக்களையுடையவளே, யான் முயங்குதற்கு - நான் தழுவுதற்கு, மூவொன்பது என்பதில் - இருபத்தேழு நகரத்திரர்களில், ஒர் நான் இல்லை - ஒருநகரத்திரமில்லை, மொய்வனத்தில் - நெருங்கிய காட்டில், தாவும் - தாண்டித் திரிகிற, தனிமிருகம்இல்லை - ஒப்பற்றமிருகமில்லை, கேரேவளையா நடைஇல்லை - நேராகவளையா நடையுமில்லை, எ - று.

மூவொன்ப தென்பதி லேநாநான் - உச்சரம் (மறுமொழி), மொய்வனத்தில் தாவுந்தனிமிருகம் - வேல்கை (பொன்), கேரேவளையா நடை - அன்னம் (சோறு), இந்தப்பெண்ணை யான் தழுவுதற்கு ஒரு மறுமொழியுஞ் சொல்லான். என்னிடத்தில் பொன்னும் அன்னமும் இல்லை, உப்படித் தழுவுவேன்என்பது கருத்து.

வேதாசலம் என்றும் பிரபுவினீந்து பாடியது.

1). தனம்பொன்பணம்படைத்தபாபிப்பப்பின்னே

முனம்பிச்சைகன்வனிலேமூட்டை - கனம்பெற்ற

மீதலத்தூர்போற்றுகின்றவேதாசலாநீனைப்போல்

சுதலத்தபார்க்கிலேபென்.

இ - ள். தனம்படைத்த சுப்பு - தனத்தைப் படைத்தசிவனும், பொன்படைத்த அரி - பொன்னைப் படைத்திருமாலும், பணம்படைத்தபாம்பு-பணத்தைப்படைத்த ஆதிசேடனும் ஆகிய, இன்னொரு - இத்தன்மையோர், முன்னம் - முற்காலத்தில் (முறையே), பிச்சை - பிச்சையெற்பவராயும், கன்வன் - திருடராயும், சிலமூட்டை - ஆமியாகிய மூட்டையைச் சுமப்பவராயும் (இருந்தார்களேயன்றி), கனம்பெற்ற - பெருமைபெற்ற, மீதலத்தும் போற்றுகின்ற - விண்ணுலகத்திலும் புகழப்படுகிற, வேதாசலா - வேதாசலனே, நீனைப்போல் - உன்னைப்போல், சுதல் அத்தம்ஆர்கிலர் - கொடைக்கையைப் பெற்றிலர், என் - (காரணம்) யாது, எ - று.

தன்னம் - மான்கன்று, இதுதன்னம் எனத்தொகுத்தது. பொன் - இலக்குமி, பணம் - படம், பாம்பு - பாப்பு எனவலித்தது. மாணத்தரித்த சிவன்

பிச்சையெடுத்தான், இலக்குமியைப்படைத்த திருமால் திருடினான், படத்தை
பெற்ற ஆதிசேஷன் பூபாரத்தைச் சுமந்தான் என்பது கருத்து.

சீனிவாசையன் என்னும் அந்தணன்மீது பாடியது.

துறை - தலைவியிரக்கல்.

10. சேரநாடுவெல்லாம்வெண்டிங்களானமேசேர்ந்தால்

ஆராவமுதாமைன்னுச்சரியம் • ஆராமல்

நானிவாசைமேவநாசையன் தந்தருளும்.

சீனிவாசையன்மணஞ்செய்து.

இ - ள். அன்னமே - அன்னமே, ஆராமல் - ஆராயாமல், நான் - யான்,
இ ஆசைமேவ - இச்சம் பழித்தந்தந்தையடைய, நரசையன் தந்தருளும் -
நரசையன்பெற்றருளிய, நானிவாசையன் - சீனிவாசையன் என்பவன், மணம்
செய்து - விவாகஞ்செய்து, சேரநாடு - என்னைச் கூடாதநாளில், வென்றி
ங்கள் - வென்றையாகிய சங்கிரம், எல்லாம் - தூரியனாகின்றான், சேர்ந்தால்-
கூடினால், ஆர அமுதமும் - உதவிட்டால் அமுதம் ஆகிறான், என் ஆச்சரி
யம் - என்ன ஆச்சரியம். ஏ - று.

அன்னம் - கொழு என்றலுமென்று, சீனிவாசைமேவ என்பதற்கு - நா
னிந்த ஆசையைப்பொருள் எனினுமாம்.

கலசை வேதாசலன்மீது பாடியது.

11. அஞ்சம்பிணிலெய்தும் நன்னடைக்கன்னிகையை

அஞ்சம்பிணிலெய்யுமாபாவி • நெஞ்சமுறார்

காலிக்கணந்தார்க்கலசைவேதாசலனே

காலிக்கணந்தார்க்கடது.

இ - ள். அஞ்சம் - அன்னங்கள், பின்னால் எய்தும் - பின்தொடர்தற்கு
ரிய, அன்ன - அப்படிப்பட்ட, நடை - நடையையுடைய, கன்னிகையை -
பெண்ணை, அஞ்ச அம்பினால் எய்யும் - பஞ்சபாணங்களால் எய்கின்ற, அப்
பாவி - அந்தப்பாவியாகிய மன்னதன், நெஞ்சமெறும் - மனத்தில் பொருந்தி
யிருக்கிறான், காலிக்கண - கருங்குவளை மலர்மீது, நந்து ஆர் - சங்குகள் தவழ்
கின்ற, கலசை வேதாசலனே - கலசையில்வாழும் வேதாசலனே, இக்கணம் - இந்
தக்ஷணமே, தார்கள் தந்து - உன்மாலையனைக்கொடுத்து - கா - ரக்பி, ஏ - று.

காலிகள் நந்து ஆர் எனப்பிரித்து - குவளைமலர்த்தேனைச் சங்குகள் உண்
னுகின்ற என்றலுமாம். காலிக்கணந்தார் - குவளைமலர்த் தொகுதியாற் சமை
த்த மாலையைத்தரித்த எனப்பொருள் கூறுதலும் ஒருவாறு பொருந்துமாயினும்
சுற்றடியில் தார் என்பது மாலையென்றே பொருள்கொள்ளச் சித்தலால்
பொருத்தப் பொருளன்றென்க.

இதுவுமது.

12. மதுமேவுதவன்யணிபுயனென்றேனே
மருவனஞ்சுழ்கலசைநகர்மன்னென்றேனே
முதுநீதிதெய்வசுகாமணிபாவுக்கு
முத்தவொருமகனைநான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனென்மேற்சன்னடை
பண்ணுகின்றானவனாற்படுநுன்பத்தால்
இதுவேதாசலென்றேனிதற்கென்னன்னை
ஏதேதோவைதுபழிநிகின்றானே.

இ - ள். மதுமேவு - மென்பொருந்திய, குவளை - குவளை மலர்மலையை, அணி - அணிந்த, புயன் என்றோனே - மேற்சன்னடை யுடையவன் என்று சொன்னேனா, மருவனம் - சூழ் - வாசனை உபாருந்திய சொல்லுதலுத்த, கலசைநகர்மன் என்றேனே - கலசைநகரத்திலுந்து இறந்தவனென்று சொன்னனா. முதுநீதி - உயர்ந்த நீதிமார்க்கத்தை யுடைய, தெய்வசுகாமணி - மாறுக்கு - செய்வதிகாமணி யென்றும் பெரியோனுக்கு, ஒரு - ஒப்பற்ற, முத்தமகன் என - முத்த குமாரன் என்று, நான்மொழிந்திட்டவனா, நான் சொன்னனா, பதுமா ஆசனத்திமகன் - தாமரை மலரை ஆசனமாகவடைய நிருபகனக்கு புசல்வனாகிய மன்மதன், என்மேல் - என்னை - பண்ணுகின்றான் - என்பனாற்படுபவனென்று, நான் அவனல்லபரிம - நுன்பத்தால் - பரிம - அவனல்லபரிம - நுன்பத்தினால், இது - இது ஆசலம் என்றேன் - இது என்ன நுன்பம் என்று சொன்னேன், இவற்கு - இதைச்சொன்னதற்கு, என்னன்னை - என் தாயாவன், ஏதேதோவைது - ஏதேதோதிட்டி, பழி - இவ்கின்றான் - உன்னை சும - துகின்றான், எ - று.

இது வேதாசலம் என்பதை இது வேதாசலம் எனப்பிரித்துப் பிரபுவின் பெயராகக்கொள்க.

இதுவுமது.

13. பூங்கமலன்சுகலசவேதாசலன் போலுருவ வாமக்கும்பொற்றி
லானென், நுங்கயவாரசொலக்கேட்டு வானியரிபாலுநாக்கவடைந்தா
ளன்றேனா, தூங்குவனம்போயிருந்தானரிடத்திற்சொல்லபித்தாய்ச்
சுழலலுற்றான், ஏங்கியத்தத்திறங்கற்பாணிவனாஸில் வீற்றிருந்தா னெழி
ற்கண்மாளே.

இ - ள். பூகமலன் - பொலிவாகிய தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், கலசை - கலசைநகரில் வாழ்கின்ற, வேதாசலன்போல் - வேதாசலன்போல, உரு அமைக்கும் - உருவ முண்டாக்குகின்ற, பொற்பு இல்லான் என்று - திறமையல்லாதவனென்று, ஆங்கு அயலார் சொல்லக்கேட்டு - பிறர் சொல்லக்கேட்டு, வாணி - சரசுவதி, அரிபால் உரைக்கவுடைந்தான் - திருமாலினிடத்தில் சொல்லப்போனால், அன்றேனா - அந்தத்திருமால், தூங்குவனம்போ

ய் இருந்தான் - தூக்குதற்குரிய வனத்துக்குப் போயிருந்தான், அரணிடத்தில் சொல்ல - சிவனிடத்தில் சொல்ல, பித்தாய் சுழலல் உற்றான் - அவன்பித்தனை சிச் சுழலாசின்றான், ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, அந்ததிறம் கற்பான் - அந்தத்திறமையைக் கற்கும்பொருட்டு, இவன் நாவில் வீற்றிருந்தான்-இந்த வேதாசலனதுநாவில் வீற்றிருந்தான், எழில் கண்மாளே-அழகிய கண்ணையுடைய சரசுவதி எ-று.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடல்,

குழணராஜன் தன் கமையனேடு விரோதப்பட்டு காட்டில் இருந்த

போது அவன்டம் சென்று பாடிய அகவல்.

1. ஆடெரிபடர்ந்தகோடியரடுப்பில்
ஆபிழப்பத்திப்பசியுழல்
இல்லிதூர்த்தபால்நாவறுமுலை
சுவவதொறுஞ்சுவவதொறுப் பால்காணாமல்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயாமு
என்முகநோக்கிவந்தனக்குமுறை.

இ - ள். குமுறை - குமுணராஜனே, ஆடெரிபடர்ந்த - அசையாசின்ற அக்கிச்சுவலைகள்பற்றி, கொடி உடர் அடுப்பில் - கொம்புயர்ந்த அடுப்பில், ஆம்பிழப்ப - காணான் முக்கவும், சீபசி உழல்-கொடியபசியென்னும் பொருள் நீங்கா துழலவும், இல்லிதூர்த்த பால்நாவு வறுமுலை-துளை தூர்ந்தனவாகிய அழகற்ற வெறுமுலைகளை, சுவைத்தோறும் சுவைத்தோறும் - சுவைக்குந் தோறும் சுவைக்குந் தோறும், பால் காணாமல் - பால் சரக்கக்காணாமல், குழவிதாய்முகம் நோக்க - குழந்தை நாயின் முகத்தைப் பார்க்க, மனைவி என்முகம் நோக்க - மனையாள் என்முகத்தைப் பார்க்க, யாமும் - நாமும், கின்முகம் நோக்கிவந்தனம் - உன்முகத்தைப் பார்க்குவந்தோம், எ - று.

அதைக்கேட்ட குழணராஜன் சொல்லிய அகவல்.

2. அந்தநாள்வந்திலையருந்தமிழ்ப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொத்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்ததன்
விலைதனைப்பெற்றுன்வெறுமைநோய்களையே.

இ - ள். அருங்கவி புலவோய் - அருமையாகிய கவிபாடுதலில் வல்லபுலவனே, நீ அந்தநாள் வந்திலை - நீ அந்நாளில் வந்தாயில்லை, இந்தநாள் - இந்நாளி

ல், நொந்துவந்து என்னை அடைந்தாய் - வருந்திவந்து என்னைச் சேர்ந்தாய், (ஆயினும் அஞ்சவேண்டாம்) தலைதனை கொடுபோய் - என் தலையைக் கொண்டு போய், தம்பிகைகொடுத்து - என் தம்பியின் கையில் கொடுத்து, அதன்விலைதனை பெற்று - அதன்கிரயப் பொருளைப்பெற்று, உன்வெறுமை நோய்களை - உன் வறுமையாகிய பிணியை நீக்குவாயாக, எ - று.

அந்தநான் என்றது தன் தமயனோடுகூடி அரசாண்டுகொண்டிருந்த காலத்தை. இக்குமுண ராஜனிடத்தில் பொருளில்லாமையாலும், தன்னிடத்தில் உள்ள பகையால், தன் தலையை வெட்டிக் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பவர்களுக்கு ஆயிரம்பொன் தருவதாக அரசாளும் தன் தம்பி பறைசாற்றியதை யறிந்திருந்தமையாலும், புலவன் வறுமையைக் களையும்பொருட்டுத் தன் தலையைக் கொடுக்க இசைந்தான்.

புலவர் குமுணராஜன் தலைபோல் பொய்த்தலை செய்வித்துக்கொண்டு போய்க்கொடுத்து பொன்னைப்பெறவிந்ம்பி, மாந்தையென்றும் ஊரில் வாழ்கின்ற கம்மாள் நெருவனைக்கண்டு, குமுண ராசன் தலைபோல்செய்து தரவேண்டும் என்று கோடக அவன்செய்துகொடுத்த பொய்த் தலையை வியந்து பாடியது.

3. மாந்தையிலே வாழமுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழம்போகிரண்டுண்டு - வேந்தர்
முடித்தழம்புன் காலிலேமுத்தமிழோர்க்கியும்
படித்தழம்புன்கையிலேபார.

இ - ள். மாந்தையிலே வாழும் மாந்தையென்றும் ஊரில் வாழ்கின்ற, முகுடத்தியாகி - முகுடதாசன் செய்வோனே, உனக்கு எந்ததழம்போ இரண்டு உண்டு - உனக்குத் தாக்குதற்குரிய வயக்கள் நூரண்டிண்டு, (எவ்விடத்துண்டு உன்காலிலே - உன்பாதத்தில், வேந்தர் முடித்தழம்பு - அரசரது முடிப்பட்ட வடுக்களுண்டு, உன்கையிலே-உன்கையில், முத்தமிழோர்க்கு ஈயும்- முத்தமிழ்ப் புலவருக்கு அளந்து கொடுக்கின்ற, படித்தழம்பு - படிப்பட்ட தழம்பு உண்டு, பார் - நோக்கு, எ - று.

அரசன் தனிதம்பியாகிய குமுணனை வியந்து பாடியது.

4. வெம்புங்காலவெதும்பினிழுஞ்சிரர்
செம்பொன்கோடினிலையெனச் சிந்தித்தான்
உம்பர்நாமுலகினுந்தேடினுப்
எப்பிபோலெமக்கியாவருரியே.

இ - ள். வெம்புங்கால - பகைவர் வெட்டுக் காலத்தில், வெதும்பி விழும் சிரம் - கொதித்து விழுகின்ற தலையானது, கோடி செம்பொன் விலையெனச்

சிந்தித்தான் - கோடி செம்பொன் விலைபெறுமென்று கருதினான், (ஆதலால்) உம்பர்நாடும் - சேவலோகத்திலும், உலகினும் - இவ்வுலகத்திலும், தேடினும் - தேடினாலும், எம்பிபோல் - என் தம்பியைப்போல, எமக்கு உரியவர் யாவர் - எமக்குரியராவார் யாருளர், எ -று.

புலவர் துழணாசனீது பாடியது.

6. ஆறுபெருக்கற்றருந்திடர்தான் பட்டாலும்
ஊறல்வாயாதோவுலகாற்றத் - தேற
வறியையோயானுவிரென்கலியைமாற்றற்
சிறியையோசர்க்குமுணொப்படி.

இ - ள். சர்க்குமுணு - சிறப்பள்ள குமுண்ணே, 'ஆறுபெருக்கு அற்று - ஆறுனது சிற்பெருகுத லெழுதித்து, அநுசிடர்சான் பட்டாலும் - மிக்க மணல் மேடுகளாய் விட்டாலும், உலக - ஆற்ற - உலகத்தாருடைய தாகந்தணித்தற்கு, ஊறல் அமையாதோ - அகன் கண்ணுள்ள ஊற்றுப்போதாதோ, (அதுபோன்ற கீழும்) தேற வறியையே ஆறும் - விசாரிக்க வறியனே யாயினும், என்கலியை மாற்ற-என் வறுமையைச் சர்க்கு, சிறியையோ-சிறியை யாவையோ, எ-று.

முருகர் பாடியது.

என்மதனைச் சர்க்குத் தலைவி கூறிவது.

6. வில்லைவளையாதே - மனமுறுக்கிச்சினத்தா
முல்லைவரன்மையென்போன்மோதாதே - சில்லடா
வந்தாரடாமுருகர்வந்தகடப்பந்தாஸரத்
தந்தாரடாமணாதா.

இ - ள். மனமதா - மனமதனே, முருக - முருகக் கடவுளானவர், வந்தார அடா - வந்தாரேடா, வந்துகடப்பந்தாணத்தந்தார அடா - வந்து கடப்பமலர் மாலையைத் தந்தாரேடா, (ஆதலால் இனி) வில்லை வளையாதே - உன் கரும்புவில்லை வளக்காதே, மீசை முறுக்காதே - உன்மீசையை முறுக்காதே, முல்லை மலர் அம்பை - முல்லைப்புகைய பாணத்தை, என்மேல் மோதாதே - என்மேல் ஏவாதே, சில்லடா - சில்லேடா, எ -று.

முருகர் தமது மாலையைத் தந்தாராதலால் இனி உன் ஆண்மையன் படாதென்பதாம்.

நிருச்சேந்தரீ முருகர்மீது பாடியது.

அன்னவினெது.

7. செந்திற்குமாரன்றிருவழகைக்கணடவுடன
வந்திக்குமாரன்வதைக்கிறன் - அந்திக்கு

முன்னமேசென்றென துமோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன்யான்.

இ - ள். அன்னமே - அன்னப்பறவையே, செந்தில்குமாரன் - திருச்செந்தூர்க் குமாரவேளின், திரு அழகை கண்டவுடன் - சிறந்த அழகைப் பார்த்தவுடனே, இக்குமாரன்-கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், வந்துவதைக்கிறான்-வந்து வருத்துகின்றான், (ஆதலால்) அந்திக்கு முன்னமே சென்று - அந்திக்காலம் வருவதற்கு முன்பே போய், எனது மோகம் எல்லாம் சொல்லி வந்தால்-என் விருப்பத்தை யெல்லாம் அவருக்குச் சொல்லி மீண்டு வருவையாயின், யான் கும்பிடுவேன் - நானுன்னை நமஸ்கரிப்பேன், எ - று.

தூதுவனெடு தலைவி கூறியதாகப் பாடியது.

5. தங்கடனமிருக்கத்தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கேயிச்சிப்பார் - எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாவிருக்குங்காப்பாணங்கள்பட்டுப்
பிச்சிருக்கும்வேண்டாப்பினார்.

இ - ள். பிள்ளாய் - குழந்தாய், தார்வந்தா எல்லோரும் - மாலையை யணிந்த அரசரெல்லாம், தங்கள் தனம் இருக்க - தங்கள் பொருளிருக்க, எங்கள் தனத்துக்கே இச்சிப்பார் - எங்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள், எங்கள் தனம் - எங்கள்பொருள், கச்சிருக்கும் - வெறுக்கப்பட்டிருக்கும், பால் இருக்கும் - பாகங்களுக் குரியதாயிருக்கும், கம்பாணங்கள் பட்டு பிச்ச இருக்கும் - மன்மதபாணங்கள் படுதலால் பிதிர்ந்திருக்கும், (ஆதலால்) வேண்டாம் - (எங்கள்பொருள் உம்மரசருக்கு) வேண்டாம்.

எங்கள் தனம் - எங்கள் முலையென வேறொரு பொருள், இப்பொருட்டு, கச்சு - ரவிக்கை, பால்-அமுதம், பிச்சு - பிச்சப்பட்டு என்றுரைக்கறுக.

கூவத்து நாரணன் என்னும் பிரபு இறந்ததங்கிரங்கி
யமனைக்குறித்து நிந்தித்துப் பாடியது.

9. இடுவோர்சிறிதிங்கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நமனேகெடுவாய் - பெபாவி
கூவத்துநாரணனைக்கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோகரிக்கு.

இ - ள். கெடுவாய் நமனே - கெடுவோயாகிய யமனே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இடுவோர் சிறிது - கொடுப்போர் சிலர், இரப்போர் பெரிது - யாசிப்போர் பலர், (அப்படியிருக்க) பெபாவி - மிகுபாலியே, கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே, கரிக்கு - கரியின்பொருட்டு, கற்பகப்பூகாவெட்டல் ஆமோ-கற்பகப்பூஞ் சோலையைவெட்டுதல் தருமோ. எ - று.

செய்யூர் நயினாமீது பாடியது.

தலைவிசூற்று.

10. மைநூநங்கண்ணர்மயங்கப்பொருகரும்பு
கையுருங்காமாவன் கண்ணனை-செய்யூர்
வளவனையினென்றிரிந்தவாறு எனக்குச்சொன்ன
உளவனையினென்றுரை.

இ - ள். மைநூரும் கண்ணர்மயங்க - அஞ்சும் எழுதியகண்களையுடைய
மாதர் மயங்கும்படி, பொரு - பொய்செய்கிற, கரும்பு - கரும்பு வில்லை, கைகூ
ரும் - கைகொண்ட, காமா - மனமகினை, செய்யூர் வளவன் நயினன் - செய்
யூரில் வாழ்கின்ற கோழனை சேர்த்த நயினன் என்பவன், பிரிந்த ஆறு - என்
னைப்பிரிந்த விசத்தை, உளக்குச்சொன்ன உளவனை - உனக்குச்சொல்லிய உ
ளவானனை, இன்னான் என்று - இன்னவனென்று, உரை - எனக்குச் சொல்வா
யாக, எ - று.

சூற்று - சூரவரீடத் தலைவியிரங்கல்.

11. ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதேவரான்வளர்த்த
கோழிவாரமண்குறுக்காண்டேதோ - ஊழி
திரண்டேதோகங்ருமினகாணுந்தேரு
உருண்டேயோபாதாளத்துள்.

இ - ள். ஆழிவாய்ச்சத்தம் - மடங்காத்தா - கடலினிடத் துண்டாகின்ற
முசையானது அடங்கமாட்டாது, பான்வளர்த்த கோழிவாய் மன்குறு கொண்
டேதோ - நான்வளர்த்த செவ்வன் வாயில் மன்திணிக்கப்பட்டதோ, கங்குல் -
இந்த இராத்திரியானது, உலுத்திரண்டேதோ - அகேக கற்பங்கள் திரண்டொ
ரு வடிவமாயற்றோ, திரண்டேதோ - கரும்பாதாளத்துள் உருண்டவோ - சூரிய
னும் அவனதுதேரும் பாதாளத்தில் உருண்டு போயினவோ, எ - று.

இராக்காலம் கீட்டித்தலால் வருத்தி இவ்வாறுசூறினான்.

இதுவுமது.

12. அரவங்கரந்ததோவரசுமரமிறுப்
புரவிகயிறுருவிப்போச்சோ - இரவிதான்
செத்தானேவில்லையோதிவினையோபாங்கியெனக்
கெத்தால்விடியுமிரா.

இ - ள். அரவம் கரந்ததோ - பாம்பு மறைத்ததோ, அச்சுமரம் இற்று -
அச்சுமரம் முறித்து, புரவி - தேர்க் குதிரைகள், கயிறு உருவிப்போச்சோ-கயி
றுருவிப்போயிற்றோ, இரவிதான் - சூரியன்தான், செத்தானே இல்லையோ -

இறந்தாலே இல்லையோ, தீவினையோ - என் தீவினையென்தானே, பாங்கி -
தோழி, எனக்கு எத்தால் - எனக்கு எவ்வகையால், இராவியும் - இரவியி-
யும், எ - று.

துறை - நற்றாயிரங்கல்.

13. முலையுங்குழலுமுளைப்பதற்குமுன்னே
கலையுள்வளையுங்கழன்றான் - மலையில்
சிராப்பளியானேறிவருஞ்சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பளியுங்கொள்ளாளிவன்.

இ - ள். முலையும் குழலும் முளைப்பதற்கு முன்னே - தனங்களும் கூந்த-
லும் அரும்புதற்கு முன்பே, கலையும் வளையும் கழன்றான் - ஆடையும் வளையலும்
கழல்பெற்றான், மலையில் சிராப்பள்ளியான் ஏறிவரும் - மலைபோல்கின்ற சிரா-
ப்பளியான் ஏறிவருகிற, சேவின் மணி ஒசைக்கு-இடபத்தின் மணியொலிக்கு,
இவன் இரப்பள்ளியும் கொள்ளான் - இவன் இவ்வினும் ஊங்கான், எ - று.

துறை - தலைவி தலைவனொடு புலத்தல்.

14. பாண்டியன் றாரானேன்பாலைமுல்பாலானேன்
ஆண்டுகையிலேந்தியதொன்றானேனே - வேண்டியபோது
துள்ளங்கைத்தேனானேனே - மதுபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனுணக்கு.

இ - ள். உனக்கு - உனக்கு, நான் - யான், பாண்டியன்தான் ஆனேன் -
பாண்டியன் மலையானேன், பாலை முல்பால் ஆனேன் - பாலை கீறும் போர்த்த-
தனங்கள் பாலாகப்பெற்றேன், ஆண்டுகையில் ஏந்தியது ஒன்று ஆனேன் -
ஆண்டுகையிலேந்தியதொர் பொருளானேன், வேண்டியபோது - நீ விரும்பி-
னபோது, உள்ளங்கைத்தேன் ஆனேன் - உள்ளங்கைத்தேன் போன்றேன்,
ஓர்மலை பூத்தபின்பு - ஒரு புதல்வனைப் பெற்ற பிறகு, உள்ளங்கைத்தேன் -
மனங்கசந்து போனேன், எ - று.

பாண்டியன் தார் - வேம்பு, ஆண்டுகையிலேந்தியதொன்று - ஓடு.

திருமுட்டத்து ஸ்ரீவரஹப் பெருமான்மீது பாடியது.

15. முட்டத்துப்பன்றிமுளரித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக்கிடந்தேனே - தொட்டு
மருங்கிலேசங்கெடுத்தமாலையெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா.

இ - ள். முட்டத்துப்பன்றி - திருமுட்டத்தி லெழுந்தருளிய வரஹப்
பெருமானே, முளரி திருப்பதத்தை-உன்தாமணைபோலும் திருவடியை, கிட்ட-
சேர, துப்பு அன்றி கிடந்தேன் - திறமையின்றிக் கிடந்தேன், தொட்டு மருங்

கிலேசங்கு எடுத்தமாலே-சீண்டி இடப்பாநத்தில் சங்கத்தை யேற்கிய திருமா
லே, எனக்குவரும் - எனக்குண்டாகின்ற, கிலேசம் - துன்பத்தை, கெடுக்க -
அழிக்க, வா - நீ யெழுந்தருளாய், எ - று.

அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகள்

இவையெனப் பாடியது.

16. பாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச் சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியொடாசாரணப்பினயந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொப்பக் நுப்பொய்கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிடட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே.

இ - ள். அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகள் - விவேகிகள் செய்கின்ற
ஆண்மைகளாவன, மாதர்க்கு இசம் - மாதருக்கு இன்சொற் சொல்லுதலும்,
கவிவாணர்க்கு சாலவணக்கம் - வித்வான்சொகுக்குப் பணிவுடைமையும், குரு
நாதர்க்கு நீதியொடு ஆசாரம் - குருநாதர்க்கு நீதியுடன் ஆசாரமாயிருத்த
லும், கண்பி ன்மயந்தவர்க்கு கீழ்த்து அற்றவாசகம் - சிறைக்கதோடு விரும்பின
வருக்குக் குற்றமற்ற சலவாக்கையும், பொய்க்கு பொய் - பொய்க்குப் பொய்
யும், கோளுக்கு கீழ்ப் - கோளுக்குக் கீழ்வும், அறிவு இல் ஆதர்க்கு இரட்டி
ப்பு-விவேகமில்லாத மூடருக்கு அவர்னுட இரட்டிப்பாயிருத்தலுமே யாம், எ-று.

அறிவுடைமையார் மான முகலியான இக்குறிய வற்றால் வசப்படுத்திக்
கொள்வருவர் என்பது கருத்து.

பாண்டியன்மீது நீதூல்துதியாகப் பாடியது.

17. நழற்கால்விற்தங்குப்பக்குமுதமுதகமணிழ
நழற்காண்டதியுடன்தேநின்றிருந்தலநீயவன்றன்
அழற்கால்விர்சடைமீதேயிருந்துவந்திவண்ணன்
கழற்கால்வணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே.

இ - ள். வணங்காமுடி கைதவனே - வணங்கா முடியையுடைய பாண்டி
யனே, நீன், திருக்குலம் - உன்திருக்குலமானது, குழல்கால் அரவிர்தம் கூம்ப-
தொளையோடு கூடிய நாளத்தையுடைய நாமணா மலர்கள் குவியவும், குமுத
முகை அவிழ - அல்லிமொட்டுகள் விரியவும், கீழல் கால் மதியம் அன்றோ -
ஒளியைக் கக்குகின்ற சந்திரனல்லவா, நீ அவன் தன் - நீ அவனது, அழ
ல்கால் - நெருப்பினொளியை வீசுகின்ற, அவிர்சடை மீதே இருந்தும் - வி
ளங்குகின்ற சடைமீதுருந்தும், அந்திவண்ணன் - அந்தப்பரமசிவனது, கழல்
கால் வணங்குதியோ - வீரக்கழலை யணிந்த திருவடியை வணங்கு கின்
ருயோ, எ - று.

சண்பகவல்லி யம்மையை வணங்கின செருக்கார் பாடியது.

18. பாட்டானதைவண்டுபாடுங்குழற்சண்பகவல்லிதன்
தாட்டாமரையைத்தொழுதேனினியென்றலையில்விதி
திட்டான்கருமுகில்போலேவருமந்தச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான்வந்தாலுள்வணங்குவனே.

இ - ள். வண்டுபாட்டா னதைப்பாடும் குழல் - வண்டிகள் இசையைப் பாடுகின்ற கூந்தலையுடைய, சண்பகவல்லி தன் - சண்பகவல்லி யம்மையின், தாள் தாமரையை தொழுதேன் - பாத்தாமரையை வணங்கினேன், இனி - இனி, விதி - பிரமன், எந்தலையில் திட்டான் - என்சொகில் எழுதமாட்டான், கருமுகில்போலேவரும் - கருமேகம்போல் வருகிற, வந்தசேடு எருமை மாட்டான் - அந்தப்பெரிய எருமைமாட்டை யுடையவனாகிய யமன், இனி வரமாட்டான் - இனியென்னிடம் வரமாட்டான், வந்தாலுள் வணங்குவன் - வந்தாலும் என்னைப்பணிவான், எ - று.

ரத்சபாபதியின் திருவடியில் பாமாலைசமர்ப்பித்த

களப்பாடு பாடியது.

19. சீமானுநாமக்கோமானுபேத்தித்தினம்பணிந்து
பூமாலேசாத்தியரத்சபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்தின்னேறேனவனாண்பிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னுலினியாமாவென்பாற்சினந்தெய்துதற்கே.

இ - ள். சீமானும் - திருமாலும், நாமக்கோமானும் - பிரமனும், எத்தி - துதித்து, தினம் பணிந்து - நான்றோறும் வணங்கி, பூமாலேசாத்திய - புஷ்பமாலே சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற, ரத்சபாபதி பொன்னடிக்கு - ரத்சபாபதியின் திருவடியின்மீது, பாமாலை சாத்தி கின்றேன் - கவிமாலையைச் சமர்ப்பித்து கின்றேன், அவனாண் மிகப்பாடுபட்ட - அவனாண் மிகவும் துன்பமடைந்த, ஏமாயமனே, என்பால் சினந்து எய்துதற்கு - என்னிடத்தில் கோவித்து வருகைக்கு, இனி - இனி, உன்னால் ஆமா - உன்னாலாகுமா.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயரீது பாடியது.

20. தடங்கொண்டகல்லிலின்பெல்லெனப்பூட்டித்தமதுரத்தில்
வடங்கொண்டசாத்திவிடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றித்தியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே.

இ - ள். மலைப்பாவை தன்னை - மலையரையன் பெண்ணாகிய உமாதேவியை, இடங்கொண்ட - இடப்பாகத்திற்கொண்ட, ஒற்றி தியாகேசர் - திருவொற்றியூர்த் தியாகேசர், புற்றினிடம் கொண்டது - புற்றையிடமாகக்கொண்டது,

தடம்கொண்ட கல்வில் வில் மெல்லெனப்பூட்டி - பெருமைகொண்ட மேர லையாகிய வில்லில் (நாணியாக) மெல்லெனப்பூட்டி, தமது உரத்தில்வடம் கொ ண்டொசாத்தி - தமது திருமார்பில் ஆரமாகக் கொண்டணிந்து, விடம்கொண்டு பார்த்து-நஞ்சையுட்கொண்டு பார்த்து, மணிகளும் படம்கொண்ட - மாணிக் கம் விளங்குகின்ற படத்தைக்கொண்ட, பாம்பின் பழகியபின்-பாம்போடு பழ கினபின்பேயாம், எ - று.

கல் வில்விற்றூட்டினது திரிபுர சங்கரகாலத்தில், உரத்தில் வடமாகச் சாத்தினது சாருகாவனத் திருடியர்செய்த யாகத்தில்தோன்றின காலத்தில், விடங்கொண்டபார்த்தது பாற்கடல் கடைபடப்பட்ட காலத்தில்.

திருவா நரீத் தியாகராயரீம்து பாடியது.

21. லிடங்காட்டிக்கண்டத்திற்கு லூரி காட்டித் தன்மெய்யினைப்புற் றிடங்காட்டிவால்லியாநு - றங்காட்டிவண்டேறுமலர்த் தடங்காட்டியபொழிலாநூர்க் தியாகர்தமதுபொற்றாட் படங்காட்டியாடி - ன்ருருக்கேழுந் பணியென்னலே.

இ - ள். வண்டு ஏறும லலர்த் தடம் காட்டிய பொழில் - வண்டுகளேறப் பெற்ற பூம்பொய்கையையுடைய சேலே ஊழ்த்த, ஆநூர் தியாகர் - திருவாநூர்த் தியாகராயர், கண்டத்தில் விடம் காட்டி - கழுத்திலுள்ள கஞ்சத்தைக்காட்டி, தோல் உரி காட்டி - யானைத்தோலைக்காட்டி, தன் மெய்யினை புற்றிடம் காட்டி- தம் திருமேனியைப் புற்றிடமாகக் காட்டி, வாலே ஒருபுறம் காட்டி - உமாதே வியை ஒரு பக்கத்திற்க்காட்டி, தமது மயான்தான் படங்காட்டி - தமது திருவடி யாகிய எழுது படத்தைக்காட்டி, உலகு எழும் பணி என்ன-எழுலகமும் பணி கவென்று, ஆடி சின்னா - கடித்து சின்னா, எ - று.

பணியென என்பதற்குப் பாம்புபாலெனக்கொண்டு சிலேடித்துரைக்க. தோலுரி - தோலுரித்தல். வாலே - வாலினை.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயரீம்து பாடியது.

22. புரந்தனைமாலேச்சதுரானைத்தனைப்போகியைமுப் புரந்தனைச்சாதித்திமையாதநாட்டப்பலோமசைவாழ் புரந்தனைமாநுந்திருவொற்றிபுரநின்பொன்மணிக்கோ புரந்தனைக்கண்டனன்கானேனுதிக்குப்புரந்தனையே.

இ - ள். இமையாத நாட்டம் - இமையாத கண்களையுடைய, புலோமசை வாழ் - இத்திராணிவாழ்கின்ற, புரம் தனை மாநும் - அமராவதி நகரத்தை நிகர் க்கின்ற, திருவொற்றியூர - திருவொற்றியூரை யுடையவனே, முப்புரம் தனை சாதித்து - முப்புரத்தைவென்று, மாலே - திருமாலையும், சதுரானந்தனை-நான்

முகனாகிய பிரமனையும், போகியை - இந்திரனையும், புரந்தனை - சுகித்தாய், நின் பொன்மணி கோபுரம் தனை கண்டனன் - பொன்னினாலும் மணிகளாலும் அலங்கரித்துக் செய்யப்பட்ட உனது கோபுரத்தைத் தரிசித்தேன், (இனி) உதிக்கும் புரம் தனை காணேன் - (நான் சென்று) பிறத்தற்குரிய சரீரத்தைக் காணமாட்டேன், எ - று.

திருவொற்றியூர் தியாகராயரே, உமது கோபுரத்தைத் தரிசித்த எனக்கு இனிப் பிறவியில்லை யென்பது கருத்து.

நாணிக்கண்புதைந்தல். (இடையறுகிளந்தல்.)

23. நல்லம்புலியணிந்தோனானுக்கெட்டாநான்
வில்லம்புடன்கூடிவிட்டாலும் - வல்லி
இடையாளேமுன்னுலகுமேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றோகொடிது.

கு - ன். வல்லி இடையாளே - கொடிபோலும் இடையையுடையவளே, நல் அம்புலி அணிந்தோன் - அழகாகிய சந்திரனை யணிந்தோனாகிய சிவபெருமானது. நாளதனுக்கு - திருநகூற்றத்துக்கு, எட்டாம் நான் - எட்டாவதாகிய நகூத்திரம், வில் அம்புடன்கூடி விட்டாலும் - வில்லம்புகளோடு சேர்ந்து விட்டாலும், முன் உலகம் ஏழ் அளந்தோன் மைந்தன் - முற்காலத்தில் ஏழலகத்தைதும் திருவடியா ளளந்தோனாகிய திருமாவின் புதல்வனாகிய மன்மதனது குடையானது அன்றோ கொடிது - குடையல்லவா கொடியதாயிருக்கின்றது.

அம்புலியணிந்தோனாள் - திருவாதினா, இதற்கு எட்டாநான் அஸ்தம் (கை) வில் - புருவம், அம்பு - கண், மன்மதனது குடை - பூர்ண சந்திரன், கையால் புருவம் கண் இவைகளை மூடினாலும் சந்திரன் செய்யும் உபத்திரவம் கொடிதாயிருக்கின்றது என்பதாம். சந்திரன் முகமெனினும் பொருந்தும்.

தென்புண்ணைவனத்தான்மீது பாடியது.

24. வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம்வன்களாந்தக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினுமேறலார் - பாழ்மனமே.
அன்புண்ணைக்காட்டவரனறிவதேயருமை
தென்புண்ணைக்காட்டனடிசேர்.

கு - ன். வாழ்நிலைசேர் பொன்னுலகம்-வாழ்த்தற்குரிய பொன்னுடுபோன்ற, வன் - வனம்பொருந்திய, களந்தை - களந்தைப்பதியிலுள்ள, கோபுரத்தின் - கோபுரத்தினது, ஏழ் நிலைமேல் ஏறிடினும் ஏறலாம் - ஏழு நிலைகளின் மீதும் ஏறவிரும்பினாலும் ஏறலாம், பாழ் மனமே - பாழ் நெஞ்சமே, உன்னை அன்பு காட்ட - உன்னை அன்புருவமாகக்காட்ட, அரன் அறிவதே அருமை - சிவபெருமானை அறிவதே அருமை, (ஆதலால்) தென்புண்ணைக்காட்டன் அடி - தென்புண்ணைக்காட்டானது திருவடியை, சேர் - நீ அடைவாயாக, எ - று.

திருக்கச்சிக் காமாசுதியம்மையேனீயீது பாடியது.

26. கஞ்சிகுடியாளேகம்பன்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சினங்கொன்றும்விரும்பாளே - நெஞ்சதனில்
அஞ்சதலையாவாருக்காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுக்காமாட்சிகாண்.

இ - ன். கஞ்சி குடியாள் - கஞ்சிகுடியாதவளும், கம்பன் சோறு உண்ணாள் - கம்பஞ்சோற்றை யுண்ணாதவளும், வெஞ்சினங்கள் என்றும் விரும்பாள் - பதார்த்தங்களை யென்றும் விரும்பாதவளும், நெஞ்சதனில் அஞ்ச தலை ஆவாருக்கு - மனத்தில் அச்சமுள்ளவர்க்கு, ஆறுதலை ஆவாள் - அந்த அச்சத்தைத் தணிப்பவளும், கஞ்சமுக்கும் - தாமமைமலர்போன்ற முகத்தினையுடைய, காமாட்சிகாண் - காமாட்சியம்மையேயாம், எ - று.

காஞ்சீகரத்திற் குடிக்கொண்டிருப்பவள், திருவேகம்பனது சோற்றை யுண்ணாதவள், கொடிசாகிய கோவத்தை விரும்பாதவள், ஐந்து சிரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு மனோஹரமா யிருப்பவள் என வேறு மொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

துணை - வெறிவிலக்கல்.

26. சீதாரவிலைதடியன்றென்னவன்றன்றின்கொம்பிற்
போதாலுங்கண்ணலுற்போர்செய்வோர்க்கு - கோதுர்
கொடியிடையார்தர்மாற்ருணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்டதுயர்.

இ - ன். இந்த துடி இடையார் கொண்ட துயர் - இந்த உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய மாது கொண்ட துன்பம், சீதம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அரவிந்தை - தாமமைமலரை யாசநமாகக்கொண்ட விஜயலக்ஷ்மியை, புயன் - தோளிலுடையவனாகிய, தென்னவன் சன் திண்சிலம்பில் - பாண்டியனது வலிமையாகிய மலையின்கண், போதாலும் கண்ணலும் போர் செய்வோர்க்கு - பூவைக்கொண்டும் கண்ணைக் கொண்டும் போர் செய்வோராகிய மன்மதன் பரமசிவன் என்னும் இருவருக்கும், ஒதும் - (உரியனவென்று) சொல்லப்பட்ட, கொடி - கொடிகளா யிருக்கிற மீனத்துக்கும் இடபத்துக்கும், இடையார் தம்மால் - இடையிலுள்ளவரால், குணம் ஆமோ - சிவரத்தி யாகுமோ, எ - று.

மீனத்துக்கும் இடபத்துக்கும் இடையிலுள்ளது மேஷம் (ஆடு) ஆட்டைக் கொல்வதனால் இந்த மானினது விரகத்துன்பம் நீங்காதென்பது கருத்து.

நோவந்தி ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு போனபோது பாடியது.

27. அப்பிலேதோய்த்திட்டடுத்தெத்துநாமதனைத்
தப்பினுனம்மையதுதப்பாதோ - இப்புதியில்

இக்கலிங்கம்போளுலென்னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச்சொல்.

இ - ள். அப்பிலே தோய்த்திட்டு-நீரிலே தோய்த்து, அடுத்து அடுத்து-
அடிக்கடி, நாம் அதனைத் தப்பினால் - நாம் அதைத் தப்பினால், அது நம்மைத்
தப்பாதோ - அது நம்மைத்தப்பாதோ, இப்புலியில் - இவ்வுலகத்தில், சொல் -
சொல்வாயாக, இ கலிங்கம் போனால் என் - இந்த ஆடை போளுலென்ன, எக
லிங்கம் ஆம் - ஒப்பற்ற விங்கமாகிய, மதுரைச் சொக்கலிங்கந்தான் இருக்க -
மதுரைச் சொக்கலிங்கப்பெருமானிருக்கும்போது.

தப்புதலிரண்டில் முன்னது வெளுத்தலென்றும் பின்னது கைவிட்டுப்
போதலென்றும் பொருள்கொள்க. எ - று.

காளிமுத்துப்புலவர் பாடல்.

இதுமுதலிய ஆறுசொரியுறும் மயிலைக் குழந்தைவேலு முதலியார்

மீது பாடியதுறைகள்

தோழிகூற்று.

1. நெல்லைச்சொன்னொபறணத்தைக்கைம்மாவைத் தந்தமும்

வெல்லச்சொன்னாவலர்க்குபுங்குழந்தைவிசயநின்பால்

செல்லச்சொன்னொன்னையிப்போதென்மையலைத்தீர்த்திடுண்டு

சொல்லச்சொன்னொந்தநின்னைப்பண்ணைமலர்ச்சோலையிலே.

இ - ள். நெல்லை - நெல்லினையும், சொன்னொபறணத்தை - பொன்னொப
றணங்களையும், கைம்மாவை - யானைகளையும், வெல்லச்சொல் - மேம்படப் புக
ழ்கின்ற, நாவலர்க்கு - புலவருக்கு, தீத தீதமும் - நான்தோறும், ஈயும் - பரிசி
லாகத் தருகிற, குழந்தை விசய - குழந்தை வேல் என்னும் வெற்றியை யுடை
யவனே, அந்த மின்னான் - அந்தப்பெண்ணானவன், பல் நாள் - பலநாளும், ம
லர்ச்சோலையிலே - பூஞ்சோலையின் கண்ணேயின்று, என்னை - என்னினோ
க்கி, கின்பால் செல்லச்சொன்னான் - உன்னிடத்திற்குப் போகச்சொன்னான்,
இப்போது - இப்பொழுதே, என்மையலை தீர்த்திடு என்று - என்காம மயக்கத்
தை நீக்குவாயென்று, சொல்லச் சொன்னான் - உனக்குச் சொல்லச் சொன்
னான், (ஆதலால் அவனை யாதரிக்கவேண்டும்) எ - று.

தலைவிகூற்று.

2. பழுத்தான்மரத்திற்பறவையைப்போலுநற்பாவலர்க்குக்

கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கையைக்கருகிரால்

.அழுத்தாதவேளையில் வெந்நீர்பன்னீர்மதியும்மழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே.

இ - ள். பழுத்த ஆல்மரத்தில் பறவைகள்போலும் - பழுத்த ஆலமரத்தி
ற்கூடிய பறவைகளை ஷிகர்க்கிற, நல்பாவலர்க்கு - நல்ல வித்வான்களுக்கு, கொ
ழுத்த ஆன்வழங்கும் - வளமாகிய பசுக்களைத் தாம்பண்ணுகிற, குழந்தை-குழந்
தைவேலன், என் கொங்கையை - என் தனங்களை, கூர் உகிரால் - கூர்மையா
கிய நகங்களால், அழுத்தாத வேளையில் - பதியாத காலத்தில், பன்னீர் வெந்
நீர் - பனிகீரும் வெந்நீர்போலச் சுடாசின்றது, மதியும் - சந்திரனும், அழல்
சேர் கொழுதான் - நெருப்பைச்சேர்ந்து காய்ந்திருக்கிற கொழுவேயாகும், ப
ருவக்குறிப்பு அறித்து - சமயக்குறிப்பை யுணர்ந்து, மதனும் கொழுத்தான் -
மன்மதனும் கொழுத்துப் போனான், எ - று.

பழுத்தால் கொழுத்தான் என்பவைகளின் விலைமொழிகளாகிய பழுத்த
கொழுத்த என்னும் பெயரெச்சங்களின் அகரவிருதி தொகுத்தல்.

நாய்க்கூற்று.

3. பொன்னுர்மருமத்தன் பூப்பாவைவேலப்பபூபனநுள்
மன்னகுழந்தைக்குருநாதரீதவரோதயனே
பண்ணுமலர்க்குழற்பின்னொளநாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளிநகல்வரச்சொன்னுண்மின் னுண்மணநாளென்னவே,

இ - ள். பொன் ஆர் மருமத்தன் - திருமகள் வாழ்கின்ற மாம்பையுடைய
வளாகிய, பூம்பாவை வேலப்ப பூபன் - பூம்பாவை வேலப்பன் என்னும் பூபதி,
அருள் - பெற்ற, மன்னு - அரசனே, குழந்தைக் குருநாத - குழந்தைவேலன்
என்கிற முருகவேளே, ரீத-ரீதியானே, வரோதயனே-வரத்தினால் அவதரித்த
வனே, பல் - பலவாகிய, நாள் மலர் - புதியமலர்களைத் தரித்த, குழல்பின்னாள்-
கூந்தற்பின்னல் யுடையவளாகிய, மின்னாள் - என் பெண்ணைவள், மண
நாள் என்னவே - மணம்புரிந்த காளிற்போலவே, எந்நாளும் பரிந்து அணைய -
எந்நாளும் விரும்பித் தழுவுதற்குரிய, நல்நாள் இந்நாள் - சுபதினமாகிய இந்ததி
னத்தில், வரச்சொன்னாள் - (உன்னை) வரச்சொன்னாள், எ - று.

துறை - புறங்காட்டல். (முதுதகாட்டல்.)

4. மாகமழைக்கரன் பூம்பாவைவேலப்பன்மைந்தன்மின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பினின்மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாதேவிநித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக்குழன்மக்கிதன்மல்லவே.

இ - ள். பாகு அம் - சர்க்கரைப்பாகின் சுவையும், மொழிக்கு உழல்-உன்
மொழிச் சுவையைப் பெறும்பொருட்டு உழலாசின்ற, மாதே - பெண்ணே,
மாகம் மழைக்கரன் - ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தை ஷிகர்த்த கொடைக்கையின

யுடையவன், பூம்பாவை வேலப்பன் மைந்தன் - பூம்பாவை வேலப்பனுக்குப் புதல்வன், மின்னார் மோகன் - மாதர்களுக்கு ஆசையை யுண்டாக்குவோன், குழந்தைக் குருநாதன் வெற்பினி ல் - குழந்தைக் குருநாதனது மலையில், மோடி வைத்து - மோடிவைத்து, விரித்து படம் எடுக்கும் - படம் விரித்தெடுத்தாடுகின்ற, நாகம்மறைத்து - பாம்பை மறைத்து, குழல்-வேய்ங்குழலை, நமக்கு நாதல்-எமக்குக் கொடுத்தல், நலம் அல்ல - நன்மையல்ல, எ - று.

நாகம் - மலை. இது தனத்தை யுணர்த்தும், குழல் - கூந்தல். மோடிவைத்தல் - பிணங்கல், தலைவனுக்கு நாணிப்புறங்காட்டி நின்ற தலைவியின் முதுகு முதலியவற்றைக்கண்ட தலைமகன் அல்குலின்பம் பெறவந்த எனக்கு அதனை மறைத்துக் கூந்தலைத்தருதல் நன்மையன்று எனக் கூறியது.

துறை - கிள்ளைவிடுதூது.

5. போதத்தைமேவுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தைதயுங்குயினாதத்தையுந்தனக்கிண்ணத்தினு
மோதத்தைதயுந்தயிலாதத்தையுமாயன்மூட்டுதென்றல்
வாதத்தைதயுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லிவாதத்தையே.

இ - ள். போதத்தை மேவும் - ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிற, மயிலைக் குழந்தைக்கு - மயிலைக்குழந்தை முதலியாருக்கு, போர்மதன் செய் கேதத்தையும் - காமப்போர் விளைக்கின்ற மன்மதன்செய்கிற துன்பத்தையும், குயில் நாதத்தையும் - குயிலோசையால் வருந்துன்பத்தையும், தனக்கிண்ணத்தின் ஆமோதத்தையும் - கிண்ணம்போன்ற தரங்களின் மிகுமணத்தால் வரும் துன்பத்தையும், துயிலாதத்தையும் - தூங்காமையால் வருந்துன்பத்தையும், மயல்மூட்டு தென்றல் வாதத்தையும் - காமமயக்கமாகிய நெருப்பை மூள்விக்கிற தென்றற்காற்றினால் வருந்துன்பத்தையும், தரியாதத்தையும் - (இத்துன்பங்களால் நான்) சகித்திருக்க வொண்ணாமையையும், சொல்லி வா-சொல்லியீண்டு வருவாயாக, எ-று.

துறை - வெறிவிலக்கல்.

6. வண்டாங்கிசையின்மாலையன்வேலப்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையாவளர்த்தாந்குழந்தைக்குவட்டின்மின்னே
பண்டாங்கிசையின்ண்மால்கொண்டுபாம்பன்ஞாத்தினடுக்
கண்டாங்கியைக்கிழித்தாலென்பாவங்கருதுவதே.

இ - ள். வண்டு ஆங்கு இசையின் மாலையன் - வண்டுகள் அவ்விடத்து இராகம்பாடுதற் கிடமாகிய பூமாலையை யணிந்தவனாகிய, வேலப்பன் மைந்தன்-வேலப்ப முதலியாருக்குப் புதல்வனும், நீதிகொண்டான் - எல்லா நீதிகளையுந்தன்னிடத்துக் கொண்டவனும், கிளையை வளர்த்தான் - உறவினரை வளர்த்தவனும் ஆகிய, குழந்தை - குழந்தைவேலனது, குவட்டின் மின்னே-மலையிலுள்ள மாதே, பண்டாங்கு இசையின் - பண்ணின் தன்மையைக்கொண்ட சொல்லே

யுடையவளாகிய தலைவி, மால்கொண்டு-காமமயக்கத்தைக் கொள்ள, பாம்பன் - பாம்பை யணிந்தவளாகிய சிவபெருமானது, குளத்தின் - நெற்றியிலுள்ள, நடுக்கண் - நடுக்கண்ணாகிய அக்கிசிதேவனை, தாங்கியை - சுமக்கின்ற வாகநமாகிய ஆட்டை, கிழித்தால் - கொன்றால், என்ன - என்னபயன், பாவம் - உண்டாவது பாவமே யாகும், கருதுவதே - (இந்தப்பாவம்) மனத்தினாலும் சினைக்கத் தருவதோ, எ - று.

கண்டாங்கி - உத்தரீயம் எனச்சொன்னயம்.

பூஞ்சோலைத் தஞ்சியென்னுந் தாசியின் தனங்களைப் புகழ்ந்து பாடியது.

7. வனக்குந்தளவஞ்சி பூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு

தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவேவாதமியேனைக்கண்டால்

கனக்குற்புளகிக்கும்பாரிக்குற்பூரிக்குங்கண்கறுக்கும்

சினக்குந்தமக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே.

இ - ள். வனம்-அழகாகிய, குந்தளம்-கூந்தலையுடைய, வஞ்சி-கொடிபோன்ற, பூஞ்சோலைதஞ்சி-பூஞ்சோலைத் தஞ்சி யென்பவளுடைய, வளரும் இருதனக்குன்று-வளராதின்ற இரண்டு தனங்களாகிய மலைகள், செய்யுந் தொழில் - செய்யும்செய்கைகளே, சொல்லவே-சொல்லட்டுமோ, தமியேனைக்கண்டால் - என்னைக்கண்டால், கனக்கும்-பருக்கும், புளகிக்கும்-புளகங்கொள்ளும், பாரிக்கும் - பளுவாகும், பூரிக்கும் - விம்மும், கண்கறுக்கும் - கண்கள் கறுக்கப்பெறும், சினக்கும் - கோவிக்கும், தமக்கும் எனக்கும் தினம் சண்டை உண்டாக்கும் - அத்தனங்களுக்கும் எனக்கும் நாடோறும் சண்டை யுண்டாக்கும், எ-று.

பாண்டியன்மீது பாடிய பாடல்.

1. சரராஜசம்புவயிரியென்மாதுசரீரமெல்லாம்
பொரரசரசரத்துக்கிவள்பொருளோபசம்பொற்கிரண
சுரரசதிவ்யகிரீடவிபாடத்துடித்தடக்கைப்
பரராஜராவணராமாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். சரரசன் - அஸ்தர் ராஜனென்று சொல்லப் படுகிற, சம்புவயிரி-சிவசத்துருவாகிய காமதேவர், என்மாது சரீரம் எல்லாம் - என் பெண்ணின் உடம்பு முழுவதும், பொர - (புதையும்படி அம்பெய்து) போர்செய்ய, ராசர் - சிறந்தவராயிருக்கிறார், அத்துக்கு - அந்தப்போருக்கு, இவள்பொருளோ - இவள் ஒருபொருளாவளோ, பசம்பொன்கிரணம்-பசும்பொன்னி னொளி வீசுகின்ற, சரராஜ திவ்யகிரீடவிபாட - தேவேந்திரனது அற்புதமான முடியின்மீது

வினவீசினவனே, தொடி - வாருவலயமணிந்த, தடங்கை-பெரிய கையினையுடைய, பரராஜரா வணராமா-வேற்றரசராகிய ராவணர்க்கு ஸ்ரீராமனை நிகர்த்தவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே, எ -று.

பாண்டியனே, இவன் மனம்தன் கணைக்கு எதிரீற்றக மாட்டுவனோ என் பது கருத்து.

இ து வு ம து.

2. காளைமுகிற்குலமெல்லார் விலங்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையே வினநெல்வயலில்
வாளைகுதித்துவளர் பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். விளை நெல்வயலில் - விளைகின்ற நெற்கழனிகளில், வாளை குதித்து - வாளைநீன்கள்தாவி, வளர் - வளர்ந்த, பூ - பொலிவாகிய, கமுகின்-கழுமரங்களின், மடல் ஓடிய - மடல்கள் ஓடிய, பாளைமுறிக்கும் - பாளைகளை முறிக்கின்ற, துறைவா - துறையை யுடையவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே-பராக்கிரமபாண்டியனே, காளைமுகில் குலம் எல்லாம் - கருமையாகிய மேகத்தொகுதியை யெல்லாம், கடிந்து விலங்கு துட்ட நீ - கோவித்து விலங்குபட்டின நீ, வேளையும் அப்படி செய்திலையே - மனமசீனையும் அவ்வாறு செய்தாயிலையே, எ -று.

முகிற்குலத்தை தளைசெய்தது ஆவன் முன்னோர் தொழிலாயினும் மரபுபற்றி இவன்மேல் ஏற்றிக்கூறப்பட்டது.

துறை - நற்றயிரங்கல்.

3. ஆர்க்குங்குளிருந்லவயர்கோனின்னலங்கல்பெரு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகுவடக்குந்தெற்குப்
மேற்குங்கிழக்குமொருவெருப்பாய்நின் றுவிண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறவாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். வடக்கும் தெற்கும் மேற்கும் கிழக்கும்-வடக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும், ஒருவெருப்பாய் சின்று - ஒரேவெருப்பாய் வெளுத்து சின்று, விண்ணை எட்டிப்பார்க்கும் புகழுக்கு - சுவர்க்க லோகத்தை யெட்டிப்பார்க்கிற புகழுக்கு, இறைவா-தலைவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே—, உயர்கோல்-உயர்ந்த செங்கோலைத்தாங்கிய, சின் - உனது, அலங்கல்பெரு - மாலையைப்பெருத, வார் - கச்சணிந்த, குங்குமம் - குங்குமக் குழம்பு பூசப்பட்ட, முலையாட்டு-தனங்களையுடையவளாகிய என் பெண்ணுக்கு, ஆர்க்கும் குளிரும் சிலவு - யாவருக்கும் குளிர்த்திருக்கிற சிலவானது, அனல் ஆகும்-நெருப்பாயிராசின்றது, எ-று
கீர்த்திக்கு சிறம் வெண்மையாதலால் "ஒருவெருப்பாய்சின்று" என்றார்.

இதுவுமது.

கூரம்பொறுத்தவிழியாள் கதலிக்குருத்திலிட்ட
கூரம்பொறுக்கவறிந்திலையிந்த்ரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுவிமீதிலாயிரநாவுக
பாரம்பொறுத்தபுயலே பராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். இத்தான் இட்ட-இத்திரன் தத்த, செம் பொன் - செம்பொன்னி
றற்செய்த, ஆரம் பொறுத்த - ஆரத்தைத்தாங்கிய, புயலீதில் - தோளின்மீது,
ஆயிரம் நாவுகம் பாரம் பொறுத்த - ஆயிரம் நாக்ளையுடைய பாம்பாகிய ஆ
கிசேடன் தாங்குகின்ற புயாத்தைத் தாங்கிய, புயலே - மேகமே, பராக்கிரம
பாண்டியனே - , கூர் அம்பு ஒழுக-கூர்மையாகிய அம்புகளேவருத்திய, விழியா
ர் - கண்களையுடையவளாகிய என்பெண்ணைவன், கதலிக்குருத்தில் இட்ட-
யாழைக்குருத்திலுள்ள, கூரம் பொறுக்க அறிந்திலவே - ஈரத்தைச் சகிக்கவும்
தெரிந்திலவே, எ - று.

நெருப்பினால் வெந்தவர்களை வாழைக்குருத்தில் கிடத்துவதுமரபு ஆகலா
வ் விரகாக்கினியால் வெந்த ஆவளற்கும் “கதலிக்குருத்திலிட்ட” எனக்கற்பித்
துக் கூறப்பட்டது. கூரம்பொறுத்த எனபதனை கூர் அம் பொறுத்த எனப்பிரி
த்து கூர்மையையும் அழகையும் தாங்கிய என்னும் அமையும்.

இதுவுமது.

5. வெறிக் குந்தும்புகொங்கமீதேயிரம்பி நறவெள்ளைலா
வறிக் குந்தும்பொழுதுவந்தாயிலையெல்காபுரி நயக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பகமாறபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். இலங்கா பரியை - இலங்கை நகரத்தை, குறிக்கின்ற - (தன்ன
தென்று) சீனைத்திருத்த, ராவணன் - இராவணனுடைய, பொன்முடி பத்தும்-
பொற்கிரீடம்பத்தினையும், குரங்கைவிட்டு பறிக்கின்ற - வாகரத்தை யனுப்பி
ப்பறித்த, சண்பகமாற-சண்பகமாறனே, பராக்கிரம பாண்டியனே—, வெறிகு
ங்கும் கொங்கைமீதே - மணம்பொருத்திய குங்குமக் குழம்பணிந்த தனங்க
ளின்மேலே, இளம் பிறை - இளம்பிறையானது, வெள்ளைலா எறிக்கும்
பொழுது - வெண்மையாகிய நிலவை வீசும்போது, வந்தாயிலையே - வந்தனை
யிலையே, எ - று.

இதுவுமது.

6. கூருங்கேய்க்கும்வாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசெட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குலேப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணர்சேர்பசுங்கோங்

கரும்பேய்க்குமென்முலையாருதுட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவாணுதவுங்குலசேகரமன்னவனே.

இ - ள். பிணர்சேர் - சருச்சுணா பொருந்திய, பசங்கோங்கு அரும்பு ஏய்
க்கும் - பசியகோங்கினது அரும்பைச்சீகர்த்த, மெல் முலை - மெல்லிய தனங்க
ளின், ஆர் அமுது ஊட்டி - ஆரிய அமிர்தத்தையுண்பித்து, அடர்ந்து கொல்ல
வரும் - நெருங்கிக் கொல்லும்பொருட்டுவந்த, பேய்க்கு - பூதனையென்னும் அர
ச்சுக்கு, வான் உதவும்-மேலுலகங்கொடுத்த, குலசேகரமன்னவனே - , சுரும்பு
ஏய்க்கும் - வண்டுகளை சீகர்க்கின்ற, வான் கண்ணி - வாள்போலுங் கண்களை
யுடையவளாகிய உமாதேவியை, பங்காளர் - பாகத்தில் வைத்தாள்பவராகிய
சிவபெருமானைவர், கண்கொண்டு சுட்டுவிட்ட - நெற்றிக்கண்ணினால் எரித்
துவிட்ட, பெரும்பேய்க்கு - பெரியபேய்க்கு, வேப்பிலைக்காப்பு உதவாய்-வேப்
பிலைமாலையாகிய காவலைத் தருவாயாக, எ - று.

பெரும்பேய் என்றுது - மன்மதனை.

பாண்டியனது கல்வித்திறத்தைப் புகழ்ந்து பாடியது.

7. ஆணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன்புகல்களிக்கு

நாணிப்புலவர்கெல்லாதென்செய்வாசிந்தநாணிஸத்தில்

ஆணிக்கனகமணந்தரிந்நாணியார் கொள்ளுவார்

மாணிக்கத்தித்திக்குளென் னாகுதாற்றமதுமங்கலே.

இ - ள். இந்த நாணிஸத்தில்-இந்த வுலகத்தில், புண் சித்திலத்து புயல்-
முத்துமாலையையணிந்த மேகம்போன்ற, வீரமாறன் புகல் கவிக்கு - வீரபாண்
டியன் சொல்லுங் கவிக்கு, புலவர் நாணிச்செல்லாத - புலவர்கள் நாணிப்போ
காமல், என் செய்வார் - யாது செய்வார், ஆணிக்கனகம் மணந்தரின் - ஆணிப்
பொன்னானது வாசனையை வீசுமாயின், புமணம் யார் கொள்ளுவார் - புஷ்பவா
சனையை யார் ஏற்பார், மாணிக்கம் தித்திக்குள - மாணிக்கம் இனிக்குமாயின்,
மற்ற மதுரங்கள் - மற்ற இனிமைகள், என் ஆகும் - யாதாகும், எ - று.

பாண்டியன் செல்வத்தாலன்றிக் கல்வியாலும் சிறந்தவன் என்பதுகருத்து.

இதுவுமது.

8. எண்ணீர்மைநூலுக்ககத்தியனுமவனென்பதெல்லாம்

வெண்ணீர்மையன்றிவிசகல்வோயிவ்ளியனுலகில்

பண்ணீர்மையேதரும்பராக்கிரமமாறன்பதங்கமுவும்

தண்ணீர்குடித்தல்வோகும்பேபானிதமிழ்கற்றதே.

இ - ள். எண் நீர்மை நூலுக்கு - மதித்தற்குரிய குணமுள்ள நூலாராய்
ச்சியில், இவன் அகத்தியன் ஆம் என்பது எல்லாம் - இவன் அகத்தியனே யாவ
னென்று சொல்லுவதெல்லாம், வெண் நீர்மை அன்றிவிருது அல்ல-அறியாமைக்

தணமேயன்றி சியாயமன்று, (என்னெனின்) இவியன் உலகில் - இந்த விசாலமாகிய பூமியில், பண் நீர்மை தேரும் - பண்களின் குணங்களை யாராய்ந்த, பராக்கிரமமாறன் - பராக்கிரம பாண்டியனது, பதம் கழுவும் - பாதங்களைக் கழுவின், தண்ணீர் குடித்தல்லவோ-தண்ணீரைக் குடித்தல்லவோ, கும்பயோனி-அகத்தியர், தமிழ்கற்றது - தமிழ்ப்பாஷையைக் கற்றது, எ - று.

துறை - நற்றியோங்கல்.

- 9). காம்புவனம்புக்கதோளாட் தநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக் கும்விதியில்லேயோவெகுண்டாய்ச்சியாக்கள்
தார்பினடிக்கவரலோடுகட்டத்தடைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பினடிக்கின்றயலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். காம்பு - மூங்கில், வனம்புக்க - வனத்திற்புகுத்த - கேதுவாகிய, தோளாட்டும் - தோள்களையுடைய என் பெண்ணுக்கும், சின்றன்கழுத்தில் இட்ட - உன்கழுத்திலணித்த, வேம்புதனக்கும் - வேம்புமாலையும், விதியில்லையோ - பொருத்த முறையிலையோ, ஆய்ச்சியாக்கள் வெகுண்டு - இடைச்சியர் கொவித்து, காம்பின் அடிக்க - காம்பின அடிக்கவும், உரலோடுகட்ட - உரலோடு கட்டவும், தடைப்பட்டு - தடைப்பட்டு சின்று, உச்சி-உச்சிக் கொண்டையையுடைய, பாம்பில் அடிக்கின்ற - காளிக்கென்னும் பாம்பினிந்து நடநம்பண்ணின, மாலே - நிருமாலே, பராக்கிரம பாண்டியனே—, எ - று.

பாண்டியனே, என்பெண்ணுக்கு உன் வேப்பம் பூமாலையைத் தருதல் தகாதோ என்பது கருத்து.

இதுவுமது.

- 10). கடந்துங்குவேழப்பிடர்க்கேவரக்க கண்டுகண்கண்முத்து
வடந்துங்கவாடுங்கிளிக்கென் செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடந்துங்குபாம்பின்படத்தின்மிசைதிமிதித்தியெனப்
படந்துங்கவாடுப்புயலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். கடந்துங்கு வேழப்பிடர்க்கு - மதமொழுக்கின்ற யானையின் பிடரில், வரக்கண்டு - நீவரப்பார்த்து, கண்கள் - கண்கள், முத்துவடம் தாங்க - முத்துமலைகளுதொங்க, வாடும் - வாடுகின்ற, கிளிக்கு - கிளிபோல்வானாகிய என்பெண்ணுக்கு, என்செய்வேன் - யாதுசெய்வேன், மணிவாய்திறக்க - மாணிக்கமுள்ள வாயைப் பிளக்கவும், படந்துங்க - படந்தொங்கவும், விடந்துங்கு பாம்பின் படத்தின்மிசை-விஷம்பொருந்திய காளிக்கென்னும் பாம்பின் படத்தின்மீது, திமிதித்தி எனஆடும் - திமிதித்தியென்று நடநம்பண்ணின, புயலே - மேகமே, பராக்கிரம பாண்டியனே—, எ - று.

பாண்டியனே, நீ யானைமீது பவனிவரக்கண்டு என்பெண் கண்ணீர் சிந்தி வாடுகிருள் இதற்குயான் என்செய்வேன் என்பதுகருத்து.

தலைவிகூற்று - நானாவீதோது.

11. சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகீர்தலைசாய்த்துநின்ற
முடர்பழுக்குங்கைகைநன்று நறையிற்றெங்குமுப்புடைக்காரி
குடம்பழுக்குங்கொற்கையான் துலசேகரன் கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறையும்பழிகாராணந்திலரே.

இ - ள். சடம்பழுக்கும் - உடம்புமுதிர்ந்த, கிழட்டுக்குருகீர் - கிழகாரை
களே, கைகை - தாழைகள், தலைசாய்த்து நின்ற - தலைவணங்கி நின்ற, முட
ம்பழுக்கும் - வளைவாகப் பழுத்துத் தாக்குகிற, துறையில் - துறைகளில், தெ
ங்கு - தென்னமரங்கள், முப்புடைக்காய் - முப்புடைப்புள்ள காய்களை, குடம்
பழுக்கும் - குடம்போலப் பழுக்கின்ற, கொற்கையான் - கொற்கை நகரத்தை
யுடையவன், குலசேகரன் - குலசேகரபாண்டியனது, கூடலில் - மதுரையில்
இருக்கின்ற, என்உடம்பு அழுக்கும் - என் உடம்பின் அழுக்கையும், சிறையும் -
சிறையா யிருத்தலையும், பழிகார் - உணந்திலர் - பழிகாரராகிய தலைவர் அறிந்
திலர், எ - று.

தலைவனைப் பிரிந்தமையால் அழுக்கும் சிறையும் அணந்தனவென்பது
கருத்து.

உனக்கடங்காதவை யிரண்டுளவெனப் பாடியது.

12. மற்றொப்பிலாக்கொடைச் சண்பகபாறவரோதயநின்
வெற்றிக்கிரண்டிடங்காதகாரியமேருகிரிர்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காதுநின்ற னுடைத்தோடழுவாக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே.

இ - ள். மற்றொப்பு இலாகொடை - வேறொரு உவமையில்லாத கொடை
யை யுடைய, சண்பகமாற - சண்பக பாண்டியனை, வரோதய - வரத்தினு லவ
தரித்தவனே, சின்வெற்றிக்கு - உன்வெற்றிக்கு, அடங்காத காரியம் இரண்டு
உண்டு-அடங்காத காரியங்கள் இரண்டுள்ளன, (அவையாவையெனின்) கீர்த்தி
தி - உன்புகழானது, மேருகிரி சுற்றிலும் அடங்காது - மேரு மலையின் சுற்றுப்
புறத்தினும் அடங்கமாட்டாது, சின்னுடை தோள்தழுவா-உன்னுடைய புயங்
களைத் தழுவாத், கற்றைக்குழலிக்கு - கூந்தற் கற்றையை யுடைய என் பெண்
னுக்கு, மால் அடங்காது - காமமயக்கம் அடங்கமாட்டாது, இது கைகண்டது-
இவ்விஷயம் கைகண்டது. எ - று.

உன்கீர்த்தியும், இவன் விரகநோயும் உன் ஆணையில் அடங்குகின்றன வி
ல்லை என்பதுகருத்து.

விருத்தம்.

துறை - நற்றியரங்கல்.

13. ஒருவாணுதல்பண்டுளங்கனிக்கவயர்வான் முகடுகிழித்தெழுந்து
மருவார்தருவின்மரங்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலத்திரா

அரவார்வேம்பின் பசங்கண்ணியந்தியிறைவிக்கருளென்ன
இரவாதிருக்கநீயளித்தற்கிரங்காதிருந்தாயிதுநாளே.

இ - ள். ஒருவாணுதல் - ஒருபெண்ணைவன், பண்டு-முற்காலத்தில், உள்
ளம் களிச்சு - மனமகிழும்படி, உயர்வான் முகமகிழித்து எழுந்து - உயர்ந்த அ
ண்டமுக்கட்டைக் கிழித்தெழுந்து, மருஆர் தருவின்மரம் கொணர்ந்த - மணம்
சிறைந்த கற்பகச் சோலையிலுள்ள பாரிசாத மரத்தைக் கொண்டுவந்த, மதுரை
வடிவேல் அதிதீரா - மதுரையில் வாழ்கின்ற வடித்த வேற்படைபை யுடைய
மிக்கசீரனே, அரவ ஆர்வேம்பின் பசங்கண்ணி - ஒலிக்கின்ற வேம்பின் பசிய
மாலையை, மந்தி - அந்திக்காலத்தில், இறைவிக்கு-எமது தலைமகளுக்கு, அருள்
என்ன - அருள் செய்கவேன்று, இரவாதிருக்க - யாம்பிரார்த்தியாம் லிருக்கும்
படி, நீ அளிச்சற்கு இரங்குது இருந்தாய் - நீ யருள்செய்தற் பொருட்டு இரக்
கஞ் செய்யாமலிருந்தாய், எ - று.

யார் காந்தோறுர் அந்திக்காலத்தில் உள் வேப்பமாலையை இரவாமல் இ
ருக்குப்படி நீ இவனைச் சாக்கும்பொருட்டி இரங்கி யருளவேண்டும். அவ்வாறு
நீ செய்யாமலிருக்க எரணம் என்றோ என்பது நுஞ்சுது.

—

கடகைமுத்துப் பூவார் பாடல்.

—

வெங்கடேசுரெட்டன்மீது பாடியது.

துறை - கற்றாயிரங்கல்.

1. கராமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசுரெட்டன் கமலப்பூநி
கராமடிதொட்டா னாலும் வரவழைப்பார்கானேனங்கணைமார்சேவ
கராமடிபட்டிபேரிவாரிதியாயிவளையெவர்காப்பாரோசங்
கராமடிவிட்டிறங்காதபேதையினோற் கண்தொடுத்தான் காமவேளே.

இ - ள். கராமடிய - (மெவில் கஜேந்திராழ்வானைப் பற்றின) முதலையிற
க்கும்படி, சக்கரம் தொட்டு எய்த - சக்கராயுதத்தை யெடுத்துப் பிரயோகித்த,
வெங்கடேசு ரெட்டன் - வெங்கடேசு ரெட்டனது, கமலப்பூநிகர் ஆம் - தாம
ணைப்பூவுக்கு சிகராகிய, அடி - பாதத்தை, தொட்டு ஆனாலும் - தீண்டிவணங்கி
யாயினும், வர அழைப்பார் - வரவழைப்பவரை, கானேன் - கண்டிலேன், அங்
கணைமார் சேவகராம் - மாதர் சேவகர்களாம், வாரிதி - கடலானது, அடிபட்டிபே
ரி ஆம் - அடிபடுகின்ற முரசாம், இவனை எவர் காப்பாரோ - இவனை யாவர்
காப்பாற்றுவரோ, சங்கரா - சிவனே, மடிவிட்டு இறங்காத - என்மடியை விட்
டுக் கீழிறங்காத, பேதையின்மேல் - பேதைப் பெண்மீது, காமவேள் - மன்ம
தன், கண்தொடுத்தான் - அம்புகளைப் பிரயோகித்தான், எ - று.

துறை - தலைவிரிங்கல்.

2. கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேசரெட்டாகமலக்கண்ணு, கன்றுதொட்டதத்தனைபுங்கைநெகிழ்ந்த தறியாயோகலையுஞ்சோர்ந்த, கன்றுதொட்டரவிகையெல்லாங் காமனம்பு கிழித்ததுபார்கருத்தூந்தானே, கன்றுதொட்டுப்பட்டசிட்டுப்போன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே.

இ. - ன். கன்றுதொட்டு - கன்றைக் கல்லாகக் கொண்டெறிந்து, னனி உகுத்த - (விளாங்) கனியை உதிர்த்த, கீர்த்தி - புகழையுடைய, வெங்கடேச ரெட்டா - வெங்கடேச ரெட்டனே, கமலக்கண்ணு - தாமரை மலப்போலுங் கண்களையுடையவனே, தொட்டது - கன்று அத்தனையும் - அணிந்த வளையல் முழுதும், கைநெகிழ்ந்தது அறியாயோ - கைகழன்றதை யறிந்திலையோ, கலையுங் சோர்ந்து அகன்று - ஆடையும் தளர்ந்து கீங்க, தொட்ட ரவிகை எல்லாம் - தரித்த ரவிகை முழுதும், காமன் அம்பு கிழித்ததுபார்-மன்மசு பாணங்கள் கிழித்ததைப் பாராய், கருத்தும் தானே கன்றுது - என் மனமும் தானே புழுங்குகின்றது, ஒட்டுப்பட்ட - ஒட்டில் அகப்பட்ட, சிட்டுப்போன் - சிட்டுக் குருவிபோல, மெலிந்து வாடுவதும் - நான் இளைத்து வாடுவதையும், கண்டிலாயே - பார்த்திலையோ, எ - று.

விளாங்கனியை யுதிர்த்தது கிருஷ்ணவ தாரத்தில். அரசர் முதலியோரைத் திருமாலாக்கியுணர்த்தல் வழக்காதலால், 'கன்றுதொட்டுக் கனியுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேச ரெட்டா, என்றார்.

துறை - தோழ்வண்டுகளை நோக்கிக் கூறியது.

3. வளவணைநேராக விலைசவளர்த்த வெங்கடேசரெட்டன்மருவாநாளில், வளவணை மாரையும் வெறுத்தாண் மாரணும்பூங் கணையேவவருந்தியேய, வளவணையே நினைத்திருந்தாண் மடலெழுத வறியாளாய் மருங்கிலேது, வளவணையாடை யுமிழந்தாள் வண்டினங்காள் கண்டசெய்திவழுத்துவீரே.

இ. - ன். வளவணை நேர் ஆக - சோழனைசீக்கர்க்க, இசைவளர்த்த - கீர்த்தியை வளர்த்த, வெங்கடேச ரெட்டன் - வெங்கடேச ரெட்டனானவன், மருவாநாளில் - பொருந்தாநாளில், வளவு - வீட்டிலுள்ள, அன்னைமாரையும் வெறுத்தாள் - தாய்மாரையும் வெறுத்தாள், மாரணும்-மன்மதனும், பூக்ணை ஏவ - புஷ்ப பாணங்களை பிரயோகிக்க, வருந்தி-வருத்தமடைந்து, அவள் அவனையே நினைந்து இருந்தாள் - அவள் அவனையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தாள், மடல் எழுத அறியாளாய் - மடல் எழுதவும் அறியாதவளாகி, மருங்கிலே துவள - இடையிலே துவளும்படி, வணை - உடுத்த, ஆடையும் இழந்தாள் - வஸ்திரத்தையும் நழுவிட்டாள், வண்டு இனங்கள்-வண்டின் கூட்டங்களே, கண்டசெய்தி - கண்டசெய்தியை, வழுத்துவீர் - (அவனுக்கு) சொல்லுவீராக, எ - று.

துறை - நற்றயிரங்கல்.

4. பாகப்பாவருமையறியிளசைவெங்கேசுரெட்டா பகரக்கேண்மோ, பாகப்பாமொழிவிழியானீயேறிவருங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கொம், பாகப்பாமதிக்கவராவென்றுளம்மதியுதிக்கப்பசந்தேயீசன், பாகப்பாவையிஞகமாளுள்யானீன்றெடுத்தபாவைதானே.

இ - ள். பாகப்பா அருமை அறி - செம்பாகமமைந்த பாடல்களின் அருமையை உணர்ந்த, இளசை-இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, வெங்கேசு ரெட்டா-வெங்கேசு ரெட்டனே, பகரக்கேள் - சொல்லக்கேள், பாரு - சர்க்கரைப்பாரும், அம்பு - கடலும், ஆம் - போல்கின்ற, மொழிவிழியாள்-சொல்லையும் கண்ணையும் உடையவள், கீ ஏறிவரும் - களிற்றை - கீயேறிவரும் யானையை, பார்த்தாளாம் - கோக்கினுளாம், கொம்பா - கப்பா - தந்த மாமரக்கப்பா, மதிக்கவர என்றான் - மதிக்கவொண்ணா வென்றான், அ மதி உதிக்க - அந்தச்சந்திரன் உதிக்க, பசந்து - பசலை சிறமடைந்து, ஈசன்பாகம் - சிவபெருமானது இடப்பாகத்திலுள்ள, பாவையின் - பாவையோலும் உருவமுடைய உமாதேவியின், ஆகம் ஆளுள் - உடம்புபோலாயினாள், (யாரெனின்) யான் ஈன்றெடுத்த பாவை - நான் பெற்றெடுத்த பெண், ஏ - று.

மதிக்கவர என்பதற்குச் சந்திரன்டமா எனினுமாம், ஈசன் பாகப்பாவையி னொகமாளுள் என்பதற்கு அரையுடம் பாளுள் என்பது கருத்து.

துறை - தலைவி தோழியோடு கூறல்.

5. கருக்கோட்டையாளுப் வெங்கேசுரெட்டமேந்தரனென்னைக் கலந்தபோகக், கருக்கோட்டைகா றுறு மடிசகியோமுன்போலின் னுங்காமனுந்த, கருக்கோட்டைநிகர்வீசைமுறுக்கிவரக்காணிலவன் கங்குன்மாவைக், கருக்கோட்டையம்பிணையும்பறிவெருட்டுதலைவாசல்கடக்கத்தானே.

இ - ள். அடிசகியே-அடிதோழியே, கருக்கோட்டை ஆளும்-கருக்கோட்டையை யாளுகின்ற, வெங்கேசு ரெட்டமேந்தரன் - வெங்கேசு ரெட்டமன் என்னும் இந்திரன், என்னைக்கலந்த - என்னைச்சேர்ந்த, போகக்கருக்கு - போகத்தின் கூர்மையானது, ஓட்டைகாணும் - கெடும், (ஆதலால்) முன்போல் இன்னும் - முன்போலவே யின்னமும், காமனும் - மன்மதனும், தகருக்கோட்டைநிகர்வீசை - ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை நிகர்த்த வீசையை, முறுக்கிவரக்காணில் - முறுக்கி வரப்பார்த்தால், அவன்கங்குரல்மாவை கருக்கு - அவனது இருளாகிய யானையைக் கருக்கிவிடு, ஓட்டு - துத்து, ஐ அம்பினையும்பறி - பஞ்ச பாணங்களையும் பறித்துக்கொள், தலைவாசல் கடக்க வெருட்டு - தலைவாசலைக் கடக்கும்படி வெருட்டிவிடு, ஏ - று.

துறை - தலைவி தோழியோடு கூறல்.

6. சந்தானமேரிகர்குமாரமுத்துசாமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகுமாரொட்டனெனைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடுதிலயவன்மறங்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறுபுரிசெய்தாற்றம்நுமடிதனக்குத்தானே.

இ - ள். சந்தானம் சிகர் - சந்தானமரத்தை சிகர்த்த, குமாரன்முத்துசாமி
சகோதரன்-குமாரமுத்து சாமிக்கு சகோதரன், வான்பொன்-மேன்மையாகிய
பொன்னை யொப்பவன், நேசந்தான் அமேரு என்கிறைந்த - அன்புஅந்தமேரு
மலைபோல் சிரம்பிய, குமாரொட்டன் - குமார எட்டன், (அவன்) என்னைத்தழ
வா - என்னை யினையாமையா லுண்டாகிய, ஆயாசந்தான் - வருத்தந்தான், தரித்
க்கூடுதில்லை - சகிக்கமுடியவில்லை, (அது) சகிய-தோழி, அவன்மருங்கில்-
அவனிடத்தில், நீபோம் சந்தால் - நீ போகின்ற நூதினால், நம்மேல்ஏறி - நம்
மீதேறி, உபரிசெய்தால் - உபரிவிலைகள் செய்தால், தனக்குத்தானே சீரும்
அடி - தனக்குத்தானே நீக்குமடி, எ - று.

துறை - தலைவி தோழியோடு கூறல்.

7. திருமாலையம்புதொட்டசிலைமாமனம்புலிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையாம்புபஞ்சுழ்துமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தாறுள்ள
திருமாலையந்தெளிந்துசுபசோபனப்பொருந்திச்சுவலநேசித் [வே.
திருமாலையந்தொறும் போய்நீனைநனைத்துத் தெரிசிப்பேன் றிரும்னன]

இ - ள். திருமால் - (காத்தற நெழிலால்) திருமலை சிகர்த்தவனும், (அ
ழகினல்) ஐ அம்புதொட்ட - பஞ்சபாணங்களைப் பரயோகித்த, சிலை - வில்லை
யுடைய, மாறன் - மண்மத்தை சிகர்த்தவனும், அம்புவிக்குள் திடவான் - உலக
த்தில் வலியிற் சிறந்தவனும் ஆகிய, முல்லை - முல்லைமலரால் தொடுத்த, திரு
மலை - அழகிய மாலையை, அம்புயம்குழ் - அழகியதோள்களில் அணிந்த, குமா
ர எட்டமனை - குமாரஎட்ட மேந்திரனை, சேரச்செய்தால்-அணையச்செய்தால்,
உள் அதிரும் - மண் நடுக்குவதற் கேதுவாகிய, மால் ஐயம்கெளிந்து, மயக்கம்
சந்தேகம் என்பவை தீர்ந்து, சுபசோபனம் பொருந்தி - சுபசோபநத்தை யடை
ந்து, சிவனை நேசித்து - சிவனை அன்பு செய்து, இரும் - பெரிய, ஆலையந்தொ
றும் போய் - கோயில்கள் தோறும் போய், உன்னை நனைத்து தெரிசிப்பேன்-
உன்னை நனைத்துக்கொண்டே தரிசனம் பண்ணுவேன், திருமின்னாளே - திரு
மகளை சிகர்த்த தோழியே, எ - று.

முதலடியில் திருமலை என்பதை திரும் ஆலை எனப்பிரித்து, திருமுகின்ற
கரும்பை என்றும், அம்புதொட்ட சிலை என்பதற்கு அம்பு தொடுக்கும் வில்லா
க்கொண்ட என்றும் பொருள் கூறினுமையும்.

துறை - நற்றயிரங்கல்.

8. மாதங்கங்கோடிநிலவறைக்குளொளித்தாலுமந்தவழியேகம்ப
மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமசிவாரா
மாதங்கங்கோடிவங்கடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவும்வசவப்பமதிமந்திரிநீயே.

இ - ள். மாத-என்பெண்ணைவன், அங்கு அங்குழி - அங்கங்கே ஓடி, சிலஅறைக்குள் ஒளித்தாலும் - சிலவறையில் ஒளித்துக் கொண்டாலும், அந்த வழி - அவ்வழியாக, ஏகு - போகின்ற, அம்பு - பாணங்கள், அ - அந்த, மாத-பெண்ணினது, அங்கம் - உடம்பு, கோடிவிட - குறையும்படி, சென்று அடிக்கும் - போய்ப்படும், உயிர்தரிக்குமா - பிராணம் தரித்திருக்குமோ, சிவா - சிவனே, ராமா - ராமனே, சங்கு - பொருத்திய, அம்கோடு - அழகிய கரையை, இகலும் - அழிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, ஒலிக்கு - ஒசைக்கு, என்செய்வன்-யாதுசெய்வான், இனி - இனியாயினும், வந்துசேர்வாய் - வந்துகூடுவாய், தமிழ்க்கு - தமிழ்ப்பாடலுக்கு. கோடி மாதங்கம் - கோடியானைகளை, உதவும்-கொடுக்கிற, வசவப்ப - வசவப்பெண்ணும், மதிமந்திரி - அறிவையுடைய மந்திரியாகிய நீ, எ - று.

துறை - நற்றயிரங்கல்.

9. தமிழ்ந்தராணுவம்பெருக்கிவந்ததித்தவேண்முரசுசத்தங்காது
தமிழ்ந்தராவெனப்பலம்புஞ்சிறுபேராதவிரகமதுதனியவேமுத்
தமிழ்ந்தராதிழுகத்தின்முகமழந்தவேபுணர்ச்சமயம்வாணர்
தமிழ்ந்தராதரந்தெரியுமெங்கொட்டேந்திரமகிபாதமிழ்நேரே.

இ - ள். வாணர் - கவிவாணரது, தமிழ் - தமிழ்ப் பாடல்களின், தராதரம் தெரியும் - தராதரத்தை அறிந்து கொள்ளுகின்ற, எங்கள் - எங்களுடைய, எட்டேந்திர மகிபா - எட்டேந்திர பூபதியே, தமிழர் ஏறே - தமிழ்நாட்டாருள் சிறந்தவனே, தமிழ்ந்தம் - பறையறைகின்ற, ராணுவம் பெருக்கி - சேனைகளைப் பெருக்கி, வந்து எதிர்த்த - வந்தெதிர்த்த, வேன்-மன்மதனுடைய, முரசுசத்தம் - பேரிகை யொலி, காதுதம் இட்டு - காதுகளில் கேட்டு, அரா என - பாம்புபோல, புலம்பும் - வருந்துகின்ற, சிறுபேதை - எனது சிறுபெண்ணின், விரகமது தனிய - விரகமடங்க, முத்தமிழ்டு - முத்தமிழ்டு, அராமதி முகத்தில் - அந்த இரவில்தோன்றுகின்ற சந்திரன்போன்ற முகத்தில், முகம் அழுந்த - முகம்பொருந்த, புணர்-தழுவுதற்கு, சமயம் - (இது) தருணம், எ-று.

துறை - நற்றயிரங்கல்.

10. பரத்துவசத்துருத்தாயர்பாயன்மிசைப்பூவைமுலைப்பண்பி
வேம, தரத்துவசப்பாகிமலர் தூற்றவர்நாணற்றுவகே காட்டிலேழு,

மரத்துவசத் தொருகணையாலெய்த வெங்கடேசரெட்டன் மருவாநாளிற், சரத்துவசக் குரங்கெனவே தனித்திருந்து முடியாது சாற்றினேனே.

இ - ள். பரத்துவசத்துரு - அன்னிய சத்துருவை யொத்த, தாயர் - தாய்மார், பூவை - இப்பெண்ணினது, பாயல்மிசை - பாயலின் மீதும், மகரத்துவசப்பாவி - மீனக்கொடியையுடைய மன்மதன், முலைப்பணைப்பிலே - பருத்தஸ்தடங்களிலும், மலர் - புஷ்பங்களை, துற்றுவர் - இறைப்பார்கள், நான் ஆற்றுவனே - (அதைக்கண்டு) நான் சகிப்பேனே, காட்டில் - காட்டிலுள்ள, ஏழுமரத்துவசத்து - ஏழுமரா மரங்களின்மீது, ஒரு கணையால் எய்த - ஒரு பாணத்தால் எய்த, வெங்கடேச ரெட்டன் - வெங்கடேசர எட்டன், மருவாநாளில் - சேராத காலத்தில், சரத்துவசக் குரங்கு என - சரக்காலத்தில் அகப்பட்ட குரங்குபோல, தனித்து இருந்து - தனியாகி இருந்து, முடியாது-முடிவுபெறாது, சாற்றினேன் - சொன்னேன், எ - று.

பூவை - பூவைபோல்வான், இது - உவமையாகுபெயர் - பூவை, நாகணவாய்ப்புள் (மைநா).

துறை - நற்றயிரங்கல்.

11. நிலமாதுதிலக னென்களினசைவெங்கடேசரெட்டனின்னைப்பார்த்த, பலமாதுவதனமும்பொற்பசிலகொண்டாய்மகளே பெண்டையாமேகங், குலமாதுரங்கமென்ற கிள்ளையின்மேன்மாரன்வருங்குறியைப்பார்த்துச், சொலமாதுகிலுங்கையிலேதொடுவனையுந்தோற்றுநின்றதுணிவுதானே.

இ - ள். மகளே - மகளே, பெண்படை ஆம் - பெண்கள் சைனியமாம், கங்குல் - இருளானது, அம் - அழகிய, மா - யானையாம், துரங்கம் என்ற-குதிரை என்கொண்ட, கிள்ளையின்மேல் - கிளியின்மீது, மாரன்வரும் - மன்மதன் வருகின்ற, குறியை - அடையாளத்தை, பார்த்துச் சொல்ல - பார்த்துச் சொன்ன அளவில், மா - அழகிய, துகிலும் - ஆடையையும், கையிலே தொடுவனையும் - கையிலே அணிந்த வளையையும், தோற்றுநின்ற - இழந்துநின்ற, துணிவு - நிச்சயம், லிலமாது திலகன் - பூமிதேவிக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய, எங்கள் இளசை - எங்கள் இளசை நகரில் வாழ்கின்ற, வெங்கடேச ரெட்டன் - , சின்னைப்பார்த்த - உன்னைநோக்கின, பலமா-பயனா, துவதனமும்-இருதனங்களிலும், பொன் - தேமலையும், பசிலை-பசிலை நிறத்தையும், கொண்டாய்-அடைந்தாய், எ - று.

தலைவிகூற்று - மன்மதனை யசிகுறுத்தல்.

12. கலக்கட மானத்தொனியை முழக்கமனமலைந்தடையார்கால் சாய்ந்தோடப், பெலக்கடமாரநக்கனிற்றைநடத்தும்வெங்கடேசரெட்

டன்றிணையலீந்தான், சிலக்கடமாமரக்குயிலையொடுக்குகடற்றொனியட
க்குதென்றற்றேரை, விலக்கடமாமதப்பயிலைதலைக்கடைவாசலைக்கடக்
கவெருட்டுவேனே.

இ - ள். கலக்க-(பகைவர்சேனையை) கலக்கும் பொருட்டு, டமானத்தொ
னியைமுழக்க - பேரி ஒலியை முழக்க, அடையார்-பகைவர், மனம் அலைந்து-
மனம்கலங்கி, கால்சாய்ந்து ஓட - அடியற்று ஓட, பெலம் - பலமாகிய, கடம் -
மதம்பொழிகின்ற, மா - பெரிய, நகம் - மலைபோன்ற, களிற்றை - யானையை,
கடத்து - செலுத்துகின்ற, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்கடேசரெட்டனான
வன், பிணையல் - கண்மாலையை, ஈந்தான் - கொடுத்தான், (ஆதலால்) மா-அழி
காகிய, மதப்பயலே - மண்மதனாகிய பையலே, சில - சிலவாகிய, கடம் - சோ
லையிலுள்ள, மாமரம் - மாமரங்களில் தங்கிய, குயிலை-குயில்களை, ஒடுக்கு-வாய
டக்கு, கடல்கொளி அடக்கு - கடலோசையை அடக்கு, தென்றல் தேனாவி
லக்கு - தென்றலாகிய ரதநைகைக்கு, அட - அடே, தலைக்கடை வாசலைக்கட
க்க-தலைக்கடைவாசலைக் கடக்கும்படி, வெருட்டுவேன்-துரத்திவிடுவேன், என்று.

தாயிரங்கல்.

13. திருக்கரங்கம்வ தக்கவயில்செலுத்துப டடயான்கமலச்சேக்
கையாமா, தருக்கரங்கம் பயிற்றுதுரை பிணைசவெங்கடேசரெட்டன்
றமுலாநாளில், அருக்கரங்கர்புரந்திடவடம்புலிரும்வெம்புலிபோலாச்
சேகண்டாய், உருக்கரங்கம்பரந்துடைக்கவுருக்காமம்பிதந்தானென்
றுருகுவாளே.

இதன்பொருள் கன்கு புலப்படவில்லை.

தாயிரங்கல்-வண்டுவிடுதூது.

14. பொரக்கலக்க முற்றவருக் கிரங்கும்வெங்க டேசரெட்டன்
புயங்கண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றகணை மதன்விடுத்தா லென்ன
செய்வாளோகோகின்ணச், சரக்கலக்கம்மியன்கடைந்த செப்பலத்தா
னேதிரண்டதன் த்தினூடே, வரக்கலக்கண்ணீருகுத்தாள் வண்டினங்
காள் கண்டசெய்தி வழத்துவீரே.

இ - ள். பொர - போர்செய்ய, கலக்கம் உற்றவருக்கு - கலங்கினவர்களு
க்கு, இரங்கும் - இரக்கஞ்செய்கின்ற, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்கடேச
ரெட்டனது, புயம் - தோள்களை, கண்டாள்மேல் - பார்த்தவன்மீது, உரக்க-
உறுதியாக, லக்கம் அற்றகணை - கணக்கிலாத அம்புகளை, மதன்விடுத்தால்-மண்
மதன் எவிஞால், என்னசெய்வான் - யாதுசெய்வான், ஓகோ - ஓகோ, கின்ணச்
சரக்குஅல்ல - கின்ணமாகிய பொருளல்ல, கம்மியன் கடைந்தசெப்பு அல்ல-
கம்மாளன் கடைச்சலிட்ட செப்பு அல்ல, தானே-தனக்குத்தானே, திரண்ட -
திரட்சியாகிய, தனத்தினூடேவர - தனத்தின்மீதேஒழுக, கலக்கண்ணீர்-கல

க்கண்ணீரை, உகுத்தாள் - சிந்தினாள், வண்டு இனங்காள் - வண்டின் கூட்டங்களே, கண்டசெய்தி - நீங்கள் கண்ட சமாசாரத்தை, வழத்துவீர் - (அவருக்கு) சொல்லுங்கள், எ - று.

தலைவிக்கூற்று-சந்திரோபாலம்பநம், (சந்திரனை நினைத்தல்).

15. இத்தரமேகத்துணிவா ரென்சகிமார்வஞ்சகிமா ரென்றால் வேளம், புத்தரமேவத்தனமே புண்படுமெயென்புகல்வேன் புலவோர்க்கேபோ, தத்தரமேகத்திணையாய்த் தழைத்தவெங்கடேசரெட்டன் மழுவினாலே, துத்தரமேகத்திணையு முன்னாலேவிளைந்ததன்றோ வொருநிலாவே.

இ - ள். என் சகிமார் - எந்தோழிமார், இத்தாம் - இந்தத் தன்மையாக, எசத்துணிவார் - வையத்துணிவார்கள், வஞ்சகிமார் என்றால் - (இவர்கள்) வஞ்சனைக்காரிகளென்றால், உத்தரம் - பின்னே, வேள் - மன்மதன், அம்புவ - அம்பை பிரயோகிக்க, தனம்புண்படும் - தனங்கள் புண்பட்டுப்போம், என்புகல்வேன் - யாதுசொல்வேன், புலவோர்க்கே-வித்துவான்களுக்கே, போத்தர - மிகுதியாய்க்கொடுக்க, மேகத்து இணையாய் - மேகத்துக்குச்சமானமாய், தழைத்த-செழித்த, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்கடேசரெட்டன், தழுவினால் - எண்ணெசேந்தால், உத்தரமெதுவது - மறுமொழியாதது, இத்தனையும்-இவ்வளவும், உன்னாலே விளைந்ததுஅன்றோ - உன்னால் விளைந்ததல்லவா, ஒருநிலாவே - ஒப்பற்றநிலாவே, எ - று.

தலைவிக்கூற்று.

சந்திரோபாலம்பநம்.

16. கொட்டமிடு மருவலர்க ளிட்டகற்கோட் டைகளனைத்துங் கொழிதுளாக, வட்டமிடும்பரிநகுல னெட்டமரா சேந்த்ரனெண்ணை மருவாநாளில், துட்டமதன் கணைதுளைத்த துளைவழியே தென்றல்வந்து சுவைத்துத்தள்ளி, விட்டவெறுங் கூட்டையினிச் சுட்டதனாலென்னபயன் வெண்ணிலாவே.

இ - ள். கொட்டமிடும் - கொட்டமிடுகின்ற, மருவலர்கள் - பகைவர்கள், இட்ட - அமைத்த, கல்கோட்டைகள் அனைத்தும் - கற்கோட்டைகளெல்லாம், கொழிதுளாக - கொழிக்கப்படுகிறதுளாக, வட்டமிடும் - சாரிவருகின்ற, பரி-குதிரைகளுக்கு, நகுலன் - நகுலன்போன்றவன், எட்டமராசேந்திரன் - எட்டமராஜேந்திரன், எண்ணைமருவாநாளில் - எண்ணைச் சேராத காலத்தில், துட்டமதன் - துஷ்டனாகிய மன்மதன்விட்ட, கணைதுளைத்த - அம்புகள்துளைத்த, துளைவழியே - துவாரத்தின்வழியே, தென்றல்வந்து - தென்றற்காற்று வந்து, சுவைத்து - ருசிபார்த்து, தள்ளிவிட்ட - தள்ளிவிட்டுப்போன, வெறுங்கூட்டை - வெறுமையாகியசரீரத்தை, இனிசுட்டதனால் - இனிச்சுவதனால்,

என்னபயன்-என்னபிரயோஜனம், வென்சிலாவே - வெண்மையாகிய சந்திரனே, ஏ - று.

வட்டமிடுதல் வையாளிவருதல் (சாரிவருதல்.)

சேவிலிகூற்று.

17. புளிக்காதிபதியினை சை புரந்தவெங்கடேசரெட்டன் புலவேர் சொல்லும், களிக்காதிவள்ளிலைக்கண்டாசைகொண்டாளுக்கமுதைக் கரைத்துப்பால்வார்த், துவிக்காதில்வளவேணும் புகட்டுசகியேமுகத் தைத் துடைதண்ணீரு, தவிக்காதி லேசுக்கானாலும் வைத்துத் திவள் காமத்தகைக்குத்தானே.

இ - ள். சகியே - தொழியே, புவிக்கு-பூமிக்கு, ஆதிபதி - அதிபதி, இளசைபுரந்த - இளசைநகரத்தைத் தாத்த, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்கடேசர எட்டன், புலவேர் சொல்லும்கவிக்கு - வித்வான்கள் சொல்லுகின்ற பாடல் களுக்கு, ஆதிவள்ளிலை - முதல்வள்ளிலையிருப்பவனுமானவனை, கண்டு-பார்த்து, ஆசைகொண்டாளுக்கு - ஆசைகொண்ட இவளுக்கு, அமுதைக்கரைத்து - சொற்றறைக்கரைத்து, பால்வார்த்து - பால்விட்டு, விக்காது - விக்காமல், இவ்வளவேணும் - இவ்வளவாயினும், புகட்டு - குடிப்பி, முகத்தைத்துடை - முகத்தைத்துடை, இவள் தாமத்தகைக்கு - இவளுடைய காமவிடாய்க்கு, தண்ணீர் உதவி - தண்ணீர்கொடுத்து, காதிலே சுக்குஆளுலும் வைத்துஊது - காதில் சுக்குவைத்தாயினும் ஊது, ஏ - று.

விடாய்ப்பட்டா காதில் சுக்குநறுக்கிவைத்துதல் வழக்கமாதலால் காதிலே சுக்கானாலும்வைத்துது என்றார்.

தாயிரங்கல்.

18. பொருவாசிக்கொருநகுலன்னினை சை வெங்கடேசரெட்டன் புயங்கண்டாயோ, இருவாசிக் கெனக்கலையை யுடுத்துபணி திருத்துவனையெங்கேதேடி, மருவாசிக்குங்குழலை முடிபுனைக்குத்தரிப்பிடந்தான் மகளேசிச்சி, தெருவாசிச்சினதுமவன் கைம்மருந்தான் மெய்மறந்து திரிகின்றயே.

இ - ள். பொரு - போர்செய்கின்ற, வாசிக்கு - குதிரைகளுக்கு, ஒரு நகுலன் - ஒப்பற்ற நகுலன்போன்றவன், இளசை வெங்கடேசரெட்டன் - இளசைவெங்கடேசர எட்டனது, புயம் - தொள்களை, கண்டாயோ-பார்த்தாயோ, இரு - இரு, வா - வா, சிக்கெனக்கலையையடுத்து - உறுதியாக ஆடையை யுடுத்திக்கொள், பணிதிருத்து - ஆபரணங்களை திருத்திக்கொள், வளை எங்கேதேடி - வளையலை எங்கேசிந்தினாய் தேடி, மருவாசிக்கும் குழலைமுடி - பரிமளம் வீசுகின்ற கூந்தலை முடி, மகளே - மகளே, உனக்கு - உனக்கு, தரிப்பு இடம்

சிக்கினதும் தெருவா - தங்குமிடமாகக் கிடைத்ததும் வீதிதானா, அவன் னை
மருந்தால் - அவனது கைமருந்தினால், மெய்மறந்து திரிகின்றாயே-உடம்பு மற
ந்து திரிகின்றனையே, எ - று.

குதினா நடத்துவதில் நகுலன் சிறந்தவனாதலால், பொருவாசிக் கொரு
நகுலன் என்றார். நகுலன் - பாண்டவர்ஐவருள் ஒருவன்

தலைவி துயிலோடுகூறியிருங்கல்.

19. பொரவிசையஞ்செலுத்து வெங்கடேசரெட்டமேந்திரன்மேற்
புதுமால்கொண்டேன், கரவிசையங்கசுமாரன் கருப்புவில்லேவளைத்து
வலக்கையாலெய்யும், சரவிசையங்கத்தில் வந்துதைத்துருளியப் புறர்
போஞ்சுக்கிக்கமாட்டேன், இரவிசையம்புகுந்தொளித்தா னினங்குயில்
காணீருமெனக்கிரங்குவிரே,

இ - ள். பொர-(பகைவர்வந்து,) போர்செய்ய-விசயம்செலுத்து, தன்வெ
ற்றியைச் செலுத்துகின்ற, வெங்கடேசரெட்ட மேந்திரன் மேல்-வெங்கடேச
ரெட்டமேந்திரன்மீது, புதுமால் கொண்டேன்-புதிய ஆசைகொண்டேன், கர
விசை-கைவேகத்தையுடைய, அங்கசுமாரன்-அங்கசுனென்னும் மன்மதன், கரு
ப்புவில்லே வளைத்து-கரும்புவில்லேவளைத்து, வலக்கையால் - வலதுகையினால்,
எய்யும்-பிரயோகிக்கிற, விசைசரம்-வேகத்தையுடைய அம்பானது, அங்கத்தில்
வந்துதைத்து-உடம்பில் வந்துதைத்து, உருவி-உருவிக்கொண்டு, அப்புறம்போ
ம்-அப்பால்செல்லும், சுகிக்கமாட்டேன்-பொறுக்கமாட்டேன், இரவி-சூரியன்,
சையம்புகுந்து ஒளித்தான்-சையமலையின்கண் போய்மறைந்தான், இளங்குயில்
கான்-இளங்குயில்களே, நீரும்-நீங்களாயினும், எனக்கு இரங்குவீர்-எனக்கு இ
ரங்குவீர்களாக, எ - று.

தலைவி மன்மதனைநோக்கிக் கூறல்.

20. புடவிகடகடெனவுடை படவடவைசிதறவரு பொருதார்ச்சி
றும், தடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்க டேசரெட்டன் றருவான்வி
ல்லே, அடவிகட வுனதுகுடையகலமதகயமேகவனிலத்தேனா, நட
விகடனிமிர்முகடுதொடுபரிதியுதயமீதோநான்கண்டேனே.

இ - ள். புடவி-பூமியானது, கடகடென உடைபட-கடகடென்று வெ
டிக்கவும், வடவைசிதற-வடவைத்தியானது சிதறவும், வரு-வருகின்ற, பொரு
தார்-பகைவனா, சேறும்-சோபிக்கின்ற, தடம்-பெரிதாகிய, விகடம் - மாறுபாடு
உள்ள, களிற்று-யானைமீதேறி வருகின்ற, உதயன்-சூரியன், இளசை வெங்க
டேசரெட்டன்-இளசை வெங்கடேசுர எட்டன், (அவன்) முல்லை தருவான்-
நனது முல்லைமலையைக் கொடுப்பான், அட - அடா, விகட-அனங்கனே, உ
னது குடை அகல-உன்குடை நீங்குக, மதகயம் ஏக - மதயானை செல்லுக,
அனிவத்தேனாநடவு-தென்றற்காற்றுகிய தேனாநடத்து, இ - இந்த, கடல் -

கடலினது, சிமிர் முகடு-உயர்ந்த முகட்டை, தொடு-தொடுகின்ற, பரிதி உதயம்-சூரிய உதயத்தை, இதோ நான் கண்டேன்-இதோ நான் பார்த்தேன்.

கடகட-ஒலிக்குறிப்பு. வடவை-கடலின்நடுவேயிருப்பதோர் நெருப்பு. இது பெண் குதிவைவடிவா யிருக்கும்படி, படைப்புக்காலத்தில் வைக்கப்பட்டது.

தலைவிநெஞ்சோடு கூறியுவந்தல்.

21. கற்றனமின்னுவதென் சொன்முனியென்றன்றய னம்பாற் கலங்கித்தாபம், உற்றனமின்றாமுதங் கசந்தணையாராத நெஞ்சேயுணர்ந்தோர்க்குங்கை, யிற்றனமிந்நாளுதவு மிளசைவெங்கடேசுரெட்ட னியினோக்கம், உற்றனமின்றையினேரே டொழிந்ததயன் மாதரலர் பேசார்தாமே.

இ - ள். கல்-கல்லானது. தனம்-தனங்கனையுடைய, மின் ஆனது-பெண்ணைதற்கு, என்-காரணம்யாது, முனி-(விசுவாமித்திர) முனிவனே, சொல் என்றான்-சொல்லென்றவனாகிய திருமாலினது, தயன்-புத்திரனாகிய மன்மதனது, அம்பான்-அம்பினால், கலங்கி-கலங்கமடைந்து, தாபம் உற்றனம்-வெப்பமடைந்தோம், இன்-இனிய, ஆர் அமுதம் கசந்து-அரிய அமிர்தமும் கசந்து, அணை ஆராதநெஞ்சே-படுக்கையிற் பொருந்தாத மனமே, உணர்ந்தோர்க்கு-அறிஞருக்கு, அங்கையில்-அங்கையில், தனம்-தனத்தை, இந்நாள் உதவும்-இக்காலத்தில் தருகின்ற, இளசை வெங்கடேசு ரெட்டன்—, (அவனது)இனியனோக்கம் பெற்றனம்-இனிதாகிய கருணை நோக்கத்தைப் பெற்றோம், இன்னமை-(நமது) துன்பமானது, இன்றோடு ஒழிந்தது-இன்றோடு நீங்கினது, (இனி)அயல்மாதர்-பிறபெண்கள், அவர்பேசார்-பழிமொழியைப் பேசமாட்டார்கள், எ-று.

தாயிரங்கல்.

22. ஆளுக்கேயழகனெங்க ளிளசைவெங்கடேசுரெட்ட னன்பை யீசன், தாளுக்கேவிருந்திட்டானென்ன லர்கள்செங்குருதித் தசையைச் செங்கை, வாளுக்கேவிருந்திட்டான் மாதராரவியெல்லாமலர்க்கை வானி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான் வெண்மதிக்கென்பெண்மதியைவிருந்திட்டானே.

இ - ள். ஆளுக்கு அழகன் - புருஷர்களுள் அழகன், எங்கள்இளசை வெங்கடேசுரெட்டன்—, அன்பை-தனதுவிசுவாசத்தை, ஈசன்தாளுக்கு விருந்திட்டான் - சிவபெருமானது திருவடிக்குவிருந்துசெய்தான், ஒன்னலர்கள் - பகைவருடைய, செங்குருதிதசையை - செவந்த உதிரத்தையுடைய மாமிசத்தை, செங்கைவாளுக்கு-தன்செவந்த கையிலுள்ளவாளுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்துசெய்தான், மாதரார் ஆவியெல்லாம்-மாதருயிரையெல்லாம், கைமலர்வாளிகையில் புஷ்பாணங்களைக்கொண்ட, வேளுக்கு - மன்மதனுக்கு, விருந்திட்

டான் - விருந்துசெய்தான், என்பெண்மதியை - என்பெண்ணறிவை, வெண் மதிக்கு-வெண்மையாகியசந்திரனுக்கு, விருந்திட்டான்-விருந்துசெய்தான்.

இதனைத்தலைவி கூற்றாக்கினும் பொருந்தும். ஈசன்தானுக்கே விருந்திட்டான் என்றதொடரில் விருந்திட்டான் என்றது சமர்ப்பித்தான் என்றபடி.

செவிலியிரங்கல்.

23. அனங்கலக்கணந்தெரியாள் சிறுபேதைவிரகமிவட்கதிகாம யோ, மனங்கலக்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியாதலினால் வாராதாலே தினங்கலக்கணீருகுத்துத் தேடுகிறாள் வாடுகிறாடி ரண்டகும்பத்தனங் கலக்க வருள்புரிவா யிளசைவெங்க டேசுடொட்ட தமிழ்க்கோமானே.

இ - ள். இளசை வெங்கடேசுர எட்டா - இளசை வெங்கடேசுர எட்ட னே, தமிழ்க்கோமானே - தமிழ்வேந்தனே, அனங்கலக்கணந்தெரியாள்-மன் மதலக்ஷணம் தெரியாதவளும், சிறுபேதை - சிறுபேதைப் பெண்ணுமாகிய, இவட்கு - இவளுக்கு, விரகம் அதிகம் - மோகம் அதிகம், ஐயோ - அந்தோ, உன்னையன்றி - உன்னையல்லது, மனம்கலக்க-மனம் கலந்துசொல்ல, பக்கம் இல்லை - பக்கத்துணையில்லை, ஆசலினால்-ஆசலால், வாராதாலே - நீவராதையால், தினம் - நாள்தோறும், கலக்கண்ணீர் உகுத்து - கலக்கண்ணீரைச் சிந்தி, தேடுகிறாள்-தேடாவின்றாள், வாடுகிறாள்-வாடாவின்றாள், திரண்ட-திரட்சியாகிய, கும்பத்தனம் - குடம்போலுந்தனங்களை, கலக்க - சேர, அருள்புரிவாய்- கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

தலைவி தோழியோடு கூறியிரங்கல்.

24. எனக்குடந்தையானவெங்கடேசுரொட்டனருகில்லைமுத்திருத் திவைத்துத், தனக்குடங்கை யாரவெனைத்தழுவாதமனக்குறையைச் ச கியேசொன்னேன், உனக்குடம்பெலாம்பசக்குர் பாலனமுங்கசக்கும முகுற்றகொங்கை, கனக்குடங்காத்தொனிகேட்குமதன்படையும்வந்தி னிக்கைகலக்குந்தானே.

இ-ள். எனக்கு உடந்தையான-எனக்கு அறுகூலமாகிய, வெங்கடேசுரெட் டன் - வெங்கடேசுவரஎட்டன், அருகில் அழைத்து - சமீபத்தில் அழைத்து, இருத்திவைத்து-இருக்கச்செய்து, தன்-தனது, அ-அந்த, குடங்கை ஆர-குடங் கைகிறைய, என்னைதழுவாத-என்னைச்சேராத, மனக்குறையை - மனவருத்தத் தை, சகியே - தோழி, உனக்குசொன்னேன்-உனக்குச் சொல்லினேன், உட ம்பெல்லாம்பசக்கும் - உடல்முழுவதும் பசுலகிறமுண்டாகின்றது, பால்அன் னமும்சசக்கும் - பாற்சோறும் சசக்குகின்றது, அழகுஉற்ற - அழகுபொருந் திய, கொங்கை கனக்குடம் காதொனிகேட்கும் - தனமாகிய பெரியகுடத்தில் சோலையோசை கேளாகிற்கும், இனி-இனி, மதன்படையும்வந்து - மண்மதனு டைய சேணையும்வந்து, கைகலக்கும் - கைகலந்து போர்செய்யும், எ - று.

தாயிரங்கல்.

25. மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள் சேனைதலைமடியத்தாக்குங், கோலமதகளிற்றுதய னிளசைவெங்கடேசுரெட்டன் கூடாநாளில், பாலனந்திவலையருந்தாள் சிறியாட்குமதிக்குமென்னபகையோமேனி, வேலைநடுக்கலத்தைதளிட்டே யெழுந்தல்க்காகமென மெலிகின்றோ.

இ - ள். மாலை-பூமாலையணிந்த, மணிமுடிதரித்த - ரத்தினீடத்தைத்தரித்த, மருவலர் - பகைவருடைய, சேனைதலை-படையை, மடியதாக்கும் - இறக்கும்படிதாக்குகிற, கோலம் - அலங்காரச்சையுடைய, மதகளிற்று-மதயானைகளையுடைய, உதயன்-சூரியன், இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் - இளசை வெங்கடேசுர எட்டன், கூடாநாளில்-சேராதநாளில், பால்அன்னம் - பாம்சோற்றையும், திவலை-நீர்த்துளியையும், அருந்தாள் - உண்ணாள், சிறியாட்கும் - இந்தச் சிறுபெண்ணுக்கும், மதிக்கும்-சந்திரனுக்கும், என்னபகையோ-என்னவிதோதமோ, வேலைநடு - கடலின்நடுவில், கலத்தைவிட்டு எழுந்துஅலைந்த - கப்பலைவிட்டெழுந்தலைந்த, நாகம்என - காகம்போல, மேனிமெலிகின்றாள் - உடம்பிளைக்கின்றாள், எ - று.

கலம் - மரக்கலம்

தாயிரங்கல்.

26. ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுழியடையுடையுந்தன்னால் நீங்கியராமாரசரத்தால்வருந்துவதற்கிளங்கநேமியாத பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமாநு வாய்கவந்தன் படக்கையால் வாங்கியராமாபூமாவளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. [வாள்

இ - ள். ஓங்கிய - நீண்ட, ரா - இரவில், மாமதி - பூர்ணசந்திரன், ஆதவன்போல வரவும் - சூரியன்போல வருதலும், இடை உடையும் - இடையிலுடுத்த ஆடையும், தன்னால் நீங்கி - தனக்குத்தானே அவிழ்த்து, அரா-சிவனே, மாரசரத்தால் - மன்மதபாணத்தால், வருந்துவதற்கு - துன்பப்படுவதற்கு, இரங்க - இரங்குஞ்செய்ய, நேமியாத பாங்கியர்-சியமிக்காத தோழியர், ஆமா என-ஆகுமாவென்று, கண்பார்த்து - கண்ணினால் கடாக்கித்து, மருவாய்-(இவளைச்) சேர்வாய், கவந்தன்பட - கவந்தன்மடிய, கையால் வாள்வாங்கியை-கையில் வாளை யெடுத்த, ராமா - ஸ்ரீராமனே, பூமா - பூபதியே, இளசை வெங்கடேசுரெட்ட-இளசை வெங்கடேசுரெட்டனே, மன்னர் ஏறே - ராஜாதி ராஜனே, எ - று.

மன்னர் ஏறு - அரசரிற் சிறத்தவன்.

தாயிரங்கல்.

27. கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கை கொண்டமையல்கண்டுநந்தா, வனத்துவரைச் சென்றுமலர் கொய்திவளை பெய்யு

வந்தான் வந்தானெப்போ, துனத்துவரைப் புரந்திதவு சொல்லாரைத்
தாக்கியவர்த்துருவெனட்டிற், சனத்துவரையாக்கும்வெங்கடேசரெட்
டமேந்திரனே தளசிங்கேகேற

இ - ள். எப்போது - எப்பொழுதும், உன் - உன்னை, நத்துவரை - விரும்
புவோனா, புரந்து - காத்து, இதவ - சொல்லானா - இதவசனம் சொல்லாதவர்
களை, தாக்கி - அடித்து, அவர் - அவர்களை, துருவன் எட்டில் - பிரமனது எட்
ட்டில், சனத்துவரை ஆக்கும் - கூணிக் கொலத்தில் சேர்க்கின்ற, வெங்கடேச ரெ
ட்டமேந்திரனே - வெங்கடேசரெட்டம் இந்திரனே, தளசிங்கேகேற - தளவா
யாகிய ஆண்சிங்கமே, கனத்து - பருத்து, வரைபோல் புடைத்த - மலைபோல்
புடைகொண்ட, கொங்கை - சனங்குளையுடைய, மங்கை - என் பெண்ணுன
வள், கொண்ட - அடைந்த, மையல் கண்டு-மோகச்சுப்பார்த்து, நந்தா வன
த்துவரை சென்று - நந்தனவத்தினனவம் போய், மலர் கொய்து - புஷ்பங்களை
ப்பறித்து, இவளை எய்யவந்தான் - இவள்மீது பிரயோகிக்கவந்தான், (யாவனெ
னில்) வந்தான் - தென்றற்காற்றைச் சேராகவடைய மன்மதன், எ - று.

நத்துதல் - விரும்புதல்.

தலைவியைச் செவிலிதேற்றல்.

25. தரும்பலிக்குமருவலரைத் தாக்குமவெங்கடேச ரெட்டசாமி
மலை, வரும்பலிக்குநீனத்தபடிக்கிப்போது தப்பாதுவலத்திருந்த, தி
ரும்பலிக்குரலைப்பார்க்கிற்செயபடிபெண்ணைபதனன் செங்கையாலெ
ய், அரும்பலிக்குமென்னபயன், சுகமாகவாழ்வாயுன்னதிட்டந்தானே.

இ - ள். தரும்பலிக்கு - பலிகொடுத்தற்கு, மருவலரை - சத்துருக்களை,
தாக்கும் - மோதுகின்ற, வெங்கடேசரெட்டசாமி - வெங்கடேசரெட்டசாமி
யின், மலை - மாலையானது, வரும் - கிடைக்கும், இப்போது - இப்பொழுது,
சினைத்தபடிக்கு - எண்ணிப்படியே, தப்பாது பலிக்கும் - தப்பாமல் சித்திக்
கும், வலத்து இருந்து - வலப்பக்கத்தில் இருந்து, அதிரும் ஒலிக்கின்ற, பல்லி
க்குரலைப் பார்க்கின் - கெயுளிக் குரலைப் பார்க்குமிடத்தில், ஜெயமடி - ஜெயம
டி, பெண்ணே - மகளே, மதனன் செங்கையால் - மன்மதன் தன் செவந்தகை
யினால், எய் - பிரயோகிக்கிற, அரும்பு அல்லிக்கும்-சுவளை அரும்புக்கும், என்
ன பயம் - என்ன அச்சம், சுகமாகவாழ்வாய் - சுகமாய் வாழக்கடவை, உன் அதி
ட்டம் தான் - இது உனது அதிர்ஷ்டபலமேயாகும், எ - று.

மருவலர் - சத்துருக்கள், பல்லி அல்லி என்பன பலி அலியெனத் தொகு
த்தல் பெற்றன.

தாயிரங்கல்.

26. மின்னமருங்கொடியனைய சின்னமருங்கொடியமுலை விம்ம
மாணள், முன்னமரும்பெடுத்தமதன் நன்னமருந்தொடுக்கவெகு மோ

கமாகி, அன்னமருந்தென்னி னமீ தென்னமருந்தென்னவண்ண தயர்
கின்றோ, சொன்னமருந்தமிழ்ப்புலவர்க் குதவும்வெங்கடேசரெட்ட-
சுருணமாலே.

இ - ள். மின் னமரும் - மின்னலும் விரும்புகின்ற, கொடி அனைய-கொடி
போன்ற, சின்னமருக்கு ஓடிய - சிறிய இடையானது ஓடியவம், முலை விம்ம -
தனங்கள் பூரிக்கவும், மாண - என்பெண்ணுனவன், முன்னம் - முன்னமே,
அரும்பு எடுத்து - புலரும்புகளை பறித்து, மதன் - மனமதன், தன் அமரும்
தொடுக்க - தனது யர்ச்சையும் ஆரம்பிக்கவும், வெகு மோகமாகி - மிகுந்த
மோகம்கொண்டு, அன்னம் அருந்து என்னினும் - அன்னத்தை உண்ணென்
று சொன்னாலும், சுது - இது, என்ன மருந்து என்ன - என்ன மருந்தோ என்
று, உண்ணது - உண்ணமல், அயர்கின்றான் - சோர்கின்றான், அரு - அருமை
பாகிய, தமிழ் புலவர்க்கு - தமிழ் வித்வான்களுக்கு, சொன்னம்-சொர்ணத்தை,
உதவும் - கொடுக்கின்ற, வெங்கடேசரெட்ட-வெங்கடேசரெட்டனே, சுருண
மாலே - நற்குணத்தாற் சிறந்தவனே, எ - று.

நாயிரங்கல்.

30. சடங்கலாமகட்கிளமார் தளிரேழுத்தம்பொரியச் சகிக்குமா
வன், மடங்கலானையப்பாயு மாறுபோற் றுதென்றல் வருமாசொர்
ணக், குடங்கலாந்தின மானமாமுத சேர்வாய் மருவார்ஈடிபுத்தம்,
தொடங்கலாற்புரிகொண்டதாநுவெங்கடேசரெட்டசுருணமாலே.

இ - ள். மருவார் - பகைவர், ஈடி-சேர்த்து, யுத்தம் தொடங்கலால்-போ
னைத் தொடங்குதலால், பவரிகொண்ட - துவர்களோடு சுழன்று யுத்தம்பண்
ணுகிற, தரும் - தாம்சிக்கையுள்ள, வெங்கடேசரெட்ட - வெங்கடேசரெட்ட
னே, சுருணமாலே - நற்குணத்தாற் சிறந்தவனே, மகட்கு - என்பெண்ணுக்கு,
சடம் - உடம்பு, கல்லா - கல்லாகுமா, இள - இளமைஆகிய, மாந்தளிரே-மா
ந்தளிரேஆகும், முத்தம்பொரிய - முத்துமலைகள் பொரிந்துபோக, சகிக்குமா-
சகிப்பாளா, வல் - வலிமைஆகிய, மடங்கல் - சிங்கம், ஆனையை பாயும் ஆறு
போல் - ஆனையைப்பாய்கின்ற தன்மைபோல், சீறு - சீறுகின்ற, தென்றல்வ
ரும் - தென்றற்காற்றுவரும், ஆ - ஐயோ, தன்மீதுணனம் - தனமும் முகமும்,
சொர்ணக்குடம் - கலாமதிஆம் - பொற்குடக்கையும் பூர்ணசத்திரனையும் சிகர்க்
கும், (ஆதலால்) சேர்வாய் - இவளைத் தழுவுவாய், எ - று.

முதலடியில்கல்லா என்பது கலானைத் தொகுத்தலாயிற்று.

தலையிரங்கல்.

31. திருவிருக்குமணிமார்ப னிளசைவெங்கடேசரெட்டதிரனெ
ன்னை, மருவிருக்குமணிகணவ னெனச்சேராநாண்மோக மயக்கத்தா
ன்மேல், விருவிருக்குமணிவளையுமேகலையுஞ்சோர்த்திடுமேன் மேலுந்

தேன்பால், அருவிருக்கு மணியலுங்கார் துந்தரள மெனவருங்கண் ணருவிதானே.

இ - ஈ. திருஇருக்கும் - திருமகள் வாழ்கின்ற, மணி - கௌஸ்துபமணி யைத்தரித்த, மார்பன் - மார்பையுடையவன், இளசை வெங்கடேசரெட்டி ரன் - இளசை வெங்கடேசரெட்டன் என்கிற தைரியவான், என்னைமருவி - என்னைக்கூடி, ருக்குமணி கணவன் என - ருக்குமணியாகவாகிய கிருஷ்ணன் போல, சேரநாள் - தழுவாதநாளில், மோகமயக்கத்தால் - காமமயக்கத்தால், மேல் - உடம்பானது, விருவிருக்கும் - விருவிருக்கின்றது, அணிவளையும் மே ளையும் சேர்ந்திடும் - அணிந்தவளையலும் மேலையும் கழன்றுபோம், மேல்மே லும் - மேலு மேலும், தேன்பால் - தேனும்பாலும், அருவிருக்கும் - தெவிட் டும், அணியலும் கார்த்தம் - ஆபரணங்களும்சுடும், கண்அருவி - கண்ணீர்அருவி யானது, தரளம் எனவரும் - மூத்துப்போலச்சிந்தும், எ - று.

அருவருக்கும் என்பது எதுகையின்பம்நோக்கி அருவிருக்கும் எனவந்தது.

சேவிலி தலைவியைநோக்கிக்கூறல்.

32. குருவடிவைய வணங்கும்வெங்கடேசரெட்ட மேந்திரன்முன் கூசாமற்போய், இருவடிவெல்லாம்பாரு வீணையமீட்டினாராக நிசை த்தனேகர், தருவடிதெள்ளமுதநவரசமொழுகும்படிபடிசல்வாதுபூசி, மருவடிபெண்ணேயினிமேன் மகராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே.

இ - ஈ. குரு அடியைவணங்கும் - குருபாதத்தைத் தொழுகின்ற, வெங் கடேசரெட்ட மேந்திரன்முன் - வெங்கடேசரெட்ட மேந்திரனுக்கெதிரே, கூசாமல்போய் - நாணமல்போய், இரு - உட்காரு, வடிவுஎல்லாம்பாரு - (அவ னது) உருவமுழுதும்பார், வீணையமீட்டி - வீணையவருடி, அனுராகம்இசை த்து - இச்சையையுண்டாக்கி, அனேகம்தரு - அனேகம்தருக்களை, வடி - வடி த்த, தென் - தெளிவாகிய, அமுதம் - அமிர்தம்போல, நவரசம் ஒருமும்படி - நவரசம்வழியும்படி, பாடு, சவ்வாதுபூசி - சவ்வாதணிந்து, மருவு - அவனை ச்சேர், அடிபெண்ணே, அடிமகளே, இனிமேல் மகராஜியாய் சுகித்து வாழ்கு வாய்-இனிமேல் மகராஜியாய்ச் சுகமடைந்து வாழக்கூடவை, எ-று.

தாயிரங்கல்.

33. கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாமற்றோரையிவள் கண்டான் மூன்று, மன்னர்தமிலேயொருவன் பெயரையடிக்கடி வழத்துவாளன த்தைத், தென்னவன்றன்மாலையென்பான் மதியையதிற் கடையெழுத் தாய்த்திர்த்தாளையா, நன்னயகுணகரகுமாரவெட்ட ராசேந்தர நளின மாலே.

இ - ஈ. ஐ ஆம் - அழகாகிய, நல்நயகுணகர - நல்லஇனிய குணங்களு க்கு ஆரமாயிருப்பவனே, குமார எட்டராசேந்தர-குமாரஎட்ட ராஜேந்திர

னே, நனிநமாலே - நயகுணத்தாற்பெரியோனே, கன்னி உன்றன்மேல் பிரியம்ஐயா - என்கன்னிக்கு உன்மீதுபிரியமையா, மற்றோரை இவள்கண்டால் - மற்றவரை இவள்பார்த்தால், மூன்றுமன்னர்தம்மிலே - மூவேந்தர்களுள், ஒருவன்டெயரை - ஒருவேந்தனதுபெயரை, அடிக்கடி - கணந்தோறும், வழத்துவாள் - சொல்லுவாள், அன்னத்தை - சோற்றை, தென்னவன் தன்மலை என்பாள் - பாண்டியனது மாலையென்றுசொல்வாள், மதியை - சந்திரனை, அதில் கடை எழுத்தாய்தீர்த்தாள் - அதிலுள்ள கடையெழுத்தாய் நிச்சயித்தாள், எ -று.

மூன்றுமன்னர் - சேரன்சோழன் பாண்டியன் என்பவர். இவருள் ஒருவன் பெயர்சேரன். (சேரன்) தென்னவன்மலை - வேம்பு. (கசப்பு) மதி என்பதில் கடையெழுத்தி - இது தீயென்பதற்குறுக்கம் (நெருப்பு.)

நாய்க்கூற்று.

34. பொன்னிநகராவணனைவென்றவிடை யாட்களகம்புளகக்கொங்கை, தென்னனைநேராயி நுக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபயந்தேன்மகாளிற், பன்னிவடிவூர்கணிதம்பம்மரம்பையாகுமிவட் பரிந்துசேர்வாய், சொன்னமொழிதவறுதகுமாவெட்டரசேந்தர்சுருணமாலே.

இ - ன். சொன்னமொழி தவறுத - சொன்னசொல்தவறுத, குமார எட்டரசேந்தர் சுருணமாலே - குமார எட்ட ராஜேந்திர சுருணமாலே, நைவென்ற இடையாட்டு-கையுமென்று சொல்லுதற்குரிய இடையையுடையவளுக்கு, கைகையானது, பொன் இல்லம் - திருமகள் வீடாகிய தாமரைமலருக்கும், அளகம் - கூந்தலானது, ராவணன் - ராத்திரியின்றித்தாக்கும், புளகக்கொங்கை - பூரிப்பையுடைய தூங்கை, தென்னை - தென்னம் குரும்பைக்கும், நேராய் இருக்கும் - சமாநமாயிருக்கும், சொல் வார்த்தை - சொல்லுகின்ற சொல்லானது, கண்டு பயம் தேன் - கற்கண்டையும் பாலையும் தேனையும் நிகர்க்கும், மகா விற்பன்னி - பெரியகல்வியுடையவள், வடிவு ஊரு கண் சிதம்பம் - உருவும் தொடையும், கண்ணும் அல்கலும், அரம்பை ஆகும் - அரம்பையை நிகர்க்கும், இவன் - இவளை, பரிந்து சேர்வாய் - விரும்பியணைவாய், எ -று.

சுருணம் - நற்குணம், மால் - பெரியோன், அரம்பை - தெய்வப்பெண், இதுவடிவுக்கும், அரம்பை - வாழை இது தொடைக்கும், அரம் - இரும்பராவு ந்கருவி. இது கண்ணுக்கும், பை - பாம்பின்படம், இது அல்கலுக்கும் உவையாகக்கொங்க.

தலைவிகூற்று.

35. மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோமெனவேளை மனங்குறிக்குமவேளைபார்த்து, நிலக்கணக்கா மனம்புகுந்துகுந் தாகப்பாயவென்மேனிரைத்தா னெண்ணிச், சொலக்கணக்கா வழக்கானறிந்தவளாதெளிந்தவளாதுயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்த்தகுமாவெட்டபூபதிபாபியம்புவாயே.

இ - ள். மெல்ல - மெதுவாக, கணக்கா-அளவாக, பொருந்துவோம் என-
கூடுவோமென்று, வேளை மனங்குறிக்கும் வேளைபார்த்து - விருப்பத்தை மனத்
தில்கொள்ளுகின்ற சமயம்பார்த்து, சில் - சில்லு, அ - அந்த, கணம் - கூட்ட
மாகிய, காமன் அம்பு - மன்மதபாணங்கள், குந்துகுந்து ஆகபாய - நேர்நேரா
ய்ப் பாயும்படி, என்மேல் சிதைத்தான் - என்மீது 'சிரப்பினன், எண்ணிச்சொ
ல்ல - (அந்த அம்புகள் இத்தனையென்று) எண்ணிச்சொல்வதற்கு, கணக்கா
வழக்கா - கணக்குவழக்குண்டா, நான் அறிந்தவளா தெரிந்தவளா - நான் அறி
வுள்ளவளா விவரம் தெரிந்தவளா, தூயரம் எல்லாம் - என் துன்பம் முழு
தும், இலக்கணக் காரிகை தேர்ந்த - இலக்கண நூலாகிய காரிகை படித்துத்
தெளிந்த, குமார எட்ட ஸூபதியால் - குமாரவெட்ட ஸூபதியினிடத்தில், இயம்
புவாய் - சொல்வாய், எ - று.

வேள் - விருப்பம்.

செவிலிகூற்று.

36. அரைத்தசந்தனம்பொருந்தான் மளியின்மேற்கண்டுமின்ற
க்கன்மௌலி, சந்தசந்தனம்பாலேதுடைத்தமருதப்பன்வரநீனயா
ளன்னை, இரைத்தசந்தனம்பசலக் காற்றுமென்றோபரவை யிடத்தி
லேசென், அரைத்தசந்தனம்பாருக் குள்ளிலையோதிவாகரனாரொளிக்கி
ன்றாரே.

இ - ள். அரைத்த சந்தனம் பொருந்தான் - தேய்த்த சந்தனத்தை யேற்க
மாட்டான், அமளியின்மேல் - சயந்தின்மீது, கண்தூயிலான் - கண்ணுறங்க
மாட்டான், அரக்கன் மௌலி - அரக்கனாகிய ராவணனுடைய கீட்டங்களை
சிதைத்த - வரிசையாகிய, சம் - வெற்றியையுடைய, தன் அம்பாலே - தனது
பாணத்தினால், துடைத்த - அழித்த, மருதப்பன் - மருதப்பதுளை, வர - வரும்
படி, அன்னை நீனயான் - தாய் நீனைக்கமாட்டான், இரைத்த - ஆரவாரிக்கிற,
சந்தன் - அழகனாகிய மன்மதனது, அம்பு அசலைக்கு - அம்புமலைக்கு, ஆற்றும்
என்றாளே - பொறுப்பாளென்றாளே, பரவையிடத்திலே சென்று உடைத்த -
கடற்களையிற் போய்ச்சொன்ன, சந்து அன்னம் - தூதுக்குரிய அன்னமானது,
பாருக்குள் இல்லையோ - பூமிக்குள்ளேயில்லையோ, திவாகரனார் ஒளிக்கின்
றாரே. சூரியன்மறைகின்றாரே. எ - று.

சந்திரன் வந்தால் துன்பம் அதிகரிக்குமே யென்றற்கு “திவாகரனாரொ
ளிக்கின்றாரே” என்றிருக்கினான். சந்தம் - அழகு.

தோழிகூற்று.

37. அரமியஞ்சேர்த்திளவாழைக் குருத்தையிரித்ததிருகிடத்தவ
துவுஞ்ஞடா, கரமியங்கொள்ளாதெழுந்து தரையில்விழுந்தாளதனைக்க
ண்டொய்மார், சரமியங்குதோவிலையோவென மூக்கிற்கையவைத்தார்

சத்யவாய்மைத், திரமியங்குங்கிளுவைமருதப்பனுக்கிச்செய்திசொல்லித் தெளிவிப்பீரே.

இ - ள். அரமியம் சேர்த்து - விலாழுற்றத்தில் சேர்த்து, இளவாழைக்குருத்தை விரித்து - இளமையாகிய வாழைக்குருத்தைப்பரப்பி, அதில் கிடத்த - அதில் படுக்கவைக்க, அதுவும்குடாக - அதுவும் உஷ்ணமாக, ரமியம்கொள்ளாது - களிப்புக்கொள்ளாமல், எழுந்து தனையில் விழுந்தான் - எழுந்து பூமியின்மீது விழுந்தான், அசுனைக்கண்டு - அதைப்பார்த்து, தாய்மார் - தாய்மாய்கள், சரம் இயங்குதோ இல்லையோ என - மூச்சுநடக்கிறதோ இல்லையோ வென்று, மூக்கில் - இவனது நாசியில், கையைவைத்தார் - கையைவைத்தார்கள், சத்தியவாய்மை திரம் இயங்கும்-உண்மை மொழிகள் திடமாய் விளங்குகின்ற, கிளுவை மருதப்பனுக்கு - கிளுவை மருதப்பனுக்கு, இச்செய்திசொல்லி - இந்தச்செய்தியைச் சொல்லி, தெளிவிப்பீர் - தேற்றக்கடவீர், எ - று.

தலைமகள் கூற்று.

38. திருந்தலரிசுலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப் பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூக்த்தானஞ்செய்யானோபார்வேனையோ வருந்தலரிசூலையலரிபாவலரிபூவலரிமாதர் கீழ்பால் இருந்தலரிவாராமுன்னரிவனிகனின்மதியர்வந்தாலென்செய்வேனே.

இ - ள். திருந்தலர் - பகைவரது, இசுலே அடக்கும் - வலியையடக்குகின்ற, கிளுவை மருதப்ப செய்சிங்கம் - கிளுவை மருதப்ப ஜெயசிங்கம், என்னைப் பொருந்தல் - என்னைச்சேர்தல், அரிதாய் இருந்தால் - அருமையாயிருந்தால், போர்வேன் - போர்த்தொழிலையுடைய மன்மதன், பூ அஞ்ச எய்யானோபுஷ்பபாணங்கள் ஐந்தையும் பிரயோகியானோ, ஐயோ - அந்தோ, இதுனை வருந்தலர் - தோழியர் வருந்தார், அலர் - பழிசூற்றுதலாகிய, இ மாவலர் - இந்தப் பெரிய தொழிலில் வல்லவர், ரிபுவலர்-பகைத்தன்மையில் வல்லவர், இ - இந்த, மாதர் - அழகிய, கீழ்ப்பால் இருந்து - கீழ்த்திசையிலிருந்து, அலரிவாராமுன் - குரியன் வருமுன்னே, இரவு இசுனில் - இரவாகிய இதில், மதியம்வந்தால் - சுந்திரன்வந்தால், என்செய்வேன் - என்னசெய்வேன், எ - று.

பூக்த்தானஞ் செய்யானோ என்பதில்தான் சாரியை. ரிபு என்பது ரிபூ என நீட்டல் பெற்றது.

தலைவியிரங்கல்.

39. வரைத்தாற்று நெடுங்காட்டு வழிப்புலவோரலையாமல்வளர்த்ததாய்போல், உரைத்தாற்று மலைபுரந்த துங்கமருதப்பனொருநாளுஞ்சேரான், கரைத்தாற்று நறுமாபலு என்னமும்வேண்டேனதனைக்கண்டலோமா, தரைத்தாற்றுமெனவிடுத்துத் தாய்க்கிழவிகுடரின்றுசலஞ்செய்தாளே.

௫ - ஈ. வணானறு - மலையும்பற்றைக் காடுமாயிருக்கிற, நெடுகாட்டுவழி - நெடியகாட்டு வழியில், புலவோர் அலையாமல் - வித்வான்கள் அலையாமலிருக்கும்படி, வளர்த்த தாய்போல் உணாத்து - வளர்த்த தாயைப்போல இதஞ்சொல்லி, ஊற்றுமலை - ஊற்றுமலையை, புரந்த காத்த, துங்கம் - பரிசுத்தஞ்ஞன், மருதப்பன் - மருதப்பஞ்ஞன், ஒருநாளும் - ஒருநாளாயினும், சேரான்-கூடான், கணாத்து ஊற்றும்-கணாத்து வார்த்துகிற, நறும்பாலும் அன்னமும் வேண்டேன்-நல்லபாலையும் அன்னத்தையும் விரும்பேன், தாய்க்கிழவி-தாய்க்கிழவியானவள், அதனைக்கண்டு அல்லோ - அதைப் பார்த்தல்லவோ, தூற்றும் என - பழிதூற்றுக்களென்று, மாதனாவிடுத்து - மாதனாயேவி, கூடகின்று - தானும் கூடகின்று, சலம்-சய்தான் - கோபஞ்செய்தான், எ - று.

சலம் - கலக்கம் எனினுமமையும்.

தாயிரங்கல்.

40. செருத்தாக்குமதப்புவியே திருமலைவேலப்பாநின்செவ்வாழ்றல், அருத்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமனைவேண்டானையோவாழைக்க, குருத்தாக்குமதைவிரித்துக் கிடத்தினுஞ்ஞனெனவெழுந்து கொள்வாள்காமக், கருத்தாக்குமுதநாதன்கங்குல்வரக்கண்டுமுனைக் கண்டிலானே.

௫ - ஈ. செரு - போரில், தாக்கும் - (பகைவனா) தாக்குகின்ற, மதப்புவியே-மதப்புவியோன்றவனே, திருமலைவேலப்பா - திருமலைவேலப்பனே, கின்செவ்வாய்ஊறல்-உன்செவ்வாய் முடித்தை, அருத்து-ஊட்டு, ஆ - ஐயோ, குமரிக்கு - இந்தப்பெண்ணுக்கு, அமுதம் கசப்பு ஆகும் - அமுதம் கசப்பாகின்றது, அனைவேண்டான் - படுக்கையை விரும்பான், ஐயோ - அந்தோ, வாழைக்குருத்து ஆக்கும் அதை விரித்து - வாழைக்குருத்தாகிய அதனை விரித்து, கிடத்தினும் - அதில் படுக்கை வைத்தாலும், குடு என எழுந்துகொள்வான்-அதுவும்குடுஎன்று எழுந்துகொள்ளுவான், காமக்கருத்து ஆ - காம எண்ணம் உண்டாக, குமுதநாதன் - சந்திரன், கங்குல்வரக்கண்டும் - இரவில் வரப்பார்த்தும், உன்னை கண்டிலான் - உன்னைப்பார்த்திலன், எ - று.

குமுதநாதன் - அல்லிமலர்களுக்குத் தலைவன் (சந்திரன்).

தாயிரங்கல்.

41. எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறிபலித்ததெனவெண்ணித்தந்த, வடுத்துவரிதழுக்கேறு மெனக்கனிவாய் மடுத்துறிஞ்சு மாதைப்பாடு, படுத்துவரிம்மாதரென்றூற்சொல்பவரார் வளத்திலங்கைப்பதிமேற்சென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருத்திருமலைவேலப்பனிதைக் கண்டிலானே.

இ - ள். வரி எடுத்து - நெல்லையெடுத்து, முறத்தினில் இட்டி - முறத்தில் வைத்து, இழைத்த குறிபலித்தது என எண்ணி - எண்ணின எண்ணம் பலித்ததென்று நினைத்து, தந்தவரி - (தலைவனது) பற்சுவரி, துவர் இதழுக்கு ஏறும் என - (நமது) பவளம்போலும் அதரத்தில் ஏறும் என்று, கனிவாய்-கொவ்வைக் கனிபோலும் வாயை, மடித்து உறிஞ்சும் - மடுத்துறிஞ்சுகிற, மானை - பெண்ணை, இம்மாதர் - இந்தப்பெண்கள், பாடி படுத்துவர் என்றால் - துன்பப்படுத்துவரெனில், சொல்பவர் - ஆர் - சொல்லுவார் யாவர், வளத்து - வளத்தை யுடைய, இலங்கைப்பதிமேல் சென்று - இலங்கை நகரின்மீதுபோய், கடுத்து-கோலித்து, உவந்தனைப்பொருசு - கடலொடு போர்புரிந்த, திருமலை வேலப்பன் - திருமலை வேலப்பனாவன், இதைக் கண்டிலான் - இதைநோக்கிலன்.

தலைவி கூற்று - வணிகிவிடுகாது.

42. பொருந்தமரங்காசுரத்துக்கல் காமலம் பலிக்கும்புறர் போவென்ன, இந்நந்தமரஞ்சிதவொழியா ளித்தபாடுபடமுறையோவெமதுதாணி காரந்தமருமெனையுளியே யென்னையுளியே யாப்ச்சியர் தங்கலை யைவாரிக் குருந்தமரங்குழைத்தேறுந்திரு லேவேலப்பனிடங்குறுவாயே.

இ - ள். பொருந்து ஆம் - பொருந்திட உடையுடைய, அங்குசு சரத்துக்கு அல்லாமல் - மனங்கடாணத்திற்குன்றி, அப்புலங்கதம்-சந்திரனுக்கும், புறம்போ - அயலானவரோ, என்ன - என்னும் சல்லுமட்டி, இருந்து அமர் - அமர்ந்திருந்த, மஞ்சிசொழியான் - (சேட்டையார்) கவித்தற்குரிய சொல்லையுடையவன். இவ்வாறிடமுறைமோ இத்தப்பாடுபடதல் முறைபாருமோ, எமதுதாள் கீழ்க்கும் தமரும் - எமதுதாள் கீழ்க்கும் சிறுநனதும், என்னை அளி-என்மீது என்னசகையா யிருக்கின்றனர், என் - அளியே - என்வென்தே, ஆய்ச்சியர்தம் சிலைவாரி - இடைச்செய்துடைய ஆடைகளை வாரிக்கொண்டு, குருந்தமரம் - குருந்தமரத்தில், குழைத்து ஏறும்-வளைத்தேறின, திருமலை வேலப்பன் இடம்- திருமலைவேலப்பனிடத்தில், கூறுவாய் - (இந்தச் செய்தியைச்) சொல்வாயாக.

ஆம் - சண்டை, குழைத்தல் - வளைத்தல்.

தலைவி தோழியையிர்த்தல்.

43. திருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற்சேலைவாரிக், குருகலகுவையொதுக்குங் கூடலிலொழிந்திருமலைவேல்கொலுவினீ போய், இந்நகலகு தலைமொழியா ளித்தனை மாலானு னென்றிசைத்தே யன்னம். பருகலகுவனைத்தாரை யாகிலுங்கேட்டாளெனச் சோபனஞ் சொன்மாளே.

இ - ள். மாணே - பெண்ணே, திருக - சுழல், லகுவாய் பறந்து - லேசாகப்பறந்து, சிறகு ஒடுக்கியிருந்து - சிறகை யொடுக்கியிருந்து, கடல்சேலைவாரி-

கடவிலுள்ள சேல்மீன்களை அள்ளிக்கொண்டு, குருகு - நாகாகள், அலகுவளை ஒதுக்கும் - மூக்கினால் வளைகளில் ஒதுங்குகின்ற, கூடலின்வாழ் - மதுனாயில் வாழ்கின்ற, திருமலைவேல் - திருமலைவேலப்பணது, கொலுவில் - கொலுமண்டபத்தில், நீபோய் இரு - நீபோய் உட்காரு, கல-கலந்துகொள், குதலை மொழியான்-மழலைச்சொல்லையுடையவன், இத்தனைமால் ஆளுன் என்று இசைத்து - இவ்வளவு ஆசைகொண்டா னென்றுசொல்லி, அன்னம் பருகு - அன்னத்தை உண்ணு, அல்ல - அல்லவென்றால், குவளைத்தாயாகிலும் கேட்டான் என - குவளைமாலையையாயினும் கேட்டாளென்று, சோபனம் சொல் - சுபவார்த்தையைச் சொல்லு, எ -று.

திருகுதல் - சுழலுதல்.

தாயிரங்கல்.

44. சுருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான்றரியாற்பெண்டர், சுருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேலைச் சிள்ளேபகனவானாசைப்பெருக்கரையவளவென்றலைக்கேறிமயக்கினை துபித்தழர்ச்சைத், திருக்கரையவுடத மெடுகரைத்துமெல்லம் புகட்ட முதுசெலுத்தென்றோ.

இ - ள். சுருக்கரை அமுது கனி தேன் - சுருக்கரை அமிர்சம் முப்பழம் தேன் (ஆகிய இவற்றின்கூவை) கலந்தசேர்ந்த, தமிழ் - தமிழ்க்கு முதல்வனாகிய, முனி - அகத்தியமுனிவனை, நிகர்வான் - நிகர்ப்பவன், நரியார் - பகைவரது, பெண்டர் - மனைவியரது, நரு கறைய - நருப்பம் கறையுமபடி, முனி - கோவித்த, விசயகிரி - விசயகிரியில் வாழ்கின்ற, வேலைசிள்ளேப கனவான் - வேலைசிள்ளேப கனவான், (அவன்மீதுள்ள) ஆசைப்பெருக்கு - ஆசைப்பெருக்கை, அனாய் - சொல்ல, அளவு அல்ல - அளவபடுவதல்ல, பித்தழர்ச்சைத்திருக்கு - பித்தழர்ச்சையாகிய மாறுபாடு, என்தலைக்கு ஏறி மயக்கினது - என் சிரசுக்கேறி மயக்கியது, (ஆதலால்) அனா - அரைக்கப்பட்ட, அவுடதம் எடு - மருந்தையெடு, கரைத்து மெல்லப்புகட்டு - நீரில்கரைத்துப் பையப்புகட்டு, அமுது செலுத்து - சோற்றைச் செலுத்து, என்றான் - என்று சொன்னான், எ -று.

அறைய என்பது எதுகையின்பனோக்கி அரைய என வந்தது. கனி-மூக்கனி, அவை - வாழை மா பலா என்பன.

தலைவிகூற்று - வண்ணவிடுதூது.

45. பொருவதற்குச்சிலைக்காமன் வருமுனமேமதுவையிற்போய்ப்பொறிவண்மர்காள், செருவதற்குப் புகழ்விசயன் திருமலநேர்த்தான் வரச்செய்வீரிங்கு, வருவதற்குத்தாமதித்தான்மாலையொன்றுகேளுமந்தமாலையானார், தருவதற்குமதியானை மையலையாயினுந்திருமபத்தரச்செய்வீரே.

இ - ள். பொறி வண்மர்கான் - புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளே, சிலைகா
மன் - (கரும்பு)வில்லையுடைய மன்மதன், பொருவதற்கு - போர்செய்வதற்கு,
வருமுன்னமே - வருமுன்னே, மதுனாயில் போய் - மதுனாயிற்சென்று, செரு
வதற்கு - போர்க்கு, புகழ்விசயன்-கீர்த்தியையுடைய அருச்சுநனாகிய, திருமலை
நரேந்திரன் - திருமலைராயன், வரச்செய்வீர்-இவ்விடம் வரப்பண்ணுவீர், இங்
குருவருவதற்கு தாமதித்தால்-இவ்விடம் வருவதற்குத்தாமதமானால், மாலை ஒன்று
சேரும்-(அவனது) மாலையொன்றையாயினும் சேருங்கள், அந்த மாலை தானும்-
அந்த மாலையையும், தருவதற்கு மதியானேல் - தருவதற்கு சீனையானாயின்,
மையலை ஆயினும் - என் னாமையக்கந்தையாயினும், திரும்பத்தரச் செய்வீர் -
மீளப்பண்ணுங்கள், எ - று.

நரேந்திரன் - அரசன். மதித்தல் - சீனேத்தல்.

தலைமகள் தோழியரோடு கூறியிருங்கல்.

இ. தெந்தனம்பேசுக்கொழநர்மயல்கொள்ளுஞ் சேல்விழியீர்திர
ண்டமேரு, பந்தனம்போற்றனமுடைபீரின்கொலுமையானுரைக்கும்
படிநீர்கேண்மின், எந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன் தனையழைக்
கவெழுந்துபோன, சந்தனஞ்சுர்மாவந்தாற்பூசலாமெனக்கும் தன்னை
க்குந்தானே.

இ - ள். தெந்தனம்பேசு - கொழநர் - தெந்தனம் பேசுகின்ற கணவர்,
மயல் கொள்ளும் - மையல் கொள்ளுதற்குரிய, சேல் விழியீர் - சேல்வீரன்போ
லும் அண்களையுடையவரே, திரண்ட - திரட்சியாகிய, மேருபந்தனம்போல் -
மேருமலையைக் கட்டிவைத்தாற்போன்ற, தனம் உடையீர் - தனங்களை உடைய
வரே, இன் சொல் உரை - இனிய மொழிகளை, யான் உரைக்கும்படி - நான்
சொல்லும் விதத்தை, கீர் கேண்மின்-கீங்கள் கேளுங்கள், எம் தனம் சேராத-
எமது தனங்களைத் தழுவாத, வெங்கடேசுரெட்டன் தனை அழைக்க - வெங்க
டேசுரெட்டனை அழைக்கும்பொருட்டு, எழுந்துபோன - பறந்துசென்ற, சந்து
அன்னம் - அநாகிய அன்னம், சும்மாவந்தால்- சும்மாதிரும்பினால், எனக்கும்-
எனக்கும், மதன் தனக்கும் - மன்மதனுக்கும், பூசல் ஆம்-போர்விளையும், எ-று.

சந்தனம் சும்மாவந்தால் - கந்தம் சும்மாகிடைத்தால், பூசலாம் - பூசிக்கொ
ள்ளலாம், எனச் சொன்னயந் தோன்றுமாறு காண்க. பந்தனம் - கட்டு.

தாயிரங்கல்.

47. விருத்தப்பாகலித்துறையும் வெண்பாவுங்கொச்சகமும்விரி
வாய்ச்சொல்லக், கருத்தப்பாவெனதுமகள்காமனர விர்தமலர்க்களை
யானெஞ்சில், இருத்தப்பாலனம் வெறுத்தாளெனையுமவன் சகிதனையு
மேகாணை, வருத்தப்பாத்திரபல வேயணைந்திடுவாய்திருமலைவேல்வரி
சைமாலே.

இ - ள். திருமலைவேல் வரிசைமாலே - திருமலைவேல்பன் என்கிற சிறப்பையுடைய பெரியோனே, விருத்தப்பா - விருத்தப்பாவையும், கலித்துறையும் வெண்பாவும் கொச்சகமும் - கலித்துறையையும் வெண்பாவையும் கொச்சகத்தையும், விரிவாய் சொல்ல - விவ்ந்தாரமாய்ச்சொல்ல, கருத்து - எண்ணமாம், அப்பா - அப்பா, எனது மகள் - என் பெண்ணுணவன், காமன் - மனம்தன், அரவிந்தமலர் - தாமரைமலராகிய, கணையால்-ஆம்பினால், நெஞ்சில் இருத்த - மார்பில் அழுத்த, பால் அன்னம் - வெறுத்தான் - பாற்சோற்றை வெறுத்தான், என்னையும் அவன் சகிதனையும் ஏசுரான் - என்னையும் அவன் தோழியையும் வைகிரான், நீவருத்த பாத்திரம் அல்லவே - நீயும் இவளைவருத்துசற்கு உரியனல்லவே, (ஆதலால்) அனைந்திடுவாய் - இவளைத் தழுவுவாய், எ - று.

வரிசை - சிறப்பு.

நல்லிதோழியையிர்த்தல்.

48. விதுதரமேவல்லவென்றவெங்கடேசரெட்டன் மேவலேவண்டி, நூறுதரமாகவண்டைத்துதுளிபட்டா - நூறுதரமொன்றொன்றாகக் கண்ணீர், ஆறுதரமேற்பாபாவனங்கன் பூவாவிமுலைமனைபுடே, விதுதரமாச்செவியைத்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டா னெனச்சொல்மாதே.

இ - ள். மாதே - பெண்ணே, விதுதரமேவல்லவென்ற - மிகுதியாகப் பகைவாவென்ற, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்கடேசர எட்டன், மேவலேவண்டி - உன்னைத் தழுவுகிறும்பி, நூறுதரமாக - நூறுதரமாய், வண்டை - மதுவிட்டான் - வண்டைத் தாதுவிட்டான், தன்னம் - கருத்தான் - உன்னை, நொந்தான் - மனம்வருத்தினான், கண்ணீர் - கண்ணீரானது, ஆறுதரம் மேல்பாய - நதியின்றரத்தினும் அநீதரத்தூய்மையாய், அனங்கன் - உன்பதனது, பூவாளி - புத்தபாணங்கள், முலையானேபுடே - தன்முகிய பாணையினிது, வறுத்தரதைக்கவும், மா - வண்டிகள், செவியைத் தெள்ளிக்குது என்று - காலுகளைத் தெளையாகின்றன வென்று, ஓலம் இட்டான் - முறையிட்டான், எனச்சொல் - என்று சொல்வாய், எ - று.

அனங்கன் - சரீரமில்லாதவன், (மன்மதன்).

தாயிரங்கல்.

49. இக்கோடிவளைப்பனை னிறுகோடியினம் பிறைக்கீற்றெழுந்துவானில், முக்கோடிவளைப்பமதனற் கோடிக்கணதொடுத்தான் முன்னிற்பாளோ, கொக்கோடியிசையெடுக்குமின னைசநகர்செழிக்கவருங்கு முணுவெட்டுத், திக்கோடிப்புகழ்படர்ந்தவடமலையாகடமலைமுன்சென்றமாலே.

இ - ள். கொக்கு ஓடி இரை எடுக்கும் - கொக்குகள் வினாந்துசென்று இரையெடுக்கின்ற, இளசைநகர் செழிக்கவரும் - இளசை நகரமானது செழிக்கும்

படிதோன்றிய, குமுண-குமுணனே, புகழ் எட்டுதிக்கு ஒடிபடர்ந்த - கீர்த்தியா
னது எட்டுத்திக்குலும் ஒடிப்பரவின, வடமலையா - வடமலையானே, கடமலை
முன்சென்ற - மதமலைக்கு (யானைக்கு) முன்னேபிரத்தியக்ஷமான, மாலை-திரு
மாலே, மதன் இக்கு ஒடிவளைப்பன் என-மன்மதன் கரும்புவில்லை வினாந்து
வளைப்பானென்று, வானில் - ஆகாயத்தில், இளம்பிறைக் கீற்று-இளம்பிறைக்
கொழுத்து, எழுத்து - தோன்றி, இருகோடி - இருமுனைகளையும், முக்கோடி
வளைப்ப - மிஷ்வக் கோணிவளைக்க, மதன் நாற்கோடிகளைத் தொடுத்தால் - 'மன்
மதன் நாலுகோடி பாணங்களைப் பிரயோகித்தால், முன் - அவற்றின் முன், கீற்
பாளோ - (இவன்) கீற்பாளோ, எ-று.

குமுணன் - வள்ளல்களில் ஒருவன்.

தாயிரங்கல்.

50. கெஞ்சுமாதங்கமுகபார்த்திரங்குந்திரங்குவேற்கிரியினு
ரஞ்சுமாதங்கமுகபெற்றபவன்கிடத்தெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதத்தனைப்பெற்றிந்தேதார்போற்றிந்துகலங்குதேழை
கெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்ந்தகா - வன்கின்றொடர்ந்துநேர்கின்றானே

இ - ள். கெஞ்சு - (இரவலா) கெஞ்சுகின்ற, ஆதங்கம் முகம்பார்த்து -
வருத்தம்மாந் கூடிய முத்தையம்பார்த்து, இரங்கு - இரங்குகின்ற, திருமலை
வேல்கிரியில்-திருமலைவேலம்பலந்து மலையில், காண் காஞ்சுமாதம் சுமந்து-நான்
பத்துயாதம் சுமந்து, பெற்று - சுன்ற, பலன் - பயன், எனக்கு கிடைத்தது -
எனக்கு வாடித்தது, ஆறுமா - (இந்தத்துன்பம்) எனக்கு ஆறுமா, தங்கம் சும்மா
ந்தனை - சும்மாதரப்பட்ட மொன்னை, பெற்று இழந்தோர்போல் - பெற்றி
ழந்தவர்போல், ஏழை கெஞ்சு - ஏழையேனது மனம், திரிந்து கலங்குது -
சுழன்று கலங்காவுன்றுது, மாது - (இந்தம்) பெண், அம்பலுக்கு நேர்ந்து -பழி
மொழிக்கு இலக்காகி, ஒருவன் பின் தொடர்ந்து நேர்கின்றான்-ஒருவன்பின்னே
தொடர்ந்து மெலிகின்றான், எ - று.

அம்பல் - பழிச்சொல், (சிந்தனை.)

தோழமன்மதனை நோக்கிக்கூறல்.

51. திடக்குவடக்கடக்களிறுநன்கம்பளவல்லக்கர்குலன்றெற்குப்
பூர்வ, குடக்குவடக்கடற்காசன் மலையாண்டிராஜன்முல்லகொடுவந்து
ன்னை, மடக்குவடக்கன செய்வண்மதப்பயலேயுன்கினியொவ்வாது
போரி, அடக்குவடக்கயமீனின்சடக்குநடக்காதினிமேலறிந்துபாரே.

இ - ள். உவன் - இவன், திடம்-உறுதியாகிய, குவடு - மலைபோன்ற, அ -
அந்த, கடம் களிறுநன் - மதயானையையுடையவன், கம்பள வல்லக்கர்குலன் -
கம்பளவல்லக்கர் குலத்தில் அவதரித்தவன், தெற்கு பூர்வம் குடக்கு வடக்கு

கடற்கு அரசன் - தெற்கு கிழக்கு மேற்கு வடக்கு என்னும் நாற்றிசைக் கடற்கும் அரசன், மலையாண்டிராஜன்-மலையாண்டிராஜன், (அவனது) முல்லைகொடுவந்து - முல்லைமாலையைப் பெற்றுவந்து, உன்னை மடக்குவன் - உன்னை மடங்கப்பண்ணுவன், தக்கனசெய்வன்-சருந்தவற்றைச் செய்வன், மதப்பயலே-மன்மதப்பயலே, உனக்கு இனிபேரி ஒவ்வாது - உனக்கு இனிபேரிகை தகாது, அடக்கு - அடக்கிக்கொள், டக்கயம் - உன் கொடியிலுள்ள, மீனின் - மீனினது; சடக்கும் - செருக்கும், இனிமேல் நடக்காது - இனிமேல் செல்லாது, அறிந்துபார் - உணர்ந்து நோக்கு, எ-று.

தலை வி கூற்று.

52. இலக்காரமணியாள் கண்ணிமைப்பொருந்தாண்மன்மதனாற் பதபுண்ணில், கலக்காரம்பெய்த தெனக்கதிர்மதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக்க னன்றாளென்றே, சொலக்காரம்மியமாகசிலக்கணநாற்கவிப்புலமைத் தொன்னுலோர்க்குப், பலக்காரமாருள்ளசயகிரிவேலாஞ்சின்னோபபதிச் செவ்வேட்கே.

இ - ள். இலக்கணம் - இலக்கணமமைந்த, நாற்கவிப்புலமை - நாற்கவிப்புலமையையுடைய, தொல் நூலோர்க்கு - பழைய நூலாசிரியர் வந்து வாங்களுக்கு, பலக்காரம் அருள் - பலப்பொருள்களையும் கொடுக்கின்ற, விசயகிரிவேல் ஆம் - விஜயகிரி வேலப்பனாகிய, சின்னோபபதி-சின்னோபபதியென்கிற, செவ்வேட்கு - குமரன்பொருட்டு, இலக்கு - விளங்குகின்ற, ஆரம் அணியாள் - முத்துவட மணியாள், கண் இடைப்பொருந்தான் - கண்ணிமை மூடாள், மன்மதனாற் எய்த புண்ணில்-மன்மதன் அம்பு எய்தலா லுண்டாகிய புண்ணில், கலக்காரம் பெய்தது என - கலக்காரத்தை வைத்தாற்போல, கதிர் மதியும் சுழன்று எறிப்ப - கிரணங்களையுடைய சந்திரனும் சுழன்று எறிக்க, கணன்றான் என்ற - வெதும்பினொன்று, அக்கா - தமக்காய், ரம்மியமாகச்சொல் - (அவனுக்கு) மனரம்மிய முண்டாகும்படி சொல்வாய், எ-று.

நாற்கவி - ஆசிரியரம் சித்திரம் வித்தாரம் என்பன.

தலை மகள் கூற்று.

53. இப்பளப்பாறையிற்படுக்கச்சொல்லுகிறீர்செடிமறைவோ வில்லைச்சுழ, உப்பளப்பாறையுமாச்சுக்கணவனோவெருகோபியும்மைக் கண்டால், கொப்பளப்பார்க்கினும்பார்ப்பன் பேண்பார்க்கினும்பார்ப்பன்குணமில்லாத, தப்பளப்பாவிருக்குதையாகிளுவைமருதப்பமன் னுதமிழ்க்கோமானே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, கிளுவை மருதப்ப மன்ன - கிளுவை மருதப்ப மன்னனே, தமிழ்க்கோமானே - தமிழரசனே, இ - இந்த, பள்ளப்பாறையில் - பள்ளமாகிய பாறையினின்று, படுக்கச்சொல்லுகிறீர் - படுக்கச்சொல்லுகின்றீர்,

செடிமறைவோ இல்லை - செடிமறையும் இல்லை, குழ - சுற்றிலும், உப்பளப் பாறையும் ஆச்சு - உப்பளத் திண்ணைகளுமாயின, கணவனோ வெகு கோபி - எண்கணவனோ மிகுந்த கோவக்காரன், உம்மைக் கண்டால் - உம்மைப் பார்த்தால், கொப்பு அள்ளபார்க்கினும் பார்ப்பன் - கொண்டையறுத்தாலும் அறுப்பன், பேனைப் பார்க்கினும் பார்ப்பன்-பேன் பார்த்தாலும்பார்ப்பன், (ஆதலால் இது) குணம் இல்லாத - நன்மையில்லாத, தப்பு அளப்பா இருக்குது-தப்பளப் பாயிருக்கின்றது, எ-று.

தப்பளப்பு-பிழையாகிய காரியத்தைச்செய்தல், உப்பளம்-உப்புவிளைசிலம்.

தாயிரநூல்.

54. ஆரசந்திரணத்து மட்டுண்டிலான நுவருத்து விருவிருப்பாகியே, ஹரசந்திரவிற்பாதிசென்றுமேயுறங்கிலான் மகட்கென்செய்குவேனையா, திரசந்திரகாவிபிடக்கயா சங்கவுத்தண்டதூர்த்தண்டனேரண, வீரசந்திரகிரிகரநிபாவெங்கடேசரவெட்டமராஜனே.

இ - ள். ஐயா-ஐயனே, சீரசந்திர - தைரிய சந்திரனே, காலி இடக்கயா-நாவிக்கொடியை யுடையவனே, சிங்க ஊர்த்தண்ட தூர்த்தண்டனே—, ரணவீர-ரணவீரனே, சந்திரகிரிகர்க்கு ஆதிபா-சந்திரகிரிகர்க்கதிபனே, வெங்கடேசர எட்டமராஜனே - வெங்கடேசர எட்டமராஜனே, ஆ - அந்தோ, ரசம்-ரீர், திரணத்துமட்டு உண்டிலான் - திரணந்தளவாயினும் உண்ணுள், அருவருத்து விருவிருப்பு ஆகி - வெறுத்து விருவிருப்பையடைந்து, ஊர் அசந்து-ஊரார் அயர்ந்து, இரவில் பாதி சென்றும் - இரவில் பாதிசுழிந்தும், உறங்கிலான் - கண்ணுறங்கலான், மகட்கு - (இந்த என்) பெண்ணுக்கு, என்செய்குவேன் - என்ன பரிசுரஞ்செய்வேன், எ-று.

செவிலி வெறிநிலக்கல்.

55. தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுத்துவேள்சமரச்சோலையில்வந்தா னெனவலாத, அடக்கயத்தையுந்தாயர்கொன்றால்வெறியாட்டுத்தானிவ ளாசையைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தையார்புலிகைக்கொண்டுகட்டுஞ் சந்திரகாவிபிடாலெனும், இடக்கயத்தந்திலைநாட்டுமாமண்ட லேசுரா வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். கடக்கயத்து - மதயானைகளையுடைய, அடையார் புவி - பகைவர் பூமியை, கைக்கொண்டு - கைப்பற்றி, கட்டும் - கட்டின, சந்திரகாவி இடால் என்னும் இடக்கயத்து - சந்திரகாவிடால் என்னுங் கொடியை, அம் சிலை நாட்டும் - அழகாக சிலைபெறச்செய்த, மாமண்டலேசுரா - பெரிய மண்டலாதிபனே, வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே - வெங்கடேசர எட்டேந்திரனே, வேள் - மன்மதன், தடம் - பெரிய, கயத்து அவர் எல்லாம் எடுத்து - தடாகத்

தின் மலர்க்ளையெல்லாம் எடுத்து, சமரச்சோலையில்வந்தான் என - யுத்தஞ் செய்யும் சோலையில் வந்தானென்று, அதை அடக்க-அதை யடக்கும்பொருட்டு தாயார் - தாய்மார், அயத்தையும்கொன்றால் - ஆட்டையும் கொன்றால், வெறியாட்டுத்தான் - (அந்த ஆட்டைக்கொண்டு செய்கிற) வெறியாடல்தான், இவன் ஆசையை தீர்க்குமா - இவன் காமத்தைத் தணிக்குமா, எ - று.

நீ இவளைத் தழுவினால் இவளது ஆசைதீரும் என்பது கருத்து.

செ வி லி யீ ர ங் க ல்.

56. கலக்கைவாளியை யார்தடுப்பார் தென்றற்காற்றுக் காற்றுவளோமடவார்வசை, சொலக்கைவாய்ப்பொத்தி ரெய்சோர்ந் திருக்கவுந் தோகைமோகந்தொல்லயாதுபாரைய, உலக்கைவாரியடிக்குங்கடா சலத்துதயனைகணையொன்றின்மராராதத், கலக்கைவாளியைப்பார்த்தெய்தமாமண்டலேசராவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, உலக்கைவார் அடிக்கும் - உலக்கையை யெடுத்திக்கின்ற, கட அசலத்து - மதமலையையுடைய, உசயனே - குர்யனே, கணை ஒன்றின் - ஒருபாணத்தால், மராமரத்து இலக்கை - மராமரத்துக் குறியையும், வாலியை - வாலியையும், பார்த்து மயிர் - பார்த்துப் பிரயோகித்த, மாமண்டலேசவரா - பெரியமண்டலாதிபனே, வெங்கடேச ரெட்டேந்த்ரனே-வெங்கடேசர எட்டேந்த்ரனே, கலம் - கலத்தளவாகிய, கைவாளியை - (மன்மதன்) கையம்புகளை, யார் தடுப்பார்-யார் தடுப்பவர், தென்றற்காற்றுக்கு ஆற்றுவளோ- (அதுவுமன்றி) தென்றற்காற்றையும் சகிப்பனோ, மடவார் - மாதர், வசை சொல்ல - பழிசொல்ல, கைவாய்ப்பொத்தி - கையையும் வாயையும் மூடி, மெய்சோர்ந்து இருக்கவும் - உடம்புவாடியிருக்கவும், தோகை-(நடுத்தப்) பெண்ணின், மோகம் தொலையாது - மோகம் நீங்காது, பார் - நோக்கு, எ - று.

ந ற் ற யீ ர ங் க ல்.

57. குரங்கிக்காய்ந்திளந்தென்றலுமன்றி லுங்கோபங்கொண்டதனூன்மாதரேதுசெய், வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பர்கடாபறுத்துப்பேசவும்வாயிலமாந்தருயில், அரங்கிக்காவென்றிருந்திசைபாடவுமாற்றுமோமாமயலாற்றாதேபதைக்கே, இரங்கிக்காவிக்ரமாரக்காசெகமண்டலேசராவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். விக்ரமாரக்கா - விக்ரமாதித்தனே, ஜெகமண்டலேசரா - பூமண்டலேசவரனே, வெங்கடேச ரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசர எட்டேந்த்ரனே, குரங்கி - சந்திரனால், காய்ந்து - சுடப்பட்டு, இளந் தென்றலும் - இளமையாகிய தென்றற்காற்றும், அன்றிலும் - அன்றிற்பறவையும், கோபம் வகாண்டதனால் - கோவங்கொண்டிருத்தலால், மாதர் ஏதுசெய்வர் - மாதர்

என்னசெய்வார்கள், அங்கு - அவ்விடத்து, இக்கா - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனே, பொரவா என்று அழைப்பார்கள் - போர்செய்யவா வென்றழைப்பார்கள், மறுத்துப்பேசவும் வாய் இல்லை - தடுத்துப்பேசவும் வாயில்லை, மாங்குயில் - மாமரத்திலுள்ள குயில்கள், இக்கா - இந்தச்சோலையே, அரங்கு என்று இருந்து - தமதிரும்பிடமென்றிருந்து, இசை பாடவும் - இராகத்தைப் பாடவும், மயல் ஆற்றமோ - காமமயக்கத்தைச் சுகிப்பனோ, ஆற்றாத பேதைக்கு இரங்கி - சுகிக்காத என்பேதைப்பெண்ணுக்கிரங்கி, கா - காப்பாய், எ - று.

குரங்கம் - முன், அதனைத் தன்னிடத்துள்ளவனாதலால் சுந்திரன் குரங்கியெனப்பட்டான்.

நாயிங்கல்.

58. தானவாரணமா முல்லையாளுக்குத்தானவா வெண்டளப்பத்திலேமையல், ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணிரானவாறுமறியார்மின்றாரந்தோ, வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவானவாவாமதூராபுரி, மீனவாவிசயாமீனகேதனுவெங்கடேசுரஎட்டமராஜனே.

இ - ள். வானம் - சுவர்க்கலோகத்துடைய, ஆகண்டலா - இந்திரனே, மண்டலாதிபா - சூரதியே, வானவா - செரனே, வாவா - சோழனே, மதூராபுரிமீனவா - மதூராபுரி பாண்டியனே, விசயா - அருச்சுனனே, மீனகேதனா - மீனக்கொடியையுடைய மன்மதனே, வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே - வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே, தானவாரணம் - மதயானைபோன்ற, மா - பெரிய, முல்லையாளுக்கு - தனக்களையுடையானாளுக்கு, அவா - ஆசை, வெண்டளப்பத்திலே - வெள்ளிய முல்லையாலேயேதான், மையல் ஆன ஆறும் அறியாள் - காமமயக்கமுண்டான விசுத்தையும் அறியாள், இவள் கண்ணீர் ஆன ஆறும் - இவள் கண்ணீர் நூறுனதையும், மின்னாஅறியார் - மாதர் அறியார், அந்தோ - ஐயோ, எ - று.

தல்மகனுக்கு செவிலிகூறல்.

59. துரையத்தந்திதலை முல்லைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்தநாளோவிரகத்தை, விரையத்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிர்த மெல்லியற்கென்னசொல்லியான்தேற்றுவேன், துரையத்தந்திவரையேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்புபடத்தன்னிழலைப்பாய்ந்த, திரையத்தந்திநடாத்தியமாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தரையத்து - பூமியில், அந்திவரை ஏந்தும் மேகம்போல் - அஸ்தமனகிரியினால் தாங்கப்பட்ட மேகத்தைப்போல, தணிந்த கொம்புபட - தாழ்ந்த கொம்புபடம்படி, தன்சிழலைபாய்ந்து - தனது சிழலைப்பாய்ந்து, இணைய - ஆரவாரிக்க, தந்தி நடாத்திய - யானையை நடத்திய, மாமண்டலேசுரா - பெ

ரியமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுடோட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, துறா அத்தம் - துறாயாகிய உனது கையை, திதலை முலைமேல் வைத்து - தேமல்படர்ந்த தனங்களின்மீதுவைத்து, தோயும்நாள் - தழுவும் நாள், எந்தநாளோ - எந்நாளோ, விரகத்தை - மோகத்தை, வினாயத்தந்து - விரைவாகக்கொடுத்து, இவ்வளவும் செய்தால் - இத்தனையும்செய்தால், அந்த மெல்லியற்கு - அந்தப் பெண்ணுக்கு, என்னசொல்லியான் தேற்றுவேன் - என்னசொல்லி நான்தெளிவிப்பேன், எ - று.

தனாயத்துன்பதில் அத்துச்சாரியை.

செவிலிகூறல்.

60. அந்திராமனமுன்மேலென்றற்பகலடங்குமோமையலானாறு மையரீ, வந்திராமனம்பேதைக்குவேளம்பு வர்சிராயுதம் போல்வந்து தைக்குமே, முந்திராமனம்பாலுண்டவாரிதிமுழக்கமேசகியா னேமின சைவாழ், இந்திராமனுவேந்தா செகமண்டலேசுர வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

கு - ன். இளசைவாழ் - இளசைகளில் வாழ்கின்ற, இந்திரா - இந்திரனே, மனுவேந்தா - மதுவேந்தனே, செகமண்டலேசுர - பூமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுடோட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, அந்தி - அந்திக்காலந்தொடங்கி, ரா - இராமமுழுதும், நம்பேதைக்கு - நமதுபெண்ணுக்கு, உன்மேல் மனம் என்றால் - உன்மீது மனமென்றால், மையல் - மையலானது, பகல் அடங்குமோ - பகற்காலத்திலும் அடங்குமோ, ஆனாலும் - ஆயினும், ஐய - ஐயா, நீவந்து இராமல்-நீவந்து சேர்ந்திராமல், வேன் அம்புமன்தபாணம், வர்சிராயுதம்போல் - வயிரப்படைபோல, வந்துதைக்கும் - வந்துதைக்கின்றது, முந்து - முற்காலத்தில், இராமன் அம்பால் உண்ட - இராமபாணத்தால் குண்ட, வாரிதி - கடலின், முழக்கமே சகியாளே - ஓசையையே சகிக்கமாட்டாளே, எ - று.

நாயிரங்கல்.

61. கொடிக்கத்தத்தம்மலையுமடக்கி நெற்குறியும்பார்த்துக்குணம்பார்த்துப்பார்த்திந்தப், படிக்கத்தத்துவனேசோரச்சோருமென்பாலனத்துக்குன்பாலனம்வேண்டுகாண், அடிக்கத்தத்துகளையும்பரப்பி மூதண்டகடமுக மும்படனொன, வெடிக்கத்தத்தம்பரி யாதிருமலைவே லுராஜகிவேககுலேசனே.

கு - ன். அடிக்கு - பாதங்களால், அத்தத்துகளையும் பரப்பி - வழிமுழுதும் தாளியையும் பரவச்செய்து, மூதுஅண்ட கூடமுகமும் - பழமையாகிய அண்டகடாகத்தின் உச்சியும், படர்என வெடிக்க - படனொன்று வெடிக்கும்படி, தத்தம் - நாவச்செல்லுகின்ற, பரியா - குதினாயையுடையவனே - திரு

மலைவேலுராஜ - திருமலைவேலப்ப பூபதியே, விவேககுலேசனே - விவேககுலாதிபனே, கொடிக்கத்த - காக்கைக்கத்த, தும்மலையும் அடக்கி - தும்மலையும் அடக்கி, நெற்குறியும் பார்த்து - நெற்குறியையும் பார்த்து, குணம்பார்த்து பார்த்து - குணத்தையும் பார்த்துப் பார்த்து, இந்தப்படிக்கு - இந்தவண்ணம் அத்தத் துவளைசோர - கையிலுள்ள வளைகழலும்படி, சேரரும் - மெலிகின்ற, என்பால் அன்னத்துக்கு - என்னிடத்துள்ள பெண்ணுக்கு, உன்பாலனம் வேண்டும்-உன்காத்தற் றெழில்வேண்டும், எ - று

என்பால் அன்னத்துக்கு - என்னிடத்துள்ள அன்னப்பறவைக்கு, உன்பால் அன்னம்வேண்டும் - உன்னிடத்துள்ள பாற்சோறு வேண்டும் - என்பது சொன்னயம். பால்அன்னம் வெள்ளிய அன்னமுமாம், தத்துதல் - தாவுதல்.

நாயிரங்கல்.

62. பூசத்தந்திமுலையும் புண்ணுக்கினீர்போதும்போதும்புழுகும் சவ்வாதுமா, காசத்தந்திமதிபுஞ்சுடுமென்றகாமப்பேய்கொண்டகள்ளி க்கென்சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லாமதிரவே மந்தரத்தைம மருப்பிட்டிடித்தள்ளி, விசத்தந்தி நடாத்தாந்திருமலை வேலுராஜவிவேக குலேசனே.

இ - ள். மாசத்தம் - பேரொலியால், நிசையெல்லாம் அதிர - திக்குக னெல்லாம் அதிரும்படி, மந்தரத்தை - மந்தரமலையை, மருப்பு இட்டு இடித் து - கொம்பைக்கொண்டு இடித்து, அள்ளிவிச - வாறியெறிகிற, அ - அந்த, தந்தி - யானையை, நடாத்தும் - செலுத்துகின்ற, திருமலைவேலுராஜ - திரு மலைவேலப்ப பூபதியே, விவேககுலேசனே - விவேககுலாதிபனே, பூசத்தத் து - பூசக்கொடுக்க, இ முலையும் புண்ணுக்கினீர் - இந்தத் தனங்கனையும் புண் ணுக்கி விட்டார், புழுகும் சவ்வாதும்போதும் போதும் - புழுகும் சவ்வாதும் போதும் போதும், ஆகாசத்து - ஆகாயத்தில் தோன்றின, அந்நிமதியும் - அந் திக்காலத்துப் பிறைச்சந்திரனும், சுடும்என்ற-சுடுகின்ற தென்கிற, காமப்பேய் கொண்ட கள்ளிக்கு - காமப்பேய்ப்பிடித்த திருடிக்கு, என்சொல்லுவேன் - யா துசொல்வேன், எ - று.

தந்தி - கொம்புள்ளது (யானை), தந்தம் - கொம்பு

நாயிரங்கல்.

63. ஓரராவுண்டுமீழுமதிப்பிள்ளை யூரராவறங்காத பெண்பிள்ளை மால்,கூரராவுகணைகடொட்டான்மதன்கும்பராசிகொழிப்பதுமுத்தமா ம், சூரராவிதுடிப்பத்துடிப்பத்திண்டுணைக்கராசலந்துண்டிக்கக்கண்டி க்கும், வீரராகவராமாதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். சூர் ஆவிதுடிப்ப துடிப்ப - சூரராவயிர் பதைக்கப் பதைக்கவு ம், திண் - திடமான, துணைக்கரம் - இருதோள்களாகிய, அசலம் = மலைகள்.

துண்டிக்க - அறுபடவும், கண்டிக்கும் - அறுக்கின்ற, வீரராகவராமா - வீரராக வ ராமனே, திருமலைவெலுராஜ விவேககுலேசனே - திருமலைவெலுராஜ விவே ககுலாதிபனே, ஓர் அரா - ஒப்பற்ற பாம்பினால், உண்டு உமிழும் - விழுங்கியு மிழப்பட்ட, மதிப்பிள்ளை ஊர - இளம்பிறை தவழ, ராவுறங்காத - இராமுமு தும் தூங்காத, பெண்பிள்ளைமேல் - என் பெண்ணின்மீது, கூர் அராவுகணைக ள் - கூர்மையாக அராவிய பாணங்களை, மதன் தொட்டான் - மன்மதன் பிர யோகித்தான், கும்பராசி - இருகுடங்களின் மீதும், கொழிப்பது - கொழிக்க ப்பவெது, முத்தம்ஆம் - முத்துக்களையாகும்.

கும்பம் ராசி - குடங்களின் கூட்டம்(இருதனங்கள்), முத்தம் - முத்தமா லை, அன்றி முத்துப்போலும் நண்ணித்துளி. அசலம் - அசையாதிருப்பது (ம லை.) ஓர்அரா என்றது இராகுவை

தாயிரங்கல்.

௫4. சங்கராவையகமும்பழிக்குமாரந்தாய் துற்றிலெனும் பேதை நெய்முடை, அங்கராவையழக் குங்கைமக்குரலனங்கவேளையழக் குமென்றேங்குமால், கங்கராவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங் கால்சாயத்தாக்கிய, வெங்கராவையிடமுந் திருமலைவெலுராஜவிவேககு லேசனே.

இ - ள். கங்கு - செம்பபருந்தானது (குருடன்), அராவை அடர்வதுபோ ல் - பாம்பைக் கொல்வதுபோல, ஒருகை கடாசலம் - ஒருதுதிக்கையை யுடைய யானையானது, கால்சாய - அடிசாய, தாக்கிய - வந்து மோதின, வெங்கராவை - கொடிய முதலையை, இடமுந் - (சக்கராயுதத்தால்) இடறின, திருமலை வேலுராஜ விவேககுலேசனே - திருமலைவெலுராஜ விவேககுலாதிபனே, சங் கரா - சிவனே, தாய் துற்றில் - தாய்மார் துற்றினால், வையகமும்பழிக்கும் - உ லகமும்பழிக்கும், என்னும் - என்கிற, பேதை - என்பேதைப் பெண்ணானவள், நெய்முடை அங்கர் - நெய்யினது முடைநாற்றம்பொருந்திய உடம்பையுடைய இடையர், ஆவை அழைக்கும் - பசுக்களை யழைக்கிற, கழைக்குரல் - மூங்கிலி னோசை, அனங்கவேளை அழைக்கும் என்று - மன்மசுனை யழைக்குமென்று, ஏ ற்கும் - இரங்குவாள், ஏ - று.

முடை - தூர்க்கந்தம்.

தாயிரங்கல்.

௫5. சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப்பகைத் தெய்வன, சந்தனத்தைத்துளைக்குதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமப்படிச் செய்ததே, சந்தனத்தையணிதிண்புயாசலத்தாருவேதண்டமிழ் க்கவி னோர்தம்வ, சந்தனத்தைத்துசங்கட்டியிந்தருடந்தரேனமுத்துமந்தரி நரேந்தரனே.

இ - ள். சந்தனத்தை அணி - சந்தனத்தைப் பூசின, திண் - வலிய, புய அசலம் - மலைபோலுந் தோள்களையுடைய, தாருவே - கற்பகத்தருவே, தண் த மிழ் கவிஞோர்தம்வசம் - குளிர்த்த தமிழ்ப்புலவர் வசமாக, தனத்தை - திரவிய த்தை, துசம் கட்டிநந்தருள் - கொடி கட்டித் தந்தருள்கின்ற, தந்திரனே - தந் திரனே, முத்து மந்திரி நரேந்திரனே - முத்து மந்திரியென்னும்நரேந்திரனே, அன்னத்தை சுத்து விடுக்குமுன்னே - அன்னத்தைத் தூதுவிடு முன்னமே, வி ல்வசந்தன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், அ நையலை பகைத்துநய் - அந் தப்பெண்ணைப் பகைத்துநய் கின்ற, வனசம் - தாமரைக்கிணை, தனத்தைதுளே க்குது - தனத்தைச் சொள்க்கின்றது, பாலும்கசந்து - பாலும் கசப்பாக, அன் னத்தையும் - சேற்றையும், அப்படி செய்தது - அவ்வாறு கசக்கப் பண்ணி னது. ௭ - று.

வசந்தன் - வசந்தநாலத்திற்குரியவன், (மன்மதன்),

தாயிரங்கல்.

(66). பூரிக்குஞ்சரமாவாரமார்கொங்கைபூவைதாங்கப் பொறுதத் தொனிக்கடல், பேரிக்குஞ்சரப்போலுந்தென்றற்கும்பெருமயக்குந் துருகக்கண்டாங்குவேள், நேரிக்குஞ்சரமுங்கொண்டு வந்துபோர்நி றைத்திட்டானினி நீவந்துசேர்மத, மாரிக்குஞ்சரமீதாருமிந்திராவன்ய ராயவசவப்பதுயனே.

இ - ள். மசமாரி - மதமழையையுடைய, குஞ்சரம்மீதுஆகும் - யானைமே லேறிவருகிற, இந்நிரா-இந்திரனே, வன்யராய - வன்னியராஜனே, வசவப்பது யனே - வசவப்பவென்னும் பரிசுத்தனே, பூரிக்கும் - பருக்கின்ற, சரம் ஆ ஆர ம்ஆகொங்கை - சாங்கனாக முத்துவடம் பொருந்திய தனக்களையுடைய, பூ வை (இந்தப்)பெண்ணைவள், தாங்கப்பொறுது - தாங்கப் பொறுக்காமல், அ - அந்த, தொனிக்கடல் பேரிக்கும் - ஓசையையுடைய கடலாகிய பேரிகைக்கும், சரப்போலும் தென்றற்கும்-சரபத்தை சிகர்த்த தென்றலுக்கும் - பெருமயக்கு உற்று - பெரியமயக்கத்தை யடைந்து, உருகக்கண்டு - உருகப்பார்த்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், வேள் - மன்மதன், நேர் இக்கும் - நேர்மையாகிய கரும்பு வில் லையும், சரமும் - (புஷ்ப) பாணங்களையும், கொண்டுவந்து - எடுத்துவந்து, போர் சிறைத்திட்டான் - போரில் சிறைத்து விட்டான், இனி நீவந்துசேர் - இனிநீ வந்துகூடுவாயாக, ௭ - று.

சரபம், எட்டுக்காலுள்ள ஓர்பறவை.

தாயிரங்கல்.

67. நகத்துவாரயிலாங்கண்ணிகொங்கை கணையவாரத்தைத்தவ ழித்தென்றல், புகத்துவாரஞ்செய்தாலந்தவேளம்பைப்பொறுக்க வார ம்பயக்கண்ணி தந்துசேர், சுகத்துவாரஞ்செயுந்தென்னிளசைராசத்து

வாரத்துக்கோர்மந்திரியாய்வந்த, மகத்துவாரஞ்சிதவசனாநரவாகனாம் வசவப்பதீரனே.

இ - ன். சுகத்து - உலகத்தின்மீது, வாரம்செய்யும் - அன்புசெய்கிற, தென் இளசை-தென் இளசைநகரத்திலுள்ள, ராசத்துவாரத்துக்கு - அரண்மனைவாயிலுக்கு, ஓர்மந்திரியாய் வந்த - ஒருமந்திரியாக வந்த, மகத்துவா - பெருமையுடையோனே, ரஞ்சிதவசனா, இனிய வசனங்களை யுடையவனே, நரவாகனா - நரவாகநத்தை யுடையவனே, நம் வசவப்பதீரனே - நமது வசவப்பதீரனே, அயில் ஆம் கண்ணி-வேல்போலுங்கண்களை யுடையாளது, நகத்து ஆர் - மலையினுருவத்தைப்பொருந்திய; கொங்கைகள் - தனங்கள், ஸைய - வருந்தவும், வார் அற - கச்சு அறுபடவும், தைத்த வழி-தைத்த வழியில், தென்றல்புக-தென்றல் துழையவும், துவாரம் செய்தால் - தொலைபண்ணினால், அந்தவேள் அம்பை - அந்த மன்மதனுடைய பாணத்தை, பொறுக்க ஆர் - தாங்க யாவர் வல்லவர், அம்புயம் - அழகிய (உன்) தோளிலணிந்த, கண்ணிதந்து சேர் - பூமாலையைக் கொடுத்து (இவளைக்) கூடுவாயாக. எ - று.

நரவாகனம் - பல்லக்கு, நகம் - மலை.

தாயிரங்கல்.

68. கருத்தவாவிலையாள் கரணவருங் காமனாஉடல்வாடாதின்றின்பத்தை, அருத்தவாவிலையாபின்பேபதையோவாவிதாங்கரிதா குமையாகண்பார், திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கியசெந்தமிழ்க்குத்தியாகாநிணப்புலால், மருத்தவாவிலையாசயில்வேற்கராவன்யரா யவசவப்பதீரனே.

இ - ன். திரு - அழகாகிய, தவாவிலை - பெருவிலையுள்ள, துதன்னை - பசுக்களை, செந்தமிழ்க்கு - செந்தமிழ்ப் பாடலுக்கு, நல்கிய - பரிசிலாகக்கொடுத்த, தியாகா - கொடையாளனே, னிணப்புலால் மருதவா - கொழுப்போடுகூடிய மாமிச மணம் நீங்காத, இலையூர் - இலையுருவமைந்த, அயில் வேல் - கூர்மையுள்ள வேற்படையை யேந்திய, கரா - கையையுடையானே, வன்யராய - வன்னியராஜனே, வசவப்பதீரனே - வசவப்பதீரனே, கருத்த - கர்த்தனே, வா - வருவாயாக, வில்லையூர்கரன் ஆய்வரும் - (கருப்பு) வில்லையாள்கின்ற கையையுடையவனாவருகின்ற, காமனா, உடல்வாடாது - உடம்புமெலியாமல், இன்று-இப்பொழுது, இன்பத்தை அருத்து - சுகத்தையூட்டி, அவா இல்லையாயின். (உனக்கு இவளிடத்தில்) ஆசையில்லையானால், இப்பேதையோ - இந்தப்பேதைப் பெண்ணே, ஆவிதாங்கு அரிதுஆகும் - உயிர்தாங்கியிருத்தல் அருமையாகும், ஐயா - ஐயனே, கண்பார் - கிருபைக்கண்ணால் நோக்கு, எ - று.

சுடிகை

காமன் - காமத்தையுண்டாக்குவோன்.

தலைவியிரங்கல்.

(9). நேற்றிருந்தநிலவுமந்நேரமென்னினைவிருந்த நினைப்புமிளந் தென்றற், காற்றிருந்தககமுமுன்னையென் கருத்திருந்ததுய்யாதெ ன்றுசொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிருவிருந் ததுபோலச்சிக்காசனம், வீற்றிருந்ததுரையே திருமலைவேலுராஜவி லேககுலேசனே.

இ - ள். சேற்று இருந்த - சேற்றின்கண்ணிருந்த, செந்தாமரைப்பூ வின் மேல் - செந்தாமரை மலரின்மீது, திரு இருந்ததுபோல - அழகுவீற்றிருந் தாற்போல, சிக்காசனம் வீற்றிருந்த - சிக்காதனத்தில் வீற்றிருந்த, துரையே- பி.ரபுவே, திருமலைவேலு ராஜவிலேக் குலேசனே - திருமலைவேலு ராஜவிலே கருலாதிபனே, நேற்று இருந்த நிலவும் - நேற்றிருந்த நிலாவும், அந்நேரம் - அ ப்பொழுது, என் சினேவு இருந்த - என்மனத்தி லிருந்த, சினைப்பும் - எண்ண மும், இளந்தென்றற்காற்று இருந்த ககமும் - இளமையாகிய தென்றற்காற்றிரு ந்த செனக்கியமும், உன்ஆனே - உன்ஆனையாக, என்நருத்து இருந்ததும் - எ ன் எண்ணமிருந்த நிலையும், மாது என்று சொல்வேன் - என்னவென்று சொ ல்வேன், எ - று.

சிக்காசனம் - சிக்கந்தளால் தாங்கப்பட்ட ஆசனம்.

தாயிரங்கல்.

71. இருதராகவனந்தந்தகஞ்ஞலிந்நேரத்தேமதனேறியலுந்திமேல், வருதராகவனந்தந்தமங்கைய மருவுவாய்மலர்மஞ்சத்தின்மீதிலே, வி ருதராகவனந்தந்தாஞ்செறி வேந்தன்ராவணன்சென்னிபத்திரந்திடப், பொருதராகவனந்தந்தகுஞ்செய்ப்புபனேவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். விருதர் ஆக - விருதுடையவர்களாக, அனந்தம் தளம்செறி - மு டிவற்ற சேனைகள் நெருங்கின, வேந்தன் ராவணன் - அரசனாகியராவணனது, சென்னிபத்துபத்துத்தலைகளையும், ஈந்திட - (கணையானது) - அறுத்திடும்படி, பொருத - போர்செய்த, ராகவன் - ஸ்ரீராமனே, அந்தம் தகும் - அழகுபொருந் திய, செய்ப்புபனே - விஜயபூபதியே, வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே - வெங்க டேசுர எட்டேந்திரனே, கருதர் - அரசர்களு, ஆகம் - உடம்பின், வன்னம் த ந்த - கிறத்தைக்கொடுக்கிற, கங்குல் - இரவில், இந் நேரத்தே - இந்த நேரத்தி லே, மதன் ஏறிய ஊர்தி - மன்மதனேறிய தேராகியதென்றல், மேல்வருதராக- மேலிட்டொவாராதாக, வனம் தந்த மங்கையை-பாற்கடல்தந்த பெண்ணை, மலர்ம ஞ்சத்தின் மீதிலே - புஷ்பக்கட்டிலின்மேல், மருவுவாய்-தழுவவாயாக, எ - று.

வனம் - நீர். அது இவ்விடத்தில் பாற்கடலைப்புணர்த்திற்று. வனம்தந்தமங் கை - இவக்குமி.

தாயிரங்கல்.

71. தடக்கடக்கயலோவிடமோவிழிதாமரைக்குமிழோசிமிழோ
திரண், ட்டக்கடக்குடமாமுலைமாமத நெய்யவாடிபுருகுதல்பாரையா,
உடக்கடக்குக்ரமாங்கும்பகன்னையுசிதவிந்திரசித்தைச்செயல் கொ
ண்ட, திடக்கடக்கயங்காத்தமனோகராசீதராவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ர
னே.

இ - ள். உடக்கு அடக்கு - (பகைவர்) கூட்டத்தைவென் றடக்குகின்ற,
உக்ரம் ஆம் கும்பகன்னைய - உக்கிரமாகிய கும்பகன்னையையும், உசிதம் இந்திர
சித்தை - தகுதியாகிய இந்திர சித்தையும், செயல்கொண்ட - வெற்றிகொண்
ட, திடம் கடம் - திடத்தையும் மதத்தையமுடைய, கயம் - யானையை (கஜேத்
திரனே), காத்த - காத்தருளிய, மனோகரா - மனோஹரனே, சீதரா - பூரீதரனே,
வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுரஎட்டேந்த்ரனே, லிழி - கண்
கள், தடம் - தடாகத்திலுள்ள, கடர் - பெரிய, கயலோ - சேல்மீன்களோ,
விடமோ - நஞ்சோ, திரண்டு - திரட்சியாகி, இடக்கடம் - இடத்தினுற் பெரு
மைகொண்ட, குடம்ஆம்முலை - குடம்போலும் தனங்கள், தாமரைக்குமிழோ-
தாமரை யரும்புகளோ, - சிமிழோ - சிமிழ்களோ, (இத்தன்மையவாகிய அவ
யவங்களையுடைய இப்பெண்) மாமதன் எய்ய - அழகிய மனம்தனெய்ய, வாடி
உருகுதல் - வாடியருகுவதை, பார் - நோக்கு, ஐயா - ஐயனே, எ - று.

உடக்கு - கூட்டம், கும்பகன்னை - குடம்போன்ற காதையுடையவன்.

தாயிரங்கல்.

72. உரைக்கத்தத்துவத் துட்பொருளாகிய வொருவன்கைவில்
லுக்கொப்பாமிவன்கொங்கை, வரைக்கத்தத்துவசக்கரன்போரி துமட்டு
ண்டோவந்துமுட்டுதல்பார்க்கிலாய், தரைக்கத்தத்துவையுமொழுப்பி
ப்புச்சக்கரவாளத்தைத்தாக்கிக்கடல்கடந், திரைக்கத்தத்துவயப்பரியா
மண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தரைக்கத்த - பூமிவெடித்தொலிக்க, துகளையும் எழுப்பி - ஊளி
யையும் எழுப்பி, பூச்சக்கரவாளத்தை தாக்கி - அழகிய சக்கரவாளகிரியை யோதி,
கடல் கடந்து இரைக்க - பெரும்புறக் கடல் எல்லைகடந்தொலிக்கும்படி, தத்
து - தாவுகின்ற, வயம்பரியா - வெற்றிக்குதிரையையுடையவனே, மண்டலே
சுரா - மண்டலாதிபனே, உரைக்க - சொல்ல, தத்துவத்து உட்பொருள் ஆகி
ய - உண்மை நூல்களின் உட்பொருளாகிய, ஒருகண் - ஒப்பற்றவனாகிய சிவ
பெருமானது, கைவில்லுக்கு - கைவில்லாகிய (மேருமலைக்கு,) இவன் கொங்
கை வரை ஒப்பு ஆம் - இவன் தனமலைகள் நீகராகும், கத்தத்துவசம் - மீனத்
துவசத்தைப்பிடித்த, கரன் - கையையுடையவனாகிய மனம்தனது, போர்
இது மட்டு உண்டோ-சண்டையாகிய இதற்கு ஒரு அளவுண்டோ, வந்து-தென்
ற்காற்றானது, முட்டுதல்-மோதுவதையும், பார்க்கிலாய்-நோக்கிலாய், எ - று.

73. விகடத்தந்திமதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரந்தைத்தாடுருவி
யென், மகடத்தந்திவலையாகுங் கட்டினல்வடித்துத் தந்தியிசைவெறுப்
பாவனோ, சகடத்தந்தி பரித்திரள்கூட்டிய சத்துருத்திரட்டைக்குத்
திடத்திரும், புகடத்தந்திக் குதயா செயதர பூதராவெங்கேசுரெட்
டேந்தரனே.

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

74. பருதியாகமகமாகழர்மதிபிணையெக்காளம்வெடியாமலரம்பு,
விருதியாகமகன் வசரமாயிவைரின் பொறுத்திடுமோசேர் திருவருட்
கொருதியாகமகவாசகங்கற்றோர்க்குற்பனை வெங்கள் குப்பணவேண்
மைந்தா, வருதியாகமகமேருநேர்செல்வவன்யராயவசுவப்பனாயனே.

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

செவிலியாங்கல்.

75. பண்ணப்பம்பரமன்னமுணாமேபாற்றுப்பம்பரஞ்சோர்த்து
மயல்கொடு, பண்ணப்பம்பரமாந்துயரிமேவவிரும்பம்பர்க்கண்ணி
னட்சேனாயா, தண்ணப்பம்பரவைகுழ்பதியரச நங்கப்பம்பரந்தேகொ
டுவந்தடி, விண்ணப்பம்பரமென்றே தொழஞ்செக வீரராமகுமாரவெ
ட்டேந்தரனே.

இ - ள். தண் அப்பு - குளிர்த்த கையுடைய, அம்-அழகிய, பரவை குழ்-
கடல்குழந்த, பதி - உலகிலுள்ள, அரசரும் - எல்லா அரசரும், கப்பம் - நிறை
யை, பரந்து கொடுவந்து - வினாந்து கொண்டுவந்து, அடி-அடிகளுக்கு, விண்
ணப்பம் - விண்ணப்பம், பரம் என்று-(எம்மைக் காப்பது) உமது பாரமென்று,
தொழும் - வணங்குகின்ற, செகவீரராமகுமார எட்டேந்தரனே - செகவீரராம
குமார எட்டேந்திரனே, பண் - செய்தி, அப்பம் - அப்பத்தையும், பரமன்னம்-
பரமன்னங்களையும், பால்துப்பு - பால்சோற்றையும், உண்ணாமல் - அருந்தா
மல், அம்பரம்சோர்த்து - ஆடையவிழ்த்து, மயல் கொடு - மையல் கொண்டு,
வண்ணம் - சிறமுள்ள, பம்பரம் ஆம் - பம்பரத்தை சிகர்த்த, குயம் மீறி-தனம்
பூரித்து, மேவ - உன்னைத்தழுவ, விரும்பு - விரும்புகின்ற, அம்பு அரம் கண் -
அம்பையும் அரத்தையும் சிகர்த்த கண்களையுடைய, இவள் - இவளை, சேர்-சேர்
வாய், ஐயா - ஐயனே, எ - று.

தோழியிங்கல்.

76. உன்னக்காவடிப்பூப்பறியாணதியுட்புகளவடிபாலையருந்தெ
ன, என்னக்காவடிவேண்டாமென்றேதினாலேதுக்காவடியங்காமற்சே

ருவாய், அன்னக்காவடியாற்கழகாசலத்தாதிக்காவடிமைத்திறம்பூண்டு, வின்னக்காவடியேவலாவென்றுன்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அன்னக் காவடியால்-அன்னக்காவடியோடு, கழகாசலத்து ஆதிக்கா - திருக்கழுக்குன்றத்து முதல்வனுக்கு, அடிமைத்திறம்பூண்டு - தொண்டிபூண்டு, கவின - அழகாக, கா - காப்பாற்று, வடிவேலா என்று - வடிவேலனையென்று, உன் - நீள்க்கின்ற, செகவீரராமகுமார எட்டேந்த்ரனே - செகவீரராமகுமார எட்டேந்திரனே, உன் - யாவரும் மதித்தற்குரிய, அ - அந்த, கா அடி - சோலையினடியில் சென்று, பூபறியாள் - மலர்களைப்பறியாள், நதியும்புகாள் - நதிக்கும் போகாள், வடி பாலை அருந்து என-வடித்த பாலைக்குடியென, என் அக்கா - எந்தமக்காய், அடி - அடி, வேண்டாம் என்று ஒதினால் - வேண்டாமென்று சொன்னால், எதுக்கு ஆவன் - எதுங்காவான், தியங்காமல் - இவன்மயங்காமல், சேருவாய் - (இவளைச்) தழுவுவாயாக, எ - று.

தாயிரங்கல்.

77. ஆரிச்சந்தநயம்படிப்பார்மத னுலச்சந்தனக்குண்டாகியேபினும், தேரிச்சந்தநமேசொலுவாயெனச்செப்பிச்சந்தநங்கைதனைச்சேருவாய், பூரிச்சந்தனம்மிம்மியமாதரைப்புலப்பச்சந்தனதாகவுளத்திலவை, வேரிச்சந்தநமார்பகத்தாய்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அம்தநம் - அழகிய தனங்கள், பூரிச்ச-பூரித்து, விம்மியமாதரை-அழுதமாதரை, புலப்பு அச்சம் தனது ஆக-பிணக்கத்துக்கு காரணமாகிய அச்சம் தனதாக, உளத்தில் வை - மனத்திற்கொண்ட, வேரி - வாசனையுள்ள, சந்தனம் - சந்தனமணிந்த, மார்பகத்தாய் - மார்பிடத்தையுடையவனே, செகவீரராமகுமார எட்டேந்த்ரனே - செகவீரராமகுமார எட்டேந்திரனே, இ - இந்த, சந்தம் - சந்தத்தை, நயம் படிப்பார் - இனிமையாகப் படிப்பவர், ஆர் - யார், மதனால் - மனமதனால், தனக்கு அச்சம் உண்டாகி - தனக்கு அச்சமுண்டாகியும், பின்னும் தேரி - பின்னும் ஆராய்ந்து, அன்னமே - அன்னமே, சந்து சொல்லுவாய் என - தூது சொல்வாயென்று, செப்பு - சொல்லுகின்ற, இ - இந்த, சந்தம் - அழகாகிய, நங்கைதனை-என் பெண்ணை, சேருவாய்-அணைவாய், எ-று.

தாயிரங்கல்.

78. சம்புதைக்குங்கருங்காலன்போற்கங்குல்சாரவேலையொலிக்குப்பயந்துநோக், கம்புதைக்குமென்பெண்பிள்ளைமேலினிக்காமராஜனெடுத்துத்தொடுத்திடும், அம்புதைக்கு முன்னையணைந்தா லிவளாவிதக்கும்பிப்பூவிலிருக்குநம், பும்புதைக்குணிதியெனவாய்த்தவெம்புண்ணியாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். நம்பும் - நம்புதற்குரிய, புதைக்குள் - புதையலுக்குள்ளிருக்கிற, சிதி என - திரவியம்போல, வாய்த்த - கிடைத்த, எம் புண்ணியா-எமது புண்ணியவானே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே—, கருகாலன்போல் - கரிய யமன்போல, கங்குல்சார - இரவுவர, வேலை ஒலிக்கு பயந்து - கடலோசைக்கஞ்சி, நோக்கம் புதைக்கும்-கண்களை மூடிக்கொள்ளுகின்ற, என் பெண்பின்னைமேல்-என்மகள்மீது, இனி - இனி, காமராஜன் - மன்மதன், எடுத்து தொடுத்திடும் அம்பு - எடுத்து எய்கின்ற பாணங்கள், தைக்குமுன்னே - தைக்குமுன்பே, அணைந்தால் - தழுவினால், இவள் ஆவி - இவளுயிர், தக்கும் - சீலைக்கும், இப்புவில் இருக்கும் - (இவளும்) இரத்தபூமியி லிருப்பாள்.

தாயிரங்கல்.

79. மாதானேவெந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானேமேல்வரக்கண்டன்கண்டுமயங்கியபுஞ்சம்
மாதானேயோவரக்காணென்னதுவளவுக்குளம்
மாதானேபோச்சென்றுவந்தாளினிச்சொல்லவாயில்லையே.

இ - ள். மாதானே - பெரும்படைகளையுடைய, வேந்தர்க்கு மேலோன் - அரசரில்சிறந்தவன் ஆகிய, பெரியசுவாமியை - பெரியசாமியை, என்மது-என் பெண், ஆனேமேல்வரக் கண்டனன் - யானேமீதேறிவரப் பார்த்தான், கண்டு மயங்கியும் - பார்த்து மயங்கியும், றுயோ சும்மாவரக்காணென் - அந்தோ சும்மாவரக்கண்டிலேன், எனது வளவுக்குள் - என் வீட்டுக்குள், அம்மா - தாயே, தானேபோச்சு என்று - ஆடைப்பறிபோயிற்று என்று, வந்தான் - வந்தனன், இனிச்சொல்ல - இனிச்சொல்லுதற்கு, வாய் இல்லை - எனக்கு வாயில்லை, எ - று.

தலைமகள் இரங்கல்.

80. அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனாந்திலனான்
அச்சங்கலாபத்திக்கென்றிருந்தேனென்றனாகத்ததூல்
அச்சங்கமாகத்துளைத்தான்மதப்பயலாடபுகொண்டே.

இ - ள். அ - அந்த, சங்கபாணி - திருமாவின், பதம்போற்றி - திருவடியை வணங்கி, செந்தமிழ்க்கு அன்பு இயற்றி - செந்தமிழ்க்கு அன்புசெய்து, அ - அந்த, சங்கம் மேவும் - சங்கத்தைப்பொருந்திய, திருமலைராயன் - திருமலைராஜன், அணைந்திலன் - என்னைத்தழுவினன், நான் - யான், கலாமதிக்கு - கலைகளையுடைய சந்திரனுக்கு, அச்சம் என்று இருந்தேன் - பயமென்றிருந்தேன், என்றன் ஆகத்தை - என்னுடம்பை, தூல் அச்ச அங்கம் ஆக - நூலச்சுருவமாக, மதப்பயல் - மன்மதப்பயல், அம்புகொண்டு துளைத்தான் - பாணங்களால் துளைத்துவிட்டான், எ - று.

தலைவிரிங்கல்.

81. அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்லத்
தித்திக்குதையன்கருத்தென்னேவோமதிசென்றுகுணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்வந்தே.

இ - ள். அத்திக்கு உதையன் - கஜேந்திரனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமானவன், திருமலைவேலப்பன்—, (அவனது) அன்புசொல்ல - அன்பைச் சொல்லுதலும், தித்திக்குது - இனிக்குது, ஐயன்கருத்து என்னவோ - ஐயன் கருத்து யாதோ, மதிசென்று - சந்திரன் அஸ்தமித்து, குணக்குதிக்கு - சீழ்த்திசையில், உதையன் - சூரியன், கதிர்காட்டுமோ - ஒளியைக் காட்டுவதோ, காமன் சரங்கள்வந்து—மன்மதபாணங்கள்வந்து, இருகொங்கையின்மேல் தத்தி - இருதனங்களிடீது தாவி, குதையமட்டு ஏறுது - குதையினளவும் பதியாசின்றன, ஏ - று.

செவிலியிரங்கல்.

82. கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவளைக்குந்தத்தரம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சானகிராண்புனைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே.

இ - ள். இவள் கைவளைபோனது—இவள் கைவளையல் கழன்றதும், கலவளைக்கு உண்டு - கலவளையலுக்குண்டு, காரிகையார் சொல் - மாதர்சொல், அவளை - அவளை, குந்தத்து அரம்போல - ஈட்டிபோலவும்: அரம்போலவும், தைப்பதும் - தைப்பதையும், சொல்பவர் ஆர் - சொல்லுவோர் யாவர், நல்லவள்ளைக்கும் சரியும் செவி - நல்லவள்ளைத் தண்டுக்கு நிகராகிய காதுகளையுடைய, சாநகி - சதை, நாண்புனைய - மங்கலநாண் அணியும்படி, மெலவளைக்கும் - மெதுவாக வளைத்த, சிலையானே - வில்லையுடையவனே, திருமலைவேலப்பனே—, ஏ - று.

கலம் ஒருமுகத்த லளவைக்கருவி. சிலைஎன்றதும்திலையில் விசவாமித்திரரோடு போனபோது வளைத்தவில்லை.

செவிலியிரங்கல்.

83. முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூந்தலம்மூரிமதன்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்றார்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றாணிளசையிலெட்டமனே.

இ - ள். எதிர்பேசும் ஒன்றார் - எதிர்பேசுகின்ற பணைவரது, குடி - குடிவளை, குமர் - ஒலிக்கின்ற, உப்புக்கடல் ஏற்றுவித்து - உப்புக்கடலிலேறச்செய்து

து, கொடியில் - கொடிகட்டிய மதிலின்மீது, பாய்ந்து இடிக்கும் - பாய்ந்து குத்துகின்ற, மருப்புக்களிற்றான் - கொம்புகளை யுடைய யானையையுடையவனாகிய, இளசையில் எட்டமனே - இளசை எட்டமேந்திரனே, முடிக்கும் - முடிக்கின்ற, மரு - மருக்கொழுந்து, புக்கு இசையா - புகுந்து இசைந்திராத, பை கூந்தல் - பசுமையாகிய கூந்தலை யுடையவள், அ - அந்த, மூரிமதன் - வலிவுள்ளமன்மதன், பிடிக்கும் - கைக்கொண்டிருக்கிற, அருப்புக்கு - பூவரும்புகளுக்கு, இலக்கு அல்லவே - லக்ஷ்யமல்லவே, எ - று.

கடலேற்றுவித்து என்றது சீபாந்தரங்களிற்செலுத்தி என்றபடி.

செவிலிசூற்று.

84. தடத்தத்தளிச்சிறுநாண்பூட்டிமாரசசரந்தனமு

கடத்தத்தளித்தலேதோற்றாட்குத்தோற்றுகடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பதைத்துக்கிடக்குமொன்றாக்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொரும்வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ன். கடாசலத்தை - யானையை, நடத்த - நடத்தவே, தளிக்குள் - வீட்டுக்குள்ளே, பதைத்து கிடக்கும் - பதைத்துக் கிடக்கிற, ஒன்றார்கள் - பகைவர்கள், முறையிட - முறையிடவும், தத்தளிக்க - திடுக்கிடவும், பொரு - போர்செய்கிற, வெங்கடேச ரெட்டேந்திரனே - தடத்தத்து-அருகாயிருக்கிற, அளி - வண்டிகளாகிய, சிறுநாண்பூட்டி - சிறியநாணையேற்றி, மாறன் - மன்மதன், சரம் - புஷ்பபாணங்களை, அத்தத்து அள்ளி - கையினால்வாரி, தனமுகடு - தனமுகட்டின்மேல் எய்ய, தலேதோற்றாட்கு - தன்பெருமையை யிழந்த என்பெண்ணுக்கு, தோற்று - பிரதியகூமாக வேண்டும், எ - று.

செவிலிசூற்று.

85. செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்

வல்லிக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொன்
முல்லைக்குமாறுக்குமாந்தளிருக்குமிம்முன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னாவெட்டேந்திரபாண்டியனே.

இ - ன். பல்லக்கு மேல்வரும் மன்னு - பல்லக்கின்மீ தேறிவருகிற அரசனே, எட்டேந்திரபாண்டியனே - எட்டமேந்திர பாண்டியனே, செல்லுக்கும் அல்லுக்கும் நேர் - மேகத்துக்கும் இரவுக்கும் சமமான, ஒதி - கூந்தலையுடைய, மங்கலம் - சுபகரமான, சித்தசவேள் - மன்மதனது, வல்லிக்கு - மனைவியாகிய ரதிதேவியை சிகரப்பவளாகிய என்பெண்ணுக்கு, இணை இல்லை - சமாமில்லை, இணை - இரண்டாகிய, கந்தம்-சந்தனக்குழம்பணிந்த, மாதனம் - பெரியதனங்களும், சொல் - சொல்லும், வல் இக்கு - (முறையே) சூதாடுகருவியையும் கரும்பினிரதத்தையும் சிகரக்கும், முல்லைக்கும் - முல்லையரும்புக்கும், மாணுக்கும் -

நடு அ கழகைமுத்துப்புலவர் பாடல்.

மானுக்கும், மாந்தளிருக்கும் - மாந்தளிருக்கும், இம்மூன்றினுக்கும் - இந்த மூன்றுக்கும், பல்வக்குமேல் - பல்லக்குமேல் சிகராவன, எ - று.

பல்லக்குமேல் என்பதை, பல் அக்கு மேல் எனப்பிரித்து, பல்முல்லைக்கும், அக்குமானுக்கும், மேல்மாந்தளிருக்கும் உவமையாம் எனவுணக்க, அக்கு - கண், மேல் - உடம்பு.

சேவிலி வண்டொடு கூறியிரங்கல்.

86. கவளவளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருதப்பதுங்கன்வரான்
தவளவளைக்குத்தடையிடுவாரில்லைசந்தாதுசொல்ல
அவளவளைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே.

இ - ள். தண் அளிகுலமே - குளிர்ச்சியாகிய வண்டுக்கூட்டமே, கவளம் அளைக்கு - வாயுளவினதாகிய தயிரின்பொருட்டு, களவு செய்தோன் - களவு செய்தவனாகிய கண்ணன், வஞ்சகம் பிணைமேல் - வஞ்சவுருக்கொண்டவந்த மானின்மீது, துவள வளைக்கும் சிலையான் - துவளும்படி வளைததவிலையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன், மருதப்பதுங்கன் - மருதப்பெண்ணும் மேலோன், வரான் - வராதிருக்கிறான், தவளம் வளைக்கு - வெண்மையாகிய சங்கவளையலுக்கு, தடையிடுவார் இல்லை - தடைசெய்பவர் இல்லை, சந்துசொல்ல - தாதுசொல்ல, அவன் அவளை கும்பிடப்படுமோ - அவளவளைக்கும்பிடத்தகுமோ, எ - று.

வஞ்சகப்பிணையென்றது மர்ச்சனை.

சேவிலிகூற்று.

87. இந்திரச்செல்வன் றுரை பூலிக்காதத்தப்பனிங்கிவால் பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணையால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சாணுவில்லைவத்ததுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிதந்திடமே.

இ - ள். இந்திரச்செல்வன் - இந்திரச்செல்வத்தையுடையவன், றுரை - பிரபுவாகிய, பூலிக்காதத்தப்பன் - பூலிக்காதத்தப்பன், இங்கு இவள்பால் - இங்கு இவளிடத்தில், இன்னமும் வந்திலன் - இன்னமும் வந்தானில்லை, வேள்கணையால் - மன்மதபாணத்தால், கண்வளர் - கண்வளர்கின்ற, சசிமுகம் - சந்திரன் போலுமுகத்தை, சாணுவில்லைவத்தது - முழங்காலில்லைவத்தது, மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்கள் ஆம் - மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்களேயாகும், மடவீர் - பெண்களே, கணிதம் திடமே - கணித சாத்திரம் உறுதியேயாகும், எ - று.

மன்மதபாணத்துக்கு அஞ்சி முழங்காலில் முகத்தைவைத்த தலைவியை வியந்து இதுவுமொரு மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்களாம் எனச்சொன்னவந்தோ

ன்றுமாறு கூறியது. மகரம் - காதணி, சந்திரன் - முகம், கர்க்கடகம் - முழங்கால், யோகம் - கூட்டம்.

தலைவிகடலோடு கூறல்.

88. வெஞ்சத்தமரந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பலுக்குமஞ்சேனன்னவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமரங்கசப்போராவெல்லுவனியுமெனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே.

இ - ள். அலைசெறி அம்பரமே - அலைகள் நெருங்கிய கடலே, வெம்சத்தமரம் துளைக்கும் - விரும்புதற்குரிய ஏழுமராமரங்களைத் தொளைத்த, திருமலைவேலு வந்தால் - திருமலைவேலப்பன் வந்தால், வஞ்சம் தமர் - வஞ்சனையுள்ள உறவினரது, அம்பலுக்கும் அஞ்சேன்-பழிமொழிக்கும் அஞ்சமாட்டேன், அன்னவாய்க்கும் அஞ்சேன் - தாயின்வாய்க்கும் அஞ்சேன், நெஞ்சத்து அமர்-மனத்திலமர்ந்திருக்கிற, அங்கசப்போரை - மண்மகன் சண்டையை, வெல்லுவன்-ஜெயிப்பேன், சீயும் - சீயும், என்னை அஞ்ச-என்னை அஞ்சவிக்கும்பொருட்டு, தமரம்செய்வாயோ - ஒலிப்பாயோ, ஏ - று.

செவிலியிரங்கல்.

89. புத்தியின்பேர்க்குள்ளாய்வேன்பொற்றொடிக்குமுன்புவந்து
சத்தியப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான் - நித்தம்
குருபதம்பராவும்னுக்கலாபொன்மாத
மருவும்வெங்கடேசரெட்டமா.

இ - ள். சித்தம் - நாள்தோறும், குருபதம் பராவும் - குருபாதத்தை வழிபடுகின்ற, அனுகூல - அனுகூலனே, பொன்மாத மருவும் - திருமகள் பொருந்துகின்ற, வெங்கடேச ரெட்டமா - வெங்கடேச ரெட்டமனே, வேள் - மண்மகன், புத்தியின்பேர்க்கு உள் ஆய் - புத்தியின்பேருக்குள்ளாகி, பொன்மொடிக்கு முன்புவந்து - பொன்வளையலை யணிந்தவனுக்கு கெதிரில்வந்து, சத்தியப்பேர்மீது சரந்தொடுத்தான் - சத்தியத்தின் பேர்மீது பாணமெய்தான், ஏ-று.

புத்தி - மதி, (சந்திரன்.) சத்தியம் - மெய், (உடம்பு), மண்மகன் சந்திரனாகிய குடைசீழலில் வந்து உடம்பின்மீது அம்புதொடுத்தா னென்பது கருத்து.

தலைவியிரங்கல்.

90. அத்தினையூர்ப்பசப்பேராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே - முத்தமிழ்ச்செந்

நானும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். முத்தமிழ்க்கு - முத்தமிழ்ப் பாடலுக்கு, எந்நாளும் - எக்காலமும், பசுங்கனகம் நல்கி - பசும்பொன்னைக் கொடுத்து, முதல்வள்ளல் எனவாமும் - முதல் வள்ளல்கள்போல வாழ்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டமா - வெங்கடேசு ரெட்டமனே, அத்திதனை - கடலை, ஊர்ப்பசு பேர் ஆக்கி-ஊர்ப்பசுவின் பெயராகச்செய்து, சினந்து அடித்து - கோபித்து அடித்து, சித்தசன் - மனம்தன், என்மேல் - என்மீது, சமரம்செய்தான் - போர் செய்தான், எ - று.

அத்தி - கடல், ஊர்ப்பசு - நகரா. (முரசு).

தலைவிசூற்று.

91. மன்னன்வெங்கடேசுரெட்டமாநிதிபாற்றாதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காண்கிலனே • மின்னுபசுப்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தேகைகரதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கலை.

இ - ள். மின்னு - மின்னுகின்ற, பசும்பொன்ன வடிவு ஆம் - பசும்பொன்னுருவாகி, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, தேகை - மயிற்சாயலையுடைய, ரதிகணவன் - இரதிதேவி நாயகனாகிய மன்பதன், கன்னல் வளைத்து - கரும்பை வில்லாக வளைத்து, கலை எய்யும் - அம்புகளை யேவுகிறான், (இன்னமும்) மன்னன் வெங்கடேசு ரெட்டமாநிதிபால் - இறைவனாகிய வெங்கடேசு ரெட்டன் என்னும் பெருஞ் செல்வனிடத்தில், தூது உரைத்து - தூதுசொல்லி, கன்னி - கன்னியானவன், தார் - மாலையை, வாங்கிவரக் காண்கிலன் - வாங்கிவரக்காணேன், எ - று.

கன்னிதார் வாங்கிவர, ரதிகணவன் கன்னல் வளைத்தெய்யுங்கலை காண்கிலன் என்றியைத் துரைப்பினு மமையும்.

சேவிலியீரங்கல்.

92. தண்ணமுதபாஷிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள் - உண்ணமுது
மாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிட்டான்பால்கொடுக்க
விமனத்தைபேரெடுத்தாள்மின்.

இ - ள். தண் - குளிர்ந்த, அமுதம் - அமிர்தம்போன்ற, பாஷிதம் - சம்பாஷணத்தால், விஸ்தாரன் - விசாலன், வெங்கடேசுரெட்ட புண்ணியவான்-வெங்கடேசுரெட்டனென்னும் தருமசீலன், வந்து புணராநாள் - வந்து சேராநாளில், மின் - என் பெண்ணானவன் உண் - உண்ணுதற்குரிய, அமுதம் - அமு

சமும் (சோமம்), மாமனத்தை குமட்ட - பெரிய மனத்தைக் குமட்டுதலால், வம்புவிட்டாள் - (கச்சு) கசந்துவிட்டாள், பால்கொடுக்க - பாலேக்கொடுக்கா வீமன் அத்தை பேர் எடுத்தான் - வாந்தி யெடுத்தான், எ - று.

வம்பு - கச்சு, இதுகைத்து என்பதன் சிதைவு, வெறுத்து என்பது பொருள். வி - புஷ்பம் (தாமரை), மன் - இறைவன் (சிலையாக வுடையவன்) பிரமன், அத்தை - இவனுக்கு அக்கைசபார்வதி, (சத்தி) (வாந்தி).

தாயிரங்கல்.

93. தண்டமிழ்தேருத்தமதயானுவெங்கடேசரெட்ட

மண்டலிகன் கூடிமருவானாள் - செண்டு

முலைமாளுட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுத்

தலையானுண்மான்மயக்கத்தால்.

இ - ள். தன் தமிழ்தேர் - நடப்பமாகிய தம்மையாராய்ந்து தெளிந்த, உத் தமதயானு - சிறந்த சயாவானாகிய, வெங்கடேசரெட்ட மண்டலிகள் - வெங்க டேசரெட்ட புபதி, கூடி மருவானாள் - சேர்க்கையாதகாளில், செண்டு - பந் துபோன்ற, முலை - சனங்களைமுடைய, மாளுட்ட - என் பெண்ணுக்கு, இன் அமுது கொடுக்க - இனிப் அமிட்டி கொடுக்க, (அவள்) மால்மயக்கத்தால் - சாமயக்கத்தால், ஆட்டுத்தலை ஆளுள் - ஆட்டுத்தலையுடையவளானாள், எ - று.

ஆட்டுத்தலை - ஆடுதலையுடைய தலை. ஆட்டுத்தலையானாள் என்பதற்கு - செண்டாமென்று தலையகைத்தாள் என்பது கருத்து.

தாயிரங்கல்.

94. தெள்ளுதமிழுக்க நடியாகிவெங்கடேசரெட்ட

வள்ளன்மேலாகைசெகொண்டமாணன்மேல் - துள்ளும்

கயவாளியேட்குவரிகைமுரசானற்பங்

கயவாளியேவானேகாண்.

இ - ள். தெள்ளுதமிழுக்கு - தெளிந்த தமிழ்ப்பாடலுக்கு, அருள் - அரு ள்செய்கிற, தியாகி - கொடையாளிகைய, வெங்கடேசரெட்ட வள்ளன்மேல் - வெங்கடேசரெட்ட வள்ளலின்மீது, ஆகைசெகொண்ட - விருப்பங்கொண்ட, மாணன்மேல் - என் பெண்ணின்மீது, துள்ளும் - குதிக்கின்ற, கயவாளி - கீழ் மகனாகிய, வேட்கு - மன்மதனுக்கு, உவரி - கடலானது, கைமுரசு ஆனால் - கைப்போரிகையானால், பங்கயவாளி - தாமரைமலராகிய பாணத்தை, ஏவானே - எய்யானே, எ - று.

இழிந்தவனுக்கு உயர்ந்தபொருள் கிடைத்தால் அவன் செருக்கடைந்து பிறரை வருத்தமாட்டானே என்பது கருத்து.

தாய்க்கூற்று.

95. கொங்கைகும்பகோணமாகுந்தலுமோகூடலா

தங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா - பைங்கனக

மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்தராவிலுள் சசிபுத்
றருடையா னூரிடையதாம்.

இ - ள். பைகனகம் - பசும்பொன் மயமாகிய, மேரு - மேருமலையை நிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்ட மேந்தரா - வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரனே, இவள் சசி - இவள் இந்திராணிக்கு நிகராவாள், (இவளுடைய) கொங்கை-சனங்கள், சும்பகோணமா - சும்பகோணமா, கூந்தலோ கூடலா - கூந்தலானது மதுனாயா, தங்கும் விழி - பொருந்திய கண்கள், அம்பா சமுத்திரமா - அம்பா சமுத்திரமா, இடை - இடையானது, புல்தார் உடையான் ஊரா - பனைமாலையணிந்தவனாகிய சேரனது ஊராகிய கருடூரா, எ - று.

சும்பகோணம் - சும்பவட்டம், (சும்பம் - சூடம்,) கூடல் - (கூடு அல்) நிரண்ட இருள், அம்பா சமுத்திரமா - அம்பா கடலா, கருடூர் - வஞ்சி - (கொடி). சும்பகோணம் முதலியன சொன்னயந்தோன்ற வந்தன.

நிலைவியைத் தாயிலியந்தல்.

96. மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பாற்சந்துரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரனிலையே - கையதிறற்
றுண்டித்தாண்மென்றுமென்று துப்பினுண்மாரணியுள்
கண்டித்தாளச்சமற்றாள் காண்.

இ - ள். மெய்யன்-சத்தியசந்தனாகிய, வெங்கடேசுரெட்ட வேந்தன்பால்-வெங்கடேசுரெட்ட ராஜேந்திரனிடத்தில், தையல்-தோழிப்பெண்ணானவள், தூது உரைத்து - தூதுசொல்லி, கண்ணிவாங்கித்தர - (அவனது) மாலையை வாங்கிக்கொடுக்க, (என்பெண்ணானவள்) வில்லை - (மன்மதனது) வில்லாகிய கரும்பை, துண்டித்தாள் - துண்டிசெய்தாள், மென்றுமென்று துப்பினுள்-மென்றுமென்று உமிழ்தாள், மாரணியும் - மன்மதனையும், கண்டித்தாள் - வெறுத்துப்பேசினாள், அச்சம் அற்றாள் - பயமொழிந்தாள், எ - று.

தலைவனதுமலை கிடைத்தமையால் மன்மதனது ஆண்மை இவளிடத்தில் செல்லவில்லை யென்பதாம்.

நாயிரங்கல்.

97. பூத்துக்கியுண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனே
மாத்துக்கியைத்துக்கிவந்தானே - நேர்த்திதரும்
பொன்னுபரணுபயசயிலாதென்னிளவசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா.

இ - ள். நேர்த்தி தரும் - அழகைத்தந்த, பொன்னுபரண - பொன்னுபரணத்தையுடையவனே, புயசயிலா - தோள்களாகிய மலைகளையுடையவனே, தென் இளவசை மன்னு - தென்னிளவசை நகர்க்கரசனே, குமார எட்டமா-குமார எட்டமனே, பூ - பூமியை, தூக்கி-சுமந்தவனாகிய ஆதிசேடனாள், உண்டவனை-

உண்ணப்பட்டவனாகிய (தென்றல்) காற்றை, போந்து ஏறிக்கொண்டவன் - (வாகநமாகக்) கொண்டு ஏறிக்கொண்டவனாகிய மன்மதன், மா - இலக்குமியை, தாக்கியை-சுமப்பதாகிய தாமரைமலரை, தாக்கி வந்தான்-எடுத்துவந்தான், எ-று.

மன்மதன் தாமரைமலரை யெடுத்துவந்தான் இனி தாமதியாமல் இவனைச் சீமுவவேண்டுமென்பது கருத்து.

வெறிவிலக்கல்.

98. நற்றமிழ்வாணர்க்குநீதிநஞ்சும்வெங்கடேசரெட்ட
கொற்றவன்றூரன்றியரன்கோயிலின்முன் - உற்றகொடிச்
காலையிட்டப்பாலே நீங்காததுமுன்றுண்டு
வேலையிட்டதேதுவிடு.

இ - ள். நல் - சிறந்த, தமிழ்வாணர்க்கு-தமிழ்ப்புலவருக்கு, நீதி நஞ்சும்-
திரவியத்தைக் கொடுக்கின்ற, வெங்கடேசரெட்ட கொற்றவன் - வெங்கடேச
ரெட்டேந்திரனது, தார் அன்றி-மாலையல்லது, அரன் கோயிலின் முன் உற்ற-
சிவன் கோயிலின் முன்பொருந்திய, கொடிக்காலே விட்டு அப்பாலே நீங்கா
தது - துறந்தம்பத்தைவிட அப்பால் விலகாதிருப்பதாகிய ருஷபத்துக்கு,
முன் - முன்னிருப்பதாகிய மேடையும், துண்ட - பட - அறுபட, வேலையிட்டது
ஏது - வேலையிட்டதற்குக் காணாமலாது, விடு - (இதனை) ஒழிவாய், எ - று.

இவளது மையால் வெங்கடேசரெட்டனது மாலையாலன்றி இந்த ஆட்டின்
காலையால் நீங்காதென்பதாம்.

வெறிவிலக்கல்.

99. கன்னன்வெங்கடேசரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குமுல்லைத்தாரல்லா - தென்னசெய்
தையன்முன் பூமுன்னட்டரமுற்றாதத்தெரியச் [திர்
செய்யுட்பேரென்னசெய்யும்.

இ - ள். கன்னன் - கண்ணனை சிகர்த்த, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்க
டேசரெட்டன் என்கிற, காண்டிபன்மேல் - விசயன்மீது, மா - பெரிய, மோக
சன்னதம் கொண்டாட்கு - மோகவெறி கொண்டவருக்கு, முல்லைத்தார் அல்
லாது - (அவனது) முல்லைமலர் மாலையை அன்றி, என்ன செய்திர் - என்னகா
ரியம் செய்திர், தையல்முன்-தையல் என்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்னே, பூ முன்
அகூரம் - பூ என்னும் எழுத்துக்கு முன்னெழுத்தாகிய பு என்னும் எழுத்து,
உற்றதை - சேர்ந்ததாகிய புதையலை, தெரியச்செய்யும் பேர் - தெரியும்படிச்செ
ய்யும் பேராகியமை (ஆடு), என்ன செய்யும்-என்னகாரியத்தைச் செய்யும், எ-று.

வெறிவிலக்கல்.

100. தாண்டபரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசரெட்ட
பாண்டியன்மேலரசைகொண்டபைந்தொடியை - வேண்டியே

ஒன்றிரண்டாப்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கேன்செய்யும்விடும்.

இ - ள் தாண்டு பரி - தாவுகின்ற குதினையை, தாண்டு - செலுத்துகிற, திட, சாலி - பராக்கிரமசாலியாகிய, வெங்கடேசுரெட்ட பாண்டியன்மேல்-வெங்கடேசுரெட்ட பாண்டியன்மீது, ஆசைகொண்ட - விருப்பங்கொண்ட, பைந்தொடியை - பசும்பொன்வளையில யணிந்த பெண்ணை, வேண்டி - விரும்பி, ஒன்று - ஒருருவம், இரண்டு ஆபோக - இரண்டு பாகமாயொழிய, ஒருத்தனை - ஆட்டை, இங்கு ஏன் கொணர்ந்தீர் - இவ்விடத்தில் ஏன் கொண்டுவந்தீர் - மின்றுயர்க்கு - (இது) என்மின் கொடியோல் வாளாகிய பெண்ணினது துன்பத்துக்கு, ஏன் செய்யும் - என்ன பயனைத்தரும், விடும் - (இசை) விடங்கள், எ - று.

ஒரு - ஆடு.

அ ல ரீ கீ து றி.

101. கல்விகளாகண்டதும்பன்கம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசயன்றென்னிளநைவெற்பிடத்திற் - சொல்லுவதென்
கட்செலியும்புலியுங்கங்காபோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி.

இ - ள். கல்வி களாகண்ட - கல்விக்கடலைக் களாகண்ட, தும்பன் - வாகத்தியன் போன்றவன், கம்பன் - கம்பனை நிகர்த்தவன், வெங்கடேசுரெட்டவில்விசயன்-- (அவனது) சென் இளநைவெற்பிடத்தில் - சென்னிளநைகரத்திலுள்ள மலையின்கண், சொல்லுவது - என்-(கண்ட அதிசயத்தை) சொல்லுவதென்படி, கட்செலியும் - பாம்பையும், அம்புலியும் - சந்திரனையும், கங்கையும் - கங்கையையும், ஓர் வெம்புலியில் - ஒரு கொடியபுலியினின்று, பட்சம் உற - அன்பு மிகும்படி, பதி - தலைவர், வைத்தார் - வைத்தனர், எ - று.
பாம்பு - சந்திரன் - கங்கை (ரீர்) இம்முன்றறையும் சேர்த்தால் அரவிந்தம் அரவு - இந்து - அம் ஆகும். அரவிந்தம்-தாமரை.

புலி - வேங்கை. இது ஓர்மரம். வேங்கைமரத்தினின்று தாமரைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அ ல ரீ கீ து றி.

102. சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளசைச்செழுங்கிரியில் - அங்குகண்டேன்
மானிலத்தைமூற்றமொருவள்ளனவொதியந்தர்
தானிருப்பதேந்திரிந்தகத்தான்.

இ - ள். சங்கநிதி என்ன - சங்கநிதிபோல, தழைத்த - செழிந்த, வெங்கடேசுரெட்டசிங்கம்--(அவனது)இளநைசெழுங்கிரியில் - இளநைசெழிவுள்ள

செழிய மலையின்மீது, ஒரு வள்ளல் நடு ஆதி அந்தம் தான் இருப்பது மானில
த்தைமுற்றும் எந்தி சிற்க - ஒருவள்ளலானவன் நடு ஆதி அந்தங்களிலும் தா
னே யிருப்பதாக உலகமுழுதும் தாங்கி சிற்க, அங்கு கண்டேன் - அவ்விடத்
துப்பார்த்தேன், எ - று.

மானிலம் - மால்சீலம், இது முல்லை, வள்ளல்-பாரி, நடு - இதின் நடுவில்,
ஆதி - ஆதியென்னுஞ்சொல்லின், அந்தம் - கடையெழுத்தாகியதி, இருப்பது -
இருப்பதாகிய பாதிரி, பாதிரி மாத்தின்மேல் முல்லைமலர் இருந்தது என்பதுக
ருத்து.

அ ல ி க் து றி.

103. தாலமுற்றுப் வாழ்த்துநீர்த் தாருவெங்கடேசரெட்ட
வாலகிருஷ்ணலிபடம்மணிவரைபின் - மேலு
மருக்கமழநன்மாரைப்பொருசுந்தி
நுருக்கவதிற்கண்டுக்காண்டேனின்னு.

இ - ள். தாலம் முற்றும் வாழ்த்தும் - உலகமுழுதும் வாழ்த்துகின்ற, இ
த்தரதாரு - நற்புகத்தருவைவந்தி, வெங்கடேசரெட்ட வால கிருஷ்ணலிப
ன் - (அவனது) பணிவலையின்மேலும் - மழகிய மலையின்மீதும், மருகமழம்-வா
சனை பரிமாறிக்கின்ற, எல் - அழகிய, மா - இலக்குவியின், மனையும்-வீடாகியதா
மனையும், மருசுந்தியிருசு - ஒருமருக்கலின்மீதிருக்க, அதில் - அதினிடத்து,
இன்று கண்டுகொண்டேன் - இன்று பார்த்தேன், எ - று.

மூங்கிலின்மீது சாமலைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அ ல ி க் து றி.

104. தங்கன் குலதீபமெனத்தாரணியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசரெட்டமேந்தரன்வெற்பில் - செங்கணரி
உண்டதுடன்வனின் றாதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி.

இ - ள். தாரணியோர் - உலகத்தார், தங்கன் குலதீபம் என - தங்கன் கு
லவிளக்கென்று, கொண்டாடும் - கொண்டாடுகிற, எங்கள் வெங்கடேசரெட்
டமேந்தரன் - (அவனது) வெற்பில்-மலையில், செங்கண் அரி உண்டதுடன்-செ
ந்தாமரை மலர்போலுக் கண்களையுடைய திருமால் உண்டதோடு, அவன்நின்று
ஊதினதும்சேர்ந்து - அவன் பேர்கொண்டதின்மேல்-அவன் போர்கொண்டதி
ன்மீது, குறி-(தலைவனது) அடையாளமாயிருக்க, கண்டேன்-பார்த்தேன், எ-று.

திருமால் உண்டது - பூமி - கு. ஊதினது சங்கு, வளை. இவ்விரண்டும்சே
ர்ந்தது குவளை. அவன்பேர் விண்டு - மூங்கில், மூங்கிலின்மீது குவளைமலர் இ
ருந்தது என்பது கருத்து.

செவிலிகூறல்.

105. அழகிசக்கேதவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே - பழகுமொழி
கூந்தல்களால்சூல்கடுசொன்னேன்கனகர்
ஏந்துதனமார்தரிர்மொய்யார்.

இ - ள். விழையும்-யாவரும் விரும்புகின்ற, குமார எட்டவேந்தே—, அழகி - அழகியாகிய இச்சப்பெண்ணினது. சுக்கு - கண், ஏவு - அம்பை சிகர்க்கும், பழகுமொழி - பழகியசொல், இக்கு - கரும்பினிரதச்சை சிகர்க்கும், கூந்தல் - கூந்தலானது, அல் - இரவை சிகர்க்கும், களம் - கண்டம், நந்தம் - கங்கைவிக் க்கும், அல்குல் - சிதம்பம், பணி - பாம்பின் படத்தை சிகர்க்கும், அகடு - வயி று, ஆல் - ஆலிலையை சிகர்க்கும், ஏந்துதனம் - ஏந்துதனங்கள், கனகம் - பொ ன்மலையை சிகர்க்கும், மெய் - உடம்பு, மாச்சளிர் ஆம் - மாந்தலினை சிகர்க்கும், சொன்னேன் - சொல்லினேன், (ஆதலால் இவளைவந்து சேர்வாய்) எ - று.

ஆம் என்பதனை ஏவு முதலிபவற்றோடுங் கூட்டி.

வறுமையை யறிவித்தல்.

106. ஏகாம்பரிடப்பேரில்லாததாழ்வாரல்லை
போகாதுவேறுபுகல்லியே - பாகாந்த
சந்தமதுரத்தமிழுக்ககத்பன்னெ
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். பாகு ஆர்ந்த - பாகின் சுவைவிரம்மிய, சந்தம் - பலசந்தங்களை யு டைய, மதுரத் தமிழுக்கு - இனிய தமிழுக்கு, அகத்யன் எனவந்த - அகத்திய னென்னும்படி தோன்றின, வெங்கடேசுரெட்டமா. ஏகாம்பர் - ஏகாம்பரநா தரது, இடப்பேர் - இடத்தின்பேர் - , இல்லாத தாழ்வு - இல்லாத குறையை, சொல்லப்போகாது - சொல்லொண்ணாது, வேறுபுகல் இல்லை - வேறுபுகலிட மில்லை, எ - று.

ஏகாம்பர் இடப்பேர் - கஞ்சி. கஞ்சியில்லாத குறையைச்சொல்ல வொ ண்ணதென்பது கருத்து.

இதுவுமது.

- 107 திரைக்கலைக்குத்தையென்பதேயிரபத்தேழென்
னரைக்கலைக்குத்தையுளேனகம் - உரைக்கவொண்ண
தந்தம்பரசண்டாவரசர்சிரோரத்தனமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். பரசண்டா - பிரசண்டனே, அரசர் - அரசர்களுக்கு, சிரோரத் த் த்மஎன-சிரோமணியென்னும்படி, வந்த - அவதரித்த, வெங்கடேசுரெட்டமா—

தினாக்கலைக்கு - கடவிற்கோன்றிய கலைக்கு, தையல் என்பது - தையலென்பது, இருபுச்சேழு - இருபுச்சேழேயாகும், என் அனா கலைக்கு - என் அனாயிலுள்ள கலைக்கு, தையல் அனேகம் - தையல் அனேகமாகும், அந்தம் உணக்கவொண்ணாது - முடிவுசொல்லவொண்ணாது, எ - று.

தினாக்கலை - கடவிற்கோன்றிய சந்திரன், (இவனுக்கு) தையல் இருபுச்சேழு - மனைவியர் இருபுச்சேழுபேர் (நக்சுபாங்கள்), அனாக்கலை - அனாயிலுமித்த ஆடை, தையல் அனேகம் - தைத்தல் அனேகம் (மிகவும் கிழிந்து பலவிடங்களில் தைக்கப்பட்டது.)

சேவிலி தலைவியைத்தேற்றல்.

108. சென்றவந்தார்சேர்முத்திருளப்பூபதிபான்
மன்றலந்தார்வாங்கிவாழமனவும் - குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்லுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில்.

இ - ள். குன்றம் முலைஏழாயிரம் - மலைபோலுந் தனங்கனையுடைய பெண்ணை, அலந்தார் - (வழமையால்) வந்ததினவா, சேர் - அடைகின்ற, முத்திருளப்பூபதிபான் - முத்திருளப்பூபதியினிடத்தில், சென்று - போய், மன்றல் - பரிமாறமுள்ள, அம் - அழகிய, சார் - முலையை, வாங்கிவரும் அளவும்-வாங்கிவரும் வளவும், அம்பு அண்ணையில் - (மன்மதனது) அம்புகள் படுதலால், உடம்பு வாடாதே - உடம்பெவ்வாமல், ஏழாயிரம்பண்ணையில் - ஏழாயிரம் பண்ணையென்னும் ஆரில், (இரு - இருபாயாக.)

தாயிரங்கல்.

109. கூன்கலைவரளின்துளிர்ச்சிபொறுக்காதுகல்வி
மன்கலையில்லாமன்மருளுமா - தேன்கலையச்
சந்தநறுங்காவினமந்திதாவுமிளகைநகர்
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா.

இ - ள். மந்தி - குரங்குகள், மா தேன்கலைய - பெரிய தேன்கூண்டுகள் கலையும்படி, சந்தம் - அழகிய, நறு - வாசனையுள்ள, காவில் - சோலையில், தாவும் - குதிக்கின்ற, இளகைநகர் - இளகைநகரில், வந்த - அவதரித்த, வெங்கடேசரெட்டமா - கல்விமான்-கல்விமிகுந்த என்பெண்ணைவன், கூன்கலை சிவாவின் - வீணவாகிய பிறைச்சந்திரன் பொழிகின்ற சிவலினது, குளிர்ச்சிபொறுக்காது - குளிர்ச்சியைத்தாங்காமல், கலை இல்லாமல் மருளும் - ஆடையில்லாமல் மயங்குகின்றான், (இவனை நீவந்து தழுவவேண்டும்) எ - று.

சேவிலி கூறல்.

110. நீகாவிதுராகெருப்பாமிவட்குவிஸல்
காகாவிதுராகதம்புரிவார்கன்னியர்கள்

வாகாவி துராமராமர திமாவச்ர

தேகாவி துராதிருமலைவேலேந்திரனே.

இ - ள். ரதிமார - ரதிதேவியையுடைய மன்மதனை சிகர்த்தவனே, வச்ர தேகா - வஜ்ரசரீரத்தையுடையவனே, விதுரா - விதுரனுக்கு சிவராவனே, திருமலை வேலேந்திரனே - , ரா - இரவில், விது - சந்திரன், இவட்கு-இவளுக் கு, நெருப்பு ஆம் - நெருப்பை சிகர்த்தும், விலக்கு - இசனை விலக்கு, கன்னி யர்கள் - பெண்கள், ஆகாவி - ஆகாசமரணத்துக் கேதுவாகிய, துராகதம் புரி வார் - துராக்ருதத்தைச் செய்வார்கள் (துன்பம்செய்வார்கள்,) ி கா - ி காக்க வேண்டும், எ - று.

111. அங்காவித்தாராவணைவதுகண்டின்பொரு
பங்காவித்தாராபதியே யென்றேங்குவனோ
துங்காவித்தாராதுணைமுலையாராசகொள்ளும்
செங்காவித்தாராதிருமலைவேலேந்திரனே.

இதன்பொருள் நன்குபுலப்படவில்லை.

நாகூர்முத்துப்புலவர் பாடல்.

1. தனதனாகநடாத்தியடாந்தபூச்சுரத்தை வாங்கித்தனத்திற்கு
டுக்கம், தனதனாகதனில்லாண்டின்போன்மொப்பசந்தசந்துசந்தேசொ
லென்றாண்டினான், தனதனாகணத்தொர்மொன்பபையினிர்ந்தம் பரிந்தச
ரணசரோருகா, தனதனாகவளரூர் பரதாபவித்தாரனேவெங்கடேசுரெ
ட்டேந்திரனே.

இ - ள். தனது - தன்னுடைய, அல் - இருளாகிய, நாகம் - யானையை, நடாத்தி - நடத்திவந்து, அடர்ந்த - நெருங்கிய, பூ - மலராகிய, சுரத்தை வாங் கி - பாணத்தை யெடுத்து, தனத்தில் தொடுக்க - தனத்தின்மேல் பிரயோகிக் க - மதனது - மன்மதனுடைய, அனாகதம் - வரப்போவதாகிய, வில்லால் - கரு ம்புவில்லினால், மின்போல் மெய் - மின்னற்கொடியோன்ற சர்மமானது, பசந் து - பசிலசிறமாகி; அசந்து - அயர்ந்து, மினால் - என் பெண்ணைவன், சந்து சொல் என்றான் - என்னைத் துதுசொல் என்றான், தனதன - தனதன, கண- கண, தொம் என - தொம்மென்று, பையில் - (காளிங்கன் என்னும் பாம்பின்) படத்தினமீது, சிரத்தம் புரிந்த - நடநம் செய்த, சரண சரோருகா - பாததாம னையை யுடையவனே, தனதன் ஆக - குபேரனுக்கு சிகராக, வளரும் - விருத் தியடையாசின்ற, பிரதாப வித்தாரனே - விஸ்தாரமான செல்வத்தையுடைய வனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

பாம்பின் படத்தினமீது சிரத்தம்செய்தது கிருஷ்ணவதாரத்தில்.

தாயிங்கல்.

2. கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொந்தளகங்களந்திருக்காய மின்மேன்மற்ற, கனகனங்கம்பிளந்தலைகண்டுகொங்கைக்குளேவினன்சேராத தென்கொலோ, கனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்நனைக்காத தடிமைகொண்டு, கனகனங்கம்பிளந்தநரசிங்ககாருத்தாவெங்கடேச ரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். கனம் கனம் - செறிவாகிய மேகமும், கம்பு - சங்கும், இளந்தளி - இளந்தளிரும் போன்ற, கொந்து அளகம் - பூங்கொத்துக்களையணிந்தகூந்தலையும், களம் - கழுத்தையும், காயம் - சரீரத்தையும் உடைய, மின்மேல் - மின்கொடிபோல் வாழுகிய என்னுண்ணின்மீது, அகன் அகன் - நெஞ்சத்தைப்பிறப்பிடமாக வடையவளுகிய மனம்சன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அம்பு-தன்பாணத்தை, இளந்தலைகண்டு - (இவனுது) இளந்தாரத்தைப்பார்த்து, கொங்கைக்குள் - தனத்தினர்த். எவின்ன - பிரயோகித்தான், சேராதது - சீவந்து இவளைக்கூடாதிருத்தமருத் காரணம், என் கொல் - யாதோ, கனம் கனம் - விஸ்தாரமான சிம்மமையுடைய, கம்பள - சிவத்திரா - கம்பளகோத்திரத்தில் அவதரித்தவனே, கரும் - கிருபையாளி, கந்தலன் தன்னை - பாலகளுகியபிரகலாதனை காத்து அழிமைமேன்மை - ரகசியம் - மிகென்று, கனகன் - இரணியனுடைய, அங்கம் - சரீரசாரம், பிளந்த - அழிந்த, நரசிங்க - நரசிங்கனே, காருத்தா - காருத்தனே, வெங்கடேச - ரெட்டேந்தரனே, - - - - -

வெறிநிலக்கல்.

3. கடகரிக்குமதனுனவர்கொயுங்காயந்தேர்த்தனரோ வளவன்னைமார், கடகரிக்குமபிவாழவேலன்முன்கட்டினர்திலென்னுமொன்னர்க்குவி, கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்கர்த்தாராளிணையைத்துதிநேமகா, கடகரிக்குதிருபாவினசைவாழ்கருணைமால்வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். கடகர் - கைவளையை யணந்தமாதர், இக்கு - கரும்பு வில்லையுடைய, மதன்துனவர் - மன்மதனுனவன், செய்யும் - செய்கின்ற, காயம் - காயத்தை, தேர்த்தனரோ - தெளிந்தார்களோ, வளவு - வீட்டிலுள்ள, அன்னைமார்கள் - தாய்மார்கள், தகர் - ஆட்டை, இ - இந்த, குமர்வாழ - பெண் உயிர்வாழும் பொருட்டு, வேலன்முன் - பூசாரிக்கு எதிரில், கட்டினார் - கட்டிவைத்தார்கள், அதில் - அதனால், என்ஆம் - என்னபயனுண்டாகும், ஒன்னர்க்குவிட - பகைவர்க்கு மாறுபட்டவனே, கரிக்குருவிக்கு - கரிக்குருவிக்கு, அன்று - அந்நாளில், கண் அருள் - கண்ணருள் செய்த, கர்த்தர் - கர்த்தராகிய சிவபெருமானது, தான் இணையை - இரண்டு திருவடிகளையும், துதி - துதிக்கிற, நேம - சியமத்தை யுடையவனே, கா - சீகாத்தருளவேண்டும், கடம் - கரிக்கு - மதத்தையு

டைய யானைப்படைக்கு, கிருபா - தலைவனே, இளனாவாழ் - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, கருணை - கிருபையும், மால் - பெருமையு முடைய, வெங்கடேச ரெட்டேந்தரனே. ஏ - று.

கரிக்குருவிக்கு அருள்செய்த சரித்திரத்தை திருவிளையாடற்புராணத்தில் காண்க.

செவிலியிரங்கல்.

4. தந்தப்பாதுகடும்புருங்கம்பிநுதா றையாநிந்தபாணதமின்னாச் சந்தம், தந்தப்பாதுகனற்றவர்புலேவடாடுளெரிக்கச் சரமுல்லை சாசர, தந்தப்பாதுகளிப்பட்டம்வாஸியைத் தாக்கிரெயவன்றம் பிக்குத்தத்துதந், தந்தப்பாதுகதம்பிக்குநல்கிய தாருவேவெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ன். அப்பா - அப்பா, துகள்தீர் - குற்றமற்ற, மருங்கு - இடையானது, தந்து - தூலிழையாகும், இருசாரை - இருகண்களும், அம்புஆம் - அம்பாகும், இந்தமாதை - இந்தப்பெண்ணை, மின்னா - மாதர்கள், சந்தம்சந்து அப்பாது - சந்தனத்தைக் கொடுத்துப்புகாமல், கன்றறவர் - வெதும்பச்செய்கிறார்கள், அம்புலவர் தான்ஒளிக்க - புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதன் ஒளித்துக் கொள்ளும்படி, சரமுல்லை - முல்லைமலையை, தா - கொடுத்தார், சரதம்சப்பாது - சத்தியம்சவருமல், வாலியைதாக்கி - வாலியைப் போரிட்டுவென்று, அவன்சம்பிரகு - அவன் சம்பியாகிய சுபியனுக்கு, கவிபட்டம்-வாநராஜபட்டத்தை, சந்து - கொடுத்து, சம்ப - உபது, தந்தப்பாதுகை - தந்தப்பாதுகையை, தம்பிக்குநல்கிய - சம்பியாகிய பரசுனுக்குக்கொடுத்த, தாருவே - கற்பகத்தருவை கிசர்த்தவனே, வெங்கடேச ரெட்டேந்தரனே, ஏ - று.

பாதுகை - திருவடிச்சிலை, இதுனைத் தம்பிக்குக் கொடுத்தது ஸ்ரீராமாவதாரத்தில்.

தாயிரங்கல்.

5. கனதனந்தனதாலலினுல்தக்ககரிக்குபாமலயாமிடமின்னிலும், சினதனந்தனமாரகூற்றிதரிசென்னுமல்குற்றிருவையணைகுவாய் மனதனந்தனமாதைதமிழ்பகர்வாணர்ச்சீர்துமகிழும்பரதாபனே, தனதனந்தனவென்றுடுவேரருடங்கிவாழ் வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ன். அந்தக் கன்னிக்கு - அந்தப்பெண்ணுக்கு, தனது ஆவலினால் - தன் விருப்பத்தால், கனதனம் - பாரமாகிய தனங்கள், மாமலை ஆம் - பெரிய மலைபோலும், இடை - இடையானது, மின்னிலும் - மின்னற் கொடியினும், சின்னது - சிறியதாகும், அனந்தன் - ஆதிசேஷனும், நம்மால்கூறு - நம்மால் சொல்லப்படுதல், அரிதுஎன்னும் - அரிதென்று சொல்லும்படியான, அல்குல்-கீதம்பத்தையுடைய, திருவை அணைகுவாய் - திருமகள்போன்ற என்பெண்ணைத் தழுவுவாயாக, மனதுஅல்லந்து - மனோதுக்கம் கெடுத்த கேதுவாகிய,

அன்னம் - சோற்றையும், ஆடை - வஸ்கிரத்தையும், தமிழ்பார் - தமிழ்ப்பாடல்சுளையாடுகிற, வாணர்க்கு - கவிவாணருக்கு, ஈந்து - சொடுத்து, மகிலும் - ஈந்தோஷிக்கிற, ப்ரதாபனே-கீர்த்தியையுடையவனே, தன தனந் தனஎன்று-சனதனந் தனஎன்று, ஆடுவோர் - நடநஞ்செய்வோராகிய சிவபெருமானது, அருள் தங்கிவாழ் - கிருபை குடியிருந்துவாழ்கின்ற, வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

6. இந்தக்காவனங்கற்கோர்கவிகையாவிருந்துகாந்துதியானென்னசெய்துவேன், பந்தக்காவனமம்மகண்டப்பியெப்படியங்கேசுவன் பாங்கியென்றாகவி, சந்தக்காவனசத்திரசோமதியாகசற்குணபா கமனோகரா, சந்தக்காவனஞ்சூழினமசப்பதித்தானபாள்வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். அந்தா - சமர்க்கையே, இந்து - சத்திரன், அநங்கற்கு - மன்மதனுக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற, கவிமகம்மதருத்து - குடையாயிருந்து, காந்துது - எரிக்கின்றது, யான் என்னம் செய்துவேன் - நான் என்னசெய்யவேன், பந்தம் காவல் - கட்டுக்காவலாகிய, நர்அம்மை நன்றப்பி - நம்சாயினது கண்ணுக்குத் தப்பி, அங்கு - அவ்விடத்துக்கு, எப்படிஎதுவன் - எம்மடிபோவேன், பாங்கி-தோழி, என்றான் - என்மய்சான்னான், கவிசித்த - இவளது வறுமை கெடும்படி, கா - காத்தருள், அன்னசத்திர சோம - அன்னசத்திர மமைத்துவைத்த சத்திரனே, தியாக - கொண்டையாளன், சற்குணபாக - நற்குணத்தால் பரிபாகமடைந்தவனே, மனோகரா - மனக்களிப்பைத் தருபவனே, சந்தம் காவனம் - சந்தனச்சிவரேகைநூற்ற, இளசைப்பதி - இளசை நகரத்தை, தானம் - ஆரூப்பிடமாகவடைய, மால் - பெருமையமைந்த, வெங்கடேச ரெட்டேந்தரனே, எ - று.

சேவிலிசூறல்.

7. இருபந்தந்தமெனார் பொற்பயோதரமென்னசொல்லரதிக் கொண்மடங்கிவன், சொருபந்தந்தச்சிவிகையில்வந்தனன்சொந்தமாகவுவந்தணைவாய் சுடர், தருபந்தந்தமனியவெற்புப்பெற்றித்தாய்த்துலங்கித்தணைநம்புவோர்க்கெலாய், இருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணைசனேவெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். அந்தம் என்னும் - அழகாயிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிற, பொன்பயோதரம் - தேமல்படர்க்க தனக்கா, இருபந்து - இரண்டு பந்துகளேயாம், என்னசொல்ல - (அவற்றின் ஏற்றத்தை) என்னென்று சொல்லட்டும், இவன்சொருபம் - இத்தப்பெண்ணினது உருவம், ரதிக்கு - ரதிகேவிக்கு, எண்மடங்கு - (அழகால்) எட்டுப்பங்கு கொண்டிருப்பது, தந்தச்சிவிகை

யில்வரசனன் - தங்கப்பல்லக்கி லேறிவந்தான், சொந்தம்ஆக - உமது சொந்தக் காரியாக, உவந்து - சந்தோஷித்து, அணைவாய் - தழுவுவாய், சுடர்தருபந்தம் - ஒளியைத் தருகிறபந்தம், சமனியவெற்பு - பொன்மலை (இவற்றின்), பெற்றித் தாய் - தன்மையை யுடைத்தாய், தனை நம்புவோர்க்கு எல்லாம் - தன்னை நம்பு வோர்களுக்கெல்லாம், தம்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, மனதின்படிக்கு - மன விருப்பத்தின்படி, கிருபம்அருள் - கிருபங்கொடுத்தருளின, நேசனே - அன் டுடையானே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே, எ - று.

பந்தம் - சீவட்டி.

செவிலிகூறல்.

8. தரகலாதனங்கன்சமர்க்கோலஞ்சமைந்தபாணமெய்தான்பூவ லவர, கரகலாதனகும்பம்பொறுக்குமாகன்னியெயனைக்கண்பாரென் றுள்புல, வரகலாதனன்மார்க்கசிலாச்சியாவசந்ததியாகவரோ தயா, பிரகலாதனன்புள்வந்திருந்தருள் பெருக்குமால்வெங்கடேசுரெட்டே ந்தரனே,

இ - ள். தரு அகலாத - தருக்களெருங்கிய மலர்ச்சோலையை நீங்காதி ருந்து, அனங்கன் - மன்மதன், சமர்க்கோலம்சுரைந்து - யுத்தவேஷ மமையப் பெற்று, பாணம்எய்தான் - பாணம்பிரயோகித்தான், பூஅல்ல - (அந்தப்பாண ங்கள்) மலர்களல்ல, அரகர - ஹரஹர, கல்லா - கற்களா, சனகும்பம்பொறு க்குமா - சனங்குகிய குடங்கள்சாங்குமோ, கன்னியே - பெண்ணே, என் னைக்கண்பார் என்றான் - என்னைக்கண்பார்த்தருள் வேண்டிமென்றான், புல்ல வர கல்லாத - அணைக்க வரக்கல்லாத, நல்மார்க்க - நன்னெறியை யுடையவ னே, சிலாக்கிய - மேன்மையுடையவனே, மாவசந்த - ஆழிய மன்மதனே, தியாக - கொடையானனே, வரோதயா - வரசத்தினால் அவதரித்தவனே, பிரக லாதன் - பிரகலாதனுடைய, அன்பு உள்ளத்துஇருந்து - அன்புள்ளமனத் திலிருந்து, அருள்பெருக்கும் - கிருபையைப் பெருகச்செய்த, மால் - பெரிய, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

9. மாதமந்திரணம்போலிருந்ததை மல்லக்கொப்பாகவளர்த்த தது மாரன்கைச், சூதமந்திரவோருகமாமதி சோர்ந்ததானிந்தவேந்திழை வாடுமோ, போதமந்திரசக்கனியைக்கவ்விப் பொழிலிற்றுவும்புகழ்க்க முகாசல, வேதமந்திரமெய்க்குகளைத்தொழும் வெங்கடேசுவெட்டம திரனே.

இ - ள். மாதம் - பெரியஇருள், திரணம்போல் இருந்ததை - துரும்பு போலிருந்ததை, மாரன்கைசூதம் - மன்மதன் கையிலுள்ள மாமலர், அந்த இரவு - அந்த இரவானது, ஓர்உதம்ஆம்-ஒருயுகமாகச்செய்யும், (அதனால்) இந்த

எந்திழை - இந்தப்பெண்ணைவன், மதிசோர்ந்து - அறிவுமயங்கி, வாடுமோ - வாடுவானோ, போத - மிகுதியாக, மந்தி - குரங்குகள், ரசம் - கனியைகவ்வி-
சுவையுள்ள பழங்களைக் கவ்விக்கொண்டு, பொழிலில் - சோலைகளில், தாவும்-
தாண்டுகின்ற, புதும் - கீர்த்தியையுடைய, கழகாசலம் - கழகாசலத்தி லெழு-
ந்தருளியிருக்கிற, வேதமந்திரம்மெய் - வேதமந்திரப் பொருளாகிய, குகளை -
முருகக்கடவுளை, தொழும் - வணங்குகின்ற, வேங்கடேசுரஎட்டம் - வேங்க-
டேசுர எட்டமானாகிய, கீரளே - சைரியசாலியே, ஏ - று.

தலைவிசூற்று.

10. வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்தாழ்வாளிவேள்கயவாழிமுரசு, திருதுகட்டுவெசனமலர்வத்தென்றலாங்கொடுந்தேரைநடாத்தியே
பொருதுகட்டுவதனத்திற்சாடவே பூத்தொடுத்தனன்சந்திரகாவிடால்,
விருதுகட்டுமதிபாவினவசவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்தரவசீரனே.

இ - ள். ஸ்ரீவாளி - புகழ்பபாணம், கட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்து-கட்டுமுட்-
டெல்லாந்தாண்டி, வருது - வருகின்றது, கயம்ஆழி-ஆழமாகிய கடலென்கிற,
வேள்முரசம் - மன்மதனதுபோலாக, விருது - விதிராசின்றது, கட்டுவெச-
னம்அல்ல - கட்டுவிரைசாமல்ல, மலை - பொதியமலையிற்பிறந்த, தென்றல்ஆம்
தென்றற்சுற்றாகிய, கொடுத்தரைநடாத்தி - வகாடிய ரதத்தைநடாத்தி, பொ-
ருது - போர்செய்து, கண் துவருனத்தில்சாட - கண்களையுடைய இரண்டென-
ங்களில் தார்க்கும்படி, பூத்தொடுத்தனன் - புகழ்பபாணங்களைப் பிரயோகித்தான்,
சந்திரகாவி - சந்திரகாவிச் சாயம்பசாய்த்த, டால் - டால்என்கிற, விருதுகட்-
டும்-விருதுகட்டிவந்தது, விதிபு - நிலைவனே, இளசைவாழ் - இளசைநகர-
த்தில் வாழ்கின்ற, வெங்கடேசுரெட்டேந்தர் - வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனெ-
ன்னும், வசீரனே - பந்திரியே, ஏ - று.

செவிலியிரங்கல்.

11. தந்துகந்துகந்தாகந்தணிக்குரீர்த்தடயருங்குதனமல்குற்றை
யலே, முந்துகந்துகந்தாகண்போழ்திலுன்மோகத்துந்துமொழிவனெ-
ன்றேவந்தேன், வந்துகந்துகந்தாகழகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்-
பாகட்டுங், கந்துகந்துகந்தாகப்புரட்டுங்கடாசலாவெங்கடேசு ரெட்-
டேந்தரனே.

இ - ள். தந்து - நூலிழையும், கந்துகம் - பந்தும், தாகம் - தணிக்கும்நீர்த-
டம் - தாகத்தை யடக்குகின்ற நீரையுடைய தடாகமும், ஆகிய இவை போன்-
ற, மருங்கு - இடையையும், தனம் - ஸ்தனங்களையும், அல்குல்-சிதம்பத்தையுமு-
டைய, சையல் - என்பெண்ணைவன், முந்து கந்து - முற்பட்டுசந்தோஷிக்க,
கந்து ஆ - ஆதாரமாக, நண்ப்போழ்தில் - சுண்ணகாலத்தில், உன்மோகம் - உன்

விரகத்தைப்பற்றி, ஊதுமொழிவன் என்று - ஊதுசொல்வே நென்று, வந்தேன் - வந்தேன், வந்து - வந்து, கந்து - எங்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகிய, கந்தா - கந்தனே, நமுகாசலவாசா - கமுகாசலத்தில் வசிப்பவனே, கா என - காத்தரு நென்று, வாழ்த்தும் - வாழ்த்துகின்ற, முன்பா - முதல்வனே, சுட்டம் - சுட்டப்படுகிற, கந்து - கட்டுத்தறியானது, கந்து கந்தாக - துணிக்கையாக, புரட்டும் - புரட்டுகின்ற, கடாசலா - யானைகளை யடையவனே, வேங்கடேசரெட்டேந்திரனே, -று.

தலைவியிரங்கல்.

12. நம்பரக்கரையானனாகிய நாதர்முன்புநமைவேண்டிச்செல்கவென், அம்பரக்கரையானனுப்பத் தனதுநுள்ளமதன்புத்தத்துக்கென்செல்வேன், அம்பரக்கரையானநிற்பானயமன்றிறங்கியடர்ந்திலங்காபுரி, வம்பரக்கரையானகத்தால் வென்றமாதவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். நம்பர் - சம்பரமும், அச்சர் - அக்குமாலையை யுடையவரும், ஐ ஆனனர் ஆகிய - ஐந்து முகங்களை யுடையவருமாகிய, நாதர்முன்பு - சிவபெருமானுக்கெதிரில், நம்பைவேண்டி - எங்கன்பொருட்டு, செல்தவன்று - போகக்கடையென்று, உம்பர் - சேவர்கள். அக்கரையாய் அனுப்ப - அக்கரையா யனுப்பப்போய், தனது உருதில்லா - தனதுவடிவத்தில்லாத திரும்பிவந்த, மதன்மன்மதனது, யுத்தத்துக்கு - போருக்கு, என்செல்வேன் - யாது செய்யக்கடவேன், அம்பரம் - கடலின், கரை ஆனதில் - கரையில், பாளையம் - சேனை, அன்று இறங்கி - அங்காளில் தங்கி, இலங்காபுரி - இலங்கைப்பட்டணத்திலுள்ள, வம்பு - வம்புசெய்கிற, அரக்கரை - ராக்கரை, ஆகத்தால் - பாணத்தால், வென்ற - ஜயித்த, மாதவா-மாதவனே, வேங்கடேசரெட்டேந்திரனே, -று.

தலைவிக்கூற்று.

13. அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான் நன்மாதலாலரிபிரம்மதிக்குந்தோற்றுவன்மகா, எத்தன்மாமனை யென்னுந்தமையென்றே சொல்வோன்கனை யெய்யாமலெய்கின்றான், கத்தன் பூவலகேழமுழேயொருகனிகைநீழலிற்காத்தருளுற்பரி, சுத்தபன்னுந்துமாமலெட்டேந்திரன்சோதராவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். அத்தன் - சிவபெருமானது, கண்ணுக்கு - நெருப்புக்கண்ணுக்கு, தோற்றான் - தோற்றவனாகிய மன்மதன், தன் மாதா அல்லால் - தன்மனைவியாகிய ருத்திதேவிக்கல்லாமல், அரிபிரமாதிக்கும்-விஷ்ணுபிரமாமுதலானவர்களுக்கும், தோற்றான் - காணப்படான், அவன் - அவன், மகாஎத்தன் - பெரியதந்திரக்காரன், மாமனை - லக்ஷ்மிநாடாகிய விஷ்ணுவை, என்றும் - எப்பொழுதும், சம்ஜயன்என்றே சொல்வோன் - சமத்தனையென்றே சொல்வோன், (அவன்) கனை - பாணங்களை, எய்யாமல் - இளைச்சாமல், எய்கிறான் - என்மீதுள

ய்யாசின்றான், கர்த்தன் - கர்த்தனார், பூஉலகு ஏழையும் - ஏழுலகங்களையும், ஒருகவினை நீழலில் - ஒருகுடைநீழலிலவைத்து, காத்தருளும் - ரகசித்தருளுகின்ற, பரிசுத்தன் - பரிசுத்தன், மண்ணம் - சிலைபெற்ற, குமார எட்டேந்திரன் - குமார எட்டேந்திரன், (அவனுக்கு) சோதரா - சகோதரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. எ - மு.

தொழுகூறல்.

14. உபையராசியையுநம் பிரான் வளரோங்கனேருந் தனத்தானுணைமகிழ்த், துபையராசியமாய்க் கூட்டிவாழ்வென்று சொல்லி யென்னை உன்பால்விடுத்தான் பொன்னு, உபையராசிற் சொருபாவென்றிசகாத் தன்கையாற்றொழுகுங்கன் னகமிடணத், உபையராசி யருள்வல்லவா புகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். உபைய ராசியை-திரன் பாவது ராசியாகிய இடபத்தை, ஊரும்- ஏறிநடத்துகின்ற, பிரான் - சிவபெருமான், வளம் - வாழ்கின்ற, ஒங்கல் - மலையை, நேரும் - சிகரங்கிழை, உணர்தன் - ஸ்கனங்கலையுடையவன், உன்னை - உன்னை, மகிழ்த்த - மனங்கிழ்த்து, உபய - மெல்லென, ராசியமாய் - ரகசியமாய், கூட்டிவாழ்வென்று சொல்லி - அழைத்துவாழ்வென்றுசொல்லி-என்னை - என்னை, உன்பால் வித்தான் - உன்னிடத்திற் கொடுப்பினான், பொன் ஆர் சபை பொற்சபையையுடைய, உபய-தூதனே, சித்தசொருபா - நூனொருபனே, என்று - என்று, சகரை - சிவபெருமானை, தன்கையால் தொழும் - தன்கையினால் அஞ்சலிக்கின்ற, துங்கன் - மேலோருகிட, கை - கையினால், வீடணற்கு - வீடுகொண்டிருக்கு, அடைமராசி - அடையரை, அருள் - கிருபைசெய்த, வல்லவாவல்லவனே, புகழ்ஞகர - புகழ்வுக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ளவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. எ - மு.

செவிலிகூறல்.

15. சங்கதாதரளங்கால் கழுதகதாதன் கழுத்திணையென்றுக்குன்றரின்று, துங்கதாதரத்தாமதஞ் செய்பிலத்தோகை தேகத்தைமாரன்வருத்துவான், அங்கதாதரநீதுது செல்லென்ற வாரியாரணவீர்ப்பரதாபனே, வெங்கதாதர விமர்செயதரா வெங்கடேசுர வெட்டமபூபனே.

இ - ள். தன்கழுத்து - தன்கழுத்துக்கு, இணை - சமானம், சங்கதா-சங்கா, தரளங்கால் - முத்துக்களையினுகின்ற, கழுதகா - கழுகா, என்றாட்கு - என்று சொல்லப்பட்டவருக்கு, உன்தார் - உன்மலையை, இன்று - இப்பொழுது, துங்க - உயர்த்தோனே, தா - கொடு, தர - கொடுத்தற்கு, தாமதம்செய்யில் - தாமதம்செய்தால், அத்தோகை - அந்தப்பெண்ணின், தேகத்தை-சரீரத்தை, மாரன் - மன்மதன், வருத்துவான் - உபத்திரவஞ்செய்வான், அங்கு-அவ்விடத்து, அதுஆதரம் - அதுஅவருக்கு உணமீதுள்ள விருப்பம், நீ துது

செல்என்ற - நீ தூதுபோவென்று பாண்டவர்சொன்ன, ஆரியா - ஆரியனே, ரணவீரிய பிரதாபனே - ரணகளத்தில் வீரத்தன்மையைச் செலுத்துகின்ற பராக்கிரமத்தையுடையவனே, வெம் - கொடிய, கதாதர - கதையைத் தரித்த வனாகிய, வீம - வீமனே, ஜெயசுரா - ஜெயங்கொண்டவனே, வெங்கடேசுர எட்டம் - வெங்கடேசுர எட்டமன்னென்கிற, பூபனே-பூபாலகனே, ஏ - று.

செவிலிகூறல்.

16. பூவலாரைமுதலான கற்பங்கள்புரிந்துநிட்டை வசுத்திருந் தாலுமென், ஆவலாரையும்விட்டுவிடா தந்தவரிப்பிரம்மாதிகளானாலு ந்தானென, மாவலாரைமலர்தினுலெய்பின் மங்கையுள்ளமயங்காதிருக் குமா, மேவலாரையடக்கிச்செயம்பெற்றவிசயனே வெங்கடேசுரெட் டேந்தரனே.

இ - ள். பூ - வலகத்தில், வல்லாரைமுதலான கற்பங்கள் - வல்லாரை முதலான கற்பங்களே, புரிந்து - விருமியுண்டு. சிட்டை - சீவ்நடையில், வசு த்திருந்தாலும் - வீற்றிருந்தாலும், என் - என்னபயன், ஆவல் - ஆசையானது, ஆரையும் - எவரையும், விட்டுவிடாது - விட்டுவிட்டு, அந்த அரியர்மாதிகள் ஆ லாலும் தான் என்ன-அந்தவிஷ்ணுபிரமன் முதலியோரா யிருந்தாலுமென்ன, மாவல்லாரை - மிகவும் வல்லவராகிய சிவபெருமானரை, மலர்தினால் - புத்தப த்தினால், எய்யின் - மன்மதன் எய்துமயங்கச் செய்வானாலால், மங்கை உள்ளம் இந்நப்பெண்ணின் மனம், மயங்காது இருந்தும் - மயக்கமடையாமலிருக்குமா மேவலாரை அடக்கி-பகைவரை அடக்கி, ஐயம்பெற்ற - ஐயமடைந்த, விசயனே- வெற்றியாளனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே, ஏ - று.

தாயிரங்கல்.

17. அஞ்சக்கஞ்சனங்கபாலகனந்தசோகமேவவடரவிடுகுமு, தஞ்சக்கஞ்சன மெல்லாங்காரத்திருதனத்தாதீலத்தவரையாக்கமா ன். மிஞ்சக்கஞ்சனந்தாழக்குலுக்குமெய்யம்மின்னைமேவினிகந்தணித் திடாய், வஞ்சக்கஞ்சனகத்தாதத் துணித்தலாவாசவா வெங்கடேசுரெ ட்டேந்தரனே.

இ - ள். அஞ்ச - பயப்படுமபடி, கஞ்சநங்கை - ஆமகளாகிய லக்ஷ்மிக்கு, பாலகன் - புதவ்வனாகிய மன்மதன், அந்தசோகம்மேவ - அந்தவிருகதுக்கம்உண் டாம்படி, அடரவிடு - நெருங்க விடுகின்ற, குமுதம் - குமுதமலரானது, சக்கு- கண்ணிலுள்ள, அஞ்சநம் எல்லாம்கரைத்து - அஞ்சனமுமுதையுக் கரையப்ப ண்ணி, இருதனத்தை - இரண்டுஸ்தனங்களையும், தடம்-பெரிய, நீலவரை ஆக் க - நீலமலைகளாகச் செய்ய, மால்மிஞ்ச - ஆசைஅதிகரிக்க, கஞ்சனம்தாழ்கண் னடியும்(ஒளிக்ருத்தோற்று) வணங்கும்படி, குலுக்கும் - குலுக்குகின்ற, மெய் - சரீரத்தையுடைய, மின்னை - மின்போல்வாளாகிய என்பெண்ணை, மேவி-தழவி,

விரகம் - அவளது விரகத்தை, சணித்திடாய - தணியச் செய்வாய், வஞ்சம் - வஞ்சனையையுடைய, கஞ்சன் - கம்ஸனது, அகத்தை - மார்பை, துணித்தவா - பிளந்தவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே, எ-று.

குமுதம். இவ்விடத்துக் குவளைமலரைக் குறித்தது.

நாயிரங்கல்.

17. கந்தரப்புர ஞ்சா மடயார்ப பகைக்காமன்வந்துகணையேவவே மினை, அந்தரப் பரகின் பேர்நி கத்தனாணையின் மீதணைவாயணைவாய் பர, தந்தரப்பயங்கப்பயிமிதுசெய்தத் தென்றஞ்சரணம்புயாதிட, மந்தரப்பயபார செயதரவாசவா வெங்கடேச ரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். கந்தர் - ஞ்சாச்சாரண, மடபுயரும் சடையார் - கங்கையை வலிந்த உயர்வாகிய சடையாய் புடையவர், (அஞ்சச் சிவபெருமானுக்கு) பகை - பகைவனாகிய, தந்தரவந்து - மன்மசுந்நவந்து, தணை ஏவ - புத்தபயணங்களைப் பிரயோகிக்க, மின்றுள் - மிள்கொடி மிளவ்வளாகிய என்பெண், அந்தரம் - ஆகாயத்திலுள்ள, புயலின் பெய்மிது - கணன் - மேகத்தின்பேர் மிஞ்சினான், (ஆசலம்) அணையின் மீது - கமலக்கின் மீதுவந்து, அணைவாய் அணைவாய் - தழுவுவாய் சழுவுவாய், பரதம் - பரதராஸ்சிரப்படி, சரம் - மேலான, புயங்கம் பணம் - மீது - பாம்பின் படத்தின்மீது, செய்தசது என்று ஆடும் - செய்தத்துவன்று மடிந்த, சரண அர்ப்புய - பகைக்காமரைமை புடையவனே, திடம் - உறுதியாகிய, மந்தரம் - மந்தரமலை உயர்ந்த, பயபார - புயபாரத்தை புடையவனே, ஐயுதர - வெற்றியைத் தராதவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசரனே, எ - று.

புயலின் பேர் - மால், இதுமயக்கத்தைக் குறித்தது.

நாயிரங்கல்.

18. அந்தராசலவன பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்கவவர்க்கிசைந் தெய்துமின், பந்தராசலனேபயந்தாள் வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலரென் சொல்லாநுல, கந்தராசலவாவுரின்வாய்மறைக்கவுலை மூடியுண்டாகொண்டகாதல்தீர், மந்தராசலவாகரசயதரவாசவாவெங்கடேச ரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். அந்தர் - மூடராகிய, பகை - பகைவர், ஆ - ஐயோ, சலம் - நீரி ல் புரள்கின்ற, பன்றிபோல் - பன்றியைப்போல, ஆர்ப்பரிக்க - ஆரவாரஞ்செய்ய, அவர்க்கு இசைந்து - அவர்களுக்கிணங்கி, எய்தும் - அடைதற்குரிய, இன் பந்தரா - சுகத்தைக்கொடுக்காத, சலனே - கோவத்தை புடையவனே, பயந்தாள் - பெற்றதாயானவள், வெறுப்பாய் உரைக்கின் - வெறுத்துப்பேசினால், பிரர் என்சொல்லார் - அயலார் என்னசொல்ல மாட்டார்கள், உலகம் - உலகமான

து, சராச அல்லவா - ஸ்றைகால் அல்லவா, ஊரின்வாய் மறைத்த - ஊர்வா
பைமூட, உலேமூடி உண்டா - உலேமூடி உளதா, கொண்ட - இவன் அடைத்தி
ருக்கிற, காசல் - மோஹச்சை, தீர் - கீர்கு, மந்தர அசலம் - மந்தரமலேபோன்
ற, வாசா - புயங்கலையுடையவனே, சயதரா - வெற்றியைத் தரித்தவனே, வாச
வா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே. ஏ - று.

கீயே இவளைய்பரா முகஞ் செய்தால் ஆகரிப்பவர்கேவற யாவெரன்பதுநு
த்து.

தலைவியிரங்கல்.

20. முனசநங்கமுங்கண்கண்ணிருந்துமுற்றுமெந்தவன் வந்தி
கல்செய்யவே, தினசநங்கக்குதுகஞ்சிதட்டுது சேனை சோந் திருகா
லையும் பின்னவே, இனசநங்கமுது கொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவே ப
யன்மீசுரமராகுது, வனசநங்கமுது நவநாமாசலா வாசவாவெங்கடேசு
ரெட்டேந்தனே.

இ - ள். முன் - முற்காலத்தில், அசன் - ஆட்களாகத்தனது யுடையவனா
கிய அக்கினிதேவன, அங்கு - அவலிடத்தில், ஐ - முகன் - ஐந்துமுதலாகையு
டைய சிவபெருமானது, கண் இருந்து - கண்ணிலிருந்து, உற - வெளிப்பட்ட,
முற்றும் வெந்தவன் - சாரமுற்றும் வெந்துவருகிய பன்மதன், வந்து இல்லசெ
ய்ய - வந்து போர்செய்ய, தின் - தினனாகின்ற, அசநம் - உணவும், மைக்குது
சசக்குகின்றது, கஞ்சிதட்டுது - கஞ்சியுடனாக பங்கின்றது, சேனைசார்ந்து - சே
னையுடைய, இருளிலையும் பின்ன-ஆரண்கொலையுடைய பின்னிக்கொள்ளவும், இ
னசநம் - கூட்டமாகிய ஐக்கள், வையது கொட்டிக்கொட்டி - சைகளைப் பலத
ரமும் கொட்டிக்கொண்டு, வந்து - வந்துவையவும், மயல் - காமமயக்கம், மீ
சுரம் ஆகுது - அதிகமாகின்றது, வனசநங்கை - தாமரையில் வாழ்கின்ற வ
னசநங்கை, மருவும் - பொருத்திய, புயம்அசலா - புயமலையுடையவனே,
வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, ஏ - று.

தலைவியுறவு.

21. படங்குமாதங்கரேக்காரசுமைந்திட்டபார்க்கொங்கைக்குறி
யஞ்சமீபந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்னிது சமயங்கட்டித் த
ருவாவிடிலவா, அடங்குமாதங்கள் சித்தமென்பாக்கிப்பரணையவேண்டு
முன்னுண்மூலபென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தபாதவா துங்க
னேவெங்கடேசுரெட்டேந்தனே.

இ - ள். படங்கு - மேற்கட்டி, மா - பெருமையுள்ள, தங்கரேக்கால்சமை
ந்திட்ட - தங்கத்தகட்டால் அமைந்தது, பாறம் - பருவாகிய, கொங்கைக்குறி
யும் - சனக்குறியும், சமீபந்தான் - சமீபமே, சடங்கு - சோபந்தசடங்கும், மா
தங்கழிக்கு முன்னும் - ஒருமாதங்கழிக்கு முன்னே ஆகிவிடும், இதுசமயம் - இ
ந்தச்சமையத்தில், கட்டிதருவாவிடில் - கட்டியணையாவிட்டால், அவா அடங்கு

மா - ஆசையடங்குமா, தங்கன்சித்தம் என்பாங்கியம் - தமது சித்தம் என்பாங்கியம், அணையவேண்டும் - தழுவவேண்டும், முன்றான் - முற்காலத்தில், மூலம்என்ன தொடங்கும் - ஆதிமூலமேயென்று அழைச்சுத்தொடங்கின, மாதங்கம் முன்வந்த - யானைக்கெதிரே பிரச்சியகூடாய்வந்த, மாதவா - மாதவனே, துங்கனே - பரிசுக்கனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிநூல்.

2). வராக்கார்த்தணமவர்க்கமகபிஞ்ஞனைவாரிவாரிப்பன்னீரொடுசுந்தனம், பூசக்கார்த்தல்பொறுநவார்த்துராய்புலம்பத்தாரமும்வெம்பமின்னுர்களும், எசக்கார்த்தமுநரக்கினென்றெம் துறாளெய்துவாய் குறமாது தெம்வானைக்கோர், கோக்கார்த்தரான் பெற்று வாழ்மணுநீதனேவெங்கடேசுரெட்டேடர்தரனே.

இ - ள். வரசு - வணமுள்ள, சர்க்கர்மலர் - சர்க்கர்மலரை கிளர்த்த, கையினால் - கையால், வண்ணை - காயாவன், வன்சீவிராதி - பனிகீரோடுகூடிய, சத்தம் - சர்க்கத்தை, வராவாரி - அள்ளி அள்ளி, பூசு - பூசுகலால், காந்தல் - உடல் வெறும்புசுலை, பொறுமல் - பொறுத்தாமல், கயித்து - செலர்த்து, வாய்புலம்ப-வாய்புலம்பவும், தாழ்ந்த வெம்ப - நிலைபெருகவும், மின்னார்களுமே - மாதர்களுமே, சர்க்கார்த்த உரைத்தல் - பரிசை வர்த்தனைக் கொள்ளல், என்செய்துவான் - யாதுசெய்வான், குறமது - வாரிநாயகிக்கும், தெய்வானைக்கு - தெய்வமானைக்கும், துறேசம் - முப்பந்த சேச்சையுடைய, காந்தர்-ராயகரகிப முருகர்கடவாருடைய, அநாபெற்ற - கிருவருளைப்பெற்ற, வாழ் - வாழ்கின்ற, மணுநீதன - மணுந்திமட உடையவனே, வெங்கடேசுரனே, எ-று.

செவிலிநூல்.

2). வந்துவாரமவையகத்திச்சில வந்ததுச்சித்தரான் மாங்குணையேயப்படி, குத்துவாரமவாபுரி திர்ச்சிடத்தாடந்து கொங்கைக்குடத்தைமேயலே, கத்துவாரமதாக்கி விட்டாநிற்கக் கன்னியென்செய்துவான் காண்களியினால், கத்துவாரமதிலைகண்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேடர்தரனே.

இ - ள். வந்து - தென்றற்காற்றுகிப, வார - பெருமையையுடைய, வையமநடத்தி - தேரைநடத்தி, சிலைவளைத்து - கருப்பு விலைவளைத்து, சித்தசன்மன்மதன், மாங்குணை-மாமலர்ப்பாணத்தை, எவ - பிரயோகிக்க, புகுத்து - (அவை)வந்து, வர் அவ்வளவும் பிதிர்த்திட-கச்சுமுழுதும்பொடியாயுதிர், குடைந்து - தோண்டி, கொங்கை குடத்தையும் - தனங்களாகிய குடங்களையும், அநேகமதுவாரமது ஆக்கிவிட்டால் - அநேகம் கொளைகள் செய்துவிட்டால், இந்தக்கன்னி - இந்தப்பெண்ணைவன், என்செய்துவான் - யாதுசெய்வான், களியினால் - வாரநகல்களைக் கொண்டு, சித்து வாரமதில் - கடற்கரையிலிருந்து, அனைகண்டவா-அனைக்கடின்வனே, சீதரா-பூரீதரனே, வெங்கடேசுரனே, எ-று.

சேவிலிகூறல்

24. அரிசிராவணத்தாலடைத்துந்தொனியமருதில்லையதை முனி யுண்ணவும், கரிசிராவகலப்பகலோன்வருங்காலமானதெக்கால்மென்றா டரும், பரிசிராமுழலோபகுடாரிநீபாரவில்வளைத்துக்கரதுஷண, திரிசி ராவிழுவோர்பாணந்தொட்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரே.

இ - ள். அரி - கடலாகிய, அசை - அனை, முனிஉண்ணவும் - அந்தி யமுனிவன் ஆசமநம்பண்ணவும், சிராவணத்தால் அடைத்தும் - சற்களால் அ டைத்தும், சொனி அமருதில்லை - ஓசையடங் கவில்லை, கரிசு - துண்பச்சைச் செய்கிற, இராஅகல - இரவானது நீங்கும்படி, பசலேன் - சூரியன், வரும்க லம் ஆனது - வருகிறகாலமானது, எக்காலம் என்றான் - எக்காலமென்றான், தரும்பரிசு இரா - கொடுக்கும் சன்மையில்லாத, முழுலோபர் - முழுலோபிக ளுக்கு, குடாரிநீ - கோடரிநீ, பாரவில்வளைத்து - பெரியவில்லை வளைத்து, க ரதுஷணதிரிசிரா - கரதுஷண திரிசிரசுக்கள், விழ - மழத்து விழும்படி, ஓர் பாணம் தொட்டவா - ஒப்பற்ற பாணங்களைப் பிரயோகிக்கவனே, சீதரா - ஸ்ரீ தரணே, வெங்கடேசுரனே, ஏ - று.

சேவிலிகூறல்.

25. தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத்தோகைமெய்யடைத்துள்ள த்தாடுருவவே, கடுக்கவத்திரண்டோல்விழிப்பெனக்கலங்குவாட்குன்ன லங்கலின்றிகுவாய், இடுக்கவத்திரங்காலவன்றழைக்கவந்திடங்கரைத் திகிரிக்கிரையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கருளுத்தமா வெங் டேசுரெட்டேந்தரே.

இ - ள். வேள் - மன்மதஞானவன், அத்திரம்தொடுக்க - பாணத்தைப் பிர யோகிக்க, அதுதான் - அந்தபாணந்தான், இந்தத்தோகைமெய்யடை - இந்தப்பெ ண்ணினது சரீரத்தை, துளைத்து - தொளைத்து, ஊடுருவ - உன்னே யருவி ப்போக, கடு - கடுமையாகிய, கவத்திரம்மேல் விழும் - கபத்திரம்மீது விழுகி ன்ற, ஈ என - ஈயைப்போல, கலங்குவாட்கு - கலங்கு மவளுக்கு, உன் அலங்க ல் - உன்மாலையை, இன்றுசாகுவாய் - இன்று தருவாயாக, இங்குவத்திரம் - சி ரியமுக்கத்தை யுடையயானே, கா என்று அழைக்க-காக்கவேண்டு மென்றழைக் க, வந்து - அதற்கெதிரேவந்து, இடங்கரை - (அதைக்கவவிப்பற்றின) முழல யை, திகிரிக்கு - சுத்தாயுத்துக்கு, இரையிட்டவா - உணவாக்கினவனே, உடு க்க - உடுத்துக்கொள்ள, வத்திரம் இல்லாதவர்க்கு - ஆடையில்லாதவர்களுக்கு, அருள் - அருள் செய்து, உத்தமா - உத்தமனே, வெங்கடேசுரனே, ஏ - று.

தலைவியிரங்கல்.

26. சீதமாரம்பனங்கன்றொட்டான்றனத்தினைத்தினைத்துத்ததா ரிக்குதந்தம்பு, சூதமாரம்பம்மாரமாவெனசொல்லுவேன்சந்துசொ ல்லலிம்மாதர்க்குள், நீதமாரம்பலாதி செய்வாரென்றன்னே மக்காமர்

தணிமுலமென்னவே, போதமாரம்பஞ்செய்யமுன்வந்தவாபோகனே
வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். சிதம்பூர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அம்பு-புஷ்பபாணக்களை, அநங்
கன் தொட்டான் - மனம்தன் எவிஞான், அந்த அம்பு - அந்தபாணம், தனத்தி
னை சொன்னது - தனத்தைச் சத்தினதது, நடாரிக்குது - உருவிப்போகின்றது,
குதமா - இதுமாமலர்ப் பாணமா, ரம்பம் - வாளையாம், ராமராமா - ராமராமா,
என்னசொல்லுவேன் - யாதுசொல்லேன், சந்துசொல்ல-ஊதுசொல்ல, இ மா
தர்க்குள் - இச்சம் பெண்ணுக்குள்ளும், சீசம்பூர் - சியதமாக ஏற்படுத்துதற் கு
ரியவர்தவார், அம்பல் ஆதிவர்தவர் - அலங்காற்றுதல் முகலானவற்றைச் செய்
வார்கள், என்றன் - என்னுடைய, போதமாரம்ப - சியமமாகிய நாமத்தை, தணி -
தணிவிப்பாயாக, மூலம் என்ன - ஆதி-முலமேயென்று, போதம் - யானையான
து, ஆரம்பம்செய்ய - செட்டாக, முன்வந்தவா - முந்தாலத்தில் அதற்கெதிரா
க வந்தவனின், போகனே - போகுகின்ற, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிநூல்.

27. ஆககத்தந்தனத்திற்பொரித்ததுபொருக்கெழும்பிப்பிப்புவைத
ன்பாலுக்கே, சேசுகத்தந்தடங்கலின்றித்தரேமெஞ்செய்திலங்காமந்தணி
த்திடார், தேசுகத்தந்தராவணன்சேய்தலைக்கெனக்கொண்டுவென்
றிலக்குவற், காசுகத்தந்தராவபெருந்தகதாசுர வெங்கடேசுரெட்டே
ந்த்ரனே.

இ - ள். தனத்தில்-தனங்களில், ஆசு-ஆசப்பட்ட, சந்தம் - சந்தநமானது,
பொருக்கெழும்பு-பொருக்குள்ளாயமுழம்பி, பொரித்தது-பொரித்துபோயிற்று,
இப்புவை-தன்முழுது-இச்சம்பெண்ணின் ஆசைக்கு, சேசுமந்தது - சீயின்பத்
தைக் கொடுத்தது, அடங்கலுன்று-அடங்கலிலலை, இத்தரம்-இத்தந்தடவை,
சேமம்செய்து - சியமம்எண்ணி, இவளையம் - இவளுடைய காமத்தை, தணித்
திடாய் - தணிப்பப் பண்ணுவாயாக, தேசுகத்தது - புதைவிரும்பி, அந்தராவ
ணன் சேய் - அந்தராவணன் மொறுகிபுத்திரசித்தனுடைய, தலை - தலையை,
சிக்கென - விரைவாக, கொண்கவா என்று - கொண்கவரக் கடவையென்று,
இலக்குவற்கு - லக்ஷ்மணனுக்கு, ஆசுமந்தந்த - பாணத்தைக் கொடுத்த, ராமா-
பூரீராமனே, பெரும் புஷ்ப - பெருவளத்திக்கு, ஆசுரா - பிறப்பிடமா யிருப்பவ
னே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

28. பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புடைத்தெழும்புண் முலைக்கன்னி
மீதேசமர்செய்யத், துருப்புக்குஞ்சரியேறிமெய்யெங்கணுர்துளைக்கமா
ரன்வளைக்கவவன்செங்ககக், கருப்புக்குஞ்சரிசாமிழிற்றுந்திங்கட்டு
டைக்குங்கலங்குவளோமன, விருப்புக்குஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவாவீர
னேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பொருப்புக்கும் சரியாக - மலைக்கும் சமாநமாக, புடைத்துளழும், புடைகொண் டெழாதின்ற, பூண்முலை - ஆபரணமணிந்த தனக்குளையுடைய - கன்னியீது - என்பெண்ணின்மீது, சர்ச்செய்ய - போர்செய்கற்கு, துருப்பு-சனதுராணுவத்துடனே, குஞ்சு அரிவறி - தென்றற் காற்றுகிய தேரிலேறி, மெய்எங்கணும் - சரீரமுழுதும், துளைக்க - பாணங்கள்தொளைக்கும்படி, மாரன்வளைக்க - மண்மதன் வளைக்க, அவன்செங்கை - அவனதுசெவந்த நையிலுள்ள, கருப்புக்கும் - கரும்புலில்லுக்கும், சரிசாரம் - எல்லாச் சாமங்களிலும். சிழற்றும் - சிழிலைச்செய்கிற, திங்கள்குடைக்கும் - சந்திரனாகிய குடைக்கும், கலங்குவனோ - மனங் கலங்குவனோ, மனவிறுப்பு - உள்ளன்பை, குஞ்சுகிராக்கிற்கு வைத்தவா - தெய்வவாயின் கணவனாகிய முருகன் நடவளரிடத்தில் வைத்தவனே, வீரனே - வீரமுடையவனே, வெங்கடேசுரனே, எ-று.

செவிவிடறல்.

21. அடிதங்கச்சிவிவனென்னமோசெரியாது சிந்தையயருகிறுளிந்தா, பிடிதங்கச்சிவிவகமியிநுந் துகம்பின்னதான்கொப்பிள்ளைமல்லேமயயல், தொடிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவரச் சுற்றென்றாசிகல்கொண்டோமரங்கண்டு, துடிதங்கச்சிவரம்பயங்கொட்டுமுத்திங்கனேவெங்கடேசுமெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அடிதங்கச்சி - அடிதங்குங், இவள்என்னமோசெரியாது - இவள்என்ன காரணத்தாலோசெரியமாட்டாது, சிந்தை அயருகிறுள் - மனஞ்சேருகிறுள், இத்தாபிடி, இத்தாபிடி, தங்கச்சிவியையி - இருந்த-தங்கப்பல்லங்கில் இருந்த, நம்பின்னதான்-நாது குழந்தைதான், கிரட்டின்னே அல்லோ-கிரட்டின்னையல்லவா, மயல்கொடிது - காமமயக்கம் கொடியது, துகம்ப - அச்சத்தோத்திலுள்ள, அச்சிப்பரிபோல் சென்று, அச்சிடப்பட்டோலப்போய், வர-அவாவரும்படி, சுடறு என்றான் - கொல்லென்றான், துடிதெண்ணிடம் - மறைகொண்டவருடைய, அமர்கண்டு - யத்தொசையாந்தது, அடி - குடிக்கிற, தங்கச்சிமையம் - தங்கப்பலிபோன்ற, புயம் - தோளே, கொட்டம் - தடக்கிற, உத்தூரனே - உயர்த்தவனே, வெங்கடேசுரனே, எ-று.

அச்சி - ஓருநிலும்புக்குறியைகள் வேகத்திற்கிறந்தனவென்பது பிரசித்தி.

தலைவிடறல்.

31. அரகதத்ததைதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பரத்ததைடித்தார்ப்பரித்துமே, துரகதத்ததைநடத்திடப்பாலுமென்றுவதனத்தைத்துனைத்துவிட்டான்கொண்ட, விரகதத்ததையெவர்தணிப்பார்பலர்மெத்தையீதினில்வைத்தனைவாய்மணி, மரகதத்ததையணியும் புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுமெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அர - அரனே, கதத்தை - கோவத்தை, மதன் - மண்மத னானவன், சிந்தைதன்னில் வைத்து - மனத்திலவைத்து, அம்பரத்தை அடித்து - கடலாகிய பேரிசையைக் கொட்டி, ஆர்ப்பரித்து - ஆரவாரித்து, துரகதத்தை நட

த்தி - தனக்குகுதிரையாகிய கிளியைபடத்தி, அம்பாலும் - பாணங்களாலும், என் - என்னுடைய, துவசனத்தை - இரண்டுநூற்றாண்டுகள், துளைத்துவிட்டான் - தொலைத்து விட்டான், வெண்டென் கொண்ட, விரகம் - விரகத்தாலுண்டாகிய, தத்தை - விபத்தை, எவர்தணிப்பார் - யார்தணிவிப்பவர், மலர்மெத்தைநீதினில்லைவத்து - புகழ்ச்சியைத் துன்புறுத்தி, அனைவாய் - தழுவுவாய், மணிமரத்தத்தை அணையும் - மரத்தகணியை மணிகின்ற, புயம்அசலா - புயமலையை யுடையவனே, வாசலா - ஆதிரனே, வெங்கடேசுரனே, எ-று.

தாயிரங்கல்.

11. அனங்கனப் பனந்தந்திதடமே பசந்தசுரவாடுவதல்லாலி
படக்கிநு, தனங்கனப்பனந்தாமாநிநிசு துறற்றலத்தின் பேர்க்கொடி
தாங்காதுபெற்றதாய், மனங்கனப் பனமின்போமிகுத்தந்தமாதர்
சொல்லும் வயசுக்கலக்காகிய, நினங்கனம்பனஞ்சேர்குதமாயினான்
வெங்கடேசுரமெட்டநரேந்திரனே.

இ - ள். மனங்கன - மன தன. அம்பு நனக்கம் - பாணங்கள் அனைக்க
ளே, கொட - பிரியமாகி, மரபசந்து - சீரம் பசுலகிறமடைத்து, அசந்து -
அயர்ந்து, வாசலல்லா - வாசலல்லால், வெண்டெ - இடைக்கு, இருதன
ம் - இரண்டு நூற்றாண்டுகள், துவசன - துளைவதாய் வந்தன, பனந்தாரன் - பனை
மலையை யுடையவனாகிய, துத்தி - வசிக்கின்ற, கல் - அழகான, த
லத்தின் படக்கொடி - இட துன்புறுத்தி கொண்டெனது, தாங்காது - தாங்
கமாட்டாது, மரபதம் - மனப்பனத்தையின கொடுத்த, கல் - கல்லா யிருக்கி
ன்றது, அம்பு - அம்பு, அனங்க - மனப்பனத்தைகள், மிகுத்து - மிகுகி
யாய், மின்போ - மனமுட்கிந்த மலலுகின்ற, அச்சம் - அழகுவாயந்த, மா
தர் - கொண்கள், கொலலும் - கொலலா இன, வசந்து - சித்தைக்கு, இலக்கு
ஆகிய - லட்சியமாகிய, மின் - என்படனனுவன், அங்கனம் - அவ்விடத்தில்,
மன்னஞ்சே - இலவண்டாக, துறம் ஆயினான் மாமம் மாயினான், வெங்கடேசுர
மெட்ட நரேந்திரனே, எ-று.

தாயிரங்கல்.

12. பாதவாவின மட்டலர்நீர்புய மாலைமாலையகற்றுவதாசடை,
பாதவாவின ஓசொல்லுந்துராகதமன்னைவாலைய யடக்குவதார்டலர்ச்சி
தவாவினத் தங்கந்தரமெறுஞ் செவிக்கோர்மொழி சொல்லிணைந்தி
டாய், போதவாவினங்காத்தருண்மாதவாபோசனவெங்கடேசுரெட்
டேந்தமே.

இ - ள். மாத - இப்பெண்ணினது, அவா - ஆசையானது, இன்ன - இ
த்தன்மையானது, மட்டுஅலர் - தேனோடு மலர்கின்ற, சின் - உனது, புயமலை -
தோளிணைந்த மாலையானது, மலை அகற்றுவது - இவளது சாம மயக்கத்தை

நீக்குவதாகும், அசு அடையாதவா - குற்றஞ் சேராதவனே, இன்னம் - இன்ன மும், துராகசம் சொல்லும் - வசவகளைச் சொல்லுகின்ற. அன்னை வாயை - தாயின்வாயை, அடக்குவது - அடங்கப்பண்ணுவது. ஓர் - யார், மலர் - மலர்களையுடைய, தீதம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, வாலி - சடாகத்திலுள்ளவந்து - சுக்கமே, அம் கந்தரம் - அழகிய கழுத்தாம், எனும் - என்று சொல்லுதற்குரிய, செல்விக்கு - என்பெண்ணுக்கு, ஓர் மொழிசொல்லி - ஒரு உறுதிவார்த்தைசொல்லி, அணைந்திடாய் - தழுவுவாயாக, போத - மிகுதியாக, ஆ இனம் - பசுக்கூட்டத்தை, காத்தருள் - காத்தரகலித்த - மாதவா - மாதவனே, போஜனே - போஜரஹனே, வெங்கடேசர எட்டேந்தரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

33. இருதனங்கனிக்குச்சி சிலபோற்புடைத்தெழுந்துவிம்மியிறுபாந்திடக்கயல், விருதனங்கனிக்குச்சிலவாங்கி மாவிகசுகொண்டுருவிப்பாயவாளியாற், பொருதனங்கனிவர்க்கமுண்ணுபன்மால் பூண்டிருக்கச்செய்தான்றமிழ்வாணர்க்கு, வருதனங்கனிலாபத்தருபன்னவாவாசவாவெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். இருதனம் - இரண்டு ஸ்தனங்களும், கன்னிக்கு - என்பெண்ணுக்கு, சில போல் - மலைபோல், புடைத்து எழுந்து - புடைகொண்டெழுந்து, விம்மி - பருத்து, இறுமாந்திட - செருக்கமாய் விருது - சேற்றொடி மாகிய விருதையுடைய, அனங்கன் - மன்மதன். நுக்கு சிலை - கரும்புவில்லீலை, வாக்கி - வளைத்து, மாவிகசுகொண்டு - மிகுதியாகிய வேங்குகொண்டெழுதி உருவிப்பாய - உள்ளே உருவிப்பாயும்படி, வாளியால் - புஷ்பாணத்தால், பொருது - போர் செய்து, அன்னம் - அன்னத்தையும், கனி வர்க்கம் - பழவர்க்கங்களையும், உண்ண மல் - உண்ணவொட்டாமல், மல்லுண்டிருக்க - காமமயக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும்படி செய்தான் - பண்ணினான், தமிழ் வாணர்க்கு - தமிழ்ப்புலவருக்கு, வரு - விரத்தியடைவதற்குரிய, தனம் - செல்வத்தை, கனிவாய் - மனவிரக்கத்தோடு, தரும் - கொடுக்கின்ற, மன்னவா - வேந்தனே, வாசவா - ஆந்திரனே, வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

34. என்னிலங்குச் சலராசராசருக்கேற்றதாமவரிங்கேவரநீபோய், முன்னிலங்குநங்காரியம்யாவதுமொழியென்றான்பைங்களிதான்மருவுவாய், நன்னிலங்குவலயத்தினீதெனநாட்டுந்தென்கருக்கோட்டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்குமணிமார்பனே திடீபோச்சனவெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். பைங்களிதான் - பச்சைக்கிள்ளி போன்ற என் பெண்தான், என் இல்லம் - என்வீடு, குச்சு அல்ல - குச்சுவிடல்ல, ராசராசருக்கு - அரசர்க்கு

சுருக்கு. ஏற்றது ஆம் - தருதியானதாகும், அவர்-வுச்சலைவர், இங்கேவர-இங்
கேவரும்படி, கீபோய் - கீ சென்று. முன்-அவர்க்கெதிரில், சில-சிற்பாய், அ
க்கு-அவ்விடத்து, கர்-காரியம் வதும்-கட்டாரிபம் முழுவதும், மொழி-சொ
ல்லு, என்ருள்-என்று சொல்லினார், தருவாய்-(அதலால்) நீவந்து அவனை
க் தழுவவாயாக, தருவலயத்தில், கமயில், கல் சிலம், கல்லசிலம், சுதுஎன-இது
வென்ற, காட்டும் - கீலைத்துத்துதந்நிய, அதன் தருக்கோட்டைக்கு - செற்கி
லுள்ள தருக்கோட்டையென்றது மூருக்கு, அதிபனே-வேல், நே, பொன் இல
ந்தும் - திருபுகர் விவந்துகிந்த, கணி மட்டினே - கொளத்துப் மணியணிந்த
மர்ப்பையடைவவனே, திட்ட - துண்ட - திட்டமான பொதுராஜனை, வெங்கடே
சுர எட்டேச்சுரனே, எ - து.

துக்க - இலைகளால் வடகாசிறுமுடி.

நல்லி கூறல்.

30. அரகராசன்கொண் ணோன்முலையனை விம்மவதிற்
மென்றாவமே, தரகராசன்கொண் ணிரா கனலுதுக்கிறுனந்தமாரற்கிம்
மாதநர், தரகராசன்கொண் ணொன்றெனையுணர்வாய் முலமென்ற
தோத், தரகராசன்கொண்துரத்தெ ளவராத்தரவெங்கடேசு ரெட்டேந்
தரனே.

இ - ள். அரகரா - தரகரா, கலக்கொண்ட புண்போல்-கீட்டெத்த புண்
ணையபோல, முலமென்ற - முலம்கொண்டபுணைகள், விம்ம-பருக்க, அதில்-
அதினிடத்துமாந்தாய் - வடகாசிறுமுடித்துயிசு, உதரன் - ராருகேதுக்க
கொன்றுகொண்டவன், அசு - உயர்வதையுடைய, தருவன் - சந்திரன், குளி
ரத்து - துளித்திடல், துண்ட - உருக்கிறான், கெருப்பைச் சிந்துகிறான், அந்த
மாரத்த - தந்தமனத்தறுக்கு, துண்ட - துண்ட - துண்டப்பெண்களும், தரகரா - தர
கரோ, மயல்குண் - மயல்குண்டான், கலகாசியா - கடலா, எண்ணப் புணர்
வாய் - எண்ணத்தழுவவாயாக, முலம் - மலம் - ஆதிமலம் (யென்றழைத்த,
தோத்திர - துதிமையுடைய, தரகரா - தரகரிலைய (யானையை), காத்த -
காத்தருளின, சந்திரகவர - சந்திராயுத்திலையுடைய மாலே, சிதரா - ஸூதர
னே, வெங்கடேசுர எட்டேச்சுரனே, எ - து.

செவிலி கூறல்.

31. கஞ்சரஞ்சப்பெடைபோலு மென்னடைகமலத்தாளிருக்கண்
ணினையானது, பஞ்சரஞ்சர்க்கரைவட்டுரைமுலைப்பருப்பதத்திலறுப
தத்தானொட்டான், வெஞ்சரஞ்சப்பிரமஞ்சகோளம் கமீதிருந்திந்த
மின்னுளமேவுவாய், வஞ்சரஞ்சப்பொருஞ்செயதோர்த்தண்டா வாச
வாவெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே.

இ - ள் மெல் நடை - மிருதுவாகிய நடையானது, கஞ்சர் - பிரமசேவரது, அஞ்சப் பெடைபோலும் - அன்னப்பெடையை நிகர்த்திருக்கின்றது, கமலம் தான் - தாமதமலர்போன்ற பாதங்கள், பஞ்சு-செம்பஞ்சுபோன்றது, இருகண் இணை ஆனது - பெரிதாகிய இரண்டு கண்கள், அரம் - அரத்தை நிகர்க்கின்றன, உணா - சொல்லானது, சர்க்கரை - சர்க்கரையையும், அட்டி - வெல்லப்பாசையும் நிகர்க்கின்றது: (இப்படிப்பட்ட இவளுடைய) முலைப்பருப்பதத்தில் - மலையோன்ற ஸ்சனங்களினால்து, அறுபதச்சான் - வண்ணகரணையடைய மன்மதன், வெம்சரம் - கொடிதாகிய பாணங்களை, தொட்டான் - பிரயோகித்தான், (ஆசலால்) சப்ரமஞ்சகோளகைநீது இருந்து - சப்ரமஞ்சகோளகைமேலிருந்து, இந்தமின்னுளை - இந்தமின் கொடிபோலவானை, மேலவாய் - தழுவுவாயாக, வஞ்சர் - வஞ்சகர், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, பொருள் - போர்செய்கின்ற, செயம் - வெற்றியையுடைய, சேகர்த்தண்டா-புயங்கலையுடையவனே, வாசவானே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

சப்ரமஞ்சகோளகை - வட்டக்கட்டில்.

சேவிலிகூலல்.

37. மாமனுக்குமகனுசுவர்க் காமனுக்கும்பெற்றுவனர்த்தவட்குங்கலைச், சோமனுக்குநினத்தாரக்குமஞ்சிமெய்சோரந்து வாடினன்சேர்த்துணவாயினி, தாமனுக்குநினிதாமரெட்டதருமனுக்குந்நபாரமுத்தேந்திர, பூமனுக்குஞ்சேகோதரனே திடபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ள் மா - திருமகளுக்கு, மன்னுக்கு - நாயகனாகிய விஷ்ணுவக்கு, மகன் ஆகவந்த - புல்லவனுந் சோன்றின், காமனுக்கும் - மன்மதனுக்கும், பெற்று வளர்த்தவட்கும் - பெற்று வளர்த்த தாய்க்கும், கலைச்சோமனுக்கும் - கலையுடைய சந்திரனுக்கும், இனத்தாரக்கும் - உறவினர்க்கும், அஞ்சு-பயந்து, மெய்சோரந்து வாடினன் - உடலயடுத்து வாடினான், (ஆசலால் இவனே) இனிசேர்ந்து அணவாய் - இனிக்கடித் தழுவுவாய், தாமனுக்கும் - சாமனென்பவனுக்கும், இனிய - இனிதாகிய, குமரெட்ட தருமனுக்கும் - குமரெட்ட தருமனென்பவனுக்குப், குமார முத்தேந்திரன் - குமார முத்தேந்திரனென்கிற, பூமனுக்கும் - பூபாலனுக்கும், சேகோதரன் - சேகோதரனே, திடபோசனே - திடத்தையுடைய போஜராஜசனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

38. என்னவானிதராகியமா நடையேலுமாமகள் காலொடுகான் மிகப், பின்னவானிதரானவறுவலா பிரமணிப்படிச் செய்தானென்றார்கள்வாய், கொன்னவானிதராகத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிற் கோதண்டம்வாங்கிய, மன்னவானிதரபுகழாகராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். என் அவா இது - என்ன ஆசைஇது, ராசியம் ஆம்நடை - ரகசியமாகிய இந்தக்கள வொழுக்கமானது, ஏலுமா - பொருந்துமா, மகன்-என்மகளுடைய, கால் ஒடுகால் - காலுடன்கால், மிடிமின்னவா - மிகுதியாகப் பின்னிக்கொள்ளவா, விது - சந்திரன், ரா - இரங்காலத்தில், அனல்தாவவா - நெருப்பைச் சிந்தவா, பிரமன் இப்படி செய்தான் - பிரமன் இப்படி பண்ணினான், ஒன்னார்கள் - பகைவருடைய, வாய் - வாய்கள், கொன்ன - குழறவும், ஆவி - அவர்களுயிராந்து, துறாதம் - நீண்டதாகிய, சென்றிசை - தென்றிசையில், குடிபடி - குடிபோறவும். னையில் - னையினிடத்து, கோதண்டம் - கோதண்டமென்னும் வில்லை, வாங்கிய - வளைந்த, யன்னவா - வேந்தனே, விதுரா - விதுரனே, புத்தூரோ - சந்தித்துப் பறப்பிடமா யிருப்பவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரமனை, எ - று.

சென்றிசை - மயபுரம்.

தோழியாங்கல்.

39. சொல்கக்காக்கொண்டமோகத்தி னுல்வருஞ்சோபதாபந்து
லங்கவென் றுட்நோ, விலங்கக்காபாரததாலும் பூத்தளிர்மையினைத்
தனாலல்லா வொப்பிவா, நலங்கக்காரிககக்காரிபோவ னிற்காளுமேநல்
வநா னையாமனம், மலங்கக்கால் கொண்டடர்பிமேல்வரும்வாசவா
வெங்கடேசுரெட்டேந்தானே.

இ - ள். மக்கள் - மலங்கல், மகன்மே - காண்வொண்டிருக்கிற, மோகத்தினால், மிடுங்கிநடத்தினால், வருட - உடையவின், சோபதாபம் - சோபதாபத்தை, இரங்கால் - சிந்தமிடருட்க, ஆக - அவ்விடத்துச்சென்று, சொல் - சொல்கக்காலும், என்னுட்க - என்று சொன்னவளுக்கு, வில்லங்கம் - துன்பத்தைச்செட்க, காமசந்தாலும் - மனமரடானத்தாலும், பூத்தளிர்-அழகிய தளிர்மையின, வாய் - வாயம், இளைந்தனர் - மெய்தனர், அல்லாமல் - அதுவல்லாமல், மடிஇல்ல - மனமில்லாத, கல் - அழகாகிய, அங்கக்காரி - அவ்வவர்க்கொடையவன், கக்காரி-இன்பத்தைச்செய்வவன், மேவ-அவனோத்தமுவு, இக்காளும் கல்லகர் - இந்த காளும் கல்லகாராகும், அடைமார் - பகைவருடைய, மனம்மலங்க - மனங்கலங்கும்படி, கால்வொண்டுஅடர்காலைக்கொண்டு கொல்லுகின்ற, பரிமேல்வரும் - குதிரைமே லேறிவருகிற, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்தானே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

40. சரந்தராதரங்கண்டாமதன்விடுத்தானெனது குழந்தைதனி
யேமாள், பரந்தராதரளக்கச்சிறுக்கும்பொற்பார்பயோதரபாரத்தைத்
தாங்கவே, உரந்தராதரவம்போற்றுவண்மருங்கொசியுமுள்ளம்வசியா
யணந்திடாய், புரந்தராதரணிக்கதிபா செயபூதரா வெங்கடேசுரெட்
டேந்திரனே.

இ - ள். மதன் - மனமதனுனவன், தராதரம் கண்டா - தராதரம்பார்த்தா, சரம்விடுத்தான் - பாணமேவினான், எனது குழந்தை - என்குழந்தையானவன், தனிபே - தனியாகவே, மால்பரந்து - ஆசை அதிகரித்து, ஆரா-அரணே, தரனக்கச்சு - முத்துக்கச்சினால், இறுக்கும் - இறுக்கிக்கடடுகிற, பொற்புஆர் - அழகுபொருத்திய, படியோதரபாரத்தை - ஸ்பந்தபாரத்தை, தாக்க - சுமக்க, உரம்தராத - பலத்தராத, ஆரவம்போல் - சுப்பம்போல், துவன் - துவளாசின்ற, மருங்கு - இடையானது, ஒசியும் - ஒடியும், (ஆசலால்) உன்எம்வசியாய் - (இவளது) மனத்தை வசைப்பாய், ஸ்ரணத்திடாய் - தழுவவாய், புரத்தரா - புரத்தரணே, தரணிக்கு அதிபா - துமிக்குஅதிபனே, செயபுதரா - ஐயமலையையுடையவனே, வெங்கடேச ரெட்டேந்திரனே, எ - று.

முத்துக்கச்சு - முத்துவேலையமைந்த கச்சு.

சேவிலிஹல்.

41. பிளக்குஞ்சரவங்கடாக் கொத்திப்பிடித்தததாக்கார்பெருப்பகையின்றிக்கா, லாஸிக்குஞ்சரபட்சிங்கமீது சென்றடிப்போல்வந்தடிக்குதுதாயென்ற, நீள்குதுஞ்சரசமபேசுநாச சிவண்ணைவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு, லாஸிக்குஞ்சரமேளிராகவா வாசவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். பெரும்பகை துணி - பெரும்பகையல்லாமலே, பிளக்குஞ்சுமயிற்றுஞ்சுகள், மால் - காலினால், உரவங்களை - பாம்புகளை, கொத்தி - மூக்கினால்கொத்தி, பிடித்த - பற்றி, தாக்குது - அடிக்கும், (அடிபோல்வந்த) ஆள்க்கும் - ஆரவாரம்கின்ற, சரம் - சரமம் எனது, நீள்குது - சிங்கத்தின்மேல், சென்று அடிப்போல் - சென்றடிப்போலமல்லவ, கா - பெற்றற்றற்றானது, வந்து அடிக்குது - என்றிதுவந்து மீட்டாநின்றது, தாயென்றலீல்க்கும் - தாயென்று சொல்லப்பட்டலீல்க்கும், சரசு - பேச்சுக்கூடச்சு - சரசுவார்த்தைகளுமுண்டாயின, இவள்கணையும் - இவள்கணைப்பா, காணும்கணவும் - காண்கின்ற சொப்பனமும், இங்கே - துப்படியும், ஒருவாஸ்க்கும் - ஒப்பற்றவாலியின்மீதும், சரம்வலிய - பாணம் பிரயோகித்த, ராகவா - மாகவன, வாசவா - இர்திரனே, வெங்கடேசரனே, எ - று.

சேவிலிஹல்.

42. அராவுக்கேகணையே செவியெனபரதல்ல பெற்றவனைக்கே மின்னரும்வம், பராவுக்கேகணையே குழலாக்கியபண்ணுக்கேநொந்த பெண்ணுக்கிரங்கியின், நிராவுக்கே கணையேற்சென்றிருந்து நல்லின்பலீலைசெய்தன்பாய்மருவுவாய், பராவுக்கே கணையேவியராகவா வாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். அராவுக்கே - பாம்புக்கே, கணையே செவி என்பர் - கண்ணையே செவியாகக் கொண்டிருப்பதென்பர், அது அல்ல - அதுசரியல்ல, பெற்ற

அன்னைக்கே - பெற்றதாய்க்கே அஞ்சன்மை உள்ளது, மின்னாகும் - மாதரும், வம்பர் - வம்புக்காரர்கள், ஆவச்சே - புகைகூடுக்காவே, நண்ணையே-மூங்கிலையே, குழல் ஆக்கிய - குழல் செய்த, பண்ணுக்கு - இராகத்துக்கு, நொந்த - மனம்வருத்தின, பெண்ணுக்கு இரங்கி - இந்தப் பெண்ணுக்கு இரங்கமுற்று, இன்று இரவுக்கு - இன்றிரவில், எது - எப்போது, அண்ணமல் சென்று இருந்து - சமனத்தின்றிது போயிருந்து, கல் இன்பம் - கல்சுகந்ததைத் தருகிற, லீலை செய்து - மனத்த லீலைகளைச் செய்து, அன்பாய் வருவாய் - அன்போடு தழுவுவாய், மரலுக்கு - ஏதிராமதக்கின்றிது, கலா எவிய - பாணம் பிரயோகித்த, ராகவென - வாசல - ஆத்திரக்கா, மெவச்சிவகரக்கா, எ - து.

850. 11. 11. 11. 11.

43. அல்லாஹ் தூதர்களைப் பின்னாலாக வைக்கத்தானைய
தாக்கூசித், டெல்லாஹ்ம ஸ்விட்டாஹ்மேதேஹிஸ்திந் துமாலயத் துத்
புதுந் தேதன்மக, விஸ்வாஹ்விஸ்தன்மகத் துமாலயத் துமாலயத் துமாலயத்
டுமீநின்னெமலுமக, துமாலயத் துமாலயத் துமாலயத் துமாலயத் துமாலயத்
வெங்கடேசுமே, டேக்கிஸ்திந்.

[illegible]

தமிழ்நாடு.

44. தமிழ்க் கவிஞர் முல்லைதிரண்டேமகன் சகலமயவில்கை மணந்தான்
குழுமுதமென், மழிக்கனில்கை பொடியுணிகந்தர்சோர்த்தணியவில்கையதற்
குழுன்மாரன்போர், முடிக்கனில்கை வளைத்தாற்றுமுந்நைததான் மோகன்
தாங்கவு முற்றுவதொன்னுந்நடி, துடிக்கனில்கைவளைக்குமகோரவுத்துங்
கனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ஈ. முலை திரண்டு தடிக்கவில்லை -சுணக்கள் திரண்டு பருக்கவில்லை, மகள் - என்பெண்ணைவள், சுணைபயில்லை - பக்குவமடையவில்லை, மணந் தான் - பரிமாந் தான், குழுகுமென்று அடிக்கவில்லை - குழுகுமு என்று வீசவில்லை, பொடி - கதம்பப்பொடியையும், புனுகு - புழுக்கையும், அத்தர் சேர்த்து -

அத்தருடன் கலந்து, அணியவில்லை - பூசவில்லை, அதற்குமுன் - அதற்குமுன்
னே, மாரன் - மன்மதன், போர்முடிக்க - போனா முடிக்க, இல்லைவளைத்தால்-
வீட்டைவளைத்தானால், குழந்தைதான் - என்பெண்தான், மோகம் தாங்க-
மோகத்தைப்பொறுக்க, முடியாது - முடியாது, ஒன்றா-பகைவர், துடிதுடிக்க-
மிகவும் துடிக்கும்படி, வில்லை வளைக்கும்-வில்லைவளைக்கிற, அகோர - உக்கிர
னே, உத்துங்கனே - உயர்ந்தோனே, வெங்கடேசரெட்டேந்தரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

45. மஞ்சலக்கணங்கன் பற்றுவேகட்டிமருவுதற்குளவானவத்திருக்
க்குநான், அஞ்சலக்கணலார்க்கேதெரியுந் தவனோவடங்காதிரங்கா
தவன், நெஞ்சலக்கணப்பெற்றியின் வெண்ணையாநிலில்வந்து கல
விசெய்வாயையா, பஞ்சலக்கண முத்திரிழாகரபாஷிதா வெங்கடேச
ரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். மஞ்ச அலங்கு - அழகு விளங்குகின்ற, அணங்கு - தெய்வப்பெ
ண்போல்பவன், அன்பு உர - அன்புமுகும்படி, சுட்டிமருவுதற்கு - சுட்டித் தழு
வுதற்கு, உள் அவா வைத்து இருக்கும் நான் - மனவிரும்பம் வைத்திருக்கும்
நான், அஞ்ச - ஐந்து, அலக்கண - அவளுடைய ஆண்பம், நல்லார்க்கே தெரி
யும் - மாற்றத்தெரியும், கின் ஆவல்லா - அடங்காது - உன் ஆசையோ தணி
யாது, இரங்கா - இரக்கமுண்டாகா, வல்கெடுசு அல்ல - கடிநமனமல்ல,
கணப்பெற்றியின் - கண்ணாலத்தில் வெண்ணையம் ஆம் - வெண்ணையோலு
ருகிவிடும், சிலவிலவந்து-சிலவிலவந்து, கலவிசெய்வாய்-புணர்ச்சி செய்வாய்,
ஐயனே—, பஞ்சலக்கணம்-பஞ்சலக்கணங்கனோடு கூடிய, முத்தமிழ் - முத்தமிழ்
முக்கும், ஆகரபாஷிதா-பிரப்பிடாமம் வசுக்கிறவனே, வெங்கடேசரனே, எ-று.

தாயிரங்கல்.

46. சத்திக்கும்பணி கக்கையினான் பெற்றதநயன்போர்க்கு நிறய
மின்னாச்சு, மத்திக்கும்பணியாய் கரைத்துச்சரமாரி பெய்யவேன்
மானுரைத்தானுரைக்கத்திக்கும்பணிசோரந்ததுங்காண்கொள்காதல்
திரவிப்போதனைவாயையா, எத்திக்கும் பணிவேந்தமகாபண்டலேச
ராவெங்கடேசரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். சத்திக்கும் - ஒலிக்கின்ற, பணிலம் - சங்கையேந்திய, கையி
னான் - கையை யுடையவனாகிய திருமால், பெற்ற - ஈன்ற, தநயன் - புத
ல்வனாகிய மன்மதன், போர்க்கு - யுத்தத்துக்கு, விரயமின்னாரைசுமத்தி - வஞ்
சுத்தையுடைய மாதரைச் சுமப்பித்து, கும்பு அணியாய்விளைத்து - கும்பாக
வும் வரிசையாகவும்சோடித்து, சரமாரிபெய்ய-பாண மழையைப்பொழிய, என்
மான், என்பெண்ணானவன், உரைக்க - பேச, திக்கும் - குழறுவான், பணி
சோர்ந்ததும் காண்கிலான் - ஆபரணம் கழன்றதையும் நோக்கிலன், காதல்தீர-
இவளுடைய ஆசையடங்கும்படி, இப்போது அணையம் - இப்பொழுது தழுவ

வாய், ஐயா - ஐயனே, எத்திக்கும் - எந்தச் திசையிலுள்ளாரும், பணி - வணங்குகிற, வேந்த - அரசனே, மகாமண்டலேசுவரா - மகாமண்டலேசுரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலி கூறல்.

47. தனதுமெய்க்குமாரையானதுதழலிறைக்குந் தனச்சுமையாலிடை, மினதுமெய்க்குந் துவநுநிர்மாரனத்தோனகைக்கும்வெகுமிச்சநானுண்மை, சொனதுமெய்க்குமான் பொற்பதாம் புயந்தொழுந்தொழிப்பன்குமாரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுமிர்த்துணைவாகழ்வாசவாலெங்கடேசுரேட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மலர் அணையானது - புட்பபசுமையானது, சுனது மெய்க்கு - தன்னுடம்பின்மேல், சுழல்விறைக்குந் - செருமணவீசும், தனச்சுமையால் - தனங்கனின் பளுவிலால் - மின்னது இடையர் - மின்னொல்வானது இடையும், எய்க்கும் - இளைக்கும், துவநுந் - துவாரநிற்கும், இம்மான்-இந்தப்பெண், அந்தமேகனைக்கும் - அந்த மேகனையைப்பார்க்கிலும், வெகு மிச்சம் - மிகவும் அதிகம், நான் சொன்னது உண்மை - நான் சொன்னதுமேல், குமரன் - முருகக்கடவுளுடைய, ஸ்பான் - அழகாகிய, மதவ அம்புயம் - பாத்தாமரையை, தொழும் - வணங்குகிற, விதாழ்வான் - விதாண்டுகிட, குமாரெட்ட பாண்டியன் - குமாரெட்டபாண்டியனுடைய, மனதுமெய்க்கும் - மனம் மெச்சுகின்ற, உயிர்த்துணைவா - உயிர்ப்பாசனே, புத்தவாசவா - சித்தியையுடைய இந்திரனே, வெங்கடேசுரேட்டேந்த்ரனே, எ - று.

செவிலி கூறல்.

48. இட்டங்கட்டியவாறே அல்லாது சிந்தையிதெல்லாஞ்சுவாமி, திட்டங்கட்டியபரஞ்சயாற்செய்தகித்தமஞ்சுத்திற் சேர்வாந்நினஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியங்கத்குருக்கிவ்நராமணனைவென்றன் புவைத்தவன் மம்பிக்குப், பட்டங்கட்டிய ராமபவரச பாஷிதாவெங்கடேசுரேட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். இட்டம் கட்டியவாறே அல்லாது - இஷ்டமான வழியேயல்லது - வேறு சிந்தைஇல்லை - வேறுமனக்கவலையில்லை, இது எல்லாம் - இதுமுழுதும், சுவாமி அதிட்டம் - சுவாமி அதிஷ்டமேயாம், கட்டி அபரஞ்சியால் செய்த - தங்கக்கட்டியாற் செய்யப்பட்ட, சித்ரமஞ்சுத்தில் - ஆச்சரியகரமான கட்டிலில், சேர்வாய் - (இவளைக்) கூடுவாய், தினம் - நாள்தோறும், சட்ட வட்டம் - சட்டவட்டமாக, கள் - கள்ளை, தியங்க - மயங்கும்படி, குடிக்கின்ற - குடிக்கிற, ராவணனைவென்று - ராவணனைசெயித்து, அவன்தம்பிக்கு - அவன்தம்பியாகிய விஷ்ணுன்மேல், அன்புவைத்து - தயைவைத்து, பட்டங்கட்டிய-பட்டங்கட்டின, ராமா - ஸ்ரீராமனே, நவரச பாஷிதா - நவரசமொழுகப் பேசுவோனே, வெங்கடேசுரேட்டேந்த்ரனே, எ - று.

ராகுஸர்க்குடியிற் சிறந்தோராதலால், “கட்டியங்கக் குடிக்கின்ற ராவணனை என்முர்.”

நற்றயிரங்கல்.

49. பருதியானவரிடாறுபேருங்கோபாக்கினிமிஞ்சிவநவது போ
ன்மதி, வருதியானதாற்காற்றேனென்றோயோமவடிநாந்துபெற்றேனி
ந்தப்பின்னைய, ஒருதியானபருதியிப்போலுதித்துமோகத்துக்கு
ள்ளாகினோயா, குருதியான பறவாதவாபகற்குக் கொற்றவாவெங்கடே
சுரெட்டேந்தாளே.

இ - ள். பருதி ஆனவர் - நுந்மரணவர், காறுபேருந் - பன்னிரண்டு
பேரும், கோபாக்கினிமிஞ்சி - கோபகொப்பு அதிகாரத்து, வருவதுபோல் -
வருதல்போல, மதிவநது - சந்திரன் வருகின்றது, யான் - நான், அசற்கு -
அதற்கு, ஆற்றேன் என்றல் - மகிப்பினென்றல், ஐயா - அர்ச்சு, மலர்
இருந்து - வெகுதூரம் மலம்பலிருந்து, (பிரகு) இரம் பின்னையப்பெற்
றேன் - இச்சர் குழந்தையைப்பெற்றேன், ஒருதியான - நுந்மரணவாயா, மலர்
குலசிப்போல் - மலர் குலசிப்போல், உதித்த - தோன்றி, மோகச
துக்கு உள் ஆகினான் - மோகத்துக்கு உள் பட்டவனானான், ஐயா - ஐயனே,
குருதியான பறவா - குருத்தயானை பறவாசுவனே, பகற் கொற்
றவா - கற்றதியையடைய அரசனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்தாளே, ஏ - டு.

சேவியங்கல்

50. அப்பாமமுனி யாய்முன்க்கண்காச் சக்லடைக்கண்ணகவ
னங்கனையச்சொர்ண, விப்பாமமுனிநுத்தபடிக்க கம்பமேனிபாகலைச்
யானியிலவாயா, கப்பாமமுனிசம்பவந வந்துதற்காத்தவாவெகு நேர்
த்தியதார்த்திழ்க், குப்பாமமுனிபோலவந்ததித்தவாகொற்றவாவெங்
கடேசுரெட்டேந்தாளே.

இ - ள். அப்பா - அப்பா, பகற்கா - பகற்காண், முனிவனாய் - கோ
வக்கொன்றி, முலைக்கண்ணா - முலைக்கண்ணை, கல்லைடைக்கண் ஆக - சல்
லடைக்கண்ணாகும்படி, அப்பா - அப்பா, (அறனா) மேனி - இவளுடம்பு, சொர்ண விப்பமா-ஸ்வண்ண பம்பப்போல, முன் இருந்த
படிக்கு - முன்னிருந்த பிரளமம், இலலை - இலலை, இவன் - இந்நப் பெண்
னைவன், மாகலைக்காணி - பெரிய கலைநானமுள்ளவன், ஐயா - ஐயனே, கம்
பம் - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்படுகிற, மாமுன் - கணேத்திரனென்னும் யானைக்கு
முன்பு, இசம்பெறவந்து - காமுண்டாகவந்து, சற்காத்தவா - சற்காத்தவனே,
வெகு நேர்த்தியது ஆம் - வெகு அழகியதாகிய, தமிழ் - தமிழுக்கு, மாகும்ப
முனிபோல் - பெருமையுள்ள கும்பமுனிபோல, வந்து உதித்தவா-வந்து அவ
தரித்தவனே, கொற்றவா - அரசனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்தாளே, ஏ - டு.

கம்பமா - சாதியடையடுத்து சின்றது, குடத்திற் பிறந்ததனால் அகத்தி
யர்க்கு கும்பமுனியென்னும் பெயருண்டாயிற்று.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவர் பாடல்.

திருக்குடந்தை ஈச்சராமேஸ்வர பாடியது.

1. சின்னபடியளக்குகிலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையிச்சரங்கு - கொன்றுக்
குறைக்குமறையிந்தாரொன்றதனக்கென்னோ
அறக்குமறையியரவர்.

இ - ள். குடந்தை ஈச்சரங்கு - திருக்குடந்தையி லெழுந்தருளியிருக்
கும் சிவபெருமானுக்கு, சின்ன படியளக்கும் - சிலைத்திருந்து படியளக்கின்ற,
சீலக்கொடிகள் இரண்டு - இரண்டு சீலக்கொடிகள், என்னும் உள ஆம் - எக்
காலத்தும் உள்ளனவாம், அவர் - அந்தச் சிவபெருமானவர், ஒன்றுக்கு - ஒரு
கொடிக்கு, உடைக்கும் துறை ஈச்சர் - சொல்லப்பட்ட அணைப்பங்கைக் கொடு
த்தார், ஒன்றைனுக்கு - ஒருகொடிக்கு, என்னோ - யாதுகாரணத்தாலோ, அணை
க்கும் அணை ஈயார் - அணைக்கையையும்கொடார், எ - று.

சீலக்கொடிகள் இரண்டாவன - சீலசிறமுள்ள கொடிபோல் வாளாகிய
உமாதேவியும் சீலசிறமுள்ள கொடிமாகிய திருமாலும். படியளத்தலாவது -
முறையே சுராரிசெல்லுகொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வழுவா
மல் செய்து உயிர்களைக் காத்தலும், புதியை பாளத்தலும். குடந்தையிச்சரர் -
குடம்பேச்சரர். அணையிந்தார் என்பதற்கு மறுத்து திருமேனியில் அணைப்பாங்கை
யிந்தாரென்றும், அணைக்கு மறையியர் என்பதற்கு நாற்பங்கையும் கொடார்
என்றும் காலையும் ஈயார் என்றும் பொருள் கொள்க. கால் - திருவட இதனை
ஈயாதிருந்தது வராகவருக்கொண்டு சீலத்தைக் கிழித்துச் சென்றபோது.

சிதம்பரேச்சராமீது பாடியது.

2. எடுத்தசன்னங்கடொறுமீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கட்டில் - அடுத்தமணிப்
பைநாகணை துயில்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதாம்
மன்னுசிதம்பரதேவா.

இ - ள். மன்னு - இறைவனே, சிதம்பரதேவா - சிதம்பரதேவனே, எடுத்த
தசநங்கன் தொறும் - காணெடுத்த பிறவிக்களேதோறும், என்றெடுத்த தாய்மார் -
எண்ணப் பெற்றெடுத்த தாய்மார், கொடுத்த முலைப்பால் அனைத்தும் கூட்டில் -
எனக்குக்கொடுத்த முலைப்பால் முழுதும் ஒன்றாகச்சேர்த்தால், அடுத்த மணி
பைநாகணை துயில்மால் - ஏற்ற மணிச்சமுள்ள படத்தையுடைய சரப்பசயநத்
தில் சித்தினைசெய்கின்ற திருமாலின், பால் ஆழியும் சிறிது ஆம் - பாற்கடலும்
அளவில் குறைவாகும், எ - று.

கூசு பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவர் பாடல்.

நான் உண்டதாய் முலைப்பால் பாற்கடலினும் அதிகமாகும் என்பதற்கு
நானெடுத்த பிறவி ஈனாக்கு ஒரெல்லையில்ல யென்பது நருத்து.

திருமறைக் காட்டுகி சிவபெருமானீய்து பாடியது.

தாய் கூறல்.

3. பாணியிலே புள்ளிமான் பாகத்தோபச்சமான்
வேணிதனிலேயோர் வெள்ளைமான் - காணாமலர்ச்
செய்மாணவந்திருநறைச்சாட்சேரே
எம்மாணுக்கேந்கேயிடம்.

இ - ள். காணும் - காணப்பட்டகிற, மால் - தாமரைமலரில் வசித்திற, செம்
மான் - திருமகன், உலவர் - உலாவகிற, திருநறைக்காட்சேரே - வேலாரணியே
ச்சுரரே, (உமக்கு) பாணியிலே புள்ளிமான் - இடத்தில் யிலே புள்ளிமானிருக்
கின்றது, பாகத்தே பச்சைமான் - பாகத்தில் பச்சைமானிருக்கின்றது, வேணி
தனிலே ஓர் வெள்ளைமான் - சடையிலே ஒரு வெள்ளைமானிருக்கின்றது, (இப்
படியிருக்கிறபோது) எம்மாணுக்கு இடம் எங்கே - எமது பெண்ணுக்கு இடம்
எங்கேயமைப்பீர், எ -று.

புள்ளிமான் - பாகத்திலுண்டானமான், பச்சைமான் - உமாஜேவி. வெள்
லைமான் - கண்ணை. திருக்கு கிறும் வெண்மையாகலால் வெள்ளைமான் என்றார்.
வெள்ளமான் என்றும் பாடம், பொருள் கண்ணையாகிய பெண்.

சொக்கநாதரீதியு பாடியது.

4. வரன்பணிந்தாலவனென்போபபாசம் குரலரிவயன்
தரன்பணிந்தாலவன்றன்றையே சொல்லுதாரணியுண்
டரன்பணிந்தாலவன்கண்டேணபரிந்துபரிந்துவைக்கும்
நரன்பணிந்தால்வனக்கார்சொல்லுவார் சொக்கநாதர்க்கே.

இ - ள். சொக்கநாயகர்க்கு - சொக்கநாயகரை, வரன்பணிந்தால் - விண்
னுலகத்தார் வணங்கினால், (அதற்கு) அவன் என்பே உணாக்கும் - அவனணிந்
திருக்கும் எலும்புமலையே காட்சிசொல்லும், மலரில் அயன் தான் பணிந்தால் -
தாமரைமலரில் வசித்திற பிரமன் வணங்கினால், அவன் தன் தலையே சொல்லும் -
அவனது தலையாகிய சபாலமே காட்சிசொல்லும், தாரணி உண்டான் பணிந்
தால் - உலகத்தை புண்டவகுமி திருமால் வணங்கினால், அவன் கண்ணை
பரிந்து பரிந்து உணாக்கும் - அவனது கண்ணை விரும்பி விரும்பிச் காட்சிசொ
ல்லும், நான் பணிந்தால் - நான் வணங்கினால், எனக்கு ஆர் சொல்லுவார் - என
க்கு யார் காட்சிசொல்லுவார், எ -று.

சொக்கநாயகர் அணிந்திருக்கிற எலும்புமலையால் தேவர்களால் வணக்
கப்படுதற் குரியனென்பதும், கையிலுள்ள பிரமகபாலத்தால் பிரமனால் வணக்

பலபட்டடைச் சொக்கநாதபட்டலவர் பாடல், நுகுநி

சப்படுசற்குரியனென்பதும், திருவடிகிலுள்ள கண்மலரால் திருமாலினால்
நகப்படுசற்குரியனென்பதும் விளங்கவில்லை. நான் வணங்குதலை விளக்கு
வோர் யார் என்பது கருத்து.

இறைவனணித்திருக்கும் பாம்புமுதலியவற்றை யிர்த்தல்.

6. மெய்க்கேயவழியும் பணிசெய்யென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவேண்டி விரையெய்யநேசர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயம்குநுக்கிடத்தொடராமங்கனாவொக்கும்
சொக்கேதார்பாதநாதக்கிடெழுபாதநாதசொல்லுங்களை.

இ - ன். மெய்க்கே - ஜனியம் பணியே - திருமேனியிலணியும் பாம்பே,
என்பே - எழுந்திலணிந்த எழுந்திலையே, முடிமால் கிடந்த கொக்கே - சிர
சுண்டெல்லாங்கிம்மகாந்திரசே, வெள்ளை - பிறையே - வெள்ளியவளைவாகிய
பிறையே, அணைக்கேந்த கொங்குபுலியே - முணைக்கேந்த கொடிய புலித்
தோலே, அமரம் - அங்குமேலேயே, உமக்குக் கிடைத்த உபாயங்கள் ஆ - உமக்
குக்கிடைத்த உபாயங்கள் வியக்கச்செய்தன, கொக்கேசா பாதநதை - சொக்க
நாதரது திருவடிகை, கிடந்த உபாயத்தை - சேருமுபாயத்தை, எமக்கும் சொல்
லுங்கள் - எங்களுக்குமென்பல்லுங்கள், எ - று.

சொக்கநாதமீது நீக்காஸ்தியாகப் பாடியது.

7. தாண்டித்திரிபுவிவடையேறி போடொன்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கவிடக்காலந்தாண்டல்விருப்பிற்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலிவடையேறாமதுமறக்கரசிருந்து
பாண்டித்துறத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே.

இ - ன். தாண்டித்திரியும் விடையேறி - துள்ளித்திரிகின்ற இடபத்தின்
மீதேறி, ஒரு - ஒன்று தாங்கி - ஒரு சட்டையெடுத்தி, பிச்சைவேண்டி - பிச்சை
யேற்றுண்டு, கலியுக காலம் தாளாமல் - கலியுக காலத்தைக் கழிக்காமல், சொக்
கர் - சொக்கநாதர், தாண்டித்தொழிலி வட்டு-ஆண்டிவேலைபவிட்டு, ஐயோ-
அந்தோ, மதுரைக்கு அரசு இருந்து - மதுரைக்கரனாரிருந்து, பாண்டி துணை
தனம் செய்து - பாண்டிநேசரது துணைத்தனம் பண்ணி, பிரம்படி பட்டனர்-
பிரம்படியும் பட்டார், எ - இவசன்னபரிதாபம், எ - று.

தீரக்காந்தைச் சிவபெருமான்மீது பாடியது.

7. ஆகத்திலையொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவடன்
பாகத்திலையொன்றுகொண்டாவவன்மற்றைப்பாதிமுன்
தேகத்திற்பாதிபுஞ்சேர்த்தாலிருவருண்டேசியனை
ஏகத்திராமலிருப்பாய்களந்தையுமென்னெஞ்சமே.

10. பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்பலவர் பாடல்.

கு - ன். சிவனே - சிவபெருமானே, ஆகத்திலே ஒருபாதி - திருமேனியில் ஒருபாதியை, என் அம்மைக்கு அளித்து - என்னம்மையாகிய உமாசேவிக்குக்கொடுத்து, அவள் தன்பாகத்திலே - அவளுடைய பாகத்திலே, ஒன்று கொண்டாய் - ஒருபாகத்தை வாங்கிக்கொண்டனே, அவள் மற்றைப்பாதியும் - அவளது மற்றைப்பாதியும், உன் சேகத்தில் பாதியும் - உன் திருமேனியிற் பாதியும், சேர்ந்தால் - கூடினால், இருவர் உண்டே - இருவர் உளரே - (ஆதலால்) ஏகத்து இராமல் - ஒன்றாயிராமல், களந்தையும் என் நெஞ்சும் - களந்தைப்பதியிலும் என்மனத்திலும், இருப்பாய் - வீற்றிருப்பாயாக, -எ -று.

இதுவுமது.

8. துணையானநாரிபுவியையெல்லாம்பெறுந்தொல்லவடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாபெடுத்துண் ணுங்கைச்சிலைகள்
அணையாகநின்றபுவியினைத்தாங்குமென்றாஸீனியான்
பணையார்களந்தைப்பதியார் செவ்வையென்பன்னுவதே.

கு - ன். துணை ஆன நாரி - மனைவியாகிய உமாசேவி, புவியையெல்லாம் பெறும் - பூரிமுழுதையும் பெறவான், தொல்லை வடிக்கணை ஆனது புவியெல்லாம் எடுத்து உண்ணும் - பழையாகிய வடிச்சலமைந்த அம்பானது பூரிமுழுதையும் எடுத்துவிழுங்கும், கைச்சிலை - கைவல்லானது, கல் அணையாகநின்ற - கல்லணையாயிருந்து, புவியினைத்தாங்கும் என்றால் - புவியைச்சாங்குமாயின், இனி - இனி, யான் - நான், பணை ஆர் - கழனிசுள் சிறைந்த, களந்தைப்பதியார் செவலை - திருக்களந்தைப்பதிச் சிவபெருமானாருது செயலை, என்பன்னுவது - என்னென்றெடுத்துச்சொல்லுவது, -எ -று.

துணையானநாரி - மனைவியாகிய உமாசேவி, கணை - திருமால், கைச்சிலை - மேருமலை.

சொக்கநாதர் யானவாகன மீதேறி யுலாவாத்

தாச்சித்துப்பாடியது.

9. முன்னுணைகூப்பிடவாடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னுணையேறியிருப்பாணைப்பூழியன் கைக்கரும்பைத்
தின்னுணையென்றுகல்லாணைக்கிட்டாணைத்திருமதுரை
மன்னுணைவீதியிலேறிவந்தானைவணங்குதாமே.

கு - ன். முன் ஆணை கூப்பிட ஒடிவந்தானை - முற்காலத்தில் (கஜேந்திரனென்னும்) யானையழைக்க ஒடிவந்தவனும், முளரிமலர் பொன்னுணை - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற திருமகளை யுடையவனுமாகிய திருமாலாகிய வாகநத்தின்மீது, ஏறியிருப்பாணை - ஏறியிருப்பவனை, பூழியன் கைக்கரும்பை - பாண்டியன் கைக்கரும்பை, ஆணைதின் என்று - ஆணையேதின்பாபென்று, கல்லாணைக்

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்பிலவர் பாடல். நகூள்

கு ஓட்டானை - கல்லானைக்கு உண்பிச்சவனை, திருமதுரை - திருமதுரையின், வீதியில் - தெருவில், மண் ஆனை எறிவந்தானை - சிலைபெற்ற யானைமீதேறி உலாவந்தவனை, வணங்குதும் - (எண்டு) வணங்குவோம், எ - று.

திருச்சிகாழிச் சிவபெருமானை நற்புயிர்த்தல்.

10. நமக்கின்றொருவரநீர்தமலேண்டுநலந்திகழ்குந்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சாயுள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற
கிலமக்குந்நிறைநயயனித்தாவதற் குமிநர்ப்பிசேபோம்
உமக்குந்தலைச்சுமைபோம் பெருங்கண்டா னுமுயிர்பெறுமே.

இ - ள். நலம் திகழ் - அழகு விளங்குகின்ற, குங்குமக் - கொங்கைபாகத்
து - குங்குமக் குழம்பணி - ச - சுனங்களைப்போலப் உமாசேவியை ஒருபாகத்துக்
கொண்டு, கொச்சை உள்ளீர் - திருச்சிகாழியில் வெழுந்தருளியிருப்பவரே, இன்
று - இப்பொழுது, உமக்கு - ஒருவரம் சுரேவனிடம் - எமக்குநீர் ஒருவரங்
கொடுக்கவேண்டும். (என்னொளின்) கொடுங்கோள் றரவிற்கு - (உமதுசிரத்
திற் கட்டப்பட்டிருக்கிற) கொடுமைபட வலியுள்ள பாய்ப்புக்கு, இமைக்கும்
பிறையை நூர் - சூலம் - பிரளயத்திற் பிறையைச் கொடுத்தால், அசற்கும் இரு
ம்பிசேபோம் - அந்தும் விடுவதற்குநீர்து, உமக்கும் தலைச்சுமைபோம் - உமக்
கும் தலைப்பாரம் போகும், எங்கள் பாலும் உயிர்பெறும் - எங்கள் பெண்ணும்
உயிர்பெறுவான், எ - று.

உமது சிரத்திலிருக்கிற பிறைச்சத்திரனைப் பாய்ப்புக்கு ஊட்டிவிடும் என்
பதற்குத்து, “அழலம்வண் மதியைச் சல்லாசுவனை முடிசூடெம்மாது தருக்கு
றக்கே” என்றார் பிறரும.

சொக்கநாதந்திரா பாக்கியமெல்லாம் சொக்கநாயகியாரால்

வந்ததே யாமென்று பாடியது.

11. ஆனையுரித்தும தடனைப்போர்த்திட்டையும்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்று வாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பாணபிடித்தமுகுர்த்தத்தினால்வந்தபாக்கியமே.

இ - ள். ஆனை உரித்தும-யானையை யுரித்தும், அதன்தனை போர்த்திட்டு-
அதின்தோலைப் போர்த்தும், அடியும்பட்டு - அடியுமுண்டு, மானம் அழிந்து -
மானங்கெட்டு, அங்கு இரத்தே திரிந்த மதுரைச்சொக்கர் - அவ்வாறே இரந்து
திரிந்த மதுரைச் சொக்கநாதர், ஞானம் மிகப்பெற்று வாழ்வதெல்லாம் - ஞா
னத்தை மிகுதியாகப் பெற்று வாழ்வதெல்லாம், சொக்கநாயகியாள் பாணபிடி
த்த முகுர்த்தத்தினால் வந்த பாக்கியமே—, எ - று.

அடிபட்டு என்றது வையையாற்றங்கையில் மண்சுமக்க வந்தபோது பிர
ம்படி பட்டதைக் குறித்தது, சாக்கியர் கல்லாவெறிந்ததையும் குறிக்கும்.

உகுகி பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாடல்.

திருநெல்வேலி வடிவாடீயரையின்மீது பாடியது.

12. ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லெண்பீதான்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவர்கொஞ்சம்மேலேயினித்தந்தம் [ல்
வேய்முத்தரோடென்றுகறகளைல்லாமெல்லெல்லச் சொன்ன
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமோநெல்வேலிவடிவன்னையே.

இ - ள். நெல்வேலி வடிவன்னையே - திருநெல்வேலியி லெழுந்தருளிய
வடிவாம்பிகையே, ஆய்முத்துப் பந்தரில் - ஆராய்ந்தெடுத்த முத்துக்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தலில், மெல் அண்ணீது - மென்மையாகிய சமரத்தின்
மீது, உன் அருகு இருந்து - உன்னருட்க யிருந்து, நீ முத்தம் தா என்று - நீ
முத்தம் தருகவென்று, அவர்கொஞ்சம் வேளையில், அவர் கொஞ்சுகிற சமயத்
தில், நித்தம்சித்தம் - நாள்தோறும், வேய்முத்தரோடுவிந்நிமுத்தரோடு, என்
ருறைகள் எல்லாம் - என்னுறைகள் யவும், மெல்லமெல்லச் சொன்னால் - பை
யப் பையச்சொன்னால் - வாய்முத்தம் சிந்திவிடுமோ - உன்வாய்முத துதிர்ந்து
விடுமோ, எ - று.

உயர்ந்தமாதர் கண்டத்தில் முகதுண்டா யிருக்குமென்பது தூற்றணி
பாதலால், “வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ” என்றும், “சுரதமுடையர் பணிவாய்
திறக்கிற சலங்கென்பலே” “சந்திவராக மருப்பிப்பி னுந்நனிக்கதலி, நந்துச
லஞ்சல மீன்றிலெகொக்கு நாளினின்னும், கந்தரஞ்சாலிகழை கன்னலாவின்பல்
கட்செவிகார், இந்துவுடிப்புகா முத்தமீனு மருபதுமே” என்றும் மேலோரும்.

சொக்கநாதர்கீது இரக்கமில்லையெனப் பாடியது.

13. குதியானமணையுதைத்துள்ளாங்காலினிற்கனிமிர
மதியாகந்தேய்த்தவ்ளிலங்கேசன்மா முடிபத்துநக
குதியான்மிதித்துமுயல்கன்மேனிநுறுவ்ளின்னும்
மிதிபாநின்றாலுருளெங்கே சொக்கேசர்தம்பெல்லடிக்கே.

இ - ள். குதியால் நமனை உதைத்து - குதிக்காலினால் யமனை யுதைத்து,
உள்ளங்காலினில் - உள்ளங்காலினால், கூன் கிமிர - வளைவு கிமிரும்படி, மதி
ஆகம் தேய்த்து - சந்திரனது உடம்பைத்தேய்த்து, அ இலங்கே சன்மா முடி
பத்தும் - அந்தராவண்ணுடைய பெரிய மகுடங்கள் பத்தையும், நக குதியால்
மிதித்து - நக துனியால் மிதித்து அழுத்தி, முயல்கன் மேனி நுறுங்க - முய
லகனுடம்பு நெரியும்படி, இன்னும் மிதிபாசின்னால் - இன்னமும் மிதிபாநிற்
பின், சொக்கேசர்தம் மெல் அடிக்கு - சொக்கநாதரது மெல்லிய திருவடிக்கு,
அருள் எங்கே - இருபை யெவ்விடத்தது.

யமனை யுதைத்தது மார்க்கண்டன் பொருட்டு, சந்திரனைத்தேய்த்தது தக்
கன் யாகத்தில், ராவணனை யழுத்தினது கைலாயத்தை யெடுத்தபொது.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவலர் பாடல், ஈசுக்

சோக்கநாதர் பிரம்படிபட்டதற் கிரங்கிப்பாடியது.

14. மண்ணென்றமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழுதிசறறும்
தண்ணென்றெஞ்சந்தரித்திலின் தனுவேடனெச்சில்
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர் பாதிபுடலம்பச்சைப்
பெண்ணென்றறிந்துபடித்தானெவ்வாறுபிரம்புகொண்டே.

இ - ள். மண் என்ற - மண்ணுலகமென்று சொல்லப்பட்ட, மண்டலம்
எல்லாம் - உலகமுழுதும், புரக்கும் - காக்கின்ற, வழுதி - பாண்டியன், சற்
றும் - சிறிதும், தண் என்ற எஞ்சும் - சரித்திலினே - சாந்தமாகிய மனத்தைப்
படைத்திலனே, தனுவேடன் - விஸ்வேடனாகிய கண்ணப்பன், எச்சில் உண்
என்றபோது உண்டவர் - எச்சிலே உண்ணின்றபொழுது உண்டவராகிய,
சொக்கர் - சொக்கநாதர், பாதி உடலம் - பாதிபுடம்பு, பச்சை பெண் என்று
அறிந்தும் - பச்சைப் பெண்ணாகிய உமாசேவியது என்றணர்ந்திருந்தும், பிர
ம்பு கொண்டு எவ்வாறு அடித்தான் - பிரம்பால் எப்படி அடித்தான், எ - று.

தென்காக்கைப் பதியினை யடைதற்கு இருவினையொப்பு

என்றுண்டாதமோலெனப் பாடியது.

15. இன்றொக்கவேண்டிவ்வாறொக் குமோ வெழில்சேர் ளந்தைக்
குன்றொக் குங்கோபுரங்கோபுரொக் குரக் குன்றதுபோல்
அன்றொக்கவேண்டுமென்னல் வினை திவினையா பிரண்டும்
என்றொக்குமோவினித்தென்களக்காடனையான்பெறவே.

இ - ள். இன்று ஒக்கவேண்டி வ்வாறு ஒக்குமோ - இன்றொத்திருக்க
வேண்டினால் எப்படியொவ்வமோ, எழில் சேர் - அழகுபொருந்திய, களந்தை-
களந்தைப்பதியில், குன்று கோபுரம் ஒக்கும் - மலையானது கோபுரத்தை நிகர்
க்கும், கோபுரம் அக்குன்று ஒக்கும் - கோபுரமானது அக்குன்றை நிகர்க்கும்,
அதுபோல் - அதுபோல, என் கல்வினை தீவினை ஆம் இரண்டும் - எனது நல்
வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும், அன்று ஒக்கவேண்டும் - அந்நாளில் சமமாக
வேண்டும், துனி தென்களக் காடனையான் பெற என்று ஒக்குமோ - இனி
தென்களந்தைப்பதியானே நான் அடையும்படி என்று நேரிடுமோ, எ - று.

சிவந்தான் மல்லைப் பல்லவனீயீது பாடியது.

16. மாதாம்படிபுண்டுமெய்சிவந்தான் குழல்லைத்திருசுத்தாச்
சேதாம்பலங்கனிவாழ்சிவந்தான்செம்மலர்த்திருநின்
சூதாந்தன்ருதத்தூஞ்சிவந்தானைவந்து தரென்று
பாதாம்படிபுஞ்சிவந்தான்சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவனே.

இ - ள். சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவன் - சிவந்தான் என்னும் இயற்பெயர்
பெற்ற மல்லைப் பல்லவனென்பவன், மாதாம்பு அடியுண்டு மெய்சிவந்தான்-பெ

ரிய கயிற்றினடியுண்டு உடல்செவந்தான், குழல்வைத்து இசைத்து சேதாம்பல் அம்கனிவாய் சிவந்தான் - வேய்க்குழலை வைத்தாதி செவ்வல்லி மலர்போலும் அழகு கனிந்தவாய் செவந்தான், செம்மலர் திருவிண் குது ஆம் தனம் தைத்து உரம் சிவந்தான் - செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளது சூதாடு கருவி போன்ற தனங்கள் பதிந்து மாற்புசெவந்தான், ஐவர் னாதுசென்றுபாத அம் புயம் சிவந்தான் - பஞ்சபாண்டலர்க்குத் தூதாகுடந்து பாததாமரை சிவக்கப் பெற்றான், எ - று.

சிவந்தான் மல்லைப் பல்லவன் இடபைக்கிடுக்கன் செய்து

போட்டதைக் குறித்துப் பாடியது.

17. பாடுந்தமிழ்க்குச் சிவந்தொழந்தான் மல்லைப் பல்லவன்கோன்
காடுஞ்செடியுத்திராதிருட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடுப்பொழுதென்னுட்டசுபோலுற்புழல்வரக்கொண்
டாடுப்பொழுதிருகன்னத்திலேநின்றடிக்கின்றதே.

இ - ள். சிவந்தொழந்தான் மல்லைப் பல்லவன்கோன் - ,

பாடும் தமிழ்க்கு - யான்பாடிய தமிழ்ப்பாடலுக்குப் பரிசிலாக, காடும் செ
டியும் திரியாது - காட்டிலும் செடிகளிலும் திரியாமல், இரட்டைக்கடுக்கன்
செய்து போடுப்பொழுது - இரட்டைக்கடுக்கன்செய்து போடுப்போது, என்ன
பூட்டகமோ-என்ன பூத்தானமோ, அற்புதபுல்லரை - கொண்டாடுப்பொழுது -
அற்புதாகிய சிழ்மக்களைக் கொண்டாடுப்போது, இரு கன்னத்திலே நின்று அ
டிக்கின்றது - இரண்டுதாடைகளிலும் நின்று அடைகின்றது, எ - று.

மீறுட்சியம்மையைத் தரித்த கெடுக்காப் பாடியது.

18. கான்றெண்டனிட்டகனங் குழலா னொண்கண்பணி வாய்த்
தேன்றொண்டைவாய்ச்சிறுத்தென் கூடல்வாழ் சிறுபெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயெய்வெனக்குடிய
யேன்றெண்டனிட்டளிண்ணப்பமென்றோலெழுதுவனே.

இ - ள். கான்றெண்டனிட்ட கனங்குழலானை - காடானது கும்பிடுதற்
குரிய ஆளாக் பாரத்தை யுடையவனே, எண்ணண்மணியை - எண்கண்மணி போன்
றவனே, தேன்தொண்டை வாய்ச்சிறையை - தேன்பொருத்திய கோவைக் கனிபோ
லும் வாயினே யுடையானே, தென்கூடல் வாழ்சிறு பெண்பிள்ளையை - தென்
மதுனாயில் வாழ்கின்ற சிறுபெண்ணை, யான்றெண்டனிட்ட பொழுதே-நான்
கும்பிட்டபோதே, இயமன் - யமன், எனக்கும் - எனக்கும், அடியேன் தென்
டனிட்ட விண்ணப்பம் என்று ஒலையெழுதுவன் - , எ - று.

மீளாகி யம்மையைத் தரித்த எனக்கு யமன் அஞ்சுவா னென்பது
கருத்து.

T. 13647

பலபட்டடைச் சொக்தநாதப் புவர் பாடல். சங்க

மீறுட்சியம்மையின் மணக்கோலத்தைக் குறித்துப் பாடியது.

19. அண்டத்தமரநாமாயனும்வேதனுமந்தனாரும்
பண்டெத்தனை தவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறைறையணிசொக்கர் நகத்தாலிக்குநீ துணிந்து
கண்டத்தாதீட்டினையேகூடல்வாழங்கயற்கண்ணியே.

இ - ள். அண்டத்து அமரரும் - விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவரும், மாயனும் - திருமாயும், வேசனும் - பிரமனும், அச்சனும் - வேதியரும், பண்டு - முற்காலத்தில், எத்தனைகவும் செய்கனரோ-எவ்வளவு தவம்செய்திருந்தாரோ, மணப்பச்சலிலே - மணப்பச்சலின் கண், துண்டப்பிறைஅணி-சந்திர கண்டத்தைச் சூழின, சொக்கர் - சொக்கநாதரது, கைத்தாலிக்கு - கையிலுள்ள மங்கல சூத்திரத்தின் பொருட்டி, நீ துணிந்து - நீ மனவறுதி கொண்டு, கண்டத்தை நீட்டினையே - கழுத்தை நீட்டினையே, கூடல்வாழும் - மதுரையில் வாழ்கின்ற, கயல்கண்ணியே - மீளாக்கியம்மையே, எ - று.

மீளாக்கியம்மைக்குக் கன்னெஞ்சுண்டா யிருந்திருக்க

காரணம் தோன்றப் பாடியது.

20. அற்பின்றதாயென்றுனைப்பாரித்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணம்போல்குறித்தாய்புகழ்க்கூடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேபுனக்குக்கன்னெஞ்சுதுதான்
வெற்பின்றவாசனையோதுள்ளவாதுளிளம்பெனக்கே.

இ - ள். அற்புதன்றகம் என்று - அன்புக்குப் பெற்ற தாயென்றுகருதி, உன்னைபணிந்தால் - உன்னை வணங்கினால், என் அவதியெல்லாம் - என்னுயரமெல்லாம், பொற்புசுந்தபூஷணம்போல் குறித்தாய்-அழகு பொருந்திய கர்ணபூஷணமாக எண்ணினும், புத்த கூடலில்வாழ் - புத்தையுடைய மதுரையில் வாழ்கின்ற, கற்புசுந்த கட்டிக்கரும்பே-நற்பமைந்த கருப்புக்கட்டியே, உனக்கு - உனக்கு, கல்வெஞ்சுதுதான்-கல்வெஞ்சாயிருப்பது, வெற்பின்ற வாசனையோ - மீலபெற்ற வாசனையோடு, உள்ள ஆறு - உள்ளாபடி, எனக்கு விளம்பு - எனக்குச் சொல்வாய், எ - று.

உன்மனம் கல்லாயிருக்கின்றதேயன்று மீளாக்கியம்மையைநோக்கிக் கூறிவது.

21. பேயல்லவோவொருவேள்வரந்தர்துபேசிடங்கல்
லாயல்லவோநின்மனங்கெட்டியானதுமற்புதந்தான்
ரீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபின்னானல்லவோசிவசரம்பவியே.

௪௦௨ பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவவர் பாடல்.

இ - ள். பேய் அல்லவோ - பேயுமல்லவோ, ஒருவேளை வரம்தந்து பேசிடும்-ஒருவேளை வரங்கொடுத்துப் பேசும், கல்லாய் அல்லவோசின் மனம்கெட்டி ஆனதும் - கல்லைப்போலல்லவோ உன்மனம் வன்மையாய் விட்டதும், அற்புதம் தான் - ஆச்சரியமே, மதுரேசர் பங்கு உற்றவன் - மதுரைச் சொக்கநாதர் பாகத்திற் பொருந்தியிருப்பவன், நீயல்லவோ-நீயல்லையோ, நீ எனக்கு சாயல்லவோ - நீ யெனக்கு மாதா அல்லையோ, நான் பின்னை அல்லவோ - நான்முதல் வனல்லவோ, சிவசாம்பவியே, எ - று.

மீநாக்ஷியம்மையைத் துச்சிந்த செருக்கால் பாடியது.

22. பண்டோதரியா மறைபாடுங் கூடற்பசுங்கினினைக்

கண்டோதினெனென்கவலையெல்லாமினிக் காலன்றிண்டு

முண்டோதிவந்திடும்போதர் மைகோயின்முன்னே திரியும் [னே.

குண்டோதரன் கண்டுகொண்டாற்றொடைதட்டிக் கொள்ளுவ

இ - ள். பண்டு ஒது அரிய மறைபாடும் கூடல் - பழமையாகிய சொல்லுதற்கரிய வேதங்கள் புதுபூதமாகின்ற கூடலியுள்ள, பசுங்கினியை - பச்சைக்கிளிபோல் வாளாகிய உமாபேதியை, கண்டு-திரிந்து, என் கவலை எல்லாம் - என் துயரமுமுதும், ஒதினென் - விண்ணப்பம் பண்ணினேன், இனி - இனி, காலன் - யமன், திண்டு முண்டு ஒதிவந்திடும்போது - திண்டு முண்டுகள் பேசியருங்காலத்தில், அம்மை கோயில் முன்னே திரியும் குண்டோதரன் - அம்மை கோயிலுக் கெதிரில் திரியும் குண்டோதரன், கண்ட கொண்டால் - கண்டு கொண்டானாயின், தொடைதட்டிக் கொள்ளுவன் - அச்ச யமகுறோடு போர்செய்யத் தொடைதட்டிக்கொள்வான், எ - று.

மீநாக்ஷியம்மையின் முக்குந்தியைக்குறித்துப் பாடியது.

23. செகத்தாயெனவந்ததெள்ளமுதேதென்கமலயெனு

நகத்தார்பணியுங்கயற்கணம்பேசின்னயநத்தினால்

மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையால்விளங்குகதிரு

முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமுத்துமுகக்குத்திரே.

இ - ள். செகத்தாய் என வந்த தெள்ளமுதே - லோகமாதா என்று சொல்லவந்த தெளிவாகிய அமிர்தமே, தென் கயிலை யென்னும் நகத்தார் பணியும்-ாளத்தி மலையிலுள்ளார் வணங்குகின்ற, கயல் கண் அம்மே - மீநாக்ஷியம்மையே, முத்து மூக்குத்தி - முத்து மூக்குத்தியானது, சின் நயநத்தினால் - உண்ணொளியால், மிகத்தான் கருநிறம் கொண்டமையால் - மிகவும் கருநிறத் ததத் தன்னிடத்திற் கொண்டிருந்தலால், அவ்விளங்கு திருமுகத்தாமரைக்கு-அந்த விளங்குகின்ற திருமுகமாகிய தாமரைமலருக்கு, ஒரு வண்டு ஆனது - நுருவண்டாயிற்று, எ - று.

இ து வு ம து.

24. செகமதினமிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்

மிகமதிரத்தினம்விறற்சொக்கேசரைமேலியன்பார்

சுகமதிதத்தெனையாங்கயற்கண்ணிரின்சந்தரமா

முகமதியின்றகதிர்மாரிரோமுத்துமூக்குத்தியே.

இ - ள். செகமதில் மிக்க மதுரையில் - உலகத்திற் சிறந்த மதுரைப்பட்டணத்தில், மாணிக்கஞ் செட்டியாய் - மாணிக்கம் விற்கும் செட்டியாகி, மிகமதி - மிகவும் விலைமதித்தற்குரிய, ரத்தினம் - விறற்-மணிவிறற், சொக்கேசரை அன்பாய் மேலி - சொக்கேசரை அன்பாய் பொருத்தி, சுகமதி தந்து - நல்ல புத்தியைக்கொடுத்து, என்னை ஆள நமல் - என்னையாளுகின்ற மீளா - சியம்மையே, முத்து - மூக்குத்தி - முத்து - மூக்குத்தியானது, சின் - உனது - சந்தரம் - அழகாகிய, முகம் - முகமென்கிற, மாமதி - சன் - புண்ண சந்திரன் பெற்ற, நதிர் - மணியோ - டியுள்ள முத்தோ, எ - று.

இ து வு ம து.

25. பொன்னேமலர்த்துசூனாகியபுடவின்மேறித்த

பின்னேயனதுவதனக்கமதரேவெண்டதிடமெனத்

தன்னேடத்தாலொருதாராகயானதுதான்விருந்த

முன்னேகிடந்தினம்பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே.

இ - ள். பொன்னே - சென்னையே, மலரசதுகள் ஆகிய - மலர்தவஜ்ஜனாகிய, புடவ் - உட்கமலத்து, சன்று எந்த - பெற்றெடுத்த, மின்னே - மின்னொடியே, முத்து - மூக்குத்தி - முத்து - மூக்குத்தியானது, உனது வதந்தையே - உன் திருமுகமே, வென் - மதியம் என-வெள்ளிய சந்திரனென்று கருதி, தன் தேயத்தால் - தன்விருப்பத்தால், ஒரு காரணமாய் - ஒரு சுகந்தரமானது, தான் விருந்த - தான் இச்சித்து, முன்னேகிடந்து இன்னம் பார்க்கின்றதோ - எதிரேகிடந்து இன்னம் பாராசின்றதோ, எ - று.

சொக்கநாதர் திருவடியை அடியார்க்கு காலம்துவெனப் பாடியது.

26. வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திதரும்

பிடிக்கொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்துபெருமகரக் [பால்

கொடிகொண்ட வெற்றித்துரைப்பாண்டியன் கைக்கொடும்பிரம்

அடிகொண்டபாதிவடியாரவர்பொன்னடிகண்டதே.

இ - ள். வடிகொண்ட செந்தமிழ் - வடித்தலைக்கொண்ட செந்தமிழ்க்கிருப்பிடமாகிய, கூடலில் வாழ் சொக்கர் - மதுரையில் வாழ்கின்ற சொக்கநாதர், வந்திதரும்-(செம்மனச்செல்வியென்கிற) வந்திதந்த, பிடிக்கொண்ட பிட்டுக்கு-

சுஃபு பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர் பாடல்.

ஒருபடியளவாகிய பிட்டின்பொருட்டு, மண்ணேசுமந்து - மண்ணேச்சுமந்து,
பெருமகரக்கொடி கொண்ட - பெரிய மீனக்கொடியைக் கொண்ட, வெற்றித்
துறை - வெற்றி வேந்தனாகிய, பாண்டியன்னை - பாண்டியன்கையிலுள்ள, கொ
டுபிரம்பால் - கொடிதாகிய பிரம்பினால், அடிகொண்ட போதில் - அடிபட்ட
பொழுதில், அடியார் - அன்பர், அவர் பொன் அடிகண்டது - அவரது பொன்
னடியைக் காணப்பெற்றது, எ - று.

சொக்கநாதரைக் கண்டாலன்றி என்மனத்துன்பந்தீராநென்ப பாடியது.

27. அக்குவடம்புனையானந்தவெள்ளத் தாயங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழிப்பொருள்
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடளிக்கண்முனைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டால்ன்றித்தீராவென்னெஞ்சிற்றுயரங்களே,

இ - ள். அக்கு வடம்புனை - அக்குமாலையைத்தரித்த, அந்த வெள்ளத்
தை - இன்பக்கடலை, அங்கயல்கண் - அழகிய மீனாகியமையானவள், பக்கத்
து இருந்த - தன்பாகத்திலிருந்தபெற்ற, பவள அசலத்தை - பவளமலையை,
பழம் பொருள் - அநாத வஸ்துவை, முக்கண் கனியை - மூன்றுகண்களையு
டைய பழத்தை, கடம்ப அடலிக்கண் முனைத்து எழுந்த - கடம்பவனத்தில்
முனைத்தெழுந்த, சொக்கை - சொக்கேசனை, கண்டால் அன்றி - தரிசித்தா
ல்லவது, என் நெஞ்சில் துயரங்கள் - என் மனத்திலுள்ள துன்பங்கள், தீரா
ஒழியா, எ - று.

மீநாகழியம்மை தம்மீதுவைத்த அன்பின் மீதுதியைக்குறித்துப் பாடியது.

28. பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வரவெய்திரின்னுபேசவென்றலேபேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாதந்தருவாமுமே
அன்பாகவந்திலொள்கலிகாலென்றஞ்சுவனே,

இ - ள். பொன் போலும் - பொன்போன்ற, கூடல் பிராட்டியை - மது
ரை மீநாகழியம்மையை, சேவிக்கப்போம் பொழுதில் - சேவிக்கப்போகும்போ
து, என்பால் வரவும் - என்னிடத்தில் வருதற்கும், எதிர் என்று பேசவும் -
எதிரேயின்று பேசுதற்கும், என் தலைமேல் - என் கிரகினீது, தன்பாதம் சூட்
டவும் - தன்திருவடியைச் சூட்டுதற்கும், கேட்டது எல்லாம் - நான் கேட்ட
பொருள்களையெல்லாம், தந்தருளவும் - கொடுத்தருளுதற்கும், அன்பாக வந்தி
லொன் - அன்போடு வருவான், கலிகாலம் என்று அஞ்சுவன் - கலிகாலமென்று
அஞ்சாவின்றான், எ - று.

யான் வினைக்கடலை யெப்படி கடப்பேன் எனப்பாடியது.

29. உரையேனுன்பையுணரோனின்சீரையுணக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்கிணையக்கடங்கருணை

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாடல். ௪௦௫

வளையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபரிக்குத்
துளையேயழகியசொக்கேதமிழ்தந்தசுந்தரமே.

இ - ள். கடந்த குணவளையே-இயல்பாகவே பாசத்தை நீங்கிவின்ற குண
மலையே, பெரு அருள்வாரிதியே - பெரிய அருட்கடலே, மதுராபுரிக்கு துளா
யே - மதுரைப் பட்டணத்துக்கு அரகே, அழகிய சொக்கே - அழகிய சொக்
கேசரே, தமிழ் தந்த சுந்தரமே - தமிழைக்கொடுத்த சோமசுந்தரக் கடவுளே,
உன் பேரை வளையேன் - உன் திருமயத்தைச் சொல்லேன், சின்னை உண
ரேன் - உன் மேன்மையை மயிபேன், உன்னைச் சருதி களையேன் - உன்னை
சீனைத்துருவேன், எவ்வாறு விளையைக் கடப்பேன் - எப்படி வினைகளைக் கடந்
துய்யப் போகிறேன், ஏ - று.

மீநாகியம்மையை தரிசித்தவர் சொர்க்கலோகத்தையடைவர் எனப்பாடியது.

30. முக்கட்பரபலாசொக்கபிரபெனுமுன்னவிலே
டொக்கச் சிறந்தகயற்கண் ணிச்சுந்திபற்றுநிகச்
செக்கச்சுவந்தபொற்றமலாப்பாததெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினையெட்டிப்பார்ப்பவளோ,

இ - ள். முக்கண் பரபலா-முன்று கண்களையுடைய பராத்பலா, சொக்
கப்பிரான் என்னும் முன்னவனேயே டொக்க - சொக்கநாதனைன்கிற முதல்வ
னேயே சமமாக, சிறந்த - மேன்மை படைத்திருக்கிற, கயல் - கண்ணி - மீநாகி
யம்மை, (அவளது) சுந்தி - உற்று-சுந்தியை படைத்து, மிக செக்கச் சுவந்த -
மிகுதியாகச் செவந்த, பொன் தாமரை - பொற்றாமரை மலர்போன்ற, பாதம் -
திருவடிகளின், தெரிசனைக்கு - சேவையின்பொருட்டு, பக்கத்து அடுத்தவர் -
பக்கத்தில் அடுத்திருப்பவர், சொர்க்கத்தினை எட்டிப்பார்ப்பவர் - சொர்க்கலோ
கத்தை எட்டிப்பார்ப்பவ ராவர், ஏ - று.

நட்டாற்றிற் கைவிடாதேயெனப் பாடியது.

31. மட்டார்துழலங்கயற்கணம்போயிர்ப்பட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதெனதுதுயரரீன்பாற்சொல்லிமேசலிக்க
ஒட்டாரீசெய்யலாகாது பாருன்னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற் கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிற்குமே.

இ - ள். மட்டு ஆர் குழல் - தேன் பொருந்திய கூட்தலையுடைய, அங்க
யற்கண்ணம்மே - மீநாகியம்மையே, எனது துயரம் - என் துன்பங்கள், இம்
மட்டு என்று தொகைக்கு எட்டாது - இவ்வளவென்று தொகைப்படுத்துதற்கு
எட்டாது, சின் பால் சொல்லி சலிக்க - உன்னிடத்துச் சொல்லிச் சலித்துக்
கொள்ள, நீ ஒட்டாரம் செய்யலாகாது - நீ ஒட்டாரம்பண்ணத்தகாது, பார் -
காண், உன் அடிமை தன்னை-உன்னடிமையாகிய என்னை,நடு ஆற்றில் கைவிட்

சுஃஸ் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புவர் பாடல்.

புடாதே - ஆற்றினடுவில் கைவிட்டு விடாதே, (விடுவையாயின்) பழி வெகுநாள் சிற்கும் - பழியானது உன்னிடத்தில் வெகுநாள் நிலைபெற்றிருக்கும்.

சுவந்திரபாண்டியன் விஷயம்.

32. விரித்தான்சிறகையமகாமேருவாசுகிலில்லைவிட்டு
சிரித்தான்புரத்தைதொரித்தான்மருநுதேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியபுதித்தான்பகிரண்டத்துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரைதித்தான்சுவந்திரபாண்டியனே.

இ - ள். சுவந்திர பாண்டியன் - சுவந்திர பாண்டியனுனவன், விரித்தான் - சடையை - சடையை விரித்தான், மகாமேரு வாசுகி வில்லைவிட்டு - மகாமேரு வாகிய வில்லையும் வாசுகியாகிய நாணயர் கொடுத்தி, சிரித்தான் - சிரித்து, புரத்தை எரித்தான் - முப்புரங்களையும் தீய ஆக்கினான், மருநு தேசிகன் - மேலாகிய குருநாதன், முன்காண் - உரித்தான் உடுத்தான் - முற்காலத்தில் யானையையுரித்து அதின் சோலையடுத்தான், பகிரண்டத்துள் உலகும் - பகிரண்டத்துள்ள உலகங்களையும், பரித்தான் - தாங்கினான், மதுரை தரித்தான் - மதுரையில் தங்கினான், எ - று.

மீநாகியம்மையின் சேவையால் சொர்க்கம் அடையலாம் எனப் பாடியது.

33. மைக்கார்துழற்பெண்வடிவான்தந்தன்னைவண்பகமகளை
அக்காளையோன்பங்கிரத்தாளையாறங்கையானவளைத்
திக்கார்தொழங்கயற்கண்ணையோர்நின்ஞ்சேவைசெய்தால்
எக்கால்முமவ்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே.

இ - ள். மை - மேகம்போன்ற, கார் - நுழற்புள்ள, குழல் - கூந்தலையுடைய, பெண் வடிவானை - பெண்ணுருக் கொண்டவளை, தென்னவன்மாமகளை - பாண்டியனது சிறந்த மகளை, அக்காளையோன்பங்கில் ஆத்தாளை - அந்த இடபவாகனாகிய சிவபெருமான் பாகத்திலுள்ள உலகமாதாவை, மால் சங்கை ஆனவளை - சிருமாலுக்குத் தங்கையானவளை, திக்கார்தொழும். சயல் கண்ணை - திக்கிலுள்ளோர்வணங்குகின்ற மீநாகியம்மையை, ஞ்சினம் சேவை செய்தால் - ஒருநினைம் சேவித்தால், எக்கால்மும - எந்தக்காலத்திலும், அவர் - அவர், சொர்க்காதி போகத்து இருப்பவர் - சொர்க்கமுதலாகிய போகபூமிகளில் இருப்பவராவர், எ - று.

மீநாகியம்மையை வணங்கின செருக்காற்பாடியது.

34. வண்டிட்டகந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவரைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணிபாதத்தைக்கை தொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னையிட்டிருகைத்
துண்டிட்டவாசி மூபிள்ளாயென்று நுக்கனுப்புலனே.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவர் பாடல். ௪௦௭

இ - ள். வண்டு இட்ட கூந்தலும் - வண்டிகள் மொய்த்த கூந்தலையும், வர் இட்ட கொங்கைவகைகளும் - கச்சணித்த துனங்களாகிய மலைகளையும், கற்கண்டி இட்ட சொல்லும் - கற்கண்டிபோன்ற சொல்லையுமுடைய, கயற்க கண்ணி பாசத்தை - நீராகியம்மையின் திருவடியை, கைதொழுதேன் - கை கூப்பி வணங்கினேன், தண்டி இட்டி அடிக்கும் மறலிவந்தால் - தண்டாயுதத் தைக்கொண்டு அடிக்கின்ற மயன்வந்தால், சுன்னையிட்டு நகைத்து - சாடை செய்து சிரித்து, சிறுபிள்ளை - சிறுபிள்ளையே, உண்டிட்டுவா என்று - உண்டு வாடுவன்று, ஊருக்கு அனுப்புவன் - ஊருக்கு அனுப்புவேன், எ - று.

மீளாகியம்மையை நுகித்து பாடியது.

39. பொன்னே பொருத்தற்புதமே பொலிந்தமென்பூர்திரவே

தென்னே சிறந்த செந்தேனே திருத்தருட்சின்மயமே

அன்னே முகேகாநிலையார்க்க நம்பொருளே

பின்னே ளின்சுடரோமதுபுரிமீனாயையே.

இ - ள். பொன்னே - சொன்னே, பொருத்து அற்புதமே - பொருந்திய ஆசகரிய நுயல், பொருத்த மலர் பூர்திரவே - பொலிவுபெற்ற மெல்லிய தாம னாமலர் பிற்பூர்க்கின்ற திருக்கோ, தென்னே சிறந்த செந்தேனே - அழகி னானே சிறந்த செந்தேனே, திருத்தருள் சின்மயமே - திருத்தமாகிய அரு ளோடடைய அனையருவே, அன்னே - சாம்ப, அமுசே - அமிர்தமே, அருளே - அருளுருவமே, அராக்கு - தருவொருள் - தேவர்களுக்கும் அருமையாகிய பொருளே, மின்னே - மின்னொளியே, விட - சுடவே - பெருஞ்சுடரே, மதுரா புரி - மதுர புரியல்லாடகருளிய, பின்மமே - நீராகியம்மையே, எ - று.

மீளாகியம்மை விடியும்.

39. தேட்டேதுமில்லகொடுபா நுமில்லைதிரத்தாழில்

பூட்டே நுமில்லைதெல்லாமெப்பாலிலை பூர்ணவரங்

கேட்டேனாதற் துப்பிறிதில்லையேயினிக்கேட்கவுநான்

மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரைமேனென்மணியே.

இ - ள். தேட்டி ஏதும் இல்லை - தேடினபொருள் சிறிதுமில்லை, கொடுப் பாடும் இல்லை - கொடுப்பவரும் இல்லை, திரத்த உழவில் பூட்டு ஏரும் இல்லை. உறுதியாகிய உழுதொழிலில் பூட்டுதற்குரிய ஏரும் இல்லை, இது எல்லாம் எம் பால் இல்லை - இவைகளெல்லாம் எம்மிடத்தில் இல்லை, பூர்ண வரம்கேட்டேன் - முழுவரம்கேட்டேன், அதற்கு பிறிது இல்லையே - அதற்கும் மறுமொழியில் லையே, நான் இனி கேட்கவும் மாட்டேன் - நான் இனி கேட்கவுமாட்டேன் உன்மேல் பழிபோட்டேன் - உன்மேல் கிந்தையைச் சுமத்தினேன், மதுரை மனென்மணியே, எ - று.

சுஅ பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாடல்.

இதுவுமது.

37. உள்ளக்கவலையெல்லாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனியிரங்காதிருந்தாயெளியேனினியேல்
தள்ளப்புறத்தினிலென்றாலும்போவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதுண்ணுங்கிள்ளாய்கடப்பவனவல்லியே.

இ - ள். பொன் வள்ளத்து - பொற்கிண்ணத்திலுள்ள, அமுது உண்
ணும் - அமிர்தசுதை யுண்ணுகின்ற, கிள்ளாய் - கினியே, கடம்பவனவல்லியே
கடம்பவனத்திலுள்ள கொடியோல்வான, உள்ளக்கவலையெல்லாம் விள்ளும்
போதும் - மனத்துண்பச்சையெல்லாம் சொல்லும்போதும், உனது மனம்-உன்
மனமானது, என் அத்தனை இரங்காது இருந்தாய் - எள்ளளவையினும் இரங்கா
திருந்தனை, எளியேன் - எளியேன், அப்புறத்தினில் தன் என்றாலும் - அப்புற
த்தில் தள்ளென்று கிராகரித்தாலும், இனியேல் போவதுதான் இல்லை-இனி
ப்போவதோ இல்லை, எ - று.

இதுவுமது.

38. எப்படியெப்படிச்சொன்னாலுநானிரங்கேனெனவே
அப்படியெப்படியீயிருக்கின்றவத்சயத்தை
இப்படியெப்படியென்றாகுமெனக்கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியாமாதுகாச்சிவாந்தியே.

இ - ள். மதுகாச்சிவாந்தியே - மதுகையிலெழுந்தருளிய சிவாந்தியே,
எப்படியெப்படி சொன்னாலும் - எவ்வெவ்விதமாய்ச் சொல்லினும், என்
இரங்கேன் என - நானிரங்கமுட்டேனென்று, அப்படியெப்படி யீயிருக்கின்ற
அத்சயத்தை-பராமுகமாய் யீயிருக்கிற அத்சயத்தை, இப்படியெப்படியென்று
ஆகிலும் - இப்படியெப்படியென்று விவரித்தாயினும், எனக்குத் தெரியச் செப்
படி செப்படி அம்மா - எனக்குத் தெரியும்படி சொல்லடி சொல்லடி அம்மா.

இதுவுமது.

39. செப்பத்திலுன்னைத் தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ் செல்லும்பொல்
தப்பத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்கர்தடம்புயத்துக் [லென்
கொப்பத்திரண்டகொங்காடின்னவயவமொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டகண்வேண்டுங்கண்டாயென்முகத்தினுக்கே.

இ - ள். சொக்கர்தடம்புயத்துக்கு ஒப்ப - சொக்கநாதரது பெரியதோள்
களுக்கேற்க, திரண்ட கொங்காய் - திரண்டிருக்கிற தனக்களையுடையவளே,
செப்பத்தில் உன்னைத்தொழ - செப்பமாக உன்னைச் சேவிக்க, ஆயிரம் கண்
ணும் செல்லும் - ஆயிரக்கண்ணிருந்தாலும் செல்லும், பொல்லென் - சீயே

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்பிலவர் பாடல். ௪௦௯

ன், தப்பத்தவறத் தொழுதாலும் - தப்பத்தவறவணங்கினாலும், உன் அவயவம் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஆ-உன் அவயவம் ஒன்றுக்கு ஒருகண்விழுக்காடு, என் முகத் தினுக்கு—, முப்பத்திரண்டு கண்வேண்டும்-முப்பத்திரண்டு கண்கள் அமைந் திருக்கவேண்டும், ஏ - று.

சொக்கநாதர்துதி.

40. துடியார்கரத்துமதுரேசரேயும்மைத்துள்ளியசேற்
கொடியானடித்ததுங்குற்றமன்றேகிழக்கோதையிவள்
அடியாசென்றேசுட்டபிட்டையெல்லாமள்ளியள்ளித்தின் று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டேரவள்வல்வினையே.

இ - ள். துடி ஆர் கரத்து மதுரேசரே - உடுக்கைபொருந்திய கையையு டைய மதுரேசரே, உம்மை - உம்மை, துள்ளிய சேல் கொடியான் அடித்ததும் - துள்ளிய ினக்கொடியை யுடையவனாகிய பாண்டியன் அடித்ததும், குற்றம் அன்றே - குற்றமல்லவா, கிழக்கோதை இவள் அடியாள் என்றே - கிழப்பெண் னாகிய இவள் மது அடியவளென்று நினைத்தே, சுட்ட பிட்டையெல்லாம், ஆ ள்ளி யள்ளித்தின்று - அவள்சுட்ட பிட்டையெல்லாம் வாரிவாரியுண்டு, அவ ள்வல்வினை - அவளதுவலியவினைகளை, வடியாநதியில் கரைத்து விட்டார் - வடி யாத வையாநதியில் கரைத்துவிட்டார், ஏ - று

சிவகாமசுவந்தரி துதி.

41. கரஞ்சொன்ன கண்டதெந்நாளோதொடுத்தகலிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந்திதுத்ததிவ்வையுதவனக்கே
பாஞ்சொன்னெனின்னம்பராமுகமேதிதுபத்துலட்சம்
தரஞ்சொன்னதாயெண்ணுவாய்சிவகாமசுவந்தரியே.

இ - ள். சிவகாமசுவந்தரியே - சிவகாமசுந்தரியம்மையே, கரம் சொன்னம் கண்டது எந்நாளோ - கையானது பொன்னைக்கண்டது எந்தநாளிலோ, தொ டுத்த கலிக்கு - பற்றிய வறுமைக்கு, எவர்கள் உரம் சொன்னதோ - யாவர் உறுதி சொன்னதோ, இவ்வேளைவந்து இறுத்தது - இவ்வேளையில்வந்து தங்கி ற்று, உதவு - உதவிசெய்யவேண்டும், உனக்கே பரம் - உனக்கே பாரம், சொன் னேன் - சொல்லிவிட்டேன், இன்னம் பராமுகம் எது - இன்னம் பராமுகமே ன்ன, இது - இதையே, பத்துலக்ஷம் தரம் சொன்னதாய் எண்ணுவாய் - பத்து லக்ஷத்தரம் சொன்னதாகத் திருவுளம் பற்றுவாயாக, ஏ - று.

போஜனநோக்கிக் கூறியது.

42. ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதியுமையவள்கொண்
டிருபாதிபாலுமிற்றான்புராரியிருந்தியோ

சக0 பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவர் பாடல்.

பெருவாரிதியிற் பிறைவானிற் சர்ப்பம்பிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜுகொடையுன் கையோடென்னை தந்தனனே.

இ - ள். ஒருபாதி மால்கொள் - ஒருபாதியைத் திருமால் கொள்ள, மற்றொருபாதி உமையவள்கொண்டு - மற்றொருபாதியை உமாசேவியானவள் கொள்ள, இருபாதியாலும் - இரண்டு பாதியையும் தந்ததனால், புராரி இறந்தான் - சிவபெருமான் இறந்துபோயினான், (ஆயினும்) இருந்தியோ - பெரிய கங்காநதியையோ, பெருவாரிதியில் தந்தனன் - பெரிய கடலில் விட்டான், பிறை வானில் தந்தனன் - பிறையை ஆகாயத்தில் விடுத்தான், சர்ப்பம் பிலத்தில் தந்தனன் - பாம்புகளை புற்றில் விடுத்தான், கற்பதரு ஆன போஜு கொடை உன்னை தந்தனன் - கற்பகமரம்போன்ற போஜராஜனே சகைத்தன்மையை உன் கையிற்கொடுத்தான், ஒடு என்னை தந்தனன் - ஓட்டை என்னையிற் கொடுத்தான், எ - று.

பிலம் - பாசாளம் எனினுமாம்

தலைவி கூற்று - பாலனைப்படித்தல்

43. அரும்பாலகாமுனம் பூமணஞ்சொற்பொருலாகமுயிர்
கரும்பாஞ்சவையெள்ளுமெண்ணையும் போலொத்தகாதலரைப்
பெரும்பாலினல்லன்னங்கங்காசலத்தைப் பிரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர்யமனஞ்செக்கெனத்தோன்றினையே.

இ - ள். அருபாலகா - அருமையாகிய பாலகனே, முன்னம் - முன்னே, பூமணம்போல் - பூவும் மணமும்போலவும், சொல்பொருள்போல் - சொல்லும் பொருளும்போலவும், ஆகம் உயிர் - உடலும் உயிரும்போலவும், கரும்பு சுவை போல் - கரும்பும் சுவையும்போலவும், எள்ளும் எண்ணெயும்போல் - எள்ளு மெண்ணெயும்போலவும், ஒத்த - என்னோடு ஒற்றுமைப்பட்டிருந்த, காதலரை - பிராணநாயகரை, நல் அன்னம் - அழகிய அன்னப்பறவையானது, பெரும்பாலில் - மிகுதியாகிய பாலினின்றும், கங்காசலத்தை - கங்கைநீரை, பிரிப்பது போல் - பிரித்தல்போல, சுரும்பு என - வண்டுபோலவும், ஆம்புலவர் என - நல்ல புலவர்போலவும், யமன் என - யமன் போலவும், ஆலை என - ஆலைபோலவும், செக்கு என - செக்குப்போலவும், தோன்றினே - பிறந்தாம், எ - று.

இ து வு ம து

44. அரும்பாக்கியகொங்கைபாலாக்கியுமுங்களப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனாயாக்கியவ்வேந்திழையைக்
கரும்பாக்கியென்னையும்வேம்பாக்கியில்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகனையுணர்ப்பெற்றதுவே.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்பிலவர் பாடல். சுகக

இ - ள். அரும்பு ஆக்கிய கொங்கைபால் ஆக்கியும் - தாமரை யரும்புபோன்ற தனங்களைப் பாலாக்கியும், உங்கள் அப்பன் நெஞ்சை - உங்கள் தகப்பன் மனத்தை, இரும்பு ஆக்கி—, என்னெஞ்சை—, பித்தளை ஆக்கி, அ ஏந்திழையை கரும்பு ஆக்கி-அந்தமாதைத் கரும்பாக்கி, என்னையும் வேம்பு ஆக்கி—, இவ்வண்ணம் கண்டனையே-இந்தப் பிரகாரமாகப் பார்த்தாயே, மகனே—, உன்னைப்பெற்று பெரும்பாக்கியம் அல்லவோ—, ஏ - று.

கல்விமேற்பீர்தல்.

**45. விண்ணைத் துமாமதிகாயிலெங்காமெவரிகொளுந்தப்
பண்ணைத் துமாமொழிமாதங்கரம்பஞ்சபூதியம்போம்.
கண்ணைத் துமக்குச்செவியாக்கையற்றகடத்திலங்கம்
பெண்ணைத் துவார் சுமைப்போலோதிவாரும் பிரிபவரே.**

இ - ள். விண் ஆக்கும் துமாதிகாய - ஆகியத்திலுள்ள பெரிய சந்திரன் சுதெலாலும், வெங்காம எரிகொளுந்த - வெப்பமாகிய காமத்தியானது சுதெலாலும், பண் ஆரும் மொழிமாத - பண்போலும் மொழியையுடைய என்பெண்ணைவன், அங்கம் ஆம் - எலும்பாவன், பஞ்ச பூதியம்போம் - பஞ்சபூதிகமாகிய உடம்பழியும், கண் காத்த மூக்கு செவியாக்கை அற்ற - கண்முதலியவை யில்லாத, கடத்தில் - கடத்தில் உள்ள, அங்கம் - எலும்பை, பெண் ஆக்குவார் சுமைப்போல் - பெண்ணைக்குவாராகிய திருஞானசம்பந்தரைப்போல், ஒதிவாரும் - படித்துவாரும், பிரிபவரே - பிரிகின்றவரே, ஏ - று.

ஓநாவிடன் ஓநாயகியை நோக்கிக்கூறியது.

**46. உனக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழவறியேன்வன்மைசேர்மயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணத்துவிம்மிபிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னல்குற்றடாகத்திலே.**

இ - ள். வன்மைச்சா மயிலே - வளம்பொருந்திய மயில்போல்வானே, உனக்கு இன்றுயான்செய்த குற்றம் ஒன்று இல்லை—, உன்னைப் பிரிந்தால்—, வனக்குன்றில் ஏறிவிழ அறியேன்-காட்டிலுள்ள மலைமீதேறி விழுதற்கு அறிமடாட்டேன், எனக்கென்று வட்டமிட்டு - எனக்கென்றே வட்டமிட்டு, அண்ணத்து - சிமிர்ந்து, விம்மி இருக்கும் - பூரித்திருக்கிற, உன்றன் தனக்குன்றிற் ஏறி - உன் கொங்கைகளாகிய மலைகளின் மேலேறி, நின் அல்குல் தடாகத்திலே விழுவேன் - உன் அல்குலாகிய தடாகத்தில் வீழ்வேன், ஏ - று.

முருகர் விஷயம்.

**47. சுண்ணம்புதிட்டரல்லாள் காட்டமோதிரஞ்சுட்டமலர்க்
கண்ணரைக்கூட்டவிரான்கிருக்கத்திர்க்கம்பிபோல்**

சுதே பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்பலவர் பாடல்.

**எண்ணாடுவிரற்கேதாமுலோபருக்கேதுகண்டாய்
கண்ணாறுதலண்ணல்சேய்வணிகாசெந்தில்காத்தவனே.**

இ - ள். கண் ஆர்நுதல் அண்ணல்சேய் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பெரியோனாகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனே, வணிகா - செட்டியே, செந்தில் காத்தவனே - திருச்செந்தானாக் காத்தவனே, சுண்ணம்புதிற்ற - சுண்ணம்பு தடவவும், நல் ஆள் காட்ட - நல்ல ஆளேக்காட்டவும், மோதிரம்கூட்ட - மோதிரம் தரிக்கவும், மலர்கண்ணாளைக் கூட்ட - தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய மாதாச் சேர்க்கவும், விரல்நான்கு இருக்க - நான்குவிரல்களிருக்க, கதிர்க்கம்பிபோல் எண்ணாடுவிரற்கு - கதிர்க்கம்பிபோல்கின்ற மதிக்கப்படாத நடுவிரலால், ஏது ஆம் - யாது பிரயோஜனமாகும், (அதுபோல) உலோபருக்கு ஏது - லோபிகளால் என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும், ஏ - று.

தேன்மாவைக்கறுப்பன்மீது பாடியது.

43. நிணம்போதத்தள்ளிப்பெருந்பூதம்போலப்பின்னேற்றுச்செத்த
பிணம்போற்கிடந்துபுரளுவர்காண்பிறர்க்கீட்டிவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப்பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும்போதுங்கறுப்பாதுதென்மாவையிற்காவலனே.

இ - ள். கறுப்பா - கறுப்பனே, தென்மாவையில் காவலனே - தென்மாவையிலுள்ள வேந்தனே, நிணம்போதத்தள்ளி - கொழுப்புமிகத்தள்ளி, பெருந்பூதம்போல - பெரிய பேய்போல, பின் - பின்னே, நேற்றுசெத்த, பிணம்போல் கிடந்து புரளுவர் - சவத்தைப்போலக் கிடந்து புரள்வார், பிறர்க்கு ஈட்டிவைத்த - பிறர்பொருட்டுச் சேர்த்துவைத்த, பணம்போனபின்பு - நிரவியம்போனபின்பு, விவேகம் உண்டாகும் - அறிவுண்டாகும், அபஞ்சைகள் - அந்த அற்பருடைய, வங்கணம் - சிநேகம், போதும் போதும் - அமையும் அமையும்.

இதுவுமது.

44. ஏவைக்குங்குன்சில்தொட்டான்னங்கனிநுவிசும்பின்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிகஸ்தூரியின்மகறுப்பன்வரை
மாவைக்கும்பாவைக்கும்பூவைக்கும்போதுவவைக்குமே.

இ - ள். அநங்கன் - மன்மதன், ஏவைக்கும் - அம்புதொடுத்தற்குரிய, குன்சிலை தொட்டான் - வீணாவாகிய வில்லைத் தொட்டான், இருவிசும்பின் - பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள, தீவைக்கும் - நெருப்பின் குணத்தைக்கொண்டிருக்கிற, திங்கட்குடையெடுத்தான் - சந்திரனாகிய குடையைத் தாங்கினான், தென்றல்தேர் உடைத்தான் - தென்றலாகிய தேரைச்செலுத்தினான், காவைக்கும் கண்மணி - கற்பகத் தருவின்குணம் அமைந்த ஏமது கண்மணிபோன்ற, கஸ்

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவவர் பாடல், சீகந்

தாரி ஈன்ற கறுப்பன்வரை - கஸ்தூரி யானவன் பெற்றெடுத்த கறுப்பனது மலையில், மாவைக்கும் பாவைக்கும் - பெருமையமைந்த என் பெண்ணுக்கும், பூவைக்கும் - மலர்களுையேவுவன், போது வடுவைக்கும் - மலர்களின் வடுவை யுண்டாக்குவன், எ -று.

துறை - ஓநாயகன் ஓநாயகியின் முகமதலியவற்றைப் புகழ்ந்துபாடியது.

50. பொன்னுக்கத்தார்பணிமாயோன்கரந்தைப்பொருப்பில்வரும்
நின்னாழ்முகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றோ
வந்நாட்கமலமலர்கடன்மேருவணியமயிலும்
தன்னுலயனரிசங்கரன்வேலனைத்தாங்கியதே,

இ - ள். பொன் நாகத்தார் பணி மாயோன் - பொன்னுலகத்தார் வணங்குகின்ற மாயவனது, கரந்தைப் பொருப்பில் வரும் - திருக்கரந்தை மலையில் தோன்றிய, மின்னாள் - இந்த மாதினது, முகம் கண் தனம் சாயல்போல் பெறவேண்டி அன்றோ - முகம் கண் கொங்கை சாயல் என்னுமிவைகளைத் தாமும் பெறவிரும்பியல்லவா, அந்நாள் - அந்தக்காலத்தில், கமல மலர் - தாமரை மலரும், கடல் - திருப்பாற்கடலும், மேரு - மேருமலையும், அணி மயிலும் - அழகிய மயிலும், அயன் அரிசங்கரன் வேலனை தாங்கியது - (முறையே) பிரமனையும் திருமலையும் சிவனையும் முருகனையும் சுமந்தது, எ -று.

சுவபிரானிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

51. குண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக்குண்டுணியைக்
கண்டக்கறுப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக்காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பரையனையோதேவனென்றுபகருவதே.

இ - ள். குண்டைக்கு ஒருத்தனை - இடபத்தையுடைய ஒருத்தனும், கூத்து ஆடும் பித்தனை - நட்சம்பண்ணுகிற பித்தனும், குண்டுணியை - கோட்கொல்வோனும், கண்டக் கறுப்பனை - கண்டத்தில் கருப்பையுடையவனும், பிள்ளையைத் தின்னியை - பிள்ளையைத் தின்பவனும், காண - யாவருங்காண, அயன் மண்டைக்கரத்தனை - பிரமனுடைய தலையோட்டைக் கையிலேந்தினவனும், கண்ணப்பன் எச்சிலை வாரி உண்ட - கண்ணப்பனென்னும் வேடனது எச்சிலைவாரியுண்ட, பண்டை பரையனையோ - பண்டையாகிய பரையனும் ஆகிய இவனையோ, தேவன் என்று பகருவது-தேவனென்று சொல்லுவது, எ-று
பரையன் - சத்தியையுடையவன் என வேறொருபொருள்.

நிந்தாஸ்துதி.

52. அந்தக்கரும்பள்ளிபாசாங்குசத்திசண்ணம்படைச்சி
நைந்தவிடைச்சிசுறத்திக்குமாரிநவிலவலைச்சி

சகசு பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாடல்.

சந்தம்புழுக்கச்சிபாம்பணையோனுக்குத்தங்கச்சியாம்
இந்தப்பணைச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே.

இ - ள். அந்தம் கரும் பள்ளி-முடிவில் கரும் பள்ளியும், பாசாங்குசத்தி - பசுமையாகிய குசத்தியும், கண் அம்படைச்சி - பெருமையுள்ள அம்பட்டத்தியும், நைந்த இடைச்சி - மெலிந்த இடைச்சியும், குறத்திக்கு மாமி-குறத்திக்கு மாமியும், நவில் வலைச்சி - சொல்லப்பட்ட வலைச்சியும், சந்தம் புழுக்கச்சி-அழகிய புழுக்கைச்சியும், பாம்பணையோனுக்கு தங்கச்சி - பரவிய பண்ணைக்காரனுக்குத் தங்கைச்சியும், ஆம் - ஆகிய, இந்தப் பணைச்சியையோ - இந்தப்பணைச்சியையோ, சிவகாமியென்று ஏத்துவது-சிவகாமியம்மையென்று யாவரும் துதிப்பது, எ - று.

அந்தம் கரும்பு அள்ளி - அழகாகிய கரும்புவில்லைத் தாங்கினவள், பாசாங்குசத்தி - பாசம் அங்குசம் என்பவற்றையுடையவள், கண் அம்படைச்சி-கண் அழகிய வேற்படைபோல்பவள், நைந்த இடைச்சி - தளர்ந்த இடையையுடையவள், குறத்திக்கு மாமி - வள்ளிக்கு மாமி, சந்தம் புழுக்கச்சி - சந்தநம் புணுகளையணிந்தவள், பாம்பணையோனுக்குத் தங்கைச்சி - சர்ப்பசயநாகிய திருமாலுக்குத் தங்கை, பணைச்சி - பராசத்தி, என வேறுமொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க. வலைச்சின சிவபிரான் தேவியாதலால் வலைச்சி யென்றார்

கழிக்காப்புலம்பல்.

53. நிலமேழனந்தநெடுமால்பணியுந்மலர்பொன்னம்
பலமேவுதில்லைப்பதிநடராயர்பணிவடாயிற்
சலமேதிமிங்கலமேசங்கபேருற்கயிலனபே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுதிருமென்சஞ்சலமே.

இ - ள். நிலம் ஏழ் அளந்த நெடுமால் - ஏழலகங்களையும் அளந்த நெடுமால், பணியும் - வணக்குகின்ற, கீமலர் - கீர்மலர், பொன்னம்பலம் மேவு-பொற்சபை பொருந்திய, தில்லைப்பதி - தில்லைநகரத்தில், நடராயர் - நடநம் பண்ணுவதில் சிறந்தவர், (அவரது) பணிவடைமேல் - குளிர்த்த மலையின்மீது, கலமே - மரக்கலமே, திமிங்கலமே - திமிங்கலமீனே, சங்கமே - சங்கே, நல்கயில் அனமே - அழகிய பிடரையுடைய அன்னமே, சலமே - நீரே, சலஞ் சலமே - சலஞ்சலமென்னுஞ் சங்கே, என் சஞ்சலம் என்று திரும் - என் மனோதுக்கம் என்று நீங்கும், எ - று.

காளத்தியென்னும் சீமான்மீது பாடியது.

54. பொரடக்கயம்பிடியென்றான்மதனுமிப்பூவையுமா
தரடக்கமுஞ்சற்றறிந்திலளமலர்த்தாள்வணங்கா

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவவர் பாடல். சகடு

முரடக்கவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றிமுடிபிடுங்குங்
கரடக்களிற்றண்ணலெவல்லைமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். மலர் தாள் வணங்கா - தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை வணங்கித், முரடக் கவுடக்கெடி மன்னர் - முரடராகிய கவுடதேயத்துக் கீர்த்தி பெற்ற அரசருடைய, முடி பிடுங்கும் - முடிசளைப் பறிக்கின்ற, கரடக்களிற்று அண்ணலே - மதயானைகளை புடைய பெரியோனே, வல்லைமாநகர் காளத்தியே - வல்லைமாநகரினுள்ள காளத்தியென்னும் சிமானே, மதனும் - மன்மதனும், பொர - போர்செய்வதற்கு, டக்கயம் பிடி என்றான் - கொடியைப்பிடி செய்ன்றான், இப் பூவையும் - இந்தப் பெண்ணும், மாதர் அடக்கமும் சற்று அறிந்திலளே - மாதர்க்குரிய அடக்கத்தையும் சிறிதும் உணர்ந்திலளே, எ - று.

புவவன் முதலியோல்லையாயின் கரகவதிக்கு

ஒருபயனுமில்லையென்ப பாடியது.

55. கவியாகுமாநீனப் பெற்றேன் புவவன் கற்றேனணையாம்
செவியாரக்கேட்டங் துணர்வான் சகோதரன் செந்தமிழ்க்கு
தவியாவருபையறியான்பதியவன் றுனிலையேல்
புவியாகுமன்னுக்கு நென்பலமாபந்தப்பூங்கொடிக்கே.

இ - ள். புவவன் கவி ஆகும் மாதிரினைப் பெற்றேன் - புவவனே கவியாகிய பெண்ணைப் பெற்றவனாவான், கற்றேன் அன்னை ஆம் - அந்தக்கவியைக் கற்றவனே தாயாவான், செவிய ஆர கேட்டு உணர்வான் சகோதரன் - காதாரக் கேட்டறிவோனே சகிதாசரனாவான், செந்தமிழ்க்கு உதவியாய் அருமை அறிவான்பதி - செந்தமிழ்க்கவிகளுக்கு உதவிசெய்து அவற்றின் அருமையை யறிபவனே நாயகனாவான், அவன் தான் இல்லையேல் - அவனும் இல்லையாயின், அந்தப் பூங்கொடிக்கு - அந்தப் பூங்கொடிபோல் வாளுக்கு, புவி ஆகும் மண்ணுக்குள் என் பலம் ஆம் - புவியாகிய மண்ணுலகில் என்ன பயன் உண்டாகும், எ - று.

நிந்தாஸ்துதி.

56. சேராதவேடன்செருப்பாலுதைக்கவுந்தீண்டவுந்தண்
ணீர்வாயுமிழவுமுச்சிட்டப்போடவுநீண்டசிலைத்
தாராலடிக்கவுங்கண்ணீர்ததும்பவும் தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே.

இ - ள். சேராத வேடன் - பொருத்தமில்லாத வேடனானவன், செருப்பால் உதைக்கவும் - செருப்பாலுதைக்கவும், தீண்டவும் - தொடவும், தண்ணீராய் உமிழவும் - தண்ணீரை வாயினால் உமிழவும், உச்சிட்டம் போடவும் - எ

௫௭ பலபட்டைச் சொக்கநாதப்புவர் பாடல்.

நிலைப்போடவும், நீண்ட சிலை தாரால் அடிக்கவும் - நீண்ட வில்வினது தண்டாலடிக்கவும், கண்ணீர் ததும்பவும் - கண்ணீர் துளும்பவும், திருக்காளத்தி பப்பனுக்கு - திருக்காளத்தி நாதனுக்கு, தாய் தமர்கள் ஆராகிலும் இல்லையோ - தாய் சுற்றத்தார் என்னும் ஒருவரும் இல்லையோ, எ - று.

வேடன் என்றது கண்ணப்ப நாயனரை. நீண்ட சிலைத்தாராலடித்தது அருச்சுனன். தாய் தமரிருந்தால் இப்படிசெய்யார் என்பது கருத்து.

தட்டானைக்குறித்துப் பாடியது.

57. ஒட்டாக ஒட்டியுங்காற்பொன்னின் மாப்பொன்னுலோபமதாய்க்
தெட்டாதிதிரான்பணிசெய்யாதிதிரான்செப்பொன்மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகளவாய்நிறைகாட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன்சர்ப்பத்தையே.

இ - ன். ஒட்டாக ஒட்டியும் - பற்று உண்டாக ஒட்டியும், கால் பொன்னில் - கால் வராகனெடைப் பொன்னில், மா பொன் - ஒரு மாவராகனெடைப் பொன்னை, உலோபமதாய் தெட்டாது இரான் - லோபமாக ஏமாத்தாமல் இரான், பணி செய்யாது இரான் - ஆபரணங்களைச் செய்யாமலிரான், செம்பொன் மேருவினை - செம்பொன் மலையாகிய மேருவை, கட்டாகக்கட்டி - கட்டாகக்கட்டி, கடுகு அளவாய் - கடுகளவாக, நிறை காட்டவல்ல - எடை காட்டவல்ல, தட்டானுக்கு அஞ்சி அல்லோ - கம்மாளனுக்கு பயந்தல்லவா, சிவன் சர்ப்பத்தை அணிந்தான் - சிவன் பாம்பையணிந்தான், எ - று.

வெள்ளிமலை பொன்மலை முதலியவற்றை யுடையவனுயிருக்கிற சிவபெருமான் பாம்பையணிந்தது கம்மாளன் ஏமாத்துவனென்னும் அச்சத்தாலே யாமென்பது கருத்து.

தலைவி கூற்று.

58. ஏராட்டிம்பூந்தொங்கன்மோகனக்காரற்கினியசுகம்
பாராட்டநானினியாளல்லவேபசும்பொற்குழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற்பாற்பிள்ளைக்கூட்டித்தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமேயெனக்குள்ளேரமுமே.

இ - ன். பசும்பொற்குழவி தாராட்டவும் - பசும்பொன் மயழாகிய குழந்தையைத் தாராட்டவும், சங்கில் பால் பிள்ளைக்கு ஊட்டி - சங்கிலுள்ளபாலைப் பிள்ளைக்கு உண்பித்து, மஞ்சள் தடவி - மஞ்சளைப்பூசி, நீராட்ட - நீராட்டவும், மையிட - மையிடவும், எனக்கு உள்ள நேரமும்போமே - எனக்குள்ளகாலம் முழுதும் கழியுமே, (ஆதலால்) ஏர் ஆட்டிம் பூதொக்கல் - அழகாக அசை

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவவர் பார்டில், சுகன்

க்கப்படுகிற பூமாலையைத்தரித்த, மோகனக்காரற்கு - என்பிராணநாயகனுக்கு, இனியசுகம்பாராட்ட - இனிதாகிய இன்பத்தை யுதவுதற்கு, நான் இனி ஆள் அல்ல - நான் இனி உரியவளல்ல, எ - று.

படிக்காசுப்புலவர்பாடலைப் புகழ்ந்துபாடியது.

5). மட்டாருந்தென்களந்தைப் படிக்காசனுரைத்ததமிழ்வரைந்தவேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமுவலகும்பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங்கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந்துய்யசேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய் வினோந்தடுமேபாட்டினுறுநளினந்தானே.

இ - ள். மட்டு ஆறும் - தேன்பொருந்திய சூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, தென்களந்தை - தென்களந்தையிலுள்ள, படிக்காசன் - படிக்காசுப் புலவன், உரைத்த - சொன்ன, தமிழ்வரைந்த ஏட்டை - தமிழ்ப்பாடலெழுதிய ஏட்டை, பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் - பட்டினால் சுற்றினாலும், மூவுலகும் பரிமளிக்கும் - மூன்றுலகங்களிலும் மணக்கும், பரிந்து அவ்வேட்டைத்தொட்டாலும் - விரும்பி அந்த ஏட்டைத் தீண்டினாலும், கைமணக்கும் - தொட்டகைமணக்கும், சொன்னாலும் வாய்மணக்கும் - சொன்னாலும் சொன்னவாய் மணக்கும், துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, சேற்றில் நட்டாலும் - சேற்றில் நடடுவைத்தாலும், தமிழ்ப்பயிராய் வினோந்திடும் - தமிழ்ப்பயிராகி விளையும், பாட்டினுறு நளினந்தான் - (இப்படியாவதற்குக் காரணம்) பாட்டினுறு மிக்க நயந்தான், எ - று.

செங்குன்றையூரணப் புகழ்ந்துபாடியது.

6). ஆலென்கேயங்கேயநுட்பறவையாற்றுகிலும்

மாலென்கேயங்கேயநுட்பறவையாற்றுகிலும் - கோலஞ்சேர்

சென்கேயங்கேயங்கேயநுட்பறவையாற்றுகிலும் - செங்குன்றையூரணங்கே

அங்கேயிரவலெல்லாம்.

இ - ள். ஆல் என்கே - (பழுத்த) ஆலமரம் என்குண்டோ, அன்கே - அவ்விடத்தே, அருட்பறவை - அருமையாகிய பறவைகள் யாவமுண்டு, ஆல் துயிலும் மால் என்கே - ஆலிலேமீது தூங்குகின்ற திருமால் எவ்விடத்துளனோ, அன்கே - அவ்விடத்தே, மலர்மடந்தை - திருமகளிருப்பான், கோலம்சேர் - அழகுபொருந்திய, சென்கேயங்கேயங்கேயநுட்பறவையாற்றுகிலும், செங்குன்றையூரணம் என்கே - செங்குன்றையூரணம் எவ்விடத்துளனோ, அன்கே - அவ்விடத்தே, இரவலர் எல்லாம் - யாசகரெல்லாரும் இருப்பார், எ - று.

சகல பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவவர் பாடல்.

சந்திரோபாலம்பநம்-தலைவிகற்று.

61. ஊரைச்சடுமோவுகந்தனைச்சடுமோ
ஆரைச்சடுமோவறியேனே - நேரே
பொருப்புவட்டமானமுலைப்பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமானநல்லா.

இ - ள். நேரே - நேராக, பொருப்பு - மலையோன்ற, வட்டம்ஆன - வட்டவடிவாகிய, முலை - சனங்களையுடைய, பூவையரே - மாதரே, இந்த - இந்த, நெருப்புவட்டம் ஆனசுலா - நெருப்புநூற்கெய்த வட்டவடிவாகியவிவடி, ஊரைச்சடுமோ - ஊரையெரிக்குமோ, உலகத்தனைச்சடுமோ - உலகத்தை யெரிக்குமோ, ஆரைச்சடுமோ-வேறுயாரை யெரிக்குமோ, அறியேன்-அறிகிலேன், எ-று.

வல்லைக்காநாதியின் கையைப்புதழ்த்துபாடியது.

62. நற்றோரணவிதிரண்மறுவல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தரக்களிருங்கையேகை - மற்றோர்தர
வேங்கையல்கைமுட்கடுவட்கைபல்கைநகை
காங்கையழுகைவிழுகை.

இ - ள். நல்தோரணவிதி நன்னணம் - முழுகாகிய தோரணவிதிகள் பொருந்திய, வல்லைக்காளத்தி - வல்லைக்களத்தி காளத்திராயனென்பவன், கற்றோர்தரமக்கு அளிக்கும் கையேகை - கற்றோர்க்குக் கொடுக்கின்ற கையேகையாகும், மற்றோர்கை - மற்றையோருடையகை, வேங்கை, அலகை, முகை, வேட்கை, பலகை, நகை, காங்கை, அழுகை, விழுகை, இவற்றினின்றிலுள்ள கையேயாம், எ - று.

வேங்கைமுதலியவற்றிற்கு ஏற்ற பெற்றயாய் வேகுங்கை முதலியவாக இழிபொருள் கூறுக.

தன் வறுமைதோன்றப் பாடியது.

63. போசநீயொர்புடலாப்பூமுழுதும்பொன்மாரி
விசவாயங்கதிலோர்விந்தேறுவர் - பேசுமென்மேல்
பட்டதிலையென்வறுபைபாரக்குடையாகி
முட்டக்கவித்திடுதலால்.

இ - ள். போச - போஜனே, நீ ஓர் புயல் ஆ - நீ ஒரு மேகமாக, பூமுழுதும் - பூமிமுழுதும், பொன்மாரிவிசவாய் - பொன் மழையைச் சொரிவாய்,

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவலவர் பாடல். சகக்

அங்கு அதில் ஓர் விந்துவனும் - அதில் ஒரு துளியாயினும், பேசும் என்மேல்
பட்டதுஇல்லை - சொல்லப்பட்ட என்மீது பட்டதில்லை, (ஏனெனின்) என்வ
றுமை - என் தரித்திரமானது, பாரக்குடை ஆகி - பெரியகுடையாகி, முட்ட
க்கவித்திடுதலால் - முழுதும் மறைத்துவிடுதலானேயாம், எ - று.

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

14. காலையரவிந்தங்குழீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்தமயக்காதோ - பாலைப்
பழிக்கின்றமென்றொழிபுட்பாண்டியனானா
அழிக்கின்றதெனே னவது.

இ - ள். காலையரவிந்தம் - உதயகாலத்து சாமரை, கழுநீருடன் கலந்
தால் - குவளைமலரோடு கூடினால், மாலையரவிந்தம் - மாலையக்காலத்துத்தாமரை,
மயக்காதோ - என்னை மயங்கப் பண்ணாதோ, பாலைப்பழிக்கின்ற - பாலின்சுவை
யைப் பரிசுசிக்கின்ற, மெல்லிய - மல்லிய - மல்லிய வசந்தத்தையுடைய மாதரே,
பாண்டியனா ஊரை - பாண்டியனருடைய ஊராகிய மதுரையை, அது அழிக்
கின்றது - அது மெருகென்றது, என்மேல்-இது என்ன அலியாயமோ, எ-று.

மதுரை - கூடல், இது புணர்ச்சியென்னும் பொருள்தரும். வேலைப்பழிக்
கின்ற மென்முலையி என்ற மபாடம்.

காலையரவிந்தம் உதயகாலம், மாலையரவிந்தம் தனத்தையும், கழுநீர்கண்
னடியுமுறித்தன, இச்சுதுறையை இடைக்கற்குளித்தல் எனவும்கூறுவர்.

மு ன் றீ ற் று.